

MIC. # L902

JACOB BEN ASHER,

PERUSH BA'AL HA-TURIM 'AL
HA-TORAH.

YEMEN: 1699

YEMENITE SCRIPT

הוצתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

"אשר מנגן עדין" ויתגל אותיות גלויות שגלו במאש גולי ע"י ה"י" ה"י" צדקה
 ענין עבדים יהיה שולה לרמד לרמי שקלים שנ ענין" אמר לה צמקו עלכן יאמר
 כנמרד - עלכן יאמר בקפר מלחמה" ולעיון אמר איש ואיש יולד זה" שמה זה
 ודברים אחרים והפלים ודברים הדכה שהדבן לדבר הכלים הרבה" שמה אחת
 בג' לשון הקודש" בנקעם צמקו הכ' בנקעם מקדם וחיל' בנקעם מען המחתה" זהו
 שדרשו לזל אורו היום קרו מאחרי" ממשל לתינוק שצורח מנהקמר" פ' בנקעם
 מקדם שנקעו מקדמונו של עולם" איש ל' דעיהו הזה" קת' שולה מפני שולה
 יתירה שהיה להם חטאו" לאבן צ' צמקו זסדי להם הלכנה לאבן" וימס לבו בקדבו
 ויהי לאבן גבי ככל" מה להלך מעתה אף כאן מעתה שיותר היה קשה להם מן המותר
 בשולה לכה מן המקדל" ויפץ לה צמקו ויפץ" אותם נעשם" ויפץ העם בב' אר
 נעשים" ויפץ העם מעליו בדי שאול" וזהו שאמר חבמינו לז' דאו"ק אנשי מעבדל
 נעמד לפורענות אחת ולז' כפועו מען המעבדל ולז' כנמעל' וזהו ויפץ העם מעליו" וזה
 בצמקו הכ' וידעו לבנות העיר" וזוהיך ויחללו הקולות והבדד" מעלמ שאף לונידאו
 בקולות וצדד" שנתים אחר צ' עמט צמקו שנתים אחר המבול שנתים אחר הקד'
 שגם צמבול היה רעש קאול" שרה צחת צ' כקן שהו צבימי קסה" זהו המ
 למה שאמרו חז"ל יקבה זו שרה" לך לך פתח צאמירה"
 שצדדא ביה עולם שבע שרה נעאמרות נבד' העל וכו' ל' זה
 לא בצכות אצדדים לכך כות עליו מאמר" לך לך - דמז לו כשתידיה כן מאה כמעב
 לך לך אז ואעשך לבני גדול שצולד לו יעזק" דא' דמז לו שלאחר שתלך מארעך
 כמעל לך לך שהרי כן חמשה וע' שפד היה כשועט וכל שנותיו מאה וחמשה
 דא' דמז לו הגלויות השנה ששנעמי לכוישר' בגולה" דא' דמז לו שאחר ה
 ידוה כמענין לך ילכו בגלות במי עדיקיהו ובצכותך שד בדתו עמך כמ' ו
 נבית בין הדתים ישבו לאחד ע"י" ולכך קמך ללך לך" למי שחרו

גמלו "ואעשך לבני גדול" בירכו כחך ברכות ודס לו "ואעשך לבני גדול זהא יג"
גמולו שיעשךו לבני שעם זאת גדול השעבו להשחרור "זה שנית שצדיות אצדס מרס
העשכו בצדיות יברכיהו ברבת המען כמון שנו אצדס כצד מאד" והשלושי שיגדל שמו
מאצדס לאצדדס "זהד שיהיה הוא בעעמו ברבה" והחמישי שיצדך השם מצדו
זהו שאור כל מעשך שיעשו "זהל שותדרכו בכל משפחת האדמה" אשר ארדך
במעו הכל ואור בצדדיה בצו גלית "מעלמ שהראה הקצה לאצדדס הגליות" אדאך
בענעם "מעלמ שהיו הענעם הולכים לפעו ומראים לו הדרך" ואעשך לבני גדול וה
ואגל שמעך בברכות" בוגד ברבת טהפס המצדכים צעך עלכו מצדכך לשון רבים
המקללך לשון יחוד" מקללך אחר בג' צלעם הצא לקלל צעך" והיה ה' צמעה יה צד
יה תמים" והיה נכון לצדך" עלה לי הדרה והיה שם" והיה לו לאב" אם תהיה תמעו
ונכון אז תהיה ברבה ועלה לי והיה לי לאב" ואצדדה צ' צמקו ואצדדה מצדכך
הצדדה שמך לעולם" שצדכו ברבה שאיגלה הפקק זהו ואצדכ' שמה לעולם" הנד
צמקו הכל חד ואור ציעקב" לומט בטס שנראד לאצדדה כטבלה כך נראה ליעקב
הכל" ואותך יחיו צמקו הכא ואות יחי ואידך יחיו דגמני פדחו כגפס" שבוך
יחיו אותך יתנו לך מתנות שדות ופרמנים" אחתי אחי צ' צמסו יבא ואיך אמור לרש
היחוד" ויהי דיו גדולתו בהפועה" ויהי צמקו רבת הנד
הפועה" ויהי יתד עז קת כמנו האמנהות" קדו גמני
היחוד אשר קדאת בה קחנה בודך ולך" מעלמ שאפנפ שחינו מפורה
אן שנתן לו מתנות כמנו בא צימנך ודאי נתן לו יזה וקחנה בודך ולך" שנתן לו צד
מיד לך" ולא נשא צ' צמקו הכא ולא נשא אותם הארץ ואידך ולא נשא דוד
הם רכוש הרבה אין מקמר" רעו צ' צמקו הכל צין רעי" ואידך ולא ארשו רעי
זיפדו חיש מעל אחיו אצדס ס' שלום" לומט כף כדילע שאת שלום נפח
ו' שיהיה שלום לצעו וזה שחמץ תיחד אתמאצ' אצדס צ' ריש פיקה הפ

ואיל אברם הוא אברהם" וזהו שדרשו ללל כל מי שנצו הוא" הוא צדק
סנו" וזהו אברם הוא אברהם בעדקו מלתתו ועד סופו" ועכ אברהם ישב למד
הרשע" ואנשי קדם ג' רש פיקוה בא ואיל ואנשי קדם תהיון לי ואילך ואנשי תמיד יצו
עובדים בארץ" פ' ואנשי קדם נבשר בשל סדכזה אבר מן התי זהו ואנשי תמיד יצו
שהיו מזהירך להיותם קדמנים של להטומא" וגם הקערים ילכו אחרי ההרובים" ואנשי
קדם רעים וחטאים מה היתה רעתם" מעבדים העובדים בארץ נחלא ינעם להם אוחזים
וזהו ואנשי תמיד יבדילו עובדים בארץ הם סדומיים המבדילים והמעבדים העובדים
בארץ" וחטאים ד' במתו הכל רעים וחטאים" ואילך ושבד פושעים וחטאים ילעוץ
יכלו" וחטאים א' ישובו" וחטאים בעדת נדיקים" פ' רעים וחטאים על ספר פושע
וחטאים יחד יכלו אבל אם יעשו תשובה כדכתיב וחטאים א' ישובו יהיו בעדת צדיקים
כדכתיב וחטאים בעל נדיקים" עפמה ונגבה יקדמה וימה" וליעקב אהרן ימה וקדמה
לאברהם התחיל להראות זכות קרבנות שנשחטין בעפמן" וליעקב הדאה שבזה
יעברוהם והיו דכתיב וירא ישראל את ה' וידבר עמו ויאמר ויבא אל ארץ כנען
ליה ויהי בימי אמדפל ממש עשו מלחמה" רטג שערי כימלה בוא קרבן קודל שובה
למלחמה והיו דכתיב זכור כל מעוזותיך ועולת ידש נקלה" יתלך כל ועינצו אהרן
יהי בימי הדקמה הכא ויהי בימי אמדפל" ואילך ויהי בימי שפטי השופ" ועדי
אחד" ויהי בימי הויקים" ו' צ' אחשוורוש" כדאיתה במדרש שכולן היתה
ווי" וצדדבע עטל שנצ' ד' וצדדבע עש שנ' צד' ל' עמר וצדדבע
למלך חזקיהו ענה קעחריב" לומלך כעם שבחו האומות על חזקיהו ויה
כך באו על אברהם ונפלו בידו" ויבא הפליט צמדקי ד' ליעזר בשעה
הקצה לשמש ממקומו אחד בצנפות מיכל להפילו עמו ופלטו הקצה
בא ל' הפליט לאמר חכמה הנער" לדמנשק צ' צמדרה הכא אש
יהבלתי אתכם מעולתה לדמנשק" כשצול הפא שעשו צדמנשק כל
כעשע' לדמנשק" מלך שלם" ד' שם לומלך שזה שפטי

ויסו בתו שבת צרכה להקלף ברוך יי' אלהי שם " וברוך לעליון " ויאמר ברוך
אחתי אבד " ואקד ואמתתחווה ליי' ואברך את ה' " ואת יתרו ברוך יי' " אבכלת ושנ
גדבת את יי' " ונגד אמר ברוך מרחיב גד " וזהם מסה תיבות " כנגד מאה צרכנה
שבכל יום " ונצבעה פיקו כנגד שבעה ברכות שבשבת ויום טוב " וצחמשה מהם השם
אעל ברוך " כנגדה חומשי תורה שערך לכלף עליהם תחלה ואם תערה עמהם
וברוך לעליון יהיו ששה כנגד ששה קדושים " הרמתיב צמקו הכל ואיל ויהי בשמעו כי
הדימתי קולי ואקדא " וזהו שאהליל שאשת פוסיפרע נתבוונה לסחב כמו שנתבווה
הם לשם שמים " עדידי צמקו הכל ואיל כתבו את האיש הזה עדידי " ביהי כן " שהחתי
ית יהי כן שאברהם יעא מאד כשדיים זהם גלו לכפדיים שהיא צבל " ויעא אובו החן צבל
שגננתו " ביהיה זרעך " פכשיהיה לו עוד עשרים וחמש שנים כמעניכה יהיה לו
שדי צבית ביהבתל היה אברהם בתל וע שנה " יהיה בבית שלה למענת שלשים
לך שוקדו שחז צול לעדיקים " וכך נאמ כמעני יהיו עדיקים יהיו צרעך שש
לכה יהיה זרעך " ויחשבה כ צמקו הכל ואיל הכל ויחשבה לו עדיקה " ואיל ויחשבה
וביתמר " ויחשבה עלי לטכרה " בני חנה " הינו דיאבר ליוכי יהא חלקי עם החושך
ואטבו שהדי תמר צשביל שחשדה יהל זכחה ויעאומענה ברוך וזרח שיעאו
שצבאם " וחה צשביל שחשדה עלי זכחה ויעא מענה שמואל וזרח
חשד לצונה ולשורה נחשבלה ליעדיקה " אדני אבי הל לבו אש " כ
כיאד שנה " במה זאת בש שוף ועולה לחשבון ארבע מאות " לבך
בגרותל " חשבון כמה אדע שנים שהם חמשים ושנים לא עבר איש
ימים שנה היו בקלות " ויהי השמש לבוא בצמקו הכל ואיל ויהי השמש
קדשים כדכת ושמתו כדכד שמתוך ושעדיך לאצחק יעאבו
שמת רדו " ודור צמקו הכל ודור רביעי ישונו הטד " ואיל דור
דור חלק כי עדיך יעאו במך מנה ארץ ודור אחד בא לרשת
ישונו הנד דור שנים והיו שמה ואז ישונו הטד "

ועלטה היה והנה תנוד דת בהפך תהו "שהראה לו הגליות שדומי לטות
 בזמקו ושתי אשת אצרים "ושרי ציטשכר עם דבורה" מעלת שהיתה חשבת
 הות" ולה ד' במקרא ובה שפחה מעריות" ולה שתי פיות" ולה אמר עלי לשלום" ובה
 גפץ ארבע" בחיה שראתה וזהו שודישו ותלך ותתנב שחזרה לקלולי אמה"
 זריכו ולה שתי פיות" שחזרה לבה אחד פהזרות" לעז' וכיון שעשתה
 חזר ונקחה כמו שאמ' קטורה זו הקר וזהו ולה אמ' עלי לשלום ולה גפץ ארבע ארבע
 גם כן במלכות' שמעלי' לשבת' צ' במסו' מקץ עשר שנים לשבת' א' בא כנא שרואה
 לשבת ער" מישטשא אשה ושרת עמו עשר שנים ולא יולדה לה יכו לשבת ער' ישו
 אחת" ואין ישיבת חזק לארץ עולה מע' המעני' דכות לשבת א' בא כנ' מיר' כס' שם
 עד בארץ בעין" הדסה צ' פעם במדטה" מבאן רמד לכל' ש'ו שהכניסה בה ע'
 דעה והפילה וזרדה ונתעברה" חמק' צ' במסו' חמק' עלך חמק' ושאר' על
 תאמ' ויסת' עין" מקיש שדה לעין נאמ' בשל' ותר' שדה עקר' ועין עקרה" ומה
 שרי הכמה קרה אף ישראל האומות הק' ער' יהן" על עין המע' צ' במסו' דימעה מלח
 י' ע' הנהיב כנ' על ע' המע' "שטוב הוא להתפלל על המעי' דכות מקול כמ' ו
 בין משחבים שם ית' ע' וות' זכ' התפלה כמעלה למים כדכות שפ' כמים ל'
 ככה פני י" בדות צ' במסו' ה' בא אידך מקול פר' שורומי קשת בודות כל העוד
 ששדה דזריחה חתי שכל' ע' כ' כדחו' ישראל מפני פורומי קשת הוא ישמע' על
 ביה רובה קטת" וקדאת ד' במסו' וקדאת שמוי שמעל" וקדאת חתכם הרעה" וקד
 שמו עמעול" וקדאת' שועה חמתוך" שעי' קדאת' שמעל קדאה הרעה" אכל' ע'
 ג' ענא קדאת' שועה" שטעמ' אבהמון כפר' שה" והנא עולה בחשבון יעחק" ובה
 ארצה כבימט' יעחק" הפר' צ' במסו' הכ' את בריתי הפר' נאיל' ואת מעותו הפר'
 אזהו במדרש על המושך ערלתו כמזהמר דהכ' בצרי' מעילה חק' מעותו הפר'
 מעילה" ואת בריתי חקים את יעחק" חקים כוטר' חק' קדש יידי' מעבטן
 וירא אר'יו ג' " סכך נחזלו אצל וירא" מלכ' שנחזלו

בבקרן "דא נמונלו אתו זקמוך ליה תחא ישב" וזהו שאח זל שאצרהם יושבעל
יתהקיהם זאכו מענה למי שנמול ליכנס שם חוץ ממי שבא על הקויה שימשוך עד לתו
וזאז מכירין "כחם ד' במקדא פתח האהל כחם היום" כחם עח עליאור" וי
"בחו לבית איש בושת כחם היום" שאצרהם היה יושב פסו האהל זאזנו מענה למי שפמול
ליכנס כחם היום לא כחם עח עליאור דהינו בגן עדותה היה לך ז' לאור עליס
אבל איש בושת שבא על הקויה שאין קי' בושת קדול מעמי שבא על הקויה כחם השמש
יכנס לביתם ד' בלתיאור וז' באצרה צתור" כחם היום בגימט' והא בגיהנם" וצ' גמט'
וס' מעילה הוא" וירא ליו ז' סוף או" מלמע' שאור לשכך באהלן של הצרהם" יש צפתח
היה בגימט' להכנס את האורחים" וירא ליו ז' בגימט' בכבוד מילה עזא ליו" וירא
ליו ז' בחלע" לבקר בחולה" והנה שלשה בגימט' לו מיכאל וקצ' אורסל" יקח
ז' במקו יקח נא מעט מע' "ברזל מעט יקח" פ' ברזל חרב" שלפורענות יקח מעט
שמשל לעמר בזכות הצדקה שאמ' יקח נא" מעט מים בגימט' מבין זכו לבאר" וירא
דמליכס ז' במקדא הב' ואיך' בההיא פרשתו בגימט' מהבא ילפינן שחשש לעז
אקדים לנה לדחיעה' ואצרהם הקדים דחיעה ללופה מלמ' שהיה חושש שמא עד צ"ס
חויכסו ע"ז לתוך ביתו" ואקחה פת היה לו לומר קחוסת לחם" מוכח דמוז שבעל
נמעינע" לבכס ג' במקו הב' וקעדו לבכס" ואור' שיתו לבכס לחילה" והאיתם ושש
ד' שאמ' שהיה מעטעד בלצו על של צאו לז' האורחים יזהו שיתו לבכס
לחילה שהיה מעטעד בלצו כזן שראה לו ושש לבכס" אל הבקר בתגון על הקוף
וג' ששלושה היו נצחיות שה נתן לו צ' למאה" וז' הבקר ד' אותיות ואל הבקדרץ שד' צ'
נח"יו למערה" ואל הבקר בג' ד' למערה" יקח חמאה וחלב לשון נוסח" ומרדש"
זבעו חכמים חולב מערה מה אקב הפת ואינו חושש לדבר בשבת" וזאמר"
"קח" אמר' שהיה לאצרהם למה שלש קאים" לב צ' אדם" שמה לא ירעו
נשחר הפת בטיילה" אמילה חפענ' ונשי' זעדיק על שלחן יבוא" יבואו
ותיהם" ויאכלו ויהדר ויאמרו ליו" רמז למה שאמ' אין יחידית

צמחה שמח יקדים קטה לושטי " ויאמר ויאמר לי איו אהח כנשים חס
 בגימדה " ואדני דקן ולא מולטי " על פני סוד סוף מיל ששיעור מיל הלך עתה לשלח
 ושיעור לווה מיל " הולך עמם לשלוח " מלמ ששה שכנה מלמה לעדיקים " ואני
 עפר ואפר מכה זכה לאמר ברה ועוד שובה " עפר בגימדה לטובה " ואמר בגי
 לפדה " עפר ואפר צמחו בה כ ואיל באיז צמחי חמתי על עפר ואפר " דהו מלה שאמר
 גדולמה שנצחית ממה שנצחיהם " ואברהם ל דם ואברהם וש זקן " ואברהם
 היו יהיה " ואברהם זקן " פ אעפ שאברהם ושל זקנים אצל היהיה לבן בלו יהיו
 יהיה לבן " פ כשיהיה כן יהיה לבן זה יהיה לבן וזהו שנ כוכן ובורך גבר " אשר לזה
 את ציו קול תורה " זבגימדה " כודבה בגי צמח ארצה " עדיקים העדיקים " כנגד
 ארבעה דינים שהיו בקדם וכולם חקרים " דקבא ד צהתא חנו " ומעות צ צמחו ומעות
 אמה הכל " וחדק עליו ומעות " מלמ שכתב היה דילפונק ומעות דהנא ממעות
 דהתו " שכבו ק צמחו טרם ישכבו " ערלם ישכבו " ויחד על עפר ישכבו " גיהנם
 ביחזקל פ ערלים ישכבו החמות שהם כחנשי קדום כיעל קדומיין ופיוע בהגאמא אתו
 ספק " מקנה צ צמחו ק ואיל קומו עאומתך עמני " מלמ שנתחלקו לפתות ומאם
 שלה היו דועין לעאת ומתו בשלשה ימי חמלה " ותבט אשתו בגומה היא עדית " השמש
 יעה הפוסק דזה מתחיל בהי ומסיום בהי " מלמ שיעתה מילת קודם שיעתה שמש ^{דבר}
 צ צמחו וכדך כל חזק כדך יוספה " גבי שליו " מה כחן תשמישה מלמ אק כחן וזהו
 מה שארזל שנתחו לעדיית בשאלת השליו " נחיה ב צמחו הפ ככאן ואודך ינחיה
 קוש " צדד ולא ברית מדהמדה " מלמ שעשו בנות לבי מעשה בהמה " עבדומה נקח
 על הוחו לומ ששכבה עמו קודם שש שעות וקודם חעות בעור ששנתו חזק ועל כן לא
 לא ידע בקומה " אבל רוב לא שכבה עס צנוע לא לאחר שש שעות והתנו דבת ותקם
 יכיר צי שאת העיקר " צפיל שלא קמה עד לאחר שש שעות על כן לא ידע קומה " הי
 הן שכתי אמע " סוף למפרע שינה " לומ לך שישן היה ולא הרמיש בה " הגימם
 תהרוג " פ אם תהרוג אתי גם אברהם העדיק תהרוג כי הוא פשע וגם סלי

במקו ויתפלל בעמך וזיה "ואי" וסמך לו וישתחו ויתפלל " ויתפלל בעדו תמיד "מלמ
שהיה אבימלך ירד לביתו לפיכך לאברהם שיתפלל בעדו וזהו "קגוד וישתחו ויתפלל".
ולא באחד שעה לצד לא תמיד היה ירדך לתפלתו בדבית ויתפלל בעדו תמיד " והרגוב
במקו והרגוב על דבר אסתי והרגוב ושבו ארבעים גבי ירבעם " שמשום ישראל
שבאותם הימים לאננות העולם יומיהו הכ כית מלא ויהתם חקר שאינס דשעים כל כך
כמו אותה העולם " ולשרה ב במקו ולשרה אמר ולשרה בן " שכתוב בן גבי שרה " הנה
הוא לך כקזת עינים " רמז שאיהו בן לשרה יהיה לו כקזת עינים דכתיב ויהי כי זרן ירחק
ותסי עיני מראו " וכן פקד כל מקום שנ' וי' היא ובית זינו שלמנו עליה סנקורא
אמרז אס לאתתלה עשה בן אס כן תאחר את הקץ שבזרת וענו אות ארבע מא' שנה
משיהו לזרע יהוה בן מאה עתה ועד' שיתחיל געשה " דא' שאמרז בטת לוט שנתערו
בבית אסוד מאביהן ושרה לא תתעבד מאברהם " דא' שאמרז נפורה עם אבימלך
היבית ואסטה הורה היא נקתה ונזרעה זרע זמנה של נפקדה אחד קתירה פרעה למי שסון
היה משמוש ידים ולא היה חקר כי אס ציאה " פקד את שרה צבימט אף כל העקדות
פקד " מלל צ במקו " צתרי לשי " מימלי לאברה " ואידך סומר מה מלילה שומר מה
מליל " מדבר במפלת אדום לומ שבזכות אברה יהיה מפלת אדום " מלל צבימט ק' לומ
מביה אברה בן ק' היבקה בעם שרה " מעחק צבימ לרה " וזהו שארזל שהיה יודה בן
חץ כדי להרגו " גרש ג במקו " גרש האמה " גרש לץ " כשלחו פלה גרשי גרש " פ' גרש
את האמה ואז תגרש הלץ ועשביל שבירשה שרה להקר מבייתה נענשה ונשתעבדו
צנה זה הערבו להתגרש משם " ויכלו ג במקו הכה ויכלו המים ואידך ויכלו באפס תקוה
ויכלו צתינו " כיון שכלו המים יכו כלו ויכלו צדושת שמערת אמא מנקודה מאד " לצדי
מימט בן צנ " הענת צ במקו הענת לצדנה " איתה הענת כל גבולות ארץ " בצכות
דה נצדאו כל גבולו ארץ " את המקום צנימט זו ירושלים " מרחק חקר כת ציה א'
היק " שה שפץ היה מרחיק המקום מעלפניהם " א' ארץ המערה " צבימט צדו שלים
ו' במקו ונשתחוו ונשתבה " נתגהדאש ושונה " לט ונשתבה לעיר י" " כחשה

דרכינו ונחזק ונשת" ה שיצבו ליד נשאבה" לכו ונשובה עד" בזכות אצל שאמ
 ונשתחזנו שוב זכו ישראל לעשות תשובה אהינו לכו ונשוב" נחפש דרכי השיצבו יי"ה
 ונשובה וצדקות אברהם הגליות מתקבעות לכו ונשובה לעיר י"ה ואם לא זכו אמר
 טנה ראש ונשת הכל בזכות אברהם" לטחט כ במקו לשחט את צנו לשחט את ^{צנו}
 בפר יחזקאל בבי קדבנות" שאנו לומדי ^{ענין הקדבנות} מאצל כד אמריץ כנפתי ליו
 התמוי יד ודבל בעקידת יעזבן אברה" יי יראה במסק לומ לך סקרא שם המסום
 יי וזה שחזל אמלו שם חדש שעתי הקנה להחדש לירושלים ידעו וזהו ש"נ שם העי
 מיוס יי שמה" בהר יי במקו עלוצבני צבתו" בהר יי יראה" לבוא צהר יי ביטעה
 מי יעלה צהר יי בתהלים כנגד שלטה רגלים שעולין להד השם לרגל" עקב אשר
 שבעת בקולי" ס"ת ברית ויקרא יאומלתי יי מן השמים טת מינצ"ה יהי" הרצ"ה
 אתזרעך" כ"פגמ כ"ת זרעך בפרשה" כנגד ג' פעמים זרע שנקראו ישראל כ"הם
 זרע בך יי בבימ' זרע אברה וכתו יי בך את אבל בכל" זרע קדש מעצרה כנגד
 יעקב שקדש שמו שלהקנה" כולו זרע אמת כנגד יעקב שהיה מטתו שלמה והנו
 דכ"ת תבן אמת לעקב" וכחול צ' במקו זכחול אשר על שפת הים" וכחול ארצ' ימס"
 וזהו ש"ל כי ימי העץ ימי עמי שהבטיחו בסך באריכות ימים" ויהיו חיי שרה"
 כ"ת לעל מנה וכתול ילד את רבקה" עד שלא שקעה שמשך שלשו

זרחה שמשך של רבקה" שרה מאה שנה" ד"ת סמש וזהו זרח השמש ובא השמ
 שכ חיי שרה ולא אחימי" לפי שהזרה לימי נערות וכשהזקנה עוד פסקו ממנה ימי ה
 הנעלות לפ"ב אחימי" ד"א מנין ויהיו היה עקד שנותיה משנולד יח דעת י' כשנולד
 יכל ימיה קב"ל" ולצבתה באך קטנה" לפי שלא צכה לא מעט לפי שזקנה היטה" איסת
 שה יטה כמו קורמית מיתתה שמקרה דיץ ועל כן ענשה היא תחלה" והמחבר עתמו ליעת
 אין מקפידין אותנו" ויקם אברה מעל פני מתו ויד לצב חת" מלמד שאקור לומר לפני
 את" עשרה פעם זכר צני חת צפרשה" לפי שה מכרד מקחו שלתלג חכמי כ"ל
 עשה הדברות שיש צהן עשרה פעמי חית" מתק ל במקו ב"ה יח יחיו מטת

וכול וג' דהכא חקרים דבחד מותחדד ח"רי " וקה"א דהתם ואידי ברביס " וישכאון רמז למנה
שאמרו שמייתא לישראל חים ותולה דהכא ב^ישבת וקתם כל מתיך " מ' מותך דהכא יחיו
מותך דהתם - לא יכלה ל' לא יכלה מ' " ושצט עצרתו לאיכלה " עלבן לא יכלה משך
מ' כי עריך כלחדם ל' אמר דמות ואם לא יתן ל' מקום קצורה כ' לא יהיה לו מקום קצות
ע' ח' כתיב צבי שין דע " ושלק ל' " כ' ח' שקלים שלקח באשרה " וקס שיה ע' ע'
ר' דהפך ע' רמז לעש שיקום לערעד על דמשה " ואשרה ז' וסופך ליה וס'
ברך " כ' שדקק וז' יוכל עוד לעאת ולבוא לישא ולהק אז הויתך לכרבה ד' בירכו
בא ביתים " כ' שצא במג' ימים ושפס בירבו בזן שולד יחדך " נא ידך במ' מילה ש' שצע
במילה " המושל ב' במקו הל' המוטל בכל אש לו " ואיך אם רוח המושל מעל ע' ס' ס' ס' ס'
לו אשרה א' אחרת המוטל או שום אושיעה עלך כ' וימך ל' תנח לא ל' לארע " .
ישלח מלכו " המיוחד ל' כ' כ' ב' ילך מלכו ל' ל' ס' אצל לא אותו שכתבו מלך
ישלחתי למיך מלךך " ושמע פעם כל מלכו כ' " שביקש על ששם א' ב' ח' ויח
בחרה " עם חר' אשרה ק' ס' " ל' מ' ל' צ' ש' יקח נח מעט מעים ע' על המים
וכל טוב ב' במלך הכ' ואיך וכל טוב ד' ש' " ל' ע' ל' לקחם מ' טוב ד' משק י ק' ק'
דלת שלח ק' יהיה ק' ד' מים " שאמ' ב' ד' D' D'
ב' במקו הל' וזה מדע כי עש' ח' " וחיד וזה יחקו ע' ע' " וזה אבן יקרה " פ' וזה
מדע כי עש' ח' א' תהיה ע' ד' ק' ב' מלך ח' ד' י' וזה אבן יקרה שנתן לה כל
כ' וזה ב' אבן יקרה והכי איתא בצדראש ל' ל' הונח בשם ר' יוס' א' אבן יקרה
מ' שקלה ב' ק' " לא ידעה ב' ב' הל' כ' וליש לא ידעה " והמלך לא ידעה
מה לדלך לא ידעה צ' כ' ד' ב' ש' לא כ' ד' א' ה' כ' כ' וליש לא ידעה ב' י'
כ' ד' ב' צ' ש' לא כ' ד' כ' " ותכל ב' במקו הל' ותכל לה' ואיך שכל ד' ל' לעאת
ל' אבטלוס כ' נחם על אמנות כ' מ' " ותכל ד' לעאת למ' ותכל לה' שקתו כ' ש' ת'
כ' ש' אמנות על אמנות " ב' ב' ב' במקו הכ' ב' ע' מ' שקלו " ואיך ב' ע' ל' ל' ב' ש' ש' ש'
ל' ד' השקלים " ומקום ב' הכ' ומקום ל' ב' וד' ומקום ל' ד' ידוקו " וישל

מקום לזה שראה מה שעתה לאחותו ~~הוא~~ המקום לבמלכי ופתח בו ופתח הבמלכים
דפתח על הלוחות ידותיה בבטן הבית "טעם הדברים לטען יעורר אף הפה היו הבמלכים שלוח
מעיו יריץ ומסומכין ועבדן לכל שהיו שלח שנתנו להם לא יודעין ששדתי וחורים
ולבדקה בצמקו חזי לך ולרדקה אחי זהו ~~הוא~~ חזי לך ולרדקה חזי לך חזי לך ולרדקה חזי לך חזי לך
מעטן על שנעשו הכל לרדקה לא הדיק לך מהא דאתה כן בבית חזיה שהיה כומר
לעז ועלבן הקדים הכת שם יעחק "לומ שלח היו מודת רוח לרדק כמו לעחק" אי
כמי דמזל למה שאמ' הנושא אשה יבדוק באחיה שרוב בנים דומין לאחי האם ובשכל
שהיה אחיה דשע ילדה עשו הדשע וזהו ולרדקה אחי ושמי לבך ותהיך מורן ליעולד
זיושם וישם כות" מעלם שנתנו לוקס המעות בקערה ומיהרו עליו לאכול כדו שלח
ירביש" וישם לבד דקמניכי וישם לבד ואיך דו ישם בארון כמנעל" רמז שדען ~~הוא~~
וליתנו בארון והוא הרגיש ואמר לא אוכל עד אס דבר דב' כי עבד אב' חטוי והסדבר
בביתו של לאכול עד שאדבר דבר בדלת גטילת ימים ודבר כתי המוע' וצדה חישבני
יעל שבוס שלבדקה לטובה מעטקה ולא לרעה וכן היה לו שבא מלחך והחזיר קם
הממת לעד בתול' ואכלומת" ויא' שנתנו לו דבר חסוד ואמר לא אוכל עד אס דב' דב' כי
עבד אבד' אמר חוב' אוכל דבר חסוד" חזי תנקה מלתי ואבד' אמר משבועת" סדא
החמוד עליהם לומ שהבחו באלה שהיא חמורה יותר כדי שיתדעו" כי תבוא אל
משסחתי ולא לבית אחי" לומ שאם לא ימנעו מעבדותי יקח ממני אתם" ואפס הנחות
יוד" לומ שלח נבע בצורה מסדמות עבדות" על ימניך או על שמאל" דב' במני ישמעל
או צמי בעמון ומעב" ל תאחדו מותי ופי" קול לויה שכלוהו" עם האיש הזה קול ~~הוא~~
הלך כדת משה וישראל" את היי"ה" במינה" כלומ תזכי למה שגכה יהיה זר עך'
רצה ד' במסו"ה" ללמד רבה" ומאה מכם רבה ידעו" ושנים יעשו רבה" רצה בעמון
ה שדק טסר" שאמר לה שתה" סחחות ששכס יעשו רבה ורצה בעמון ה שדק
לשוח בשדה" הינו שיעחק יתקן תפלת מנחה ואז נדדמנה לו רבקה והינו דכל
זאת יתפלל כלחקיד לך לעת מעמון רק והינו אמה דבת מעמון אשה טען

לפנות ערב צ'צמקו לשו' צ'ט' לפנו' ערב' וז'ת' לפנות ערב' ירחץ צ'מ'ים' רמז למה ש'ו'
ש'ה' ד'ל' טו'בל'ים' מן'ה'מ'ע'ה' ולמ'ע'לה' ד'מ'ט'כ'ה' מ'ע'ה' ש'י'צ'ח'ק'ת'יק'ו'ן' ת'פ'ל'ת' מ'ע'ה' א'ך'
ה'ת'ם' נ'מ'י' מ'ע'ה' "ו'י'צ'ה' ל' צ'מ'ק'ו' צ'מ'ש' צ'ד'א'ש' ו'כ'ת' ח'ס'ר'י' ו'ע'ו'ל'ה' כ'ף' "מ'ע'ל'מ' ש'ק'י'ט'ל'ה'
כ'כ'ף' ק'י'ט'ו'ט'י'ם' "ה'א'ה'ל'ה' ה' צ'מ'ק'ו' ד'ש'ם' ש'צ'ש'מ'ו'נ'ה' מ'ק'ו'מ'ו'ת' ש'ר'ת'ה' ש'פ'ע'ת'ה' "מ'ע'ש'ב'ן'
כ'ל'ג'ל' ש'י'ל'ה' "ט'ו'ב' "כ'כ'ע'ן' "ב'ית' ר'א'ש'ט'ן' "ב'ית' ש'ט'ן' "ל'ע'ת'י'ד' ל'כ'ו'א' "ו'ה'נ'ח' י'ש'ב' ב'א'ר'ץ'
ה'נ'ג'ב' ו'ק'מ'ל'יה' ו'ע'א' י'ע'ח'ק' ל'ט' צ'ט'ו'ה' "ר'מ'ז' ל'מ'ה' ש'א'מ'ן' ה'ד'ו'ע'ה' ש'י'ח'כ'י'ם' י'ד'י'ם' "
ו'י'א'ב'ה' צ' ו'ת'ה'י'ל'ו'ל'א'ש'ה' ו'י'א'ה'ב'ה' "ו'י'א'ה'ב'ה' א'מ'נ'ו'ן' "ה'ת'ם' א'ו'ת'ה' א'ה'ב'ה' ה'ת'ל'ו'י'ה' צ'ד'ב'ר'
ע'ל'כ'ן' צ'ט'ל'ה' "א'ב'ל' ה'כ'ה' א'י'נ'ה' ת'ל'ו'י'ה' צ'ד'ב'ר' ע'ל'כ'ן' ל'ח' צ'ט'ל'ה' "ה'ת'ם' צ'צ'מ'ק'ו' "ו'י'נ'ח'ם' י'צ'ח'
י'נ'ח'ם' כ'ח'ב' ח'ס'ד'י'ן' "ו'י'נ'ח'ם' י'ע'ח'ק' ל'מ'ה' "כ'י'ר'ו'ב' ח'ק'ר'י'ן' כ'י' ש'ה'י'ת'ה' מ'ד'ק'ת' ח'ק'י'ד'ה' "ו'ת'ה'י'
ל'ו' ל'א'ש'ה' ה'ו'ק'ף' א'ב'ר'ה' "ד'ר'ך' א'ר'ץ' ש'מ'ע'י' ש'א'ע'ת'ה' א'ש'ת'ו' ה'מ'י'צ'ה' ל'ו' א'ש'ת'ו' צ'מ'ש' י'ש'א'ם'
ק'ו'ד'ם' ש'י'ט'א' א'ח'ד'ת' "ד'א' ד'ה'ש' ש'ת'י'ן' ת'כ'ל'א' מ'פ'ו'ן' ל'כ'כ'א' ד'ק'ל' ח'ב'ד'א'ן' ש'מ'ע'ו' א'ה'י'ו'
ל'א' א'ב'י'ל' "ע'ל'פ'ט' כ'ל'א'ח'ד'ו' ו'ס'מ' ל'ע'ת' ו'ז'ל'ה' ת'ו'ל'ד'ו'ן' י'ע'ח' "ל'נ'מ' כ'ש'י'פ'ו'ל' צ'א'ח'ר'ו' ה'י'מ'י'ם'
א'ז'י'ש'מ'ח' ב'ן' ח'ד' ש'ה'ו'א' מ'ת'ו'ל'ד'ת' י'ע'ח' "ו'א'ל'ה' ת'ו'ל' י'ע'ח'ק' "
ה'ו'ל'ד' ב'ב'י'מ' ד'ו'מ'ה' "ש'ה'י'ה' ד'ו' א'י'ק'ו'נ'ק' ש'ל'י'ת'
ד'ו'ע'ן' ל'א'ב'ל' "צ'ח'ק'
א'ת'ר'ב'ן' צ' צ'מ'ק'ו' ב'ק'ח'ת'ו' א'ת'ר'ב'ק'ה' צ'ק'ח'ת'ו' ו'ה'ו'א' א'ק'ו'ר' צ'ד'ק'י'ם' ג'צ'י' י'ר'מ'י'ה' "מ'ה'
ק'ח'ת'ו' ד'ה'ת'ם' א'ק'ו'ר' א'ך' ה'כ'א' א'ק'ו'ר' ל'ל'מ'ו'ך' ש'א'ך' י'ע'ח'ק' ע'ק'ו'ר' ה'י'ה' ו'י'ל'פ'נ'ק' מ'מ'נ'ט'ד' "
צ'י'ע'ח'ק' ס'ת' ר'ס'א' ו'י'ע'ת'ר' ו'ע'ח' "ו'כ'ת' ה'ת'ם' ו'ע'ת'ר' מ'נ'ו'ח' "ל'כ'ן' ה'א'ר'מ'י' א'ו'ת'ו'ת' ה'ר'מ'ע'ה'י' "
כ'י'ע'ק'ר'ה' ה'י'א' ה'ו'א' כ'ת' "ל'ו'מ' ל'ך' ש'א'ך' ה'ו'א' ה'י'ה' ע'ק'ו'ר' ו'א'י'ת' ד'ר'ד'י'ש' ה'מ'ק'ד'א' ה'י'א' ו'ל'א' ה'ו'א'
ד'ה'א' כ'ת' כ'י' צ'י'ע'ח'ק' י'ק'ר'א' ל'ך' ד'ר'ע'א' ל'מ'ט'א' ל'א'ו' ע'ק'ו'ר' ה'ו'ה' "ו'ת'ה'ר' ר'צ'ק'ה' א'ש'ת'ו' "א'ש'ת'ו'
צ'מ'ק'ו' ק'ט'ו'א'ש' ו'ה'י'ה' ב'ית' י'ע'ק'ב' א'ש' ו'כ'ת' ע'ש' ל'ק'ש' "ז'ית'ר'ע'ו'ן' ד'ה' ה'ו'ל'ך' א'ח'ר' ע'ו' א'ת' צ'ע'י'ש'
ו'ז'ה' ה'ו'ל'ך' א'ח'ר' ע'ז' ד'כ'ת' ה'ו'א' ל'ה'ו'ל'ך' א'ח'ר' ע'ו' "ז'ה' מ'ו'ת'ר' ע'מ'ו'י'ן' ס'ל'ז'ה' ו'ז'ה' מ'ו'ת'ר' ע'ו'ו'י'ן'
"ס'ל'ז'ה' "ב'ו'י'ם' ב'י'ם' כ'ת' ר'מ'ז' ל'ע'ש'ר'ה' ח'מ'ו'ר'י'ן' ש'ב'א'ו' ל'ה' ח'ד'י'ב' ב'ע'ת' ה'מ'ק'ד'ש' א'ה'ל'י'
י'ד'ו'ם' ו'י'ש'מ'ע'י'ם' ו'כ'ו'ל' ו'ה'ם' ע'ש'ר'ה' "ד'א' ב'ו'י'ם' ע'ו'ל'ה' ס'ג' "ז'ה' ע'ת'ב'ר'ך' ב'ן' ס'ל'ו'ש' י'ש'ש'י'ם' "
צ'ע'ק' ח'ו'מ'ו'ת' צ'ח'ד'ב'ן' ב'ית' ש'ט'ן' "ד'ף' א'י'נ'ט'ו'ת' נ'ע'ק'ר'ו' ו'ה'י'נ'ו' ד'כ'ת' ה'כ'ל'ס'ג'י'ח'א'

נלחם שני בנים במוסר יהודה ואנטוניוס ונלחם סולטאם יאמץ יגבר על חבירי י
 זיחריו והינדכות אמלאה החריבה תלם חסדיו ושלם שחקה יא בנקד י שנת
 שהיתה ראויה להוליד כדאיתה במודש י יתעב צמחו ויעה התאשך אדמוכ והוא
 אדמוכ עם יסה עיכס גצי דוד כשדאה יתעב אדמוכ אדמוכ אדמוכ שונך דעים
 כטשזעלבן נחמ עם יפה עם יפה עיכס צבת קנה דרץ הוא עשה שמחורו שנים
 שז והיה אם מעיב העדה אדמוכ מלמ שה שחיות רחם אמו נתקולל בדם דא
 אדמוכ מלש אדם שיעה בעל שיער כאדם גדול זהינו באדרת שיער שהיה מלא
 שעדות באדרת שאם הוא מלשו אורס אדרת שיער אינה אדומה עשו שדיה עשו
 זקמה עשו בבית שלום שלמלא שהוא שלם היה מתחית העולם ד"ג עשו ע"ש
 זה הטלם לע" אומות שנה שבא ותו בעולם ואחדי כן יתא אחי כן עולה על אומות
 הן חוץ מעקב זידו לבמסו וידנ תוחדת בעל עשו וידו להקדה להם כישע במפלת
 האומות שבשעת לידתן רמז שיכלו בודי האומות איש תם סוף חף שישב באהל
 שם ללמוד תודה יתם שנים יושב משכנמו לחרץ עד שכבנה דצית למז לאחד יתם
 שנים יושב אהלים של שכניה יושב אהלים עולה יתם שכך שמינה שדחה בזה
 יעקב בגימל מלאך האלים וצבא הבן עדן וצבא וירחק לאי אסף לידש במענות
 שם בן נח נזיר במא אצלן הלעיטני נח מן ד"ת המן לנא בשם שיעקב קנה מעשו
 בלחם ועדשים כך קנה מרדכי להמך לעצד צפת להם ולמה זה צמחו ולמה זה
 צבול ולמה זה הצלחה בלוי מלג שכפר בעקד והלך אחי ההבל ייבד עשו צ
 יבד עשו ויבד בעינו גבי המן העובודה במבזה זה המן שיעא מעשו יהירעב
 קמך לויבד עשו דהו שנבוארשע באנס בוך הארעת ק"ל דסד לא ול מעלים
 הארעת חק וו שיתננה לו אחר ששה דורות זהם יתח ויעק לויקחת עמרם משה עקב
 אג"ע עמע ישבמקו יצבות כנגד עשרת הדורות שבהם עקב תיבות וכנגד עמדה
 עשר נקיונות זק"ס עולם שנדא בעשרה מחמרות עקב שנים שמענקלי דבך
 שנים הכיד אבדהם את צוראו ושמתיו קעה עקב אשר אברהם בממקיים אה

עירובי תבשילין "זסתוקף ליה יתיה על שמו כנגד בקולי משמדיתי מעותי חקותי יתחתי"
מעיקר ב' במקו והנה יעומעה "אשר ילך בלתי יתחתי מעותי חקותי" כולל שיהי ישמעל עד נשים
תחת בעלות ומזה עמדה מה מעיקר יתחתי חשת אים אף דתם אש איש " אחד
העם ב' ב' א אחד העם כמעט ששבעה דתם " להדעם איירי בודד המלך בסלקה קחנת
מראשותיו שלטאל מה דתם איירי במלך יהיה בא אמי בשביל עצמו שהו המלך " ויגדל
וילך הלך יהל עד כי גדל " שלטה גדולות " כנגד ג' ברבות שנת ברך בעקידה " כי צדף
אברהם " והתברכו בחד עך " ועבדה רבה ב' במסו הכח ואירך בחונ " מה דתם גדול למל
בני קדם אף הכח היה גדול מלכל " אף מאחימלך שהו המלך " זיסלמוס ב' צמקו " מעלמו
עפר " ממלמוס למלך שאוכל בני ממה עדלות שלפשתים " דמז למטה שנות עמקה ערלה
בעפר " דא לפי שערד אחימלך על שבועות ומלמא הזורות עפר מילא דוד ל' שאולף
עדלות שלשתים בפלים זנתן לול במקום ק' " עשק כנגד בכל שעסקו את צות דודה
היך עושקיהם נח " שטנה כנגד חמת שכתב שטנה על ירושלים " ולכן שטנה
ב' דהכח וההיא דהתם " החובות כנגד יך שגדרו של יטבולו למונעם מסריה ורביה
זנעשה להם נק ונזדמק להם מקוה לכל א' וא' זדה ופרע ורבינו בארץ " שבעה כנגד
אדום - על כן צבולך בת שמנה או שס וכאן כתיב דא חותה שבעה ולא כתיב " משום
היה קטן נתיך בקיום " ולא שס לו על פני חוץ " דא ב' צמקו ב' כות צו ז' צדי " דאן
דא צו " יתאו דאו " דא דא דא " אס דא דא דא בעמא מתק " זחד שבת ודא
תחת השם " הנך דא ירי בדבס כמורדאו דא ינו ודא נדאו כתיב בון " והינך דא ירי
בזחיר כתיב בהא רישאם למעקרא קדי ביה דא דא שהוא לשון יחיד " אתה עתה
ב' צמקו הכ אתה עתה ב' דרך נך " בוא בדרך יך " לומ כמנו שכונתם של לבן יתאו
לקרוב ללי עזר כדמדישית וי' שס לפעו כך היתה כוונת אחימלך להדוב את יתחתי
יהבי מוכה דא דכות באש לא נבעכך כלומ לא עשינו עמך דעה כמנו שהיה
בדעותנו ועשינו עמך דק טוב " אנכי אהי אברהם אביך ולא י' אהיך כמנו באבר
זינקב " לפי שטת " קר ביקודף כלל מודת רומים " בארי ב' צמקו הל' בת בארי

דחתי ואיך הושע בן נחמי אמר הושע לפני הק' לה' החלפתם צאמה אחרת בצדעו
 שלעשו ותכדין שמו מראת מנשום דחלת כי השחר יעור והוא לקח שחד מעשו
 ותכדין עינו מראת בגימ בעשן העלמים שחנא פלך שלומ חרד סכונך כמו משאה
 עלבבי חדרתה עידוף כת האיתירה שלמנו חספת לבו שרשט וחמש סימני טהרה
 בעוף אינו דורק אנבע יתרה זמק קרצבך נקלף אינו חולק את דמיון זה מ' מסר
 סדקה מעלת גרה ואיך לה שנים למעלה קדינים ונשרה הולך שתיועד תחת זמק
 בדבר ב' ודבקה שמעת בד' יח' א' עש' בנו ואיך ותעלזנה כלותי בדבר שפתך
 מישרים שאת לעשב תעלזנה כלותי אם תדבר מישרי לעהק כדו שיוצרך
 לעור דג' מן גזל להביא בגימ' בבלו הביאה ג' הכא הביאה לי עיד' הביאה
 למוקר לצ' האומ' לאדוניהם הביאה ונסתה שאמרה לו דבקה הביאה למעט
 זקח מוסדי ושמע בקלי וחבש' לאבך שיאכלו סתה לכנח' העת' ר' ת' ס' פ'
 נאה לך ונאה לבנך כי מקח יייה ולקח' אלמפח נא לחבקה זקח לי משם שפ' ר' משלו
 משם בגימ' משלי שכן כתב לה בכתובתה בכרך ב' עשו בכרך אנשי הודק אתבנך
 בצור' שאת' יעקב אנהוא ש' עלי בני בכורי ישראל אבל עשו בנך בצור' עליו
 נאמ' הנדחנכי הורג את בנך בכרך ז' ואמ' מי אמוא ר' ת' חמו' מי נעשה קרע' ר'
 בדבר דבקה אימוא בגימ' בהנס שנכנקה בהנס עפע' ותח' ב' במעלו ותא' שוק'
 ועא הלחם בעמלק כדאיתא בבראש' רב' שעתיד' ליפול צודי שחל שח' ק' לה' לחם
 בהם והינו דכ' ז' עא' ונלחם בגוים הה' כיו' הלחמ' צווס קרב' ז' זהו ועא הלחם בעמלק
 כל' אזבול שבאו שבו כל' טות המקדש' תל' זו מעי ע' שמן שהיה ממדי'
 זקשתך זויץ השדה זו אחס' דמז' לו כל' ארבעה גלות' דרח' ב' במעו' זיל' את'
 בגדיו וירח' את ריח הניחח מעלמ' שנכנס עמו ריח' ג' ע' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ליל' כפח' כריח' ב' כריח' שדה' כריח' לצנון' שזכות ריח' ניחח העולה מן' לצנון'
 פ' בית המעדש עמוד לו' זית' לך עשדה תיב' במי' סוק' קי' צ' זכות נ' צ' ז' כנ' ז'
 עשרת' הדברות שעתיד' בנו לקבל' משתחל' לך חס' ו' כנ' ששה דורות

שמדוד עד יורם" שנברח את ישראל וזמניך פשעונו" ויש צדק הרבה
בו ויבנת" לומר לך שברכו צמח הענף שעולה בו" הוה ב' במקו הוה ב' לומר
בדמך שיתלכנו עונותיהם של ישראל שכלב דברו של אס יהיו חטאיהם כשע' כשלך ילצ'
ואפרכו ב' במקו ה' וזאת ה' ב' וזאת ה' וזאת ה' וזאת ה' וזאת ה' וזאת ה'
אברהם בורך את יעקב ופלו עמי ויתן לך את גרסת אברהם" בנורמה ב' במקו בא אחי
במורה" ויענו בני יעקב במדת" ב' שציל שהוא בא לאבן במורה כטלו בני מ'
במורה" ברכת ב' במקו ויקח ברכת" על עמך ברכת קלה" שזמזודה ב'
היה לנצח בכה קלה" ברכות ב' במקו לקח ברכתי" קח נח את ברכתי" ומתיות
ברכתי" זה ק' זה על ברכתו ולא חקר כלום מכלה דרוץ כדבר ויבא יעקב שלם"
קצת ב' קצת קטנה" שחיתה שפתיך לחדב דצות שקבוק' מאנה" וקצת שלמדו
ק' זה ב' זה" שבוך ש דוד על ההיכל שגברו מאה אמר שלם יתרב"
ויבא יעקב י"א נלשיהו קתומה" זה טעם שויעא בקתר וצדח בהחבא"
לעול מנה ט' לולאשה וקמ' ליה ויעא יעקב" שיצא לישא אשה"
זיעא יעקב ומבא שב" פ' ארבע" ויעא יעקב מבאר שבע" בקימ סנה זיוה סנה
הרדה" יעקב מבאר שבע ק' עבר ששומן בצית עבר" מעבאר שבע ושן שלשע
עשר" ש"ד שנים נסומן בצית עבר" מעבאר שבע" לת' שם שגם נטמן בתוך שם"
וילך בקימבזים" ויפגע במקום דה' בעמיע' מקום בפיקו" דמז לשלושה דגלים שיעלו
בניו למקום הקו" כי בא השמש" לת' כזה שכבוד מאור השמש שלא בעונתה" חלם
בקימ והוא בנבואה" כלם במ' זה בסא הכבוד" כלם בקימ ק' שקול תפלת העדיקה'
הוא כלם למלאכוס לעלותו וכן עלה המלאך בלה הקדבן והתפלה היא העבודה
לכך כלמי שמתכוין בתפלתו הקלם שלם בשליחותו ויבוליס לעלות ב' כלם בטמ
ממוזן" ובקימ עוב" מיחה שפיל וזה ידיו" כלם אותיות קמל שהראו היוך במו"
זהנה כלם בקימ וקצ' שהראו קצ' הגליות" כלם בקימ ט' סוף שהראו מעמד הר
קימ" כלם מיצב בקימ מרכבו" מעצב ק' וחי' אין מיצב אש בסכס' וערתי

עלך

עלך מעב" שהראו באת הארץ הינו מעב אשר בשבט אמותו מקום כבש ותולה יקבל
ועמנה הינו צדתי עלך מעב" כלם אותיות לפנס" שרמזו לך קבלת ורמזו לך הקד בנות'
והנה כלם מעב בבימי הכניש" ארצה רמז למאכל ארצה" גרמזו מעב וקטמנה רמז
לריח הקדבנות שעולה השמימה" דא' והנה כלם כבש זהו סמך העולה" וזהו מלכבי
אותיות לו הכהנים" שעולין ויורדין בכבש" מעב מרין דא"ש סמך וצאעמנה" רמז למע
שמו שלך לארץ לפי שעה יעלה השמימה" מלכבי" ב' וקמניכי הפ' א"י ויפגעו בו ^{מלכבי}
זהו שאמדו בעדרש מלכביס שלוהו בארץ לא לוהו חועה לארץ וזהו מלכבי'
עלם אותיות שלט והוא בארץ" ויפגעו בו מלכבי' ה' הינו מלכבי' ה' שעל ארץ פגעו
ללוהו בארץ" עולים ויורדים בק"מ בכל מדי ויון" ו' יתק תימה לטה ל' אמת י' ע' ד'
אבך כמו אברהם" ד' לפי שאמ' באברה' אע"י אמ' לה אברהם אבי אברהם
אמ' אע"י לא אמ' א' אבך" ופרעת ימה בק"מ קריעת יסקוף וזהו רמז ל' א' א' א'
קדא" והשבתיך לא אדמה בק"מ בארץ מלכות" ויקץ יעקב משטמו מאמ' א'
עבור לומ' שאין תנלתו של אדם נשמעת לא בעבור" משנתו קריבה מעמ' נתן
מתוך שהיא הוגה בתורה ביום ג' כלילה לא שבכ לבו מלהגות בחלומו" וזהו ש' השמע'
וישבס' לומ' שנעלות השחר פותחין שעד השמים והוא זמון טוב לתפלה" וידר' ב' צמחו
זיורה יעק' "ו' י' ש' "ו' י' יפתח" לומ' שהעדיקים היו גודרין זה דאשן שנדה היה יעקב"
וזדו אשר נשבע ל' נדר לאמר יעקב" למטה אמר אבי יעק' ל' מי שהוא אכזה צמחים
תחלה" והנה א' ב' א' ו' והנה א' נעב עשו" והנה א' נעב עלה מדבד" והנה א' עוש' ארצו
צ' שמע" והנה א' עובד" הכא נעיס' תורה שפד השמים וכן והנה א' עובר ד' א"י ר' ד' א'
אף הכא והנה כלם מעב ארעה במעשה מדכבה" ללכ' צ' צמחו ה' ואיך ללכ' א' א'
הב' ד' "מלמ' שיען היה כהן גדול בדאיתא בדאש' רב אמ' הק' צ' למעט' א' א' ע' א'
א' יעקב טק גדול שלי צעל מוס' שהוא עולוע עלידכו חייך שאתה ירץ להיות כהן ^{קדא}
למעלה במקומו זה' ונתק' לח' וצב ללכ' שתקיים ל' הכהונה שקפתי מעשו
שהעבודה היתה בכבודת" עשר אעשרנו" בק"מ זה כל המבשר ל' יעבד יתב'

מחומש" וירא נהנה באר בשדה" אמרה לו אמו כמו שאנכי יפת תואר ונזדמנתי על
הבאר כן יהיה לך מבנות אחי אם תראה שהיא כתוארי היא בת מזלך" והנבא צטו"
דמז לבאר שהיה לישאל צמור" שלטוד עדי צמ" זה אהרן ומשה ומרים" פוטן
הבאר ההי צמור זה משה" והאבן צמור" על שם שני לוחות אבנים" פ" פעם צמור צמ"
כנגד ימי החק שמעבדים בהן מים" וכנגד צמור" צמור" זה מה שקבאר"
כנגד ה שקורין צמור צמ" וכמהם על פי הבאר" כנגד ה שקורין בחול" כולדה" א"
כ במקו הבוואו שן רועה ודגל מעודות" אותו פיקו עדיש בקלחת אף כו רעה היו
דוטה כבד רב בקליות" ויגל צמקו הכא ותוד ויגל כבודי" ש כיון שראה אותה שדחה
עליו רוח הקדש ודקו זיגל כבודי כדכתיב עורה כבודי" לא אימתי ויגל כבודי כשיתקיים
ויגל את האבן כשיקיר יתר דע שדומה לאבן" ויאמי שלום ולא אמרו שלום לנו כי אץ
שכל אמי לרשעים" ויחבק לו ענש לו" תחלה חבקו לראות חס הוא חגור מעות
צמותו ושלח מעה כשקו אם יש אבן בפיו" ויחבק לו וינשלו צמימ חבקו לבזולמה
שעלו" את שמע צמקו שמע יעקב" כאשר שמע למתרים יחילו לשמע עמך"
מותי יהיה זה מקיים כשתאז שמועת באולת יעקב" ועיפ למה רבות לפי שהיתה
שמי שבעה לעשו" וכן ועיני ישראל בצרו מזוקן" לפי שמאה ירבעם ואחאב יצאו
ממנו דהו ועיני לאה רבות" ועיני ישראל בצרו כשכל ועיני רשעים" רבות צ ועיני
לאה רבות" פי יצבר לץ רבות" אעפ"כ לא היה אוהב אותה" וירא יי כו שנוחה
סת אהיה" לפי שהעדה יען כמו שהפקידה עצמה לו כן הפקירה עצמה לאה
לכך העיד לה הק"כ שמו עליה" ותקרא שמי האובן ואח"כ בתי כי אמרה ובאחזונה
איו כן לא תחלה הוא מערש פתם השם ואח"כ השם" הנה אמעתי צלה וכל אמרה
ססחתי כצמור בהר" לט שהיתה בת לצמור פילגש" לצמור שבב עמנו הלילה ועל
כך לא נקדה עמו במערה" לבן צמור נעה צמורה" כלני כתיב ויגדתי לו וצמור
בת כיוצאתי לו כשילדה ה אמרה הדי ארתי ה שתן חלקי וכשילדה שלשה
אמרה הדי ילדתי שנים חלק דוואם" ונחמים צמור באר" וכל שמנות השמים

ח"י

איך עמך לא עמך **דבר** שהיה **למען** של עשו **תפלת** חיון עין לא צמחה
 על שם ועין נאח שמה נשף משומעם דמתי **יום** אחד **ב** זמקו הכ וחי' ליתנה
 ביום אחד **אמ' הקב"ה** לען וכי אתה **חממה** יהיה **יום** אחד **ל** תנה ללבזים אחד
 למסוד בתך דינה יוצאה ממך **מאהל** **ב** זמקו וינת מהל לאה **מאהל** מועד לאמר
 ואהיה מתהלך **מאהל** לאהל **ב**ם ליתעך לנצח ויסחך **מאהל** **פ** בשעה שהוקם המש
 נאקרו הבמות ודיבו וידבר **ב** אין מאהל מועד דוקא לאחד שעתה דירדך התדיו הבמות
 עד שבאו לסילה ודיבו ויעה מאהל לאה דהינו המשכן שעשו בעלמל שבח משבט
 יהודה שיעה מלאה **ויבא** מאהל לחלה שילה שבחלק יוסף **ואז** ויהיה מועד **מאהל**
 לאהל משילה לנוב עיר הכהנים זמנו לבצעו ומעש לב' העולם ואז נאקרו **הבמות**
 יתעך לנצח ויסחך מאהל שלא היה שום היתרון אבי הראש **אל** העומים **דעטוס**
 ללבן **העטופים** ברעב **פ** שנתן לו הכחושים שמתו ברעב **אינני** בשביל שעשה
 דבר שורחה ברמאות **הם** לבנו שנעטפו ברעב **וזה** נה ואתנה **דעת** **אז**
מאת מרעית **בשם** שוטף **ואז** לב' שאמ' להם אתם ידעתם שהיה **בשם** שוטף זמנים
 ירד' עלי בהיותי בשדה עם העמ' **כי** ברח **ב** במבו **כי** ברח יעק' **כי** ברח העם **איתא**
במדרש שעמלק הגיד לבני ישראל דכיהת יעק' וגם למרע על צריחת ישראל **כי** ברח
במ' עמלק **עשו** **ב** במקו השכלת עשו **למען** עשה כיום ה' **עשה** שטים שטח
עשה עדין ומשפט **הכ** ברמאותו של לבן **נק** ביוקן חשדוהו אחיו מרמאות **בדלת**
ואתם חשבתם עלי רעה **וכן** עשה שטים שנאתי אותן שעוטין רמאות לבנו **וכן**
בו עשה עדין זה שעשה עדין עם אחיו שהם חסכוה לרעה **מח** חסכה לטובה **לוח**
ב בנקו מלאים לוח אוח לקומ' **אם** לוח יבד ונש עוכו **לוח** לוח אוח לקו מ' מפתח ידעם
אכל מפתח אחד מקום כיהיב דשיכן התם **אם** לוח יבד **פלד** יעם **ונש** עוכו **אכל** לתחד **אם**
לוח יבד **בשכילה** לא ישא עוננו **מחמם** גופתי **מאות** יללים יעקב מלאכים

וישראל יעקב
 עם לבן גדתי כלומ אנפם שהיית בבית לבן
 תר"ב מעות **ואחר** עד עתה **ואם** תאמר **מכ**
 קיימתי

המעוות בוא והלחם עמי " ואחד עד עתה " פלוגת
כלום אני עמי להתאחד עד כה עברו עתה שבעים שנים ונת שלמנערים וחמשה עשר
ויבוא לך השטי שהן ימות המעשות " ואח"כ ועלו נושיני בדר עין לטפ"א מה עש"ו דא"
גרתי אותי תגרי שהיה עם לבן שהיה לו עמו תגרי " ואנני איש ריב ובעל מלחמה וכל
כדי להפחידו " גרתי ב' במקו ה' ואורץ אויה ל' כי גרתי משך " בשביל שיעקב ירא מעשו
וקראו אחי והקל"ה הבטיחו כבד ושמרתך בכל אשתלך ברם לבניו שיהיו בריס בני
האבות " והילי שור וחמו נלא הזכיר מענם אחרים " לא רמז ליוסף שהוא שטות ^{שלטון} ^{שלטון}
ולששכד שעקקין בתורה לקיים הקל קול יעקב בבתי מדרשות " ל' שור וחמו צבימ שטות
יעקב " שור צבימ קדן יוסף " והילי שור וחמו וילי שיתחדו עתה השור והחמה הטמח
וקטהד יחד " וירא יעקב אעפ שכלו והיה זרע כעפ האר אפטר יתקיים בצדע אחר
סולד בן " והכני צמקו והכני אס על צעם " אס יוכל להלחם ביה הכני קבו קלית" לומ
מה יעקב מתירא אף דוד מתירא " מה יעקב נדרף אף דוד נדרף " וכזם שיעקב נועל מעשו
אף דוד נועל מוגלת " וזכות יעקב עמדה לדוד וכשם שבבו דוד היה מלחמה אף יעקב
הכין עצמו למלחמה שהתקין עצמו לטשה דברים " אס על צעם ג צמקו ה' נאוי אס
על צעם דטשה " בקנחריב מלך אשור שאמלך שחית את ישראל מעו עשן שצא
להלחם עם יעקב " ובן לא תקח האס על הצעם רמז לבלות " קטעתי יוד כפופה אעפ
שנתדרתי בעשר ברכות יראתי שמע' גרום ל' התאט " במקלי צבימ יעקב"
פ צבימ לצי " דא צכות יעקב עצמו ישר את הירדן " ואיטיבה מלא אד " שהתפלל
שיעמדו לו עשרה נפיונו שלא בדה"ס " היעלע נא מידי ל' המע" רמז להמנן שיעא
להכות אס על צעם כדכ"ט טע ונסים " מן הכא בידו מעדה לעסו " ששלח לו אצנים
טבות שאדם צודן בידו " מנחה צבימ אצנים " עזים מאתים כל העיקר מעקים צמים
וכן סיכו ומנחתם ונכיהם " שצטבילה צדמות ששלח לעשו והן יתקן קדבנו בשנה
כדעפודש בפד"ש פנדק" והס"ח מוסג" כנב"ח מלכים שמלכו צאדום לטע מלך
מלך לשרא" דא - לכת מביים הכל צמים " לפי שכלה צדמות ששלח לעשו

היו בעלי מומות של יקריב מהן קרבן יעוהת הראשון אנצשה שבג ארבע
 לעליות רוח זה ואיך רוח והעלה יעמוד ליהתי "דמש ליהותה באים שימנו שחז
 לעריהם" שלחה בנמקו מוסזה היא שלחה "נמלו וסלה שלחה" והנה יי שלחה קני יחז
 למדה התם שבר אף כאן שעי' המנחה נתן חמרי ספר וכבודו אמני לו מנחה היא שטל לאחז
 לעשו כה אמר עבדך יעק וכומו התם יד שלחה אף כאן שאמנו של רעה צמקן סלה הנה יד
 שלחה לקבלה " ילדיו ב במקרה אחד עמד ילדיו " כו בדאותו ילדיו " ילדיו ללא ישועו זהו שיש
 במודש שראה יעק שלשים לבוא מבני בניו כמו שראה " דא ילדיו כראה לבנות מילי
 וכמו התם ילדיו ללא ישועו גם כן אמר לילדיו שיתפללו לט שיעילם מיד עשבתם ככל דב
 שה שיג כלא לבדו ואמר כלא יתפללו לבדו בסני עצמו " ויעזרם צ צמקן לוחי עבדים
 ביבשה " מלמי שנבקע לו מעבר יבק ועבר בובשה " ואכך בגימ כקא הכבוד
 שהעלו אבק עד כקא הכבוד " איש עמו בגימ עשו אחים " ויאכך איש עמו
 עשו לקם " ויגע בכף ירכו" לראות אם הוא מלצר כמנתו אם היו לו קפנים שהיה
 להם קפנים " איצמי לסבלו מן העבודה לפי שקנה מן עשו הצבורה שפוקה עבדה
 ידכו בגימ לפקלו מכהונה " ברכתב בגימ הודה לי ברכתי ששרו שלעש הייה " וישתחלף
 על שם כוש בעי ימול צדיק וקם " ולהעביר שבעת ועדות מלכו " וישקדון עקוד למעלה ישיב
 לנשכו " וישקדון בגימ לנו שיהו " דודי חרבות שכו בגימ עשו " ולמוי ב ממנה ולמי להלפסן
 ולמי כלחמדת ישראל " ולמי אפ עמלי " לתי כלחמדת ישראל ועמלו נטלו בני עשו וזהו ולמי כל
 חמוי ישראל " ולמי אפ עמי " ולמי לה לפי " דא כן חמי יעק למי חמי עמל לתי כלחמדת ישראל
 למי לה לפעך " מי לך ב במקרה מו לך כל המנחה " מי לך פה כיו חמיתל קפי עדי חמי
 פה חתק ובניך " זהו שיש במדרש שהיו רבות שלמלוחי השרת סוגעין בעשו ושתמו
 ומכיס בהם וזהו מי לך כל המנחה שהיו מכיס בהם עד שהיו חונטים להם קפנים לקפ
 המותם וכשפגע בו וראה לובנים ובנות אמר מי לך פה בגם ובנות לאכך אמרת סלוחי
 בצפון חמינו מדיבין על שני עולמות שאמרה היית צווד בעו הבא שאף בופריה ויהיה אם
 כן מי לך לו הענים " כראות פניה בגימט עמד שכלך שרמז לו שראה שדן עמל מנחה

אחי יהי לך אש לך " בגמרה הדרכות " לגדך ב' במקו ולכה לנגדיך " שתי עונותינו
לנגדיך " שעשו רעה ללך עם יעקב ואמי יעקב למה תלך עמי ותזכיר עונותי שמשעתי יגדך"
ותשלח אהיה עמך שמו תשבח" עלות ה' במקו ואיך בשמו כרות עלות ב" וברוך מאחד
עלות הביא " ואיך ובחיקוי שם עלות יגדל" א"ל דוד המלך ויעקב היו מרחמיך על
העון והיו מדעיך אותך במרעהך וזהו שכתב כאן עלות וברוך מאחד עלות הביא ומה היו
עושיך בדועה עדרו ירעה " שעירה ג' במקו לא הדוני שעירה " וישבע עשור לדרכי שיער" מת
הדר החלה העלה שעירה שנ' ועלו מושיעו ב' יצו וקומ וזהו עד אשר אבוא לאדוני שיער"
אבוא לאדוני שעירה ק"ת איה " אבוא ענה ל' רמז לאחד ארבע גלית יבוא איה לפי צוא'ם
י' הקל והחל זאז ועלו מושיעם ב' ל' שפ' א"ה ע"י" בבנות ב' צמבו בבנות הארץ" בבנות
אחיק אשה בני שמוסון" לומ' בשביל שלא רתה ליתן לו אחת מבנותיו כדאיתא במדרש
שהטמינה בתבה מפניו נענש שיערה לראות בבנות הארץ ובעלה שכס" טמאום צמבו
טמאום אחותם" טמאום את מקדשי" טמאום את היכל קדשך" כולם למדיים משה טמאום את
מקדשי לפניו מעשה שכס זכר טמאום את היב קדשך כדכת נשם בעיות ענו" טמאום אחותם
וקמי את זאזם לומ' לך שעסו מעשה בהמה " הדבו ב' במקו הדבו עלי מוד מהר" הקלבל
הדבו לפסוע שהדבו עמם שם שלא לעצוד זילים" ונקומה ג' במקו ונקומה ובעלה בית
ל" שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה " ונקומה עלה למחמה " שאמי יהודה בזכות ונקו ועל
בית ל שלחה הנער אתי ונקומה ובק באותו זכות ונקומה עלה למחמה " וחד לפי שמולותיכם
ונקומה ונעל צות" רמז להא איתא במד' ד שבת דמי פזוקי ומעלי" ויסעו במס' חד ר"ג
וחד ס' וקעז זיהי ל' מה מעי בני ישראל לצדו ויסעו" מלמ שהיו הדאלי נוסעין בעין מטתו
שליעקב לומ' מה כאן חתה ל' עלה עדים אף להלך היו כל האומנו יראים מהם" אפיל שדי
מדה ודבה " הוא שם שלמחיה ורביה כיעלם שלו שין דלתיוד עולה תק' במע' איצרי'
שכאם ושכאשה" כוי וקהל לבוים" במי ירבעם ויהוא" זקן ושבע ימעם ב' במקו
ציעחק ובאזכ ששעדים היו עדיקים" וכן באב' זקן ושביע ובענידיקים נאמי כאן
לשבת" זכר שנים לבנה אלם ילדאש ק' ימי ושבע דוקן" ותלד עדה צבע יעקב

כשמיחקם אומ: בני לאה בע רחל וכן בכולם " למי שהן בנינו שלעולם ולכך נקראו בני
 הכל בני עשו אין נקראים בנים לא בנות כמו ילד בהמה " ולא יכלה צולא יפלה ארץ
 מגוריהם " ולא יכל עוד העיטנו " ולפי שיעקב שרתה עליו שכונה ומעדים עבדו ע"ה ולא
 היה יכול לקבול יעוש יע"ש בת " שקצק עשר אומות לבוא עליהם וסדל צדדן הבית והם
 אהל אדום וישמעאלים " עשרה גלות בגו יטל עליו " יושביו ארץ " בגימ' היו מנדיחים
 הארץ " שיה המלכים " בשביל שאמ' יעקב נעשו שמונה אדוע מלכו שמונה מלכים
 קוד יטל וכנגדו מלכו שמונה מלכים עד יהודים ובימיו פשע אדום " מצעדה ביוצב
 בן זרח מצעדה " חמוץ בגדים מצעדה : לעתיד לבוא חלקה בערה עם אדום לפי
 שהעמידה להם מלך שהמליכה מלך וזהו חמוץ בגדי מצעדי חלקה בעי' ש"ה יוצב
 בן זרח מצעדי " בכולם מזכיר שמות מקומותיהן חוץ מצעדי חמוץ עכ"ל " למי שלא
 היה לו מקום ידוע שהיו לו איבים דבם והיה כעתחבא היום כאן ולבטח כאן ולא היה
 במקום ידוע " ושם אשתו מזכיר שם אשתו ללמדך שמתוך עלייה שיהיה בן זרח
 ועשירים " שמענה מלכים מענה כאן ואחד עשר אומים " וכנגדן נחמ' בישל אחד עשר
 שופטים ויהושע עד שמואל ושמונה מלכים עדיירים וזהו ואלה לנגדך "

וישב ועקב " זה ש"ה הקיר : משפטי פנה חיבך " משל לש"ה
 והזורה מפריש התבן והמוץ ומשליכו והתבואה נשארה במקומה

כדכ"ה בע"ה וילך אל ארץ אבלי יעקב בתיב'ה וישב יעקב " מכו' צ' במס'ו הכ' ואידך מקרי
 א' ארץ " אע"פ שהיה לו מקור' א' ארץ יטל בו ביעהם " משל לאחרי שראה בתלכים
 ידעו לנשכו וישב ביעקב כן ישב לו יעקב בין עש' ולופיו " מקור' יאביו בגימ' זה חבדיון "
 וישב יעקב באר' מגו אביו " בגימ' וישב לקיים פנות כבוד אמ' שכל הכבוד זכה עש'
 לכל הכבוד הזה " מקור' ינווד כפופה כמע' כאן " אמ' מגה שצכה עש' לכל הכבוד הזה
 בשכל הכבוד ואע"ג שציריכע אבי צעשדה צדכו הועד בתי לשלוח עשרה דברים
 פדכת עדים מאותם וגמ' לך ואכונ' עצמי ואכבוד את אבי בחבדיון " דבתם רעה י
 בגימ' שהם אכלו בארץ מן הדי' " דבתם בגימ' כמות פגלמש שלש ומהדע הורה שלשה "

נערבגימ שוטה וזהו שאמרו הפיק ומוציא דבה הוא כפיל" בן זקנים זקנים
כ"ג שמקד לובלמה שקבל מהקטנים שהם שם ועבד" בן זקנים הוא לוסת אמון"
שמקד לוקתדי תורה ש"ג זה ואהיה מעלו חמון ואהיה שעשועים" זקנים בגימט
ד"ז שמקד לורזי תורה" ובגימזר" על שם עטרת זקנים בני צעם" זקנים נוטרין קון
זדעים קדשים נשים ישועות מעוה" פקים נוטרין מוטיפר קחרים שמעלים מדתם"
פקים עולה בגימטק" רמז לו שעל ידו ידו בניו למערים" וישתעצדו והקצוה יחדו
מענין הקצץ מן הסעבוד ורמז לו שמקד לנהיג" ורמז שימלך פ שנה מענין פקים
שהוא מענין שנותיו" דא פקים לשון פגותמון שעל ידו מתקודם לאהיו" פקים שקדם
מוקים בניו לבני אהיו" פבים בגימט פקידלו" ועשה לוכתנת פקים בגימט משקל
שעקלעים מעלת זה שאמ' בסוף דטסה בשביל שניקלעים מעלת שהוקיף יעק
ליוסף זתר משאר אחיו נתקבל הרבד וירדו אבתינו למערים" אותו אחד אבינו
אהיו בגימט שמלה לוכוד לצד ולא כהם" לשלם חכ ועולה ת" שגדם לת שלשעצוד
דא קרי באן לשלם ששלמו לו במולו" נעבה צ במעו ה" ואיך צות נתיבות גזבה"
לום שעי" זה החלום העיב בית שליט" שכלכלם בשנת רעבון" לך נא דאה" לום
שלא יעא לא צבי טוב בשנה שיוכל לראות" זה שבני דבד" נעננה בודוח
שסופו לחזור ליו" עמק בגימט לד" שעי" זה נשתעצדו לד" שנים" ליוהו עד חבדום
אמלנו אבא חזור כך אמלנו כח ידונו לא שפכה את הדם ה" שלא פטרנוהו
בלא לוויה ובזה נפטר מימנו" ומתוך כך זוכרו זהינו דכות זירא את העקלות
שלה יוסף" וזהו שאמ' איפטר אדם מוחצירן לא מתוך דכל תוד שמתוך כך זוכרו
ותשתחוץ צ במעו ה" ואיך לעיל ותבטן השפחת ותשתחוץ" לום שאע"פ שלא נאח
בהלו הדאטון לא רמז להשתחויות אחיו אפ"כ כל בית אחיו השתחוה לו כדכות ותבטן
הספה הנוכחיה ותשתחוץ" ויקעד צ במעו ה" ואיך ויקעד ציסקוק ויחדב" לום לך
מה ויקעד דהכח יעק אף ויקעד דהכס יעקב שבזכותו חלב נזקו שדרשו זירא ושדא
ישראל קבא" תועה ב צמקו ה" ואיך חמורות תעה" ואיך אדם תועה מדרך השט"ע

לום

לומר לך שטעה ויעז מאדם הדרך ונכנך בשדות לבק שם "או חמורו תעז ואמרתי כלטק
דאכידת גופו שאם דא הוא חבירו טועה בדרך עלי להטיבו וזהו לא חסד לא צדקה ולא
טעו מדרך השכל" וישארו האש בגימ' מלך בברי' שא"אמה הם דעים בתח' יחז
פה התחילו בדעה צימי ידעם שהמליכוהו בשנים "זימנחם בדת" ושם לסוד יהודה
עליו זכו ועלכן זכה שחלט מזרעו שנים כמען דת' מורד פי עדיק יחז" ובטרים י' י' י'
ב' במקו' ה' ואי' ובטרים יתנפנו רגליכם" ובטרים תנא מרחס" שצנן זה סתגללו
הבלות ונתנפנו רגליהם" ובט' תעמרה כדא' במודש שגולד יסקף מקור' כתעמ' ב'
במקו' ופ' שטו את יסקף את בתעל" והוא קרוע כתתנו בצי שאול" לומ' שגם צנחן קרעו
כתנתו מעליו למחר הדבר" ויקחהו חל" ו" שלא לקחוא א' והוא שמעון לכך יסקף
מאהם את שמעון" מה צעע ב' צמקוה' ואי' מה צעע צדע" זהו ס' צעע צדע'
אם אהרוב את אחי" דק ב' במקו' והצודיק" ואיך כילח דבר רק הוא מכס" לומר
דבר רק הוא ש' היה הצודיק ריק שרדי היוצו נחשים ועקדבם מים אי' באצלי' טע'
ועקדבם ועוד דגמדיב' אי' מים דהכחי ממאי דכתנחש שרף ועקדב' וצמח' אש'
אי' מים" וימטכו ב' במקו' ואי' וימטכו ויעלואת ידמיה" שנתדע מירדניה מ' שטע'
ליוסקף" צעשים כסף" שהוקיף לואבו משקל ש' סלעים מילת ומכרהו צ' כלע'
שהדיע לבלא' ש' סלעים" דא' דמי עבד הם לקלעים זהם שמבדוהו בסתר הועדכו
לצלולבו שלי" דא' שכן ערך מבן' ה' עזר בני' נ' עזרים סלעם" כי גדל' ב' במקו' ה' ואי'
עד כי גדל' מאד" כי גדל' הכח מאד" בשביל שזאתה כי גדל' שלה מאד ובצדקתה" א'
מועה מלכות בית דוד שהיה הולך ובדל' עד כי גדל' מאד" הכד נח' ב' במקו' ה' ואיך
למי החתמות והסתילי" בלשן שדימה יהודה את חביו באותו לשון נפרע מעט" ואנ'
אנה אני" שאני לא יתלה החסרן שא בי' אמ' קנאתי לבכורה שניתדל' ב' צפתח עינים
אשר ק' דמח צמע' אצדהם שאמרה יהי רעון שאזקק לזרע אברהם" ממעה תחלה
ועתה חזר לביתה על כן לא מעתה" לבז' ב' צמטו פ' נהיה לבז' נעוה לביה לבי' לבי'
בשביל שעינה לצאצא לומר הכר נח' הכתנת בנך היא היה לבז' שאמרה לו הכר נח'

למי החתמת " ויאתי יהודי הועי ותשרף " ר"ת שסבן ארבע מילין שהקצה זימנלה
הזימנץ שמאבדו מענה " היא מועת לית חת לא " לומר לך שאם אפ"אם ימיתו בזה החור
לא תודה " הועיאה ותשרף " מיד שד"ו ל"י שבתו שלטם היתה וכת דין שזינתה^{בשרפה}
והקשה הל' מצן " ומה שסבוב בתפץ שזינתה בשרפה הינו ארוסה או נשואה " אבל
שומרת יבם בן ישראלית בן כהנת אינה לא בלאו " וכי תימא מעפע שהיה יבום בצענח
אזהרתן זוהר מיתתן הא מכח בקנה דרין שאין יבום נהג בצע נח כלל " ועוד קשו
דכל מיתת האמורה צע נח אינה לא קיץ " ועוד מה שאמרה ידקה מגע כל שכן
שהיה לה להתחייב " ופ"א הא בשביל שהיה קנין ומושל צהרץ והכלה אשר תזע עליו
אינה נדנת כמשפט שאר נשים הזונות אך כמצדה את המלכות ועלכן אמר הועיאה
ותשרף כי צאו למנו לעשות לה ככל אש יעוה והוא חייב אותה למעלת המלכות ועל
דרך הפשט שהיה המשפט אש תזנה תחת חישה שמוסרין אותה לבעלה והוא
אותה לחיים או למות כדזכור " והנה תמר היתה מעומדת לשלה בנו והיא להם מאשת איש
במנוסיהם " ור יהודה החקיד פ"א לא דנה יהודה לשריפה לא שישרפה לה רוסס בן
פכה לקימנשה דומה " וכאשר ידע יהודה שהיה מגמנו ולא היתה זונה לא עשה לה
דצ" " עוד מקשים עלמה שאמר יהודי הועי ותש והלא יהודי מלך היה ומלך לא דן ולא
דנן אותו " ועוד בדין נפשו מתחילין מן העד " ועוד היאך היה דן על כלתו " ומתדעים
ש"ל ויעקב יהודי דנוה והתחילו ביהודי מן העד " ובמדרש יש ששם בעצמו דנה " ואם
להיות כשמדקדק בחשבון שנים דור ודור תמכ שמת ככד ומה שאמר בע"ה פנ"ה צא
על הפטיה בית דים שלטם גזרו מנשו מעשה דתמר " לא שהיה קיים לא כל צות דינו
אחדיו נקראו על שמו " הכר נח למי החתמת ק"ת תירא שאמרה לו תירא את השם
ותודה " מה פרעת " רמז שהמלך פורץ גדר לעשות לו דרך ואיך מעשן צדו " פ"א
צאתם עולה יד והוא צבימ דוד " הורד ב' במקו חוקף הורד " הורד שאול לומר שקול
הגלות כנגד גיהנם " הורידה ב' במקו אש הורידהו שמה " הורידהו לי בני בנימין " צעל
שגם יהודי ליוקף שהורידהו שמה למעל הוצרך גם הוא להוריד בנימין שמה כי אם
הלח

הלאם אש הוא אוכלי בגימטריא חשתו "להיות עמוה בגימטריא חשתו" על שכל סוף
 בידו ק"ת לשונו מלמ' שבא' גדיל' ולומר לו על לשון ולק' העלה בזה "שבא' גדיל'
 בפרש' מטפטים "הרומת' בצמקו בפרש' לך לק' "אש' אש' די העקודים אקודה ס'ת
 ואסיד' קדי' "מלמ' שעטר שנים היה אסוד על שהועתא דבה על י' אחיו" ועוד בשנים
 על שאמ' לטר המטפטים כיואם זכרתע והזכרתע "אסודים ל' צמק' אש' ג' ג' יוסק
 זא' י' מתיר אסודים "וזהו שאחז'ל שאמר' לו אשתו שלמטפ' פר אנחובשך בצית
 האסודים אמ' לה י' מתיר אסודים "וכל אשה' עש' י' מעלה' ולא כות מעלה בידו כמו
 למעלה "לפי שכוון היה בצית האסודים ולא היה לו עסק בידו כמו למעלה שהיה בצית
 אדונו וזאת עסק בשלאדונו "לאדניהם צ' במס' לאדניהם למעל מע' "האמרים לאדניהם
 הביאה ונסתה "מה להלן על עק' שתייה אף כחך על עק' שתייה כמו שדה' אל' שמתנה
 זבוב צבוק שט' צעפים צ' במס' הז' נחוי' למה ידאה פעכס צעפים טה' הדנס על עסק'
 אכילה צ' צביל' שלא רצו לאכול יהיו פניהם דעפים חף הזכא וזעפג פניהם על עסק'
 אכילה נמעה צבוב "קפרו' קפרו' נאלי' ואיד' קפרו' בגוים את כבודו וא' צ' בל'ס יוד'ל
 ביד'ל' הימ' "שע' הקפנר שקפרו קפרו בגוים את כבודו שלוסק' ששיבחוהו י' כ'כ
 פרש' "שדיגס כות חק בגימטריא העולם" דאיכא מונ' דאמ' לו האבות' ולא זכר
 המטפטים ל' במקו' הל' ואיד' ולא זכר הדוס רגליו ביום אפן "ולא זכר יואש המלך
 את החקר" שטר המטפטים היה כפוי טובה ולא זכר הטובה שעשה לו ויק' וכן
 היה יואש כפוי טובה ולא זכר הטובה שעשה לו והודיע הכהן והר' ל' צבדיה צ'נו
 ועל זה טה' גדוב כמעד נמשות מעשר' שהיה דמנותוסק עד שטוד'צ הבית ושקו
 ולא זכר הדוס רגליו ביום אפן "זיהי מעק' נאמ' בא' מעק' וסא' בא' צ'ד
 מקץ עשר שנים מה להלן עשר אף כחך לסוף עשר' שנים
 ז' יהי מקץ דהינו לסוף עשר ועוד שנים "זיהי מקץ שנים ימים בגימטרי'
 מקץ עשר שנים "שבע פדות על שם עגלה 'פיפיה מעל' "ולמה שבע'
 על שם מערים לודים עננים לה' בים נפתחים פתרוקים כקלוחים "שהם ל' ז'

עממיך מארץ כנען יתפרנקו ממעריס " בקנה אחד ב' במס' תרי"ח ואיך בבימורה
שהשבעה הוא אור לעולם " ולכך ראה צטובות בקנה א' זכרונות לאדמה בקנה א' כדכ
ב' במקו' הכ' ואיך ואם מעט ואוסיפה לך כדנה " שאומ' הכ' נמותה חע נע' ממות את
האשה וזהו ואוסיפה לך כדנה שאם הייתה דעה לא ראיתי כדנה לדוע " שבע' ב' במקו'
ד' ואיך וימלאו אסמך שבע " לומ' סבלך יהיה השבע שימלאו כלהאוערות " כאשר
פתר בגמ' שהחלומות הולכין אחר הפה " ויפקד ב' במקו' יעשה פרעה ויפקד פקידים
ואיך ויפקד המלך פקידים " אחשוורוש הפקיד פקידים לקבץ לנשים עב' עתדושש
כמו שד"ח ז"ל וישם המלך אחש' רשמוס שנעשה רש' והינו דב' ל' תתק' לנשים חילוף
יוסף הפקיד פקידים לקבץ צד עב' העשיר וליקט כל הבסק " ויקבעו ב' במקו' ויקבעו את
כל אב"ל " ויקבעו את כל נערה " זה ש" דגן זתירוש ינובב בתולות " ישק ב' ועל פך
ישק בלעמי " שפתיים ישק משיב דברים נבוחים " צשבי' שהשיב דברים נבוחים
ועל פך ישק כל עמי " עפנת פענח בגמ' מגלה נחתלים " עפנת פענח נוטרי' עדין
פ' עפנת נמש' תאווה פוטי' פד " נג'שו ענה הנס " ד"א עפה פודה נביא תומך " פותר
נבון חזקה " וליוסף ב' במקו' וליוסף ילד שני צננס " וליוסף אמ' מבורכת ה' ארצו " כד
אמרינן ב' המשתק עעמו עם העבוד בעדתם זוכה ורואה בנחמות יצבור " לבס'
תעשו בגמ' המילה תעשו שיעוה אותם לימול " וישתחוו לו בגמ' בבאן נתקיים
החלום " ויכירם בקש לקבלם בקצר פעם יפנת ובה המלאך שמעטאו תעשה והזכור
מיד ויתנכר איהם ולכך כתוב אחד כך ויכר לש' יחיד " ויתנכר בגמ' על ידי
האיש בבדש" ולא הכיריהו ב' במקו' הכ' ואיך בני איוב וידאו אתו מרחוק ולא
מה התם לא הכיריהו בשביל שנשתנה מהמ' היסודיך את' סוף לא הכיריהו בשביל
שנשתנה שהיה עצד ונעשה שר ובדיל בכל הארץ " זמיהו התם לא הכיריהו " מרחוק
אבל כשקרבו לוי הכיריהו אבל הכא לא הכיריהו כלל שלא העלו על דעתם שיגיע
יוסף למעלה כזו " בעמיש אחד נחנו ולא זמ' אנחנו " רמז שא' מעטנו חסר
זכנו פשענו " נחנו ב' במקו' הכ' ואיך נחנו נעבוד חלועים " נחנו פשענו " זהו

שדרשו שאמרו נחנו להדוג כל העיר אם לא יתנו לנו" וזהו שכתבנו
 להלחם אם לא יתנוהו לנו לפחדו מרגלים אתם" פ' ולא יתנוהו לנו לפחדו
 לא היה בעצת מרגלים והם אמר לא היו עבדיך מרגלים" פ' יתנוהו לנו לפחדו
 דאש המדברים גם ממוניעא כלב שלהיה בעצת המרגלים לזהו פ' יתנוהו לנו לפחדו
 איננו וקמ' ליה ויאמ' ליהם יוסף" שהיה מוכה בקציע וזומ' אינו מפתח שם אורוקף"
 כיוס צבוא צבוא עולה למנת"א" שלא יתנוהו מזה עד שפ' יתנוהו לנו לפחדו
 שלשת ימים" כנגד דברים שעשולו" ויפשיטו את כתנתו וישליכו" ויטפדו" ע"ש
 צמקו" עשה להים לנו" ואיד' אש עש' אהי' לפרעה ולמנע"ל" ולכו' צמקו וזאת עבד
 בתיכם קחו ולכו" גם עאנכס גם בקדכס קחו ולכו" ואור' לכס ולכו" מלמ' שהדשה יתנו
 לבולך יתן נכד' אע"פ שאי' יצאים ממעדים וזהו גם יתנוהו לנו לפחדו
 להם של יתנוהו בביטות וזהו ואור' לכס ולכו" כלס' צמקו ה' ואיד' ואת עלית על כל
 לומ' שעמדו על בנימן עלה על כל העיר שנעטעד יותר משמעו ויוסף לפי שהחזיק
 בו ק' ואמר יתנוהו לנו" אע"פ שאי' נחשוי שקימן" דא' כלס' כתיב שעלי סט' משה
 שהם כלותי" תמית צמקו את שע בני תמית" ופ' תמית קנאה" דודש אתו דא
 במדדש בעדת קרח ככת' בהו קנאה ויקנאו למעשה במחנה" לו דת' ואבד' בשביל
 שאח' שנעצ' תמית שנתקיים בשני בניו הם דת' ואבד' את שע בקיס' דת' ואבד' ד
 נדה ג' צמקו נדה ונש' ל' א"ל" נדה ונדה שם שפתם" נדה אחרי' כלשתי' לילה"
 שאמ' אם ישך משלח נדה מעיד ונדה ציוס ובלילה למהרה הדברים כמדותם נדה
 לילה והס' דמז' למה שדרשו שידדו להרוב ארץ מע"ל כדלת' נד' ונדה שם שפתם"
 עלפי' צמקו עלפי' הדברים" עלפי' שעם עדים" שהועדנו להקד' לו" עלפי' הדברים
 כלו היו עדים בדברים" לך כל המים" צמק' העולם הזה ולכו" כי עתה שבנוזה ק"ל
 שם צ' אדבע" לומ' שהשם מלכה לעצמיקים" מעט עדי' ומעט דבש ששה מיני' הביאו
 לו מענה" כנגד' ו' צ' הבירות כל אחד מצ' א" ומשנה צ' צמקו ומסנה בקף" ומשנה
 שדרו" לומ' לך קל וחומר מה הכח שבשקבה באה בקף ליד אחי' יוסף באו לשר' לנו

שאלה

בבבלים" ששנייה היתה לנשלים כל כקף שלוקחים מישראל כמלי כמלים" יחנך צבמקו
 כל ואיך חנך חנך לקול אעקד" זהו שיש צמדדש ששלא כמה בפס ישלך ומה שמוסאמי
 לו שכולם קרא שמום על שם העצמות שאירעו לאחיו וזהו לקול אעקד שאמר לו שהיה מעטער
 אחיו ונכמרו וזמנו וזמנו לזהים יחנך בע" יתאפק במקו הלוואיד ויתאפק המנו הצאל ציתו"
 מה הכא תחלה עמד וקופו שמערה כשהדיעם שהו יוקף אף התם תחלה עמד וקופו שמערה
 וששון לקהים" והעמיד צבמקו והעמיד כעשורתו" והעמיד לבני עמו" צעמק שהיה צעור
 עשאו גדול מכולם בזכות ותרב משאת בני מגמשל כולם" משאת צבמקו וישא משאת
 משאת שמו ומדוחים" כך איה במדל שהיה מוכה בקביע ואומטל וסל מאם אחת
 ישבו ביחד ולו איזלי אח מאמי ובנימנן איז לואח מאמע נשב ביחד וזה היה משאות
 שמו ומדוחים" **זוגש אליו יהודה** זוגש ליו זהו בגימטריה עשיתוף
 ובגימטריה נכנה

צמקו וליחר אמך צעבדיך" ואיך ולא יחר צענכס צי מכ את ה כי לבגחיה שלח צמפ"
 ודרשו מלמג שנתנו פניהם בקדירה" כי על מעי היה להם לחרות ה כ נמי אמרנו יהוד
 ל שתנו פמך עלי אמל צר מעט" כמך כפרעה צמכ צך אתחיל" זוגש ליו יהודה
 קת שוה" שאמ: לו אני שוה לך שכמו שאתה מלך גם אני מעלך" ועל זה דורש צמדדש
 כי הנה המלכים כוועדו" בי אדני" פ ציעשה מה שתדעה והנער יעל עם אחיו היטלכס
 אצחו אח ועל אמנס לא ש" כי ידע שכבד מתה" וילך צבמקו הכ וילך תקנים קטל"
 ואיך כי אוש הדק לפע וילך לחבדתי" שאם נמח לצעמק טאן קדי כלו הרקלי איש דהינו
 יען צמעעי ויל לחבורתי" דהינ צממק כי אמ להם להינת זה בלא זה" וילך תקנים קטל"
 שמקדלו כלמה שלמוי מחקנס דהעו שס ועבר" והורדתם צבמקו והורדתם אדר

שיבתני והורדתי את אביה עה" מעטל למרה שאינה דועה ליכנס לשחיטה הכעקו
 אתוליה והיא נכמה אחריו כך יעק לא רעה לירד למעני וכששמע שיוסף שסמעד
 נצק במנהגה" קשודה צבמקו ה כ ואיך אולת קשודה צלצ עג" שהוא נער ואחאס
 לקח הבצוע מפע אולתו שקשורה בו" אינמי מפע שאולתו קשורה בו עדי שתהא

בדכא
 תכ ועקב
 מא התי
 מה דפת
 איש עמו
 אה שבו
 גלמיה

בהמה האלך לא גמסיכון צעבדיך
 ע

והורדתם אדר

נמשוק שורה בנמשא שלחביו לחננו וקציר במוסורל אלו קציר ~~לחננו~~
 כל ימי הארץ קדע וקציר ודאילא בא זקף לבטל ~~הזד תתקין~~ ~~לחננו~~
 עלבן אמאש אין חריש וקציר ביו דא לאי שבתו זרע וקציר ובשידע יקציר ~~בטל~~
 לא רעו לזרוע שאמרו מוטב שנחכל מה סבידינו ומה שנזרע ימח מחול לא
 נחיה עד שנתקעוד עלבן אמאש אין חריש וקציר - דדה ב צמקו קב דהא ליא
 תעמוד ואידך דהא והשכזה את ערליס קצי כבול נער כשידך לביהם לומר
 ששקול הגלות כגב ביהם פק תודש ב צמקו ואילא תחזיב טעה פק תודש - לא
 קרעיס תלביש נומה ללמודך כלהישן צבי המודל חסמט נעשית קרעי קרעי ודע
 תחזיב שנה צבי המודל פק תודש מלימודך - וכן אמר יקף ליעק מלכ שטבא ~~צמק~~
 אין לבלתיחצה לארץ סק תודש מתורה כי לא תוכל ללמוד שם מפני הרעב שי
 המודל איכס צבינו בעגלה עדומה שקימן זה מסד להם לאביו שפירש ממנו ~~עגלה~~
 עדופה ומזון במסו הכל בר ולחם ומזון לאביו ואיל ומזון לכולא ביה אנפ ~~שבת~~
 ומזון לאביו ומזון לכולא ביה ששילה מזון למדנק כולם - א תרגזו יא אתמכו עלי
 לזמ אחינו גדול הארץ לעשות עול לשום אדם לא א תרגזו לשום אדם בדרך ליק
 על שדה דוע דא אמר להם א תתעסקו בדרך הלכה - איהם אל תרגזו בדרך כסמ
 אהו א תרגזו בהלכה - איהם אל תרגזו בדרך - צבינו א תפסעו פסיעה בפה ענינם
 דאת צבינו הדאיתי לכם המילה - זיגדו לוחסר יודי שלהגודו לן עד שהתודו ~~החם~~
 שהחדימו צי - ארבעה טעמים כתוב עקלות צמר ע - ופעמ כול עגלה עדומה
 שפירש ממנו צמר עגלה עדופה וידא את העקלות צבינו דאיה כי צהלכות עגל
 עדופ - ישאל במראת הליטה א תמין בשוק על שם כי יפול מדיק וקס - שצאו עליו
 עדות ונועל מהן עשו לצן מלחך דינה יוסף שמעון צעמן - גם עלה פת צוח
 רמז לאחר ה דורות יעקב לוי קהת עמרם משה - זוסף ישית ידו על עיניך - עצם
 עיניך כשתמות הצטיחו שלא ימות בחיו וראש צ במסו הכל אחי וראש ואיל זכר עכי
 זמרו לנע וראש כדאית צמרל שקרא צעמן לכל בניו על שם העדות שאמרנו ~~יוסף~~

זהו על שם וראשית עניי ומרד לעז וראש חשים צ צמקו מתר' לישע זכנ
דן חשים "זמקו מתר' עניי" דאמרין בפרק מי שמת שחיז בעד כחושים שלקנה
כ מלמטה הוא ולמעלה הוא מעט על למה קנים שמצאן א שהיה לו יתאו רבם" וכך
וכן נמי נחלק חשים שדרך הנלחמים להדבק לעם לו של יפריד אותם האיצים ומקנה
אחיו לקח "בגמיה חלשים" במיטב הארץ בקימ' בשן" ושמתם צ צמקו ושמתם שרי
מקנ על אנ' לו "ואיך ושמתם בארון" מלמ' שהיו ממונים ושרים על ראשי החילים
והיה שמתם כותבי ומוטחי שחר הז המלך וזהו ושמתם בארון" ויעמדו צ צמקו ויעמדו
לפעמדה" ואיך ויעמדו למעל עזרה הכהן ושניהם חקרים" לפי שיעקב היה זקן והע
עדיכין לקמבו כדי שיוכל לעמוד" גם יהושע היה מתב"ש שנעשה ראש הלה ללמעשה
זה היה ירא ממשה שמי יעשהו והיו עריכי לקמבו ולכך חקרים של היתה עמוד דרך
עליו שלמה" ביתה פדעה צ צמקו את כל הכסף ביתה פל" ענוצ ככד ביתה פל" צשכל
שלאזכר הטובה שעשה לו יוסף והציוא פלה הכסף לביתו על זה צא הערב תחלה צית
פל" לא לומ' כמו שמכעסץ הכסף חדר בחדד ביתה תדגוסו מלמ' ככד צא הערב
בחדד פדע שהיה לפעם חדר בחדד" דא לכס צ צמקו הא לטס זרע על שם ונתתם
חמשית לפדעה" וחדא ביחאצץ הא דרכך צלאש טתני על שם תחמולו על זקן"
ופחור" ובתולה" וטף אנשים" הרי חמשה" וחדא צדעל הא צדי מדללא" דה צא" כסף"
טדשא" חדש וברצלי" הרי חמשה דצדיס" וחדו יעקב" וירבו מאד" ויהי יען"
בגמ' ראה ששים דבוא וזהו שנ' בדאותו ילדיו בדאותו אחיות דבואות"
ילדיו עולה ששים למ' שמה ששים דבוא מילדיו" דא וירבו מאד ויהי יעקב" מלמ'
שדאה דבוא דליק מק' קצמ' במאד מאד והוא ס' רבוא והכד לח פת לא חד מאד ודינו
החעי וכך כתיבי לקמן ששה לשונות והם פרו וישדעו ויל' ויעל צמאד מאד והנאלא
כתיבי לא תלתא ויפלו וירבו מאד" ולהאי לישנא דדושה כ' בדאותו ילדיו עולה ששים
שלאה על ששים דבוא מילדיו" דא ויהי יעקב בארץ שלחיה ימים טובים בלא מער
לא צמקו ויהי י"ש שנה משכולד יתקן עד שנמכר וי"ש שנה צמקו י"ש דא ויהי יען

בארץ

בארץ מע"י - שהדאשומס לאהיו חיים שהרי אמר כי אהיה לך כאלהיך ~~ויהי ימי חייך~~
כגד י' שנה שקדלה הוא ליוסף כלכלו י' שנה " ויהי ימי עקב ~~בביתו~~ ~~בביתו~~ ~~בביתו~~
הבע לימי אבותיו " ויהי ימי חנוך " ויהי ימי למך וכן בכל מקום שנתבאר קדימה ~~שבעים שנים~~
וארבעים ומאת שנה - מנה המעטת חלמה של עשה בן באב' ויתח' צטבל שהיא אמו
מעטים ודעים הזכיר המעט וחלה " וחי לך שנים פחות מאביו משה דעת קללת חסד ליתבוא
על שקילם רחל ואם עם אש ~~תשא~~ תמעה את להיך לא יחיה וחדולו מען יחיה שקוה לך
שעם משנותיו " נא ידך בקיממטה " ויקדו ימי ב' צמלו ה' ואיך גבי דתל " איתא ~~במדרש~~
אמה קבה אתה עשית קלמי ~~מזמורה~~ כמען שנות יעקב תזכה כמותו מה הו וצוולטו
ביחד אחתה ענקך שלמה בגן בח"ץ " דא ~~מה~~ יעק לא הוה לימא צמנו אהדור ~~בן~~ ~~דבתי~~
ביה והמלך דוד קקן בא בימי וכול' חקד נאמת פירש ל' חקד שעושי עם המטרים וזהו
אמת" אמית נוטלי" ארון כמטה תבריכית " וישתחו בגימ מגודין על בטורה טפה" על
על המטה צ' צמנו וישב על המט' " והמת נופל על המטה " שהצדיקים אפ' כשהן חלשים
מתחזקים ש' ויתחזק ישר ויש על המטה " והרשעים אפ' בתקפתה טפולן ש' והס' ~~על~~
עלה מטה " אפרים ומנשה צ' אוב' ושמעון" יקראו צ' צמנו על שם אחיהם יק' בסולתם
צ' ויקראו על שבט הלוי" כמו שבטאן קראו על שם אחיהם שהיו להם עדיהמגדש ~~מל~~
שבטי ישראל " קחם נח לי ואברכם לית בול וח' קחם ואנכי תרגלתי לאפרים" קחם פ'
לאפרים הטריתי שכימתי עמו בשביל אפרים אימתי בשעה שנתבדך מפי ישן וקחם על
זרועו ש' קחם לי ואברכם " ועיני ישראל ב' ה' נאיד בפדש ויע" מ' קחן כול חס " על שם
ויהי כי קחן יעחך ותבהא עינמחא פ' שם שדמה יעק לאביו ברבתו כשטרו עיניו כך
עשו לו צ'ו בדכו אותם שהחליף לו יוס' מנשה באפרים " והוא העעיר " בקמ' הער
הקטין עעמו לכך זכה ויע' סמנו יהושע שהוא מלא חכמה " וזרעו יהיה מר' א'
צ' מי יהושע " ויקרא צ' צמנו ה' ויקרא צ' שם שמי ויקרא שמוצ' שר' ל' ל' סבל' ~~ל' ש' ב' א'~~
ישל יקראו על שם עקף " כדכתב' ל' ב' זרוע עמך צ' יעק ויוקף קלה " ידעתי צ' מי
ה' מלכ' שחמשה מלכ' י' צ'ו ממנו " אפרים ל' ג' " דבל' בקמ' צ' נ' א' " ב' י'

היהו ליהוה ~~למנוח~~ מלא "שששה מקומות הקדים אשים למנשה" כנגד ו'
תדיקום ~~למנוח~~ מוטע" ועלכן אם משולתמשל בנו מלח"ע "אבל המעלך
תמלך עלנו חלואו שכל המלכיים שעמדו ממנו היו רשעים" שכל אחד בגימ' בחלק
בכורה" זיקרא יעקב לבנו" שרעה לבלות להם הקץ ונקתם מעגנו אמ' יען שמא
יש כלם חאט אמרו לו תדקדק בשמותינו ולא תמצא שם חאט ואמ' להם גם איך
זהם אותיות קץ" ושמעו אותיות שמע" ו' שאמ' להם שמע' יש' שיש בו ששה
תיבות" ושמעו בני יעקב ושמעו בגימ' הוא בקש לבלות הקץ" ושמעו לישראל זהו אצו
שלמלך המטע" לאובן בגימ' לא בכור" וקץ במעילואו בכורה" תהרצ במקו' לתח
כצו' ואיל' לא תחד אתה בקצורה" שצקש יעקב שאף לאחר הקצורה לא יהיו ^{מזכיר}
אותו במעשה קרח זהו בקהלם שנ' שם ויקהל עליהם קרח אבל כשמעו אותם על
הוצק הזכיר ושמעו בני ישראל" כי באם הרואים בגימ' זה שכלם בק' חמוד" ו'
שמעון ולוי אחים בקמ' איך להם צאדץ" יהודה צ"ה שמו' נר' להיות בדאש הדץ"
צ"ה בדאשית יהודה הצאים" שמו' שמור מועה ואעודה" על שם כי ציה צ"י צוד עולמים
אחיך ידך בעדך איביך" ל"ה בגימ' דוד דלת ציה ואיבי תתה לו עקה" יש תחוו צצמ
הכח' ואידך כלהאדץ יש תחוו לך ויאמרו לך" וכן ואדניע צ' במעו' ואדונינו מכל
להים" ואדניכוד" על שם כסחו כשמש נבד"י" לצי לבן קרמוהי' קומען" אחד
לו ואחד לדוד" גור אריה יהודה בגימ' דוד ושלמה" גור אריה יהודה ל"ה בגימ' דוד"
גור אריה יהוד' בגימ' זה בחשבון" עלית ה' במעו' מטרה בע' עלית" כי עלית מעשכ
אביך" עלית למדום" לראובן אמ' עלית והיח' ראוי ליקח מתנות כחוכה ומלכות
ציה ויתן עז למלכו ומיגרם לך שהפסדת אותו כי עלית מע' אביך" וליהודה אמ'
אצל אתה שמטרה צע עלית דכית ועלת ולקחת מתנות מלכות" ומחסק מביט
דבלו בגימ' תלמיד חכם" ובגימ' מחקק עולה למעו' שלמה איצרים באדם על
שם עדוכה בכל ושמורה" יבא שולה" בגימ' משיות" שילה בגימ' משה ד' פת
ציה ויתא ראשי עם שאז היתה לקדשו דפת שרי יהודה דגמותם" וירכתו עד

עירך כל חק עירך לש עירך " שהוא מקמק מזון לישטפך " יששכר אומר שיש
 דמור גדם " ששמעה לאה קול ענקת החמור ויעשה לקראתו " ~~הוא שישכר~~
 המושב במסו הד' ואיך למה ישבת בן המסותם " כמו שישכר
 יששכר נושא משאו שליטל בתור ורוב כנהדרין משלשטכר כתרבץ כן החסידים
 התם למה ישבת בן המשפתים " רבץ שהיו מרבעין תול ביטל בלשטתה דת
 תניה בקדש וחניה בחול " וכתהתם למה ישב בן המושב שהיתה נחלתו על שפת הים
 בן ים ליבשה כדמתדגמ אחסנתיה בן תחומיא " למס עובר ה' בנקו ה' ואולי דיהושע
 אטל לא הודיש ויתנס למס עובר " ויעלם שלמה למס עובר " לומי לאוי שלמנר תודה לכל
 ישראל לא שהעלה להם מס ממנונו שהיה מקמק לכל מי שיבוא ללמור " כאחד שבטויסדל
 פ' כדודי ולבן אותיות שלהאשי פ' סוף ד' יה " לשועתך בגימטא כדודי " גמטו לבטמאית
 ואיך לעלות לעם יבוצו " פ' שבבגד לקחו נחלה מעצד הדי ~~הוא~~ עליו מודיסי
 מהגויס שקביצו וזהו פ' גדודי יגודנו אותנו " והוא יקוד עקב " שהיו בכולי זהו גמטא
 בהם ומחזירים אותם עלי עקבם ולא די שמחזירים אותם לא שהיו עוליס אחזיהם
 לאדעם לשלול שלל זהו לעלות לעם יבוצו שהיו עוליס לעם אשר יגודנו אותנו
 עתלי אילה שלוח " עבא על מלחמת צדק עם פוסדא שלקח עשרה לפיס מנמתלי
 ואמר לט' נקבה אילה של על שסדצורה " הכתן אמרי ספר על שס ותשל דבודה
 וכל בן אבינביוהיו " בן פדת יוקף לא הזכירו בשמו כמו שעשה לאחרי " שחלקן לבסוד
 בשביל המלכות והתחיל בשם בניו בן פדת בגימטא מנע ואפדים " דא בן פדת על שם פתון
 אלהמות בנות עודה עלי שור " עבא על מלחמת יהושע ציריחו שירדו לבחעים סג
 החומה " ותשצ באיתן קשתנו שנתחזק פגדן " מעל ה' במסן צרכות שמים מעל מאל
 שמים מעל יקרא לה שמ מעל זה הארץ לדין עמים " פ' לדין עמים יקרא א השמים
 טל ומטר יא הארץ למנוע יבולה כדכת כיבם ידין עמים " כדכת שדים הם השמים
 מעור " ורחם היא הארץ שמעילדת פירות " לבעת ה' במסו כדכתתהוס לובעת תחת " ואיל
 עמי ביתו צמותהוס לבעת תחת " והאס רבעת יליף דבעת רבעת מתהוס לבנת לא שמועני

ויש שכתב שישכר אומר שיש
 ויש שכתב שישכר אומר שיש

שמעו עתה קוצים שחייב בשלוח ולעבד יחלק שלל בגומאן הקדבנות היחלת היבנת
שארדי שמונתן ~~היחלת~~ אחים אתה לחוף המור ידן גדוד שמנה אילה ביק זאב
עלה לאשוק שלח כספן ימות החמה "ואותיו האחרו שלה בדכות" כהן עליה
ישלח מאלכ צירי עובד י עקב מלך שפר אחיו שלל" עלה שגך כמען ימות הלכנה
זהו שלח אמר י נותן שמש לאר יומם חקות ירח זכוכים לאור לילה נג" אס ימוש
החקים הנה מלפני נאס י בסדרע ישלח י שבתו מהיות לפט קוי כל הימים" יען הקדים
דן להר בקדר תולדותם" משה הקדים גד לך לפי שהיה קצוד בחלקן" וזאת אש דב
לדס חביהם קיים בוזא ובו בלשון פתח מעשה ובירכס וזאת הצדקה וזהו מזקנים ^{מתבונן}
דימלאו ב צמקו וימלאו לו ארבעים יום" וימלאו ימיה ללדת" דמד לקוף ארבעים יום הולך
נועל" אנכי מות ב צמקו חדא ביעך ואיל במע ואיל ביוסף" מעפ שאמ יעקב לאמת
ביך שאמ מעשה אנכי כעת שאמ אמתו בס הוה ובלשון שאמ יעק אמרם יוסף" וכל צני
ב צמקו וכל זקנ פדע" וצח אהרין וכל זקני יש לאכל לחם" וכל זקנ הער ההי גבי עקלה
עדה" וזהו שדרשו לא שפלה שלא פטרוהו בלא מזק דהינו וכל זקני פדע שלח י
לארנו שלי עקב" צום א צמקו ונשו בניו לוכן כאש צום" הוקס את דברי יהונדב אש צום
פן חמד עעבי עשה ומכיו ופקלי צום לאמר" מה זה מדבר בע"א ינסכי ומפלי צום אף ^{הוטרב}
צום שלי עבדו ע"י" וכן יען כשבקש לקלות הקץ לצנו ונעלם ממעו אמ שמי שצום עוצי
ע"א אמרו לו שמעיש י"א" לוי שטמנו יוסף כחזרו מלקצוד את חביהם עבד יוסף ער
הבור שהשליכוהו בו ובירך ואמר ב שעשה לי נב צמקום הזה" אמרו עדין הוא זוכר
מה שעשיתו לו זמרו לוי שטמנו יוסף בלב ולא יעשה לבומעשה ואם חפץ לעשאי שיצ
לנו כל הדעה שהמלכוהו כי מה עשינו לו בדמנו שנעשה מלך מחמת שמכרנוהו ^{ונתגלגל}
הדבר ונעשה מלך במעדים כן יעשה לנו" התחת ע' מע" בלשון שהשיב יען לדחל
כשבקשה ממנו שיבקש עליה דחמים זגער זה צו בלשון השיב לאחיו" על בן הווד
ב צמקו השלישי התחת זאת לא ימות שמעי" שבאותו הלשון שאמ לאחיו נפדע ^{משמע}
שאחיו למרו ממעו לדבר בלשון" וישבע יוסף את בני ישראל וישבעו לבע"י" דא אמר

להם צטכס לקחתם אותו ושם תחזירנהו" זמדרש יש שהשביעם של יצחק ויהי
כיוון ידעתה הקץ שיעקב בלה לו" אנכי וזכרתי את פני אבי בעיני יצחק ויהי
בקרוב אכל מלך וחי וקיים הוא יתקור אתכם" זרמז שני פעמי שנתו פניו ויהי
פ' שנים כך יבוא לכם גול צץ פ' שנים" אינמי יפקוד לשון חקדק כמו ולא נקשר ממתן
רמז שמען פקוד וחסר מתי שיה וי שאר ללו" ויהא צ' זהאי פדש ויחנסו היטא ויר
ישל" ויחנסו אותם" כדאיתא בצבורות דיקסד יקסדונה דדלה ודלונה" צטכסל שהנט
את אביו חנטוהו ק"ב" וישם באדון" כדאי שיהא מעני להם בעאתם משם" חקל ספר
בלאשית" בעזרת מקור אחרית מראשית" ספר זאלה שנמורת"
זלה שמות בני ישל הבאים" רת שביה" שאף
כשהו צטכס בניה לא שינו שמותם שצטכסל ג' צדיים נבאו ממנו" צטכסל שלא
שינו את שמותם וכ" ובל ואלה שמות וזמקף עלענק וימתיוק ואלה שמות שמות להם
של ישנו שמותם זמקף להם יוסף אצטכסל שינו שמותם פעם אחת לתשנו שמותיהם"
ישל וזבאים רת וקת מעילה" אתיעק איש קת בהסך שבת לומרלך צטכסל הם צטכסל
ששמרו במענקלו" הפיק מתחיל צונו ומקיים צו" כנב"צ שצטכסל" מעשל לבונה פלסטיק
בעמוד אוכל וחסר וצנה צטכסל עמודים ונפל צטכסל ונפל" מה עשה
צטכסל עשר עמודים ועמד" כך אבדו יע יתח סדהם פקולת עד יצ שצטכסל שלא היה
זהם פקולת" וזהו זוי העמוד שהם עמודי העולם" פרו חיש ויל ויעת צמ מואד" ששה
לשונות הן כנבד ששה שהיו יולדות בכרס אחת" ותמלא צ' במגן ה' והיה צפדש נח
ותמלא האדף חמק" א' עמו עק עקומה" אמר צטכסל נפש ירדו לכאן ושדה טכסל
מענו" הבה נתחברנה לו" הבה עולה שנים עשר" פלומי שטתכם עלע' שצטכסל" והיה
כי תקראנה מלחמי" שהיה ידא אולי צווח עלצ מלכיכענן למלחמה עלה כקם שליכס
מהם" ונוקף ג' במסו ה' ונוקף גם הוא" ואי' ונוקף על נחלת המט" יש ממזד ונוקף ע"י
שאמרו מעני שיערשו אנתנו מן הארץ ונוקף על נחלתו שיקחו כל הארץ והקצה חומי
יש ממזד אדם ליעם לפחדם ולמעטם ונוקף עד שיוסיפו עליכם ככסל צטכסל עמנים"

19

אין

עמדתו בצמקו הכל למען עבודתו בצבולות " ואיך הצי אמנון ותמר " לומר לך מה הדם צעני
תשמך והפדוק כאן היו מענים אותם כדי למעטך מות שמיש המטה לצמלת מעדיה ודבד
לעמקם והפדוק והפדוק מותרוס " במדך צפה רך " שאמר להם בנו לבס עדים לשבת
בחמר הם והוא אותנו בלמוח איכדים " ול' מיינ עינויים צפס דמררו את חייהם צגצה
קט' בחמר ובלבב וכל על צמל אב עצר מע עבד " לכך היתה כל מכה ומכה שלל מכות
ולמד שנה מכות חשיב נמי העצודו מע אביב " שפדה צ צמקא מתרי לישע " צדוחו
שפדה " אש שם הוא שפדה " בדרך המילת שפעמ שהולך נועד מת לוקחת המילת
שפופרת שלקנה ומשימה תוך מעו של הולך ומנפחת בו ומשיבה פוח לולב היה שפדה
לש שפופרת " דא למה נקרא שמה שפדה " שמשפדת את הולך " אף צדוחו שמים
שהקבה שמה שבעים " על האבס צ צמקו והאיתן על האבס " ואחד לבית היוערה
הוא עושה מלמכה על האבס " כדאיתא בפך קימן גדול מעד להם בשעה שהאשה
כודעת לכל ידבדיתה מעטונות כאבנים " דא מה היוערה ירך מבאן וירך מטא
והקדן באמצע אף האשה ירך מבאן וירך מבאן והולך באמצע " דא מה ענת
ליוער לפי שכלי הנה כחומר ביד היוער " המלכות צמק יוכבד בת לו " באש דצ
ליה צבימ שתבעת עשיתן צ צמקו מדוע עשיתן אדה " מדוע עשיתן את התועבות
ביחזקאל " כדאית בפך דקוטה שפדה תבע למילדות שיהיו נשמות דא ומענינו קבי
עדיזת כדכית ביאת כל התועבת דא " ותחיי צ צמקו דהאי פרש " כדאית בפך דקוט
לא דר שלב המיתו לא שהיו מספקות להם מעים ומעזן " הילוד צ צמקו הכל ואיך גם הדב
הילוד לך מות ימות קבי דוד " לומר לך כשם שנעש דוד שהקים עליו דעה מצבתו שצטלוס
צנו דעה להרבו " גם מטה גדל צביתו שלמדעה קם עלו והביא לוכל המכות " וילך איש
צ צמקו הכל ואיך וילך איש מצבת לחם יהודה " ע" הליכה זו בא במל הראשון " ע" אורד
הליכה בא הקול אחרת שהו משיח צן דוד " כיטוב הוא ה תמן צ צבית וצ צמקו " וצ צב
לומר שעתיד לקבלה תומשי תורה כילקח טו נתת לכם " יחדים ל צמקו הכל ואיך ברש
יחיים צמקסד ירחים ליבוא " תעסוד ירחים תמלמנה " כדאית בפך דקוטה שמנולה

ישראל לא היה כולו יחד כי הקנה הוא סימן נעמו אנכי בעדה וזהו ויקח משפנו
זיקת עמי מעיני דאה דאיתי כות בהא כנגה עצלות במדך מדרר לחץ עני
עבודה קשה וכנגדס ה פעמי סנה צפרשה ענקתם צואת ענקתם שמענו כי
גדלה ענקתם גצי קדום לומי שגדלה ענקתם כמעקת קדום מיאנכי צ במקו
מיאנכי ט אך לפדע מיאנכי כי הבאותני עד הלום גבי דוד מלמ שבקט משה
מלכות לו ולזרעו ולא דעה הקצה ליתן לו סכ לתקרב הלום ואין הלום לא מלכות
אמי משה כיון שהמלכות פוקדת ממעט ואינה לבט שחנה נח צוי תשלה ואמרו
מה שמעו מה אמרו קת שם בן אבותי שמעו לו שם וקמו ליה לך ואקפת את ימי
ישראל שאך מוקרץ אותו אל לשקטם שצדור קת אהיה כות כנגד ג אבות אצו יעו
ועץ אצל והיה בדכה יעקב בור בחלף האת ואהיה עמך יעקב טוב לארץ
למעולתי ואהיה עמך אהיה עולה אחר ועשרים וכך התחלת לה שמו שלום מדות
הי יי וכן דת אצל יעו יעקב וכך התחלת ה חומשי תול צוואה בפעמי אהיה
בחשבון אדבעם ושעם שמקד לו שם שליב אותי פקד מקדתי אתכם כמעט
אדתי לכם מלמ ולא נפקד ממנו איש העשו צ במקו זאת העשו לכם במער ואי
כלה זה העשו למלא שכל זה הבא להם צ מעד היו מותרים אתו למלכות המשכן
ושמעו לקלך לל שאינו עדיך להדבות בקול כי מידי ישמעולך ושמעו צ במקו ושמעו
לקולך ושמעו מעל ט העלית צבא כשר צד מעשה עם מדעה שמעוהו כל מערים ושמעו
לקלך צ צמ ושמעו לקל אעם שקולו היה נמוך היה נשמע בכל מערים ולפי שקול צ
צבאדם נמוך לכן הוא חקר ואני ידעתי כון עקומה דמח לחמשים מכות להלך צ
בתורה כי לא יתן אתכם מל מעל להלך כי מאן יי לותני להלך עמי שלשה היו
עמי יתרו איז ובלעם אמר הקצה יודיע אע כי לא יתן אתל להלך עמכם לקל להשם
לא תלכו צ במקו לא תלכו דיקס לא תלכו אחרי אחרים כשימאויש מגמעת היתה
צדס להשליך עץ שצדס לפי שהיו עומדים צד הקנים כדלת ביה חקל ציוס ההוא
נשדתי ידי להועידם מארץ מערים ו לא ואמר יאהס איש שקועי עיני השליכו וצבול

מעל

מער ו' תטמאחו" תלבץ ב' במסו הכ' זאיד' זבמנוקה לא תלבון" לה' ש' א' א' א'
 לה' אולה ראשונה" זשמלת' צ' במסו כלי כקף וכל זה' זשמלת' ז' א' א' א' א'
 לומ' לך' שכל כלי הכסף זה זה' לקחו אבל שמלות לא לקחו' א' כלא' שתיים שמלות" א'
 לערוך בו הצעק דבת משארותם ירוחות בשמלותם" וא' למלגוש זה' הקפיקר להם כל
 ימי היותם במדבר דבת שמלותך לא בלטה מעלך" ונעלתם בגימ' כמעלה שאין זה
 דגה" מ' זה' בידך מ' זה' שבידך שארבעים קאה משקל" דא' מ' אשה יהיו זה' פ' י' שבת
 בידך אמרנו הקצה למשה לא תזוה דשתך אם אין אתה עושה שליחותי המטה היה
 עושה שליחותי" הבא ב' במסו הל' נאלי' הבא האנש' הביתה" לך' הבא הער' ג' י' הוסכן"
 ביוסף כ' הבא האנש' ה' צ' שעלידו באו למערים" זבמש' נאמה' י' צ' שעלידו י' ע' א'
 משם" הבא העיר דמז' שעלידו נתקבעו ויצאו לעיר שהיא ירושלים כדכתב כ"ר שחזר
 לה' יחיו" בחיקך ג' במסו הכ' ח' ותלתי' ב' דוד' ואתנה נשי' א' ע' בחיקך" ז' ש' א'
 בחיקך" כמו שלקה משה בצרעת כך דוד' לקה בצרעת כמו של' אל' שמנסר עשה
 אדשים" אשר אעשה בקרבן אשר בגימ' ד' ע' ע' צ' א' ח' ש' א' ח' ה' י' ו' ש' א' ח'
 היצטה' צ' במסו בפל' צ' ראש" מ' ש' ס' לארס' אומי' ישום' א' ש' ל' א' א' א' א'
 לעמד' תשמנה ספתי שקר ליום הדין שלח ימאדו מענה" והודיתוך ה' תג' על הא' ל' א'
 והודיתוך עלפי' חומשי תורה שאתן לך" י' ד' הוא וגם הנה" ל' ש' ש' א' א' א'
 לומ' לך' שמקר' בס' ל' א' ה' ש' וכל' כינויו" י' ע' א' צ' במסו חסר' י' ע' א' לקדו" י' ע' א' ח' א'
 אחת דבר' להם שתיים זו שמעתי כשה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 לשנים ומשמע למש' לך' שוב" ולא ה' לך' לקדחת משה ויעא מיד' ולכך' הוא חקר' לומ'
 שבבר' י' ע' א' וכן י' ע' א' המימה שעש' ע' ע' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 י' ע' א' המימה לערכיו זהו שאמ' לו פ' צ' י' ע' א' והבל' הוא שם" והודיתו צ' במסו והודיתו
 את' את' אש' תעש' והודיתו את' את' ב' ד' ה' א' ויהי' ש' מלמ' שק' ה' ה' א' א'
 ה' ד' וכל' ס' באותו ד' ה' המטה ה' תמו' על' הה' לומ' שה' י' ע' א' תשע' שה' ה'
 המטה ב' ד' א' א' ח' נ' ש' א' א' ח' י' ע' א' י' ע' א' י' ע' א' א' א' א' A'

בגומל קטרימין חיה" ז יתר ב' במסו' ז יתר חתנו" ז יתר זקנו הקולה" כיי יתר זכו
שישנו בלשכתה הזית עם הזקנים שקנה דרין יעמו ומענו" שוב ב' חקלי לך שב
מערימה" שב שבע פעמים" ואיתה במדרש שז"ה הלך משה למעל מזר"
ויבטחו ב' במסו' ויפגשו י" ויצקש המיתו" ויפגשו בדה היהים" לומג בשעה
שנתרשל משה מן המילה באו אף עזמה לבלעו ולח היה יכול להם עד שצא מהרץ
זסייעו שז' ויפגשו בלה דז ובזכותו בעל"י זיאמץ ב' במסו' ואמנה עם" ניאמץ הדיש
צדוד" שני פרנקים טובים שמדו להם לישר משה ורח"י משה אמ' מחצני נח" ודודאמ'
תהי נח ירך בישקה העאן מה עשו" שני פרנקים נאמנים היו ולכך האמינו בהם נקרה
בנימי שנה למזל לו עשר מכונת יהיו בו שנה אחת" הלבעם ג' במסו' ללבן הלבעם מתבו'
הלבעים" מקטורים על הלבעים" פוי' אותו שיעז מעל הלבעים דהיינו מעיכה היב' מקטר
לעז כדאית במדרש שיעז מעיכה מעתחת הלבעים" תמול שלטוס ב' במסו' אשר
הם עטים תמול שלטוס" ואיך ז' עם אש לא ידעת תמנ שלש וקרצוה לכך יתא' מונה
קול שיגלם" וישד באו למעז אש לא ידעו תמול שלש ורחקוס ועבדו בהם והשכחו
ליאר צניהם לכך יעז מהם משה שהכה אותם בעשר מכונת ולקח ממנום והטביעם"
ענקים ב' במסו' כמר בדאש" דא' שאמ' להם פרעה מה שחקר לכם מסכסוס' הלבעים
תקבעו עמכם כמותן וזהו ענקים לימן האדמה" תכצד ב' במסו' תכצד העבודה" כ'
יומם ולילה תכס עלך ירך" מלמנד שהכביר עליהם צום ובלילה" ויעשו זה ג' במ'
יצוח ויעשו" ויעשו בני ישראל את הפקה" בשם זאת העבירה זכו לעשות כטבח'
ולהקריב קרבן" ישש ב' במסו' ט' ישש צדצדי סקר" ישש ואין מושיע" אחרש
שאין מכוונם בתפלתם וישעו בצדי סקר שאינם מכוונים בליבם מה שהן מושיאין
ממדים עליהם מאי ישעו ואין מושיע" אבל המכוונים בליבם מה שמעניאין כעיהם
עליהם נאמ' אד תקרא נ"י יענה תשנו עוואמד הנכ" וזהו שאמ' דור תחדנה תפלת'
בלא שפתי מרמה אימתי תאדן תפלת' כשהיא בלא שפתי מרמה להטחש הלכ'
ולמך דבר שאינו מכוין בלבן" ויפץ ג' במסו' ויפץ העם מעלנו הטי שאול" לו ס' ע'
ללבן

ללצן לבעם ואנשי העלמה נמנו על עון הצנעם שאמרו ה' צנע ללצן ללצן ופמנו שמועה
נפיעה נתבטלה כוונתם זמלכותם כן הנפיעה שניפוך העם מעל שאלתם לו
שמעיהר להקדיב העולה קורם שצא שמועל וזו היתה קיצה ראשונה לציסולמלכות
שאוול" גם תמולקם היום צ' במקו ה' ואיך מודיע להצ' צ' ש' גם תמולקם היום"

מלמ' טעלה כלו חלקם ללצן הצנעם נחצאו כו' שלא יבו' כדרך שנחצאו דע' עת'
ד' במקו ה' וצנ' איך נתן לעבדיך" ואיך לחמו טל' מימיו טל' מימיו" כות' ש' ש' ש'
נתן" ועוד אחד בהד' משה" מרעה שלא טל' טבע צום" זל' ע' ז' א'

לביהם דלת בתוך גדלים טל' אירדי בור" כדבות שמה מרעד וכל המונ' אכל לחמו
נתן שנתן מלחמו לרל" מימיו טממעם כדבות הלח מרס לרעד לחמוך וז' וז' ב' ע' י'
זה"י תבקרזה וכמו מ' מים אש' לא יכזבו מימיו" לבעם ג' ותבן לבעם תדע' לבעם

לבעם" לבעם נפלו" זהו שדרשו שכל מה שהיו בונת ביום היה נעל בלילה נחזו
לבעם נפלו" זכן באנשי המקדל אמרו שליטון נפל ושליטון שקע בארץ ושליטון
עודנו קיים" הרעהה ג' במקו למיה הדיעותה לעבדיך" כמו כן במשה וצ' טהם שג'

וכן עתה תראה צ' גבי משה" שענשו בזו הלשון הכא שאמ' לו עתה תראה נרמס
לו שלא יכנס לארץ" וכן לקמק אמר לו עתה תראה היקרץ דברי שאמרתי לך
שלא תכנס לארץ" הרעותה צ' במקו ה' נחז' הרעות ג' צ' ליהו" הרעות להרעות

אח צנה" וכמו ג' משה בא מלמד להרוג את בנו זה עילו משה בתפלתו כן ליהו
היה בן ה' מנה בתפלתו" וכמו ג' משה כות עלות למדום שצות שצ' כן ג' צ'
זיעל ליהו בקעדה השמיענה" זה על צ' במקו ה' ואיך ג' ב' ד' זה על תעיל- דאיתקש

פדשות ואדא

דוד ומשה כד פדשו נב' ויאמנ" מעלמ' שלא היה הדיבד
'גדשם במרצו" וסמ' ליה יודבר ע'
עמו בארצו לא חוק לברך" ואדא ואדא ו' כעמ' כות באבות וירא שלא צרה" צ'

ציעחק' היה ציעקצ" ליהם צעק' הוא דיץ שדיבד אתו משפט" ואדא צ' מי יעחק
כדאיתא צמד' שיעחק גדם לישל שיעאו ממערים" זאדא אכל אצדהם ע' א' ש' צ'

עמנו **אלהים** ולא הדרו אחד מדותי " כל שדי וזה אינו חוזר לא על אצל ייעקב
ולאם נראה כל שדי " ופר' ש'ימה שנ' ביחזק ודקמותי את בריתי ואת השבועה אשר
נשבעתי לאבנך ונחמ' צה כל שדי " לא אבנך ליעקב ולא יעקב כל שדי ושמע
א" פ' ב'א שתי שמנות נראיתו להם " בשם יודי הא הצלחתים להושעם בארץ ^{לבטח}
ובשם שדי הבטחתי אותם להמרות ולהרבות " כ'י זה השם הוא על פרוה ורביה " ב'
דיעקב ק'יף דיעדף מ'אחבהס' הוא בק'ס והוא באת בשם שדי לכך נראה להם צה
השם " וברית א' דאבנך יוד דיעהק יוד דיעקב עולה כ'א כמעט אהיה הרי השם ברית
ובק'ת וזהו חונה מעלך י' קביב ליראון " לתת להם את אר' כנע' לתת עולה ת'יתך
דמזלשני מקדשים שעמרו ת'יתך שנים " אש ברובה מע'אש ברובה עמור י' שדט'
בחר' " נחקית באת בשעת " ד'א בגימ' האבות " לומר לך שעלת יעקב החב'ו ותנל'הם
לכך אמור צ'במסו לכך אמור לצ'ישר " לכך אמור הנע'נת'לו את צ'לי שלום " שדורס
בפ'רי כלמ'ד שעשה משה עשה פינחס " משה שליח להועיא ישר' מג'ע'ל " ופינחס
יהיה שליח להועיאם ליש' מעלות " וכך כל הדברים שעשה משה עשה גם כן פינחס " לכך
עולה מ'א שצ'כות אדרהס שהולך ב'לך שנה ויע' שמע'א ק' שערים " ויעקב חול'ד ^{תולדותיו}
מ'א שנה יע'א " והועיאתי והעלתי וג'לתי ולקחתי " ל' לשונות שלב'ולה כנגד ד' מלכיות
וב'אחרון ב'ת ולקחתי כנגד אדום וע'ב כ'ת ב'יה נלקחתי כאדם הלוקח בחזקה שהוא קשה
מכולם " והועיאתי והעלתי וג'לתי ולקחתי ב'ימ'א זה עני' ב'ישר' " לא יפחתו ל'ומ' ב'קות
שלי' " מורשה צ'במסו ונתתי אותה לכם מג'רש' " ואי' מע' מורש' י'הלת' ע'ת " שבצ'בות
התור' ידשוהארץ כד'לת ויתן להם ארצות גוים בעבור ישמרו חסין ותורד'ו וינעד'ו " וכת'
ובת' מורשה ולא ידושה " דמז' שמעו'ישי' ולא יורש'ן שלא יכנסו לארץ " מקצ'ד חס'ו
ועולה כמ'ע' ה'ל לומר שלק'ס' ה'ל שנים יע'א ש'ן ויהי מקצ' ארבע מאות שנה ושלושים שנה
ד' יע'א ב'מסו ויע'א ל' פרעה " ואח' עשו בני ישראל ויע'אם לאמר זה הדבר אשר תע'סו ב'יהודיע'
ב'שהות'ם צ'ן המלך ויע'אם לאמר לא תס'ו לה' אחרים " כ'י מלך אשר צ'מרשת חשמרוע'ם
כ'ש'א'ו בהם האריות בצ'בות משה שנעשה שליח להק'צ'ד לענות על בני ישראל ומה עו'ו

דהתם איירי בענין ההוא דמנלך אשר ידענך שפיכות דמים ההוא דהוה ידע שיעזוב ליה
 אם הנמלך אפיקוץ עוס משה להדרוץ מע"א ומשפיכודמים אפיקוץ אפיקוץ ולקפה להוויא
 ממקבד אפיקוץ זהו שאמר עלבני קרח שמקום עתבער להם בגיהנם וזהו להוויא ממוק אפיקוץ
 הן אע"ד דקמייבין הן אע"ד שפתיים והקצבה הן אע"ד כפוך ללא ית אע"ד נשארתי לבי ואל אמר
 הקריס הן אע"ד עני יבש משה אמר הן אע"ד שפתיים והקצבה אמר הן אע"ד כפוך ללא כלומי ל
 תחוש לערלת שפתך כי אהיה עם פיך והוריתיך וכן ואל יאמר הקריס הן אע"ד עני יבש ל
 יאמר בלבבו מי יבד לי את ליה כלומי יבטח צשם שיש בדיו לדטאתו כאשר חלה וילדה עמו
 אקסה זעלו נחמו ועם עקש תתלי עקש בגימ' מנלך מערים השלך למען פרעה יהי לתעין
 ולח אמר ויהי לא אחר שתשלך חנותו אמור למטה יהי תען כדיו שישמע פרע שיען
 דיבורך יחזור לתעין ולמה לתען לפי שפיר אמר על עצמו התעם הגלוי הדובץ בתען ארין
 ורמז לו כשם שזה הוא תען וחדד להיות עץ יבש כך יחזור פרע להיות עפר רמז ותלעה
 והנה לח שמעת ערפה כה אמר כי כחעת הלילה כה בחת בש לץ וצ"ס לץ עולה ומעלה
 כך מוכח לקו במע"ג ועל הים לא וזהו שרמז לו לא תשמע עד שתלקה במע"ג כה כה
 וזהו ש"ל לץ תכה ופתי יערים כמען נלץ לץ ויבאש צ ויבאש היאר וירום תולעים ויבאש
 מעלמי שגם ביאר גדלו תולעים שבאש מהם מטותם צ ויבלע מט אהר את מטותם עמו
 אהר בתוך מטותם אהר צמל שקם במעשה קרח בלע מטה אהר את מטותם וכשחיי
 אם חדר נפלטים ולכך לא הועילו פרה וע"כ כתב ויעא מש את המטות חסד לפי שבלעים
 על המים ה במקו על המעם אשר ביאר ויחננו שם על המעם בדם העפר השחוטק
 על המים החיים והשמש זרחה על המים קול צ על המים ויראו את המים ארמם
 כדם זהו שדר לז עדי שיתן מעם כדי שיהא הרס נכר במים וזהו שא"ל ויראו המים
 חרמים בדם שיהא נכר במים אודם הדם וכן במכת היאר נראה הרס במעם ובזכות
 הפעולה שנעשה במים מעמו יב עינות מים זה על צ במעו והעל את העפר דעם והעל
 אותם הר ההר כדאית פה מקום שנהגו במפחי מה דאו חנניה מישל ועזריה שמקרו
 עצמן לשדפה נשאו קל וחומר לעצמן מעפר דעים שהעפר דעם מקרו עצמן למיתה על

קדושת השם ובלתי עולטו כדלות וימותו העמלד מן הצני מן החסד ומן השא אבל לא מן
התנורים: אבל מעשה זהה' שנ' זהם יען לא האמנתם צי להקדישני ולא נשאו קו מעמלדני
מתו ולא זכו ליכנס לארץ" ועלו וזאו בבית וצב עבדי" ובעמל הדי הקדים עבדים לעם שחד
הבי בת נבכה ובעמל ובכל עבדי" והינו טעמ דכשלקו בגומן לדדשינמ מובסד שהיו מקדקדי
בגומן אז לקו הוא זה עם תחלה שהיו בעצה כדלות ואמי א' עמו ואח"כ בעבדיהם" אב"כ
כשעלו נכנס לתחלה בביתו ובבית עבדיו ואח"כ בעמו" וזכה לו נבכה ובעמל" כי בכה ^{הדי}
בדוד" בכה י' חסיתי" מעמל שבאו בהם העמלדני' גדודים גדודים זאנ' בכה י' חסיתי סאנ'ג
שאנו מפורש שלהיו העמלדני' לישד הקצה בעדקתו מילטם" ולעבדיך ה' ולעבדיך
מקנה" ואי' צרמיה מיה חטאתי לך ולעבדיך בהתחננו לעדקתו בששמוהו צבור" מעמל
שאנ' הם היו מחביאים עצמם תחת הקרקע שם היו באים העמלדני' ומשחיתים בהם
וגם משחיתו יבול השדה עד שלא נשאר מרעה למקנה" חמרים ה' במקו תריץ ה' ואי'
אסף עשרה חמרים" מעמל שאנ' סאן המעשיט אסף עשרה חמרים" והך ב' ותך את
הת עפר הארץ והך כה' לכף" מעמל שהיו הכנים מוכיטו מטפחים עלפניהם ועל כל צדדים
טעם הכנים" לפי שמענו המעי' את ישראל מלכות במרחצאות ומתוך כך סתמלאו כנים
למך לקו הם בכנים" ולא יכלו ג' במקנ' להוציא את הכנים ולא יכלו" וחתרו האנשים להסוב
אל היבשה ולא יכלו" וירא כעואב כי חשקה עליו המלחמה ופ' להצקע א' מנך ארס ולא
יכלו" מעמל שאנ' הם היו צורחים א' הים מפני הכנים היו באים להם ונלחמים עמהם"
פדת' ג' במסו דשמתי פדה ח' ותדתי מלאים פדות שלח לעמו" ודרבה עמו פדות" כי
זה לא היה פדות שלם לא מפני הערב אבל לעתיד לבוא הרבה עמו פדות והיה גאולה
שלימה" ויזבחו ב' במסו וישבחו לטי" ויזבחו זבח תודה" ארבעה ערי' להודות נאמהם
יונה מציעת החפורים" והפלה ב' במסו ה' ואי' והפלה י' את מעבותך" לומ' מה ה'תם ^{מנה}
בגוף אף הכא מכה בגוף" ולהכא כית בהי דלא חת' ה' מעבת לקו בגומן בשחיק' שהנא ^{מנה}
ששית" והתם כית צוף ללמד שמותלא שבדייני' עמ קודא וילפינ' התם מוכא דמי ^{שליה}
ושנה שאין מעדין בודצכל מכה שליטת היתה בלא התראה" קפר ב' במסו למען

ספר שמוני בל האל " הזכיר נשפטו יחד קפר את למ תעל " כשתקרא עשור
 ברשעים שמו מלכה זהו שפטה יחד " ספר שמוני בל האל " שם מנומנה נבדק עיני
 משולל בעמי לבטע דת בלעס " שעל ידו אינך משלחם דשלשה היו בעיה " יאסף צמ
 יאסף הביתה " עשירי שכב ולא יאסף " שמו שהיה עשיר והיה לו מקנה רב לפי שעה ישכב
 ולא יאסף שהיה קבד " הירא ב' במקו הירא את דבר " מע האיש הירא ודך הלצב " סג
 הירא הירא מעצרות שנידו אף ה' נמי היו יראים מעצרות שנידו " מכאן אמר מוצ' שבסתי
 הדג שהרי כות הירא את דבר " וקמ' ליה ודך עליהם לצדד ומעו " ומטר ב' צמקו ו
 ומטר " צדד " ומטר עליהם בעמ' שאר קבי שליו " מלמ' שהיה השליו היה יורד בכוח
 ומכה לרשעים כדרך שהצדד מכה במערים " תיראמ' בצמקו כי טרם תיראון זלמ' תשעית
 זלמ' תיראון " שאמ' להם מע' ידעתי כי עד שתקוד המטה תיראון אבל כשהיא המטה
 לא תערעק ולא תיראון " זיחדלו ב' במקו ויחדלו הקולות " ויחדלו לצנות העיר " מעל
 שגם צדוד המ' האמנם השם בקולות וערבבם עד שחדלו לצנות " עם בכוח חדלו לצנות
 ע' הקולות שיעשו מוחות קבולות מערים " נתך ג' לא נתך אדעה " עד נתך עליהם סגים
 קבי שאול המוקעים " כאשר נתך חמתי על ידונעלים " לומר שתמלת העדיקים מעצות
 המטר כמו ה' קבי משה " ותפלת העדיקי מוריד אתנו כמו קבי דוד שששה דין קבי
 בני שאול והתפלל אל השם וכפר להם " וכן כפר " על ידונעלים ע' תפלת העדיקים
 דכתיב וכפר אדמותו עמו " ואש מתלקחת ב' במקו ואש מתלקחת ונגה לו קביב " הם
 בכוח בתך הצדד היה האש ויועז ממנו ניצויות ומאורים ואהו ונגה לו קביב " הקולות
 יחדלו ומטר לא יהיה עוד אבל לא אמר על הקולות שלא יהיו " כי יהיו צמות/תורה "

כיאנה כבדות

אומ' לו בלח וכשהיה אומ' לו לילך לין המיטה היה אומ'
 לו לך " בא עולה בקימ' " רמז לזה מכות יבוא עליו עוד " שתי ג' במקו ה' ואירך
 שיתי כליל עק' " שיתי לבך למקלה " מלמ' שאע"פ של התרה בו צפ' על מפת חשך
 רמזה לו זהו שיתי כליל עק' " ולשד' אמ' שתי לבך למקלה שיבינו עינאם לירך ויחפש

צמח המערים צמח החשך לראות בליהם שישלז מהם בליהם לכשילכו למעט שתי
סת חקב שתי קרובים שתי רמז לשנים מכות חזן ממכות בכורות שכנר רמזה לו בזהמה
לא שמת על כה"ב באזני בנק וצן בנק שעד כאן רחמי האב על הצן אינני בנג' שהיו
במערים "עמתי יהיה זה לנו למוקש" זה הינו משה דכתיב כי זה משה האיש שלד
את האנשים האנשים צימ גדולים עם ק"כ ניס" מיומי ההלכים אמר מרעה למשה מהאתם
מבקשים כל כך ללכת וכו' אתם סבורים לבנוק לארץ מי ונני ההלכים ליכנס לארץ כי כולם
ימותו במדבר חזן מיהושע וכלב מי ונני ההלכים צבימ כלב ובג'ט והושיבו משה ^{צנעדינו}
ובצנעדינו כלב נגזרה לא על פחותמוצן עשרים ולא על יתר מצן ששים "רעה נגד ^{פעם}
ק"ה דים שראה כוכב שלדם עולה לקראתם" כי חג א' ד צמקו חג א' לנו" באסתכס את ר'בו
האר' תחג את חג א' הנה חג א' צשיכו" מה תעשו ליום מעוד חג א' " שאמרו לו כי חג א' לנו
ועד יצא אנו לאסוד כלמה שיש לנו תבואת הארץ והנשים לחול במעונות ולא ישאר ^{דבר}
הכל אלה יריו לטלוח ואם אנך משלח תראה מה תעשה ליום חג א' " ואכלה צמקו ויאכל עשב
י'יום אבי דאכל קראן לו וזכר לחם" ויאכל קצי כצא השקר נאהחזיר לאיש השמים אש בא
מיהודיה" ויאכל פרי מגדיו" מעמנו שהארצה אכל כל פרי המגדים ויתכנו היה באורה ענה
ובשביל שצדח והאכיל למשה ועול הימנה וכן אותו נצא השקר צשביל שבאכיל לאיש ^{האיש}
זכה שדבר עמו השם זכך עשו צשביל שבא להאכיל את אביו זכה וסתברך " צעץ צ צמקו
הכ ולא נותר כלירך בעץ" ואיר' ונערים צעץ כשלו" צשביל הנערים שלא רצה לשלח שאמ
וכי דרך הטף לצבוח נכשל בעץ של נותר כל ירק בעץ" ויקר' צמקו ויקר מעלי ריק איר
המות רזה" ויקר' העמדעי" ויקר' מעלינו את הנחש" מלמ' שעם העפר ריע ועם הארצה
היו כח שיש אהיו ממיתים צהם על אמ' ויקר מעלי המות" צבחים ועלות צ צמקו ה' ואירך
ויצאו לעשות צבחים ועלות כפי יהוא כשהרג נציו הביעל" מה התם עשה צהם שפטים
וצבא יהם שנתק מעצת הביעל והרגם אף הכא נמי עשה צהם וצבא יהם שפטים" וכמהו
צ צמקו וכמהו לא תקיף" וכמהו לא היה לפמו סלך כצו יאשוהו" לומ' שגם אחריו לא קם
צמהו כדכתיב הכ ואחריו לא קם במהו" ויתח צכלב צ צמקו ויתח צכלב צ צמקו מערים" וינח

ביום השביעי מולך שנה הארבע בשבת דא ליה דאית בתענות פותי יעיר ומשפח
 על הארבע בחול אבל לא בשבת וזהו יניח בכל קבול מעי אעפ"י ויניח ביום השביעי
 מעלי מעלי בקימי במקוד רמז שבמקח יעון ל תוסף ב צמקן ל תוסף דאונת פע ל תוסף
 איעד בדבר הזה ל תהי קלסת הדישו קלה בעיניך בשבי שאמרו ל תוסף דאות פכ כי
 ביום דאית סבתא ליה שם בעת מעות ל תוסף דבר ל עובד זה ל לא אסיף בה ל
 לא אוקף עוד ל דכות את כל חי שרמז שכבר כלו המכות ולא יקני לא צבולן שהיתה
 ע"י השם לצדו גם האיש משה ק"ג השם בהסך ומשה רמז שנכפלה גדולתו ומתכל
 כבוד ק"ג כבוד בפיק חן מצבור בהמה כנגד כבוד לאיש וכבוד לבהמה והדול הבית
 למעש ל אהרן ברא מע וקמ ליה החדש לומ שלאש ביתאב אומ מקדש יא אה
 מע ואל אהרן החדש שעדות החדש כשירה בתרביס כמש ומהרן ראשון הוא
 וקמ ליה רביו שאין מקדש לא בצד גדול החדש הזה לכם הפיק משולש יסון
 כ"ג חדש וכן בין כל אוא ג' יבטת לומ צא בפסך ראש השנה למלכים ולדגלים ולח
 שים וחשבון חדש צבוי לדגלים לכם באותיות מעל עקן צבוי למלכים ומחילין
 עיבור החדש בג" לכן ג' חדש בפיק ונוסחין ונותנין בה שאין הג' חדש שנים מאס
 חדשי חדשים שהם חמשה וגומדין בשבעה שאלבעה פעם כ"ג עוד צמל וכשתקיר
 ג' חדש שבפיק ישארו ל תכות דשבעה עולין למצבור השנה לחדש השנה צמ
 ראשון הוא לכם לחוד השנה עלת חדש צחדשו לחדש השנה מוטא דרסו חדש זהב
 קדבן מתדומה חדשה שבאחד בעסן מתחילין להציא מתדומה חדשה דהינו לאש
 הן לל לחוד השנה זהו עקן איש לבי אכלו צבוי אכל כזית לומ לך שאם אכל כזית
 יעא תלכו עליהם שה תמס ש עריך שט שאים א זב לפסח וא זכר לחקקה ששה
 פעם שה צמיע בשתערך עמהם מן הכשבים רמז שאין פוחתין מטעה טולח מצוקר
 ואכלו את הבשר הפיק מתחיל ומקיים באכילה על מתכים יאכלהו רמז שעדי שת
 אכילות אכילת פסח ואכילת חקקה יאכלהו פעם צמקו צ בעט דפסח ואדך אהרן
 יאכלהו בעט דמלאים מה התם נעטו ומפתח אהל מועד לאתצחו הכא נמי ואתם

לא תשא איש ממתח ביתו עד בקר" ואיל' כי מאקפיו יאכלהו" דאיתקש באולה אחרונה
לקדולה ראשונה" מבטל צ' במקו ובטל מבטל" ולא אקח ממך בשר מבטל גבי
חפני ופניק" לומ' שהיו מחללין קדשי השם בכל צבר אף לבטל הפסח" כי אכלו אותם
בכל אשר חפץ לבם" וככה צ' במקו וככה תאכלו אתו" וככה יהיה נעור גבי עזת
כשהשביע לבני הבולה לעזוב המשא" דאיתקש ציאה שניה לציאה ראשונה כמו
דאוי היה ליעשות להם נס בימי עזרא כמו שנעשה בימי משה קח שקדים החוט" חגים
ג' במקו מתעבם חגורים" לומ' שא"ע"פ שהיו בהם דשעים" צדיקים שבהם דומע למלאכה
השרת" ואיל' בענן פלמיכה ושש מאות איש חגורים" וזהו שדרשו שפקל משה עבר
עמדם בים שאם כשהיו חגורים לילך היה הפקל עמדם" ואיל' צדמל והנה איש לבוש
ומתניו חגורים" בחפזן ג' במקו ואלתם אותו בחפזן" כי בחפזן יצאת מאל סע" כילא
בחפזן תצאו" וזהו שדרשו דלאו בחפזן ביטל הוה צדמל כילא בחפזן
תצאו" ואכלוהו וסמ לה' א' תאכלו לומ' שאכלוהו דנק' לשכח פסח ולא לשם אכילה גקה"
בראשן וקדו" עד ששה שעות מותר להשאיל חמץ" בערב תאכלו מעת חקר ע" ששה
ימים רשות לאכול מעה" אך ביום הראשון תשבי אך בגימ' חובה" שאין חובה לא ביום
הראשון" לא תותירו ממנו עד בקר" עד בקר בגימ' הוא השע" ליתן בקר לשריפתו"
זהויה הדם לבס לבס בגימ' המילה שבאותו לילה מלון" לאתלתת חק וו" לומ' לך שמטיל
יעחק על מילת מצי"ס היו"ת ואחד ושלשים שנה" ולא יתן ג' במקו הל' ולא יתן המשוחית
לבוא א' צדיכם לנגח" ואיל' ולא יתן עליה לבונה גבי חטאת" שבצכות הקרבנות נעולן"
ואידך גבי סוטה לא יתן עליה שמן" שבצכות הנשים העדקנות יעאנ מעש חו"ש לא
עשתה כמעשהו לא יתהדר קרבנה" בחעי הלילה ג' במקו הל' והי בחעי הלילה" ואיל'
ויחי בחעי הל' ויחדל האיש" לומ' בכאן חדרו חרדה גדולה" ואידך גבי שמשן ויקם
בחעי הלילה בעננה דעזה" לומ' שהקצבה עושה נס לעדיקים בחעי הלילה" מע' וקחו
לבס עין" רמז לבהמה דקה שנקנית במשיכה" מעשכו בגימ' מע' עבודה" של' ציאו
מע' הקדל" והקדמם א' המשק ויל' שתי המזו ובטלנה כח ונתנו א' שתי המזוזות ואיל'

האיתקש

המשתקוף הקדים מזוזה למשקוף" לומר שאם שינה הקדר יצא" מן תנאם בבית
 דמי מילה" ויעשו כן עשו שתי עשויות" א לפסקו וא למילה" קומנו יצאו צבאון קומנו
 יצאו מתוך עמי" קומנו יצאו מן המקום הזה" גבי לוט" מה הדם הועיאוים תמולאכו
 בעל כרחם אף כאן נמי" למה רג במקו ה' למה רג לטחום מן הארץ" וכעבאיים על ^{הקדים}
 למה רג" למה רג שלל השבך" שהמעדי" היו ממנה רבים לשלום בעצמים" וישאל היו מנ
 מעוהדים לשלול שלל ולבוח צו" וינתנו את מוע" בקמ עשויה כמעולה שאף בה דהים
 עדויות צ במקו משאלו עדו בשמלתם" למנות חיות גדולות" דמז ללמות ^{שיבן}
 פטה בשמלה" סתה צ חקרי מרעמוק סתה" ויעק נסע סתה" שבסות יעק יצאו
 ממעדים" שמוהים צ ובפי ליל שפריים" שמוהים לכל בני ישראל" שחלק הקצה לל טו
 לשמש חיו לימאת מעדי" וחיו השנע לגאולה לעתיד לבוא" וכל ערל לא יאכל בן וסמ
 ליה תור אחת" דמלקו שנשא משה במועשה העבל ובעד מקח שהיה מעדי אחת אמרה
 תור וכל ערל לא יאכל צו" חוזה ג במקו מן הצשר חוזה" קן ארלם יעקו חוזה" כי מדינות
 נתן לבית קביב חוזה" פיל חוץ לבתים היה הקצה מוגרעם והרב בכוריהם על פת געון ^{חוזה}
 אצל בבית לא נתן המושחית לבוא על כן לא הועיאו מן הצשר חוזה של לטאת בחוץ" טאז
 4 במקו וא יקרב לעשתו" נחז תשכ" ואז ירעו את עונם" ואז חיל חיל מלך בצל עדים
 על ירושלים" לומר ואז כשיקרב להקריב קרבן אז יעליח וישכיל וכן ואז כשחיל מלך
 בצל ער עליה שלם ואז ירעו את עונם" למועדה כעל או" לומר לך שישא ימים בשבוע
 חייב בתפלך" ויש צ' ימי מועדי שאף בהם תפלך והן פקח עזרת ראש השנה ויום הכפורים
 פודה ושבע עזרת" פחדך חבוש בגמ' לו תפלך" והיה לזאת עלי דך בקמ דזע שס צ'
 תורתך בפוך בגמ' זה הוא קרית שמע" הועיאוך חקר יוד" שבמבוק עשירית הועיאוך
 ונתנה לך בתוך עלה הא" לומר לך אם תשמור ה' חומשי תורה יתנה לך" מעינים ימאה
 ה' במקו לבעודה מיה ימס" מעיני ימני תלכנה בכונה בת יפותת" תג צ' בשילן סמטע ימני"
 יעלה האיש ההוא מעשרו מימני ימני" גבי לקנה" והעלת לו מעיני ימני גבי שמע" יתלו
 מעינים גלגל בלי ימיו למעוטי שבתות וימים טובים והיונ דכתיב ימסנה גבי תג צ' ובת גבי

ושמואל שדין עולין בדקל זכך מימי עומ דבת גבי בת יסתח דסשים נמי פטורות מען התפלגין
וכל פטר בצמקין וכל פטר חמותמנה בשה" וכל פטר שגב בחמה" כדאית בצבורות פרה
שילדה כמץ חמור וחמור כמץ קוס פטורין מן הצבורה שג פטר חמור" פטר שגרצפ
עד שיהא חיוולר והמלך חמור" הקשה בצמקין ויהי כיה הקשה פדע לשלחנ" ואיך כני
הקשה אין השלם" שדנרש במדרש דה הפיק על פרע" ויהי לאת על ידכה" ה תבין
על דהיא" כנגדה פדקיים עד הפרק שמפתי בו תפלגין" ולטוטפת בין עמך" צב מעול
אין ארבעה בתים" **ויהי בשלח** זיהי בשלח מרעה את העם" צב ימגס
עד לב" ויקבל את העם דרך המדבר" שעבד להם שלחן והיקבץ
לאכול בלא חיובלל לערוך שלחן במדבר" וחמושים מאזינין על שפך כל זין הנזכרים
בפס' מען יענה ודומה ודעים ומקליר" השבע השביע צ במקו הכל ואיך קבו שאול כ
השבע השביע את העם" כד דרשין הכא מלמ' שהשביע את אחז שישביעו לצערהם
אך התם נמי השביע את העם שישביעו אך לאותם שלא היו שם כשהשביעו ולכך נלמד
יהונתן אעפ" של שמע את השבעה" ולילה בעמוד אש" ולילה ולילה ואיך וליילה חור
בעדיני" ולילה כיום יאיר" ולילה ולא דומה לי" ולילה באים להדבך" ולילה יחווה דעת"
ואין ולילה באים להדבך שכליל שבעה השיגום ובאים להרגם" ולילה אור בעדיני וציום
לי בעמוד אש עד כאן ולילה ולא דומה לי שאמרת לי לפש שירה ולילה ללילה יחווה דעת
שכליל זה מחוה דעת ללילה משפחת קיסרא שהיתה כל בלילה שג הכוכבים ממקלותם נלחמו
עם קיסרא" ואימתי כוכבים נראים בלילה" לא ימיש עגוהע ועמ' הא ו" שעתמוד האש
לעמוד הענן מדלת לפע העם ולא בלת מלפני העם" משמנע שלפעמט היו שעהם לפע העם"
לא ימיש צ במקו הכל ואיך לא ימיש ביהושע לא ימיש מתוך האהל" כמו שהעננים היו מי
משלמין זה לזה כך עשה יהושע משמים בצדק עד עמוד האש ללמנה ולעדב הקדוים ולמד
עד עמוד הענן והיכל לא ימיש כמו שהעננים לא משו כך יהושע לא מש מתוך האהל לוע"ב
זכה ללך לפני העם" נבחו צ במקו נבחו תחנו על חים" כי נבחו יעא ציתקף" מה התם בשער
בשער שכנס לא יעא כדלת לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נבחו יעא" אך כאן מרעה

שאנו

וחילו הדרכ אשר נבנקו בים לא יעז בדאגת מעד אחר כדאית במקחים שאמרו ישראל כדעו
 עולין מעד זה כך הם עולים מעד אחר " אמר הקב"ה לים ומלפני לעד שיחאו בני ישראל " ודקדני
 ב' ה' ואיך וחזקתי את דדמות מלך בכל " שהקב"ה מחזק לב הרשעים לטדדך מן העולם " ^{הענין}
 ויהפך ל' ה' ואיך ויחפך להם לאויב " שמרעה מהפך להם לאויב " ביד רמה ג' ה' ואל וקנמט
 אש תעשה ביד רמה " במ' שלח לך גבי ע" " מנבע שפמל מענה עבר עמדה כמו שדרשו ועבר
 בים צרה " ומרעה ב' במקו' ומרעה הקריב " ומרעה חולם " כאשר כבוד אתכם מערים ומרעה
 הלא כאשר התעולל עלולות " פ' אע"פ שמרעה חלם ופתר ל' ויסקף חלומותיו לאזכרנו לו
 הטובה ומרעה הקריב להלחם עמי ישראל על התעולל בהם " הקריב ב' במקו' ומרעה הקריב " הקריב
 את קדבנו " כיון שבא לפע בעל עפון הקריב קדבנו לנו " והנה מערים נקע אחדיהם זה עזר
 שד שלמערים ולכך אמרו עזי ודמרתיה " עמוד בנגד שר שלמערים " תחרישן צ' ה' ואל
 מי יתן החדש תחרישון " שאמנו להם משה מ' יתן החדש תחרישון כיון " נלחם לבטח להם
 לעעוק לא ונחרישון ודתי לכם לחכמה כ' יתבטחו ב' " מה תעעק ל' " דמו לנו אתה עתה
 לעעוק לו מ' יום בהר להתפלל על ישראל " וה' תיבות על אחותך מרים לנחדפאנה להר
 עת לקצר ועת להארץ אבל עתה להתפלל כלל לא דבר לי ב' ויקענו " הדם ה' במקו' ה' ^{הם}
 את מטך " כשופר הדם קוץ " מלמ שהממס וערבב אותם בקולנות " ואיך נאמה הדם ל' ^{ל' ה'}
 כפי אישע כשענף הדגל כמו הכח נעשה נס ע' המים אף התם נעשה נס ע' המים " ובקשהו
 בזכות ויבקע עעי עולה ובזכות בקע להלבנת קדי ביה בקע שבדה השם נבקע הסטם " ויזר
 ב' במקו' ויאר את הלילה " ל' י' ויאר לנו " דהו יהי הענף החשך למערים שלא סר עמנו ^{הענין}
 כמט בשאר הלילות לא היה הזלך לאחוריהם כדי להחשך למערים אבל לישראל היה חזק דכח
 ל' י' דאר לנו " וזלך ד' במקו' ויולך י' אתהים " ויולך אותם שמדומד גבי אישע כשהכה לעצמי
 מלך אדם בסנורים לומע שגם מעד יום הכו בקנורים " ואיך ויקח כבוד ארץ וינלך אותם בכל
 ואיך גבי שארית הגולה " שחשכו עיניהם מהבלות כלו הכו בקטרים " זה ל' דה' ^{הענין}
 ולא קרב זה ל' זה " וקרא זה ל' זה ואמנו קתקן " שביקשו המלאכים לומע שורה ואמנו להם
 הקב"ה מעשה ידי טבועים בים זאמם אומרי שורה וזהו ולא קרב זה ל' זה אנתם של ^{הענין}

וקרא זה ל' אהרן "בלוח קדים ב' כמקוה ה' ואיך בלוח קדים תשבר אבות תרשים" מלמ
שנשפדו כל אבות שנים כשנבקע "באשמרת הבקר ב' ה' ואיך ויבא בתע' המהנה
באשמרת הבקר ב' שחול בהלחמו עם אנשי יבש גבעד שהוא עת רעון שהקפץ
עשה הדג לעליות" וישקף ב' ה' ואיך וישקף על פני קדום "כמו שלטם נדונם באש
ובפרות כל נדונם באש" וישקף אבימלך "ישקף ארונה ודרא את המלך" כמו שהיתה אבימלך
מלך פלשתים כך היה ארונה מלך כדברת את הכל טתן ארונה המלך למלך "והם ב' זמ
והם את מחנה מערים" ויהם ב' את נהנה קידרא" לומ' כמו שבכאן היה עמוד הענן יורד
ומלה לה את הקרקע ועשהו טייט ועמוד האש מרתת והיו טלמי קוסיהן מתמוטפות" כך
היה קידרא" וכמו שלטם הדפס נחלקיטון כך בבאן פלטים הים ליבשה" וינהגו בכבלות
על שאמתכר העבדה "לפנות בקר ב' ה' ואיך יעזריה אהים לפנות בקר" שעזרם אהים לפנות
בקר" לאתגו אותיות לתנא שהתנה הקב"ה על מעשה הים באעשה בראשית שיבקע למע' ישר'
המה מלמנו ומשמלם חמה פתח קר" שהקב"ה נתמלא עליהם חמה על פסל מיכה שעבד בים
זהו דפסל ועבד בים ערה קת רמה שהיה בגימטריא מייכה" אז ישיר ב' ואיך אדישיר ישיר יומ'
אעפ' שלח הדבור שם משה מלמ' הם היו אמי שורה כמו בכאן לא שלח הדבור שלקה עי' המים
אז ישיר אמ' בלשון שנתרעמתי ומהד נחתי אפרע' באותו לשון אתחיל לטבח ופ' לם" וישיר
יהי ע' ש' שירדות" ישיר" באר" החיוב" יהושע" דבורה" חנה" דוד" שלמה" חזקיה"
זשיר' ב' חנה" אשירה ב' ה' ואיך אנבי ל' אנבי אשירה" כמו בכאן טיבעו בים קנה גם לשם
נחלקיטון הדפס" ואיך אשורה נח ל' ידידי שידת דודי ל' חמו" על שם ב' מ' מעערים תשיע"
עזר ב' ה' ואיך ב' חל" ואיך עזי וזמרתיה י' ויהי ל' לישועה" נשאבתם מים בששון ממעונ
הישועה" זה שא"ח ל' שמם מתקיים היו נזדלם" נקרקע הים ושחבו מים בששון" מרכבות
ב' חל' וחי' ואת מרכבות השמש שהן באש גבי יאשיתו פ' ש' ע"ה" מלמ' שפדע וחילון
היו מבידין ע"ה ב' ב' דיקים" ואיך גבי עבדו מרכבות כ' חל' לה' שלים עם קנחריב
ע"ה אצל אע' לה ידעת גמשי ב' טיב ע"ה לא מרכבות עמו כ' יב' כ' ר' ר' נב' שמעם בעזרתי"
ומבחד ב' ומבחד שליטון" ואיך ומבחד בחורין ירדו לב' ש' שלאחר שטבעו בים ירדו

ל' ע"ה

לבטח איבריהם בשלמים שביום" במעולת זאת לודפיה מה שלכת במעולות שחיו בשלמים
 במעולות כדלת ויהי הענין השני" בכה' במקו' נודתי בכה" נאיש הדימו' ככה קול' ^{דאיתקש}
 האנה אחזנה לראשונה" ואי' איש חיל בכה" קול' בכה" זה' שמומץ אותו לראשונה
 קמני' ב' תהרוק קמני' שאין קמני' עולה תמני' עב' תהרוק קמני' תשנה' תשנה' תרוק'
 מבצריהם תשנה' מלמ' כמעו שלחן הם על הים כך לקח כמני' והרוק מבצריהם" ואי' שלח
 תשנה' אתהאם" תשנה' רוחך' בדאון" אבל יש' עברו לבטח' בים כדלת' תשנה' קמני' עב'
 ים" ומנ' לא נכנסו לארץ' כדלת' שלח תשנה' אתהאם ואת הבנים תהי' לך" ששנה' האבות
 ועל פני' והמיתם במדבר' ולקח הבנים והפנים לארץ' ומנ' יש' לזם חלק לעולם ח' כדלת'
 תשנה' רוחך' בדאון" וברוח' במקו' וברוח' אפי' וברוח' שמתו ימית רשע" וברוח' עב'
 ממות הרשעים ומצנעם" ואי' וברוח' פיו כל עצאם" שא' היה מצנע' ברח' ג' וברוח'
 כלבים" אקפחו תדומות כלבים" כדלת' דרך' לעבור גאולים אבל מערים הלכו מטורפים
 בלא דרך' והיו כשוכב כלבים" עללו' ג' ואי' לקח עללו' שפתי' וחרב' מעד עללו' דתת'
 דלת' אם תסנו יד' אשלה בכס אף ד' קולות וחדב" ואמנינו' ב' ואמנו' ב' " ואמנו' אנשי
 טובה בלדים" כדאית' במדל' לא שאר' עד אחר' של' שאר' לא אתר' והוא מרע' מלך' מעוסלך'
 לכינה' ומלך' שם וזהו ויאמנו' אנשי ענה' בלדים נזכר' למה' שואה' במערי' ענל' קים" ונמש'
 ב' ובמש' עברך" וידבר' העם בלדים ובמש' " לומר' לך' החולק' על רבו' סחולק' על השם' עב'
 והמאמר' בדברי' חכמ' כמאמין' בשכינה" נחית' ב' במקו' נחית' בחקדך" נחית' בארץ' עמך"
 מה' הרועה' מרעה' בעתך' כל' א' לפי' המרעה' הראוי' לו' כך' היה הענ' מעזה' אותם' כל' א' לפי' מרעה'
 הגדול' לפי' גדלו' והקטן' לפי' קטנו' " ומה' הרועה' מרביע' העין' בעהדים' של' יכם' שרבו' שמש'
 כך' היו' מוקמין' בענפם' של' יכם' שרבו' ושמש" עם' זו' קלת' ב' עם' זו' יעדתי' לי' שעם' זו' קטת'
 אותם' נבלו' יעדתי' אם' בדיה' חדשה" ובלים' ב' בענ' מע' במוך' בלום" הנחמים' בלום" דרשו'
 בע' שעושים' אותה' תחת' האילנות' כמע' תחת' קליף' נדבילים' לעשות' שום' לה' על' כייש' אשחות'
 שום' להם' פירות' ואין' להם' על' נאלה' יש' לה' על' ואין' לה' פירות" אבל' הקליף' עלו' נחה' זמירותו'
 וממותקיים' ויש' לו' על' ודינו' דלת' בעל' חמדות' השמש' ומדיו' מותק' לחכתי' אחד' ב' במעולות'

בקדנות המזבח" חיל אחד" מלמ שאחזו חיל דענינה והוערך למחוז בקדנות המזבח ועוד
 חד מלי שנהוק אחר ינה שמעל במשותנו ולא החש לשבתך ה במקו מכוון לשבתך פעלת נחידה
 במתי ב' זכו לך מכוון לשבתך עולמים "נחביכת" זהו שאח' זל בית המקדש שלמשה מכוון פגמ
 ב' המקן שלמעל" מכוון לשבתך פעלת" כנה דעתי בית זכו לך מכוון לשבתך פעלת
 א' ירושלים ועוד" ייך יוד יתירה "בשכיל עשרה נקים שנעשו במקדש" זכשכיל עשר קדושות
 שנתקדשה הארץ" יג' ומלך כסף" לומ לך בשיבא העת שיאמרו י' מלך י' מלך י' ימלוך
 לעולם ועד" ח' תפקוק מלכות אחים הדשעה" משה הקדים י' למלכות ודוד הקדים מלכות ל' י'
 של ומלך י' לעולם" לפי ששים ודרך דשעים ועוד לא רעה להזכיר השם על ארעה" ויתכ
 ב' במקו ויסע כצאק עמו" מלמ שהיו מעצמי שם אצטם טובים בקדקעות הים" זה קיסם משה
 בעל כרחם פתח קדה שהדועה מקיימו מעורר לעד" ועוד חד באיוב ויסע כעין תקותי" שפי
 פדשו שפיה עמו בעיסלו בעבודת פרך נמדע לו מודה כנגד מודה ש' ויסע כעין תקותי" מדת
 ב' במקו ויל נאיל ויבאו מערדה" ואיל' כי מדתה בידמניה" מנה התם היו כמגדים ביג' אף הל נמ"
 חק ומשפט ה במקו הכה חד ואיל' צהושטע וישם לו בישתא חק ומשפט" בשבדתי עם יש' ללמס
 בישתא חק ומשפט בעזרא" מנה התם נתנו להם חקים ומשפטים אף צהושטע כלו צו ביום עתנה
 להם הדורה ש' צלו נעבור אלא" זמן בעזרא טתורש להם כתב שלתורה" שם שם לו
 חק ומשפט" זה פדה אדומה" שבשם שזה המור כמטות המורים כך פדה אדמה מלכות
 המטות ומממאה הטהורים" שם צימ פדה אדמה" מהלה אותעות הלחם" לומ לך ששמו'
 עם זאדבעה מינ' חלמים תלויים במרה ופת דמלח וקיתון שלמים מצטלתי לכך קמך לו עינות
 מלח" דופאין הפא לפואה" שרפואה שצורדי שמים צדה בשופ' ושצירי אדם צדה בקרשי
 עב' דמא דגם" קין צימ קנה זקרא קינ" על שם יוד דברות שנותנו צו" לשופ' ע' במקו
 באכלנו לחם לשבע" ואכלתם לחמכם לשופ' צודה שלח להם לשופ' מעל' שגם במעדים
 דימק להם הקצה סופקיהם כמג שד' זל הדקה אש טאכל במערי' חם" וכי תעלה על אשך
 שמתנו להם בחנם השתו את ל' תבן לא טכנו להם זבל" לא הקצה היה מזמן להם בצדיהם וזהו
 יתירה שלח להם לחם לשופ' אנחנו הייך בתורתו אם" של שנתה היתה לא לאוכלי הסמן

ודיק משנה כל מעשה השבת כפול שני כצנים שתי כהדות שתי נחת זכור ופסוק
 בשמעתם במעו הל נאמר וידברו להם בשמעו את דעתם נאמר בשמעו את דברי ה' ואל
 האות בשביל שיער להם של היה להם להם לאכול נבדיל התלכנו שמע תלומותם אצלמי
 שקוא בשלום דבשמעו את דברי ה' יתברך בלבבו לאמנ שלום יהיה לי לא ישמענו ה'
 זיהי כדבר אהרן ולא משה כי בזכות אהרן היו העמם לכך סמך זהו כבוד יי נאמר בפני
 השליו ב' במקו ה' ותעל השלו האקטו את השלו למשקו בראן וקפוממע הרבה לא
 שפסק ולכך חזרו והתלננו עליו זה הדבר אש ענה יי בזה הפי' לפי צות' לומר לל
 שכל המקיים את התורה הקבה מצמק לו פרנסתו בלא טורח כאוכלי הסמ' מחספת בגימט
 ענה ר' ל' שהיה המזן עבלע בלמ' איברים ויתרו כדבר ב' במקו הל נאמר ויתרו כדבר
 יי ויתרו אנשים ממנו ה' שהותירו כדבר יי נשתלחה בו ברה נהא שעברו עליו
 יי והותירו נשלה בו קללה וירם ב' במקו וירם תולעי וירם כבוד יי יהי ישרא' וירם
 כפי דקוטה כלמי שיש בו גקות הכוח פלו דותק דגל השוכה נחד וירם תולעים שאם יש
 שיש בוקות הדוח ירום תולעים וזהו שטענו מאר היו שפל רוח שתקות חמט דזה
 ונמק ב' הל נאמר שיעו יחדיו ונמק שדיה דמק נמק ושותין ממנו החיות ועדין מן אומא
 וואכלין ושושמיץ בקן טעם מן והיו חורקין את שיניהן ונמק על שוכתן שלישי שבתין שב קדש
 הקדים שבתין לשבת ואח' קדש ופיר' ויקהל הקדים קדש לשבת' יהיה לבם קדש שבת
 שבתין ליי' לומר שמוסיפין מחול על הקודש בכמקטו וביניוחתו שיעלי שבתין קודש
 עיקר הקדושה ולאחר שיעאה הקדושה וכן במקום א' נאמר את שבתתי תשמרו הקדים
 שבת לשמירה ובמקום אחר הקדים שמירה לשבת כההו דתנא לא יעא החייט במטח
 שלו סמוך לח שיבה ושמירה אחריו שאקמי ליהמת מעמע' שבת כהון לדחויץ במדחץ
 שנתחמם לצורך ישראל ייעא ב' במקו הל נאמר וירם פליט סמך הער' הישליעא
 הכוס ייעא ממקומו הינו חונן ל' אמנת לפי שיעא חונן לטחוס ייעא פליט מן דער'
 הינו תחום שבת ייעא איש ממקומו כהו הכוס דמך לצ' לוקין על עירובי תחום
 דבר תורה ורמא ב' במקו ורמא לא היתהו ורמא תפקיד עליהם לומר לך שאין תורה

שולטת במתים בטבת ואין למה שגלתת באוכלי המן כדאית בהמוכד את הקמירה
 וחס השמש וחס ל' במקו' דכ' ואיך וחס הוא חבי כנע' וחס לארבע המלך "אם ישכבו
 וחס להם" כדאית ביומא שהמן היה מוכרר הכל אם נטאות תוך ג' חדשים וילדי פנת בן
 ט' לדאשון אובול' לאחרון בבית מי שנמנע העומר שלו היה אביו וזהו אם ישכבו שניהם
 וחס להם היה מתבדר ע"י והסוד שמש" וכן אם זרע לה קידושין ספק קרוב ל' ספק קרוב
 לה אם נמנע עומדה בביתו היה קרוב לו" וחס נמנע בבית אביו היה קרוב לה וזהו
 וחס לא"ה המ שדורשין בקטה כרין על קידושין וחס השמש שהיה מצרר עליהן" וכן אבי
 עבד כנען זה אותו שלי הוא זה אומ' שלי הע"י בבית שנמנע עומרו שלנו היה זהו וחס
 הוא כנען" ארבע חבי הדג'ט דל" לאחד ב' במסו' הכל שני העמר לאחד" ואיך כטה תעשו
 לאחד במקדש" כל א' היתה מנחתו עשדון א' וכבש הפא עם העומר היתה מטותו שב
 עשדעם" ואית במדל' א' לכבש" בלקוט ב' במסו' דכ' יעזו מן העם ללקוט" ותקם ללקוט
 מעתה ילפנת בלקוט ג' אינו לקוט" אף הכא שנים לקוטו ביום השש ומנאו וזום השבת יעזו
 ללקוט השלישי ולא מעאו" ותורתו ב' במסו' צמח' וא' תולדת יע"י" למען ידאו את הלחם
 דל' אלה" לות שיהא שמור עד שיבוא איה" דנה ב' במסו' הכל ואיך והס' הסלע דבבדעק"
 מה הקם נתעכל מליו" הם המן נבלע באיברים ונתעכל מליו" העמר עשיר' האפה עמון
 והעמר למדשת המון" רמז שאכלו המן עד שיקריבו העמר" תריבון ב' במסו' האתם תריבון
 לבעל" אם לא תבובון" ללמדך שכל המדיב פס דבו כאלו מריב עם הק' צד' וכאלו מריב עם
 ע"י וזהו האתם תריבון לבעל" למים ה' זיעמא שס העם למים רפאתי למים" ה' כל עמא
 לבו למים" ואדיתיהם שלחו יעדיהם למים" לא צמא למים" פ' אם יעממו למים שאדיתיה
 הם שלחו יעדיהם ולא מעאו מים" לבו למים דהינו חור' ויתרפאו למים ולא יהיה לא רעב
 ללקוט ולא צמא למים" העלתנו ב' במסו' למה העלתנו ממנע"י" המעט כי העלתנו" צמח לקטו
 עלקרה" לומ' שאותם עצמם הם שדבדוב כחן" ומטך ב' צמא צמ' וישב" אם אין ל' במסו'
 היט י' בקרבנו אם אין" אם אין אתה דכ' גבי אבשלום כשיפען לו לעאת למעוזמה עם דע"י
 אם אין אתה שמעע לי" הישבה עץ אם אין" פ' אע' אמרתי כי היא ארץ טעבה ורתבה"

אם אין אתה שמעלי ושלפת מרובים בראותם שבה עין אם אין" היך שאתה ים יתחם
 כהיה אם אין דאבשלום דא"די במלחמה כמו שאמ' דמות' אם לא שלחו מרובים למהו
 צריכין לכלי זין" וכן בבאן בשביל שאמ' היש י' בקדבנו אם אין בא עליהם עמלק" בדני"ס
 בדף ידים שרפ' ידיהם מן המענות" עם ישל צרמירים בקמ' שרפ' ידיהם מן המענות" וצא
 ב' ה' וא"י ועא השדה" שחמ'לו לעאת חוץ לעננים" אמונה עד בוא הטמט" שדזכר ^{זכות}
 אבות" אמונה זה אנד' דלה והאמן ביד" עד בוא זה יעחק דבת בהו"ע באמצא הטמט
 זה יעק דבת וילן שם כי בא הטמט" זכחן בקטר ושים באדנ' ד"ת זבוב שהן אתריהם ^{שדה}
 שחה דמן שלישראל בזבוב" מחה אמחה בגמ' זה הכמ" אסנתה ב'מקו' ה' וא"י במעול"
 מה דתם נמחו כל אש בארץ" תה עמלק צריכין למחותו של ישאר לדשום זכר ולבך יעש
 שחול שהשאר לו שום זכר" נקי ב' במקו' ה' וא"י של עמטס ארס נקי" מה דתם נקט
 כמו וכנע עליהבנה אף כאן ממטש שקרא להק"ם סוי נדגלי" כיו"א ינד שלכי ויד בגמ'
 דוד" מורד וד" בגימ' לימות הגשיות" **וישמע יתרו** "וישמע יתרו אמונו
 דמות' ששמע קריעת ים סוף שכענקה הים נהם נדמה גדולה ^{מלכות}
 ששמעו כל מלכי מזרח ומערב וזהו שנ' ויחוס פללו כהמות ים" אמרו גם כן ששמע
 עמלק" ושמע יתרו בהן דע"י חתן" בגימ' והנה קריעת הים ומלחמות עמלק" יתרו בגימ'
 כומר היה לע"א" ובגמ' התורה" שהיה כומר לע"א ובא להתביר ולהבל התורה" לשון ^{אזכר}
 אבי הראש על" שם הוא קדשם כי אמר ^{ה' וכו'} ושם הוא לעזר כי אבי בעד' נב' ואת
 בלכאן ביאמר" איתא למימר דכי אמר דלעיל קאי על גרשם בנת כיומר כיוש דהיש
 במדרש בשנתן יתרו בתולמשה הוצרך להתנות טיהא הבן הראשון לע"א ולכך לא עסקל ^{לכך}
 שפגעו המלך בדרך ובקש להמיתו וחד מלכו עמורה ומחלה לוקתכוי שאדעה עם אשה
 לכן בבאן כה כי אמר כלום אמר נגלה לב' כי חנוק היה על תעמי הזה כיגר היה נהערך לעשות
 מהאמר יתרו ונמ' על התעמי יצא ממנו יהונתן שנעשה כומר לע"א לפקל תעמי לכן לא
 כל כי אמר על ליעזר כי לא היה לבנות שהדק את הנפש נרעה מדע' להדמו ומיקו בעל
 משמע שאיעזר ב' כנשא לו עמול עד שפגעו המלך שאמ' מש אפטל עצמו לדרך

עכנה הוא לתפוק וזה היה ליעזר שמשבח למעלה לאמצענו שהיה לזמן אהל" את כל אנשי עש
 ל כמה אמר להים" פ' אש עש הקצב לבעשה להים למדעה אי נמי שמע שבה עליו במדת הדין
 לדרגו על של מלבצו שנ דפגשו הו" ויבקש המיתו" ושמע שניצל עזה" עשה להים צ' צמח
 הל חו"ד לעל מעד זאת עשה ל' לנו" שבאנתו לשק שנצטערו בחותו לשון הדוה להם" ע" משג'
 יתרו קרו ביה יתרו" שמעת היז לו יותר על שאר בני אדם" דא שבה לקבל' דבדות ומעות
 יתרו על שבעה הדאשונות שנצטוו בענוה" אשת מע' אחד שלוחיה פ' היא אשתו שאין
 משאין ברושתו" חונה צ' במסו המדבר אש הוא חונה שם הרה"הים" נח"ד חונה מלבאך
 י' קצ' לידחיו" מלמ' של הוערך יתרו לשל עלאה ל מעש לאראה עמ קשור עליו וזה" הכי
 וזהו חונה מלבאך י' קצ' ל' להמדר אש הוא חונה שם" ויחד יתרו שיתר לבולא אחד
 ונעשה יתרו" דא מלמ' שנעשה בשרו הדורק הדורק על אבדן מעביים" ויחד יתרו על'
 בשם ק' העלה בשרו הדורים הדורים" מנעזרת בהינ' למחר יום הכפורים" מק' הבקר עד
 הערב ולא אמענד" רמז שזמק כ" עד ו' שעות" וכנ"ד ששה פעם שכלת צפדע לשפוט
 וספוטו וספוט" וכל הבקר עד הערב היא יתרה שלמטה אינו אומ' לא מן בקר עד
 ערב" לומר בלדק דין אמת לאמתו כלונעשה שאתן להקצ' במעשה בראש שנבדל
 מאמדות" לדרש ל' הל נאוי' בשמעל באשר ילך איש לדרש ל' בענין שאב" בש הלך לבקש
 האמונות" ולא יכול לודו ללכת לדרש ל' בדברי הימים בענין הדבר כשמה המלבאך המנה
 בעם" ויהי לדרש ל' בענין עזיהו שדרש להים במלחמה" מעלם שכל מרכיהם היו באים
 לו לדרוש ל' כהיה דסאול שדרש ל' על אצרותו" ובהיה דדנו' שהתפלל על הדבר"
 ובהיה דעזיהו שהתפלל על איביו" תורתו ג' במסו הל נאוי' תרי בצנינא דיוחזקל מלמ'
 שדמו לו עלבטן בית המקדש" איעק צ' במסו הל נאוי' דבלעם לכה איעק" דאיתקש
 נבואה דבלעם לנבואת מעשה ויהי ל' ולא קם נביא עור' בישראל במש' אצל באמו' העו קם"
 קבלת שפידשו קם באומ' העו קם לשעה מול' למי שעה כמע שהיתה מוד בדת לשעה ולא
 בהתמדה" ואידך רכי איעק לא תשמע לי בענין צדקיהו" שיען לו ירמיהו לצאת ל'
 שרי מלך צבל" משה ששמע לעעת יתרו נאמי בו על מקומו יא אבשל' אצל יתרו

עליו
 משג'

שלא שמעו לעצת ידמיהו סגלה כמקומו וערך ב וערך אהים מאיר וערך לנבד" פ' אס שער
 אהים בזה תוכל להיות נבד" כי צעוק אחד לא תוכל לעמוד " והזהרת אתהם האלה
 אנה דברים שבין דיני עמונת לדיני נמשות" על מקומו ב במקו על מקומו יבוא
 בשלם" והתבוננת על מקומו ואיננו" לומ' אם תעשה דין למטה הרי הן שלום" ואם
 לא תעשה לו דין למעלה" וזהו והתבוננת על מקומו ואיננו" הקשה ב במקו הדבר הקשה
 עלפך הקשה" מלמ' שהיה מע' דן דין האהים שהיו קשו עורף" צדק השלמי עמך
 למה שאמרו הצולות הטובה המשוחררת לא ינשאו עד שיהיו להם ב חדשים לום
 מתן תורה שישל' נשתחדרו ויעזו משבי מעדים והמתין להם ב חדשים לום מתן תורה
 שנתחננו להק' עתה דבוס ב איקלע רחא" לעאת ב הכ' ואורך לעאת בני ישראל
 על ענין הבית וכך הבא' בנו משכך" ואורך על מיתת אהרן זה מקעי בשעת הארבעים
 לעא בני ישראל" ובמיתת הצדיקים מכפרת" אתם ל ראשי מיטן אתם לבו קחו לכם תבן" ויד
 אתם ראיתם עש' עש' למעל" בשביל של רעו מעבים לתת לכם תבן אתם ראיתם אש' עשן
 למעל" אתם נצבים" אתם עדי" לומ' בשביל שאתם נצבים היום לעולם תוכלו להיות עדי'
 כי לעולם אפ' מוצ" בום הזה באו מעד' פיני" על אותם יום שנ' למשה תעבדוך אתה עלהיד
 הזה" ותקד לבני ישראל מלמ' יור" שתקיד להם עשרת הדברות" ואצו אתכם לי" מהאשה
 נקנית בכסף בשטר ובביאה אף ישראל כך" בכסף זו צדק מעדים - בשטר זו התורה ש'
 תורה עוהלנו מע' מוריש' לתקד מורשה לא מאורקה' בניאק' זהו שאמ' ואמרש כפי
 ואצו צדיקיות אוח' לכך אמ' הושע' וארשתוך לי" ואצו צדיק' בבואה" ואתם תהיו ל'
 ממלכת בה" לו דכו ישראל היו כולם בהתם גדולים ולשתיד לבוא תחדוד להם שש' אתם
 כהת' ד תקדחו" ממלכת' במקו ממלכת כהתם" ממלכת יהו' קיים" ויתן להם מש' את
 ממלכות קידון מל' האמ' ואת ממלכת עוה מל' הבטן" בשביל ממלכת כהתם זכנו למעלה
 ולתת להם ממלכת האמנות" וגוי ל צמקו וגוי קדוש וגוי לא ידעך איך ידעו" וב צדקה
 על חרבן הבית וגוי גדול יעור מערבתי צמון" אם תהיו בו קדוש בו לא ידעך איך ידעו" ואם
 לאו בו גדול יעור" והייתם לי קבלה מכל קד' מלך" לעולם ב מל' אם נא בן צמון לעולם

ואורך לא תדרש שלומי ופוזב כלית לעולם וכן יש במדרש לזנות המשיח יצוא וילך עמו
 דור המדבר וכן בא להזקק בעמוט ומואבי שנ' נדחש שלומם וטובתם לעולם קסול קסול
 זאיל קסוליקהל השור" דילפינן לדעות מטאן מה טען בדיחייה ובקלה אח לדורות דחוייה
 וקלה" אם בהמה אם איש לאיחיה" בקלה מתחילת מען הקטן" צמטוך צמטון במשך
 היוכל" ואיל' במשך בקרן היכל" שבס לשם נדחש להם שופר מאילן של עחק וצדנות
 זה השופר שלמתן תול נפלה חומת יריחו" בהית הצקר חקר וו" שאח למד שטה עונת
 בטהות ההד נהר קינ" מלמ שנתלש ההר ממקומו ונעסה כהר על גבי הר" קולך וחזק
 צמטון וזיקול השופר הולך וחזק מאח" ונדל הולך וחזק" כדאית בעירובין דנד גלי
 מקמטא הולך וחזק" שאול לא גלי מקמתא דבת הלבים ורלים וזהו נדוד הולך וחזק
 בטה דבת הולך וחזק מאח" וקדשתו צמטון חד דפוחי קמ וקדשתו כיאת זהו מאח"
 וקדשתו וקדשתו" וקדשתו גביהן ריש מקוקא לפי שקדושתו ראשון לפתח ראשון
 ולשון ראשון ולישון מעה יפה ראשון" ותלמי חכם קדושתו בקרן כדכת לקדושים אע' בארץ
 המה" כלמ לאחד ממתנו שהיה בארץ עבודת קדושתו כי בתייהם הן בקדושו לאימנה
 מה גדולת תלמי חכם בקוף הקריאה שהדול שבכולם גולל" וידבר א את כל הדברים
 לאמר" בגיט' צכל מה שצכתב וקס כלמה שבעלפה" אנכי בגימ כקא" לומ שקרע
 כל הדקיעים עד כקא הכבוד" וצבומ מלא ועוד" זהו הלמ את הסמים ואת הארץ מצ
 מלא" וישל שטה הוי' קאשן ואחריו בשמים ובארץ וי' דוחות ועמק ודנס" אש דואתיך
 א צמטון צ בדדות וארץ אש הועאתך מאר בשדים" שהעיון מאר בשדים לתן לצע
 תודה" לא תעשה לך פסל ול תענה" תמונה בגימ פריזוף אדם" ואסר בארץ בגימ לו ה"
 הקדים שהבעת" מתחת בגימ זה שלשולקטן" ועשה חקר ד' פלגו צ בדדות וצבומ" וד
 ועשה חקר למנשיח" לומ כש שעושה חקר לאחרי" עושך עמו חקר ונדוד היה בגמל חקר
 אף למים דבת ויאמר דוד אעשה חקר עם חנה לכך עשו עמו חקר" לשומרי מצותו וקמ
 ליה לא תשא" מלמ שחמורה שצומת שאו ככל המענה" דא לומ כשתשמע המעוה
 חזקל של תעשה וחתם לשאו ושלמ לשמוס לא עשה מותם לשמם" על שין דלא תשא

הדוע

אמני

יס' תגן כנגד א' כלל בורמיה " א תוענות מלבן " א חטאות בתוכה " א עונות
 מנאים " א שמות ליער דע " א מדרכת לביהם " א זכור זה הפי' א ומתחיל ב' צפול
 שהשבת הוא שביעית ו' מנזכרים במקו " אתה " ונכך " נצטך " עבדך " וזמנך " וזמנך "
 זכרך חשבשעריך " וכנף תיקנו א מעוות באתה אחד " וה תיבות בפיק זכור ותניס " עבת
 למך שני " לומ לך כל המנקה את השבת כל נקיים ה' חומשי תורה " כבוד את א' נא אמך למך
 כבוד את גאם לטמורת שבת " לומ לך כשם שחייב לכבוד את השבת כך חייב לכבוד אביו " ואמו "
 למען יארכך חקר ית' " שאין אדיבות ימעם בעולם הזה " לא תדעך ליבור שש נישנו
 ששה תבנת אותיות " לומ לך שאדם נבחר צום הששי " לא תגב " ביהמ' " וצפול "
 עשרת הדברות מתחיל ב' ומק' "משך בכך" וזהו אך טוב לישראל " ויטבם ת' " מעות
 ו' מעות שלפני נח וקיימם כתר תורה " לומ לך שאם לומד אדם תורה לטובה תהיה
 לראשו " ואם לומד של שלמה וחזור כרת " יש פהם תיבות מען עקב " וזהו שם " וזהו שם
 בקע משקל " ושני ימנעים לו שני לוחות " עשרה זהב משקלם לו עשרת הדברות " וזהו
 עקב חשבשאל בקולי " בשמרים עקב " ואצלה עקב " ועשה תורתך קבע " מאכל קבלת
 יעקב " יעשרת הדברות שיש בהם ק' " וזו העם וינע " על סן סתעניים ג' סת
 לימוד התורה " לפי שהתורה עתה באיסה בהת דדיע " וינעו בגימ' י' מעלן שקין נ' מען
 לאחוריהן " וינעו ב' במסן ה' וחדך וינעו אמנות הפנים מקול הקורא " מה דום " וזהו שם " וזהו שם
 אך הפא עלידי מלאכים כדלת מלכי עבא ידוון ידוון " לכבוד לבעבור נקודת
 ה' " ואחדך לבעבור קבב את פנ' הדבר קב' דוד בעט האשה התקועות " לבעבור ה' "
 הדעה עלא בשלום " פ' לבעבור נקודת אתכם ואם תעמדו בכיוון תהיו כרות כמנו ס' ענך
 ואדע חכם ממלאך השמים " ואם לאו לבעבור לבוא יד הדעה " תחמוד ב' במסן ה' " וזהו שם
 דקו ו' תחטאו " הדוטה מונעת מן החטא והכעס מביא לידי חטא " וזהו זכור תהיה
 ידאנו עלמט לבל תחטו כלמי שיש לו בושת פנים לא במהרה הוא חוטא " וזהו דקו
 ו' תחטאו ב' הכעס מבי לידי חטא " יראת על פנים בגמ' בושת פנים " ומשה נבש
 בפדיל איעדר בש לא חטא לא נבש - מייכל וקברש אחזקהו בשות ידיו והגיסוהו "
 על

ברעונו" ל' העדמל' בזמן שהשכונה" אבוא לך אבוא עולה עשרה" לומר שאם אמצא עשה
 בצית הכנסת אבוא לך ובד' בתיך" תבנה ג' במקו' לא תקנה עדותך עליו" תקנה דעתו בקהל'
 בטום תקנה עדותך" לומר שאם יקנה עדותו על המדבר יקנה דעתו בקהל" הדחמי יע' לכו
 מעונש דינו" **ואלה המשפטים** ואלה נוסטריקון" וז"ל ב' אדם לחקור
 הדין המשפטים נוסטרי' הדין מעוון שיעשה פטרה פדס יעשה
 משפט" אשר נוסטרי' אם שניהם דועים" תשים תשמע שניהם יחד מדברים" לפניהם
 לא שב צד יי' הדר התנבר מהם" קמך משפטים לולא יעל' צמעל' לומר היו מתוועק צד
 כלומר לא יעלו לא ילכו במתן" מעלות בגימ' מתועים" וקמך משפטים ללאי כסף" לומר של
 ימנה דיין בשביל ממען" וזאת לעיל מפה בו חרבך הנפת עליה" שערך הדין לדאות כלו
 חרב מעוזת לו על ירכו" וקמך דיין לעבודה שהם מ"ב שהעולם עומד עליהם" וקמך
 אותם במזבח" לומר כל המעמד דיין הקן כלו בנה מזבח" הקן במו שבעמדי את שאינו
 האן כלו נטע אשה ואעל' המזבח" ואלה המשפטים אשר תשים קול' מעינה שאם יבוא
 די' מדומה לפע הדין יתקל הדין כדי להועיאו לאמתו" המשפטים אשר לו מנעל שופר
 רצועה" אשר תשים לפניהם" בגימ' לו דקדוקי התורה ודקדוקי קופרים" ויש צמיקוה' תיבות
 לומר לך שכל הדין די' לאמתו כלו קיים ה' חומשי תורה וכלו עשה שותף להק' צד' צמעל' בראש'
 וינאה בצמקו ויענה חנם אין כסף" וז"ל ויענה מצותו והלכה והיתה לאיש אחר" דאיתקש
 אמה לאשה מזה אשה מטקדשת צשטר אף אמה נקנית צשטר" לומר שישמור
 בית ודיונו" במרעע עולה כמנ' ת" שהשם הושינו אחד ת' שנה משעבוד מערדים" והוא הלך
 ונשתעבד אחר בן לפ" ורעע במרעע" ועבדו בגימ' לו הבן" ועבדו הוא באת בש פ" ש"ק'
 בגימ' לו הבן ולו הבת" כעאת ג' במקו' כעאת העבדים" כעאת משה" כעאת השמש" להש
 פ" משה כפע חמה וז"ל כעאת השמש בגבורתו" וכך הא דאמרין שועל' ביעיאתו משול' לבעל
 הבית" פ' שאינו ערו' לעאת למלאכתו לא משיעא השמש א"עפ' שאינו מוחיל במלאכתו
 עד אחד שעה שיעא השמש" שהדי מתצטרל מסעך שיעא השמש שהוא יעא מעיות עד
 שיעל למלאכה לא אמרין שימנה לעאת כדי שיתחיל במלאכה ביעיאת השמש וז"ל

והוא
 שיעל

כעאת

כעצת העבדים שהיו חייבין לעצת לא כעצת חשמש " בבקרו צמקו בבגדו זה ואל
 ותתמשו בבגדו " והינו דאמרי ל' ליעזר כיון שפרק טליתו עלה ואינו רשאי למכרה ^{דלפניו}
 לה מבגדו דהתם שהוא בגד ממש ולעקובה נמי דקבר כיון שבגד זה טוב ואינו רשאי
 למכרה " ודורש בבגדו לטון בגידה ואיהו נמי יליף בגד דהתם מהכא שגם לשם מיוחד
 בגידה שקבור לעשות ידביו נכנס לא שנראית לו דמעת אביו " וענתה חקרו " לומר לך
 שעיקר עונה בטבת ולא בשאר ששת ימי החול " אין כסף בזמן בקימנין " קמך אין קץ
 למכה אישומת " שאם הוכה ומת אין חייב לשלם כסף דקם ליה צרבה מענה " כך משום
 בזמן לאפים אמה לומר שקנה התחום קולטון " יזיד צ' הכא ופי יזיד ואיך אין קצת אמה
 יזיד לר' דבר בטמי " פ' שאם הנביא יזיד לדבר דבר אש לא עויתיו הדי הוא כדורג
 לחברו כמו הנביא שבצית ל' שהחזיר הנביא אשר בא בדברי השם וכיחטלו וקדם
 לו שנהיה " על דעה ה' במקו ופי יזיד איש על רעהו לחמו " כאשר יקום איש על רעהו
 ושעיר על רעהו יקרא כי שעה בפי מפלת אדום " כה תאמרו איש על רעהו צדסעה
 צעני נביאי השקר " גבר מחליק על רעהו " לומר מי שמחליק על רעהו בשפת חלקות
 ומתבא לו נבשאות שקד להחליקו בדברים כלו מחריבו זהו ושעיר על רעהו יקרא ופי
 הודגו זהו ורעהו נש " אשר ינוס שם ופמ' ליה ופי יזיד אש " לומר שאם חמדיד קולה שם
 זב' שולחן אותו משם " בערמה צ' במלו ר' ואיך יעשו בסהם צעדמה בקצועים " זה
 שהיזיד להרוג בערמה ודיחק עצמו מעדת ישראל על כן מעם מצבחי תקחם למזבח אבל
 בקצועים שבעדמה קידו עיננו לעדות ישראל זכו להיות חשבו עינים ושואבי מעם למזבח
 זה תרחק מן המזבח ואו עקרב למזבח איך אב' הואש' ל' " ומקלל אביו ואמו בקומ' זהו
 במקילה " ומקלל צ' במקו ה' ר' ובשמעו והוא ס' " לומר שאותו המקלל היה ראש שהיה
 ראש לסנהדרין ונעשה זנוסדרג " באהרן צ' במקו צ' אבן או באהרן " זאיך לפנות ^{באגרוף}
 לשע " לפי שתובשעו אותו שאם ימות המכה הודגן אותו לכך עלי שיהא זהבאיה בוי
 להמית שהינו באגרוף לשע שהיכדו בכוח " אם יאום הפיקוה זה מתחיל בל' ומקיים
 בל' ידמ' לומר לך שהל' שולח יקורץ על האדם ומקד עליהם שילכו לאתנו יום ^{ולא}

שפך " ונקח ב' זמנו ונקח המכה " ונקח האיש מעון " מי שלח ידו במנשיח נקי ונקח " ב'
 מחלוקת להן על כל עונותיהם חולה שנתרפא חותן ומלך " אם יקום והתהלך בחנוך כבן
 שנתרפא ונקח מעונותיו " ונקח האיש הינו עי' שישיקה והיא תמות והוא יקח אחרת
 אדוניתה האיש מעון " מי שלח ידו במנשיח י' ונקח הינו מלך " דק שבתו יתן למעבדו
 אם עבד על דברי הרופא " אך אם יום הפיק הזה מתחיל בליל ומסיים בליל " לומר שעדיף
 שיהיה מעת לעת " יקם ג' ה' ז' א"י יקם קין כל הורג קין שבעתים יקם " זהו שאמר המעור
 עבדו לשלש יום ר' מאד אומר לאשך ישנו בדין יום או יומים ולא שש דקטן בידו
 לאו כקני הגוף ואמר וזהו לא יקם כי כספו הוא ואיזה כסף יקם קין אותו שגופו קנוי
 לו כדבר קמתי איש חת"י " כקטן צרימ' בדין בהמה שאף בבהמה עדיף מעת לעת לבער
 יסוק איברים " וכי יכה א' ב' מיקו מתחילין בוך ומסיימין בוך וכי יכה תחת עינו " ואם שן
 עבדו תחשבו " הדין כד' כהן איברים שיועא בהן " ויש בהן כו' תיבות " כשתעריך עמו
 שן ועין יהי כו' איברים " וכן בואמר אדור כנפך ויאמר בדרך י' א'הי שם כו' תיבות ומתחילין
 בוך " וכי ימנעו אדם ב' א' וי' וכי ינעו אנשים יחדו איש ואיש " ומה התם ממנו דבר שינע
 וקשה את כפר " אף הכא נמי ממנו דנתכוון להרוג את זה והרג את זה פטור ממיתה
 מעון " נהא ב' במקו ה' ואיך אונודע כי שור נהבן הוא " כדאית במיל' שור שנגח דינפנן
 שקין במיתה לחי' על הקטנים כבדולים " פדיון ב' במקו ה' ואיך וייקר פדיון נפש' רמז
 לנפ' דתת' פתה בטמיל שיקרה עשם בעיני הק' טה' טה' להם כופר לפתה " ובעד' ז' ובעד'
 בטמיל אחר " ואיך ובעד' עליה הבהן " אעפ' שאט דורשין אותו על שן נדבל שדרסה על
 הפירות והזיקתן ה' כלמעני הזק' שאם היו לו שם ענים והפקידתן חייב עליהן " קנים
 ה' א' ואיך קנים כקוחים באש יעתו " א' א' דעו לקועים " דועכו באש קועים " זהו שאח' א'
 כי תמא אש אפ' מעעמה והינו באש יעתו " דמשמע מעעמן וכדכ' ליחה נדו וזהו נדו
 לבס' מ' ז' א' דעו לקועים " והתם דורשו על הדשעים והינו דועכו באש קועים דאירי בדשעים
 על המזל ב' ק' ואיך עפ' ורובב על המזל איורי במנשיח " כי הכי דבת הכא אשר ידשישן
 התם נמי איירי במגן דבת ביה וברוח שפתיו ימית דשע' וכל בהמה ב' ה' ואיך החיה וכל

הדין

צהמה "תל צהמה מנפרסת פרסה" למי שחיה בכלל צהמה כמו התם דכת אהיה ואלה
 מנפרסת פרסה צהמה אותה תאכלו לדבות את העובד" פדין עתו בגומי הדמים שלנת זיק
 ובהמה הדמים שלנזק" ולא אכל בגומי לא הנאה" והמת יהיה לנזמינטו הצעלים מיטפלוש
 בנזלה" לבעליו ה' רבא ואיך ישלם לבעליו בשומנו" עושר שמוור לבעליו לרעתו" שזקה
 מוחמת עשרו כזה צור בלה זיהא לרעתו שמוחייב לטלם בנזקו וביהבי דרשינו הכא ישיב
 אפלו קדמי הכא נמי צשומר שרז אמרו את סנפין" אם במחותרת צ' הכ' ואיך לא במחותרת
 מעצמות" שפון שבא במחותרת ודאי בא להרוג דלת גם בצנפין נמנאו דם נפשות
 נקיים לא במחותרת" מה מחותרת דהתם על עקבי דם אף ה' נע כן" זרחה דה'ס נמחך
 זה שמש זרחה על המים" מדומעם פדס" שמש זרחה ונודד" זה ירעת זרחה במחורו" פ'
 אם שמש זרחה ונודד בצד שפא והלך בעור לילה אדאץ לנזמים" אבל אם זרחה עליו
 השמש שבא ציוס כמו שקתם זרחה על המים דמים לו" וכחן לית נמי התם אדצמים פדס
 שאם נמחך עד שזרחה עליו השמש יושלם דם" וזרחה לכם ידאי שמי שמש יעך פ' לנזמים
 שמועד טחן זה כזבת ומגדמא בכנפיה" אבל הרשעים מלקה זמשתת אותך של הנדנים בא
 צוער בתגור וליקט אותם ועלכך זרחה הירעת במעתו" אם לא ימצא הגנב ונקדב" רת
 יהו למז לשעם שהפקידו אצל א זה מעד וזה מאתם זה אומ מאתם שלי וזה אומ מאתם
 שלי כיון שאינו נמצא מן רועה לבגוב יהא מוסח עד שיבוא ליהו" אם לא ימצא הגנב במו
 הוא בעצמו שקנבו" יחמד בגמי זה סג הטענה" אשר יאמ כי הוא זה" בגמי מודה במקדש
 טענה" מכשפה אותיות המכשף ה' האיש וא האשה לא שדיבר הכת צהוונה" וקמ ליה כר
 שבב עם צהמ מותוומ" שרוב עדיות ע" כשמים" דא דמז לבלשם הקוקס ששכב עם יתוע
 כל שוכב עם אותיות בלשם" וקמ ליה זבח לזה יח" שדת מבשפת ע" צבחה ללמים אחריים
 תחיה ה' במקו מוכשפה לא תחיה" לא תחיה כל שמה" והחכמה תחיה בעלה" במחורש יש
 שעמלקיים מכשפים היו ועשו עצמן בדמות צהמות למלש עצמם לכך עה הקלה והמת
 מאיש עז אש מעולל ועד יונק מוש ועד כ' מבגמ ועד חמ" נזהו בשביל חכמה שהיה לצו
 לחיות עצמן בחכמות עזה הכת לא תחיה כל שמה" וכוכשפה לא תחיה" זובח ב' פמלן חמ

34

לְאֵיִם יִהְיֶה זִכְרוֹתָהּ יִכְבְּדוּכָּ "זִכְרוֹתָהּ לְהַסְבִּיחַ מִכְבָּדוֹ וּלְרַאֲהָ בִישׁע לְהֵיטֵב"
 אֲבָל אֲבָח לְלֵילֵי יְהוּדִים "יְחַרְסֵךְ הַלְוֵי וְאִיךָ יְחַרְסֵם מִן הָאָדָם" זִכְרוֹתָהּ לְהֵיטֵב לְהֵיטֵב דְבוֹשׁוֹ
 הַיְחַדְמֵרֵינָה הַנּוֹשָׂא וְנִוְתָן בִּידֵיךְ שְׁלֵכוֹתֵיהֶם צְהַמְתָּ תִיעָקֵד נֵאֵץ לֹא כִּדְיוֹן דְסֵת יְחַרְסֵם
 לֹא יִסְבֵּה שְׁתֹּפֶקֶת אֶת דְמִיָּה "תַעֲבֵד בְּאֵם עֵטָה תַעֲבֵד אֹתָהּ" אִם תַעֲבֵד אֶת צַבְתִּי "זֶהוּ
 שְׂדֵדְשׁוֹ אִם תַעֲבֵד מֵאֲשֵׁרִים דִּילְמִינָן מֵהַבָּא דְבַת אִמְנָה וְיִתְּנֵם לָא תַעֲבֵד וְקַמְ לֵיה אִם
 עֵבֶר תַעֲבֵד שְׂבֵלָה יַעֲבֵד אֹתָם בְּעֵינֵיךְ אִמְנוֹת שְׂבֵלָה יַעֲבֵד עֲדֵרוֹת כְּאִמְנוֹת חַיֹּת" לֹא תַעֲבֵד
 בְּנִין לְשׁוֹן דְבִים אִם עֵבֶר תַעֲבֵד אֹתָהּ לְשׁוֹן יְחִיד "לֹתֵי אֵ עֲנִי מֵרֹבָה זֶה עֲנִי מִיַּעֲוֹב"
 דָּא לֹא שְׂכַל יִשְׂרָאֵל עֲדֵבִין זֶה בְּזֵה שֶׁאִם אִם עֵינָה הָאֶחָד כְּאוֹ עֵינָה כּוֹלֵן "עֵתֵךְ יַעֲבֵד"
 עֲבָדֵתְעָה "שְׁמַע אֲשִׁמַע" הַכֹּל כְּסִלֵּי "לֹא הַכֹּל בְּמִדָּה שְׁתַעֲבֵד לֹא אַעֲשֶׂה לְךָ" וְצַעֲבֵם
 יְחַרְסֵם וְקַמְ לֵיה אִם כֹּס תְלוּהָ "שְׁבַעוֹן דְבִית יָמוֹת וְיִהְיוּ בְנֵי יְחַרְסֵם כְּדִלְמַת בְּחֻזְקָא חַיֹּ
 לֹא יִסְבֵּה" לֹא תִשְׁמַעוֹן עֲלֵיוֹ נִשְׁכָּךְ "בְּגִימָה הַלְוִיָּהּ וְהַמְלוּיָהּ וְהַעֲדִים וְהַקְּסָד עֹבְדִים בְּלֹאֵן"
 אִם חֶבֶל תַחֲבֵל וְקַמְ לֵיה אִם תִּקְלָל "לֹא נִשְׂבָּא לְמוֹסַפְטָא בְּשֵׁלָה בְּזֵה מִזְהִיר שְׁלֵי יִקְלָל הַדִּיךְ"
 לְהֵיטֵב בְּנֵי הַחַיִּיךְ "וְנִשְׂאָן בְּגִימָה וְכֹל שְׂדֵדָה בְּעַמְרָךְ" וְקַמְ לֵיה מִלְּאֲתֵךְ דָּא יְרִי צְבֻרִים דְכֹתֵ
 צְרוּ צְרִיכָה הַשְׁקִיפָה "וְהַמְקַלָּל אִישׁ הַפֶּךְ צְרִיכָה" לֹא תִתְּחַד צְבֻרֵךְ "אֲתִתָּן מִיַּד צְרוּךְ
 יוֹם" וְאֲנִשׁוּ דְ צְמִקוֹ דְאִשׁוּ פִיקוֹ וְאֲנִשׁוּ קִדְשׁ תְּהִי לִי "וְאֲנִשׁוּ תְמוּדִי יְבִדִילוֹ" וְאֲנִשׁוּ קִדְשׁ "וְאֲנִשׁוּ
 צְבֻלְעֵשׁוֹ אֶת קִסְוֵת" כִּי אֲנִשׁוּ עֵשׂוֹ אֶת קִסְוֵת אֲבָל אֲתֵם קִדְשׁ תְּהִי לִי וְתִמְנִיךְ תְּצַדִּילֵן אֶת מֵאָה
 כְּדִלְמַת וְאֲנִשׁוּ תְמוּדִי יְבִדִילוֹ "תְּשַׁלְּכֵן נַעַן יְתִירָה" לְלִמְדֵךְ שְׁמַד חִיִּיקֵן הַנְּבִלְתֵן מִן הָעִיר בְּיָמֵיהָ
 לְכַלֵּב תְּשַׁלְּכוּ אֹתָהּ וְקַמְ לֵיה לֹא תִשָּׂא שְׂמֵי שָׁמַי "כֹּל הַמְקַפֵּד לְשׁוֹן הַדַּע דְאִי לְהַשְׁלִיךְ לְכַלְבִּים"
 וְדִלְבֵּ צְמִקוֹ הַלְוֵי וְדִלְמֵרֵדֵהוּ יְמִדֵךְ "לֹא אֶפְלוֹהוּ דַעֲהוּ יְפִדֵךְ מִמֵּנֵךְ וְלֹא יִשָּׂא לֹא פִעֵם
 צְדִיבֵי צְדִיבֵי דְ וְדִלְ לֹא תִהְדֵד צְדִיבֵיךְ "עֲדִיק הַדַּעֲשׁוֹן צְדִיבֵיךְ" לֹא תִטְמַע אֲבִיכֵךְ צְדִיבֵיךְ
 לְעֹת אָדָם צְדִיבֵיךְ "לֹא לְךָ אִתְךָ אִם הוּא דִלְ לֹא תִשְׁמַע לִי צְדִיבֵיךְ תַחֲלֵה לְהַעֲדִיקוֹן צְדִיבֵיךְ וְלַעֲוֹת
 צְבֻלְעֵשׁוֹ הַבָּא אֶחָדִיו" תַעֲבֵד בְּצִמְ חַמְעֵרוֹ תַעֲבֵד "וְהִכָּה תֹעֵבָה בְּסִכָּה" אָדָם תִּנְעָה מִדְרֵךְ הַשְׂכֵּל
 זֶה־שׁ מִצָּח פִּדְהָ לֹעֲבָה אִין דוֹ אֲבִידָה מִצָּח חַמְעֵר וְכִלְיוֹ הַמְכִיךְ הַדִּיזוֹ אֲבִידָה וְזֶהוּ חַמְעֵרָה תֹשֵׁה
 בְּשֵׁלָה נִיעָה מֵהַדְרֵךְ "שׁוֹמֵרֵךְ צְמִקוֹ חַמְעֵר שְׂמִיךְ" אִם לַעֲבֵד שׁוֹמֵרֵךְ הַאֲכִילֵהוּ לְתֵם "מִשְׁנֵם

דהכא איילי צנני שונאים גוי וישלף דבשוטה גוי דרשיבן ומלית מעוזב לך ^{דמסמך שדא}
 תעג עמו לובץ גבמקו לובץ תחת משא "לפסח חטאת לובץ" לובץ בין המטפלים "גמלת חטא
 לובץ זה יער הדע שאם הלך אחלי יערו והלצה עון על אש הוא לבץ תחת מטא מאי תקסניה
 יעקוק בהורה כישטכר שהוא לובץ בין המשפטים כדאמ' אם פגע כך ממול זה פליה לכת ^{המטפלים}
 את תבואתה והשביעית לאסור מוחת ערב שביעית שנכסו לשביעית "ויתרם ויתרם תאכר
 חיתה שדה" ויתרם אכלה אש "לומ שפירות שביעית אסורין בהנאה ותופקין את דמיה
 יעלי לבער" וטס אחרים שלש דגלים "לומ לך כל המבזה את המטענות כלו עובד עז"
 ומנך כסח לעז "לומ מה עז אסורה בהנאה ואוסרת בכל שהוא" אף חסן בפסח אסור בהנ
 ואוקר בכל שהוא "האקיף ב' במסן האקיף בעאת השטה" האקיף תקופת השנה "והינא אית
 במחן קמח דקנה דרין חג האקיף תקופ' הש' שיהא חג האקיף בתקופה חדשה "ואיל משמע
 זה בשן ארז לכאור משמע בהפך שיהא בתקופה ישנה" לא הכי פירושה חג האקיף
 מתחיל עם בעאת השטה אם ק' עלי שיהא בתקופה חדשה "וערתי ב' במסן וערתי את ^{ערתי}
 וערתי ערך מעשב" והקמת עעלך מעורות" מלמ שעד הקב"ה על האוסנות בכל כלי מלחמה
 וברך ב' במסן וברך את לחמך ואת מעמך "וברך פרי בטןך" וברך על את לקנה ואת ^{אשתך}
 כדאית ברכות במק שברכה משקלו לאנשי ביתו כי הכי דותבדך בטנה והו' וברך
 את לחמך ואת מעמך שבידך ברכת המזון ושיקלו לאשתו וברך פרי בטנה "וכן בעל שבידך
 את לקנה ונתעבדה אשתו וזוהו וברך על וברך פרי בטנה "מימך ב' את לחמך ואת ^{מעמך}
 ואם מימך נשטה ונתתי מחרם" מחוטב עניך עד שאב מעמך "ואם מימך נש ונתתי מחרם"
 שאע"פ שבידך מעטהך ולא היו עדיכין למים אחרים קנו מהן כמו שאמרנו מבאן לאכסנא ^ש
 לו משלו אדך אדך היא שיקמה מעעלי אכסנא כדילדהנתם" והדרתי ב' במסן חל והסינות
 מחל מקל "ואיל והסדרת את כפי" בשביל שהיה מעש מקביל שבעה זכה לוקסירות גמל ^{משל}
 דכתיב ביה לא כוחנה עינו ולא נפליה "ועבדתם את א' אומ' לש דבוס" דזו תמלת דבוס
 נמואסת" ואמ' וברך את לחמך ואת מעמך לש יחוי דלכל א' וא' מעדך לפי עענ" והקדוה
 מחמק' וסמ' ליה לאתהיה משכלה "שבין שקרה המתלה לא תהיה משכלה וגם אכל

מקמה ^{משך} אמלא " אמלא לעולה ע"ב ימי שנותינו שבעים שנה חוץ משנתים שנה שטל
בה ושנה שמתבה " אמלא במקן את מקם ימי אמלא " ולבו אמלא תוכחות " כשהעדות
נפטר מן העולם וממלא מקומו ימי אמלא לנהלך בנג עדך כמו שמעונו גבול אבהוא
וגבול לעזר בן פדת בתעבות וזהו מקם ימי אמלא " והוערותיהם אמלא " ולבו אמלא
תוכחות " אך לאדם להוכיח לחבירו לא סמך לפטירתו כדו שלא יהא מוכיחו וחוזר
ומוכיחו וזהו ולבו אמלא תוכחות " מתי את מקם ימי אמלא " ודבה ל ודבה עלך ח"ת
לשעה " ודבה העדובה " ודבה המשטמה " ודבה היא עלה אדם " וזהו שיש במדל ופי
תעלה על דעותך עד שיהיו ידאים מעחית השדה והא מל פי עם אצני השדה בליתך לאגלי
וידוע לפט שעתידך לחסוא זהו פקדו להיותם וזהו ישועה וג' ודבה היא על האדם מה
היא ודבה המשטמה על כך ודבה העזבה בקרב הארץ שהארץ תעזב מהם ודבה עליו
חית השדה " זהיה כך למעקש וקמ ליה נל מש אמ " שהיה להם למעקש מה שהאו
ומתו בדיבואה וזהו " ונגש ג' זמא מעשה " ונגש הכהן " ונגש חודש בקעיר " כמו
משה לבדו כך הכהן נכנס לבדו למע למעם להתפלל על השנה שתהא בתיקומו של
ונגש חודש " יגשו ב זהם לא יגשו " אחד באחד יגשו " לומר כל א וא נכנס לפעם יותר
כמו שאמרו משה מחיעה לעמנו " כל הדברים אשר דבר י נעש'ונשמ " ששה תיבות ופך כל
אשר דבר י נעש'ונשמ ששה תיבות תרי יב " כנגד יב שצטיים שאמרו ו תיבות כנג שמע
ישל ויעקב השיבן ששה תיבות בשל מלכו " וידאו את ישראל ותחת דגלון מלמ שהאו
יעל תחת כסא הכבוד " ודמות פניהם פני אדם סת תמים " וזהו שאנני יעל תחת ג'ת אנני
אנני צבימ כקאי " לבנת ב במקו ה' כמעשה לבנת הקפיר " ובשיחור לבנת ביהושע והיא
שם קעור ופראת בן על שם שבטיה מלפנים וזהו שדרשו שהיתה בעני לבנה לזכור
שלשדל " ויחזו ז' ה' ויחזו את הלהים " ויחזו לך משאת שאו זמדותים " גם אמרת ויחזו
את הלה' וזה היה משאות שאו " דא' ויחזו את הלה' האכל וישתו " מה ה' אפילה ושתיה
אין ויחזו משאות שאו ע' אפילה ושתיה " דלת ותחללנה אותי בעשותי להם בשביל
אפילה ושתיה שטנו להם אמרו להם נצואת שקר " וישק ה' במ וישכן בצול י עולם "

ושכן

וישכן הענין במדבר טארץ" וישכן ישל בטח" וישכן בירושלים עד עולם" וישכן בירושלים
בבחינת: לומר שבבדולח ששכן עתה היה עמם לעולם כל זמן של חדשינו במעשיהם

אשר השיעו וישכון עדים נכחדות ונחבבות ה' ונסתלקה השכינה

זיקחון לי תדומה" פתח דבר ל בני ישראל בלשו פיוס כמו דבר על לב ידע"

בטבל שהיה בו חקתן כיקם ואית בחודר אמר אבד ומה לעשו

משכן כבוד וכמה לישל" אמר דבר ל בני ישראל לטון פיוס הדיחקים אותם ומוטלך ארץ
מעונם מה תהא עליהם" תדומה אותיות מעים תורה שהתורה טתנה למ יום היא לאוכל

תדומה בהיא דאמרינך לא נתנה לא לאוכלי המן" שנית לה לאוכלי תדומה" וזהו וידעו
לי לשמני שכל מי שעוקף בתורה כלו לוקח לי שאין לו להקצה בעולם לא דאמנות שלדלפה

בלבד ועל כן קמך פדש ויקחו לי תדומה למרשת שלתורה" ויקחו לי תורה עשולי מקנס
מקור טאחז שבהד הבית כמו תדומה שהיא א מחמשים שהרי הד הבית תן על תן ומתעם

החדר הן על לב שהוא א מצ שלתן ותן" קמך לילה לויקחו לי תדומה" רמז זמן חכמת
תדומה בלילה כדתנך משעה שהדהעם נכבין לאכול בתדומתן שהיא עאת הכוכבים

ויקחו לי עולה ארבעים" הינו עין יפה מארבעים מאת כל כל עולה להינו בינוב אמנ"
מאת כל רות עולה ס ה ינו עין רעה" מעשים" אבני ישרא ויקחו

לי תדומה בגיב אף בני ישראל היו תודמין לא הקוים" תקחו את תדומתי ולא אמ

תקח" שאין גובץ מדקה בפחות משנים" תקחו בגיב שנים קחו" שמון למאד חסר" דלכו
לאורה הוא מדך" ויג דברים נמנו כאן וכן יש יג מינו מלבושים ביחזקאל ואעריך עלי

תחש וכ' וכשחטאו ישראל בעגל איבדו יג מלבושים כדבת ויתנאלו בני ישראל את עדים"
ובצרות אין יג מניס שהתמדו חזרו להן יג" ושכנתי חנז לבית ראשון ושכן תו שנים וכן

זאתה קדוש ינשב תהלות ישראל קדוש עולה תי שמעין קדוש היה תהלי ישראל" ויש זו אחיות
שם וכן דתנך לתן שנים שלבית שני" מראה בגימ' גברי' "מלת שהיה חבור כמך פקידא

שלעור ומראה למע' יתענת המשכן" ותבטת כל כליו" וכן תעט כל כליו וכן תעשו דבדעת"
שבצבות לו הכלים עמד להלעון וכל כל מעשה דבדעון היה כמך עמידת המדך ש' וכן

נתן להם צבדים להזכיר זכות או הכלים " ובראש האשמועה התיכונה " להזכיר זכות
עבודת המקדש שאז היו תורמנין את המזבח והיא עבודה ראשונה שהיו עושין בהן ביום
אמיתם וחצי ארבו ואמ וחצי דחבו ואמ וחצי קומתו " כל מעדותיו היו שזרות בחצי אמנות
ללמד שכל הלומד תורה עדיך לשגור ולהשפיל עצמו " ועשו ארון בכותל בית ועשית חוש
מבארזן דלת ועשו ארון " שכל הכלים שעשה שלמה ביום זה חוש מבארזן " ארון ארתו
ארזן שיטבו ארזן שליטל וחות גורא כי הוא אש אוכלת " ארון בקימ נגד שבת תורה עולה
על גביהן על כל הכתרים ולכן בל ועשית עליו זה ובשלתן בל ועשית לך " למה שבת
תורה עולה על שאר הכתרים " ועשו ארון י פישו מתחילת צעשיה " כנגד עשרה מסומים
שבהן כצדא העולם " זהב טהור מצות ומחוש צ' דהב עם פה מצות ומחוש " ביום הנה
החכם יהיה תוכו כצדו " שעם כרבים זהב ופשה אש אל אחיז " כמו חברים שגשחים ונתנם
בצבני תורה " כרבים בצומ מראה כצדו " כרבים כדוביא כי נער ישראל ואוהביו " שעם כרבים
אבל יתן יען שהיו שם להזכיר זכות אבות " ושני כרובים מע' הדי שלשה כנגד אדות
מבין שני הכרובים לת משה " ועשית לוא"ס זהב בקימ דוד שהוא יזהל לזר שלמלכים
ונעדתו בצב ונועדתי כן שמה " ונעדתו שמה לבני ישראל " זהו שודשו הוא אש דבר
כי לאת בקדושי מקדש יהיבן דבר ונקדש בכבודי אמר מע לאהרן יודע היית שנתקדש
המשכן גדלוכו שלמקום יהיית קבור שיתקדש בני " והיבן ידע מבחן שאמ לו ונעדתו
לך פל על ידך על כן פאק בל ועדתו כן ולקחם ונעדתו שמה לבני ישראל " וענ מערת זה
לם בל מערת זהב " כנג א ריקיעים ול ארעות " ודן במדע מכנולא אות קמך וכך צמע
בלאשית " לומר במקום נר אין שטח ואין מדים ובצבות ע' מענה ותורה חור קתם פיו שלש
מלה שטח " וראה ל' וראה ועשה צתבעתם " וראה אם לך עעב כי " ואיל וראה בנים
לצבך " פ אם דרך עוקב כי וראה ועשה צתבעת אש את מל' בהר שתבוא להר הבית לבית
המקדש להתפלל ולהודות זיתכפר לך כמו שקורד שלמה צתכלתו אם יחטוא איש לאיש ופ'
וצאל המקום הזה אם תעשה כן וראה בכם לצבך " משחר בקימ חוטבסול שמענה " עשר
היינת כנגד עשר הדברות " חמש חובדות כנגד ה' דברות על לות אמו וכנגד ה' שעל
לנת

לוח השנה" המשים קרמים כנגד נשעלי צנה" תחש בגימ' שטה גופם" קס
השנית" ועיני' את צלתי לכס בשנה השנית" בזכות השלחן שהיה במשך שנה אחת
בכל העולם" באחד ב' במ' באחד ידיעת האהל" ויג' בגדלו באורך דליותו" באורך אפים יפתח
קעק" פ' באורך אפים המושך של בו באחד ילי הא" יפתח קעק' שספתה הקצה ונתנה ליש'
וסס להן על עון העגל ועיפניושר ונתגדלו על כל שהטרה שביטו בתוכס וזהו ויף בגדלו
סזק שנתפד ונתגדל בארץ במשך שנת בו בארץ" למשך עני שטים עמדים" בגמ' לבש
על מעשה שטים" ארבע ועשרים שטים בפרש" כנגד כל אף שמלו בשטים" מ"ח קרס'
כנגד מ"ח נביאים ומ"ח משמנות טהורה ולמיה" והיו ל' בריחים כנג' ל' דורות מאברהם ועד
משה" וצבג ל' דועים" והמ"ח התיבן הוא דור שמוצריה האומנת מן הקצה" ויחלוג במעו
זיחדו יהיו תמים" וחבירו ויחדו יכלו" לומ שהיה קרשים כלים זה עם זה של היו זה הנכס
זה יעא ידמני רמז למדע וארבעים שהיו כלם באצבע וזהו זיחדו יכלין שהיו כלם וחולמין"
הראית ל' במקו אשר הראית בהר" ואיל' אתה הראית לדעת" פ' שהי הראית לדעת טיש'
הא ה' איך עגד" שהרכיך שמו שמים על ההר והרוך שהוא לצר רמז של צנחופים ובהשבתם"
נצב לוחות תעש' אותו כצוב עגלה ק' שעד ק' חמשת יכולין להוסקן על המזבח" ארך החמד
משה באמה ורחב כ"ב" פ' בחלק אמ" שצהר הצות כד פ' שימ לעיל" זאתה תעודה"
לא הזכיר מע' בזה הסדר מה שאין בן בכל החומש" שמעשה שנתל'
מע' איך סדר של החבר זה והטעם משום שאת מחנ נא מספרך אש כתיבת וקללת
חנם אפ' על תנאי צאה ונתתים בזה" וכתב צוואה במגורה וכן בתמוד" לפי ששנה"
בכליום חס בהן חסרון פיס לפ' עריך דירוד" לכך אמ' להן לש' עוואה" תעור בהם שטים
תורה רמז להדלקות ט' לנשים חובה בשבת" ויקחו ארץ אבל מע אינ עריך לאמה" כנסת
רמז ת"ב שפס יהא נודה הדלקות המגורה" להעלת חסר ע" לומ שראו מלות מכתב"
אבל ע' סגדבי חלק לעולם" למואר להעלת בגמ' חס' לוח שכמ' למ" נד' תמני במת בשבת"
הקדש ל' הקדש ל' יד" זאת תג' המנ' הקדש ונסה בע' אהל" הקדש את אחיק" הקדש את
לוי" הקדש ל' יד' ואח"כ המעשה שאינו ראוי לפארה על שיתחנך בצגרים ורמז ל' שיתחנך

אין בנפשות כי נתנם נתנם המ' לי" ואת הקרב לך את אהל אחיך ג' אהרן" ומזל לטובה
כחכם שי שארז והם אהרן לעזר ואיתמל" וג' לכהנולי צפרעה" כנבד בית ראשון וצות שנ
לעתי" ולה הצבדים ולא הזכיר מעבדים" לכבוד ולתפ' ולא הזכיר עיץ" לפי שלא היה צבד"
חכמי לב אשר בגימ' יראת" מי שמלא יראת השם והינו ש' לאש' חכמי יראת י"י" וששמשאר
צבד' שלשים ושנים חוטף כנגד התורה שמתחלת בצית ומקיים בלמד" לשע' לטע' קצות"
לך לאות אש' יבוא לשני צנף בעלי" ויעד שני כדרי כקף ויהן ל שני הדידני צנעמן" צנעלי
שהיו מצדד' הכהונה ש' צדס' ל שני לכך נעשו ונהרגו" אבל נעמק היה מכבד השם ש'
שפך ש' ארמה לעשות מזבח נתקרב וחת כנפי השכינה ומצנ' צנו למדות תורה בדבים"
שתי אבני שהם" כנגד שני לוחות שהן במלוי ש' האמנו בגימ' הלוחות" ששה מעשמות
על ד' שבע שאת שמע ישראל נכ" שמונתם צ' במסו ונשא אה את שמותם" ולה שמותם
צמולגים" מלמ' שהיו המדגלים כולם כשרים ומשה צירדס ע"פ השם" חשן משפט
שמכפר על עונות משפט ומה משפט ציוס אף שאילת מורים ציוס" ארבעה סורים"
כנגד ד' דגלים ו' אמהות בכל אבן הי' שם אותיות" כי שמות שלשה האבות ושטי" שורו"
מעמדק עם כל א' וא' עד שהיה עשר אותיות כמו ראובן צ' לוי ד' הם" יהודה י' דיעחק"
ישטכל י' צדק" א' דן י' יעקב" נפתלי צ' גד שצטי אשר י' ש' יוסף ד' וצנימני' לא
היה זד' צידק' כי היה צו ששה אופיות" ישפה בגימ' צ' יעקב" שישפה היה לצנימן"
אורים ותמים בגימ' אור ישראל" חשן משפט בגימ' מכפר על הרהור הל' את הארים
זאת התמים בגימ' שם שלשבעים ושתים" אפוד בגימ' מלאך שהיה מלוכש כמלאך"
שפה לפיו שהמעיל מכפר על לשון הרע שאם חטא בלשון הרע יעשה שפה לפיו שאתע
מלשון הרע ויעשה תשובה ויתכפר לו" ועשת על שולי המעי' מעב תכלת ופעמע זהב
בתוכם היו ע"ב" כנבד ע"ב מראות נגעים שהמעיל מכפר על לשון הרע" וזרעתי באה על
לשון הרע" זהב וזהב מעמק זהב ורמון בגימ' הם שבעים ושתים" זעמנה צ' ונשמע
קול צבאו' הקדש" כ' אשר ד' צ' נע' ונשמע פתגם המלך" והינו ד' אמרי'
בלשון אמר רבא מקרא מנהל' ותלמי תורה מקרא מנהל' עדי' מקרא מנהל' געבורה

מקדח מעלה עדיף והיכו בלא ע' דב' השם נעש' ונשמע דהינו תלמי תור ועבודה דלית ביהו ושמע
 קולו" ונסמע פתהם המלך והינו קריאת מעלה וקמ' ליה כי רצה היא למלא דעדיף טמי וגם רצה
 קאמ' ליה " מעתה ב' צמ' זהיה על מעתה אה" וישל קשי ערף יחזיקי מעתה" שבעדי בהוה מכתיבים על
 קשיות עדים וחזק מעתה שלישי" ובעתה ב' במקו' ובעתה ובלא ימות" והיו את המלך בצואו י"
 ובעתה ב' יואש בצד הימי" שהיו שומעין אותו שלא יהרגו וזהו ובעתה ובלא ימות" עדות ב'
 צמ' לכפות בשר עדות" ואי' לח תקדשו לבלות עדות" רמז שבעדי בהוה מכתיבין על העדיות"
 מעותתם ועד ירכים יהיו וקמ' ליה והיו על אהרן" לומר לך שמכנים קודמין לכלי" דהא אצור
 אש תעש' להם" סלמ' קדבם בצבור שתאמ' להם אשרי תסודו וקדב" לקח ב' צמ' לקח פד ב'
 צקד" לקח בגדו כיו עד צד" בשציל שאהרן עשה העב' אה' הקב' להקיר מעטו צמדיס
 היואים לפי שבעדי עבודת ליל מטמאין וזהו שאמ' לקח בגדו פ' מעטו ערצ' דר" והלכשתם
 ב' במקו' והלכשתם את לעזר" איכא מו' בהן גדולין בן בהן גדול טעון משיחה וזהו והלכש'
 את לעז' שנתמנה להיות בהן גדול ידוך משיפה כשם שאמ' שוהלכשתם בתנות היו צמ' שחן
 שאז ממטח כך והלכש' את לעז' במשיחה" תשרף א' צמ' ואות מ' שומטתך באש" את
 תשרף באש" ביהושע כתי" ואת הער' הזאת תשרף באש בגי' עדיקיהו" שזכות הקדבנות
 עמוד ליהושע לכתח האומות אבל כשבטלו הקדבנות כשערן על ירושלים סודבה ליה ער'
 דהו' ואת הער' הזאת תשרף באש" ובהליו' וקדש הו' ובהליו' ובהליו' קדושם" ובהליו'
 ל'א יפדום" ובהליו' לא תשרפנה" אע"פ שאכל חייב בקריעה דכות ובהליו' קדושם
 על הריגת שאול" בהן גדול' לא יקדע דכתי' ובהליו' לא יפדום וקדש הו' ובהליו' ועל כן ובהליו'
 לא תשרפנה של' נשדפו בגדי כהונה כשנשדפו כדב' ואביהוא במג' דאמ' עשדפו צבות' (בהליו')
 קיימין" ומאשר ב' צמ' ומאשר כ' צמ' ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד" שבשציל אהרן צבו
 צמו לכל הכבוד הזה שנמשחו להיות בהנים גדולים עד עולם" עלה מזבח כבשים צמ' סת'
 לחמי" שנה שפס לית וקמ' השמש" שחן שוחטין אותו נהד' השמש" כתי' הכ' שנים ליום
 תמיד" ובפנת הוקחין לומר שנים ליום עגה תמיד" קרי' ביה ליום עולמי" פ' כנגד שחן
 עולה דהינו כנגד השמש" שש ליום תמיד לית עולה לשל' דמעט תשל' תמידים י"

מקריבין לשקף ימים את הכבש האחד ובפנדק כף אחד" הל' פת האחד שעולה י"ח רמז ל"ח
ברכות שבתתלה תיקנו כנגד תמידים " והתם כף אחד דכמנע אחרי היו בהנעם עקיקים ^{בתמיד}
למענעם כדאית במעבת יומא את הכבש א תעשה צבן תעשה אות תעשה " שתעשה
בהנעם עקיקים ה בתמיד שלשחר ובערב מוסף עליהם ששה שצידם שנגזרי עניוס וכל
כאן תעשה ל"ח יחיד ובפנדק כף תעשו לשרבים " לוג שיחיד יכול למעורר תמידים משלו
לעבוד " כבשים לכבש הכבש לכבש הר"י " איך פחתך מטשה טולאים המצוקדין בלשלת
הטולאים " ובגודס ופעמ עולה במדש עקידה " הל' כף עשרון ובפנדק כף עשירית רמז
לתי שנים שיעמוד בית ראשון " זהל כף בלול והתם כף בלולה הי יתירה " רמז לחמשה
מעני מנחות שבאים לכפר על הנפש שיש לה ה שמות " בהמה ה צמ לשאת אונג בהמה
אשר נתן ה חכמה ותבונה בהמה " כי בהמה שמך חלקן " זהו שכל והחכמה תחיה בעליה
חכמה ותבונה בהמה " כי בהמה שמך חלקן ועוד שהיא מגדלתו ומחזמתה דכל לשאת
את בהמה " **כי תשא** " כי תשא קדנתי לבי תשא " רמז למע
שאמר דמה קדנו שליטהל צכי תשא " וקמך יום הכפור לכופרנפשו
לוג שבום הכפורים צלי ליתן כופר נפשו כי אדכל העם נמנע ועוצרין לפכז ולכך נהגו
לפסוק צדקה ביום הכפורים " תשא את ראש בני ל"ח עולה תל"ג " שבך היו הלפים שש
מעוות ל"ח ו"לפים " זכך בנישל עולה תל"ג " וסננו אם תקראנו למפרע יהיה גם כן זנתנו
לוג ל"ח כלמה שאדם נותן לצדקה יחזור ל"ו ולא יחסר לו בשצילתה כלום "ה" פקודים
בפסו" ו"מ מחעית הש' צדק " ו"מ כומר נפשו " ו"מ לכפר נפשו " ו"מ צע ישראל " לכפר
על דצדים המלחמה ורעבוד " וכך אמר דחוקה לדוד כשמנה את ישראל שלוש אנ
טול עליך " זה יתבכל העבד על צדקתה היה כמך מטבע שלוש " זה יתנו כמנען זה
יתנו פ"י שבמים יתנו " ואיכא למ"י שצט לוי לא נמנעו " עשדים צדק עשיר ואל שהיו
פלט שמים צדק " שקל צדק נפש ששא לכפר על הנפש " מצן עשדים שנה ק"ת המך שצא
לדכיע שקלים שלהמין " שנה ומעלה צדק לעונשים " עשדים שנה ומעלה ד"ת עשו
זאת אדם תחתך " והיה לצע ישראל לצדק ח"ו " על שתיבתיו לצדק מלאו " שלח

זוה"ק
ע

היו לזכרון לא בעודם על בתיפיו אבל כל זמן שהיו קיימים ועומדין לא היו לזכרון ועשרת
 כבוד סמך כבוד למדע שקלים" לומר שהגשמים נעצרים בשביל פסקי צדקה ואינם נותנין לרחמי
 4 צמקו" שכל כבוד שאינו מחזיק בדי שידחצו ממנו ארבעה להנמס כאינן כבוד" הכפריים צ
 צמקו ולקחת את כסף הכפורים" מודם חטאת הכפורים" אחת בשנה יכפר" וגם זה דמז לפקו
 עדיקה ציה" קדש הוא קדש יהיה לכם" צבת למלכות צית דוד" קח לך קמים סת חכם" חו
 חמרא ודיחנ מקחין" והקטורת אשתעש" יא תיצות צמקו" כגה יא פסגים שבקטורת" זכה ה
 צמ ולצונה זכה" ונתת על המערכת לצונה זכה" ותפלת זכה" זה סה תבון תפלת קטרת
 לפניך" שהתפלה דומה לקטורת כשם שהז זכה כך התפלה תריכה שתהיה זכה" דוקח
 צ מלאים מעשה דוקח" צבוי מות יבאיש יבוע שמך דוקח" זה שרף אל שהו מרננין אחד
 הקטורת לומר צמיתו נדב וחצ' צמיתו עזת קרח שט מות מות גבי דוקח דהינו קטורת
 זאמ' להם מוש לאו שאין הקטורת מעטות לא ארדבה מחיה שט ויתן את הקט' ויכפ עליהם
 דכה טיהור קודש לא החאט ממית" לחשב מעחשבות חס וו" שבששה ימים ושלחשב
 ולנגשות ולא בשביעי" אך את שבתתי תשמדנו אך מיעוטר למעט פקוח נפש וקרבנות
 ציצור ועוד נדחה אפ' בשבת שכל אורחותי שבת" קמך פיש שעת למלאכת המשבת
 דילפינן מלאכת שבת מעמלאכת משבת" את השב לעשות לית אהל" דילפינן מלאכת שבת
 מאהל מועד" בני ישראל אות היא לית ביאה" שביאחד שלתל חז מערב שבת לערב שבת
 אות לעולם כי לית אהלך על שם וידעת כי שלום אהלך דדרשינן מנה דילקחתנה
 שבת" את השבת צ צמ' בהאי עכנח וחז בעזרא לחלל את השבת" והינו בראי צמך
 דמנה דליך דאוי היה שתינתן עי עזרא לא שקדסו משה דילפינן את השבת אחרים
 מהכא" וצום השבי שב וימשקת שתיים" ששתיים נמשות יש לאדם בשבת ועל כן
 פא דיונמס כפולה משום שתי נמשות" וינמס צמ' לו שבאדם שאף אור שלגהינמ
 שצבת בשבת" השביעי שבת וינמס צמ' דכיון שהח שבת אברה נפש" שבת וינמס
 ויתן צמ" מלמ שנתנה תורה בשבת" וינמס וינמס וינמס וינמס וינמס וינמס וינמס
 מיתה ונאברה נפשים ככלתו כל חקר ככלתו" מה כלה מקושת צמ' קישושים

קהלת
 סי'

צו שעה אף תח' עדי להיות מקושט בכל קפדים " ויתן למשה צבימ זה התלמוד " צלוחות
 כנגד שמים מלך " חתן וכלה " בתורות " זה עולמות " לחת על שם שיגעו צלחי " לחת צאת
 צש כסא " מלמ' שג' קחו מכסא הכבוד " כי צשש מע' חסו " לומ' שצאו צשש שעות " צשש
 צ' צמ' צשש מע' " מדוע צשש מע' רכב לצוא " מה היתם מעת אף ה' היו קבורים שעות " כמע
 שד' ל' שה ראה להם דמות מטתו נדחיע " כי זה מע' ה' אש העל מואל מע' לא יד' עמ' ^ה
 לו' צבימ' שה ראה להם השטח מטתו שלמשה רבנו " זה אהיץ ישל' ללאות הדצה " מעצב
 לפנו צבימ' זה חור " דרשיב' מקצב' לפ' ויעלו עולות צבימ' צבורות שה צבורות העלו עולות
 לפנו " העתה צמ' הנחה לו " העתה אותי והמישיב' ל' העמודים גבי שמשוך " לומ' לך שהרה
 מדם צמותו יחד מעמה שהמית בחיו וזהו הנחה לו " ויה' חפצה ואפ' שצילם והמית כל' ^ש
 שדיהם " ואכלם צ' במ' ויחד אפי צהם ואכלם " ואכל' ואכלם ואמחצם " זהו שד' שו' שח' ית'
 פודענות שאיך צה פדעק ממעשה העבל' ויחל' ל' במהל' ויחל' מע' זחל' ויחל' יהאחז' ויחל'
 חזקיהו " ויחל' אש הלהי בענין ירבעם " והינו כדאיות בצרכות בקוף תפלת השחר צמ' ^ש
 צין תפלה לתפלה כדי שתתחולל דעתו ונפיש ליה מן זחל' " ומפרשיב' צידושלמי שהוא
 ל' אמות כנגד לפ' ויחל' " ואעשה אותך מלח' ון " שיצא מעק' שש מאות אף " זכור לאבד'
 ליע' מל' ע' צדי' באן הקדים האצות לעבדך " זכר' התם זכור לעבדך כל' הקדים עבדך
 לאבות " לומ' כי היו עבדיו מתחלה ועד קוף " כיוצא דנד עבדי " ועבדי דוד " צדעה כר'
 בהי' " שציל' ה' דצדים שעשו' אכלו " ושתו " ויקומו לעחק' " ויצבחו " וישתחוו " ומחלות " קול'
 ענות " אנכי שמע צבימ' כשהדה חור ועבדו ע' " ענות צ' קול ענות " יום ענות אדם נפשו "
 שדה העבות לא טכפר לה' " וישלך מנד' חס' יוד' " שכתרו בעשר הדברות ז' פעם פעל צתור'
 ז' פעם תועבת' " במשלי " כי צדע אותו ערב שערב רב גדמו להם לעשותו " פדע' כי פדע'
 הוא " והאשו יה' פדע' " מה מוצדע טמא אף על' משמאה " אכפרה צ' במ' אכפרה בעד' חטאת'
 אכפרה פנו צבעה " זה' שאמ' לעולם יהא אדם זהיר בתפלת התורה אכפרה צ' חטאת'
 להס' עלכם מתי אכפרה פנו צבעה " העלית ל' אש העלית מואל מע' " ושמענו מע'
 כי העלית צבחק' " העלית מן שאול נפשו " מלמ' ששקול שעצו מלכיהוד כנגד' היהע'

וזהו העלית מאד מעל העלית מן שחול נפש " עדיו לה צמ ולח שתו איש עדין " ויצי עדין
 לבחון שם הוא " צמתק ורקק עדיו לבחוס " בשציל שנתבחו צנצי עדים כמו שרד' זל' בשציל
 רוב זהב וסקק שניתנה להם עשו עהל זהב עלכך לא שתו איש עדין ונסתמה פיהם של היה
 להם מתחון פה כמו מתק ורקק שצולם עדיו שלקוס " הורד לה הורק עדין " בחק עמים הורד
 להים " הורד אותם להמים בגבעון " אל שאמ' לו הורד עדין היה משה ירא מפני הורק ^{דחמה}
 כדלת בחק עמים הורד " וכמו דהכא היה ע"ה התם נמי הורד אותם להמים להפריד עו"ה
 שכל המורע עלצרכיו לשתות קימן שעבד ע"ה והעיקם לצדם " הנה מלאכי ילך מלאכי ^{ענה}
 בגימ' מעלה וואחד " ילך עולה במנין הלכה " רמז למנה שאמ' אינו דומה מי ששונה מרדק
 ק' פעם לשונה מרדק ק' וא' שני"כ ילך ההלכה לפענו " גם הנה עולה כמען הלכה " גם ישק"ב
 מנשיקות פיהו עולה ק' וא' " הנה מלאכי אותנו מיכל שהו מלאכי המיוחד לי " ידבר אמש
 אל דעהו בגימ' שהוא מקציר לו פעם " ויאמר אנ' אעביר כל טובי על פנק וקדוה בסם
 י" לב' בגימ' שהק"ב טעטק בשליח אבוד " ויהי כל מבקש י" יעא " מכחך שערך וחס
 לבגלות כדוי שילחמי תורה " והצנו את צנ' אח' א' וקמ' ליה להי מקרה " למז שיעשו כמז ^{דברות}
 מפקלת לע"ה גם עשו כמעין דברות לעלמי ע"ה כדכ"ת ותזע צם " קמך את חב המעות ללהי
 מקרה " לומ' שע"ה אקולבה' בחמק צפסת " ולא יראו פני ריב' וקמ' לה ששת ימ' " שחן ^{כדדים}
 ועצות קרבים ביום טוב " פן תבדת בדות ליוש האל " ליושב מלא נו " דששה היו שמונה
 עליהם " רמזי עמוד זמנה " כי ע"ה דצ"ס הלה כדתי אתך ברית " לו דצ"ס שצ"ה
 עלכך בקהלת כתוב יוש' דברי אמת ק"ת ברית ושמי ליה דברי חכמי " פ"ה דצ"ה הלה
 כדתי אתך ברית ק"ת בגימ' התלמוד " חמק דים דצחי בגימ' מוחני היום " כי ע"ה הלה
 וקמ' ליה ויהי שם עם י" ארבעים יום " לומ' שצ"ה דצ"ס שצ"ה שהה שפס"ים " וגם
 איש צ' עם איש ק' ירא " גם איש היתה מתבא לאמר " אפ' אם יהיה נכח לא יסמך על
 כביאותו לעצור עליה שחזי " כי קרן עוד פשו וזכה לקיחק פנים מושכתי כפי עלך " ז"ה ^{מטבבת}
 הלוחות זכה לקידון " מקרעם כעידו לו ושם חצוק עזה " דת מלוח
 ויקהרל בעשה " כ"ת לעיל כי קרן עוד פשו וקמ' ליה מרש שבת לומ' שחזי

דומה קידוך כעם לשבת לשאר ימים "ואמ' ויקהל" לפי שבא לומר פרש שבת "רמז ש"ו
ששבתות זימים טיחים נקהלים לשמוע המדרש "זה הדברים דרשו מבאן לט' מלאכות
לשבת כמנהג ל"ה" ודברים משמע תרין והי' דהדברים לדבות א' הרי לט' ואם רב כמה מקוון
מת'ה הדב' לא דרשינן ביה שאני הכא כות במלאכת המשל' זה הדבר ושאינו הכ' לכתוב
זה הדב' לדשא" לעשות אותו לתשע וחקר וו" לומר לט' מלאכות יעשו אותו בששה ימים
ולא בשבת" וכן אשכ' לעשות הכת' בוכלו תמצא עשויות וצריאות ומלאכות והיות
והדלות כולת לט' לומר לט' מלאכות הן חוץ מתולדות" וכן תמצא מויקהל עד לא תבעדו
אש וכו' ביום הש' לט' תיב' חוץ מגמלת השבת" הדכיד לא תבעדו אש" לפי שעדיו הצערת
אש למלאכת המשכן לבשל קמח ומת' ולעבוע ולערוך כקף וזהב ונחשת" ששת צבא' מ'
חקר אחת" לא תבעדו אש אמ' הק' אור שלי פל' שלביהנס שובת בשבילכם גם אור
שלכם יהא שובת" השבת ויאמר לה' וק' תורה" שעיקר התורה בשבת כשאדם פנוי
מעסקיו ויצאו האנשים על הנשים כל נאיבלב הביאו צבא' אש ואשתו צאים 'חד'
יצאה את תל' נ' היה לו לומר יצא' לא בשביל שמדבר בנדבת המשכן שות מדבים
תכשיטי זהב וכסף כלי הנשים אמ' יצאיה" פ' שליביא משלתכשיטי אשה לא מדעונה" וכל
הנשים ב' ב' וכל הנשי' יתנו יקר" וכל הנשים העומדות שם כענף ידעיה" שאמ' להם
למדוש מעל" לו הנשים שנתעסקן במלאכת השמים יתנו יקר" אבל אותה הארנדנת
לצבא השמים בדמו שגלו והיו למשל ולשענה" אותנה ב' ואי' עד אש הפיעותם אותנה
צוחקל בענף הדועים" שדועץ הצאן במדמס רבליהס לו בדמנו לטכיד שידדה ושכפה
בישרא' אבל אותם הדועים שמוחטין את ישראל בדמו לשכנה שנקתלקה משדל'
זהנשיאם ב' חס" זיטב פעח והנשיאים מלא" לו שנתעצלו בנדבת המשכן לכך חקר אבל
אותה שגדדקקו להשלים כן השבטים ובעדאו ובל' לכך הוא מלא דמלא" והנשאם הביאו
תדגוס ידוע וענו חיותיו מעלש מעלה נשיאים" לחוקדא ש" שאין מעטדין פרנס על
לא מדעותם" ולהודת צ' ואי' ולהודת אות בעישר" שהיה בעלל' מדע להודת לבעישר
בכל מעי' חכמה" ויצו מש' זיעבדו קול במחנה" בשבת טתנה תורה א' יום הפורים
שמותה

שלא וזהו שנה היה יום ג' וציוס ל' אמר להם מלאכת המשכן והם הביאו לנו בצקד בצקד והיו
 יום ה' יום ששי בשבת" ויעזרנו ויעצרו קול במחנה לאמרו איש ואיש ליעשו עז מלאכה לתחזות
 הקדש" נבנו ליועזר זהו ל' יועזר משא מרשות היחיד לרשות הרבים - ויבלא צ' ד' ואו' ויבלא
 הקשם" זה ש' שהיו יורדין להם מצפם טובות ומרגלות עם המן זה ציוס לנדבת המשכן ויכל
 הקשם" פ' והענטם שמצוהו הקשם" כסכילו מלהצוה החבעם הטובות החפלו מלהצוה" והמלאה
 ל' זה המלאכה הית' דים" וזה המלאכה לא ליום ולא ליומנים בעזרה" זה המלאכה היתה גדולה בדברי
 הית' בעען בען הית' אע"פ שהמלאכה היתה גדולה לא ליום ולא ליומנים אע"פ הית' דים
 שגשתלחה ברכה במעשה ידיהם" דים ג' דים" הלא יבנצו דים" הם גנבים בלילה הלא ^{השחיתו}
 דים במתלת אדום" באדום נאמ' יבנו ואע' אהרוס אבל בעק' והמלאכה הית' דים" והותר לה' ^{השחיתו}
 ואו' כי כד אמר' אכול והותר" מהחל התרומה להצוה בית' אכול ושבוה והותר" בד' הימים"
 שבצכות התורה ובית המקדש שובע בא לעולם ברכה מן היום אש יוקד היכל י' וכו' עד מקדוים
 דזה אברך" בעשי' ג' ביום" ויעשו כלח' לב' בעש' המ" ואו' ל' תקנח בעושי עולה" מנ' ב' בעש' ר"ע"
 ובמיתקנח בעושי כלח' לב' ייעש בעל' את האר' במזל' להחזכיר בעל' לא על האר' - לומר
 שהיא בעל' יודע קוד האר' והמרכבה שהאר' ה' כנגד כסא הכבוד" וה' אר' במד' -
 ששלשה אדנות עשה וסמך לאר' השלחן אש' כע"פ" במראתה' במ' במראת הצובאת"
 ויבא ע' ליש' במראת הליטה" ויתרי ביוחקה" שאן הנשים סרו פרקאות העולם ונתן ^{מראותיהם}
 לנדבת המשכן" ונזה עליה' רוח ל' הים" העצבות במראת העצבות" אש' ישכנח הנשים
 העצבות גבו בע עלי" כמו התם ישכנח הנשים העצבות גם בכאן ע' מראות היו שוכנות ^{הנשים}
 כדאית' במד' שהיו מקטטות במראות ומשדלות לבעליהן ונחקקין לה' **אלה פקודי**
 זה פקודי פקודי מל' "שפקד לכל ת' ל' שלא יחשדנהו שלק חוק
 דפקד" המשכן שנתמעטך ל' פעמ' בשביל עונותי של' זה' שאמ' אנשי כנסת הגדולה חגלו
 חבלנולך כך במעט משכן היה עדות ששכינה שודה בישל' שבית ראשון עמנו ת' שנה כמעט
 משכן" ובעל' בן יובקחו ג' טיחוס" כנגד' מעלות שהיו בו חכמה ותבונה ודעת" ואתו
 הדל' אב פ' לו הבאים היו עדי' למעש' שהשלים כל החשבות שקבל' כל דעה ה' מעט זה ד' ח"ח"

וכדע וטבעת וכומז וכלכלי זהב כנגד העשוי להם ה' עמנו סרך מרד ענוי לחץ ענו קשה
 בקע צ' בקע להבלבלת "בקע משקלו" שרמז לה שעתיד צ' בנה לשקול בקע להבלבלת "מאת
 ארעם כנגד מיוכדים על אדנימז ובקדן תיקנון בדבות בכליוס" וקעצ צ' וקעצ פתילים וקעצ
 חנת" ועוד קעצ עבות רשעים" שבדבות המשכח היו מתגבדים על איצוים ומתענים
 פטורה ג' ב' גבי אסור ואיל בעדן ג' להים היית כל אבין יקרה מסוכתך אדם פטורה "מלמד
 שנדדמנו להם אבני אסור מאן עדין" ותכל כל מלאכת עבודת בג" צב"ה בבסלו נגמר" ותכל
 אות לומי כי בלה מלאכת כל העולם" את הבתבות את היצ' כל הנך אתים לבבות" שהיה לכל
 א' וא' התיק שלו" משחתם צ' והיתה להם משחתם "כי משחתם בהם מום בם" ל' לצמן שה' י'
 תמימים יהיה להם משחתם לכהנת עולם אבל כשיהיה בהם מום לא ילמדו יהיו" ויקם את
 המשכן משכן לא נאמר לא המשכן" לדבות משכן שלמעלה דאית במס' שנה הקנה" ל'
 למעלה שלמעלה להקים לו משכן למעלה" עמודיה י' ב' את עמודיה "אנכי תכתיב
 עמודיה" חצבה עמודיה" ועמודיה יתפלגות" שעמודי המשכן עמודי עולם שבזכותם
 עולם עמוד" הוקם ה' הוקם המ" הוקם על בני דוד" הוקם את דודי יהונדב צ' רכב" בדבות
 שהקים דוד הקדש כדלת הנה אנכי יושב בני ארצי הוקם על בני יונדב בן רכב שהקים
 דודי אפיהם זכו למה שכ' לא יכרת איש ליוכבן רכב עומ' לפע כל הימים" ויקד' ויקד' ע' על
 ארון העדות" ויקד' לזה בעדו" ויקד' בדלתים ים" ויקד' וידח' גבי דוד" בדבות ויקד' על ארון
 שבא לבית ה' הים שכל זמן שהיה ארון לא נבנה למקדש' ולמזבח צ' למקדש ולמזבח" צ' ב' ב'
 האולם ולמזבח" דמק' למד' שמעל מזבח התחשת היה הדבור בא למשה" פלמשכן ולמזבח
 ששניה שורה על המזבח" ובן צ' האולם ולמזבח" ויאמר החוקה" על עמך ששם היו עומדי
 ומתפלגין" טע' ע' א' מש' פת' על כל דבר ודבר" כנגד מה שאמר מעש מעש טא" החד' ה' להזכירו
 והם י' עמ' בא' ע' ויאמר" ובקד' תיקנו י' בדבות ואחר כ' שנה יאמר בן עשר" ותיקנו כנגד
 בדבות אפיהם" ניש בהם ק"ה תיבות וכ' בסופי הדבות כמו ב' י' מה' אב' צ' א' מע' ה' וב' ק"ה
 חזיתות וק"ה פעם כל בחומש" שעדיכ' כוונת הלב" נשלב קמר וליך שמות" בעזרת שוכ' מרומות"

ת

"אתחיל בספר זיקרא"

זיקרא למשה בל

לשל מעשה וזש תהיה לילה צור וזש

ליה זיקרא למשה "לומ מתוך שקרא ודבר עמו הו פנו בוערות באש" בכל מקשה וק למע
 לומ שכל מקשה קרא למש לומ שישעו בדכתי עפ"י יקעו" אז דזיקרא זערא "אמשה לאדזה
 לכתוב לא זיקר" כדרך שנ בצלעס כלן לא נראה לו השם לא במקרא ואמנו להקצה לכתוב
 האף וכתבה קטפה" זיקרא למשה לית אמנו" בעמדה שעיטרה לואמו "הקדים מעש לשם" &
 פבוכל באחד שמדבר עם חבריו ומקדימו דרך מוסר" ה למק צמיק" כקרה חומשי תורה" וט
 תוצות ישבו" וכן ט תיבות במיק אנכי יד" לומ שכל הלמד תורה כלן הקדיב כל הקדבעת וכ
 ט תיבות במיק זאת תגית העולה" כן בקר עולה שנג שעלי להית בצ שטה" דהקראת תיים
 בצק הבקד לית את הדם וצטין לית את דמנו" לפי שדמנו שלעזר דומה לדם האדם לכך לית
 דמו שמעלה עליו כלן הקדיב דמנו" בצק הבקד לית וקדבו וכדעיו ובעת כלי וקדבו וקדבו
 ואימא בעת דב לאו לי כסמחלפת בהמ דקה מהגהות ברעה כמו שתי וערב חבל
 גטה מהגהות ברעה לצדיק ולכך בהמ דקה משתנה מאכלה צבטנה ועל כן נחמה
 הבהמה קנה" בצק הבקד לא לית לא והקטיר ובעת כלן והקדיב והקטיר" לפי שטיח הוא חומש
 ומקדיב ומקטיר הכל בטעם אחת" בצק הבקד לא נאמ הוא ובעת ובעת נאמ עלה הוא לית
 שעולת העק בא תחת הכבש בדלות" יכול אם עשאו כבש יהא כשר תל הוא" בצק הבקד
 לרעונו ולא בעת ובעת" לפי שמדבר להביא" יצטה כרי להוין מעטה שנ מעתה תעשה קדשה
 כית צמנה בעת" כקד יעו שאמר עפון" וכן בעת כית עפון כנה יעק שנ בו זאת ענדת כד" דפדים
 ומלך את ראשו מליקה מק העומר" לפי שהיונה כשהיא פורחת מעוזרת דסימטש על גבי העומר
 ועולת העוף לבעלה" על שם יעק יונה חלם חלם שהעלה למעלה על גבי המזבח" ומש
 כיתקל קד מעזה אמגסש במעזה" לפי שבפשו היא באה שהעע טודה בנסשו עד שהשיה
 להביאה" בעת ובעתה לא נאמ לפע"י כמו בצק הבקד" לפי שהעניים מביאין את
 להביא אותן לפעם הכל לכך אמ לאו דזיקר" והדבר לאהרן" לומ שאם
 הכהן הקדוש לא יבזה מעדת הרלי" לא תעשה תמין" לפי שיעד קדע דומה לתמין וטעמה
 ג"ם הזכיר עלה דבש" שיער רע מתוק לאדם כדבש" וכל קרבן מעות צמל תמין"

מלך צפון" דבש לשה מקומות המלח נתון בלשכת המלח ועל הכב ועל המזבח תקדית מלח
בהימנה יביא מלח משל צור" וסמך ידו כתי צפון" וצפון" ובעד כתי את ידו" לפי שהצדק חזק
ויכול לקבול הקמיתה שערי' לקבול עליו בכל שהוא מה שאין כתי צפון ובעד לכך כתי את ידו שמע
צפון" צפון כתי אם זכר אם נקבה" וצפון כתי זכר או נקבה" לפי שהצדק לכתוב או ~~לכתוב~~
לדבר הטהור" ומה הפלגם" ואם לא משמע רבוי ובעד לא הזכיר כלל זכר ונקבה" לפי שהש
שלעולם להוליד זכר ונקבה ביחד ומקתמא ישחוט הזכר וישחור הנקבה לפרנקת בע" צפון צדק
כתי והקטירו אותה בע מהל לש רצום וצפון כתי והקטירו הכהן" לפי שצדק צדק ערי' הנדה כהעם"
את החלב המכ את הק" לפי שבח לכפר על החמט שעשה מעמדת רוב שמע דכתי שמעט עבו בש"
וסת וישמע יסדו ויצעט לכך מבוא החלב וכלו הקריב חלב" אם כבש והוא מתד קדנ לכרז והכבש
הזכיר יעקב" כשב זאת בש לבש על שם לבשו כדים הצהן" מצד צד קטורת קמנים צפרש כהן
משיח כתי קטורת קמ" וצפרשה שאחריה כתי מצד צד הקט" לפי שכהן גדול מעשה צדקת
הוקיע לוקמים" בכל הכפרות הוקיע כפרה וקליחה הוקיע מכה גדול" לפי ששגרת תלמוד עלה זיון"
על שסך הדשן ישראל עתה הוניה לשמח קדבנו שלכהן משיח בעד קמ צדק על שסך הדשן"
שלא יתבי" ש אדם להתודות על חטאו שהדי כהן גדול חטא והתודה והביא קדב על חטאו"
ישבוב ב" ואם כל עת ישראל יסאו" יסאו צדק" על דועי ישראל המדעים את הצהן" הכנעני
מזרח צדק ששהו עם ב" שטעו בהוראה" משעל עגלם מעט העדה" ונעלם דבר מעט הק"
נעלם מעט אשה" ונעלמה מעיני כלחי" איירי בתורה דכתי לעול מעט והחכמה מעיני תמהו
נמי נעלמה החכמה מעיני כל שטעו בהוראה" ונעלם מעיני איסה זהו שאמא חפ שמע מעט
הפודה באויר שנטמאת שוב אף המעם צדקין אותה זהו ונעלמה מעיני כלחי ומעוף השמים
שאם שמע מעוף השמים והעלה על עצמו כל לא ידע שוב אין המעם צדקין אותה" ונודעה ב
ונודעה החטאת" ונודעה יד ש את עבדיו וזעם את איציו" שאפ עלה שובג שיש לו להביא
חטאת ולא הביא" הק"ה נפרע ממנו וזהו ונודעה יד ש את עבדיו" מי שחטא ומביא קרבן
וזעם את מי שאינו מביא" והביאו צדק והביאו חטת לפי מהל מעט" והצאן אחרים כפי מעט
זהביאו בעך בת צ" והביאו את כל אחיכם" לומר מי שמתייב לקדבין קרבן ל"י ואינו מביא"
שד שיערי' לכהן שיצא לדאות נבעי בותו" ואם הוא מביא זכה למה שנ' והביאו בעך בח"ג"
והביאו את כל אחיכם" וכל חטאת הקהל הוא ומהל אש עש יחטא" לומר לך שכל מי שיש

בידו למחות ואינו ממחה מעלה עליו כלו הוא חושא" והביא את קרבנו נאמי בקרבן נשוא לצוי
 לומ שיביא קרבן שמן וגדול לפי שבכל יום אוכל פסומוות ולא יהא שלחנו מלא ושלחן לבו ריקס"
 בעש כול שער עזים זכר שעינת עזים נקבה" לפי שאין צמח חילוק לזכר ולנקבה שהכל נקרא
 עז לכך יחי לפי שזכרו נקבה" אבל כבש יש חילוק בשמו כבש לזכר כבשה לנקבה" בעשתה
 בגימטריא מולך ולא במקעדה" הוקר ב כחש הוקר חלב" ומעת הוקר היתמו" הוקר כל חלב שבזכותו
 נשתלחה ברכה בכל" אם לוח יקיר נשא ענו לוח מנל צו" שהקיר לו כבד שם שוב אינו חוזר ומקרי
 בני וכחש בעמיתו" הואיל וכחש בין אובין עמיתו שמכחש בדבר שאינו יודיע בו לא הקרה
 וחצירו" לאשר ב צמ לאשר הואל יתנו ביום אש ואיך לאשר עטל בו יתנו חלקו" והינו דאיתא
 בהבול" המזל שזה פרוסה מחבריו יליכנו אחריו מפל למדי" עז את אהרן

עז את אהרן

עז את אהרן מה כול לעיל מענה לאשמה בה" עז את אהרן לומ
 דריים בתורה ובמעו ששגת תלמוד עולה זרז" משה לחמר עז את קול תורה עז את
 שיעקבו בתורה" זאת תורת העלה היא העלה" לומ כל העוסק בתורת עולה כל התקיים
 עולה" הקדבנות נקראו אשה ותורה נקראת אש של חלא טה דברי כאש" מימנו אש אתית"
 אחרי תלמוד" הקדבנות נקראו לחם את קרבנו לחמי ותורה נקראת לחם לבנו לחם בלחם"
 כשם שאדם חי בלא לחם כך אי אדם לעולם בל תורה" מעד נבד ב יואצ חגור מדו לבוש
 שצבדי כהנה היו כעין בקדי מלחמה" וכן המעיל כפי תורה" ובזכותם היו מתקבצים כהנים
 והאשג והאש על המזבח" והאש ירדה מן השמים" כהאש יתנו שהאש תאכלם" למען
 שמות נדב באחיהו על שהודו לפעידם ואמרו אנם שאש מנה שמים יורדת מעוה לזכר
 מן ההדו" וזהו והאש ירדה מן השמים אנם והאש על המזבח" שיערו להביא את
 על כן מהאש יעזו והא תאכלי" והאש על המזבח" שהוא כמקולס למעלה כים לעלות
 פעני שג" ועל המזבח בלהב המזב" וכן יחזקל והנה שטה אנשים יעמדו מעלה המזבח
 ועל כן היה נחשת על שם ונענים כעין נחש קלל" אבל המזבח פעמי כנגד שכינה דכתיב
 ידיו בלי יזהב" ולכן כלים אם נכנס צמח לא תאכל אותה החסות שאין אכילה למעלה"
 אחרים והוציא בגימטריא כהנים בעל מועין שבעל מעס פחד להוציא חושן" ושמו בגימט

ונבלע ממקומו "בחער בגימ' זוה עזרה" תאמה חמץ חלקם קת' מעזה שלא תיאפה לא מענה
 זה קרבן אהרן ובניו בגימ' זהו מענה לאהרן ומחנה לבנו "עשירת בגימ' עשרונ שלם" שהיה
 מביא עשרת שלם וחוציהו ומביא מחנה בבקר ומחנה בערב" מחציתה בגימ' מחנה משלם
 מרצת וביאנה בגימ' לוחין שחולטין אותה ברותחין כל ערכה "וזאת תיל' האש ה' כתיב אדם
 צפרטה" כנהג' אשמות ודאם "לכלבני אה' תה' איש כחחין וקמליה וזאת תורה לומר ששנים
 שעוקים בתורה נעשים כאחים ואתם מקטרדין זה את זה כל דדשינן אתה והב' בסופה "
 והב' אש יבע בכל טמא לא יאכל" הפס' מתחיל בבושר ומקיים בבשר "לומר שאם נטמא
 מקצת הבשר צטמא כולו" להכין אותו בגימ' מעליך ומביא מעלה ומעריח" לכין צפרטה ה'
 תנפה וא' התבופה "והיה אחי לרצוני עורא' והע' "שמוליך לארבעה חיות" נשע פעמי
 תרומ' שלמעלה ומע' מלאים חקר כת כי נהפך להם לתובה" לעשת חס' וו' דאג' צפר' דינמא
 לעשת זה מעשה פדה שהיו מקין עליו כל ששה ימיו ולא היו מקין עליו בשבת

זיהי ציום השמיני

ואש
 חדש ניסן אמר מעש' לתי שקודצתי א' ימס' צסנה לא
 זכיתי לשמט לא ימיס" עקל' בן בקר בגימ' לכפר חמט העבל" ועבל וכבש" כבש לכבוש
 מעשה העבל" ואיל' היה מרקד לפע' כחיל' והינו דלת' וירקירם כמו עבל" קרב' א' המזבח
 ב' תהי' עלי' ריש" שהיה אהר' מתבייש ואמ' לו מש' אשרי תבחר ותקרב קרב' כי בצ' בחר
 א' "ועוד שער' לו המזבח כקרני השור בשציל' חמט העבל" וכפר' ה' ואל' ובפר' על
 העם צ' קטרת" וכפר' על חטאתינו" לנג' כמע' שקרב' מכפר' על חמט כ' הקטרת מכפר'
 על חמט" ויעשה ב' ה' ואל' ויעשה לאים הב' ליו' בצ' לנד' בעני' ולרש' אין כל' כ' אים
 פ' ויעשה כמעטט שה' פנעמע' חדץ משפטון ואת הכבשה ישלם ארבעתים" תנפה וקמ'
 ליה וישא ירע' שהנושא כפיו ירע' להניף בידינו" וישא אהר' את ידיו" דכה צמתנת'
 וידרס' ה' בדכות" כנגד' מעי' קרצנות" ברכה אתת כנגד' חטאת" וישמרק' מן החמט
 ש' נרגלי חקיל' ישמור" יאר' כנגד' העלה שכ' בעלותך ליראות" שלום כנגד' שלמים"
 אש לא ינה אין לומר לא ינה להביא אש זרה עם לא ינה שלא להביאו' לא פיל' אשר

עווי שלא עוק אמתם וכן לכל עצה השמא אש לא ענית " ותאכל אותם בבת זר הנפש "

 אותם מלנו " שחטאו בששה דברים " אש זרה " הורו צמע רבם " שהיו יין " צניס לא

 היו להם " נתנו עיניהם במרמאות " לא נטלו עצה " וידם צבמו וידם אהרן " וידם השמט "

 רמז למנה שאמנו מאורות לוקין על אב צד שמת " ובכ אהל היו אב צד " קרבו יטבו

 שני טעמים " מלמ של קדונו ליהם להיכל לא הטילו בהם חנית שלבדל וגדודם והוציאם

 לחוץ " וישאום צבמו וישאום בכתנתם " וישאום בני קיש אחיהם " הנושא אשה ת"ב

 להלבישה דלמא וכקותה לא יברעז זהו וישאום צעקיש וישאום בכתנותם שכין שנשאום

 נתחייבו בבתנו " ויאמנו מעש אהל ונלעז ונליתנו " הסך פנו ל אהרן ודבר עתהם פה אה

 סה ולכך כתל אהל אבל לא הסך פנו כנב לעז ואותנו עקב לא נחמנו בהם ל " ולא יחמנו

 צנו פסק " לומ שאף הם היו דאין לא שפסקה מהם הברדה וזהו טנ צפינו וגם הסדנים

 ה כהנים לו אהל ול צנו לא בזכות אהל גדולו " תפרעו ב במ א תפרעו " דמוד שמעו

 וחמנו ול תפרעו " בשביל של שמעו מוסר ערע שחרו בפני רבם " או שדכענו אש חיה

 גדמו לנשארים שנעטונו בא נערעו " ועל כל העדה תקעו " לפי שהיו שלוחי עבוד ושלד

 עצור שטעה סימון רע לשולחיו " ואהבם כל בית ישראל יצנו את השופה " שתח שמעו

 נעשו קרוביו " אהה ובני צבי יצאו החללים ובעלי מוסק " יין וש א תשת ואם שת

 כדוד ביטית יך אסור להורות " ליהם צבמו זה ההלכה " ציר משה צבמו הוא אמתה

 תשת נוטלי תפלת שכור תועבה " יך ושכר אין פיש מתחיל יין לא אה " שהצוא ילנה

 בעולם " כמן דאמ שתוי יך היו ולכך מתו " החל צבמו ואל כובד אבן ונטל חול "

 שנבדל בין קדש לחול כמו עמי שבת צשכיל שטטה שאוצרת ממנו " יך וש וקמ ליה

 שמבדילין על היו " ולהורות אותנו ולתורה " אש תאכלו צבמו חיה אכול שאנה חיה לא

 תאכל " אש תאכלו מכל הצה אש על הארץ " למענוטי שור הים תורא דיטמא אסיד " ממעל

 הקדש " עשרה מעי מעלה במה שור כבש ועד ול מעי חיות " טמאים הם לכס

 וקמ ליה את זה תאכלו " דמז חמדה דימנא שדי " לא הקביר צבמו שמעו לפי שטמאים

 מצע אדם אין להם שמות " את הנשר פתח בנשר שהוא מולך בשפתו נשר נשר

מעתו

דלת תתחדש כנשר נעורכי "התחמק חומק ובוזל" הנן בעל טעיה הרבה ומנצד
שאר עופות ותופסן "הכוס ככוס חרבות ונכבה מגן העין" השלך ששולח דגוס מען הים
הינשנף עף בנשף ואינו נראה ביום מפע אור השמש "התנשמת כל הדואה אותה" שוס
הקאת שדרכו להקיא מאכלו" הרחם שמרחם על צנו" עורב למצנו בקימ דרזיר" בשדעי
לא התיד זהם כלום "בשציל הנחש שהוא מהם" השודף בקימ בשעורה" ששיעורו
הנבע בצבלתם יטמא "בקימ זהו הנוגע אף בצעדרטה" אש יזרע טהור בקימ צלעים
שזרען טהורים" להצדיל הפיס מתחיל בל ומקיים בל" רמז לדוב איקודיץ ששיעדר
ב" ובין החיה אש לחתמכל" בקימ זה ביה טרפות" **אשה כו תקדיע**
אשה טתז קמך והתקדשתם לאשה כו תקדיע" שעדיץ
לקדש עצמון בשעת תשמיש" וכת לעיל לתשקעו את נפשתיכם ודר שינת מעה שלא
ישהיה נתקצו דמז לבא מבית הכנסת אישמש מטתו סנד" להצדיל בין הטמא ובין
צדק וקמ אש כו תקדיע" שעלי להמתין ב חדשים להבחין בין זרע לזרע ולפני
קמך לנפול" תקדיע זילדה בקימ עורת אדם" זכר בקימ צדקה" וביום השמיני פיל זה
יטבו תינו ואותנו כמון שבפך ויכלו" לומ שמילה דוחה את השבת" וביום השמיני ימול
בשר במעט של חים יהיה כשר לימול" וטמאה ז ימעם וכך ז ימי אצלות בלעמל שבה
בן ילך" ושלשים בקימ כלם קמתיים לאמפוזדריים" זבן יונה אותך בכל מקום מקדום
לבב יונה חוץ מכתך" לפי שאינו מביא קמא אם ימטא יונה לא יקח תד לפי שבן זובו
סטמבל עליו מזדווג לאחר" ממקד חקר אותיו מדקס וקמ ליה וטהדה" דמז כתמים
הצאים מדקס טחודים" וטהדה ממקד דמיה בקימ ה דמטס טמאים" ממקד צ ממקור
דמיה" יי ממקד ישר" דורש מכאן שצדכות חתנים בעשרה משל דלת וטהדה ממקד
דמיה ארזו דמס טהורים היו אומרים בתוליס אלמא דאירי" בחתך" דמיה ב כשנתקד
דמיה" ובלתה הארץ את דמיה" ולא תבסה על הדובה" דמיתקם כלו עריות לשפיות
דמ כדכת בו כאש יקוס אי ער וכך ה"ה" באדם ל נבע ערעת כיתהו באדם" או
אש יטמא לו" אף היא כחתך תחרב וצובדים באדם תוסין" אשר שלט האדם באדם

וצובדים

ובגדים באדם תוקיף חי"רי באשה זדה שמסתה האדם עד שישמע לה וזהו אש שלט
 האדם באדם שהיא שולטת בו בוגדים ואם ישמעלה קוף שילקה בערשת ויטמא כמות
 סמך נגעים ליוצאת לומר שכלמי שאינו שומר נדות הנל יהיה מעורע והקבה אומ' לולד
 אם תיטיב מעשיך לאה מה בראתי למעלה מנמך בהנה וחי' למאכלך ואם הדיעות מעשיך
 הדינבעים בצדך עזה בקי' לבן והנה הנבע לשון והנה נוספל על דבר של נודע קודם
 לכאן כמו בכאן שהיה קבוע עד עתה וכך והנה היא לאה פדוח תפרח צ' במ' ואיל' פדוח
 תפרח ותבלי לומר שבפרוח תפרח הערעת בכלול יגיל כי אדיטהר"ר הזקן ערעת הראש
 או הזקן ההקן זקן אהרן" וכן אתה זקן תספה במפלת פסחריצ" מלמ' שלקן צדעת
 וצ' ציל' שההרץ דואה את הנבעים ומטהרם בלוב שמן זכה לשמן הטוב של שמן
 שירד על זקינו" לא יבקר בלא יבקר לשער הערב טמ' הוא" לא יבקר בך טוב לרע על
 כן לא יבקר הכהן ויטמאנו שעל דברים נבעים באים" והנה הנה הנה הנה
 שעדיכו בלוח גדול בכל מקום שיש בו שיער נזיר ומעורע ולוים" טמא ב' טמ' וטמאנו
 למען טמא את מקדשי דמז' לזר שטומש שלוקה בערעת" פ' למען טמא את מקדשי
 בו לעבוד טמא יטמא והינו דכות בעדיהו ובידו מקטרת להקטיר והערעת זמיה
 צ' באש ונגעו" אש ידע אש את נגעו" בענין שלמה" כ' כראשונה בתחלת העפן זכר
 נגעו ויטהר ממנו בתשואה קודם שיתפלל" וראשון וראשון יהיה פדוע וראשון בשמחה
 מקיע השמחה וראשון לעב יבוע" בשביל שהקביה ראשון עד לשמעם עלכן נבעים באים
 עליו וראשון יהיה פדוע" צד' ישב" לפי ששילח מרובם בין אחים בלשון הדע זקנים לישב
 לבד וזה לצדך ושך את הבגר הפיפ' מותחיל ומקיים בצרפה" לומר שכל האקורי בנחה
 שרפה" וכבשו בקי' כל אדם" הצווי בכהן והכיבוק צכלאדם" בקרחתו לז' שחקך שבששחף
 הבגר נושר השער געשה כמוס קודח" בצבחתו לז' החדשים שבטהן חדשים שערוותו
 פיקו כות נבע ערעת צבי יצדע ופ' זאת תהיה" ש' עשרה דברים נבעים באים זאת
 נבע" תורת המצורע" תורת אנל' בו" זאת התול" תול הערעת' פ' עמ" כגדה חומשיך לומר
 בהמשך ל' הדע כלו עובד עלה חומשי תורה" יפרשיל שלנבעים הם בן נבעים

בין נגעי בגדים ונגעי בתים" שאם יקיימו' הדבחות ינעלו מאלו העשר "

זאת תהיה זאת תהיה

מקנה כן איש נודד ממקומו דכתובה בלד ישב לכך טהרתו בצפדים" עלמים חיים" כמו שמצינו ביעדת נעמן שנתפא מעדעתו במים חיים" ולכך קב ער' טבילה במים חיים מה שאין כאן בשאר טמאים שעדיך להתרפאת עי' מים חיים" וזה על המטהר ל"פ" כנג' הצברים שנגעם באין עליהן מזה עליו ל"פ" עלמים חיים בגימ' לא צמים מלוחי" ושלח את העפור" דמז שתפדה ממנו הער צנת" ועפור אחת שחוסה" כן לא תבוא עוד" וזאת משוכחת" לומר שאם יוקיף להרע תחזור הערעת כמו העפור השלחה" נראה לי ב' כנגע נראה לי" מרחוק יג' נראה לי" זה שאח' ל' שאח' ת"ו ובקרא צנגעים לא יאמ' נגע לא כנגע וזהו מרחוק נראה שיקח הדבר מרחוק ולא יפנק לומר נגע" ואחר כן ב' ואחר כן יבוא ההק' ואחר כן תבוא ליה ובעלתה" כמוהו' שמופנה כלם נאים שלא יטמאו" אף הים גמי עדיכה להקיר כלים הנאים מעליה כדי שתתקנה בעינו ולא יטמאו זה" דברו ל' בעי של נכר' נגעים לא אמ' דברו" לפי שע' העב'ל' ששה אהר' באו נגעים עליו של" וסמך מ' ש' לב למעורר עליו שע' הנדש נתקלקלה האשה בזנב והנדש בערעת" החתים בשדו מזובו" ב' זה בחתומת פיהאמה" ישכב עליו בגימ' זה מיוחד לשכיבה" שטף ב' יודיו לא שטף צמי" וחלף ביהודה שטף" ועבר שצב ע'י מים חיים" ורחץ במים בגימ' ובאדבשם קאה" ד"א במים במי" מ' מיד מ' קאה" וכל הכלי בגימ' אבל לא האבן" יגע בגימ' הקיט" איהו מ' מה צמקעתו שהוא ככולו זהו הקיטון" ובא למע' י' א' פתח בגימ' הנה מלמ' שהדב הוא סובר' מבעור יום" תעז ממנו בגימ' זה דע' ינדה כחץ" כי תעז ממנו בגימ' אדע' לח לא יבש" ורחץ במים את כל בשרו" בגימ' ולא יהיה בזה עינה בצשרו ושערו" דם יהיה זובה" בצמיהן דם נדה" תטמא לח ויבש" תהיה בנדחה בגימ' עד שיהא תבוא במים" כ' טמאות ב' כ' טמאות נדחה יהיה ל' כ' טמאות הנדה היתה ו' כ' איות צמיר' ש שמע' איותו לטומאות נדה מה נדה יש' טהרה במים אף יש' יש להם טהרה במים ש' נדחת עליכם מים טהורים" אי נמעינה נדה הכה' נכס עמנה אף יש' א' ש' ש' טמאים

י"ב ביעהך ש"ה שבך אתם בתוך טמאתם " ולא כמת שאין הכתן נכנס עמו בבית י"א ר
מעמ כ"ת בפל"ש דזה זונה דזכו "כנ"ה י"א יוס שבין נדה לנדה" ולאיש גבמ ולאיש אש
עם טומ" נחיל ולאיש שתיים מכקות להנה " ולאיש בושתי בן שאול" כיהם שתי תבואת
ולאיש אש יש שלו להתב"ש כדכ"ת ולאיש בושתי וכיצד יעשו שמעיונ"ל איפ"ד שהיה
מגלה טפח ומכסה טפח ודומה כמע שכפחו ש"י וזהו ולאיש שתיים מכקות"

אחר דומות

למה שאמ' המושמש עם הטורה ומירשה נדה תחתיו לא יפדוש
באברתי לא ישתין עד שימנות האבר ויפדוש" ועוד כ"ת לעל זאת תודת וקמ"ל אחר"י רמז
למה שנ' בקרבו אקדש" וקמ"ך יה' לפר"ש נדה " לומ"מה נדה תשב שבעה ימים קודם

אח"י ביה מוסרי ש"ך הכהן ל' ימים קודם שיכנס לפנים " ויאמר י"י למע" והלא כבד נאח"י וידבר" ^{לפני}
לא היבדוד האשן לומר לו מעשה פרה שגם היא תריבה פרישה ל' ימים קודם" אחר"י
ש"ה ח"ל צ"ח פרה אדמה" בזאת עולה לו רמז לבית ראשון שעמד לו שנים ולפ"ש
אותו בלו שם שטעונון בעזה" וכפר בגמ"ה זה בוד"י דברים שמתורה על"י"י וגמ"ל צ"ח
וגמ"ל א' לעזאזל" וגמ"ל לבו ד"ינו" דהינו המ"ש ש"בנו"ב בעיניו והפ"ל מר"ל ג"ל ש"ה
ואמ' הק"ב"ה איננו שוה לך כבד העלתי גורלות ונסלחצ"י ביוש"ל מכל שבעים אומות וזהו
ש"ה גמ"ל א' ל' וגמ"ל א' לעזאזל" ומכ"כ על עונות שלוש ד"ת ע"ה ש' ע"כ עונות
עונות תם הוא מכ"כ" ג"כ כ"ת עזאזל" כנ"כ נוש' עון ופ"ע וחטאה שז"ל שלשה" קמ"ס
דקה בג"מ דקה מר"קה" ומג"ל חפ"ג ב' ה"ו ח"י ומג"ל החז"ל להחיות ג"ב מואב" שבזכות
יוס כפור היו נוצ"ץ במלחמה" דקה ב' הל' נח"י נאחד האש קול דמג"ה דקה" וח"ינו נח"ה כ"ב
ישם וזהו כ"י בע"ג אדמה על הדפ"ח" כ' בע"ג הקטרת שנ"ה דקה יהיה קול דמג"ה דקה" ^{ויהיה}
נח"י י"י" יזה ב' הל' נח"י ל"ן יזה ג"ס ר"ב"ם צ"ד הנה ישפ"ל עב"י שמר"דת בע"ג משיח"
שע"ת"ר הק"ב"ה להח"ד ש"ה מושפחות שבשיבנוח המלך המשיח תחזור גם כן מושפחות
הונה לעבורתה" ולמ"ה בפר"ת יזה ל"פ לט"ק מזה א' למעלה וא' למטה" כ"י ל' חט"ם
י"דיו א' מזה בעליו"ם וכן אמ' דוד שבעה הל"ל את"י י"י מען השמ"ו וא' הל"ל את"י י"י ס"ה ח"ד"ץ
ל' ל' י"ע"ו וכל"ה א"ל א' פ"ה ב"ג

וכן משה לא הזכיר את השם בהאדינו לא לאחר א נל תיבות "אמ דיי שאהיה מל המלאכים
שמזכירין השם אחר ל תיבות" ין החיות על הכפרת "כנגד ין בדיותות שנכרתו בקיב" ויין
על הכפרת "כנגד ין שבאהל מעונד" ויין על מצבח הזהב "עם שויירי הדם שעל מצבח הזהב"
כנגד ין שבעלבות והינו דבת דם הברית "וה טבילות בנגד ה עבודות שמושנה מחוץ
ומלפנים לחוץ" וכנגד ה תפלות והזכנג ה פעמ מנך הכבוד שבמקמנה הבו ליה צע לוס"
וצאות לכפר על הנפש שישלה ה שמעת "ועשרה קידושין כנגד פעמ שמזכיר השם בו
בפרש' כעמ השם עד תהדרו" וארצע ועשרים כפרות כתובים בענין המשה עשר צאות
תעה "ובהדסיב נכאן וצחמר ל הנהעם ובמנהק" לכפר על כף עזירות שצחצה צפרש
הודע את ירושלים "ובד עזירות הכתובים בזה הקדר" והעתס שם אותו ויחמנה צבוקר
היה לבוש בגדיים שליח מעד" השכן אתם בתוך בגמ אעפ שהם היו טמאים השכנה
ציבהם "ואמרת ליהם מלח יור" לומלך שצלו לפרקם הדבר בעשרה "אש ישחט מחוץ
למחנה סמך פרש שוחטים חוץ לשעיר המשתלח" לומ אעפ שהתדתי לך שער
המשתלח בחוץ שדחיתו לצוק כמדרשין עוסק הן הקלעים שיש להם כסען שיעם בולטיות
זוהיא שחיסתו אעפ השמר צשאר קדשים לשחטן בחוץ" והציאום ל צמ אש'הם
צבתי ענפני השדה נה ציאום" והציאום צבלה צבואת ידמיה על הגולה" ולקתום עמנים
דבים והציאום "צשציל שהיו מציאין צבחים לשעירים שהיו עוצרין עץ כלו" ומד
תשובה יחדו בדבת והציאום למקומם" ושסך את דמנו וכקהו בעפר דם חיה ועוף טעונין
כקני" שאין מקריבין כנהק על המזבח שלא תהא מערת הדין כנקטרת" איך דם יחבל דם
לכך ענה לכשתנו" קמנך לפרש דם ובחקתיהם לא תלכו" כמז שאין שוחטין לתוך הגומה
שלא יחקה את המינים בחולין" וחיצהם וסמ' ליה לא תקדבו לבנות עמה" לומ אעפ
שעויתי וחיצהם לא תקדבו לבנות עדנה כי צבלו עריות יהרהו יעצור" אע יג ערות
אביך וערות אומך" כושלשה שותפות יש צאדם" ולאשה בצרת למנאתה" הדי היא
כנודת עמגי הארעות שאם לא יקרב לאשה נדה כתבינהו עדין דבת ידויקת הוא חיה
יחיה" אצל אם יקרב ליה כנודת סומאתה הדי הוא כנודת עמגי הארעות" עליה
בית"ד

עליה בחייה בבינה אחיבם" הנפשות העשות ככתב חקר" לומר שחייב אפ"כ להתדאג"

קדושים" קדושים תהיו לעיל בתי ושמונתם את משמדותי וקמ ליה קף תהי' שאם

ישמור

עצמו מן החאמו שוב אחז החט בא עלידו ומקדשין אותו מלמעלה" אמר

י"ג וקמ ליה דבר אבי ישר" לומר שבעי' ש"י יחדו השם ואמרו שי אחרי" עדת בעי' ישר וקמ ליה

קדושים" שדבר שבקדושה עליו עשרה דהיט ענה" וכך י' פעם אמר י"ג אפר' ז' אמר י"ג

איש אמו ואביו תירדאו" לומר ששקול כבוד אבואם ומוראם לכבוד השם ומתחנן" וקמ

ליה את שבתת תשמירו" שאם אמרו אביו לחלל שבת לישמעלו" וקמך לשבת ע"י ששקולים

הם פגעך י"ג לע"ז" ומחלל שבת כדאית בפרק תולין" זהיבם וקמ לתפג" כלומר לשעשיתם

לתפגולא" י"ג זכות דבחו" שעריך לקבוה לשם" תדבחו סוף ונ" שלא יהו שנים דבחו"א"

ובקערבם קריביה ובקערך ס"ים" שעריך להניח אמת דבעם שהוא שיעור שלפניה" וי"

פגמ' לשון קיער בפי' למעוטי קערוהו לקטים בדרקמנהו במגלים שזרתוקתהו הכללית

בהמה" פחות שדך בבינה האחד מארצנים" ונכרתה וקמ ליה ובקערבם" מי שמחלל את

העמים וקבע את קובציהם נפש" לא תלקט וקמ ליה לא תגנבו" להזהיר לבעל הבית שלא

יגנב ממנה שדאזי לעניים" וכך להזהיר לעצ שלא יגנב מעל בעל הבית יתר מן הדאזי

לו כדיתכ שתיים לקט" שלוש אינו לקט" לא תגנבו וקמ ליה לא תנחשו" שדאזי בצוא לירי

לא תנחשו ולידי לא תשקרו ולידי לא תשבעו" לא תלק מעלת שפיר וקמ ליה לא תקלל

כי אתתם יליץ שכרך לתקלליהו לתבענו בבית דין" לא תתן מוכשלא ח"ע" לומר אפילו

אינונותן מוכשול ממנו לא אפ' ליעצובפי דדם" וראת מזהיר וקמ ליה לא תעשו עול" ^{במטעם}

כי לא לאתם תשפטן כי ליה" בעדק תשפט עמיתך דומה שכל יושטן בשם ובחמשי ^{בצדק}

פ' במזל ערף" ועדק מעשמש ביום שפ' בתחלתו וציוס חמישי בתחלתו" בעדק תש עמיתך

וקמ ליה לא תלך רפול" אזהרה לדיין שכל יהא דרך לזה וקשה לזה ולא יאמר אע"פ מזה ^{וחבדי}

אחייבין" דכיל בעמיק מלא בור" שהדכיל עוצר ב' הדברות צוד שלבע מותר לומר לשון

דדע על בעלי מדיבה שכל לא תלך רפול בעמיק" אבל לא תעמ ע"י רעך" וכן מטענו ^{בנתן}

הנביא ואמאבוא אחריך ומלאתי את דבריך" ולא תשא עליו חאט וקמ ליה לא תתם דמז

לת"ח שאינו נושא האם אם נוקם ונוטר" ואהבת לרעך כמוך וקמנו לא תדבי כלאים" האוהב
את אשתו לא ישמש עמדה ועינו באשה אחרת" ולא יכנה לתישמיש" לא תדביע כל וקמ
ליהודיש כיושב את חשה שכבת זרע זה היא שפחה" דהיכוכמו כלאים שהא חשה שפחה
וחשה בתחולין" וקמ לשפחה חרופה ערלתו את מריו" לומי שהבועל שפחה חרופה הפרי
יהיה רשע" ועוד דאמרין נטיעת מקטוע רבליהון דבועלי נדות במנזרה שלא היה יכול ל
להמתין עד שנשתחררה" והפדה לא נפדתה בגימ' יהיה בבקף ובשנה בקף" ונכלחלו
מחטא איש חט' וקמ ליה ופיתבאו דהארץ" לומי כל בארץ ישראל שריו בלא עונ' כל עץ מאכל
בגימ' זה הוא בעלמלין" קמך לא תאכלו על הדם לערלה" לומי שאקור לאכול בלא צרכה
בערלה בלא חלול" לא תאכלו על הדם וקמ ליה לא תנחשו" שלא ינחש באכילה בארץ
שעוסי' הרוצחין שאוכלים לחם על הדובים ש' ויקמו בול' הרוב" לא תקפו בגימ' א'
המוקי' וא' הנקף חייבין הם" פאת זקמך וקמ ליה ושדט לנפש" לומי כשם שאויב על ר' פחה
בחמש פיות חייב אם שאג שדט' שדיטורבה' אצבעות" ולא תשוזית בגימ' זהו תער
ולא מקפדים" קעקע בגימ' שם" שכותב שם הטומאה" ומלאה הארץ אמי וקמ ליה
את שבתתי בקקא לשתא דיבלא שאוכלין ושותף ושמוחן בשבת והעו דלת זעתי ויין
ותירושיקח לב" סמך שבתתי תשמדו ללא תפג' דהצנת" שהשוטל בחוב אינו מותר
בשבת" איני וקמ ליה מפני שיבה תקום" אמר הק"ה איני כבודתי דקעם ש' ונקל' אקניו
בצור" דקן ויראת' אזהרה לזקן שלא יטריח' מפני שיבה תקום ושם ופויקור אתך
גר" לומי אב דקן ארמחי" איני וקמ ליה וכי יגוד אתך גר" לומי שכל המיטה דינו
שלגר בל' ומטה דינו שלהק"ה" במדה ג' לא תע' עול צמע' צמדה" אף יהיה דחוק
ובינו אפיס אמה צמדה" הארץ צמדה" הראשונה באורך צמדה" מעה התם אי' ר' צמדת
קרקע אף הכא" והי' צדק יהיה לכם וקמ ושמידתם את כל חקותי" לומי כל העובר על
מצות מרות בל' עובר על המצות כולן" ואני אתך צ' צמ' ואני אתך את פני באיש ההוא
ואני אתך את שדך" שאם חזר בתשובה ואני אתך את שדך שעוכותיו נחשצין לו
בזכויות" איני מ' קדש' קמך אתל אביו ואמו" כי ג' שתפתי בארץ" קמך איש אשר
ינח

ינא את ש' דעה למקלל אביו ואמו " לפי שהממדד אינו יודע מי אביו ומקללו " ואיש
 אש' יקח את אחתו סמך אחתו לבהמה " לפי ששניהם מעונין עמו בצות " וסמל'ה נדה " ^{והשנית}
 שבס'היא מצויה עמו תמיד " דנה'ג את אשה דנה " תקדם כמו דנה 'כל היום דנה " שע" ^{והשנית}
 מטמאה נדה ובעון שעבדו ע"ד גרמו להיות כלהיום דנה " מקורה ב' את מקורה הענה " ^{והשנית}
 והובשתו את מקורה " שבשבי'ל שהערה מקורה יובש מקורה " כדכת ערירים יקחו ולא
 תוליד " הערה'ג את מקורה העל " כיואת שאדו הערה " אש' הערה למעת עשו " שנתח"ב
 מות בערים והתדאה " והיא תרא' את עדותו ונכל' לעיני כל עמ' " רמז למה שאמ' המקתבל
 באותו מקנס הווי' לובעס קומען וזהו ורא' את על' זה שמסתכל באותו מקנס וכל' בע עמ'
 שהצמס יכרתו עיניהם " מקור' דמיה קרי ביה דמיה " שה' דמיס טמאים לאשה " בשלם
 לא נאמי יתק' לא על אשת רעהו " שהק'בה מילא עליו את שאוסרה על בעלה " אש' הצדלת
 אתכם ע"ד מצוות בפ'ל' קדושים " כנגד ע"ד אומות שהצדלתי אתכם מהם " וחבדיל את
 מן העמ' וסמ'ליה ואיש או אשה ט' יא' בה אוב או ידענ' " כי אש' הצדלתי אתכם מן העמ' ^{והשנית}
 שבינתי בינכם ואתם ערירים לאוב וידענ' כשאד' האומות שאין עמדהם נביא ולא יעריב
 עדמה לס' עלי' לאוב וידענ' " **אמר אל' הכהנים** " אמר' להסדנים קמך
 אזהרת כהנים " שלא יטמאו לאוב ^{שגם נאמ' בו אזהרה שלא}
 לטמאה בו " אינמי של' יטמאה הפה' למנת כשירעה לשאול באוב שעריוכין ליטמעות כששואין
 בו אינמי קמ' אמר' להפ' לאוב וידענ' " שאס' תאמרו ממנו נבי' העתידות הדי' לא ערדוש ^{באוב}
 וידענ' לבך קמ' לו אמר' להפ' הדי' לך כהן שישל' באורים ותמים " והכי איתח' בתנתומא ^{איש}
 או אשה כי יהיה בה אוב או ידענ' " איש זה שאול " ואשה בעלת אוב " וקמ' לואמ' ל הכהנים " ^{איש}
 אמר' לוי יפה היה לו לשאול באורים ותמים האמורים למטרה ולא באוב האמור למעלה " ^{איש}
 לעל מעלה כ' דמיהם צם " וסמ'ליה לא יטמא " שאס' יטמא דמטו בו והיכו דאמריכ' לה' ^{איש}
 ששימאש צטומאה אדיו הכד'ש מפע' עמך אתמוחו " א הכה' בממ' זה לחחל'לם " בעיההדן
 בבימ' זהובם בעלי מומין " למה אמר' בע אהל' ולא בגנת אהל' " לפי שקן ברמ' מיתה לחרות " ^{איש}
 אמר' להפ' בני אה' ואמ' ואמרת' בגימ' לדורות " ואמרת' הם אותי אמרות' הורו " ^{איש}

אמר ואמר "אמירה ראשונה כדו של ליתנהא במת" ואמרה שיה לטמאה למת
מוצה "לנפש לא ברימ צדס המת" לא יקרהה כתבה "לתי"ב עלה קרחות אפחמשתן
צמעס אחת" ומת דקנס ברימ זו בתער "בחס תשרח" לפי שכל מעשה הכהנים באש
לפני מיתתך באש" והכהן הקדול ה גדול מאחיו "בנוחי בכוח בעושר בחכמה ובשנים"
יוצק בצמ אש יוצק על ראשו ועד יועק יקודם" מלמ ששמע המעשה אש עשה כעש היה
מושר כהן וממנו היו מושחין על המערכים "ללבוש ב געלא אחינח ללבוש א הבגדים"
ותק לי לחם לאח ובג ללבוש" כד דדש עת גדליהו מעשל אחיו וזהו כיון שמיילא ידו ללבוש
אז ונתק לי ללבוש" ועל כל נפשות מתות וכו' כל הפס האותיו שלקט בפולין "דמז לדביעות
דס הבא מטנמיתים שמטמא" וקדשותו ה קידושין בפס לפתוח ראשון" נלבדך ראשון"
וליתקלו מעד יפה ראשון" והוא אש בצתולה" והוא עולה יח "דמזבן יח שנה לתורה" וכן
והוא פחות יעא מחופתו "בצתולה ביווד יתדין" דמבי הוה למעטב צתולה "דמז עב
יב שנים צתולה שלימים" לחם להיו הפס מתחיל בלמז ומקיים בלמז "דמז לששים
מומק באדם" אך א הפרכת לא יבוא אך מעי עוטא הוה "שלמעב יבוא בדהווד דאמז אס
אז בהנים נכנסין לים" אס איז טהורין נבקים טמאים" אס איז טמאים נכנסין בעלי מומין"
תושב כהן ושכד ברימ קנוי קני עולם תבני שנים" וכהן צבמ וכהן בייקסה נמ קני כספו"
וינאץ בצעם אפו מלך וכהן" זהו שאמז בפרק מקום שנהבו ארבע עותות יוחה עד דס" שחו
שעל ראש ויבנק ישמעל בן פיאבי וישמש בסהונה גדולה שקיה צדיק ודביס אוכלים שלחנו
לא נמצא נותר ביטנו וזהו וכהן כו יקרה שהיה לו הדבה קניע נפשות" ולכך העזרם שהיה
צדיק אבל ונאץ בצעם אפו הנאינח המלך שהיה רשע ולכך הוא ספ" דא לפי שהיו מהם
כהנים רשעים לקנות כהנים מאשר לא להם" עלכן ונאץ בצעם אפו מלך וכהן" בלחמם בזה
הא ואיל נשחיתה עץ בלחמו" עלכן בלחמם קדמו נודד" שהלכו בצולה מפעחד דרובה יקסת
נטושה" "השיאו צהפ ואיל והשיאו כלישל את הערל בענין אבשלום" בעמך שנתן לוחמו
שיען לודעתו וזהו והשיאו אותם עון אשמה" באכלם ב האויל באכלם מעצמה אדך" דאופל
תרומה כטומאת הבוק" בנעוריה מלמ וו" לומ לך שאיז בן נעדות לבגדות לא ששה חדשים

בלבד

כלבד" יא פעמ' הזכור קדשים בצאת הפרשה" כנגד יא דברים שבין תדומה לקודש"
 ובארעכם לא תעשו וקמ' ליה ומויד בן נבד" לומ' שאקור לקדש אפ' ע"ו קני" שור אופנ'
 או עז סמוך לבן נבד" לומ' שאין מקבלין קרבן חובה לא מיערף" והיה ד' ימים בן אמ' הקדש
 אם ישחוט ביום ראשון יהא נראה כשוחט לשם שמים וארץ" שנבחרו ביום ראשון" ואם ביום
 שני יהא נראה כשן שוחט לדקיע שנעשה ביום שני" נביום שלו' שילם וליבשה" וצום ד' לשם
 מאורות" וציום ה' לשם שרעים" וציום ו' לשם אדם" זה ימותין עד עד שבעה ימים וידע
 שבראתי העולם בששה ימים ונחת בנחביעי השחוט לשמי" אתו ואת בנו ברב ואיל' ועבדו ^{חתו}
 ואת צטבני נזכר נזד" בשביל ש' את ואת כ' לא תש ציו' ה' והוא לא עשה כן לא שהטבט
 ערקיהו לעיניו על כן נאמ' בו ועבדו אתו ואת בנו עד בוא ארצו גם הוא ועבדו בוקום צבים
 שנהרג כל שער עשלה מעמנו המלכות" קמוך אתו ואת כ' לשור או כש" לומ' שטק ^{במאחדטין}
 וכי תצחוקם לאותו ואת בנו" למז למז שאמ' בארבעה פרקים בשנה עדיך להודיע
 אמונתך לשחוט והם מפרקים שלרגלים לכך קמ' אתו לרגלים" לא תותירו ממנו עד
 צדק וקמ' ליה אפי' זשמדתם מצותי" לומ' שאין מעבירין על הסמות כלום לא תותירו
 המצות" ונקד שתי בתוך בני ישראל בגימ' זהו אין אוסרין קדושה בפחות מעשרה" בתוך ^{בני}
 ישראל וקמ' ליה מועד" שצמועדים תתקצצו כדי להתפלל ולהלל להקדש שצמוצעם הודות
 מלך" מקדשכם וקמ' ליה מועדי יי" שתי באדם לטודר את עצמו בדקל' מועדי יי' מל
 ו" על ששה ימי שמים שלמים וצאים" מקרא קדש צבימ' משתה" מקרא קדש צבימ'
 צמאכל צכקות נקיה" קצרה צ' וקצרתם את קעורה ציבוש קעורה" שאם תבאדה עומד
 וקצרתם את קעורה ואם לאו ציבוש קעורה" על הלחם צ' צמ' והקדבתם על הלחם שבעת
 כבשים" כילא על הלחם לצדו יחיה האדם" על ק' והקדבתם על הלחם צ' כבשים כואכילת
 מצבח מעין אדם כי אמריתם בני נפקים מאכילת אדם אכילה מהמה צשתיה" ששת
 זכרון תדועה שבעת אין תוקעין שאף תקיעת שופר דוחה שבת" ואף בו לא זכרות
 תדועה אבל בשבע תוקעין" תקעו שופ' בעיות דלת שבת שציעין תקעו אפ' בשבת ^{זכרות}
 ה' ב' ז' כדון תדועה" ואיל' אין זכרון לדשים" ואיל' פיאף זכרון לחכם עם הכהן" צבד

ג' ספרים שנפתחים בראש השנה "על כל צשעם כלת איך זכרון דהינו עדין ורשעו שאובך
עריבך להזכירם יותר לא לזכותם מעד לחיים ולן למיתתה והינו איך זכרון לחכם וקם צביו
השט כלת איך זכרון שהוא כנגד הרשעים "אבל בפסוק שלישי בכת זכרון שהו כנגד הבינונה
שתלויין ועומדין ועדין להזכירם עוד ביום הכפורים "אך דעשור לחדש אך מיעוט הוא"
שמכפר לשבים ואינו מופר לשאינת שבים "וה עיניים הם "אכילה ושתיה ורחיפה וקובה
ונעילת הקנול ותשמיש המטה "כנגד ה' פעם נפש דכלת בפרש "וכנגד ה' שמות שיש
לנפש "וה טבילות לכהן גדול" וה' תפלות "פרי הד כפ תמ" פרי עץ הדד ביום אחדות
עצת חס ו" בשביל ששה דברים שפוקלין בו ולא הן "יבם" גזול" אשדות עיר הנדחת"
נקטם דאשו "ושלע" כסתתמרים הינו לולב" לולב בגומ חיים" לכך יבש פקול" עץ חיים
הינו לולב שעולה כמעט חיים" וכן תודיענו ארח חיים" בקבת תשבו ל ימ" כנגד שבעה
ענני כבוד" וכנגד ה' הימים שישראל יושבין בקבות זוכין לשבע חופת זלוהן ענין ועשן
נגה חס להצה בצוד שכונה" ופוכת לוייה" ועיוה לעשות קוכות בתחלת החורף" שאם
היו עושין אותן בתוך לא היה נכר לא היה נדחה שעושין אותו לעל" למען ידעו כי בקבות
השבת מגין על צדקות" דעד כ' אמה יודע שישב בעל הסכה" זיקחו לך שמע קת קמ
שמקיות להוכה" לומי שגורעין ההלל כל שמנות ימני הקוסה בדרך שגומקו אותן וכל
שמנות ימני החוכה" להעלכגד וה"כ בכת מחדת והינו כ"ה שכליל דאשון נדא ומעסיך
והולך" מחוץ לפרכת העזות וק בואתה תנזה אש על הערער" וזהו שאמ' אל שטר
מעדבי הנא עדות ששטנה צישל" יעך אלו אהדן ובואתה תענה ככת אהדן ובטן"
לפי שאם שמנתו נדב ואביהוא בהכנסם להיכל לא העח אהל לבטן/ ליכנס לבדם לא
היה נכנס עמה" ומכלל היה מודש בשעת הקטרה" מחוץ לפרכת הפיס מוחזיל במעם
ומקיים במים" שההיכל היה ארכו מ' אמה וחפת אתה בבימ' כמתי' תיבה פרועה זבמ'
קמנה דקרת" בלתם הסעם כ" עשדופם והם יב' הלות" כנגד יב' מעלנת שאוזדדן הלילה
בכ" שמות שצום וכלילה" והם שש המעבכת" כנגד ששה ימני ברא שית שבהן נצדא
העולם אהכל מתקיים בצכות ישראל" ויצא בן אשה ישראלית קמ' מעקלל לציום השבת

לומר שהמקלל ומקושש היו בזמנך א' ולומר שהמחלל שבת כבופר בעסקר" וינצו ב' ויבטו במחנה" וינצו שטתם בשדה" דמוז למגד שימך חייב מצית דינו שלמנע על שלצה לסיפע אהלו למחנה דין/זהו וינצו שניהם בשדה על עסקי שדה" ויקב ב' במ' מותרי לישב" ויקב בה' אתהס" ויקב חו' ב"יתו" והינן דאיתא בקסדרייך ואימא דברדיה מצרז" מלמ' ששתים דעות עשה" ויקלל ד' במ' ויקב ויקלל" ושמע' הולך בעלעההר הולך ויקלל" ויקלל תשלתי אתדוד" ויקלל את יומנו באיוב" דאיתקש קללת נשיא לקללת השס בדכתיב תקלל ונשיא בעמ' לא תאחד עלכך טהרב שמע' והפלשתי" אצל איוב של דעה לקלל בדכתיב באחת הנבלות תדברי ולא קלל דף את עלכך ווקף י: כל אש לאיוב למנשה" וינחהו ב' במ' ה' וינחהו במנע" וינחהו מחוץ לעד" גבו לוט" וינחהו מחוץ לעד למה וינחהו במנע כדי לשמרו' בנקבו שס וסמ' טק ואש ט' יבה" רמז למנה שאם יבה יקיא את יקוי" דא' בנקבו קמ' שס ואיש כיו יבה" לומר כל הקוטר לוע שלשטי' בלו קוטר לועו שלשטינה" קמוך מקלל למש' בהר קיב" לומר לך שהמקלל קלל השס ששמע' בקיב" ועורכאש עוק' ג' אמ' וקמ' ליה בהר קיב" לומר כאש עיה" למעשה בקיב' קדולי קקלא נייהר ייה בקעשה ליו" **בהר קיב"** בהר קיב קמ' מקלל לבהר קיב" לפי ששקיב שומעו לא תשא ונזדעזע כל העולם וזה שמע ולא חרהד ועור כדאית' בקידיושן שס בז' אותו חכמ' מוקדך אותו לתלמידיהם פעם אחת בשבע לכל קמק' למט' ה" ענבי ב' ענבי נדיק' לא תבע' ענבימו ענב ראש" שאסתבאר בשבעות יהיו ענביחמש שבעות קלו ישל" בחדישהשבעי חק יוד" כלומר ששבע בשבעות" תעבידו שופר בכל רג' שבע" לך שבעות ותקיעת יתבל שהיא בב' דוחה שבת" דדור עולה כמעט תי" רמז למנע דרור געס היו דודדיך בא קאמושננה הבית" קפיחיה ב' ולא תקערו את קפיחיה" תטאמן קפיחיה עפר ארץ" והינן דאית' בתקפתה בשבעות גוכץ אדם כלמנו וקוטר קידי' והינן דכתיב אבנעם שחקו מעיס **תעמך** קפיח ע' ארץ" שאם אס ישלו גרר אבשם ישחקנו וחקאם בא על שדקו שטון מעיס לא יגדור חותה" קידייה ב' במ' ולא תבערו את נדיריה" וחיל' זכו מידיה מעשלב" דמד קחור קחור יאמרו לנדירא לכהמוח לא תקרב זכו נדיריה שלא תבערו את נדיריה" שבעס שמלות ויובלות ישל בארץ ודבדך בלו שבעס שנה זהו ולמ' שבעס כנדיתה שבעס בת חקר וכליתיה

כנראה" על כן היו כנדה דבת קצביו עדיו היתה ירושלים לנדה ציטהם כמען נדה דינוס אשטונה
האחרון חשוב שנה" איש לאחדתו וקמליה נכית מעברו מומכר לעמיתך" לומי נכקים שאין להם
אחריות נקנים עם נכקיים שיש להם אחריות" ועוד קמך לתנונו איש לאחדתו" לומי שבם דרררע
ישבו אונאה עד כלידמו" קנה ה' אוקנה מיד עמיתך" ותריץ קצו דעך לא כו קנה אקנה במחור
כשקנה הגורן מארונה" דאנ'ק דרדשיב אוקנה מיד עמיתך שתקנה מיד ישדל ולא מיד כותי
אעפ"כ קנה דוד הגורן מארונה כען שלא היה יכול לקנות מעשדל" לטעם איש את אחיו וקמליה
במקפר" לומי לך דבד שבמרה ומשקל אין בנאונאה" איש את עמיתו וראת קת שתות" לומי
לך שאונאה עד שתות" אפי' קי' קמליה את הקותי" יעשה המעות לשם פעולתם" וישבתם
צ"ח בטח באת בש' שג' שחטבון שג' עמך הבית" וישבו בטח" כיקדים ותושבים אתם ^{עמך}
נקמליה דבכל ארץ אחתכם" לומי שבכל מקום שקלו שביה עמכם" מעזה ב' במ' נאם לא ^{מעזה}
ידו" ואיל' גם צמור מעזה בית ודרור קץ ליה" פ' אם לא מעזה ידו שאינו יכול לבאול ישאר
ציד הלוקח עד שנת הדרור וזהו מעזה בית ודרור שבשנת הדרור ימא ביתו" ושדה צמ'
ושדה מקדש עדיהם לאימ'ר" ושדה תדומות לא ישנה" היו דאמדינת בעדכיס ושדה מקדש
עדיהם לא ימכר פ' לא ישנה" וכמו כן שדה תדומות לא ישנה כדכתיב א' סלול' מטרי" והיא אחץ
עמך קמליה ל' תקח מאתו נש ותרבי" דמג' שכל המלוה בדבות אינו חי וכהא' בנשך נותן חיה לא
יחיה" שאר בבסי' זה טעם" לעתיד לבוא איך הנחש מתרפא דלת ונחש עפר לחטובץ הלוקח רבית
לא יחיה" רבית עלה תלוי' ששקול כמו תלוי' מעוות" דא' שלומה רבית לנחש שנושבת כנחש"
כשכיר ב' במ' כשכיר מתושב יהיה עמך" ואיל' עד ידעה כשכיר ימו" דמג' למעשה א' א' פועל'
מזר אפ' בחעיהים" פ' כשכיר יהיה עמך עד שירידה ואם צומט אם ידעה יחזור לו" הולדו ב' במ'
אפי' חולדיו בארעכם" ואיל' אפי' הולדו בעדכם בתוככם" ביחזקל בעעך חלוקת הארץ" שעה
ליתן לגרים חלק בארץ שאעפ"כ שבבית הארץ לא פטלו בקרים בארץ לעתיד לבוא יטלו חלק בארץ"
והתחלתם אותם לבעכם והתחלתם את הארץ" זה ש" דעבר ואתקש לקרקעות לקנות בצמ' ^{בצמ'}
ובצמור ובחזקה" בן דרוח' ו" אותיו בן דוד" אם עוד רבות בשנים" רבות בגימ' יעא בקד' ע' ^{ע' ע' ע'}
ב' ע' ע' שני' כפי שניו ישיב את האלתו" ודב' שיהיה ימי שניו" מקפ' שניו ולא נודע" פ' כתי

שמו בין אם לביס כדלת ולב שיהיו ימי שמו אומעשין כדלת מעקר דחינו מעוט יי כמומתי
מקפר "לעולם ישיב האולתו" יי לתי וכל בפרש כנגד יי זבלת שהיו בדרך עד שגלו ציפני
הושע בן לה "ותשע עשרה פעמי האלה יבצנו ונגד" כנגד יי ברכות "לכך ערו ללמען האולה
לתפלה" ופעל הפי עקומה "למלך כל המורה בעד כלו כופר בכל התורה כולה שמתנה מנגשיקת
מיהו שלקדשה" את שבתתי תשמ קמך לעד" ששקול שבת כנגד עז "וקמ לו את מקדשו תיראן"
שאין בית המקדש דחה שבת "את שבתתי תשמ הדי שבת שמורה אחר השבת" שמור את
יום השבת "הדי שמורה לפענ" שערו שמורה בין מלפני בין מלאחרין תוקפת מחול על השבת
אם בחקתי אם בחקתי בגימ עמלים דברי תורה "קמך אם בחקתי
ועד" לומ ששקוליס הם ככל המענופ החקים "ועת קמך
שבתות לזותתי גשמיכם בעתם" דהיו בליל שבתות "אם בחקתי תלכו דלת אמת שאלכו
כאבות" בחקתי תלכו היא היחיד וכות יראת יי היא אויערו "אם תמלאו אויערות אמת
אויערותיכם" יפתח יי לך את אויערו "ועשיתם אתם אמתו אמת אם כן שחת עקד בליל דלת
ביה עשיק שכל טוב לכל עושיהם" עשרה פיקו מאם בחקתי עד נאולך אתכם קומלמות כבוד
עשר ברכות שבוחק לך" וכנגד עשר הדברות" לשובע 4 במה 4 ואכלתם לאהובם לשובע
ואיר בשבתנו על קיד הצד באכלינו להם לשבע" ואיר עידה שלח להם לשובע" צבולן מחביר
שובע על הלחם או על הפירות בשציל שהוא כתוב על מקום ישוב אבל כשהוא במחביר אור
עידה שלח להם לשובע שהוצרך ליתן כל צדתם לשבעה" לשבע בגימ אפ חופל קמעה
והשצתי חיה רעה בהמלוך מלכות "בבל" מרי" יון" אדום" ודדפו מכס חמשה באר
שכס" רצה ל אחתינו את היי ללפי רצה "ומכס מכס רצה יד" ושכס יפקו רצה"
רצה בצמח הש" שהתמללו עליה שיהיו דיעה מאותן של בהם רצה בצמח הש" ורצה
ידפו" שלום אותה לשמו ששמו שלום" ופתי לים פני תי שתי שכס שנמרה בית היי
פני שם כדלת והיו עיני ולבי שם בלתימים" אבל לאחד שגלו אנה פנה דונך" עתה
מען שנים שלמנשכני עמד בות שש" וקמ ליה ישן" שבתות בית המקדש בא השובע"
והיתה לבתי ב וחתולתי בתוככם" והיתה לבתי באמתוך" בזכות ודחה לבתי באמתוך

זה תהלכתי בתוככם "מאם בחקתי עד קמעינת כל הלמא ביתא חוץ מקמך זפא" וביטית
לך חלך קמך זפא" כי איך שטן ולא חף וקצף ונבף לאנף בצרכות לו" קממונת א תג' ער
הקוף" שעתידיך להיות קומתך מאה אמה" ולמך דאמ' כ אמה לכך יש בה שעתין" ואם ערזה
ק"ת מדה שאמרוד לכם משה כנבד מודה" ואכלוהו ל" ואכלוהו איביכם" ואכלוהו במקום קדוש
ואכלוהו ויבלהו" ס' אני אמרתי ואכלוהו במקום קדוש שתשמרו מעונתי ותשארו בארץ במקום
קדוש ואתם לא עשיתם כן עלך ואכלוהו ויבלוהו ואת נויהו השמו ואכלוהו איביכם" ורדו
בפראדו צבם שטויכם" ואיך ורדו בחק שיהם" עכשן שלא דפיתם ורדו צבם שטויכם" את
גאון צבימ זה המקדש" את בקחן עזכם צבימ זה ירושלים" פחטאתיכם צבימ צן בשורה
צין במזל" נקם צ במנקם צרית" נקם אחת משתי עיני צני שמשון" כדחית בקולטא שעברו
פלטתים על שבועתם וזהו נקם צרית צהינו שבעה דצבימ השבעה שעברו חנקמה יקם
אחתי" עאתכם אחיה השאך עקונתה" לומלך שטתתי לכם ארץ ז עגמנים לק"ם התורה חזנה
עמודיה שבעה זאתם שבעה תועבות בלצבם לכך אתכם אצרה" והדיקתי צבימ לה צהדיקתי
ואחריכם חרב" ואיך והדיקתי לכם ברכה עד בליתי" אני אמרתי והדיקתי לכם ברכה עד צני
די ואתם לא דעיתם לק"ם מצותי עלך והדיק אחרי צ חרב" ששה פעמנ לת בפדש עקונתם
ונקדן גלן ז פעמ שלשה ע" קנחריב ו" ע" נבוכדנצר" ורודף ג צמ נכשלו איש באחיו נמ
חל ורודף איך" ואיל כלו אחד שחד ורודף שלמונים" ואיל אפרים דועה הוה נרודף קריים בשצ
שהם רודף שלמונים ורודף קריים" עלבן וכשלו איש באחיו ממח ורודף איך" וזכרתי את צדי
יעקב ביצחק לא בנת ביה זכרה" לומ שאפרו צבור ומונח לפע הקצה" היחפת מנויץ למפע
אמ' הקצה אי זכר מעוז באתם זמונץ וממשמש הייחוס עד למעלה עד צני עצי יעח צני
אצל" כפולם בנת אף חוץ מעקב" שהיה מטותו שלימה ולא יעא מענג פועלת" וזכרתי הפס
מתחיל בצכירה ומקיים בצכירה" שלעולם יזכור צבות אבות" אברה נקדא עברו כדלפ צדור
לעבדיך וסמליה לא צדיהם וכך ציעקב כתי עבדי מנה שאך כן ביצחק" לפי שאברהם ויעקב
קיימו המעוות צין צאל צין בחוזה לארץ מעה שאיכתי ביצחק" אברהם ויעח הוזכרו ראש
לאבות ויעחק לא הוזכר צשם מקום צראש" לפי שלצה לומ לעשו הוה גביר לאחיו לעשתו

אש ליעקב" והארץ תעשב מיהם זמן עקומה "ששבע שנים נתקיים בארץ ישראל גפירית ומלח"
 ומהחלטה תוכחה עד געלה נמשם שע תיבול" כנגד שע שנים שחטאו עשרה שבטים ובבול לא
 הוזכר בהם השם לפי שאמרו אין להם חלק בזה ישר" ולכך חזק בדבדל הימ ושבועתו ליעקב
 בלתי שחק" שנשבע הקדש כל זמן של חטאו בעו ויחד מעש שנים שלא יבלם" בפדש ערכים
 יש חמשים שקלים ול שקלים וז שקלים דעשרה שקלים זה שקלים וג שקלים ומן שקלים
 בין זכר לנקבה שהוא כך הכל קמ"ג שקלים" לכפר על מ"ה קללות שבתורת פהים" ועו שבועתו
 תודה שהם צין הבל קמ"ג ולכך קמך ערכים לקללות" יחדם כל חרם אש יחדם מן האדם לא
 יפדה" דובח לז"הים יחדם" יחדם כל רכוש" לומ מנה ח"צי מיתות לא נשקול מעמונס ונפטרים
 אף ח"צי ממנו אין לבולפטרני עד שיטלם וקו יחדם כל רכוש דאירי בחיבי סבע איתקש
 לחוצה לם יחדם דחינו ח"צי מיתות דבשנהם אע אומלח יפדה" לך המעצת ממצת צמנו
 מם ינות עולה ת"י" והוא בגימ' תלמידי ח"ב על שם חנם לבי קח מעות חלקם ויקרא
 בגדרת לאיום ונורא" שוכן שמו שפרה"
 במדבר סיני לעלמעה בלתי אה המענות וקמלה במדבר

ספר במדבר סיני

לומ אה אין אדם משים עצמו במדבר אינו יכול לידע תורה ומענות" למעלה בלתי ובלמשל בקר
 זמאקסמ ליה שאו את ראב"ב" על שם מה של עור תעבדנה העאן עלידי מענה" במקסר שמות
 ללכחן וצמנדק לא בלתי באותו מעש במקסר שמות" לא כתבוכחן הודיע שלח שונו שמותם
 ולכך בלתי לבית אבותם" לומגך שנקחאו בשמעת אבותם" אתה וזהרין ולמעלה צב תשא לא סיני
 אהרץ באותו מעש" לפי שעלידו נעשה העבל שבשכלו הועדכו למען לכך הוא מעמם קדא"
 מתחיל בלי צור דמקיים צעיק" על שם יערהו באישון עינו" ועל ידי הענת קדיאי העדה ון
 וקדי קדיאי" בשביל שלבול ציעדי שדי שקוה דמדי בת קלמ" וכך בעודת קדח קדאי בלתי חסר
 ולשם חס הנו לבמדי" לפי שהיו כולם רשעים" אצל בכח היו האחרים ידקיים" לצע שמע
 לבלקלותם תלמד עקומה למטה" לפי שהלמד שלו דמדי בת קלמ חטא ועבלו משבול" והלמד
 חזק בקדח מכל האותו" כך חסר משבול של העמוד לא מלך ולא פאנל" לצע יוסף לצב חסר
 ולא חסר לצע יוסף לא פדים" לפי של נשא במטה של אבן משוס בצור מלכות לא רעה

ונקרא הדגל על שם צנין לבד אמר לבני כדרך שאמר בצולת בני נפתלי בני נפתלי בני
אמר לבני לבד מנפתלי שאמר בני לפי שאמר ששבת נפתלי היו צנות יות מצבים ולבד למת
בברכת נפתלי אשה אילה שלוחה המות דת אשה " ולפי צפנת לבת צבולת בני לפי שמת
האנשים ונתרבו הנשים ולכך לא אמר לבני " במדבר קיב ב' עמיבי בק" ופקדם במדבר קיב
ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם במד' קיב " לפי שנשהיו נמנע היו מקריבת
קרבנות של ישלוט בהם דבר " כדכתיב תשא אר' צי' ונתנו איש כפר נפשו " הפקד צב
הפקד את הלויס " ואיך הפקד עלו רשע " וזהו שאמר אין אדם נעשה שוטר מלמטה אלא
נעשה רשע מלמעלה וזהו הפקד את הלויס שנעשו שוטרס הפקד עלו רשע " איש על דגלו
באותות " שיעק דמז מעי יהיה ראש דגל שכל מי שדבר לנצח יהיה ראש דגל " כמוראונק צברי
אתה יהודה אתה יודוך אחיך " וספ מלא אצרך ויעזרי " דן לישועת קאיתו " מעגל סביב
לאהל בגימ' ללמס אמה " סביב לאהל בעוט יחנו והחש " כלומ כשם שחנייתו למעלה כך
אדבעה דגליס סביב לכסא הדבנות " כך היו למטה ד' דגליס סביב למשכן וזהו אימנה
וזהו ודגלו עלי אהבה שישל ראובן ששת מתק תורה הדגליס שלמעלה ונתאוו לאותם הדגליס
וזהו ובשם ז' דגול " מטה צבולת לא אמר ומטה כדרך שנ באחרים " לפי שצבולת היה
מסדנק יששכר " דאיתו בתחומא טועם של אמ ומטה צבולת כמנ שאמר בצולת ללמדך
שהיה צולת עוקק בפרק מטיא ונותן לתוך פיו שליש שטר לפי לא רצה חלה לעשותו טפיל
לו " לומ ששכרו גדול כמוותו וכו"א עץ ד"ס היא למ' בה ותומ מאוש " עבת כי ציל החבמה
בעל הכקף לפי השיב הכל כמטה אח ואלו אמר יששכר מטה צבולת דגל מענה אפה פיסו
מתחיל צולת ומקיים צולת " לפי שיעקב הקדים בארבעה מקומות אפרים לפני חשק
וכנגד קדם צד מקומות אפרים למנשה בראגליס ובנשיאס ובקרבנות ודגליס לאחריה
צבמ לאחריה יקנו " לא יהיה להטו זכרות עם שיהיו לאחריה " שעמלק היה מקדש שכל
דך בעת גדל מוסף שעמוהם " יהיה להם זכות קת הכנת שגם הוא מצנש לאבד זכרם
לא התפקדו בתוך בני ישראל יש תבית על ההי " לומ בארבעה מקומות שנמנו ישראל
בתוכם " אהרן הצבר נדב פקיס בין הצבר לצב " לומ שאמר חוזר על נדב כנדב

ואלו נפקותא בדכרות שלו לא חוזר על אהרן שהוא הצבר למשה " והחפר
 כעב אהל מונב מזדה מיט' ואהרן " ישפיק בין משה לואהרן " לומ' משה במקום א' לבד
 נאהר' ובנו במקום א' לבד " ושאל' נשאת מעפר שמונתם " ושא עינך ימה ועפנה " ואי
 דאה עני' ועמלי' ושאל כלל חטאתי " שהיה דוד מתמלל על שנשא מעפר בני ישראל וזהו
 ושאל את מעפר שמונתם והמתפלל עריך שיתן עינו למטה ושאל עינך ימה שיתן עינו
 למטה ולא ידים עינו למעלה " בארון ובמזבח הנחשת כת' בדיו ובשלת' ובמזבח הזהב
 כת' לבתים לבדים " כת' את לרבנות' הבית " וחיו' וחיו' ולא ימותו " וחיו את בעהם ושבו
 בתרי עקר' בעמ' הגאולה " מלמ' שמלתך המות בטל לעתיד לבוא וזהו וחיו את בעהם ישבו
 וחיו ולא ימותו " **פרשת נשא** " ולא יטמאו את' ולא יטמאו את מחנהם
 ולא יטמאו את שם קדשי' " שאם יטמאו את מחנהם מטמאים את
 שם קדשי' כדכת' למען טמא את מקדשי' ולא לאת' קדשי' " מכל חטאת סמוך לשולחן
 הטמאים " שני' חטאת האדם שחטא אדם הראשון שאכל סג' העץ והנחש הטעה ^{האשה}
 והועאה שם דע באדם והוכו שלשתך הנחש בערעת' האשה בזיבה ואדם במות " וכסוד
 קללת' מוסד' אות' כאן " ערוע דהינו נחש " וזב דהינו חשה " וטמא לנפש דהינו האדם
 שנענש במות המות " מדכר עד נקבה תשלחו " כשם שנתברשו אדם וחיה ועד שמה
 ערך " וסמ' פרש' שוטה לפי שהנחש בא על חיה ונפלן ירכיו דכות על בחק' תל' ^{לשון}
 וקמ' פרש' נסיר " על שם חכמי' שאכל אדם הראשון ענבונו ענבי רוש " למעל בני' לומ'
 המטה דינו שלגר' כאלו מטה דינו שלמעלה " הנפש ההוא והתודו' רמז שכל המומתים
 מתורץ לעת יציאת הנפש " ואיש את קדשיו לני יהיוזקמ' ליה פרש' שוטה " לומ' למי שמשה
 קדברת הנשים ואינו מקריב בדרך שעשו בני עלי' היו כאלו שכבוס " בקרקע המשכת עמר
 מידלי' " מפע' כי עין נואף שמדה נשף " לומ' לא תטורינו עית' " וכל תרומה לכל קרבני
 ישראל איש יקריב לכליה " מוקילה בקפרי' הבמרים יקריבו בגימ' הבכורים " בקרקע ב'
 במ' ומת' עמר איש יהיה בקרקע המשכת " ואיל' נאם יסלדו מנגד עיני בקרקע הים " פואם
 יתבו מנגד עיני שנקתרה ונעלם מעיני אישה " בקרקע הים יבדוק אמתה עי' קרת'

ויסדהו מים ועפר" מים ממקום שצאת" עפר למקום שהולכת" כתב שהיא עתה
דין וחשבון" חמץ חמץ פקוק בין שני אמנים" לומר אמנן מאיש זה אמנן מאיש אחר" ומזה
4 ומחה למי המורים" ומחה לפתקים כנדרת" ומחה יי' להיב דמעה מעל כל פעם" ומחה יי'
את שמו" ומחה למי המורים הינו מים חיים שנלקחים לעין ומחה לפתקים כנדרת" מה התם
מים חיים דלת מקדים לעין חמץ הכמים חיים" ואם נטמאת ומחה יי' את שמו" ואם נמעת
טהורה ומחה יי' דמעה ואם היתה עקרה נפקדת ואם היתה יולדת צעער יולדת צדינרת"
והשקה לבני והשקה את האשה" והשקה את נחל השמים" ואר יעלה מן האר והשקה"
והשקה הכהן בותך עפר במים ומשקה אותה וזהו נאד יעלה מה והשקה למי שבצורת
שעשת מעשה שמים שזינתה וזהו והשקה את נחלה שמים" ונדרעה זאת תורה" ^{האחות}
לומר שאם טהורה היא יהיו לה בעים עדיקים בעלי תורה" תשא את עונה צמ וחיל בנדיים
ונשא את עונה" דאית בשוטה של ידאק הבעל לומר גרמותי לה כעיתה לך תשא היא את
עונה ודוקא הכא אבל בנדיים שהיה יכול להפר ולא הפרלה בעלה הוא ישא את עונה"
ונקה האיש מעונן ונקדה ג' תבין על הדי" לומר לך ששקה מה עונות ולאת עון אשת איש" ^{על}
כבוה" עון שלא בא עמה" עון צמו" עון צנותיו" יפלא צ' במחסרים" הל' כו יפלא נדר נזיר"
ואיל בערכים" דילפי נדיים מערכים מה התם כערבך הכהן כן יהיה בערכים הכהן
תלוי בחכם אם נראה לו חמץ ואם לאו לא יתיר" על נפש מת לא יבא" לומר לך שאם ^{תורה}
עליו שבינה מחמת נדרו של יאמרו שהוא דורש להמתים" שלשים פעם כותב ^{וכזירות}
בפדש" דעתם נזירות ל"ס" זכורם כן יהיה עולה ל" וזאת תול הנז' ועמליה על חרות
נדרו" לומר מי ששטה יי' לי יורה" וקמנך בדכת בהניס לפדש נזיר" לומר ששתי יי' ^{ספור}
לצדכת בהניס שנקראת עבודה" כה תצרכו להזכיר זכות זאע והנער כלבה עד סה" כה
יהיה זרעך חיה חש' עד כה צרכי יי' וכה" אונתו נפיקו שמע ישי" זכה פעם לשון ^{צדקה}
בחומש" וכה פעם שלוש בחומש" ולכך מתחיל צדכת בהניס בצדכ' ומסיים בשלוס"
וזדו גי יצרך את עבש" אמורה להם מלא" כנגד שש צרכות" יצרכך" וישמריך" יאר"
יחבך" יסא שלום" כנגד שש" תורת יי' עדות ש" פקודי יי' מענת יי' יראת יי'

משפטי

משפטו יי' " יברכך יי' ויש " התחלת התיבות עולה ששה זכ " כנגד השם של"ל
 אלהות" וסוף התיבות כ"הך עולה ה' זמ"ל כנגד השם שלה זמ"ל תיבות וזהו יי' שמר
 מאתך ובואיך " זמ"ל תיבות צפיק " כד"י להזכיר זכות שלשה אבות " וזהם ס"ן אותיות"
 על שם האבות שראו זה את זה חמוט עשרה שנה " יברכך בזכות אברהם דכ"ת ביה
 ויי' בדרך את אברהם בכל" וק"ת תיבות צפיק " כנגד ג' ש"ן בו ואברכך " והיה נדבה " ואברהם
 מצדכך " יברכך יי' בגימ' בנכסים ובמ"ל " יאר כנגד יעקב שחוק בעקידה זמ"ת והוא
 הק"ו את עינו והחייהו בדאעל בפרק ל' ליעזר " יאר להפך רחי שהוא עולה לחייהו זוש
 זו ה' תיבות וכ"אותיות" כיעקב שחוק אחד עשרים דורות ושמו ה' חומשי תורה " ישא
 יעקב דכ"ת ביה וישא יעקב דגליו וכל ביה ושבת צשלום " ויש בו ה' תיבות" כנגד השבטים
 לוצ' שנים " ושמו וה"כ אותיו " כנגד אב"מ לבית יעקב " ישם ישבו ה' תג' ששבעה
 דרכים ישם כך שלום על שם ובשבעה דרכים יקונו לספך " שלום נגימ' עשו היו מקדים
 שלום לכל אדם וא"פ בשלום ודג"ו " ואני אברכם במ"ל אק"מ מה עלי דוכס" ויהי ביום כ"ת
 סמך חנוכה המזבח לכדכת בהעם " רמז לחשמנים שיעשו חנוכה " ועוד כד"י ס"ל שלום
 עקדע במלכותך ל"כך בירכס תחלה וקמוך למשק שצזכות המשק יהיה שלום " וכ"ת
 קמוך יי' יצ' אתעם בשלום וסמ"ל מזהמור ש"ו חנה בת" וישמו את שמי ואני אברכם שמי
 ליה ויהי ביום כלות " זהו בכל המקום אע"אזכ" את שמי אצ"ל וברכתך " הם שיהי חמטות
 חס ק"ל בלפך מתים " וכן הפקדים ויציאו את קרבנות מותים " על שם ותבער בשמי יי'
 ותאכל בקיעה המזנה בקעינים שצרים " שש עגלות " כנגד ששה מזלות אש' עולים בגלגל
 ושש היודים" וכנגד ששה עתים קורנתוס נקיש חורף וזרע וקיעה " ושני עשר ביק' כסד
 י' שבטים וי"ב מזלות" וקרבנו ויתרה " על שם ששה צעם שיעחוממנו כולן מבורכים
 בשש ברכות" ששה צעם יעאו מגחשון בעני שש ברכות ולוה"ץ" דוג משיח דגל חנה
 מישל ועזריק" דוג דכ"ת טיה ירדע נגד גבור חיל ואיש מלחמה ונבז דבד ואיש תואר
 וי' עמו " יודע נגן שיודע לשאול" וגבור חיל " יודע להשיב" איש מלחמה " יודע ל"שא
 במלחמתה של תורה " ונבות דבד מבין דבד " ואיש תואר שמעלה צעם
 בלחה

שהלכה כמותו בכל מקום משיח דבת ציה ונחה עליו רוחא רוח

זכנה "רוח עשה וגברה" רוח דעת ויראת י"י דעל חנניה מישל ועזריה דכפרה ^{כדעם}
 אש אין בהם כל מום ומובימאה ונושכילים צלה חמה וידעו דעת ומדינו מדינו ואשנות
 נדס לעמוד זהו כל המלך דא וקרבו עם נו יתירא כנגד ששה דברים שנתחדשו באותו
 היום בעולם "ראשון לטבירה ששרתה בישא" ראשון לנשיאים "ראשון לבדל כדעם" ראש
 למחויעת מחסה שטנה" ראשון לאיקור צנה" ראשון לירידת האש "יבא בן נחשון בשש מעלות
 ויבנה "חור צות המקדש ולמטה נקרא שמו נחשון" על שירד תחלה למחשול שצים" צבולך כות
 נשיא חוץ מיהודה" שלמור הוא השבט להקטיף את עצמו שני ישב טו עבדך תחת הנער וכת
 בצור הוא הקטן "וכל אישבו ז' פסו" כנגד ששת ימי המעשה" ובכלא הוכפל שמו הרי כך"
 כנגד כל געות שביום נשכלילה" שלשים ומאה מעסקלה" כנגד שנות אדם עד שנולד שת"
 שבעים שקל כנגד שבעים שהפח לצבו ולהעולם מענ אומות" שבעים שקל בגימטריה נמש
 בשביל שזעם שירדו למעדים" כפ אחת כנגד התורה שטורה מעפ ידו שלהקצה עשה זהב
 כנגד עשרה דברות" מלאה קטרת תחליף הקיף בכל באה בש יעלה למען ירד" פלאחד כנגד
 אכל שנוף הפך רץ אברה" איל אחד כנגד יעחק שנבו והנה איל אחד" כבש באטת יעקב
 הפיר יעקב" פלאיל כבש בגמ אברה יעח ויעקב" ולצבה השלמם בקל ששם" כנגד מש אחוז
 שטון שלום צן ישראל ובין אברהם שבשמים" אילים כבשים עתורים שלשה מינים כנגד
 לוי וישראלים" וכנגד תורה נביאים וכתובים" וכן עתורים מלאו" שדוד שעמך ממנו נתברך
 בשש צרכות ואין עתורים לא לשון עמדה בלא אש הדעתו לגלים נאמ ועתדה בשדה לך
 פ"יבא בן נחשון בשש מערות ויצנה ייחוד בית המקדש" דא וקרבו למה מלאו ויתירא
 כנגד ו דברים שעטלו מאדם הראשון ועתידים לחזור כשיבוא בן נחשון והוא המשיח
 ולוקח" הו דברים שעטלו מאדם הראשון" זיוו דבת מטנה פשו ותשלחהו" חנו דבת כי
 אתה נל עפל תשוב" קומתו דבת ויתחבא האדם מלמך שגדעה קומתו ומעשית סלמא אמה"
 פירות הארץ והחילך דבת הדורה הארמה בעבורך בעצון תאכלנה" מאורות דבת וחפדה
 הלבנה ובוץ החמה" ומען שגנזן שכוזימנע מרשעים אולם" ומען שעתודיך לחזור בימי
 המשיח שנ ואקצו כצאת השמש בקצרותו" חיוו דבת בימי העץ ימט עמ" עתן שנה

קח שלשקמה רען שנה קומת דלת נאולך אתכם קוסמעות בקומה זקופה פירות הארץ והאילן
 דכסיהם נתן פריה והארץ נתן יבולה מאורות דבת נהיה אנה לבנה באור החמה ואור החמה
 יהיה שבעתים ביום השם הקריב בגמ נתן להם עצה מצד שם הכדובים דלת משה לומר לך שחא
 חסוב כחוב שלמעלה בהעלתך פמך נרות לחטבה לפרסומי עקח במות
 בהעלתך בגימ עשה בהם מעלות לאמולפע המנורה אידו באע איע צדיק לאורה
 פני המנורה אידו בגימ וביאע עליך לאורך שבעת המעט כפדל המזלרת שנים חסבל כתיב
 בהעלתך את הנרות וכת להעלת נר תבער לבית הלל נר ואחכ נרות שמוסיפי והולכת והינ לך על
 נר שמעלת בקדש ולצית שמא תחלה נרות ואחכ נר שמורידן והולכין להעלת נר תבער את
 תרד וזה מעשה המנורה וזה עולה שמונה עשר טפחים כמראה בגימ כבדיל מלמ שבבדיל
 הראה לו דמות למנורה כן עשה כן נרות עשה שלמה בעשר המנורות עשה במה שלמה
 ופעם הזכיר לצורה שהיא כשרה מארבע מועת כדאית במעלות נחמד לארבע מעלות
 בית השואבה טעום נתונם בגמ שיה לא עשו עגל שלהב"ו ואתנה את הלויים למכשיו של
 במיקו כנגד כהנים לויים וישראלים זקנים ועבדים משווקרדים וזהו קדש ישר לך האשיות
 כלום תבואתן וידבדל למשה קמ פדש פסח לטהרת לויים דמה שהלויים מופסוים
 ג ולכפר על בני ישראל ואהל ובעו מקסוירים וכו' ולכפר על בני ישראל בדביל הימ ושבתים שבנים
 נחתך על עמך ולהתם חטאו ולכפר עון בענין הקץ שלדעל מלמ שגלות מפרת כמון קדש
 ג ומצד המשום שנה יצוב מתבא העבדה ומצד אדם תעור ינתן שכינן שהקע לכלל המש
 טסו אק בו כח לעבוד עבודה וכח עיר ינתן במועדו מעל ונ לאחד שש שעות דמת שחובה
 במועדו באתכם ש"פ קף במועדו ש"פ קף בגמ בשבת לעשות הפסח לעשות חס ונ
 למ לך שלא עשו במנדל לא אנתו פסח בלבד אגשים אשר היו טמאים לנמש צרם בגימ
 לו כוואד ארוכין שליוסף אשר היו טמאים בגימ זה למת מעוק או בדדך דחקה בגימט
 זהו מאסקופה שעל ההי נקוד כלן נכתב ועשה פסח לך בחדש השני לט בשמט צדיק
 אתה שנה אז איר במקום ניקן ולפי שבחמשה עשר צוירך ממך לכך עושין בו פסחים
 אחד טעם לנמש יש פקיס בן טמא לנמש לומר לך שיש תולוק בין הטמאים איש נהנה

ואין עבוד טיהר " וצדק ל צמ הכא וצדק לא היה " ואיל וילך צדק אצו וצדק אמון " ו
וצדק ירבעם בן נבט " ואיל וצדק חסאים לא עמוד " וזהו וצדק לא היה נחל לעשות חב
שעשה צדק שעשה ירבעם למלך שהלך צדק חסאים שציטל הקדמת והחסיא את ישראל
גם זה שאינו צדק ומצטל לעש הפקח " ונכדתה ^{הנפש} ההוא סקת חסה " לומר לך א האיש נא ^{האשה}
בכלל שנבט " וחלל צמ קל וחלל לעש הפק " וחלל לעולם " ופקח בכרת וזהו וחלל לעלם
לעולמו שליוכל " והינו חמשתם שנה כדיל חייבי כחיות דלא מפקי חמשים " וציום יצים
את המש זפ כח צמ " כגד ל משכמות " ובערב ד צמ ובערב יהיה על המש במדאה חעב
ובערב תאמר מני יתק בקד " מקטירים לך בקד ובערב " ובערב חתרתני לי בקיר ציחזקל
שהיה מתבאר על הגלות וזהו ובערב חתרתני לי בקיר שיעאו בגולה תאמר מני יתק בקד כההא
ערב שן צו מקטירים לך בקד ובערב זכמראה אש עד בקד " העלות ל העלות הענק עד
העלות הגולה " זהו שאמר דאויז היז שיעשה להם נק בימי עזרא כדך שנעשה להם בימי ^{מש}
לא שקדם החאט " ובמקום צמ ובמקום אש ישכך שם הענק " ובמקום גדולים ל תעמוד " של
יהיו נפגם לא לפניהם ולא לערדיהם ולא לאחריהם וזהו ובמקום אש יש שם הענק והינו
לפניהם או לערדיהם לתעמוד לעשות שם גדולים " בידמש וקמ עשה לך שתי חצוצרות
בסוף של חין לא בידו שבחין נגזו " לך שתי חצוצרות שניך שמעלן שאם " שתי חצוצרות ^{כקד}
אצל יצק שעשו מלחמה באומות ונעחוס " כקף ולא זהב " של להקדיר קול העם בדעה
לדחותיכם וכיתבאו מלחמה " רמז למלחמת קוב ה עתידה שתבא לימעת המשך " ^{שמי}
תבאו מלחמה ביום מלחמה קוב " תבאו אותן אבות שזכות האבות עומד במלחמה
והדעתם בחערע על שם דוע התדועעה הארץ " תדועם בשבט ברזל " שמחתבם בגמ
גם ביום השבת " ובמועדיהם מלו ו " כקד ססח ועצרת ראש השנה יום הפורים קובה
עצרת " ויקע דבל מתנה יהודה בכולם כות ונדע וביהודה כות ויקע חקר מ " שכל משנה
שהיו צמדבר היו עצמותיו בארץ כלו לא נשע " מאקף ל צמ מאקף לכל המענה
ואין איש מאקף אותי הציתה במלגש בגבעה " ואיל וכעמוד מאחרי הקועד ואק מאקף
שבט לך על שהיה עמכם סמל מיכה על כן איש מאקף שהענק היה פולט אותם
ועמלק

ועמלך הודג בהם ונפלו כעמור מאחרי הקוער ואיך מאסת " ויקעו ב צמ' ויקעו ויהי חתת
להים " לעבאתם ויקענו " לומ' מה שם היה חתת להי על העב'י אש סביבותיהם אף סוף " דא
ויקעו להתם ד' ויקעו עיכא סוף פיס " דהתם לפי שועק בער צמ' זל מתוכס לס' נקעו
ביד רמה ושכנה לפניהם " אבל בעדן שהיה צינה עז נקעו לאחור ולא לפנים שהיה
לענק מלכט אחתם היה הודג בהם " והיה הטוב ההוא ד' טובה בת כאן " כנג' חמש מאות
אמה דשנה שליריחו שנתנו לבנו " והטבנו טוב הטוב יטיב והיטבנו " בגימ' ציריח " ^א
בנקעם צמ' בנקעם מן המונה " בנקעם מקדם " מה להלך מעדו אף כאן נקעם עשה
נמני הפוכין " שלעה להעבור השבטים שאותנותיהן חמשים אתהיכך שהוא חוזב ^{תא}
לא שהחטא גרם " טעם אחד לנוני הפוכין " לדאית בשבת מרס כל כתבי שאין זה סג
מקומה וכתבה כאן להפסיק בין פורענות ראשונה לפורענות שניה " ועש' סוף הפוכין
לומ' שמקומה לפע כן פרשיות לפע " ולולאדין הנוני הטובין לא הייתי יודע אם לאחר
כן פרשיות שלפניה אם לפעם לאחריה לכך עשאם הפוכין לומ' לפעם לפע " והוא אחר
ונקע אחיל מוע' מחנה להיים צמרש במדבר קע' שמעם עד הכ' עשרים פרשיות " והי' ^ד
זו היה לאומות נקע " והי' עולה אחד ושלושים " שנלחם עם ה' ול' מלך נקע ^ה
שהיה מתענע ולא היה טעם מומקומון שמעשה היה אומ' קומה " " נקע הארץ בשטע
הארץ מקוע עמו המרכבה וחיות הקדש " נקע באחד חשמל " נקע באחת שטח
שהוא בגימ' נבדד המר כסה " נקע בגימ' יעקב " שרמות יעקב חקוק כפוח הכבד
נקע עמהם " ובתה' כל בהי " כק' ל' גלים ומחנה לויה " במס' ויהי נקע י' תיבות " ^ו
כמו שיש במקו' ולכל היד החזקה שהוא סוף התורה " וצפיק בעתה' שבו' תצות " כמו שיש
בפי'ו בראש' שהוא תחלת התורה " לומ' שהוא חשוב ספר התורה בפע' עמו " ומתחיל בון
ומקיים בלמד " על שם הליכות עולם ל" כל פרשה שיש בה כדי ללקט פה' אותיות עמו ויהי
בנסע מעינין אותו מופע הדליקה לכך סמוך לו זתבער צמ' אש' " לומ' לך שנתחיל
אמרש' שיש בה' מה' אותו מן האש ועל כן המילה ששולה פה' מעלת מדינה שלבוהים
בצעה המונה בגימ' דקיעים " מוי יחבלו בש' אע"פ שהיה להם צמד הרבה סדס יין

קבוצים לעבוד הידוך מוהרה ואמרו אנו עדיכין להלחם בצנענים ולא נוכל להעצור מקטנו
עמנו ולכך אמרו מוי אכולנו צמד" טעמוול והיה טעמו דטעם לשד השמך" שאב מואב
מנעודין ושקט הוא על שמריו על כן עמוד טעמו בן" צטנוטו את טעמו "וישט את טעמו
קבוצה "מואב שהיה שוקט עמוד טעמו אבל לוי שבלה ממקום למקום צטנוטו את
טעמו ודוד המעבד אע"פ שגלו ממקום למקום לא שינו את טעמם צטנוטו את טעמו
בו וטעמו של גיתנה היהודי לא לאוכלי המץ ולמה לא מצותי חן צחקר לך" ואורך קבו
אנב עדום יעתי חק לך" לומ' אם לא מצתי חן צעניך למע' יעתי מצט' אמ' "האומץ"
עלהי" שבחמשה דברי האב אזהר לצנו טהור" צנאי ככה צעוטר בחכמה צעם"
צנאי ש' יאה ל' עבדך פעלך והדרך על בניהם" בכות ש' צנור צחקר יהיה צענו דוד
ישרים יבדך" צעוטר ש' נער הייתבם צקנתי ולא לאותו עלי נעז' וז' מצנן לה' ס"כ
היום חונ' ומלוה חדעו לצרם" בחכמה ש' תחת אבותיך יה' בני תשיתמך לשדים בלה"
ובל לאימושו מטי ומטי זרע ומפ' זרע" צטנים דכל' למע' יב' ימוכ' זמ' צט' על הח'
וכשם שהוח זוכה להם כך מחייב חנתם בה דברים חילום דכל' יחולו על דאש יואב ואל
כל צותאבו ול יכדת מצית יואב צב ומצורע ומחזיק בפלך ונופל בראב וחקר לחם" צב
תחת הכוח שהציות מיתשת הדוח" ומצורע ותחת הנואי ביה העדעת מעונה על צדיות"
ומחזיק בפלך בור שאך צו מים" ונופל צחלב קצד ימים" וחקר ימים לחם זה עוני תחת
העוטר" מעמאת שהעדיק זוכה לצנו צחמשה דברים" והחייב מחייב לצנו בה דברים
חילום" חסד' לי שצנים איש" כנג' ע' נטע שידרו למערים וכנג' ע' אומות" וכנג' ע'
שמות שיש להקצ' "וכנג' ע' שמות שט' של" וע' שמות לידושלים" וע' שמות לתועה"
תבין עלהי דחספה' לומ' לך שיהיו צקאמ' וזהו הידוך בה' חונטו תורה" עמך בגמ' יהו דומע"
ואעלתו מן הדוח אש עלך ושמי עליהם" כיואב לא אבחדם ולא אות' מצדחי עליהם" כיואב
אמרתי כיואתה לצדך תשא אותם ואתה אמרת לא אוכל לשאת משא כל העם הזה בחד'
לך מוי שישא עמך ותת' מרוחק עליהם לכך כתי' ויאעל מנת הדנה אש עליו וידת עליו
איש הזקעים" אבל לוד ומורד של היו מכלל הע' נאמ' בהם ותנח עליהם הדות" פד'

הרינת ואת השם ולא משלמשה" וכשאמרו לו יהושע כלום אמר מן יתן כל עם כי נביאים
 כלו השנים שנת יי את רוחו עליהם" ולא בנה הזקנים שאעל מרותי וסני עליהם" לזרוא ז' אף
 שמועצתו של מנין טעמים חונן מאו והוא טעמו של לוייתך לזרוא בגימ' לחולו מעשים" את את
 כל דגו הים יאסף להם" פ' ימות להם לשון יקובע וימת ויאסף" וזהו באסיפה בעלמא קבולו כנח
 ז' במ' ויהי כבוד עליו היות" ואילו כנח כפוח דגלי הכהנים" לומר לך שנהה עליהם השנים כנח
 הארון" ותנה ז' בג' הל' ואילו במד' עת ותנה התיבה" מתבאים קדי ביה מתבאים" וזהו
 אומרו משה מת ויהושע מבניק ישראל לארץ" מתבאים נוטרי משה תנוח נסמו בג' ארס
 מבניק" ויגז' ז' במ' ויגז' שלום" ואילו ויגז' דאטו באקב" וזהו שיש במד' יותר טענה באהדר
 בהם השלן על ידי אכילה האגדה עי' ירודה ונמלה שנפל על ראשם בטס ש' באוב ויקדאטו
 והוא מתחבלי על כנח שנפל עליהם הבה" כך בכאן היו מתחבלי על אותם שמות מושלל השל'
 כל שלום וקדי שליו" שלום לעדיקים ושלו לדשעים שהיה להם בקועים" המוחזקם ב' ב' ש'
 קברו א"ל המתותו היו המתאים" למה כי שם קברו את הע' המתאים" הכשית במת יצאת וחסיה"
 וישמע יי וקמ' ליה והאיש מעשה" שדיברו לו כינו לזנב ולא שמע אותם ארס ארז" עמו ענו כל'
 שהיה חשבון ענוימים בהר' ויכסרו הענק ששת ימים ואח"כ ג' ארבעים" ענו בהימ' בעד' שטח'
 ג' עד' במד' במד' ל' ויחודע" במד' נהפכו עליו עיר" לז' שאם במד' שאנו מד' נחיה
 לנביאים נהמך עולם עליהם אבל מעל יבשב כותבגוד למע רבו" וכמד' תג' על דהי' ארז'
 שמענובה עמ' של' ביחזק' וזה מור של' כבדאשית" והענק' של' ירוא במעלה דהי' ארז'
 ל' תשרל בשעת הקללה" רמ' ז' במ' רמ' נאלה" רמ' שדריה כי מעוה" שמע' התשל' ליה'
 שדמ' שדריה כי מעוה" שאם לא כ' אף מ' שיטהרנה" רמ' תג' על הדיש" וס' הדת' עמ' את
 דאשה רמ' שדריה כי מעוה" והעם לא נסע בפיק' ותתעב אחותנו יש' תיבות" לכך המעוה נה' ליה'
 שכונה ימים" **שלח לך** שלח לך אנשים סמך מגדלים למרים" בשב' ל' ל' ש'
 הרע שקיפרו" שלח לך אנשים" פ' חכם" שיהיו חכמים וצדיקים" שלח
 לך רמ' למען שלח טעם ישולחו רמ' וברורה" שצ' למים ושלח טעם הרב הבר' וכל' שלח
 מעל מע' וצאו" וישלח אותם משה קל' חמה" שאמ' להם הפס' פדמה לעל' שלעולם יכנס ארס

בכיסוד ויעא בכי טוב " ראש בע נשל המה " המה עולה ב מלמ שהיו שרי חמשים " פורי
ב צמ גדל צן פורי " תעבונ כל מתי קרי " המורגלים שהיו מתי פתי ששלחו אותם לתור את
הארץ ולגלות עלקורי היה תעבונ " שהוציאו דבד וגרמו שנקבע לי בטייה לזרעת " אה
שמות האנשים בקמ שמונתיהם מכוערים " את ההר בגמ התורה שתעמנו להם צנות
התורה " השמנה צ במ השמנה היא אם רזה " נאת השמנה ואת החדקה אשמנו בוחקה
צמדש הנע א הרועים " לו לא הוציאו דבד היו זוכים לכל מה שאמור צענמ במדעה לצב חרדה
אותם ומרג שמ תדענה על ידי יש זעכסו שהוציאו דבד גרמו למת סנ זבנהם יהיו דועים צמנ
אדבע שנה " חמת ויעלו צמב וצוא קת בהפק אבות שנשתטח על קברי אבות " למקום הקו קוד
נא אש הפיח מתחיל צל ומקיים בלי דסתם נזירות ליום והיי אס דפה לשתותו כחיו " אה חמלא ודיח
סקחין וזוכה ללמוד וללמד " והאמרי יושב מל ו " שקול הוא כששה עממים שנצו כגבה ארזים
גבדו " עלה נעלה בדי " לומ שאפ אם יאמ לנו עשו קולמות ועלו לדקיע שהוא מהלך תך שנה נעלה
כי חזקה הוא וממנו " איתא בגמרא אונקדא מומנ לא מומנ " שאפ בעל הבית אינו יכול להוציא
כל מעש " יש מפרשי לא מומנ לשון מוט פיר בלי " ויש מפרשי לפי שכל אותיות של ממנו כפול
כמו מים טקו לכך טלל שנים דברים פשוטו והדרש שלו " ועלנו צ הננו ועלנו " ואם כה יאמרו
לנו עלו ועלנו " זה שאומרים כי אין לבי מעצוד להושיע ברב אובמעט " אז היו ס דבוא ונפלו
ויהונתן לא היה לא הוא ונערו ונשחוס " ונהי צ צמפו ה ונהי בעינינו כחגבים " ונהי כטמא כלנו
וכן היינו צעמיהם בגמ זהו נמלים קועי " וכן גם כן כוטרלי וכמו נמלים " וצזה " יחשב מה שפירש
לשו שמענו אמורים נמלים צעם כי מאין דצד שמום שלכמעט ודלא הפיח אומ ונהי בעי
פחג וכן היינו צעמיהם ומשמע כחגבים ולא כנמלים לא כמו שאמ נראה שמדקדק רשי על
כן " ונהי כטמא כלנו " לפי שאז נבצר עליהם קורו טמא " כחגבים צמיהל ואי ויושביה
כחגבים " כדאית במדרש שענק אכל רמון וזרק הקליף וכל טעם עשד מורגלים נכנקו ליטב
צדוקה מפני העל וזהו זיושביה כחגבים שישבו בה כחגבים " לנפלי צמקו לנפלי צחד " דחה
דחיתני לנפלי " אש החלות לנפלי לפנו " גם צבל לנפלי א חללי ישרא " שבעון זאת הנפילה
דחוכ שגרמו לי שנה נפילה דבת ופבדיכם אתם יפלו צמוי היו ודחיתני לנפלי לצדיות שגרמו
שחדב הבית ונפלו צוד צבל והינו גם צבל לנפלי א חללי ישרא " וכך צומי המת שבתצ שטנה

על גבי דבית ולא הניחום לצנותו " נתנה ראש זהו ע"ז וכן בעקל אשר ילכו לפענו אשר אותנו
 ראש " ומה התם אחד מ' יוסאף כן אחר כל יום " אים א אחיו נתנה ראש ונשובה מעדימה
 ר' בגימ' עצורה אחדת " לחמוול צמכי לחמינו הם " לחמנו טאכל " זה לחמנו הם " בנפשו
 לחמנו " אם בן " לתמרוח לחמנו הם ונאכלם בלחם אבל לאחד שעברו את פ' ע' ויבוס ויכתום " זהו
 בנפשו נביא לחמנו מוכת חרדה מרדכי וד' להם הדרך מאד שתלכו מ' שנה במרדכי " העלית
 ה צריש כיתשא " מבלתי צמג מבלתי יכלת ע"י " ואירך ותזע בהם לצנ אסור מבלתי שבעתך
 בענק תועבות ידושלים " כציכול שעונות ישל עושן ליד חזקה שאית בה יבלת " וישחטם צמח
 שחית שצורה " לומ' שעברו על החודה שנכרתו עליה שמונה כדיתנת צכלל ושמונה כדיתנת
 צפוט על כן עתק רעות למולתי חבלה לפדוע על השאתם " וענה יבדל נא כחא יבול יגד קבולה
 אמ' מנ' אם נסך גשמה פעמ' צעפדה נסיונות זכור להם ערקות אלהים אציהם שנקית אותו
 בעשרה נקיונות " כבול צ' צמ' כבול חסוך " כבול צ' דועך הותר צ' תמותה " זהו שאמ' שני פדלקים
 טזבים עמדו ליטול משה ודוד שידעו להתפלל עלהם " יודישס צ' וזרעו יודישס " המה ע"י יודישס
 והכה צום הילה " שלא היה יכול להודישס אמלא שש' הודישס מופנו " נביאתי יוד' יתרה " שאמ' א
 אותו א' הארץ שנתקדשה בעשר קדושות " ופקדיכם אתם " פ' טאשה אתם צ' אודתכם כן תשכבו
 עצמכם ותמותו " חיו צאת בש קמוץ שהוא צגית בחלקם שהוא חלקם " עין בעין ג' אש' עית
 צען נראה אתה ע"י " כו עין צען יהיו בשב ע"י עיון " ואיל עין צען שן צען " בעו דשה א"ז לראות
 צשכונה כדבית ה' ע"י צע"י כולה יראת האדם וחי וזהו שבת כחך אש' עין צע"י נראה אתה ע"י
 וסמ' ליה והמתה " אבל לעתיד לבוא יראו ועתידין לומר זה ע"י קונו לו " וכת' רמז למטה שרדשו
 עין צע"י ממוק כדבית ה' עין צע"י וסמ' ליה והמתה פ"י אם יהיה עין צע"י ממש שמו ימדתו
 כן פירשו מעט " זועפלו צמח ילפחך דאיבא למע' דאמ' מן המעפילים היה " ועשיתם אשר
 ל' סמך פלש נסכים למלחמה " וכת' צמח אש' יעא לפניהם סמך מיד מרש' קדבנות " חכה
 על הדי " שחמשה דברים חייבין בולה הומש רבעים קמח חייבין " מהאשיות עליונותם
 חפס מתחיל צמ' ומס' צמ' " לומר לך שעה יפה יפה א' מאר' צעים " הכרת תכרות צ' שויבדח
 תורה לשון צ' אדם " סמך מקושש למגדף " לומר לך שבזמ' א' היו " טראית בחולך פ' ומפ'

ששבת חמור כע"ז קמך להם פירש יגיעת" ששקולה גם כן ככל המצוות דכ"ה וזכרתם את כ"ה
מצוות י"י כל מצוות יי' עולה ת"י"ב ולא יהיה לך מפי הקב"ה שמנום "ועשו להם יגיעת אמר הק"ה
אע דועה שתהיו מעטסין כמלאכים לבושי הבדים" וכאשר ראית אותי מעטסין לכך ענה בתכלת
שדומה לרשיע ולכפא הכבוד "יעינת באת בש ב"ה עולה בכאי" יגיעת צ"ג יצדקות" ובג"מ נשד"ס
לומר מי שהוא זהיר במצוות יגיעת זוטה ורואה פעה שכינה דכ"ה אע בצדקה אחזה פנק" ואכה
למה שנ' ואשא אתכם על כנפי נשרים" וראתם בג"מ יגיעת ביום "וזכרתם אותנו כ"ה זכירה
בעיעת" לכך ענה לעשות ל' יגיעות כל בנפנת בג"מ שכל מקום שיפכה יזכור" ובכל א"ה קדשים"
כ"י שיזכור ל"ה חומשי תורה" ויש בכל א"ה חופץ "שימנע מעלעשות עבירה בשמותה איבדלים
המזדקלים את האדם לעבירה ולזוה" חזנים" עיכס" פה" ואטס" ידים" רגלים" העדוה" והלצ" חזס
שמור עצמו מעבירה אכה לעלעט למעלה מ"ה רשיעים דכ"ה וזיתנה נפש אח"כ עתודה בעדור
החיים" ואם עבר בהן עבירה נודן בה' דיכ"ה בחיבוט הקצר ובשבעה מנחמים שלגיהנס" יגיעת
עלה ששמוות וחמשה עשר חופין ושמונה קשרים עולה ת"י"ג לומר לך ששקולה מצוות יגיעת
בכל התורה כולה" בכל עת יהיו בג"מ לצנים בג"מ זה יגיעת לצדיקים" ויקח קד"ה"
ויקח קד"ה קמך מחלוקת קד"ה למרש יגיעת" שעל ענת יגיעת החלק על
מש" ויקח קד"ה בג"מ זה במקח רע" עושר שמור לצעליו לרעתו בג"מ לעשדו שלקח על
היה" ויקומו בג"מ לחלק חמשים ומאתים בג"מ גד כלומ גד רשעים ידעך" קדאי חק יונ"ג
שעברו על עשר הדברות" אנשי שם בחכמה ועושר וטחייבו בדור המבול שנ' בהם אע
אנשי השם" וישמע מנ' בג"מ מכאן שחשדוהו באשה" ובקשתם ה' ובקשתם גם כהנה" ובקש'
משם את יי' א"י" ובקשתם אותו משם" בירמיה על הקול" כשתצקש אותו בקולך בתשובה
תגלו אז ובקשתם גם כהנה שהיא בטילה מכם כל זמן שאתם בגולה" תלינו עליו תל"כנו מ"ה"
ווי"לם שהדהרו על רצם" ל' תפן ל' צפ" ל' תפן למעחות" ל' תפן ל' קש' העם ה" ל' תפן ל' אית"
פ' הם קשי ה'עם ודצדיקים דבד אוק ל'פ" ל' תפן ל' מנחותם" אחד מהם ל' במולא הדעת ית'
מק"ס" וא"ל פיישבו אחים יחדו ומת אחד מהם" יהי דבדך כל דבד אחד מהם ל'טובה" אם
לא כשת מת אחד את נפש כנפש אחד מהם" בליהו" פ' שמושה פ"ס ל'קד"ה שיעצ' ל'טובה

ויחזור

ויחזור זה וביק של ארצה דמז לו שמוות כשת מחד " העיני צמי העיני האנשים ההם " ואיל
 העיני צמר לך " מלמ שותק וחזירם הטיחו וצדים כלמי מעלה לא ששנה הכת עליהם ולמ
 הפשט העיני האנשים ההם תנקד שאתה רועה לעשות אותנו עורים ועינים לנו שכל אמת
 להציא אותנו לארץ חיו " וענה אתה אומ להמיתנו במדבר " ויקהל עליהם קרח כמו
 לאהלן כשנמשה ואת כל העדה הקהל " כדגע צמ צהא " פרש וארץ ארץ היו לשמה כדגע
 כמז למן דאמ עדות קדח איליהם חלק לעו הצא " והינו לפת היו לשמה כדגע ספותמו קמו
 לעו הזה תמו לעול הצא " תקמו צמ פק תסמו בכל הטאות " ואם הדע תדעו גם אתם גם
 מלכם תקמו " שאמ להם שאם לא יחדרו בהם שימותו הם וקרח גדולם " ימותו צמ אם פט
 כל האדם ימותו זה " והאקץ כצד תצלה וישביה כמו כן ימותו " פ אמ שתכלה וישביה ימותו
 שיצלו הם תחתם " ופקדת גמ ופקדת כל הארץ יפעלי " ופקדת משאדות " ופקדת לעד
 הכהן " צשכל שדעה ליכנס בפקדת לעד שפקשו כהונה על כן ופקדת כל הארץ יפק עליה
 ופקד כל הארץ יפקד אמ מעש אם הקצה יעשה לנו כמו ששנה לכל אדם יפקד עו חבול
 בעם על שלשים ועל רבעים לא שיענשם מיד " כדיוחה צמ מתדילי לשני ואם כדיוחה
 כדיוחה " שהאכיל קרח לעדתו עד שהמשיכם אחריו " כדיוחה כפרה ל מיתות צל " את
 החטאים הל צנפתם " שבתחייבו על עקבי נפשותם כדלם לקיש דאמ דוש לקיש מאי דכל
 בחנמי לעגי מעוק חרק על שניכנו " צשכול חנופה שהחנפתם קרח על עסקי לאמה חרק
 שר שלביהם שנימו " חרק אותיו קרח " ותבקע ל צמ ותבקעה אדמה " ואיל ותבקע הארץ
 לקולם " ותבקע הער צדמיה ודמלכים על ידושלם " ותבקע הארץ לקולם זהינו דסת זכל יש
 אמ סביבותיהם נקו לקולם ודמז להא דאיתא צעיהובן שסתיה שלביהם צדושלם " ותבקע
 העיר פיל צדושלם שם ותבקע האדמה וידו שאולה " ואצרו צמ הל נאיל ויאצרוכל
 כיון שואצרו טאצו כל מעלחמה " ש טעו חמש הלה לך הסק על שציקשו כהונה " האדם
 לקרח קת חרם " מלמ שעשוק חרם על שחברו לקרח " החטאים צמ החטאים הל צמ
 החטאים את עמלק " לומ לך כגע שאלו תלמו צמ שיש כל חפץ עמלק צמ שו שראה וקפץ
 כל הנקום שנעשו לשד ונאדוה להם כדיוחה צמ שאל למו שראה אמרם כדיוחה

והפך

לתוכה " וימלו על פניהם ולא התפללו כמו למעלה" שלא היתה תפלה שגוריה צפיהם ועל כן אמר
 כיוצא בקצת בדאמרל חננה צן דוקא כשהיה מתפלל על החולה אם אין תפלתו שגורה צפוי אב
 יודע שהוא מטונף וילך באות בש אותנו מוקפה שכך להעביר המקנה " יסדח ל צמ והיה החיש
 אש אצה בומטרו יפדח" ואיל עדיק לתמר יפדח" יפדח כשושטה " יפדח צימנו עדיק" מנסהו^{יפדח}
 זהו עדיק לתמר יפדח שפיק שמטהו יפדח יפדח יפדח יפדח יפדח יפדח יפדח יפדח יפדח יפדח^{הויל}
 וזהו כשמת הטוב על הכאש ירד על הזקן זקן אהרן וכך יפדח צימנו עדיק שנ על המלך
 המשיח שצימנו תחזור הכחונה ויפדח כשה אהרן" פדח יפדח יפדח יפדח יפדח יפדח יפדח יפדח יפדח
 על הכחונה קדח וירבעם ועזיהו" שקדים בגימ חשמונים" דמח לחשמונים שהם מזרע אהרן
 ותתקיים הכחונה צידם" נישא מעש את כל המטות חס ננ" סהיו יצאים כמו שהכנתם לצבא מרי
 מבוא למד משה שקראם ממרים" וכלנו ל צמ וכלנו עלך וישדתך" ואיל וכלנו עליהם רצם
 בחלק לקות" וכלנו גויים רבים ל יי ב"ה ה"ל לעם" ש"ל שאו דרך פגדים וכלנו וגו' פ"ו וכלנו עליהם
 רבים בחלק לקות להער לישראל כדכתוב וכן המשכילים יכשלו ער עת קץ אבל כשיצא הקץ וכלנו
 גויים רבים ל יי ו' והיו וכלנו עלך וישדתך כדכתוב והיו צע נכר חכריהם וכו' ומכאן האם צ"ל
 האם תמו לבוע וחידן בחיוב האם חידן עזרתי צי" שמי שחידן ל אשה כדכתוב אשה ל עזר נגזון
 וכך מי שאינו למד תורה כדכתוב ותנשיה נדחה ממני' חשוב כמה כדכתוב האם תמנו לבוע" וזני
 הנה עתה כדרך שנותנים בשטר מתנה בדעת חפצה ונפש שלימה" מקדש הקדשים מן סת
 שמן צמ שדרשו ר"ל לרבות לוג שכתב שלב צורע" וזה לך תרומת מתנם וכך למעלה זה
 יהיה לך שני כומים ש"ל זה עולה ארבעה ועשרים דמך לארבע ועשרים מתנות כהונה"
 כ"ה צ"ל אף פדה יפדה" ואיך אח לא פדה יפדה" הינו דאמר י יהושע יחל שלא יפדה
 וילדה שני זכרים שניהם לכהן אף האחד פולח חבית והינו אח לא פדה יפדה" תרומות ג' כ"ה
 תרומות הקדשים הרי בגלבוני ל ל' ול מטר ושדה תרומות ואיש תרומות הרסנה" זה הוא שיושן
 חלל אם דומה הדין למלך שאינו צריך כלום יעמידו ארץ והינו ושדה תרומות ש"ב צי שאול
 ואם דומה לכהן שמתזר על הגרנות והינו כל תרומות הקדשים יפדה" והרמתם ממכר
 קרי ביה ממנו אף ועומק ממין על שאינו מינו ולא מחיש על הישן ש"ב שנה

זאת חקת התורה

בפרק ששי מקלות העידו אנשי מדינת עלר
 שבעל שהיה מוכר להם זמן והביא שלוש
 מקוה כתחלה לבלתי צמח וטען עליו אים
 חיים לבלתי לפרוץ ולא הרק מבלתי לבלתי שצריך
 שהיא חיותו בלתי ולא שירקס מבלתי לבלתי
 פתוח ו צמח ובלתי פתוח שרשי פתוח חלי
 מים קצר פתוח גרום אשפתו כקצר פתוח
 הינו ומכרין ארבע ממות בלתי חרס נקב
 משקה נכסל מלך ש בו מי חטאות והינו כלי
 פתוח הממור כחץ חצן מי חטאות שאינו שטב
 בלתי ועדיין בלתי הוא לענף זרעים צקב בשורש
 קלף קלנף כי הוא מאכל עגבים והינו חץ קלנף
 טהור הוא לענף זרעים שאם היו זרעים זרעים
 בענין נקוב הינו מקבל טהרה והינו שרשי
 פתוח לי מים ועדיין בלתי הוא לענף זרעים נקב
 כמוצא זית טהור מפתם בלתי חרש השמר
 לזתים והינו פתוח גרום דפתם חכילה צמח
 ועדיין בלתי הוא לרמוס כקב כמוצא רמץ
 טהור מבלום והינו משפתו פקוד פתוח בלתי
 כשנקב כרמון ופתוח כמוצא רמץ זורקין
 אותנו לחשפה ואיך שם בלתי עלץ ענף בחרש
 הראשון סמך זה למרשת פרה שפרא שון
 נשרפה הפרה וגם כמו שורש חזן שמתנת
 צדיקים מכפרת כמו פרה פרה חרשה
 בגיה מכפר ונצת שם מרים ותקבר שם
 שם בגיה מכפר שם בגיה אפור בהסוד הוא
 יורב צמח וירב העם זמיר וירב בנחל
 למחר שעשו מדינה על עמקי חל שפתק מהם
 והינו הצור שהיה מושך כעל העליתנו

סמך חקת התורה לכה ימכס את חלבו ממנו
 ימד לא ניתנה תורה לא לאוכלי המץ שניה לה
 לאוכלי תרומה ועוד דמד המתיקים בהות
 פי יש להם מעט שאיך נותנן הרומה לבקן עם
 הארץ לא תחללו ומכך ליה חקת התורה
 שתלמיד חכמים שאולא הוא חילול השם ולא
 תמותו ומכך ליה חקת התורה דכת עץ חיים
 היא למחזיקים בה פרה אדומה צביה זה
 על עוף עגל לא עלה עלה עולי על כהן חסו
 שחילו לא משסה בעול לא עלה לבר
 כסוה ושך את הפרה לעיני הכסוק מתה
 ומקיים בשריפה לומר שמעריבים עצים בשרית
 תה וחסף ג הכח וחידך וחסף הכצורע
 וחסף נדח ישרא הכצורע חיתקש למת וכסו
 שפיר הפרה וטאה דת כך תכלת הצדיקים גם
 כן מלך דה וחסף נדח ישרא לעתיד אז וחסף
 הכצורע דכת אז ירלב כחיל כסח וכך לא ירבו
 לאמר פרה דכת בלע המות לנצח בגי ה
 בום בגי הנה אך בגי כזה יתחלא בגי מרצת
 קרש בגי הירדן אם התרחצת בגי שלג זה
 הוא נסה שדרשו ויאמר לעזר הכהן לאנשי
 הצבא שכין שבא משה לבלל כעם בא לבלל
 טעות ששכח להורות להם הלכות געולה זה
 הוא בגי מריבה כיין שבא לבלל מריבה טעה
 בגי כזה בגי הירדן לומר שמי הירדן כבי
 נדה וערי יסף ארבעים פאה והינו כשמואל ואמר
 בשבת לטבול בעהרות שחמו ירבו הנוטפין על
 הזוחלים ומיץ סאה ריך דרך חילה בגי שלג
 לומר שיכולין לעטות מקוה משלג כדארתא

חסר ה' שיעקר התרעומת היה על משה ותמונה
וגפן ורמזן ולהלן הקדים גפן דכה ארץ חטה
ושעורה וגפן ותמונה ורמזן לא בכל מקום מקדים
גפן דבת ארץ תחת גפנו וארץ תחת תמונתו
וכאן מקדים תמונה משום דמלך סבירא רמז
לקחה שמונתו בדת משם עצי תמונה קח את
העצה לאו הטורים הגדולים שבצורה והוא לא
עשה כן לא ניקהילנו משה ואהרן את כל הקהל
גדולים וקטנים פני הפלג כעצמם ככולה
מלמד שכל ישראל על פני הפלג כעם אל
כעם והיה המועט מחזיק את המרובה הן
גבול המין הפלג המין העץ כמו שלשם הכר
הצמי גם כן כמי הפר הצנוי ואיך המין הגוף
אומן היקב כמו שהיה שם ועב גם טאן ארץ
בלא מים ומעך לגפן דאמר עץ שאלו ממנו
אדם ומאשן חטה היה זה הוא המין העץ המין
הגוף ולכך דאמר אשכול היה דכתיב או כר
היקב ויך הפלג הוא הכה לפלג אחד ונבקעו
כל העורים שבמרחב שני יבקע צורים במרחב
לכך בגי' מדה במדה נעברה טא בארץ
ובפיחון אמר אעברה נא לא אמר זכור מרה
שאמר עשו נעשה ונלבה ולכך אמר ארץ של
ודצאנו חסר יוד על ידי עשר מכות הצדק
משם כן כחוב מצא לקראתך והינו דכתיב
אלום וכי ידבר המנה למלחמה מכרם גאס
מימך נשתה ונתתי מכרם ואעיד ביום מכרם
צדי על מכרם בכסף צדיק בשביל שמתן לכת
צדיק וצדו את אביהם בית מכרם בפיחם ואמר
חיה רעה אכלתהו על כן ונתתי מכרם והוצרכו

לשנות מימיהם בכסף והעלל כמלך הכסף
ואיך בכרשת וארא והלבושתם ככל והלבושתם
את לעזר בנו והלבושתם כתנת דאיכא מן ואת
כהן גדולין כהן גדול טען משיחה כשם ^{דוהבש}
כתנות והתם היתה במשיחה מן והלבושתם יתא
היה במשיחה וימת שם אהרן בגי' כי כהן
במשיחה ויראו בגי' בעננים ותקצר נפש
העם מלמד שראו כל הצחות שיצונו עליהם
בגלות ארצם ותקצר ד ותקצר נפש העם
ותקצר נפשו בעמל ישראל ותקצר נפשו למות
ותקצר נפשו בהם כיון שראו לגבול ארצם
ותקצר נפש העם ודיברו בני וצמשה וקצרה
נפשו בעמל ישראל שחטאו ותקצר נפשו למות
שמת מהרץ בגבול ארצם וכך ותקצר נפשו בהם
דרישיה דקרא ועכחיד שלשת הרועים בידו אחד
שירשו אותו על אהרן ומרים ונשה שמתו ^{עצמן}
בחדש אחד קלקל בגי' זה רמז שכל
בדיקה איברים הנחשים לפי שעשו מעשה
נחש שהותיו לנשף הרע על המין את הנחש
לרבות כלבים וחיות רעות ושייחסו עליהם
כדרך המיפרות בנשמים השוט שמכהו
בו במקום גבול כדי שיראה אותו בכל געם יזכור
משם נפשו ולא אמר ויענו אמת דר' גרין
הכל בכל המבעות לפי שכל נחל צדק הן ואת
רבים ויבין וגד ועלמין דכל תורה ונפעו הכל
על הגחל ממקום למקום את והב בטובה
כמו יתב וכך הנה גביר כמו היה גדול בי אשר
טף לבו בטובה כלגרי במהירות כמו בעבר
מפה שבמורה לקחנו ואמר רב זזה הוא שכר
במלחמות

וירש שלם הוצרכו לחורישם לא ברחו ממנו

זירת בלך

בלק נא ללוק דוק של ישראל יצא צמר שעל לבס
 כצמר לקללם וזה הוא כצמר כנודת מק אה כן
 קללת חנם לא תבא וירא שראה שעמדה לו
 חמה למשה וירא שתקדחה חמה מצנינו ויהיה
 לשון הבנה כמו כי שמע יוסף וכך לשון שמעיה
 כמו וכל העם רוחים ויגר ב' צמם ויגר שאול
 אשר הוא משכיל מחוי ויגר מוחב יתן כפץ
 בשביל שראה שישל מצלחים ומצבילים בכל
 ירא מפניהם ילחכו ב' צמם ילחכו הקהל
 ילחכו עמר כחש צתרי עשר כפר שתדע
 עבד בשבטך שמדבר מעטף הגמולה והיכו
 דכה כשמו לבגדי יחילו לשמע צו לומר
 כאשר כפל כחיים על כל החיות כן יהיה לעג
 ויגר מוחב והיכו דכה חילי מוחב יחזקו
 רעד יושב ממולי שיטב כנגדי וראה חותי
 וחי מיני ~~החיות~~ חותי מפני העטם ~~החיות~~
 חותו לבלעם כן בעור פתה בגי זהו פתה
 חלמות הנה עם יצא חטה ענה שים לומר
 שים רבואות יצו לכה נא כה כי חמשה
 דגלים הם וערב רב יוצא חתיהם זנב ארה לי
 כיו הכשילו שלבטק קלל חותו מבורך גמור
 תברך מבורך יהי שם י' מבורך מידך טאוב
 מלמד שהיה יודע לכונן השעה שהקצה כועם
 טה והיה מקלל ומבדך בצי וזה הוא יהי שם י'
 מבורך וצודי גומור תחור לא תחור אה
 העם ומשיא בעמך לא תחור וירשן משה
 במקדוירך והוא הדין לכל אדם עלכן לא תחור

במלחמות י' דק הבהנה ושלל הערים בזונו לך
 בטובה ב' חת וחב בטובה בטובה ובטובה
 ורכו זה הוא שתרם אנקלות בטובה שיזכרו
 נעים שלם סוף כריכה ע' בטובה וגו' וטובה דקרא
 גער בים סוף ויבשהו הכן נמי יירי ביבשת
 ים סוף ומשי הנחלים ק"ד ש' שהים היה יורד
 מן ההר וגם שנהרגו בנהל לשבת ב' צמם
 לשבת חכום לשבת ער שזכות אברהם זכון
 לזה ו' היו ואמר אינני נשא משה ושהה
 עמה עשר שנים ולא ילדה שהוא יכול להוציאה
 ולפיכך לה מוכה מקץ עשר שנים לשבת חכום
 בחרך שלחן הגר והינו לשבת ער שיטב ערירי
 יכול לישא אחרת וכמה מקץ עשר שנים
 ונשען ב' צמם וכשען לבטול מוחב ושען על
 קדוש ישראל מוחב כיון שבאו לבטול מוחב וראו
 המים שנגשו להם ונשען על קדוש ישראל
 עלי בחר ענו לה כשחזרו סך העלמה חנו
 על הבאר וחזרו שירה במקום טהרה וכתבין
 משאבים שם יתבו עדיקת י' ענו ב' צמם
 ענו לה עט ל' בתורה שעלה מיד ענו ל' ג'
 בתורה וחזרו שירה וכבמות הגא קרי ב' צ'
 בא מות בגא דכה ויקבר חתנו בג' אענה
 בארץ ולח ואמר טו כדרך שאמר בחורם לפי
 שלא רצה לפייסו כלכך ולא שנה לולא כ' ל' טו
 לו בשלום ועלכך לא השיב לו תשובה כמו שעשה
 מלך מדין לא מדי יצא לקראתו למלחמה
 עלכן יאמרו המושלים בגי זה המה המושלים
 ביעים אשר ער מירבא דיש טקוה ונשאר
 יושב כ' שרפה בחשומטל מאש פלה וירש' כה

שאתר לקבל כל אדם ^{מאן ג' מאן ג' לתת}
מאן בלעם הלך עמנו ^{אשר מאן לתת לך בכסף}
מלגו שכונתו של בלעם להדנות לן שכרו זהו
מאן כזי לתתו בכסף כדיוס להדנות שכרו ^{ואשר}
תאר יחוד בגי' שקבל את מואב ^{לא תחוד את}
העם בלעם אמר קצה לי והקצה השיבו לך תחוד
אכלו חסרון כל שהוא ^{ואך את הדבר יכול אם}
ירצה לקבל האומנות יקבל ^{ישלעמך או אם לא}
לברך ישראל ^{ברך האומנות לך תחלה} ותג' ג' ג'
ג' ג' ענין תרי' וחוד ^{ות' משורנו מני אחרין למה}
ות' האתוק בשביל ות' משורנו שבלעם למה מני
אחרין ^{שהוא חפץ לקבל והקצה רצה לברכס}
יד את האתוק ולא קבל אותה לפי שהיה ברעתו
לקבל את ישראל ^{ואך שתי קלות ביוס אחד ודבר}
לא חוסף לקבל אימרי מפת שלא הגיע הרגע
שלהזעם ^{בדרך לשלך מכאן שכל הדרכים יצת}
סכנה ^{הלא אכזי אתן כן מלא ו' ששודרית}
אברה ^{לו לבעיה בעלמא חיקתי בעלמא י' איה}
כברקא קמא דעא ^{רכבת עני בגי' ובעתע}
אתכח כה ביה ^{בא משח ובריס חטאת} ואתה
חזית ^{מלא ו' שהשיבד חסנו ששה דברי}
ונבראת ביוס ששיבין השמשות ^{הנה חנכי לית}
לשטן יצאת ממדת ^{חמדת וחמס' שמלאך}
וחמס' היה ^{מלאך ג' בדרך בגי' גבר להמלך}
שבעה כרים ושבעה אילים ^{וק' עשה איוב}
פי כן מנהג בני נח להקדיב שבעה שבעה כבוד
שבע המצות שלהן ^{על עולתך חפלי ג' כי לא}
חפץ בה הקבה שאמר לו טוב פת חריבה ושלא
בה מבית מלא גברו ריב חת ממך ^{כי משבעה}

כרים ושבעה אילים שהקריבו מואבין ^{שגיא}
ג' ג' ג' וחיך להים יראע בשורדי ^{מלגו שה}
בלעם שונא אותם וחפץ לקבלם ^{יותר מבלך והיד}
מתפלל עליהם להים יראע בשורדי ^{ערכת ז' הטן}
וחיך הנה מן ערכת משפט ^{כלוגר שערך המצות}
כדי לערוך משפט עם ישראל ^{וילך שפי בגי' חגר}
ברגל ז'א מלשון שפ' מצותיה משום שנתלחץ
רגל בלעם ^{לקרי' שפי ג' כמלה שפ' שפ' שפ' שפ'}
באיזה שעה טוב לקבל את ישראל ^{בפי בגי' מלאך}
בפי בגי' הקב' ^{שמלאך נתן זעם לתוך פיו}
להחזירו ^{לבליך וישא משל שהרים קולו שיסעוהו}
כל שבעים אומות כזי שיצונו בישראל ^{וזוהא מברך}
יעהוב קול גדול קבלה החשב לו ^{מך אדם כלוגר}
היאך חנו באים עליהם מארס לקבלם ומארס יצא
אברהם אביהם ^{טען בצרכות ש' לך לך מאורצ' וכת}
וכת ומצרכך וג' וכך יעקב הלך לארס טען כל
אותם הצרכות ש' ^{הנה חנכי ענק רג' דא מארס}
שלא להם לא היינו בעולם שאנו מארס וכשעקב
יצחק ככפיה גס כבלסה ממחור ש' ^{הנה ילדה ילדה}
גס היא ואתה גס כן כפוי טובה ^{שאלו אברהם}
לא באתה לעולם שצדקתו כזל לט' ^{מבדוס וחוכ}
גס כן כפוי טובה שאלו לא כזי יעקב לבין להיו
לן בעם וחכו באים מארס לקבלם ^{מך ארס ג' ג' חש}
אש' פי באים בזכות אברהם ש' ^{טע' יעקב}
ז' כ' יעקב כל' ^{עח' כמעגל צדק אותו ושע' יצא}
לקבלו והנחנו כמעגל צדק שלא כע' ^{יעקב}
כזי לביהם ^{מהררי קיים יתד שהעטרו ע'}
קדמנים זה רג' וזה ג' ^{וכתנו עליו ברית שנאם}
אני לא מעבר רג' וג' וחא ש' ^{לי לעמוד הדת}
לקבל

לְקַלְלֵם כִּי הָחִירִים נִהְגוּ בָהֶם כְּבוּד דְבַת הַדְּרִים רָאוּ
כִּי לֵבָם לְבָבוֹם וְאֵי וְחֻלְלֵם מֵהַרְרֵי קָדִים בְּגִי
מֵאֲבוֹת הָעוֹלָם אֲרָה לִי יַעֲקֹב וְלִבָּה זְעֵרָה יִשְׂרָאֵל
הַזְּכִירִים בְּשֵׁנִי שִׁמוֹתֵיהֶם אֲנִי בְּיָדָהּ עִם חֻלְלֵם
הַקְּצָה כִּשְׁהִיָּה שִׁמוֹ יַעֲקֹב וְשׁוֹב פִּירְכוּ בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל
חִס כֵּן בְּיָדָהּ עִם חֻלְלֵם וְהַקְּצָה לֹא רִצָּה לִיחַד שִׁמוֹ
עַל קְלָלְתָם שֶׁבְּקְלָלוֹת כֹּהֵל וְצִוּוּ עֲלֵיךְ כֹּל הַקְּלָלוֹת
וּבְפִרְכּוֹת כֹּהֵל יִצְוּ יֵאָמְרוּ אֶת הַפִּרְכָּה טַמְמִיךְ
וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶיךָ וְהֵימָךְ חֻלְלֵם כִּי מֵאֲשֶׁר
צִוִּים מֵרַחֵק אֵינִי רֹאֶה שֶׁנִּצְרָאוּ קוֹדֵם שֶׁנִּצְרָא
הָעוֹלָם וְהַצִּוִּים כִּי מֵאֲשֶׁר בְּגִיטָה עַל הַיָּמִינִי
מֵאֲשֶׁר צִוִּים בְּגִיטָה מִזְכּוֹת הָאֲבוֹת
וּמִגְבָּעוֹת בְּגִיטָה הֵן הָאֲמָהוֹת לְבָדָד בְּמִנְיָ
הַקָּדִים לְבָדָד יִשְׁכֵּן שְׁבֵנִי לְבָדָד בְּתִרְיַעֲשֶׁר
בְּמִשְׁתַּרְעָה עִמָּךְ בְּשִׁבְטֶיךָ בְּעַנְף הַגְּאוּלָּה
שֶׁבְלֵעִם הִיָּה מִתְנַצֵּא עַל הַגְּאוּלָּה כִּי אַתָּה יֵי
לְבָדָד לְבִטָּח תּוֹשִׁיבֵנִי שְׁלֹא כַעֲס כָּל אֹתֵם חִיִּים
עַל כֵּן לְבָדָד תּוֹשִׁיבֵנִי לְבָדָד יִשְׁכֵּן תִּגְזַן עַל
שׂוֹף יִשְׁכֵּן לְגִמְלָתְךָ שִׁישְׁכּוֹן בְּאֵיךְ שְׂבֵעָה
עֹמְמִים לְבָדָד עוֹלָה לְחֶשְׁכוֹן אֶרְבָּעִים לֹמֵד
לֵךְ שֹׁשְׁכּוֹן בְּאֵיךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא מֵהַלֵּךְ מֵרְבִיעִים
יוֹם לְבָדָד יִשְׁכֵּן עוֹלָה לְחֶשְׁכוֹן חֹף רֶכֶז
לִימֵי בֵּית שֵׁנִי לְבָדָד יִשְׁכֵּן בְּגִיטָה לִימֵי מִשְׁאֵל
מִי מִבְּנֵי עַמִּי יַעֲקֹב מֵעַתָּה עַמִּי הָאֵלִים עַל
שֵׁם כִּי נִעַר יִשְׂרָאֵל וְאֲחֻזָּהוּ וְגַל וּפֶן תִּרְגֵּם אֲחֻזָּתוֹ
מִימֵנָה עַמִּי יַעֲקֹב מִן יְכוֹל לְמַנְעַנֵּי דַעֲדָקִית
דְּבִית יַעֲקֹב עַמִּי בְּגִיטָה עֲרִלָּה בְּחֹלִי רֶכֶז
לִמָּה שֶׁנִּתְּצָן הָעֲרִלָּה בְּחֹלִי תִּמְנֹת גְּמִיטָה
תִּמְנֹת נִשְׁמֵעַת יִשְׂרָאֵל וְיִדְּרֵךְ תִּמְנֹת נִשְׁמֵעַת

בְּשָׂתִים וְאִידֵךְ תִּמְנֹת בְּמִעַר נִשְׁמֵם הוּא כֵּן שְׂתֵמֹת
נִשְׁמֵם יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה כֵּן לֹא אֲחֻזָּה טוֹהֵר מֵעַתָּה
כִּי לֵבָם מוֹת רִשְׁעִים וְנִמְעַר כִּדְבַת אֲנָשִׁי
דְּנִיטִים וְנִמְרָטָה לֹא יִחַצוּ יִמְיָהֶם שֶׁכֵּן אֲחֻזָּה וְשִׁלְשִׁים
שֶׁנִּים הִיָּה כִּשְׁהִיָּה כִּינֹחַ יִשְׂרָאֵל בְּגִיטָה אֲבוֹרָת
הָעוֹלָם עַתָּה שְׁלֵשִׁמֹת הָאֲבוֹת בְּגִיטָה בְּלֵעִם נִהְיָה
וְתִי אֲחֻזָּרִיתִי כִּמְהוֹן וְכִלְוֹ בְּחֻדְיֵךְ וְכִלְוֹ מִחֻזְיָה
וְהֵינִי דִּמְעִיךְ בְּמִסְכַּת נֹדָה עַל דְּבַר זֶה נִפְתָּרִית
עֵינֵי שֶׁלְבָבֵם שֶׁאֵל הַקְּצָה שֶׁהוּא קָדֵם וְהַשְׂרָוִי
קָדֵם יִפְתַּל בְּדַבַּר זֶה וְהֵיךְ וְכִלְוֹ לֵאמֹר אֲרָה
בְּשִׁבְלֵי שְׂדֵבֵר כִּנְגוֹד הַקְּצָה שֶׁכִּלְוֹ מִחֻזְיָה שְׂתֵמֹת
עֵינֵי וְכִלְוֹ לֵאמֹר אֲרָה לֹא הִבִּטְ אִיךְ בְּעֵינֵי שְׂוֹף
אֲחֻזָּתֵי חֵטְפוֹת בְּשִׁמְעוֹתֶיךָ שֶׁלְבָבִים הַקָּדִים
הַמְּסֻקֵּם מִתְחַלְלֵם בְּהִי וּמִסִּיִּים בְּהִי שֶׁלֹּא יִמְנַע מִשְׁהָ
עַד שִׁיחֻדָּךְ לְחִמְשֵׁת מִלֵּט מִדִּיךְ מִשֵּׁם הַגְּבַר
כִּדָּךְ קָדֵם גְּבַר שְׂוֹמֵה בְּלֵעִם לְהִרְגוֹל כִּסּוֹן
שֶׁהַתְּרַגְּוֹל הוּא נִמְוֹךְ מִכֵּן לְעֵלֵם רִשְׁעֵי חֻזְיָה
וְכִמּוֹ שֶׁהַתְּרַגְּוֹל יִדְעֵה הַשְׂמִים כֵּן בְּלֵעִם יִוֹדֵעַ
הַשְׂמֵה שֶׁהַקְּצָה כֹּוֹעֵם וְכִמּוֹ שֶׁהַתְּרַגְּוֹל יִדְכּוּ
לְעַמּוּדֵי בְּרַגְלֵי אַחַת כֵּן בְּלֵעִם חָגֵר בְּאַחַת מִדְּלֵם
כֹּוֹכַל בְּשִׁבְלֵי הָעֲרִלָּה שֶׁהִיא מֵאֲשֶׁר לְעֵינֵי הַקָּדִים
יִחַזֵּה נִפְלֵוֹ וְגִלְוֵי עֵינֵים עַתָּה מִיָּה שֶׁהִיא לְעֵינֵי
לְבִי שִׁיעֲקֹב הוּא בְּאֵהֵל שְׂבֵעָה וְכִלְוֹ שְׂבֵעָה
בְּכַפָּה הַכְּבוֹד שֶׁשׁ תִּפְּוֹת בְּכַסְּוֵךְ כִּנְמֵי שֵׁשֶׁה
חֻזְיָה נֹב וְגִבְעוֹן גִּלְגֵּל שִׁלְהָ אֲבוֹת הָעוֹלָמִים
שְׂמֵם כִּי אֲחֻזָּתֵם נִלְעֵי עֵינֵי שֶׁלְבָבֵם עֲקוֹמָה
כִּי בִּזָּה הָעוֹלָם אִיךְ בִּישְׂרָאֵל כִּי יִמְעַה צִּיּוֹמֵת לְעֵינֵי
לְבָבֵי יִזְלֵם בְּגִיטָה יִגְדֵל מִלֵּךְ עֵינֵי מִשְׁחֻדֵךְ
הַתְּלָבִים לֹא עַל הַסִּדֵר לְמוֹצָאוֹ וְהַצִּוִּים אֲבָר

זה שני פעמים לומר בשם שהוציאם מהצרים כן יצאם
 לעתיד לבוא מבין האומות ועצמותיהם ע"פ
 תלויה לומר לך כי יעקב שבעה עממים ולגתת
 לבוא ע"ג אומות והוא כלו מגיחו נאלחו
 ויודיעו חרור עלכן לא אה לו בלך לקלם יתולא
 אה לו ברה לך לך מקונך פרע שכב כחרי וכלבך
 מי יקונך ולמעלה אה הן עם כלביא יקום וכחרי
 יתנשא למעלה הקיים לביא כי כן דרך מלחמה
 יתגבר מעט כלביא ואחר כך יתנשא וחלך כמו
 הארי שהוא מתגבר והולך וכחך הקיים ארי
 כלביא שרמז גסכך שכב כארי בימי משה וכלבך
 בימי יהושע שפני משה כפני חנה וכפני יהושע
 כפני לבנה מצרכיך ברוך ויודיעך אדור כלבם
 שהיה כלבו לקלם לכך פיים בקללה ויחזק פיים
 בצרכיךו שליתך לך בצרף ומצרכיך ברוך
 מצרכיך ב נהם והנה מטנך יי מכבוד אשר חמנך
 היום מצבוצ צדקים בשביל שמנעך מצבוצ צדקים
 שלא לקלם עלכך מענך מצבוצ כנו בעת
 כה חס ו"ן כי כמנר מדינתו שמאז לא צדקה עמו
 שפיה ויודיע דעת עליון אה טאך ויודיע עליון
 לבי שרעה לגלות ימי הגשוח וירד בצדק וירד
 מיעקב ומידך וירד מים עדי גים דהינו מלך המשיח
 שהתנבא על האלף הגשוח מושכך ג כפא איתך
 מושכך אשמך הורף יהיה מושכך ונסקות כי
 יכף מושכך אעפ שאיתך ומשכך הורף מושכך
 יכף מושכך כי יבא אשור וישכך עדי נה
 ו כפא עדי מה אשור תשכך עדי מה ייתשכח
 כנה עדי מה יתפתר כפך ולא אתנו יודיע עדי
 מה בגלות אשור עדי מה יתשכח נעה ותפתר

את כפך ממני כי אף אתנו יודיע עדי מה שאמר לך
 מה ישונו גלות אשור כי אף כשחזרו גלות יהודה
 ובנימין לא חזרו עשרת השבטים ומאך כחתי
 מואב וקרדך כלבך שת קרדך כחבש דג דג גג
 דוד וירא את עמלק וישא משלו ויאמר רחשת
 גויס עמלק ואחריתו עדי אבד רחשת גויס בגימ
 שנלחם בשרלך וישב לוקמו ולואה הלך לזכור
 שטרד מירכו וישב לגזנס בשטים לשוך כי
 תשטה חשתו וחל העם מלגוי שנתחללו
 כקדושתם ויפס חללים בגימ זה שניו בעל
 פעור בעל בגימ צואה וצדק הכל והכלו ויקח
 רמה מותות חרים שעשאך חרים שבטנה

פינחס בן אלעזר

פינחס בן אלעזר השיב את חמתו מעל צבא זהו
 את המלאך שלחך ושלחכה כקנאו את קנאות
 תביץ על הקיף לומר שעטרו על שקנא לים שלא
 כעבים קנאו כנור שלש עפרות שעשו לקנות
 וישתחו ויצמי לבך שני כסוקים מתחילת לבך
 הכא ומידך לכך אמור לבני ישראל וזה אמה קצה
 במצרים גף טעול אחתי טלה ועתה אתם קיימים
 לארץ ואתם כרמים בעריהן לכך בגימ מורה
 במדה את צדקתי שלום שלום כה והוא ו"ן קטע
 ככרן שלשיו קידושין כשהוא שלם ואך מתגד
 שלימה אינו נתן לו עשר מתנות כמקיש עשר
 במדינה ד"ן ו"ן קטע כי פנחס הוא אליהו וכך
 אליה כה חסר ה ויעקב מלא ו"ן שלם ו"ן מלכו
 לגשכך עדי שיצא עם הגשוח ואל את בניו ואל
 יגליעקב שמח ישראל ישנה מותות משה
 למחת הגשוח ויחזור ה"ן ויהא איהו שלם

שלום

שלום ברוך זהו משיח' שלומי אביג' זה זמירי
טלוח' ויכפר' לכפר לא נאמר לא ויכפר' שעמד'
ומכפר על ישרי עני טוף כל הדורות' הבה ג' בנה
אשר הכה את המריבות' הכה בעשב וצב' לבי' הפה
אפרים' הבה בעשב ויבש לבי על ידי המריבות'
שהיתה בהם המגפה' ועופיה דקרא' כי שחתי יאכלו
לחמי שעלדי' אפילת לחמי טעיתי ונאמר ר' צי
לבעל פעור כדאיתא במדרש שהשיב להם
כדוצאות שהיו מוכרי' להן מיני מאכל ומשקה'
וכך הכה אפרים על ידי פעור כדאיתא בתחלת
הפירוש המה בזה בעל פעור ויכאץ לבשת' וג'
צדור את המרימים' לשון יחיד' נהבית ללשון
רבים' צדור' על ידך היה שאמר לה אביה אל
תבעני' לך לגדול שבהם וזהו משה' נהביתם
לשון רבים' ולא משה שנתגול במדף' ויהי אחי
המגפה' כשה אז פתחה' שעשה הפקדון' החגפה
למכץ שלא תשלוט המגפה בפקד' אותם' לבית
אבותם ולא את' לגשפחותם כמו לומעה' לפי ש'
שאר' בכל אחת משפחת' החנכי משפחת' הלוי
וכן כנולד' לברמי' לברמי משפחת הכרמי'
ומה לעשות עמי לברמי' מי הוא ברמי זה שנבן
לברמי' משפחת הכרמי' כדכתיב' כי כרם י' צנאות
בית ישראל' הצפוני' כ' במש' לצפון משפחת
הצפוני' וזוידך ואת הצפוני ארחיק מעליכם'
זהו המצב ג' שבדברי הימים מייחז' ונתן עס
בני ג' וזו הצפוני ארחיק מעליכם שיתבטל' צד
הרע' ויהיו לנש' שמחמתם היו לוחמת' לזכרון'
לנש' ג' כהן' ויהיו לנש' כי שורש ישי אשר אצור
לנש' עמי' שש ברקתה היו ופראץ להיות לנש' לנש'

זהו שאמרו מקום נעבד להם טאנתחה
הארץ נשאר מקום טאנתע כמו הנג שהוא
בראש התורף כך נשאר מקום תורף' ונבאך יחז
לכך ויאמר שהיא חבדה המתבקשת שישמרו
לתחיית הכתים לזכות המשיח' והיו שרשי
אשר עומד לנש' עמי' לצפון הוא צפון יסר
צפון' על שם שמה שצב' עשר הדורות
צפון בחלקו' לפנה משפחת הפוכי' היה לנש'
הנה וכת' לנש' שכל ישר' טוף לנש'
מתרתו' ישוב הוא ינב' וקרא אותו ישוב'
בשני' שבעל' שיבה היו' מנשה נתתה בזה
המכץ עשרים אף וחמש מאות וזהו שמו
כני יוסף עד כה ברכני עי' זה נב' אפרים'
בב' אפרים כה' לה' על שם לה' אהיך ישרא'
שיצא ממנו ירבעם שעשה שבע' עגלים' ולבן סל
גסכף זה בבני' על שם ויתן את היותו בן'
לשכומם משפחת השומם' היה לנש'
השכומי' רב' שמת בניו' בעל' שלמח'
שנבו הוא יסכך' חוש' ויש' כי כלת' ה' צה
לומר שהיה להם כה' ולא גילה עבדות' ה' צה
יוסף' מות יקרתו כה' חסר' קרי' ביה יוסתו'
דמות הרבה מתלוננים ועדת קרה'
דונרות כ' כמס' כן בעת עלבוי' אבות' ואת
אשומם דונרות כ' ש' שהיו כללית רח' להם
וחכמות כ' ש' שהוא כלא' כמע' שידרשו חכמות
היו צד' שגזת היו' נחלתו לשאר' אבות' ה' צה
שאר' לו' ומיץ שארו' לא אשתו' והעומר'
שאמרו חז' גרעין' מוספי' מרשין' כיר'
גרעין' היו' מבחלתו' ומוספי' יתנו על הלש'

שלש ארבע ונשאר לו הרי נחלת שאריו לו צורוסין
 נחלת שאריו שהיא אשתו לו והיו כה שומרון
 הדל שהבעל יורש את אשתו ורחיתה כה ביה
 מלוגי שהראו כל הארץ המערות והמחילות
 ומצרות כפר וזה שפה נוסף והרף אחר
 ציה זהו בנשיקה וידבר משה לי לאמר אף
 כפוק אחר כזה בתורה אמר לו לא תזכור כחה
 וידבר שפרת לי יכדו יי אהי הרוחות לכל
 כשר איש על העדה אשר יצא לבניהם ואשר יא
 לבניהם ואשר יצאם ואשר יביאם ולא תהיה
 עדת יי כסוף אשר אף להם רועה בלוג השני
 כפוקים יי שמונה ועשרים תיבות ולבן שמו
 יהושע את ישראל כח שנים זהו שנו וזכרה
 את יי אהי כי הוא העק לך כח לעשות חיל
 ואשר יא צבא הכא ואשר יא לבניהם
 ואירך ואשר יא את רעהו ציער לחטב עצים
 לומר לך כן כישאב בין ביער ככל כעם צריך
 לבוא לבניהם וצויתה כה ביה לומר לך שמו
 חמשה חמשי תורה כהוירך בגי' הקוד לוג
 לך שמו לו סוד המכונה ומעשה בראשית
 ויצוהו כאשר דבר יי ביד משה צוהו שלא
 לבטל תורה ותגיד ספר המלחמה ולבן פני
 סוף ברשת צדיק זה חמשה שלשה תבין
 על ה' יהודה שלשה לוג לך חמשה מיני
 קרבות נתתי לכם והעולה חביבה מכולם יעקב
 בחמשה חמשי תורה ומעלה אי ענינם כעו
 הקרבות חמשה מיני קרבות משה לאמר
 לו יאן סת תורה שהעוסק בתורה כלו הקרב
 קרבן תצוים ענים ליום רת תשל לומר לך

שחשבון תשל תמידין קריבין לשנה ליום עולה
 תמיד קריביה עולה ליום לומר לך ששוחטין אותה
 במקום שהיום עולה כל עולות הכה במעלות
 כולם הפריס חוץ מעולות הערת שהוא מלאות
 שבשעה בפיו כתנה כותורה בכל המועדות
 מזה חג חוץ משבועות כי כעשים נודה אס הוא
 בשבת לבית שאני יום טוב לומר אכל נכסח
 ומכות יא בחולו שלמנוע אכל שבועות השלומין
 שלו ידנו בחג כולם נא לחטאות חוץ מעצת
 בשביל שנתה בו תורה שמתפרת על לומדיה
 ביום הכפורים כה ושעיר עדים אחד חטאת
 ולא כה לבקר לפי שיום הכפורים מכפר כחוש
 השם כה ועשיתם עולה לריח נחח לבי לוג
 עשו תשובה וחרי מעלה עליכם סא הקרבתם
 כל הקדשנות ונכס יקחא דודש כלא נעשו ציה
 חדישה

ראשי המטות

וידבר משה לראשי המטות מן משיחיהם
 לנודיס ונדכות דכה לעיל לבד מנדויס
 ונדכותם לומר לך שראשי המטות כופין
 להביא הנדריס והנדכות כד אמרנין הזהוה
 לבית דין שיעשנך וכך נגלם על פי ראשי
 המטות כקצנים ועוד כשישראל צרה ומשחן
 נודיין כמו כיפתח וכך כשדי הלפים נקרב
 את קרבן ע' נדריס בגי' יוצח שהנודר
 חשוב כרנצח אס אינו משלם ובעין סדיס
 הצנים תמים והחריש לה כצגה והחריש
 לה אבה וקא כל נודיה וחידך כפר שיה
 ושנע מושה כיום שנעו והחריש לה וקא ייה
 הינו דאיתא בנדריס ושנע מושה כרס אס חרש

שמו

— שהוא מדבר ואינו שומע שאינו מדבר
 וילפינו אב מבטלי לענות כמנה לענות שש
 על מחלת לענות הוא ענין כלי שיר לומר שאם
 נודה שלא לשמוע כל שיר שבעלה חפר לה
 שחשוב כנודר עינוי נפש כדאיתא במועד קטן
 שאף הזקנות נהנות מבני שיר בה שתין כבת
 שית לקל טבלא דהטא כך הוא הלשון לשם
 בנערה יה אוננות מערה יב לומר לך כר
 שתי עשרה שנים וזו אחי נדירה נבדקין
 נקם נקמת בני ישראל סוף זה לפרשת
 נודים לומר לך שנודריך בעת צרה ומלחמה
 ועוד אמרו המחזיק לבתו ולא שתו ולא הפר
 להן הוא נכנס תחתיהן מדינים שחטאות
 יחד לא כלשכך שיעבשו אחרת חספא
 לבי שראה מעשה מדינים ולא קנא לשם לבן
 נתן חיו נבקמת מדינים אשמך מלא
 יי לומר לך שבעשרה מקומות הוזכרה
 מיתתו בתורה לך לטאה אף לטאה
 לכל טאה שכל אפיס הדי עשדים ואורבעה
 אפיס הלבו עליהם למלחמה כגור ארבעה
 ועשרים אף שהפילו מן ישראל הסמוך
 מסעויל הנשים בלך לומר לך שטולם היה להם
 לב אחי לאביהם שבשמים וימסרו האמיני
 שמבר ועצום על קדושת השם להעלה ישראל
 וישלח אתם משה לך לטאה לצמצא ואת
 כיסוק והנשיאים לא שלח עמהם כד שכל יבטי
 שכל שמשך צנהרג נשיא משטן ואת כלם כן
 בעור הדגו בחרב ביהושע אונק ונתבלעם בקעור
 חקוקם מלחך שהציאוהו לפע משה ודעתו לך

מבטלה לא תחיה יש דרך ישר לפע איש ואחרת
 ליש דרך ישר דת עולה כד וסת שבר
 שהלך לטול שכר כף לך שהפיל מישראל בעצתו
 יודעת איש בגימתי חין בתולה חזקין יודעת
 גבמה הכא ואידך דייבש גלעזי נפלאים טענין
 ונפשי יודעת מאד והינו דאיתא בצמח
 לפע אציוץ כל שמכה מורי קנת בידוע שבעלה
 והינו נפלאים טענין שעל ידי נפלאים טענין
 נדע אם היא יודעת איש וכל אשר יודעת
 לבש כב בגימתי זדו אם היא בת שלש שנים וזו
 אחי ולא נפקי ממנו איש צרה לצבחות
 חנו כ כמם חט מחוץ למחנה חט על לבי
 פי אש שומ חנו מחוץ למחנה חט על לבי
 במחנה לוייה כדכתיב והלויים ידעו סביב לשען
 מהל מועד דטמא מת מחתר להבנת להחנה
 לוייה ויאמר לעזר הכהן יצוי לאיש הלויים
 כבשת טהרה והם לא היו בידים כל מוטבת לא
 בגדים חשופים אכל לעזר הכהן דבר לראש
 הצבא ורזה בידים כלי שלתשמיש הנבצאים
 כבתים לבך הורה להם ימי גיעולא שני לפי
 שהיתה ההזמה על ידיו לכך הורה להם גשך
 דיב גיעולי וטהרתם כוטבתם במינים כיום
 השביעי וטהרתם זדקתי שלכם טים טהורים
 וטהרתם טעם הלכות גיעולי חורה להם גשך
 טהרת הכלים שהיא כהזמה מלקחן לשאת
 ראש מלקחון היתקח מבור מלקחון פי היתקח
 מבור מלקחון ואתם לקחתם מבור מלקחון
 לכך שא את ראש מלקחון ותרן ממנו מכלם לך
 חתם ג יחד וחתקתן החמשים ואידך יחד

לחוקם בדרך יחידים בעטף הסגסגות חור
כרם ותבלת אחת בשביל שטענו נטעמרות
לעמוד על השיר נטלו אחד אחוז מן החמשים
חור כרם ותבלת אחוז מלוגי העץ שלא נטלו
ליוץ כבס לא סף הזדים והכמה מעצמך נתנו
מבזת המלטלף דילפינן אחוז הכא האחוז והתם
ומקנה רב תיה לבעי ראובן ולבעי גדי הקדים
ראובן ואמרת בני גדי ובעי ראובן הקדים גדי לא
תחלה הקדים ראובן שהיה הגדול והדרך הקדים
גדי שהיו גדולים והדגיהם כיכרף וכתל וטלף זרוע
אף קדיקד שמונה פעמים הוזכרו בני גדי ובקדיון
בכרשה זן וזהו נחלה כבולת בראשונה ויחידה
לאתגורך כבולת כתבולת בשביל שמונה פעם
שזכרו על נחלתך ליקח בראשונה אחריתה
לא תגורך שגלו חמש שנים קודם לשאר השבטים
חושים ב בוג בתרי לישני אונחגו נחלף
חושים ואיך ובכרף חושים והיכודיותא ככר
מי שנת ודלמא כחושים שלקנה כי הונה קנים
ינצאים נשורש אחד ולבעלה נפרדים זהמה
כך כי נחף חושים כמחושים שלקנה שמוחזים
זה בזה כך נחף כמחושיה כי כן דרך הנלחמים
להתקרבה לזה כדי שלא יפרידו האזנים
חלף ככרף ועבר לכם כלחלף חלף הנעלי
היו ויחושין כל התצא לכלחמת ביתחוד כונג
גא כריות לאשתו שלא תזקק לכם ולחלף
לחלף על חיים ושמינן ככרף עגם עשה עשה
כך וממנו לוגי דור זהו ועבר לכם כלחלף חלף
המגל לבעי יי כרשה שבעה פעם כנגד שבע
שנים שלבינוש ואמר בני גדי היה לו למוואתו

לא הגדול שבהם יצר בשביל כלם נחמו נעבר חלוצים
הכפוק מתחיל ומתיים בנוף כלוג נעבור הידף שאח
רוב חמשים אמה יש בו יב תיבות לוג שכל שנים
עשר שבטים יעברו נחמו נחמו נעבור בני איש יי
נחמו נחמו כשענו וארית נחמו נעבור למה כי כלנו
בני איש אחד נחמו ואם לא נחמו כשענו כדכת ודעו
הטאתכם אשר תמצא אתכם ויקרא לה נכח ג לא
מכיק ה ויקרא לה נכח בשמו שלא נתקיים לה זה
השם ויאמר לבנות לה בית בארץ שנער שבקש
לבנות ולא בנה ויאמר לה בעד שלא יצר עמה
הוא בעצמו לא על ידי שליח לה כמו לא שבע

אלה מסעי

לה מסעי מוציאים למסעים וכתר הכי חתך וכתב
ולה מסעיהם למצאיהם לגר טהכל היה עלפי יי
בין מקע בין מוצא ויסעו מרעמסס וכתר הכי
כת ויסעו בני ישראל מרעמסס מתחלה נטעו בערובאן
ערב רב ביניהם ואחר כך כשאפד המסעות כולם
הדכיר בני ישראל כי הפריח ערב רב הביניהם
יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים לוג שגם
ערב רב שהם מצרים נטעו בני רמה לעיני שאר
מצרים ומצרים ב ראשי פקוקים ומצרים אגרים
ומצרים ילבי את לורים לוגי שאקלו אותם שכבר
מתורובם נחטל מקברים ומצרים הקברים
מקברים את העופרים כפרשת בוג והינו וכת
כאשר יחילו מצרים יחילו לשמע צד סכרתה
ששם נסתכבו בענו כבוד וישב עלפי החירות
ואינו אומ וישבו מלגדי שכולם היה להם לפיחוד
לעשות כן על צווי שלמשה על פי החירות
וכפרשת ויהי בשלח אומ לכפר פי החירות מלמד
שא

שאת להם משה עלפי יד אמי אולי לכם שתהיו בני
חורין" ויסעו מפי החירות" היה לו לומר מפי החירות
לא ויסעו ביד רמה מפני שהם כפי שיהיו בני חורין
ויבאו אליהם ולא אמרו ויבאו אליהם מלמד שלא
היו דעתם להנות שם עז שנעשה להם נפשי ציוון
שתיים עשרה עינות מים ומזחנו שם" מדבר פה
מתחלה נקרא מדבר פה ולכאן ~~שם~~ ~~שם~~ ~~שם~~
לו י"ד כנגד עשר הדברות פה יחס היה משה
בהר" בדפקה שם ופך לבס שלא היה להם להם
באלו ש' פה להם חפץ בזכות לשי ועשי עוגות"
מדתמה על שם המרגלים שז' חצי גבור שנונים
לם גחני רתגים" ויחנו ברפה" שנתרופסו שם
בקהלתה על שם ויקהל עליהם קרח ויתכנהו
במקלות על שם ויקהלנו על משה ועל אהרן
במקלות כ' במה ויסעו מהרדה ויחנו במקלות
במקלות ברכו להם" דרשינן מינה שחלנו עונת
שבעי חפץ חמרו שירה עלהים וזהו ויסעו
מהרדה כי מהרדת מצרים שהיה נוסע מהרדה
ויחנו במקלות מלמד שנעשו קהלות קהלות
לומר שירה" ויבדתם כ' ואבותם את משכנתם
יחברתם את שונם" משכנתם הינו ע"א שלהם
והי"א ע"א צדיק לשרש אחריה דכ"א ומבתם
את שונם" והתנחלתם ב' והתנחלתם את הארץ
וארך גבי עבד דאיתקש עבד לקרקעות
ולצניס לצון זכה שיבוא עליהם מאן וצנה"
אלה שמות האנשים ולמטה כעס אחרת ולא
שמות האנשים" לומר שנידים בשמותם עמים
ביועשיהם" אכידו ב' כסלוק הוא איד והונק
לו י"ד על שם הנצווה שנקראות בעשרה לשונות

והתנחלתם את צנה כעני נחלה כפוק שכל אחד
היה לו בארבעה סקומות בהר ובמי שור וכעפלה
ובחוף הים" והכפוק מתחיל ונתם י"ס כנחלה לומר
שבעיקוס שיצא הגורל לכלו ויחזק זה מה שאין
לשנות" כפרשת מרגש כתיב משה פעם לקהל
שיקלל ולא יחזק הנכש שיש לה חמשה סגנות
ומדתם מחוץ לעיר למים צומה שאפי"א
יהיו חוץ משבעים ושיי"א יזאהו ומדתם מחוץ
לעיר" יקללו ג' במה כפי נחלתם אשר יקללו
לשמות האות אבותם יקללו כפי יוצאי מצרים
מתקלה הארץ וכף לשמות האות אבותם יקללו
חכמים דכחמשה דכריס החב זוכה לבנו דאין
תנ כחכמה" כחפץ ג' וחס כחפץ יד אשר ימות
בה" והכה איש את רעהו כחפץ כחפץ ויחלף ויחב
איש את רעהו אם הוא כחפץ יד צדיק חפץ
בו כפי להמית ש' אשר ימות בה" אכלאסר
גדול כחפץ המלך אף צדיק אומר ממילא חפץ
כ' כפי להמית" הדרכו כ' במה כחפץ חפץ
לא עמד כי עי' הדרכו והינו דאורי ואלהם
לידו משל לשני כ' אדם אחד הרג ש' אגג ואחד
הרג מדיו" הקפ"ה מדמנן לכפוק זה שהרג ש' אגג
גולה כפולם ונופל על זה שהרג מדיו ומצא
הורגו סקאג ונתחייב גלות וזהו כ' אגג
הדרכו ורצה להתחזק ולעמוד ויחלף כ' אגג
עפל ג' במה ויפל עליו וימות ויפל י' אגג
תרדמה" ויפל בקרב מחטו" כ' איתא במדש
יותר מזה שהרג בהם שלו על ידי אכילה הרג
על ידי ירידה שירי ונפל על ראשם וזהו ויפל
עליו וימת" ויפל י' אגג תרדמה כ' איתא

אשר יקללו לשמות האות אבותם יקללו

אבלים ומתים כמד' שייעים יורדין לבלותן ומת'
במנוחן הולכין עד שלשים יום וזהו ויכל ל' להם
תדמה שורדימה נבלה עליהם וישנו שנת עולם'
עד מות הפה הגדול שלשה פעמי כהן גדול
בכרשה לומר אחד כהן גדול שנמשח ואחד מרובה
בגדים ואחד כהן גדול שעבד כולם משיבים הרוצח
במיתתם" יכפר ל' הכא נחידך אם יכפר העון'
לכך יכפר עון יעקב' בחסד ואמת יכפר עון'
שהתשובה ויום הכפרים תולין ומיתה מהדקת
אז אם יכפר מעון הזה עד תמותו' לכך יכפר עון
יעקב' במה בחסד שנ' בחסד ואמת יכפר עון'
בדאמר רבא דעמיק בגמילות חסדים ה' שרתך
שנ' ונוסף בגמ' וזה הדבר במה בזה הדור'
שלא נהג לך באותו הדור' תבין נחלה בגמ' זו
היא בהבנת הכף לומר שהכף יורש את אביו' ולא
תבין נחלה בגמ' זו היא הסבת בעלי לבני דדין
בגמ' להגוף מליהם"

נשלם ספר במדבר מיני בשבועות

ספר אלה הדברים

בש"ט דובר צדק ומגיד משרים"
אפרט מפר לך הדברים"

אלה הדברים" ומד' שלשה שבועות נאמרו בפני יעקב
באהל מועד ונשתלשלו בערבנות מואב' ועל כל מקוה
נכרתו שש עשרה כריתות בסני ושש עשרה נחת
במועד ושש עשרה בערבנות מואב' שהן שמונה
וארבעים" וכנגדן הזהיר שמונה וארבעים פעמים
בתורה על ע"ה והזהיר מה פעמי בתורה על הגר
שבא לדבק בתורה שנכרתו עליה מה כריתות"
בראשית ולא יקרא וידבר מלה מלך במה יראת'

זהו ראשית חכמה יראת' זכריה התורה" ר"ת
שלחמשה חומשי' בלתי' בגמ' אחיה' וסוף חומשי' ת'
שלחמשה חומשי' מ' מ"ו ל' בגמ' הוא להינו זה"
וזוהו ומת אחרונים אנו הוא" מול' הפאומידך
מול' את בני ישראל שנית" שבזמנת המילה נקרקעיהם"
חמשה דברים נאמרו בקנה' איך מנהלך בן ואיך
חותבין בן ושר' ואיך מקנחין בן ואיך שוחטין בן ואיך
מחצצים בן ואת השנים כדמיתא במעבת חולין' וזה
הוא שאמרו הקדמה לחושע עשה לך חרות עורים
ולתמול בקנה הגדול בסוף פי באבס' וזהו מול'
סוף מלכות בני ישראל' בארבעים שבועות יהי
בארבעים שנה בארבעים לך בשר' לומר חסדה'
תלמוד חכמה וזהו בארבעים לך חסד עריכות לא
דומה ולא מבין כי בארבעים חכמה מגן עליהם
מאי ביחס דאירי' תלמוד חכמה שנלמד לחקק
ישל' נחמ' נמי כהן' היה ענין התורה שנאמרו
משה בחר מת התורה" הווי' ל' בגמ' הכא נחידך
כי הווי' ל' לעשות' הווי' ל' הלך אחרי עין' היינו
דאמרי' בן כך ובין כך קרויי' שבנו שלמקום בן
עושין רצונו שלמקום שמקיימין את התורה וזהו
הווי' ל' משה' ובין עובדי' ע"ה דהינו הווי' ל' חיי'
ע"ה הווי' ל' ל' לעשות אתכם ל' לעם" את התורה
הזאת לאמר ומסוך ליה ג' להינו כלומר החזירים
על ייחוד השם" בחרב לאמר' כהן חסד' שאם לא
תקיימו את התורה והציות עליכם חרב" כגו' ל'
כפולה" יש לכם לבנות מבני מעשים רעים" א' נמי
ככל מקום שאתם פונים העננים עמכם" והקב"ה
ג' הפאומידך והנכם תלכיס איש אחרי שרידות
לבן' פי מעב' אהבתם אחרי שרידות לבכם הנכם
היום"

היום נצטב השמים לרוב ויברק כנגד זרע ויברק אדם
 ויידך ויברך כל אשר שם קדשו כיון שיברך אתכם
 יברך כל אשר שם קדשו שיאמרו כיון שקדש אתו
 תשמעון כנגד כקטף כגדול תשמעון נביא קנים
 לקב וכו' אז תשמעון מעפ שאני מצוה כקטף כגדול
 תשמעון אם כן לפיכך דין שלנביא ותלמוד חכמה
 אין תשמעון תחלה ראה נתתי לפניכם הנה אה
 כך למשה לאמר לשרל אימתי ראה חזק על כל אדם
 ואמר לכם חקר יודי לזה לך כי עשה פעמי
 וחייתם בראשיכם וושמם כת חסר יוד לזה לך
 כי עשרה מנה הוזהרו על הדין בתורה יא וושמם
 כי חסר יוד ויש שיש בלם כמחמת וויכך
 מוחיק וחתך אותם משים מותם וכלן ו' לומר
 לך שהיה פה שש מוחות שמנו בפרק הנחמין
 איזה הוא כן העולם הוא כלמי שהוא שפל כרך
 ענותן שייך ועילי שייך וכפיק גרים סזוריתא
 ולא מחדיק טיבותא לנפשיה שרי לפי שרי
 מחות שרי המשים ואדי עשרות ארבעה פעמי
 שרי כנגד ארבעה דגלים ושטרם לטבטים
 וזוהי רמז לבקן ורצועה שמה אותם שיסבנו
 מן השטרם שידו אותם כמקלוד צוה
 ואזנה את שפטים בעת ההיא כל צדיק ודיין
 בדודי כמשה בדודי וזהו את שפטים בעת
 ההיא שיהיה בו והדבר ג' כמק החס והדבר
 אשר יקשה מכס תקריבין אי ושמעתיו ואיך
 ודבר הזה לא אוכל לעשות והדבר אשר
 דברו מכ ואתה בשביל שאני והדבר אשר יקשה
 מכס נא לדיו כן שלא ידע מה שידעו פגות עלמחוד
 וזהו והדבר הזה לא אוכל לעשות שלא יכול

לעשותו ומי עשאו והדבר אשר יברכו את
 ואתה וכל לזה י' יהיה כי ויכין לית' צד
 משה את משפטן לטב י' ואזנה את שפטים
 בעת רת' וושב לזה לך שצדיק שישב הדיין
 ואזנה את שפטים בעת ההיא לאמר סת צד
 תמתין בכל ייכין שצדיק שיהי מתוען בדין
 לא תבדו כגם כמשפט תגין על פ' לזה תח
 כך לאלם כקטף כגדול תשמעון כי כקטף יהי
 בעיניך בעוד שעושים לפיכך יהי בעיניך שיהי
 כדשנים וטעם כדק מלכך יהי בעיניך שיהי
 כגדולם פי כצדיקים כי המשפט תגין על פ'
 כלא גיה נס פתוחה מתחתיו כי המשפט לזה
 כהווי ומגילה והדבר אשר יקשה מכם לזה לך
 המקשה ערמו כנגד הדיין לא מן שהכנגד
 השכינה ושמעתיו ואזנה אתכם וזהו לומר
 שתהא אימת הדיין עליהם המדבר הגדול
 מלאו נחש שרף עקרב צמח ציה עלמות
 וכח חסר ו' לזה חסרתם שעת קדש
 ואמר לכם חסר יוד נתחסרתם על ידי עשרה
 מרגלים המסו וביה ושע אה המסו על ידי
 מרגלים לבבנו ו כלל המסו את לבבנו ושמע
 וימם לבבנו להטות לבבנו אין נשא לבבנו אל
 כפיים אחריים נמם לבבם מטבס כוסת ושמע
 וימם לבבן על כן היה לכם להטות לבבם אין
 ולא עשיתם כן לא אמרתם המסו את לבבנו על
 כן נשא לבבנו לפיכך וסמ ליה טכונה באך
 ותדכנו כדכית וירדנו אתכם כאשר תעשה
 הדבורים וכמדבר אשר ראית אשר נשאן עין
 יחיל בכל הדבר אשר הלפתם לעין רבים על

היה להם הדרך לכובש בשוה לא לכל אחד לפי
מה שהיה צריך היה העסק נשח אותו יש בגזו
יש בכמוך אינכם מחמינס חכר יוד לומר כי
עשרה פעם נפיתסמותן בחנשים גמגם אם
יראה איש בחנשים ויחלו בחנשים הזקנים זקן
צא בחנשים מלמד שהיתה הגזירה אף עלמשה
ואהרן כח בחנשים הזקנים וכת זקן צא בחנשים
הינו משה וזהו שהיו באין בחלום ויוצאין
בחלום יירשוהו כהן ויודך והם יירשוהו עד
עולם יירשנה שניתנה להם הארץ ירושת עולם
ולעולם לא היו גולתין מבנה אם לא שחטאו
כימים ו כימים אשר ישבותם כימים
הראשונים אשר עמדתי כימים אשר טחזו בהם
היהודים ועתה לא כימים הראשונים בצכריה
בבואת בית שני זהו שפירש רש"י שישנו י"ד ש
תשע עשרה שנה כמו שישבו בשאר המפעות
כמו התם כימים הראשונים שהיו ימים אחדונים
כראשונים גם כן אף כימים אלו כימים האחרים
והתם כי לא כימים הראשונים דכת וליוצא ולבא
אף שלום כן הער לא כימים אשר נחו בהסדנת
כי זרע השלום הגמך יתן כריו עד והיהם ברכה
אחרון יהושע העמד לפתך שגחל שמושא
יתר מלימודא איש בחנשים הלא סתמשה
הוא בכלל השבושה רב לבם סב תגין על המלך
לפי שביד את מציון שהיו כן ששים שנה בלוחו
אנשים ונכך עתיד להחריב הצית שהיא ששים חמשת
וידאו עבם כח בשני ע"ז בשביל אשר ברכות
שנתברך יעקב עי מדרך כפ רגלי עד דרך טוב
מיעקב עד שיבוא זמך שכל פנה ודכתי לבי

כפ רגל לשת תמוט רגלם עד שיגיע אל אפנתו
רגל עני וגו' ירשה לעשו בראשיתו ממות כבוד
ראה נתתי בידך את פיוחן מלמד שהראה שון
של פיוחן וידוכפותה החל רש"י בזה ענין
ומיד החל וכלה וגלות החל הזה החל רש"י וכלה
שהיא משבעה עממים שבהם לא תהיה כל נשמה
וגלות החל מלמד שהמד למשה הגלות חיי נמי חיי
הבידכת החל רש"י אף התס נמי כת ירשו את ערי
הנגב וכדאיתא בתנחומא כל הנמים שעשה הקב"ה
במדבר עתידין להיעשות לישל בציון היום
הזה דמד שי עמוד לו שמש שהשמש נקרא יום
הזה אחל בגימטריא חלג אחלתת פחדך
אחל גדולך ולא אחלתת שם קדשי זהו שירשו
שעמדה חמה לגשה כמו שעמדה ליה ושע' ומנו
לך דאירי בעמדת חמה דסת ואת שם קדשי אודיע
ולא אחל את שם קדשי עור ובעמידת חמה נודע
שם קדשו בכל הארצות רק הנהמה דק מעטא
הוא דק הכחשים אכלה שמנים ואשית החרב
תקריבנו לני דרך הכסף על שם שאלה לן
כדאיתא בהוראה גבה ולתם ובריו סת' חמה
דכת ערים גדולות ובערזות בשושים בזונות
בתחלה אנה כזזנו לנו מתחלה היתה הגזר
חביבה בעיניהם ולבסוף היתה כל כך עד שהתה
כזויה בעיניהם וזהו כזונו לנו הליה הא' סת'
כת ירא מי שמלך הליה שנים והוא עור ה שלטון
כעז עובד ישי דוד ויקח הערים הליה זא משה
שהיה ה' ה' אמה ודלב עשר אמה וכלי מלחמתו
עשר אמה והנהו בקדסו חלל מר' דברים
פרשת ואחזק

לוי

כנגד חתה קדוש "אעברה נא לישראל אים צדקין
 בשלש ראשונות" וב לך ש' יתה החלוקה למטר
 בשבחי ובה הוא מעלך וגדול מבך מלפני רבו דא
 הרב שלך וגדול מבך והוא מורס הדאשוק על ידו
 נקנסה מיתה לכל וחתה חייך לך לנצל ממנה
 דא רב לך הרבה פעמים עשית כנגדי וחתה שלח
 פו כיד תשלח ולמה הרעות הרעיון ופך דהחלע
 חכ חייך ל' למכור לך יותר" דא חפל כדד מוט
 שאותה עושה שלא כדאן הוא רב לך לפי חכמתך
 דא בזה יודיע שרב לך כי אכרוב לך כי כמה
 פנו בעצמתך ועתה לא תוכל לעצותי" דא רב לך
 חתה יש לך רב אכל חכ חייך לרוב שיתר יבועת
 לכך לא תביאו" דא הגיעה שעה שיש לך רב כי
 כבר הגיע זמנו שלחשע ומוך רענון ככר
 בעורך חיי" דא לתרא ממלאך הגות כיהרב
 שלך ישוק כנ" דא רב לך הרבה טובות מתננים
 לך מהרב טובך אשר עמית לראויך" מלה"ס
 לעשות שהתלמוד מבא לדי מעשה" וחזקה
 ב' וצו את יהושע וחזקה" החזק בלחמתך להעז
 והרסה וחזקה ובימות" כמו שיואב היה שר צמ
 כך היה יהושע שר צבא חף בחיי עשה כוילתחזיק
 כמו שמפורש במלחמת עמלק" ולח תגרעו לך
 לשמר את סוד תריב" אשר אנכי מצוה אתכם
 ופמך ליה עיניכם הרואות" שחיי לרייך לא מה
 שעיני רואות" וחתם הדבקים תרגין על המיך
 חכה למאה ברבות שערך לפרך כלל"ס" כלם
 היום" וכן ליה למתני אתכם ישיבטון בענין
 צלמך כשמש נהוא היום למותי זעור כלל"ס
 שזכות הרבים הוא ממיינת" למות אתכם

לעיל סת' לא תיראום חזקתי את ישראל מולי יחוס עני
 ואחזק בגוי שירה שח' לפנין שירה פרי שיטע
 תפלתו" ספק ש' אהיכם לוחות חן לוח שותף ש' לגדי
 תמיד" החלות בבהטא ש' אהיכם חתה החלות
 וידיך אשר החלות לכל לפנין אתה החלות להראות
 בכה שכבשת לכר פיוץ ועוג וזהו החלות לכל
 לכנו במה שהחלות לכל לפנין" תחנונים ידבר רש
 ועשיר יענה עזות דמוז משה" ומחזיק הכבוד
 ומבייס בת"ו לפי שלא זסה ליכנס לארץ שהיא
 תפרסה" על תפרסה" להראות תגר על חייש
 הראתני אף מה שלא בקשתך" להראות ג' כ
 להראות את עבדך" וידיך להראות העמים והשרים
 את יפיה" אשר טק בשושף להשמדם נהק לן
 להראות את אמת" זהו שדרישו שהחאה ל' ה' צה
 למשה כל מה שחיוע לשרא האך ישבו בשלוקן
 וכל המציקים שעתידים להלך להם אהא להראות
 העמים והשרים את יפיה האך הם צפיים ובשלוהם
 לה שמידם נתק לן להראות שהראו המציקים
 להם" חת עבדך שאמרת לחכך עבדי משה
 הסוק מתוך לבך" ומבייס ככאף דש בו כא' כבא
 כנגד חך טוב ל' שרל וכנגד אהיה" אעברה פו
 חרדך ומגשים אמה לא מעבור לך אמה אחת
 והלבנון חסר ו' על שם ששה דברים שבכסוק
 זאת התורה לעונה למטחה להטאת ולחשם ולחלוקים
 ולצבח השלמים" פן ואחזק עד והלבנון ידביעם
 תיבול לוח זמור ל' חרביים יוס שעמתי לככך
 בהר סיני" לעולם יפור מורס שבחן שלהקף ויחזר
 כן יתפלל מעולם נמשה" את גדלך זה האגרון
 ויות יד החזקה זה אמה גבי אשר מ' לנשמים

חמש עשרה פעם למינות צמשה תורה דבר
בן חמש עשרה לחמה" שנים שנה לישנה
ושנתים כדכתיב ויתן להם ידנות גוים בעמרי ישראל
חקיו" הלא יומהו ריק עם סוף מקנה וידת ערוה למה
עלות ימות יצורה וערות בת אחיו ומתחת ולמה
מקום ארבעים טאה בלטה' ואם חסד קרל' ובינו
בלטה' ריק מעוטא הוא שאינם יודעים טעם כלום
וערה וכדכתיב בחן" ושאר כפוש" כי אלהים נשגת
אדם נבך בידו ונרי בידך אם תשמד נרי אשמוד
נבך" והודיעם לבניך ולבני בניך שלשה טעם
הכוכב' לומר כל כי שבנו וכן בנו תלמיד חכם שוב
אין התורה כוספת מזדעו" ויזיא ו' צבג ויזיא
ותם מצד הכדל' ויזיא עמו בששון ויזיא
נזלים מקלע" ויזיא את כן המלך" ויזיא אתכם
מבד הכדל' ויזיא עמו בששון שנ' ונב ישראל
יזיאם ביד רמה' והוציא להם נזלים מקלע" ויזיא
מלך שנ' יהי בישורון מלך" כי י' אהך אם חלה
הוא לקנה" כי תולד רמז לחוד" כי שנה אחרי י' ו'
ועשו עמ' טבל ביכה" חידותי מלך יוד" אתי י'ה
י' לפרסומי למלך" בעמים' כגיד' כן הנבליים"
בגוים' כגיד' וצדדי" ינהג בגיד' ביק' הרי חנונים
כחן הגליות" ועבותם שם אהים ויזיא חנונים'
כמו בכל מקום" רמז ישאל שבחוצה לארץ צבדים
עמ' בלטה הם" או הנטה כנה הכבוק יש האל
כדכתיב שרצה הקנה ליתן להם הוצרה כמנרים
לא שאמרה מרת הדין נטה אותם ותלה לכך
הנטה כ' כגמ' הסא ומידן הנטה וכד' אן תלחה'
שומרה מרת הדין נטה חותם קודם שתשעם
דבר י' וחטונ' מתחיל טל' ומי' בלטה' כנגד

אך טוב לישראל והוא עולה בשם אהיה אשר נגלה
בו למשה להוציאם ממצרים ובמכה לאומות
ויאך ויתע' שבעה דברים מוזכרים בחן במסות
כחותות ובחופתים ובמלחמה וביד חזקה וביד רכה
כטויה ובמוראים גדולים' כנגד שבעה ימים' ששמה
כל מכה ומכה וכנגד שבעת ימים שלפסח"
במצרים לבינוך וסמ' ליה אתה הדאית' בשעשית'
שפטים במצרים ובאהים ידעתם כי אני ע'
הואך את משה הגזולה וסמ' ליה ותחת כי אהבית
אבותי' לומר כל מה שהרוחה למשה הראהו בזכות
אבות' ותחת כ' ותחת כי אהבית אבותי' ותחת
רגליו וזהו שחברו החבותה' הן המכבי' והוא
גם כן מתוך האש ותחת כי אהב' לומר שהם תוך
האש של' והוא חן הראית לדעת' כמסד
הדאית בהר' שהראית להם שמים ושמי השמים
והוא שאיך לא נשנת אחת" כמך ושנת את
הקין וחת מצותו ליד יבד' לומר שהתורה נשנת
קולטות" אף עוד ולעיל כתיב ומיץ עוד ו' יגידה"
וכן ששה טעמים מוזין עוד בקריית' ששה פעם
אדון כל הארץ כנגד ששה קצוות מעלה ומטה
ומרבע הדורות" רוצח בלתי ו' שרצה האדם
שנברא בשישי ועמד על לא תרצה שהוא דבור
ששי" ואת גולן כבשך ופמ' ליה וזאת התורה"
רמז הוי גולה למקום וסתורה" גולן חסד ו' ששה
אינן גולן כגון יב המכה את בנו והרב לתלמיד
כדאיתא במסכת מכות" לה הערות' כגמ' וסמ' ו'
כפס' כפס' כ' פגולה' לומר כפס' מיוחדת' כפס'
מפצרות" כפל כל תמונה' וכדכתיב הראשונות
כתיב וכל תמונה ו' יתרה' כנגד ששה דברים' כפס'
לכתיב

זכר' און נקבה' אבנית כל כהמה' תבנית כל זכור'
 תבנית כל חמש' אבנית כל זגה' סגך לקנא
 ללא תשא' שכל השבע לשקר בלא עוצר ע"א'
 ולשורגי מצותיו ללא תשא' שוכלו בשמירת
 מצוה יש ששנס לא תשא' שהעושה מצוה שלא
 לשם שמים בלא נושא שם שמים לבלתי אי נבוי
 שמהיר שלא לעצור על לא תשא בעטף שמות
 מצוה שהרי כשבעיף ~~הוא~~ קטנה' סגך שנת
 ללא תשא' ששניהם נאמ' חלול לא תשבעו בשמי
 לשקר וחללת' מחלליה מות יומת' שמור את
 יום השבת' דה' שאתה' אס' דתם' לומר' שהניח
 כ"ץ בשאיה וגבלי דתם נוהץ בשבת' סגך כבוי
 את אביך בשבת' שגם בשבת נזה' וכבודו' א"ר
 לנבוא בראשית' וכמות' לנעץ יטב לך תביץ על
 ה' א"ת' ששירתו אמו תשעה חז' שים מוצין אמו
 מודה ריף מתשע כדורת האמירות במצויים' אה
 קימנס אפנות משגב' נולד קין' בני אנוסה
 בני שנואה בני נדה בני תמורה בני מרידה בני
 שברות בני גרושת הלב' בני ערבות בני חנופה'
 כי בני אנוסה איך צריך לומר' שאם אדם אשה
 והלוי מעבה בן' לא אכלו היא אשתו לתשמיש'
 וכך שנינו במסכת כלה' מבי' מה הוויץ נאדם
 בניס בני מומץ מבני שתופעה ואינה סבעת
 לו' כי אינה מתרצה לו' ולי יהודה אומ' סכ' איתת
 לו בשעת תשמיש אנוסה אכ' ואיך בינהו
 רוצה ואינה רוצה' וכך איתת בערובין כל הדומה
 את אשתו לדבר מצוה נקרא חוטא שכ' גס בלא
 דעת כפי לה טוב' נמצא כי התנע אסור אכלו
 באשתו לא אם הוא צריך לאותו מעשה יפיים

ואחר כך יבעל' בני שנואה כששעה שהיא
 שנואה בצעות תשמיש אע"פ שהיא שנואה שרי'
 בני שיה אע"פ שאינו כמקד' מן המורה' י"ע פ"ט
 שהוא חז' בדיוי' אסורין בתשמיש המלה והוא
 הדין נמי אם אחי כהן אכל' בני תמורה שהיה
 מבין לפרוה וכדומה לו' אשתו' דש' מפושם
 אכלו שתי נשין שנת כעץ לקו' וכדומה לו' אחות'
 בני מורדת ואכזר' ליה לא בעי' לך אע"פ
 הוא משמש עמה והרי היא תצלו כזוה' ואכלו
 אם הוא מרשעה' ולנוסחא' אחרת בני מרידה
 שהם מתקוללים ביהו' בכל כעס' והוא ביהו' א
 כמו זנות כיון שאינו מתן אכזה' בני שנואה
 שהוא או היא שכורים' בני גרושת הלב' שכלו
 לגרשה אכלו איך בלבן שנוה כעץ האומ' א"ר
 להוציא וגמר בלבו לגרשה ואחר כך בא עליה'
 בני ערבות שמשמש עם אשתו וסך דעת
 על אחרת אע"פ ששתיהן חז' כשי' בני חנופה
 שתופעת כפה והרי היא כזוה' ואסור לקימה'
 אכל מי שאשתו מדעה חותן כדברים של ריבוי
 ומקשטת עמה לו' כרי שיתן דעתו על חז' א
 אמרו רז"ל שיוצאים ממסד כנסת במים ונכנס
 בלילה שיצא ממנה יש שם סכנת' לו' התנע' א"ת
 אכלו למריה ורביה כגון שאינה ממשית ואכלו
 הכי בלא' אן המדות כגם בולד' ונקוד' כושע'
 ועריך לבדים בתשעה דברים מאס' אסורין
 נראיתא כפר' דקידושין' שבע עשרה תבנות
 נדירות ובריות אחרונות על מהאסונות כגון
 טוב' והוא שכל טען למתן יטב לך שאיך
 ברא שונות' כאשר צונו' שאת' לומר'

על הארמה אשר יי אהרן נתן לך ועמליה לא
תריסו משום זכות ולאריך לא יכפר לזים ועמך
לא תנאף לרעיחה כדכתיב רצוח ונאוף וכך המוצא
שכבת זרע לבטלה כאל שומך דמים ונאף כתיב
ולא תנאף וי יתירה כנגד ששה פעם מארדיב
וששה פעם מגרים וכתב בפרשת שופט ועמליה
ולא תגנב משום מים גבונים יחזקן וכתב בנעור
י יתדה כנגד ששה דברים וכתבי כפר משני
נאכה לזים נאכה לנקי חנם ועמליה ולא תענה
ברעך שהגונב מעיר עדות שקר בעצמו שגורם
לו למכור בעבד והוסיף לו וי שבעדותו לזקה
העולם שנברא בששה ימים ועמליה ולא תזאור
שלא יזאור אשת חצין ויעיד בו עדות שקר
לזם שמת כרי שישאנה שיהו הוסיף כאן שבע
הגיעו קרוב לאריך והיה להם שדות ואת תזאור
באן נמוך טאשה בעין שנוכל לטבול ואת
תברר בגי שמוטו דברות ואתה כה תגמר
על פי ימוז לשיעמוד בכרישות ובלהרה
דא אתה כ שנים ותודה כמניף עמוד שנים
עמודי יוד כמנה שותעמוד באימה לפני כמנה
דא בשבילך ידותי עשר ידות ונתתי לך עשו
הדברות ששה עשר פעם כתיב זכות חלב ודבש
בטובה כנגד לדידי חזאי לי חלב ודבש וכל ארץ
ישאל והו שית עמרי פירקאות כאשר דבר יי
אהרן לך ועמליה שמע ישראל שהזכיר לך השמות
כנגד האבות יי כנגד אברהם ויכה ביה אנכי
ש אהרן אהרן כנגד יצחק ויפה ביה אנכי יי
אברהם יי אהרן כנגד יעקב ויכה ביה אנכי יי
עמך ויכה ביה ששבעים שמות ישראל

ועתה להם תורה שיש לה שבעים שמות ונודעת
בשבעים פעם להכריז לך שבעים אומות גיש
כמך בך יי ללהינו לזם אעפ שראיתם עמד
דמיונות ואעפ שאני בא עם זה במדות הדין ועמליה
במדות רחמים אעפ כן הכל אחד אחר דלת דולת
לזם לך שתמליטו בשמים ובארץ ובאביע רוחות
העולם וגם שלא תטעה בריש וכך ליש דלג
תשתחוה לא אחר הריש גדולה שלא תטעה בריש
דא שפך נדלות גדולים הרי עיר זהו ואתם עירי
נאם יי וגם הקבה עד הוא לישאל דכתיב והיידתי
עיר ממהר שמע בגי תי שת שנים עמד
בית ראשון הפסוק מוחיל בשפך ומקיים בולת
הרי שד שהשדים בורחין ממי שהוא קורא את
שמע ואהבת אותיות האבות בכל לבב
שנבו ומצות את לבבך וכל כפשך ביצחק יי
נפשו להקבה וככל מאריך ייעקב דכתיב ביה
וכל אשר יתק לי עשר תעשרנו לך ובקומיך
תגין על הקיף לזם כשיעמוד בבקר יתכלל מאה
ברכות וינח מ צד קללות ועוד שנים גס כל
חלי וכל מנה טוטפות תשעה תגין כגל שנה
איברים שבראש יוד בגי גובה היד עמך יי
כי יביאך לפרשת שמע לזם לך שבעות תורה
תפליך ומזזה יכנסו לארץ ונשלג נמש ונשל
גים רבים ונשל הגים ספיר ונשל הכרז למך
השן אמלא שחטאו ישראל לא היו צריכין לכלי
זיין וזהו ונשל גים רבים ונשל הכרז למך קהען
תירא בגי תלמידי חכמים להודף חסר לך כי
גרגשי עמד ופיטה המצוה הזאת לכביע ליה
מלמד שהמצות באה ומעידות לפי ש עי
דלג

וְלִמְנוּ כַּמְּוֵלָה לֹא־שֶׁנִּבְנָנוּת לִפְנֵי לִפְנֵימֵי טַאֲשֶׁר
 עֲוֹנוֹ כִּי־בִיאָךְ כִּשְׁכַר הַמִּצְוֹת לֹא־מִרְבֵּבִים כִּתְחַם
 לֹא־מִרְבָּנוּת שֶׁכֶּסֶם שֶׁאֵתָם מִמַּעֲיִטִים עֲוֹנֵכֶם
 כִּי־אֵתָם הַמַּעֲטִי הַמַּעֲטִי שְׁבַע וְחֲמִשִּׁים מִשְׁפָּחוֹת
 בְּכִרְשֵׁת מִינְחָס וְשִׁמוֹסָה בְּלוֹים הִרִיחֵם וְשִׁשִּׁים
 וְכִשְׁתִּיבֶנְךָ עִמָּהֶם חֲמֵשׁ בְּכוֹת עֲלֶפְחָדִי יִהְיוּ שְׁשִׁים
וְהִידָה עֲקָב
 לְעֵיל מִבְּהַ כֵּת הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם וְעַמִּי לִיהַ עֲקָב כְּלֹמֵךְ
 הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם אֲבָל שֶׁכֶּסֶם עֲקָב כִּי בְּעוֹף עֲקָב
 תִּיבֹת יִשְׁבַּע עֶשֶׂר הַדְּבָרֹת וְזֶה־הוּא כִּשְׁמָרִים עֲקָב
 רַב הֵם תִּשְׁמָרוּ עֲקָב תִּזְכֶּה לִכְסֵה רַב טֹוֹבֵךְ אֲשֶׁר
 צִפְנֵת לִירֵאִיךָ עֲקָב עֲשֵׂה תוֹרֶתְךָ קִבְעֵ עֲקָב
 עֲבוֹה לִמְנוֹךְ מִן הַעֲקָב הַזֶּה שֶׁהוּלֵךְ אַחֲרֵי הַתֵּן
 יִרְךָ עֲבוֹה וְלִפִּי כִךְ אֵינוֹ כִּי־קָךְ כִּמֹּא צִבְעוֹת הַיֵּלִים
 הַמִּשְׁפָּטִים יִי כִּפְּוֵלָה שִׁישׁ לִפְשִׁפֵּשׁ וְלִחְקוֹר
 אַחֲרֵי עֲוֹנֵךְ הַיֵּדִיךְ תִּשְׁמַעֵךְ וְשִׁבְרָתָם וְעִשְׂתָּם
 שְׁלִשָּׁה כְּעַמִּי כִּי־כִי־מִקְּוֵה אֲשֶׁר־הַלְמוֹד וְשִׁמֵּךְ
 יִי־לֵהִיךְ לִכֵּי אֵם עֲקָב תִּשְׁמַעֵךְ יִשְׁמֹר לִךְ הַנְּרִיָּה
 שֶׁכֶּ כִּי־אֵתָם עֲקָב אֲשֶׁר שִׁמְעֵךְ מִבְּהַס כִּי־לִי־שִׁמֵּךְ
 וְשִׁמֵּךְ צִבְיָה לַעֲתִידִי לִבֹּא וְאֲבָךְ צִבְיָה לִי־שִׁמֵּךְ
 שֶׁכֶּ כִּי־זֶרַע אֲבִירָה־אֲהַבִּי וְכִי־כִךְ צִבְיָה יִצְחָךְ
 שֶׁכֶּ כִּי־יִאֲחִירִי שֶׁכֶּ כִּי־הֵם רִבְיָךְ לִהִי־אֵת־יִצְחָךְ
 בְּנוֹ וְהִרְבֵּךְ צִבְיָה יִעֲקֹב שֶׁכֶּ כִּי־כִי־פִרְה וְרַבָּה
 וְכִי־כִי־הִכָּה חֹדִי וְתִרִי בְּכִרְשֵׁת מִשְׁפָּטִים הַמְּנוֹךְ
 מִתְּחִיל צִבְיָה וְעַמִּים כִּי־כִי־שִׁיִּי לִךְ כִּי־אֲוֹתֵךְ
 הַבְּרִכּוֹת כִּי־כִי־תִהְיֶה מִכֵּל הַעַמִּים הַמְּנוֹךְ הַמְּנוֹךְ
 בְּכִי־תִהְיֶה מִשְׁפָּטִים כִּי־כִי־לֹבֵב צִבְיָה הַמְּנוֹךְ שִׁישׁ
 כִּי־לֹבֵב אֲוֹתֵךְ לֹא־יִהְיֶה כִּי־עֲקָב מִקְּוֵה לֹא־יִהְיֶה
 כִּי־עֲקָב וְעֲקָרָה בְּמִצְרַיִם הַתּוֹרָה כִּי־חֵלִי

עוֹלָה צֶח־שִׁיִּירִי כִּי־כִי־יִצְחָק לִלְלוֹת עֲקָב
 כִּי־וְהֵם מִהַחֲסֵה גְדוֹלָה יִקְרָם בְּלִבְעֵלֵתֵךְ
 מִלְּבָדֵךְ שֶׁעֲשֵׂה לֵהֵם כִּי־שֶׁעֲשֵׂה לִמְצִיִּים יִצְחָק
 טָוֹ וְיִסַּר אֶת־אֶפְסֵךְ מִכִּבְּתֵיךְ זִכְרֵךְ תִּזְכֶּר חֲסֵךְ
 וְלֹבֵבֵךְ שֶׁתִּזְכֶּר־מֵהַ שֶׁעֲשִׂיתִי לְשֵׁשׁ מִזֹּוֹת רַב־כִּי
 בַחֲזוֹר הַמִּשְׁפָּחָה הַגְּדוֹלוֹת כִּי־לֵהֵלֵךְ כִּי־לֹא־בָרָה
 הַמְּנוֹךְ חוֹף מְכִי־תִי־יִמַּז כִּי־עוֹדִי יַעֲשֵׂה כְּעַם־שִׁנָּה
 כִּי־לֹבֵבֵךְ כִּי־מִי צִוִּיתֵךְ מִצִּדֵךְ עֲרִיסֵי־אֲוֹתֵךְ
 אֶת־הַצִּרְעָה צִבְיָה שֶׁתִּים הֵיךְ עוֹדֵךְ חֲסֵךְ
 עוֹלָה שְׁבַע שִׁי־כִי־שֶׁעֲשֵׂה אֲוֹתֵךְ מִכִּי־כִי
 כִּי־עוֹלָה לֹא־וּמַכִּי שֶׁלֹּחֶךְ לֹא־גִדְלוֹתֵךְ
 וְלֹא־מִי־גְדוֹלֵךְ לֹא־הַזְכִּיר גִּדְלוֹתֵךְ אֲוֹתֵךְ
 הַיֵּדִים הַגְּדוֹלֵי וְמִי־כִי־יִשְׁכַּח־יִשְׁכַּח־יִשְׁכַּח
 הַמְּנוֹךְ וְזֶה־וְהַזְכִּיר לֹא־שִׁמְעִיכֵם שֶׁלֹּחֵךְ אֲוֹתֵךְ
 עַם הַמְּלִיכִים יִשְׁכַּח כִּי־כִי־עֲשֵׂה אֲוֹתֵךְ
 לֹא־שִׁמְעִיכֵם שֶׁלֹּחֵךְ כִּי־לֹא־יִשְׁכַּח־יִשְׁכַּח
 וְעַמִּי לִיהַ כִּי־חֵרֵם הוּא וְלִכִּי־כִי־יִשְׁכַּח־יִשְׁכַּח
 שֶׁעֲבָרֵךְ עַל־חֵרֵם בְּשִׁרְיָה כִּי־חֵרֵם הוּא וְעַמִּי
 כִּי־הַמְּנוֹךְ לֹא־כִי־הַעוֹבֵר עַל־חֵרֵם שֶׁמִּי־כִי
 כִּי־הַמְּנוֹךְ וְחֵרֵם אֲוֹתֵךְ רַבָּה שֶׁכֶּ כִּי־יִשְׁכַּח־יִשְׁכַּח
 אִי־כִי־יִנֹּאֵם יִחַזֵּק בְּתִשְׁבֹּה יִהְיֶה־רַבָּה וְחֵרֵם
 בְּרַבָּה חֵרֵם תִּזְכֶּר לֹא־אֲוֹתֵךְ וְעַמִּי־כִי־יִשְׁכַּח־יִשְׁכַּח
 אֶת־כִּי־הַיֵּדִיךְ לֹא־שֶׁתִּזְכֶּר־הַיֵּדִיךְ שֶׁלֹּחֵךְ
 אֲוֹתֵךְ וְתִלְךְ כִּי־גַם אֲוֹתֵךְ וְאֲוֹתֵךְ אֲוֹתֵךְ
 לִמְנוֹךְ הוֹדִיעֵךְ כִּי־לֹא־יִשְׁכַּח־יִשְׁכַּח חֵרֵם חֵרֵם
 יִעֲשֵׂה לִכִּי־כִי־עוֹדֵךְ וְכִי־אֲשֶׁר־נִתְּנָה לְשִׁמְעִיכֵם
 וְזֶה־וּא לֹא־נִתְּנָה תּוֹרָה לֹא־לִמְנוֹךְ חֵרֵם עַל
 חֵרֵם כִּי־לֹא־עַל־חֵרֵם לִכִּי־אֲוֹתֵךְ חֵרֵם
 וְחֵרֵם־כִּי־עַל־חֵרֵם שֶׁכֶּ כִּי־יִשְׁכַּח־יִשְׁכַּח

כזק יחיה האדם ומי ליה שמלתך לא בלתי
דמך למה שמעך שעומדיך בלבנו שיהך קל וחומר
מחלה זזה הוא כשיחיה האדם שמלתך לא בלתי
ארבעים שנה ומי ליה וידעת עס לבבך דמך
עו ארבעים שנה לא קס איניש ארבעתך דרביה
וכן כן ארבעים לבניה ולבנו יבין לבנו עולה
ארבעים וכך גם כן הלב נאמצע הגוף כמו מים
שהוא נאמצע מיסרף תגוף על האדם לומר
שהנשמה נערה לארבעים יום ותורה כתנה
לארבעים יום ואם לא תשמור התורה שניתנה
לארבעים יום מיסרף ונואל מסך שמלתך עולה
לארבעים יום ללכת בדרכיו בגיה ללמוד תורה
ליראה אונת למה כי יי אהך מבאך ארץ
טובה ולא תהיה כפני טובה ארץ חטה ושעורה
עשר תבנת במקום לכך צריך ליתן עושך צדקות
בטוב בשעת ברכה ועוד כבוד עשר מצות שעשו
בפס לא תחרש לא תזרע בלמים לקט שכחה
כמה לא תחטף תרומה ומעשר ראשון ומעשר
שביעית ואלת ושבעת וצדקת ככר יש אסור
לענות כן העולם בלא ברכה שנ לעי הארץ ואלתה
אבל לארץ שצריך היא משלן שנ והארץ נתן
לבני אדם וזהו המצות לעי יש ארץ טובת בל
עלך שכין שהודית ליש אין הטובה משלך
ואכלת בגימזו בכזית וחומר ג לא תחמר
על בנה וצדקות השמך לא תחמר ובלך רשעים
וחומר אעפ שן בארץ העריות בכל מקום לא
תחמר להם שהרי אהו הלך לצדקת ושם אמר
לא תחמר אבל הרשעים בכל מקום וחומר להם
בני אדם ונתים טעם תבנה ונתים טעמים

כל טוב וחמרו שדות וגזלו ונתים ונשא ונתים
מאיך אדם אס תשמור מצותה תמצא נתים מלואם
על טוב ונתים טעם תבנה אכל אדם לבבך יתגזון
שדות ונתים אד ונתים מאיך אדם לא תחמר
תג על ה' יש' לומר שהיא ראש עפרות תבלי
ואכלת ושבעת ומי ליה כן תשכח שצריך להזכיר
יום חמיתה בצדקתה מזקן ולבך תקנו הטוב והמלך
על הרובי צדקתה שנתגלו לקבורה ובקרן וצדק
ירבון וכסף וזהו כסף כסף וזהו לצדק לומר לך
הדושה שיעשיר יעסוק בצדקה וקה ומי מנה
כה ירבון חסד ו' לומר לך שאם מרבה בשדות
חורים נכפיו מתמוטטין נחש שרף ועקרוב
ועמאון בגיה ככשדים צדקם במקדון ובשער
כגוים ג כגוים אשר יי מצדד אס לא עה קלוא
ויקטרו שם כגוים מדה כגוים מדה בשביל יתלך
שם כגוים ואמרו אס לא מדה כגוים על כן כגוים
אשר יי מצדד ככשדים כן תאבדון הביאני י
צדק הביאני יי להארץ צדקאות אהים הביאני י
לארץ ישראל הביאני א בית היי הביאני המלך
חדיון זהו שדרישו רצון דאת שטחה עליהם מה
שלא ראח יחזקל וזהו צדקאות אהים הביאני
שכולם היו נבאים והוא נבואות וכך נמקל ייה
הביאני א בית היי צ' למה היי סיני ונתן לי התורה
שסירשת כשבעים פנים מכך יי הביאני חדין
והראני השמים ושמי השמים את אשר תקצנת
כי כפולה לומר קצנת אחד קצנת ואשכ כחור כגוים
לתלמודו ועליהם ככל הדברים כגוים דאת תלמודו
העלית מנצרים מעשי צדק וכל מקום
אומה סורף מערים פי מכל הארצות ואשכ
תגל

חמר לך שפרחו עשר הדורות מהם יגדתי לך
 כי גרתי מכפי האף והחמה העזר חרתי אשר
 יגרתי ואשר יגרתי יצא לי יגרתי כל עצות ידעתי
 כי לא תכנע יגרתי מכפי האף והחמה והתפללתי
 שתעביר חרתי אשר יגרתי כן יאמרו ואני ואשר
 יגרתי יצא לי לי לבוי כי אעפ ששמת תפלה
 שלישראל לא תנקני ותמתני במדבר ולא תכנס
 לארץ לעפר ג' ע' אשר יין לעפר וידק לעפר
 חרץ לעפר ב' א' שיהו כשביער העבודה לי יהיו
 ואמני בעל מפרד וזורה לדוח י' להיטל תשות
 מביעו וזרועך הנטויה שהוא פוף התפלה שמונה
 ועשרים תצות שמצא חן בעיניו ושמת תפלתו
 וזהו בורא עב שפתים כו כן ממרים הייתם
 הפסוק מתחיל ובעים במים גס כן לום שכל אדם
 שנה שהייתם במדבר יג' ארסי ה' זכרתי
 נסעו מצרות בני יעקב מערה שם מת אהרן קמך
 מיתת אהרן לשבירת הלוחות לומר קשה מדת
 הצדיקים בשבירת הלוחות וגם תלמיד חכם שמת
 הכל נעשין קרובין ועריכך לקדוע עליו כמו על
 עפר תורה שנשרף ועור ממך ואשים הלוחות ירון
 אצל מיתת אהרן למאמר תורה שבלה קונצין
 אותו אצל אלה חכם ועור לום קיים זה מה שכתב
 בזה ויקבר ויכה מיתת צדיקים ממפר כבגדי
 כהונה משם נסעו הגיגזה הפסוק מתחיל ומם
 במים לום שכל ארבעים שנה האור עמך
 בעת ההיא הציין י' את שבת הלוי עמך סוף לום
 שהלוי תזדוזה ישראל ממך מים לשאת את ירון
 ולברך לום שטעון לטוב ירון כוי לישא כמין
 לא אבה ג' לא אבה י' השחיתך לא אבה לי

לא אבה יבמי קרי ביה לא אבה לך יבמי לך און
 ישיל מאהו י' קוס לך למטע שלשה תגף עלהך
 שאזכור לך זכות מצוהם שאמרתו לו קוס התחיל
 בארץ לא רכה ולרחה כ לך את עבד אשר
 נשבעת לאבותם לתת להם ועמ' לה' וישל
 מה י' אהרן של מעמד כי אם לידה לומר לך
 שהאבות היו ידאי י' מה י' אהרן של מעמד
 מה ב' את צ' ש' ששול מסקן מאה זכות
 ויש כפסוק מאה אותיות זכר מתך ענה מאה
 ועתה ישל כ' ויעבידך הכז ואיך ועתה ישל
 שמעל החקים כבגדי סת תורות תורה סבת
 תורה שבעל פה חן לבי אהרן הסמך סמך
 בה' ומעיים בה' לום שנה נבא התורה וסמך
 חומשי תורה ושדר תיבות בסמך לום סמך
 אביה לומר מעשה טחים הארץ ובלתי
 בה וסמ' ליה רן באבותך לום שהארץ עלה שם
 לא נראת לא בזכות אבותיך רן באבותיך י' ע' ע'
 שגם עליהם יש יין אבותם כמו ארע' אהרן כב
 את עשו יעקב אמר שתורה ודכי מאי עמך לך
 באבותיך נמלחם לום שתמלחם ל' ע' ע'
 שעשו האבות ואוהב כ' ווהבג' ורע ע' ע'
 חכם שנה נפשו שהוא אהרן אהרן אהרן אהרן
 חכם שנה נפשו את י' אהרן תיחא ל' ע' ע'
 בשבעים כבש' הסמך סמך ל' ומעיים בבית לום
 שיעקב הזהירם שירכקן אש בביתו ולי אהרן
 במצרים ולבך נקראו בית יעקב ורבים ורבים
 י' משגיא לגוים ר' רבים זה ע' ע' ע'
 לבי עה מוסיא נקבה כוי לעשה כ' ע' ע'
 משגיא לגוים ורבים י' ע' ע' ע' ע' ע'

מקץ עיני יי אהיך כה לנהיה אם שמוע לומר אם
שמוע תשמע עיני יי אהיך כה כי כמים הנפלים למים
וער אחרית שנה ויהיה אם שמוע לומר אם תשמעו
עו אחרית השנה דף גשמים בזמן ובמקום צריך
להם ואם היו צדיקים בתולדות השנה עוקרה גזר
עליהם גשמים ופוחו מורידן במדברות ובימים
בכל לבבכם ובכל כנסכם וערתי מאר לומר שאין
עובד על המאר לא אם כן יסגלו להתגלל בכל לב
בעתו בגוף גלילות לבבכם ופוחם וענותם
אדם אחרים וישתחיתם להם שבעה מינין סת
ובבגדן פתחי לי אחוץ ועד יוכתי תמתי שראשי
שבעה מינין עת לומר כל המורה בעל כבוד בעשר
הדברות שצדקו לארבעים יום וכך שבעה מינין
כי יזמזמין כעובד בעל מה ולא ירדו וכו'
ושתבתם על מזוזת ביתך ועמליה למען יבן
שעלי יי המזוזה לא יבא המשחית על הארץ
ועמליה אם שמר תשמרין על שם יי שמרין יי
עלך עליו יי ייך על הארץ תשעה פעם על
הארץ בזה הענין כבוד השעה שכלים שכלו
היך מעבר ליהודין כי אם שמר בזה תורה כל
התקום אשר תודין וביחשע כל מקום חפר הי'
שדמשה שכלים לא הוריש להם יהושע
ומנחם בכתבים ומראים יתן יי להם שכלים
עומם יהיה על כל חית הארץ מלחם כשכנעו
ישראל ומואם על כל חית הארץ כוכה ושכלת
חיה כעה כן הארץ כעטן שכלימות המטח וער
דף טוה כס ראה אנכי
ראה אנכי לשון יחיד וכל ראה אמר לכל אחד
יחיד יי שמוע סוף להושע אמר ראה אנכי והזהיר

לבדך את ישראל כשיעבדו את הידוך יישמרו
לפי שקללות וברכות שבע שנה תורה כולן נזמרו
בלשון יחיד דא ראה אנכי ראה עשר הדברות סת
באנכי ותקיים אותם כי כל המצות כלולות מהם דא
ראה אנכי כי ממני תראו וכך תעשו דא ראה לשון
יחיד לבניכם לשון רבים דא מדין כי ער מדין המשה
משה שונה לאהרן כרסן ואחר כך נכנסו בניו וכו'
ביאתה בעלובין דא לעיל כתב לם וקמליה דא
אנכי נתן לבניכם היים כרסה כלומר אנכי נתן לכם
שתבחרו בכרסה דא ראה כי המכיל גורל על בניו
מכסה הגורלות והחלקים שלא יצדור חכדן חלק
היה אבל אתה ראה הגורלות וראה החלקים
ובחרת בחיים וזהו אותה תומך גורל שאתה
תומך בידי ליתנה על גורל טוב ולבדך אותי
את הבד כה אמר את לשון כי לא נופל דבר אחד
מכל דברו הטוב ובקללה לא אמר את לא והקלה
דא את הכרסה מלפני עיניו מאם בחקתי עד
קוממיות ובקללות מן פניו ה' מואם לא תשמעו
עד ביד משה ובכרסה אשר תשמעו ולא אמר
אם בלשון פסק לא אמר מלשון אשר יי שני יי
אדם שומע לי את הכרסה אשר תשמעו סת
תורה שבכתב התורה יבואו הברכות הלא ראה
בעבר הידוך כה תהרין לפרשעו עתה היו עננים
על ידו שהיו מראים להם הידוך ועתה כשקן עלים
לבך ערך ליתן להם כיתק לידע הידוך הפסוק
מחזיק ומתקיים ב' שנה להם לששת חמשה
דברים וסבתם ושבתם תשרוקו תגדעוין
ואבותם וכך אמר להם חמשה דברים לפימך מנוח
השמש ארץ הכנעני הישב בערסה מול הגלגל

מגד

כי ירחק לנו שיתרחק האדם לאכול בשר ויהיו
 כפרק כסוי הדם כי ירחק הכתוב שיתרחק לנפש
 נפלא לנו העפ ששאל עריך להכריעו בפייו
 ולכדוק הריאה כאשר צויתך צביה רוב
 האחד בעוף ורוב השנים צנהמה סגור לשון
 טל ורובו שלוחי מוהו אך כאשר יאכלת
 העצי ונת האין יתן מיטל הא שאינו חדיע
 במתנות עם הכשל צביה צבדוק חוד
 תשכנו צביה פאר מלכותך ונדדך צביה
 ונדדך תשא ונדדך תשלם זהו ותק וצביה
 אם מתו אונגנו חיב טאוריק וזהו וצביה
 תשלם ונדדך תשא ונדדך ונדדך ונדדך
 עו שתכנס כי אנדיך צדוק ונדדך ונדדך
 וטעף ליה אכתשה ימי טכדי ונדדך
 ליה שגור ושבעת לנו עם חודך אהר לכול
 צבר כדאיותה כפחים שגור ושבעת ונדדך
 חטא ולא עם הארץ חפיר ש תנעם הארץ
 בעיני עי ונעם ליה ש יכרית לנו חודך ונדדך
 לא צדיקים ש עושין חטוב הישר לרשע ונדדך
 ולא לנעם אותם ולא שאר אומות כי יתכונן
 בחדך צביה ונדדך עבדת חודך ונדדך
 כי יסתך שודך ונדדך למדת שפתך ונדדך
 כדיה אחד כדיה כי יסתך לית צביה ונדדך
 רמז ליחודי סך התורה כנסך צביה ונדדך
 כנסך כנסך שבעת הינו ונדדך ונדדך
 חסות בצדיקים ונדדך כי יסתך ונדדך
 באינה ושתייה ונדדך כנסך ונדדך
 אשר לא ידעת אודה ונדדך ונדדך
 שר כך כנסך ונדדך אביו אסות ונדדך

אצל אפי מערה תשדכך גנמם כחאי ענינו ונדדך
 ותנך שלש חסדותהן ונדדך ונדדך תשדכך
 באש ונדדך את שגם לא תעשך כן אזהרה
 למחוק השם לא תעשך כן צביה אזהרה על כל
 מחקשם להמקום צאתך צדי צביה זה
 ירושלים מקום צביה לציון ונדדך שמה צביה
 לשכנו תדדשו ונדדך שמה ונדדך שמה ונדדך שם
 יהוא בעטן אישע שמה למשנה יהוא למלך מה
 מלך כנשיחה אף כל ענך הקצנות כנשיחה
 הכלים אינך מתקדשין לא כנשיחה ונדדך גדול
 כנשיחה עולותיכם ונדדך שמה ונדדך
 מודדך סוף כנגד שמה כנשיחה כנשיחה
 צרגלי אנחנו עשירים היום סוף צביה הלוים כי
 עתה הלוים נושאין את הארץ וכנשיחה את הירך
 לא ישאו אותנו לשכך שמו עם שמה ונדדך
 מחצות לקדשי קדשים ונדדך לקדשים קלים
 עלתך בכל מקום אשר תראה סוף הכרמלי
 ככל צביה אלהו ונדדך ליהו שיעלה עולות צהר
 הכרמלי שביך צביה שביה ונדדך שם תעלה
 עלתך ונדדך תשעה ונדדך אזה מעלה על
 הנזבח עולה חטאת אשם שלמים ונדדך שמה
 למנה יין מים כנשיחה ש אהר אשר נתן לך
 כנשיחה ונדדך גבי עולה ונדדך והנדדך
 שיש לו אובלך מדובין מביא עולות מדובין ונדדך
 תשח ואכלת ונדדך עולות ונדדך ונדדך
 שלמים הכל תרצה לפי ערבת ש אהר אשר נתן
 לך תרומתיך ונדדך ונדדך ונדדך
 הינו כנשיחה כן תעזב את הלך ונדדך ונדדך
 ליה ונדדך אדם ירחיק לו תאכל בשר ונדדך

תלמד לעשות מאבותיך שהוא בני אביו ולא
תלמד מאבך ולא תחטע עיניך עליו כמים אין
טועטן למסית ולא תכסה עליו כהכא ואיניך
ולא תכסה על הרוגיה וזהו שודישו נבסרת
שאם יצא מבצת דין חייב אין מחזירין לזכות
וזהו ולא תכסה על הרוגיה כי עלמי שיצא
להרג ודרשת וחקרת ושאלת היטב לפי שני
אשמע צחות עריך בעלמא לכך מזהר אותך
שתדוש ותחקור היטב ורחמך ורחמיך שלא
תראג לומר חרצתי עיר ויושביה לכך מצטרך
לומר שלא תראג ויכרך וירכך לעשות הישר בעיני
י' וסמליה בניס אתם לומר לך שכל מי שיש בו
חמסים ומחוס על הצריות הקבה מרחם עליו
טוב על הן שמך מת לעיר הנצחת לה לך
שלא תאמנה כסת וגם שהיו מתגודדים לפני
עא כמו עלמת בניס אתם כמסוק יש שתיים
עשרה תצות כבד שמי עשר שביס שנקראו
בניס להקבה מכל העמים אשר עלמט האומה
וטוב ליה לא תאכל כל תועבה לומר לך שלא יתעבו
עם הכותים והכותים נמשלו ככהמות כבמה
התידי שלש בהמות ושבע חיות כנגד עשר הצרות
עדים טוב ליה איל רמז להא זמיתא בחולץ
עידא וכו' רבוי מיך ויהוה הוא טמאים הם לכם
והיה זהו חזיר לומר לך שחסור לגזל חזירים
ועמך מבשרים לא תאכלו לאתזה תאכלו מכל
אשר במים בלוי אעפ שאמרת לאכול מבשרים
אשר במים תאכלו חמרא כמא שרי דא
לא תאכלו את זה תאכלו לומר שקרבי דגם אין
לקחין אותם לא מן המומחה דקרי ביה לא תאכלו

לא אס כן אמר זה הוא שלקחתי מפלוגי צייד וכשר
הוא ונבלתם לא תגעו וסמליה את זה תאכלו לומר
שיש נבלה שתאכל ממנה כגון נבלה מוסחת שיש
ראויה לגד לא תגעו כגמי חייב ליהודי כדגלי
תאכלו וסמליה נבל אשר אין לו להתיר דג טהור
שנמצא בתוך דג טמא טמא הוא לכם וסמליה
כל צפור לרבות צפור משולחת של מצודע הנש
התחיל בנשר מטעם שהוא מלך שבעומות שנאס
על כן יגביה נשר אם על כן עת גלך יענה
שמעסה בנה ואינה מרחמת עליהם וכך העורב
אכזרי על צביו לכך פמכו לה לא תבטל גדי צגמי
אימר אבילה וכישר והיזה עשר תשור ממך
היזה השנה שנה שנה לבשר בחלב לומר ששם
שתערוכות נשר וחלב חסור כן גסך אקור הערובות
שלכלאים טעוה ואם תימנור מן התערובות אז
אבשל פירותיך בצמק ותת עשר וממך טהוב
אמו לשנה שנה לומר שמצות כן חבדו לא תנשא
תוך שתי שנים ויהיה הגלד בחלב אשפים שנים
וצרת הכסף כמל וצרת הכסף כידך וצרת
אותם ככסף והינו זמך המפקיד מעות אצל
חבירו וצריך והפשינך לאחורין חייב וממך עמא
אמ קרא וצרת הכסף כידך אעפ שצרוניך יהיו
כידך וזהו אעפ שצרת אותם ככסף יהיו כידך
וכרנך ש להיך ככל מעשה ידך וסמליה וזה
דבר השמטה שמוט שצריך לומר ממשמט אב
ישנה כממ ישנה כדעהו כי ישנה לך אלוה
מעונתך שחם תשמט ישנה לך מעונתך תשמט
ידך אב כי וסמליה הוא שאם יש משכון כדך
אינו משמט אבין כן כדך יכרנך והינו וכלב
תנאור

ותפד לך שתי שכירות בכבוד לומר לך ומצוה לטוב
 ויהי מצוה למצוה שבועי כהחלף מהחלפות
 ואיך כהחלף התרומה והינו העובר שהיא חזקה
 למסדות כתרומה שהיא ראשית בקמתה בחל
 לתפד קרי ביה בקומה שערך לנך על המצוה
 מעומד ושנחת לא עמדה שמחה בטוח
 עריו בשוה ובעדוהתבונה כפי נקצרת
 ועדיין היץ בגמט נומי שמחה אחת ובעבור
 שהכל בנית נאמ' בן שתי שמחות וחקים הלה
 כת בעשרת לבי שכתנה בו התורה חכמת
 לך באפכ' אגרכ' כמד לנוי פוכה עמדה
 כל זכוכך בגיג גדולים וקטים את כפי
 כפולה לומר כשם בטמט זכשם שבה לראות כרש
ליראות עפטים ושטרים
 עמך שפטים ושטרים לרגלים לומר שחלקם לבי
 השופטים ועוד כי הם מעשים לחבא חסדים
 ברגלים כדומגנין מזחרה לפת דין שיעשה
 ועוד כי השופטים מזהירין העם שלא יקראו
 כד אמרינן פקצא דשמו רגלא כפרכת יתין
 חסד נתן לך שופטים שהשופטים חזקתין לית
 לבי שהיה עב' דא אשר טק לך שופטים
 ליתן לשופטים טעמן של לית מנת למחזיקים
 יי' איש שמתנת יו' שופטים דמד שמעטין על
 חזקה שלוש פעמים ופג' ליה שופטים
 מקומות פה דרין יושפין צדק הנותן בעזרה
 ובלשכת הגזית וכן שלש עמדות שלש עמדות
 יושפין לפי עמדות יראה לנצחך עמדה
 שופטים שהייב אדם להקטיל פג' פג' פג'
 שופטים בגיג פנה דרין פטים בנית חכמה

אעמוד למיץ אציק פתוח כ' כפולה לומר פתח לו
 יודך וגם כן לשדלו בדברים דא הואי לפת תתן לו
 פת הראוי למערכים תן לו מערכים ותבן לו ככל
 מיני מתיקה דא פתוח תפתח שחם הוא מתבניש
 הציאולו לפתחו דא פתוח תפתח כפולה דרין
 נתן ותתן לו העניף תעניף לומר שאיך שיעול העניף
 לא תתן טחזור ותתן פתח חסר ו' לומר מצוה
 ביום ששי ליתן טת לעבים תיקנו עזרא פתוח ג'
 כגמ' צ' פהא עטנא ואיך פתוח נפתחו לו שערי
 שמים לומר שחם תפתח יודך פתוח לך עברי
 שחם כפי שיקבלו תפלתך וחס לאו לא יקבלו ולא
 יפתחו לך שח' חוטם חזט מזעקת דלי בתתך לו
 כ' בתתך לו ואיך בתתך לו לחס חרב בגידו'
 לומר שערך ליתן לבג' אחד לפי מה שהוא כמון שנתן
 לדוד לחס וגם חרב די מחסרו אשר יחפר לך
 דמאי שמאכילם את העבים דמאי טען מלואו
 שזוכה לשש צרכות כדאיתא כפרקא קמא דברכות
 העניף מלא יוד' כי בעשר מכות העניף תך ג'
 דברים בלי כפר וכלי זהב ושאלות לכף העניקהו
 משלשה דברים מצאנך מברכך ומקפצ' וחיך וצ' וצ'
 וזכרה כי עזרה יית' תשלחנו וכי תשלחנו לא
 תשלחנו שלשה פעם' לומר שתן שש עמדות שש
 ויוצא ביוצ' היום הזה ופג' ליה ויהי צ' אגרי
 לית לומר שד' יענה ביום ולא בלילה עמך כ' וחסד
 לפרשת עב' לומר כשם שאני אומר לעצמי בכבוד
 כך לא תעצור בעבד עברי עבדות עבד' וכשם
 שהמוס' פתח בצב' כך המוס' פתח בצ' יענה
 וזכחת טח ופג' ליה לא וצ' עליו חמץ לומר לך
 שאיך שח' חמץ חמץ על החמץ שבעה שבועות

שמועדין ממשך בעלי נשפים שיושיק
נשפים שפטים תמך למעלה לאלוהים
הדין כאלו חרוב מלמעלה ונתפס לאלוהים
תמך לך ולא לבגים נגדו וצדקו לישק צדקו
ומשפטו לישראל חזק ומשפטו בגד דיוקן
משפטו בכל ישראל בכל מה שאזנה משער
ממוץ חבירך הן למעיס הן להטיב צדקה לשבטך
ושפטן לנג שמענה לשפט לשפט שפטן ושטן
אנתיות ופשוט יה חביב עמך דין שלפשוט לדין
בו טיף שלמאה מנה שופטים ושפטן משפט
שלמה שייני ממנות בשלמה אשרה בגד
דין שיינו הגון שכל המעמיד דין שיינו הגון
פאטעט אשדה חזל המצב אשדה כל עין
חזל המצב בגד שעה חזל צדקה אשר שנה
דין לחך ומה ליה לאתצב לרבות רוב עונות
חזק סה ונעבד כל דבר רע כי תועבת לומר לך
כל המעל את כיו נקרא תועבה ושנוי כל דבר
יעל וכתב צדקה חיש חו אשה אשר יעשה את
חזק דלך ונעבד להם חזק לנג שהדבור
וחזק שמה בעה מצד ריף למעשה על פנים
שים ל צבולה לומר דוק אמתים ולא מתיבתים
ונת המה תדשים בחיים סקאים מתיים
בי יכלא פי טעלה אנתמה לנג כמותלא שצבית
דין ואינו חייב חס בתורה שבעלטה שני טעמי
חזק שמה שהן בגית אשפים עסוד דין ש
שמה חזקה על בית דין הגדול וכל חס
חזק חזק ומה ליה חשימה על מלך שכת
כל חזק על אשר ימרה את פני ימנת ולא
לחזק ומה ליה חשימה על מלך שכת

דיו להכרית מעשר יי כל כועלי אוק בית צא
צדק צדק שמול וישבתה מלאה לומר ה
דורות שלן מלך ככל הגוס אשר עבדת ולבך שלן
מלך צדק שמול כי עז עתה לא היה לפלגתים מלך
לא סרבים ואחר פרשת עא ואשוח כתב פרשת
מלך לומר שהמלך מצווה להפיר האשוח ולבד
עא מקרב אחך צדק שכת יהוה שום תשים
עין מלך צדק שלשים מעלות לנג שהמלכות
נקפת בשלשים מעלות לצדקת רוס לבס מחזק
הכפוק מחזק ומה יים בלמד רמז שיצא מלכות
מחזקה ששמו עולה שלשים ושלשים כמגלת
בכלכות ודוד כן שלשים שנה במלכו ולבך אמ
שירה שמתחלת בלמד היא לנגעו לעבד ליי
למשך יאריך ימים מלך שכלך כן שלשים ימים
ימים ולא שונן ולבך עמך לא יהיה לכהנים ויחזק
כרשת חזק ומשום מעשה צדק עדי הכהנים
ומשום ששל סוכ נטרד במלכותו לא יהיה
לכהנים כן למר שת מלך כי על פי הסדר הגדול
המלך הוא משקן והקדים מלך שבדול גואל
ועוד רמז שעל הנשיא יהיה העולה והמטה
והנפך ועוד מה כהן וכו' נטלך מעשר כן המלך
ועתים יעשו אשי י וטחלתו וכה בתורה
וזה יהיה משפט הכהנים צדקתם בשלח גבוה
קח זאכו הלוי בגד השש טאוכ יהוה ומה
שי הוא נחלתו ראשית דגנך בגיט משתמחה
גז כ סגה גז יאונך כמכור על גז והיק דומה
שערך ליתגו לך כשהוא מלובן וחזק שטר על
גז שיהא מלובן ולא צדק קח כחשית גז זאונך
ותק לו וכי יא הלך בגד זהו חזק כחלק
צדק

בכמה חלקי כחלקי יוכלו כחלקי חושב על הכלים
והוא יתן כחך בעל מוס חלקי נקד שים השם שפול
בעבורה היו לפי שזכר על הכלים כי אתה צא
ענין טרף של חוב להם שהחלקי שול טמאים נמנים
ולא נאמרי קדם קדמים מעוף ומקום וכחשף
קדם כרגא אוחז במקלו מעוף כרגא אוחזי להם
מנחש נטרי מפי נפלה חמכה שני ויא מקל
נחש אוליה שועלי תמים תיו גדולה שום תלך
בתימנות כלא קיימתה מלך ער תיו נכא מקצת
הכפון מתחיל וממייס כנוף להם שידע חמשים
שערי כונה ויש כועשר תיבות לוגשת שמע לו
כמו לעשר הרבנות כמותי כרגא עכו תשמע
ככמה לות שמעון כקוף כגדול תשמעון לוג
אחד קוף ויחד גדול שלע ליו ככל אשר שאת
ככל עולה שבעים להם ששמותי לשלך ושמת
עליהם שבעים זקנים וגם אני שדור שלו ישרא
ותק להם כביאים כביא וקיים להם כרגא זהו
ידעה זה תכין וזה הוכיח וכו' כדאיתא ^{כש}צאת
ושלשת ככמה ושלשת חת גבול ארץ ושלשת
תרומותי רמז למה שחברו ידך ידועה גולה
ידך עליה ויכו גולה זהו תרד שחברו ידך
ירידה חז ושלשת שיבך לערי סוף הערים
הא לוח שחשקת היו וערי מבצר שלא יבוא עליהם
גול אדם כחיני עמך לא תפיג גבול רעך לרועה
שלא תחמר הוויל ומותר להרוג הרוסח מפיג
גבולו שלא יבא ממונו חמור מבפני משרא
נטוב לך לא תפיג דבעך חמת גבול חרב בית
הסוף הוי מריע בית צבת לא תפיג גבול
אזהרה לבצר דין שלא יחליפו אותם מערי מקל

בעיר אחרת לישועה וטעם ליה לא יקסעו
אחד כחיש שחיו יכול להעיד שדן גבול
תחומך והיו מחוק לכל עון והיו נבטות לכל
חטאת היו קדשן למעלה כחך על פי שנים שנים
והכח כחך על פי שני ערים והם חיידי כחך
וידך ממוי סוף עליו כלפיך שחבשות חיידי
כ אשר להם הדין ולפי התגלע הדין טאש
זהו שאמרו משפך לפיך הדין חידה חיידי
הדין נטה חי אתה רשאי לבצוע איש עמו חוש
אשר להם הדין ודין השופטים שישכחו בנים
אכל לפי התגלע הדין טאש הדין ככמה
הדין את דבר עי חידה ודין חלב דתן חמון
הדין מעבירות שבויו כחכמה הדין חוב
יד ביד חלב כרגא וטעם ליה כחכמה
לוח חמשה עשר ארץ יוצחך לסלחיה חלוא
ער רדתה כרגא אף זהו טעם כי יתחיל
עך לכרשת כחכמה שבעת כחכמה חיידי
לכנוח חללים באימה כרגא כרגא חמון
כ טעם ומדון ל חמרים ומדון את חכמה
שמוידיך כרגא שוהא עיודי וטעם חמון
אשר אנתיות חמש שמוידיך כחכמה חמון
כביבת וחללי כרגא כרגא שלחיה לא עידי
כה ולא חשבה בעל לא יעבו כולה יד עתה
ארכע חמון לככר על ארבע רוחות חמון חמון
י טעם חללי וי טעם כרגא כרגא חמון חמון
כח כהי שלא כעשו כחכמה חמון חמון חמון
כי חמון יש ליה חמון חמון חמון חמון חמון
חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון
ככלך וטעם חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון

מכאן שכל ישראל ערביין זה בזה כפי לעמך יסר
אשר פצית דת בגיב זה והנהים חמלת פני שפט

פרשת כיתצ

כי תצא למלחמה כתב עגלה ערופה בין שתי ^{קליות} קליות
הקדים לה שלחמה שום איג השומח אהרונ כיעת
מלחמה ויאמרו האבים הרגוהו במלחמה וכתב
מלחמה אחריה לונג תעשר ים הנקי להרבה ורוע
וואר כך תלך במלחמה ותנעח ולא היו מניחין
ליך שונאים במלחמה ביהוד שמה יתרגוזה לזה
במלחמה כי תעשה הישר ומכילה כיתצא
למלחמה שחין יוצאין למלחמה לא צדיקים
ש ומכילה כיתצא למלחמה לונג שחם ינעא
עק כענין שני יוצא שונלחם בגוים כיתצא צא
לחם ואתחם לבוא עליך כן ישחתו הורין
על ארצך מלא וי"ו שבעלחמת יחיד הטת מדנ
שבין בגיב וחס יהיו פטומים אשת בגיב שר
נבלה מאומה כמו שרשו הקל מוטב שיאכל
ישראל בשר תמותת שחוטא על אכלו בשד ^{חיותות}
עלות לך לאשה והנחתה לתוך ביתך לומר
לאחר שתגיד חטפה ויהיה לך לאשה ולא נגונה
וגלחה את ראשה לפי שהיטיבה ראשה לטמת
ועתה את ערביה לפי שדמעה לך כחם לטמת
יחן יחם ולא אמחורש לונג לך מה ירח אורו
פגום כנגד חוד השמש אף כותיה פגומה היא
כנגד בנת ישראל וס לחתה לנפשה ביה לנפשה
לא לבנת עין אסר ענתה כי תחייץ לונג שלא עשה
אנחה בתנות שלביאה שתי נשים האחת אהונה
והאחת שנואה ומכה שים ונרבה כשמים לחבר
לך כיון שנשא שתי נשים האחת עושה כשמים

כדי שיטנא השכיה ויהיה הצף הצבור לשכיה
היו בני השנואה שהיא מבני עשר מדות שמונה
בנורים ולכך מגילו בן סורר ומורה שיהיה הצף טור
ומורה לשנאה יאותנות לנשיאה לונג לך ששנואה
כשנואה שחם כמגולים כחורש חורש לאיש צד
הקצה אהובה או הכותים שמראה להם פנים שנואה
או ישראל שמסתיר להם פנים כיום הנחילו לעתיד
לבוא לא יוכל לומר כיום בבכרי ישראל ביום
הנחילו את בניו עת מתנו צדק לטח דא הרב אהור
ששה שבנפול לבקר את החולה ביום רצו כותבין
רצו עשו דין בלינה כותבין ויחן עושין דין וזה מה
שנצוה כשעת מיתה אם הוא כיום יש לו תורת דין
את אשר יהיה לו בגיב מלגד שהצף נוטל כראוי
כמחזקן את אשר יהיה לו פת תורה שלא ינחל
לעבור על דברי תורה אם נתן לאחר בלשון ירושה
לא את כלום חסד מה פגע שהתנה על רחם שבת
בתורה וכל המענה על מה שבת בתורה אין כדעין
כלום יש בחותנות שלכבוד ענין כפילות הכיה
כפולה על האמות שלפניהם הצחף על ה"ו שלפניה
וכן ה"ו וה"ו נכתבת כפולה שכתבין אותה שני
ו"ו ככל אשר ימצא לו כי פת מאו ולו"ו דככל
ולך דאשר היא לא זהינו לא ראוי שהין הכבוד נוטל
כי שנים כראוי יכיר כגיה לאחד כדורשין כ"ו
לאחרים ראשית חוננו כל ראשית הוא מוצחרי
ראשית דגנך קודש ישראל לבי ראשית תבואתה
לו משפט הכבודה כי יהיה לחוש לונג משפט כ"ו
לויש ויחן משפט כבודה לאשה טורר כגיה זה
אכשלים כן צו"ו כננו חסד יחן כלא עבר על עשר
הדברות ונדה חסד ו"ו כי מרה יהיה לו באחרונה
וכוונת

ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ומה ליה וכו' יהיה
במיש חטא לזה שכל ישראל ערבים זה בזה לבער
ולהוכיח ולהכריח החוטאים לעילכת רגמיהו ופג
לזה כרשת נתלץ לזה שכל הנסקלף נתלץ עלהוץ
ומה ליה כי קבור תקדנו לזה שגם העץ נקצר עמו
ועוד לקבור בחוץ לא תראה את שור אחיך
השב אבדה לקבורה שחם הוא כהן נאזא בנית ^{הקבורות}
על זה טומה והתעלמות טען לך ומי ליה והתעלמות
לזה כל ששכלו מחזיר אף בשלה בירי מחזיר
ואספתו וזהו ויודך ואספתו מצריתו וזהו
שדרשו נבעים באים על צרי עין שאינו רוצה ^{להשאין}
כליו ואומה איך לי ולמחר נבעים באים על ביתו וענה
הכהן ופנו את הבית ומוציאין את הכלים ורואין
חבל שיש לו וזהו ואספתו אתוך ביתך שחאפך
כליו לביתו ואינו משחילם ואספתו מצריתו
שצדעת בזה עליו דא החושד נכשדיו לוקה
בגופו ומי שחבדה לו אבדה חושד בכל חף נכשדיו
ולוקה בגופו בצדעתו וכמצא בשתומך ואבדה
לביתך ותחזירנה לו חז לא יחשוד באחים ^{ויחשוד}
אחיו מצדעתו ער דרש אחיך אתו כי שידרוש
האות שלן שיתך לכו עימך וזהו שדרשו רבות
זל דרשהו אס הוא רמתי אס לאו מאי לאו צדעתו
כפולין והתעלמות לזה שטעג אותה כשתעלם
כמזקק ואינו לפי כבודו כלי גבר על אשה
כמי כלי תורה על אשה כממש כלי גבר על
אשה אס נטתה לבי על אשה זהו שאמר
שמיירי באשה שלוש שתכלי גברי כלי להתנכר
ולצנות נוכח אס נטתה לבי על אשה ועלמתח
רש ארבות יקרא קץ עפול בגימברט למחוק

74 אפרוחים מו ציצים בגיה בצייסך לאימך
כי תועבת יי כי יקרא קץ עפול לזה שלא יתכל
בעל ובעופות כשנזקקין זה לזה על הנבים
כהטא ומיך כה אמר יי על הנבים ועל הנבות
הילודים כמקום הזה ממות וחלואים ימותו
אס תקיים הנצות יארי כוף ימך וזס לוק כה
ומה יי על הנבים ועל הנבות ממות תחלודים
ימותו והארפת ימים בגיה שכלו שכולו אחך
והארפת ימים ומי ליה כי תבנה באתרש לבי
אס בנת בית חרש עשה לו מעקה כרי שארע
בו ימים ולא יפלו ממנו ועוד שקר אריות ימים
הוא בשכל כמך בית ודי ששהו בית המקדש
ועלכך בפיכוד אפומם הקדים והארפתו שס
למען ייטב לך כרי ליתך והארפת ימים
בית חרש לעילכת למען ייטב לך ומי ליה כי
יכל הנפול ממנו דמך למה שדרשתי שעה
כחילך כרי לשלח את החס ונפל אמת בייך ודינות
ימים שלזה כי יכל הנפול ומי ליה לא תזדע
דמך לדי יאשיה ואמר יאשיה ער שי צדעתו
ושעורה ותיק כמפולת יד המלואה כממש
סך תקדיש המלואה שאר תעיק העלה והמלואה
לה עמיר וזהו שדרשו שרין לתיק כלום
כאלו צמד בקר ושכח וכו' שרין למדי
כדבע אמנות שחזקת דוחי ישוגש בעממם
כמלך המלואה לא תחדש שאר וזמתי דמך
שלא שתתק צדיק עם ישע ותקדיש כמלך
תחדש כשאר וכממור ומיך לתחדש על רעך
רעה זהו שמשמש טעם שלא לתחדש כממור
וכממור לפי שהשד ממנה גרה והממור ארץ

משה וכל ישראל אשר יצאו מצרים
שהוא חסד ורחמים על ישראל
ועל שגורם לחומר לחיוב על דעה ורעה לא
תלכש בגימטריא להנות' שחלו בגו ארוך וכו'
כלאים מצד אחד אמור להתקנות בה מצד השני
גדילים ו גדילים תעשה לך גדילים מעשה
שר שרות' והוא שאם הקצה גדילים שנים ותריו
גדילים בת ותרלהו וכוונתו כותבת מעשה שרשית
נדרך שעושיך שרשית' אשר תבטא בה בגימ
להביא בטות מונה שהוא חייב אשר תבטא בה
כי יקח רמז למא דאיתא בגורים' וליעזר מבטא
טכח ומבלה טכח בעת ביאה' ויא רמז אשר
תבטא בו כי יקח רמז לתלמידים שמוכר
באלתו' ויא רמז' ואל' תבטא' מלמד שמוכרין
על עומדו' וכן איה ב' וכן איה ושניה' וכן איה
מלך גדול' וי' שמונתו על יציר רע' גם כן
שהלך ותר' יצרו הרע קופו לשנותה הוציא
עלה' ויהוציא עליה ססרע חמר יוצ'
כאשר על עשר הדברות' וכן לא נחתם גזר
דף של אבותינו עי שהוציא עשרת המגבלים
ובה' ויהוציא ססרע חמר' וי' שמונתו
הוציא עליה ססרע' את בתי טות' בגימטריא
שיצא המאסה שהתיר' אטות בתי אביה' וי' קלה
בגימטריא וכו' או הגדולים שגדלתם' כי עשתה
עלה בישראל וכו' ליה כי ימצא איש שוכב רמז
לאיש שהלכה וקלהו' אשר לא עקרה' ומה
יראה ממנו יכולה לומר מחמת צער בתולים
עקרה' ממנו' לא ימצא ממנו' ומה יושב
ממנו' כח שדוד' ומה שמתיר' ומה שמתיר

ממזדים לטהר וית' שבו בארץ' לא יבא ממזר
בקהל' וי' שמך ממזר' לכצוע זכא' שממזר אינו
מחליד' ככצוע זכא' וסמך עמוט' ומואט' למחזר'
שכנות לוט' נבעלו לאציה' וילדו ממזדים' והנצבות
מותרות לפי שהן נתכוונו לזכר מצוה' אשר לא
קדמו אותם' וית' בגימטריא' שהוא צוה לעשות ט'ן
לשמוע אצלם' ומה ליה לא תדרש שלום' ויא יתא
בהנציקין' ומה ליה לא תתעב חרומי' לוג' העגרות
וישטם עשו את יעקב' לא תתעב חרומי' כי עמונים
לא קדמו אותך בלחם ובמים' והוא קדמך שנתעב
עשו' כי בני עשו' ונשמדת בגימטריא שפיכורת
דמים' ובגימטריא קבלת השם' ובגימטריא להסתלב
באשה כלי' מכל וצד רע' זהו עבולתה' ותד
תהיה לך על חזק' דמי' שום שמוע עבולתה' וכו'
אצבע לתוך אגנו' וזהו וי' צאת שמה חוף' שלא
לשמוע עבולתה' צדחוף' מן הבית' וכו' תכונת' וצבע
לתוך חזק' וכמדדש וית' תהיה לך על זכות' ויא יתא
שהיא כותב תקוע לישראל' ויתד תהיה לך בגימט
מדות' תהיה על יחזק' כלום שלש עשרה מדות
יהיו כלי זיין' וכו' וחסרת בגימט' וחסרת בה
ושבת וכסית את צאתך' וחסרת לבטח תשכב'
זהו מה שאמרנו לעולם' יצדוק אדם עצמו' ויעדיו
קודם שיישף' וזהו וחסרת וכסית את צאתך' ויא יתא
וחסרת לבטח תשכב' ערות צד' ומה ליה לא
תסגיר עבד' ומה צד' ומה סגור' בעששית אסור'
לקרות קרית שמוע פגמה' סמך לא תהיה
ללא תסגיר עבד' ויא יתא' כבת ישדל הנשואה
לעצד' ועוד סמך עבד' לפנות ישראל' לומר בגמה
והוא חסד ורחמים על ישראל' ומה שמתיר' ומה שמתיר
ומה

ויחזיר כלב ומחיר שדה עתוים זהו שאמרו
 נתן לה חטים ועשה סלת וזהו מחיר שדה
 עתוים נמי יהיו והחטף לה כלב כיתועת
 להיך גם שניהם ומליה לחתשין לומר אחד
 חלונה והמלטה והערב נתעבין ממך לכל נדר לא
 תשיך שלא תזכר חלונה צריבת בני לשלם נדרי
 ממך כיתנא בפרס רעך לנדר דמי שחור שחור
 לברמא לא תקרב שום ערד בנייר לא ישכס עצמו
 למלאכת הכדים ולכך הקדים כרס לשדה מה שאין
 לך דרך להקדימו ליתתן ומליה כיתנא צנחמת
 דעך רמז שפעם לא תתן אפלו לתוך פיך כגוף
 עומק בניך זה שאינו מוכל מטף אחד ישך
 בכל דבר אשר ישך כנחש ישך שהרבייתו מה
 לבי שנשכנחש שעולה משלש עש ואינו מרגיש
 עד שיעלה לממוך כנחש יכית הנחש לא
 תחחר ג לא וצחר לשלמו מלתיך וימעך לון
 תאחר יישועתי לא ותאחר שום תשלם נדריך
 ישועתי לא ותאחר אבל הנודד ואינו משלם הוא
 מרחיק ישועה בקמת רעך ומליה כיתנא חיש
 חשה לומר מה שדה נקנה בכסף ושטר אף קדוש
 כי יקח איש צבוי לא שיקח כה עמות דבר
 דת בעי שדך דבר שבערטה לא שבעוים דבר
 ופתב שצריך דיבור עם הכתב ופתב לה לשמה
 ספר כריתות ג כהאיי עכנא ואיך איזה
 ספר כריתות אמכס זהו שאמרו ספר כורתה
 ויחך דבר אחר כורתה וכתב שלשה פשי ספר
 כריתות אעפ שאשה נקבת בשלשה דברים ספר
 דבר אחר כורתה לא ספר מביתו ויצאה לון
 היא אצאה משכנתו כשהיא גרושה ולא תא

אופי ימנות ראש החזקין ולא מנהשני לונג
 אחרון שום נשאת לשני ומת לא תבשא עוני
 זמני חוי חזקה חף משה בתלת זמני חוי חזקה
 ולא תחטא ומליה כיתנא חיש אשה שהיא
 מצלת את הארץ מן החטא נחלה ומליה כית
 יקח לון בית וחוץ נחלת אצנת אבל כיתנא חיש
 אשה מי אשה משכלת ועוד אחר שכתובת
 אשה מקדיקעי ועוד לון שהקשה נחלה לקנות
 בשלשה דברים לכבדו כן לון שיהיה כן
 כדבור בהווא ואמרו הכל יודעין כלה למה הא
 נכסיה לחוטה דא לכבדו כן יודה לביתו
 שהנשא חשה מוחלף לו עלכל עונתו כתייהו
 לביתו שנה סת שם לילא רבע אצנת לנג שאשם
 מעיד עליך ומגיד שיותך היתיה חשך
 חונן ימים שלושמה חייב בחשמיש המלה שן
 כלימות הנטה חזק מים הכפורים הדי שר
 מתחלת כתי יקח ומדינת כתי יקח לונג
 חשה בכח רותו יקח אשה כדקטנו השתו חשד
 לקח ומליה לא יחבל לון לא יחבל אשתו
 המטה דא על שם שהאשה היא משכנע לונג
 חבעין גדולי יקותו של אדם מתה כ נפש
 הוא חובל כתי יקח איש גונב לבק שהגנב נאל
 כפשו שלחותו שגונב ממנו כעשן צנוק צעאת
 קובעיה סמש כי ימצא איש גונב כמש מחוח
 מבני ישראל רת בגמ זהו יוסף כי תשה ברעך
 ממך לצרעת לנג שעל ידי זה נא הצרעת שחומ
 לו השאלני כל שלך והוא חזק לי לחחר נדך
 נגשים על ביתו וצוה הכהן ופכו את הבית והכל
 דחויף שיש לו לא תעשק שטר ממך לכי תשה

לוא כלום הוא חייב לך לתאג אעפצו בחובי
לא פריע לו שפדומיך ואחר כך גבה חובך יד
להיך ומכילה לא תעשק שכר לוא אם עשק העני
פלו עשק נשם יפה מלוה יתנוק עלי ולא תצא
ג ולא תצא עליו השמש לא תצא ומעתה ולא תצא
עליו רעה ולא תצא עליו שמש צדי שלא תצא
ומעתה כי שלא יצבה עיניך שמיך לו מה לאחורי
ולא תצא עליו רעה שאם לא כך יקרא לשי וצא
עין רעה והיה כך חטא ופגם ליה לא ימתו וימות
על צעם וצעם לא ימתו על מצות לוא שפעמים
בזמאן ימותו כענין חטאן יומתו לא תאה לוא
לך כל המאה חייב מיתת גר יתום ולא אגרי
ותום לוא לך גר שנתגיר בקלף שנוני ומי
ולא תחבל בגו לחנה וזכרת כי עבד יהיה עמך
הזכיר זה על לא תחבל בגו שתזכור שהיה
עבד ונתת לך חן בעיני מערים ופלו לך כלי
ספר וכלי זהב ושמלות על לבך חנם ממנו לא
ותחבלי סמך כי תקצר קצירך בשדך ללא תאה
מאלי לומיך שצריך שתדע משפט לך כהא
דמך שתיס לך שלש חייב לך כי יצרך ופי
כה כי תחטא דיתך לא תפאר אחריך לומר לך
שאזרה עיניך ברכה ופסן זית לשדה לומר
שם שמכחך פאה בשדה כך עתה לומר
באילן גבי כרם כהל וזכרת על שם זכוח כייך
לצבון כי יהיה ריב ממך ריב ללך שעיני יתקל
שכחה ופיאה מריבץ העמים זה עם זה המשפט
ושטאוס השופט לוא שמסות בשלשה והיה אם
בן הכות הרשע כך הוא לעוף ביה לוא לך שצריך
ביה בענין כחמדי שחמדיך אותו בזה מסות

ראוי לקבל ושנו אותך מכות הראויות להשתמש
וכן דברי חגורי דף יקה שאגר הבינה והקיאה זכר
יהושע בצן טף שהיה מלא חסדה וצנה כפי כ
במה כדיר שעתה וצמספר ואידיך והשיגה יד
דמציא כרי בזלתו שנגלונטר ונקלה כ צמם
הכא ונקלה אחיך לעיניך ואידיך ונקלה כצווי עמך
כיון שנגלה כצווי אי אתה רשאי לבזותו יתע
והפילו צריה כפולה שצריך שתהיה הרצועה
כפולה אחיך צריה זבל שאם נתקלקל ברעי
טור ונקלה אחיך לעיניך ופגם ליה לא תחסם
דמך שצריך ליתך השמש ככל כפי ומך פמך
לא תחסם למלקוח שרצועה שאמין כה הירצ
שלעל משום ידע שור קונה וזה לא ידע קונו
לפי כך יפריע שרצועה שלעגלי כי ישבוא חים
יחזיקמך ללא תחסם לוא לך יצאה שנקלה לפע
מכזה שחף איך חושבים אותה וכפי חן לו סת
אונק עם אף זאיך פלוג לא יעשה מחנך שהיה
יש מנפסם וזורה מנחף לכך כמלן ציישו
לאשה ויבמה בגיבצנל כרחה להזקנס ה
זקנס לוא לך שמצות יבוס בחמשה וירקה
כצנל לפי שחרוק דומה לשבת דע כלומר
שמינו חספן להקיס דע כי יצו אנשים סמך
כי יצנן לחלוק המעלי שעל ידי חלצה מריסה סא
כחמרייך כיון שבעם לצנך שלם על ישראל
דמפשיר מחלצה ויבוס והחזיקה ככח והחזיקה
כגיבשיך וידיך והחזיקה כן וכסקה לו העצה
כפה דוקא אם החזיקה כמזיד כוכלה עזה
כפה ותאמר לו אבנאוס שגרה פלוגה כפה
וקצוטה את כפה לא תחוס עיניך ואידיך כפה
כשה

כְּגֵשָׁה לַעֲשֵׂה לָעַם לְהִלָּךְ מִמֶּנּוּ אֶת כָּל מִצְוֹתָי
 עִנְיָן וְעִלְיָה לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּצִיּוֹן לֹא־לְךָ שֶׁלֹּא
 יִסְתַּלַּב בְּכִימֵי מְבוֹשִׁין וְנִשְׁדָּוְתוּן וְאֵת עִנְיָן לֹא־הָיָה
 לְךָ לְפָנֶיךָ מֵהַ שָׂבוּ כִּי אֵיךְ הַנְּבִיָּה שְׂרִייה לֹא־
 בְּדַבַּר הַסְּמוּי מִן הָעֵץ וְקִצְוֹתָהּ אֶת כִּפְתָּהּ וּפְתָהּ
 לִי לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּכִימֶךָ לֹא־זִוְקָה וְנִשְׁדָּוְתָה אֶת כִּסֵּה
 הַזָּהָב מִמֶּנּוּ דָּבַר הַכֹּהֵן לְבִימֶיךָ אֲשֶׁר אֵין בְּדֹרְךָ
 עֲבָדֶיךָ מִן־מֶרֶס וְיִזְנַבְּנָךְ בְּהַזָּה מִיָּה
 כִּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ בְּגִימָה זֶה הָיָה שְׂבִילֵךְ
זֶה יִהְיֶה כִּי תֵצֵא
 כִּת לַעֲלֵי מִימֵה תִמְחָה אֶת זְכַר שְׂבִילְךָ וְעַל לִיָּה
 נְהִיָּה כִּי תֵצֵא לְהָאָרֶץ שְׂבִילֵךְ לְפָנֶיךָ זְכַר עֲמֻלְךָ
 מִיַּד בְּנֵי־עַמֶּךָ לְהָרֶץ וְעַל־הַרְיָה לְעַכְבֵּי־בִיאָה
 לְהָרֶץ שֶׁהוּא הַגִּיד לְמִלְכֵי מַעֲרִים כִּי בָרַח הָעַם
 וְכִן מִיָּד לְלִבְךָ כִּי בָרַח לְעַקְבֵיךָ וְעַל־כֵּן מִמֶּנּוּ לֹן
 כִּי שֶׁת־בְּבוֹרִים שֶׁמִּזְכִּיר בָּהּ אֶרְמִי אֵבֶד אֶבֶד
 כִּי תֵצֵא לְהָאָרֶץ כִּי עֲוֹנֵה לְמַעַן שְׁלֵשִׁים־חֲבָתָה
 אֲוִיָּוֹת חֲבָתָה וְזֶהוּא שְׂדֵרֶשׁ בְּגִיד הַסֵּסָה שֶׁאֵין
 כְּחוֹת מִשְׁלֵשִׁים כְּמִקְדָּשִׁים הַחֲשׂוֹבִים כְּחֲבָתָה
 וְלִקְחָתָה בְּגִימָה בְּשִׁעֲרֵי־הַמִּיטָן מִדְּרָאשִׁית וְלֹא
 כִּלְרֹאשֶׁתָּה לִּבְיַד־רֹאשִׁית דִּגְנָן־קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיָּה
 יִחַשְׁבֶּהָ וְיִבְרָאֶתָּה רֹאשִׁית יִדְיָחוּ חֹרֵם לִבְיָקֻף
 הַיּוֹדֵעַ לְגִמּוּד אֲבִיו וְלִמְדוֹן תּוֹבָה טַעַם בְּגִימָה
 שְׁשִׁים רִמְזָה לְבְבוֹרִים שֶׁהוּא תּוֹחֵי אֲשֵׁשִׁים
 לְכַךְ שֶׁלֹּם קָבֵץ בְּכִימֵי־בְבוֹרִים וְיִבְאֵנוּ לְ
 הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה וְיִבְרָא חֶסֶד יְיָ שְׂעִיבֵנו אֲוִיָּוֹתָּה
 נְסִימָוֹת־הַבִּיאָנוּ לְהָרֶץ וְשִׁמְחָתָה בְּבִלְהִיבֵנוּ
 לִיָּה כִּי תֵבֵלָה לְעֵשֶׂר שְׂבִיבֵינָה הַמַּעֲשֵׂה דִשְׁמָחָה
 כְּמוֹ שֶׁדָּעוֹן שֶׁר־סִבְבֵּינָה שֶׁתֵּעֲשֶׂה הַטֹּב

עֲוֹנֵה שְׂנִים וְעֵשֶׂר־שֶׁת־שִׂמְחָה שְׂבִיבֵינָה הַתּוֹבָה
 שְׂבִיבֵינָה בְּעֵשֶׂר־שֶׁת־שִׂמְחָה מִחוֹדוֹת תֵּבֵלָה לְעֵשֶׂר
 אֶת כָּל מִצְוֹתֶיךָ רִבִּית בְּגִימָה הַרְגֵם שֶׁלִּפְנֵיךָ לֹא־
 עֲבָדֶיךָ מִמְצוֹתֶיךָ בְּגִימָה לֹא־מִן הַתִּלְשִׁיף עַל
 הַמְחֻבְרִין וְלֹא נִתְּנִי בְּ וְלֹא נִתְּנִי מִמֶּנּוּ לִמְתָּה
 וְלֹא נִתְּנִי לְחֵלְאֵי חֹכִים זֶהוּא שְׂדֵרֶשׁ בְּפָרְזֵי לֹא
 שְׂבִיבֵינָה מִלְּהַזְכִּיר שֶׁמֶךְ עֲלֵינוּ וְעַל־כֵּן כִּי־יִבְנוּ
 לִי חֵלְאֵי בְּנֵי לִמְתָּה בְּ וְלֹא־נִתְּנִי מִמֶּנּוּ לְבִמְתָּה
 לְתִבְכּוֹ לְמִתָּה וְלֹא־נִתְּנִי לְבִמְתָּה לְמִתָּה לְמִתָּה
 לְיִצְרוֹן־מִתָּה לֹא לְהַכְפִּירָה וְלֹא לְמִתְּנֵי־הַשְּׂרָפָה
 עֲוֹנֵה בְּגִימָה חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה כִּלְוֹת הַשְּׂקִיפָה שֶׁמִּהֵלֶךְ
 חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה שְׂמֵשֶׁשׁ לְהָרֶץ וְהָרֶץ עַל־בִּקְוֶה
 לֹא־בְּכָבוֹת חֲבָתָה שֶׁהוּלִיד לְטַעַם שֶׁנָּה וְכִי־
 גִּבְרִיךָ וְהַשְּׂמֵשֶׁשׁ יִשְׂרָאֵל וְכִי־אֶת סוֹלֵתֶיךָ הַטֵּל
 וְכִי־אֶת־בֵּית עֲבָדֶיךָ זֶהוּא שְׂדֵרֶשׁ בְּפָרְזֵי
 וְכִי־אֶת־עַמֶּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכִסֵּס וְכִי־נִתְּנִי לְ
 וְכִי־אֶת־בֵּית עֲבָדֶיךָ טַל־וְטַל־וְהִינֵנוּ וְכִי־אֶת
 נְחֻלְתֶיךָ זְבַת חֲלִבֵנוּ וְכִי־וְכִי־הִינֵנוּ הַיּוֹסֵה־עִי
 לְחֶךְ מִצְוֹתֶיךָ לְעֵשֶׂה־לְךָ רִמְזָה לִיָּה שֶׁנִּזְקָה לְהֵסֵל־לֵךְ
 מִיָּה בְּעֵבֶד יִשְׂרָאֵל חֲקִינֵנוּ וְהַתְּנִיבֵנוּ
 כָּל־לְבָבְךָ וְכָל־כֹּפֶשֶׁךָ וְכִי־לִי אֶת־הַתְּנִיבֵנוּ
 הַיּוֹסֵף וְכָל־לְבָבְךָ וְכָל־כֹּפֶשֶׁךָ הַיּוֹסֵף־רִמְזָה שְׂמֵשֶׁשׁ
 שְׂבִיבֵינָה כָּל־לְבָבְךָ וְכָל־כֹּפֶשֶׁךָ הַיּוֹסֵף־רִמְזָה
 אֶת־עֲשִׂיתוֹנֵי־הַטֵּל־יָהּ אֶת־הַתְּנִיבֵנוּ הַיּוֹסֵף־רִמְזָה
 שְׂמֵשֶׁשׁ אֶת־עֲשִׂיתוֹנֵי־הַטֵּל־יָהּ אֶת־הַתְּנִיבֵנוּ הַיּוֹסֵף־רִמְזָה
 אֶת־עֲשִׂיתוֹנֵי־הַטֵּל־יָהּ אֶת־הַתְּנִיבֵנוּ הַיּוֹסֵף־רִמְזָה
 לִיָּה לְהֵסֵל־לֵךְ מִיָּה שְׂמֵשֶׁשׁ אֶת־הַתְּנִיבֵנוּ הַיּוֹסֵף־רִמְזָה
 וְעוֹיֵשׁ שֶׁיִּשְׂבּוּ וְעוֹיֵמוֹת וְעוֹיֵמוֹת שֶׁהֵן לִיָּה שֶׁ
 וְעוֹיֵשׁ שֶׁיִּשְׂבּוּ וְעוֹיֵמוֹת וְעוֹיֵמוֹת שֶׁהֵן לִיָּה שֶׁ

מוצא דבת אס תשיב משבת דגלין ולשמר חקיו זה
קודם שיש שמדבר בעריות שנבהם ושמדתם את
חקתי ומצותי זה מוד קדשים שמדבר בקרבנות
דבת בהו לה המצות ומשכיל זה מוד נזיקין
ולשמע בקולו זה מוד טהרות דבת בהו חמדות
ע אגרות טהרות וכנגדן אג ששה דברים
להיות לו לעם קבלה ולהתקן עליון להנהיג ולנס
ולתפטר ולהיות עסק קדוש ולתתן עליון רצון
לטובת דהקבלה דכתיבה אשרך ישראל להנהיג
ולנס ולתפטר כלום מה שישל משכיל ^{המלך}
לנס הוא לו לתפטר והינו דמוגריין עתיד להנהיג
להיות טעם בראש כל צדיק וצדיק ~~שם~~
שמעליו להקבלה בתפלתם מחזירה להם
חבלי שם שחת חולץ צבית הכנסת הקרבן
לו כל גוט בקונים לכך שיר השירים ליה וכנגדו
פקול המידים אשר עשה בגי' שבעים אומות
וליהתך חסר ון שאף הוית קדושתך נבחת כל
כך בעולם הזה קדש אשר ון לומר קדש עצמך
למלא ויקדשו וחתך למעלה וכן ששה כעג קדוש
ישל בקראיה ולהיותך עם קדוש וקבלה ויצו ^{היה}
אחרת לבית דין שישק לקדש ענק והקמות
בבה והקמות לך חכמים גדולים והקמות את ^{המלך}
לוה ששקול להם הקמת לו חכמים בהקמתה וכן
תקינו בראש תקימות חכמים וכן נוסח
לא תקימו כנגד מה שעוית אתכם לא תקימו את
מצוה אתכם תקימו את חכמים התורה הזאת
מוד חכמי בגי' בשבעים לשונות כפרשה אשלים
סגן לומר ^{העל} שבת בוס אשר תלבו את הרוך
טעמך ששים מליך קודם שהקינו האנשים

כדאיתא בשולחן גריזים בגי' הכרכה יהיה בן
קוליס ומגליה אחר האיש אשר יעשה פסול לומר
שכאלו שלם הינו בקול הקבלה שמעו ובור אנכי
ולא יהיה לך בפתר ו' ושם בפתר מכה יעה בעת
כי אתה עשית בפתר בנודי בעתך נת שבע ^{היכלם}
בחסר כל בפתר לומר אס תעשה בפתר תאכלם
בחסר כל בפתר התחיל בעל' שהיא שקבלה כנגד
כל התורה כגלה וסמך לעל' מקבלה חבין ומוג'
דשנשה שותפין ש באדם וסמך להקבלה חבין ומוג'
מפיג בכול רעהו לומר שהתא על אשת איש שהוא
מפיג בכול רעהו גורם לכך שמקבלה חבין שאין
מכיר חבין וסמך לו משגה עור' לומר לא תיעץ לו
לפי דרכך כדי להפיג גבולו משגה ב' במשגה
עור' משגה ישרים בדרך דע' זהו שורש משגה
עור' משועץ להטין זהו משגה ישרים בדרך
דע' שהוא ישר ומתקלן ענה לשקם דרכו וסמך
לו מלא משפט' שהיו דע הויך ומלאו בראיותיו
לענין שקד זהו משגה עור' סמך עוכב עור'
בהמה לאשת חבין לפי שהיא עמו בבית וכרוך
אחריה כבאיה וכף חנותו חנותו שיה
תדירים עמו וסמך ללשכה דעהו בפתר' שהיו
בצנעה כולו זנות חנותו וחנותו שהיא בצנעה
בביתו בפתר בגי' בלשון הרע בפתר בגי'
מפר כמטין חבירו וסמך ללשון אחד להכות נפש'
לוה הולך רכיל למען שכר דם וסמך אשר לין
יקים להכות נפש' לומר השוכך דם כעבור עלכל
התורה שמע תשמע בגי' לדברי תורה ולדברי
חכמים אמר בגי' יהוה חרני ולכך גזול השנה
אמר יותר ריך המצור' שעלה שני שנות' יוסו
לפענ'

לפניך ופג' ליה יצו ע' אתך את הברכה שזממך
 שתמצא בתים מלאים כל טוב טעמך בגמ' זהו
 כמו שח' הברכה מצויה לא בזכר המנוי הקלע
 שם י' נקרא דה' ש' כ' ש' שלתלפ' ויראו
 ממך ופג' ליה והותירך י' לזה בזכות התפליץ
 יתיר ימך דכת' י' ע' להם יחיו יככה י' ק' ע'
 בתוכה יככה י' כנגד ארבעה גליות וישבזה
 הפסוק שבעה ענינים בשחפת ובקדחת ובולקת
 ובחירחור ובחרב ובשרפוף ובירקון כנגד שבע
 תועבות בלבן קרדין יונך ש' אתך ואת מלכך
 ימך לקדקד יהויקים שלא כותן לקבורה נגף
 ג' במס' יתגך י' נגף ומידך אך נגוף נגף הוא
 לפניו וירא חרס כי נגף לפני ישראל חס' שמוע
 תשמעו ינוסו לפניך כדכת' וירא חרס' וחס' לך
 תשמעו יתגן י' נגף בשגטון י' יככה י' בשג'ע'
 והוא בשגטון ינהג כלום לא דא' שיככה לא שכל
 מנהגך יהיה בשגטון זיתים יהיו לך בכל גבולך
 זה הפסוק מתחיל ומסיים כדית' לומר שידף הזית
 מתקבל באילך אחר וזהו אכן כשתילי זתים
 שלא יתערבו טוחרים לבך סמך לו כנים וכנות
 תוליד י' י' ש' העלעל ופג' ליה הגר אשר בקרבך
 רחם לבי ימוך אחיך ותמכר לגר מטה מטה
 בגי' גיהנם ידאה הנשר בגי' עשה כדאיתא
 בטובה והינו לכבודו מקרוץ שיער לבוא
 בעשרה ימים ובה כיום יחוד כל חל' בגי' צו'
 כנגד שמונה ותשעים קלילות תלואים כנגד
 והיו חייך תלואים ועמי תלואים למשכנת והיו
 חמורין בנימי תלויין ועומדין בין חוס' השם
 וחס' הכפרים זכו ככתוב לחיים לא זכו ככתוב

למיתה וזהו ועמי תלואים שתלויך שגמדין
 שיעשו תשונה וכשרב י' כ' וכשרב יהיה על
 חמשיך וכשרב תועבר מי יתן כף ידיו י' ע' ע'
 חתרת לי כף ידיו מן ידים עליו עולות כפיו וזעב'
 חתרת כשרצונו בגולה תועבר מי יתן כף של כו
 מן ידים עליו כפך וכשרב וכוחו שז' ובעת
 יהיה עלה משכך שהיה כבוד שכינה עמנו
 והשיבך י' בגי' זה יהיה בני ידמהו ששה
 ועשרים שמות בתוכחת כנגד ששה ועשרים
 שמות בתבלת שמונה עשרה חן מצרכת י' ע'
 להגוף משה ועשרים שמות שבתוכחת ולק
 נתן י' לנס לב' ליעת ופג' ליה ומוך את
 ארבעים ששה דה' ש' ע' ארבעים ששה חייך חס'
 עומד על דעת רבו חמלת מלך בית מ' כשה

אתם נצבים

כדרך שנבטיני ויתצבו בתחתית החר בולבין
 חמ' סוף ותם נצבים לפני י' אהרם ואסינכ'
 הקיש ואסינכ' לואיכס' לואי חמ' סוף סוף
 שמים פל' אוישי שרל ופג' ליה טפכס' לואי
 ישראל בעיני האשים לנהלם ולתוריים כלם
 נשיבם ופג' ליה וגרך דה' שלא תהאן י' יות
 להנשא לפסולים פרה חסד ו' וקיי בית פרה
 דה' כפרה עוררה סרד ישראל והבדילו י'
 לדעה כגי' הנה זה ירבעם אשר יקמו י'
 לה' וחס' ב' ירבעם מנשה שהם הישיעו כנגד י'
 חכ' חלה כ' כה' פתי עכב' אשר חלה י'
 בה זכה צד לו חלה את פני י' דעתך לו וירענך
 ויחתי לו מלמד שחתך לו חקבה תחת כהן
 הכבוד וק' בלו בתעובה והינו מה חלה חכ'

לשון שפירה צורך אף חלה דומה לנשיה לשון
שפירה בדיקע וישתחו חקרנו הוא הדין לשאר
עבודה שהיא בעיני פנים צורך וצמחה וצורך צמחה
שבעים כנגד שבעים שנה שלגלות בבלי וישלם
ללוד גדולה נחם יודי לוג שאיך השלכה כחות לעשות
השכטים נקוד על עמך סבעי צואיתא נברק
בגמר הדין שבעים יום היו מחוץ בשכט שהתחיל
לשקר את התורה ער עשרה בעלף שעברו היווץ
שאיך לנו ולבנינו ליענש דא דמך לשבעים שנה
שלגלות בבלי את לבבך וחת לבבך ענין לבבך
נהגו לה שכים להתפלל פלחות מרומם חוץ לון
וידרך וכך לולא האמנות להאות בטוב יי לולא
חזויות חולו שכלל וידרך חרדנד נגד יי את
לבבך וחת בגיזה ליתות המשיח ומיך ליה
והתירך שוס תשוב בתשובה שלמה מיד תהיה
באל תשאע בקול בגיזה בקול תלמיד חכמים
כי תשוב אל יי להיך ליה כל המצוה הזאת
לוג שקולה היא התשובה כנגד כל המצוות כולן
שי יעלה לנו השמימה דת מילה אמת יהיה
לוג חינו יכול לעלות מעל השם אם לא שגא חינו
וכן התהלך לפני והיה תמים שנ על המילה
כפיך וכלבבך לעשותו כפיך שחיים אם לעצמות
וכלבבך אגראי שגעתא טברא וצורת בחיים
בחיים עולה שבעים למי שבעים פנים התורה
נדרשה בהיך וכך קוד יי ליראין וחי האדם בעים
שנה את החיים וחת הטוב בגיזה תוצאות כי חת
תוצאות חיים וברכך ככל וחיות ורכות וכלכך
צורך וחידוך גבי עבד עברי לא יקשה בעיך
ומברכך יי להיך ושגא שגא חזל שחף עבד

עבד נהג בחוצה לארץ כהכא וכל וצורך צורך
אשר יתה בן שמה חתם נמי דקא צורך שפס
זילך משה
צב המלך פת וילך ל שצב המלך כשחל חתם השנה
יום שני חו יום שלישי חז נצבים ושלך נפידים וילך
משה לעין מצבה פת לא צרהם ליע וליע ועמליו הילך
משה שהיך איהם להגיד להם פיקיים הקצה את
שבעות והכנס את ישראל לארץ ואיתא נגד יי
מפוך שהתנים מספרין זה עש זה ולכא מלאן
שלא חוכל עוד לכא בששה עשרי משנה יי להיך
הוא עובר לפניך השפוך מתחיל ומעיים בעי לוג
שהקצה הולך לפני ישראל ולחוריהם וכך כתב
הולך לפניכם יי ומחפכם אה ישראל צמות כל
ישראל מלאן כי ששה הם צאים כהשם זקם ויש
כשים וקוד נגדן העם ואנשים כגיה זה שהם
כאים לצדוד היך קרבו יומך למות משה ובי
עה רכונו שלעולם כזו השוף שצותך שחמת
היך לבי אהיך השמים וברוך זה אתה מברוך
למות ומלון הקצה וכי לא חמת והלא יאמינו
לי וכך כלי יעף לא האמנתם כי וקם השם תגוף
על הקצה לוג שיחמוטו כמאה ברכות וכצב יי
שלמה שהיה חיכל ממה חמה השם השר
וזטה יחרי צבי זהאן משה והסתרת פנימהם
נהיה לא כול פת צבי חתך ושגא שרשו כחולן
ואנכי השלר אסתיר דתז לחתך ומצווחם
וילך ששה פעם גלון שגיה על ידי פנחריב
ושלשה על ידי נצוב חתך הרעות הלה צבי
גליות ולמה חתם שול בגיזה חתך ומה שבת
שינה כפיהם כפי הלה חתך וקף כי יחורי
חותך

כשת' כ' שנים אחרי מותו כרעס יהושע חת
 כה' שנה' ושת' שנים אחרי כן הזקנים' הדעה
 ביוקרת' היוטס רת' עולה בגימגוג' וקראת'
 וקראת' אתכם הרעה' וקראת' שמו ישמעל'
 וקראת' שמו ערכנו ל' וקראת' ישועה חונותיך'
 כשתקרא אתכם הרעה' וקראת' ישמעל' שתתפלל
 ל' שישמע' לך ושיהיה עמנו ותשנע לך תשובה
 חז וקראת' ישועה חונותיך' חפלת כרש' ונלך'
פרשת האזינו
 לעיל מניה כה' את השירה הזאת עד תום ועמ'
 ליה התזינו' כמו שהאזנתם ושמעתם לדברי'
 תורה כן האזינו השירה הזאת' כפי הטל' ונלך'
 השמים ל' יושבי ערים הגדולות ובצורות
 כשמים' ותשמע' הארץ ל' יושבי כפרים וערים
 הקאים' השמים וארצה עולה תריג' גלוג'
 האזינו לתריג' מצות' הפסוק מרע' ומה' ומה'
 ב'ו' שכלל השם בראש השירה' ויש בו שבע
 תיבות' והיו חצבה עמודיה שבעה כנגד שבעה
 רקיעים ושבע ארצות ושבעת ימי המעשה'
 ותשמע' ב' ב' ותשמע' הארץ אהרי כ' ומה'
 ותושיע' שום תשמעו אמרי כ' תהיו משעים
 וזהו ותשמע ותושיע' יערך ב' בגימ' יערך
 כמטר לקח' יערך כזבחותם ישגוד מצבותם'
 זכה ולמד תורה כמשה רביק' עה' נעשית לו
 פס חיים והיו יערך כמטר' ותרגם מנלנל'
 יכס' לא זכה שלמדו שלא לשמה טעמית לו
 מס המות והינו יערך מצבותם שהיו לשון
 עריפה כמון וערכו שם את העגלה' לקח' כנגד'
 יערך כמטר' לקח' מת' לקח קמח' הט' ומה'

בתורה שאין לקח לא תורה שני כי לקח טוב נתתי
 לכם וזהו שמתכוון לקח חייך תורה יערך
 כמטר לקח' מת' לקח קמח' אס' ישקמח' יש
 תורה' לקח' בגימ' קמח' כמל' כ' שם תזל'
 כמל' חונותי' אהיה כמל' לישראל' לומר שהתורה
 היא כמל' לישראל' וקרא' אבל לאומות בהתך כוחת'
 רוח ויתר גויס' שמטיב הודר ממנו' כמטר'
 כמל' כשערים כרביבים' ו' מרות כנגדו ו' פחות
 בתלמידי' וכך כוד כל אחר' ואחר' כמל' ומה'
 כמל' פוחיתו בעירובין גב' כמל' כמל' שמה'
 כרביבים עלי עשב כ' שם ש' ומה' ומה'
 על עירית גשמים' וא' על עשב כ' שם ש'
 אקרא' כמל' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
 כברכות' כ' שם ש' אקרא' חזק' חמס' לומר'
 ש' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 שחתלו' לומר' יפה ומה' הל' כ' ג' ג' ג' ג' ג'
 וכי לכתבמלו' אות' ש' ש' ל' ל' חמס' חמס'
 תורה' הוא עשך ויכנך' ומה' ל' ל' ל' ל' ל'
 זכור היאך עשה חותך' ויכנך' כמל' חמס'
 מרחה' של אביך' ויגדך' לקנך' הרי שלח' ל'
 וע' ליה כהנח' לומר' כל שהוא ובמו' ובק' ב'
 חכ' הרי הוא ל' כנחלה שאין לה חסד' בגלות'
 חסר' לומר' שנים עשר' כזלות' יצב להסד' כ'
 ישראל' יכונח' מל' ו' שבששה כמל' חמס'
 להם ששה דברים' ולא הן תורה' עזות' כמל' חמס'
 ידות' מס' ינחנו' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 אדם ירחיב לו ולפע' ישרים יחנו' לומר' שנותן
 צדקה' חסד' כוד ינחנו' על צמות' ארץ' מל'
 ו' על ששה עממס' וינקהו חסד' י' חמס'

דברות יונקות כל התורה תשייך לאלה נקצן
עשרה דברים ונסית יוחנו בעשרה סיונות ולבך
יך יגדלנו גדולה לומר לך זכור לאנחה שנתנו
בעשרה שיענות לא עס' בריג' אן צבליס' כמי
נבל מפעיס רית בגריצורים קדוה ותקף ותכל
ותלה' כנגד ארבע מלכות כבל מדי יון ארס'
מדי רעב הזכיר חמשה דברים ונחוצי רשף וקצב
מדיי נשף זה מנות עם חממת זוחלי עפר כנגד
סה שעברו על חמשה ונאשי תורה וחמשה
ניאופיס כבאשע' וחמש תועבות ראה יחזקאל
וכנגד חמשה הנקטירים לבעל ולשמש ולירח
ולמזלות ולכל צבא השמים' אשציתה מאגוש
זכרים פות' קציע משה' לולי משה כחידו עמו
כפרץ' נחף כהם תבונה פת' הנף' שלא היה כהם
תבונה שנתנו ממע נדת וחח' שורש' תבנס חקר
יך לפי שעברו על עשרה דברים לא תלמד לעשות
ועברו על עשר הדברות' אזלת יד כנגד יד
גלות' כי יראה כי אזלת יד כריג' מדיף כם תוה'
כיואני אני הוא אני חיות' שלשה כעג' אפי' כנגד
שנש בליות' ואני כנגד גלות רביעית דבת' ואני
בתוך הגלות' לולי שכל הגלות הקצה עמקו
להיחלבו' וחף מדיי מעילי כגי' דייף שאיך' לול
מיוס הדיף' ונאגרת חי אנכי לעולם לעולם כתי
תל' לוחד ששה לפיס שנה שאז יהיה נשגב
לצדו' ונתחבר ו' ששה ישים נדונף הרשעים'
והרבי' אותיות חרב' י' לומר לך שחורבו שלה קצב
יש לה ששה עשר ככס כראיתא כמור' ששור
לוב' כקס כרית' לניקס על כל מצוה ומצוה' סכנות
עלה ששעשרה כריתות' ולבך ששה עשר כעג'

חרב כפרשת יורדי בור' ארבעה כעמ' מוס כפרת'
וכנגד ארבעה כעמ' עז אנה וארבעה כעמ' פנה
אי' ושנים וחמשים כמקום כהחזינו' ולפי שעברך
עליהם לכך לא עבר איש ביהודה שתים וחמשים ימים'
כי לא עבר רק הוא תמך על הקיף' שאכלו על בתגף
שלתורה תלי תליף שלה לכות' רק ככמ' והבור
רק כי לא עבר רק הוא' לומר כמו שהבור רק ואינו
מתמלא מחוליות' כך התורה לא יוכל אדם להחילת
ממנה' וידבר י' למשה בעצם עשרה דמיי' בלא
לחמר' כנגד עשרה דורות' כאשר מת אהרן' כנגד
הן כנשיקה מת אהרן' חמלת כעג' האויף כעשה

וזאת הצרכה

לעילימנה כתי אשר אני נתן לבעי שוול וקמ' ליה
וזאת הצרכה' לומר אני המכיס על צרכותיו' וזאת
הצרכה כגמ' זו היא התורה' צרכות התורה כרכס'
משה איש האלים רית באה' ופת משה' וזהו חפ'
להי אבותי' יוסף עליכם ככס' לך כעמ' שאמתנו
לימחה צרכות כבל יוס' וככל צרכה וצרכה עשרה
זהוביס מדי' לך' לכך אמ' יוסף עליכם ככס' לך כעג'
משלי' ויכרך אתכם משלו' והמק' מתחיל לומר יס'
כף' לומר שצריך שנים עשר שבטים' וזרח ג'
וזרח משעיר' וזרח כחשך' וזרח השמש'
וזרח משעיר שנגנה לעשו לקבל התורה ולא
לצו על כן וזרח כחשך שנענשו ונחך לה' חשך
ולאפלה' אבל ישל שקבלוה וזרח כחשך אורף
שנמצות י' ברה מדרת עינים' הופיע ג'
הופיע כחך כחף' כדיון ככלל יופי להיס הופיע'
לנקמות ש' לנקמות הופיע' אבל ישל שקבלוה
זכו למה שנ מצוץ מכלל יופי להיס הופיע'
מחבתות'

אמת וצדק עולה וכלל ופעל דיין
 תרצה בגיג שירות ישכך לבטא לחור שילוף
 היומיות ישכך לבטא כזאב זכך כרכו אביק עקב
 ולערב יחלק שלל במחנות וכן כתבין בגיג
 ובדיו שלם וכן כתבין שכך וליוסף ומדכי מחלה
 יהיה בחלקן שניוסף משכך שילה שמה זכך
 שמה זככך שמה בחור על שם שהין יוסף
 לכרמלאה הין בחורים וגבורים שוחלך זכ
 וישכך שוחלך לתשכך כוחלך עולה זככך
 נוטרין תורה שטר כתובים נביאים כמה שורש
 זה המשהה ככדן פרי שאינו מוגה וכי ישכך
 הין יוספים מוחלים ועוסקים בתורה עלכך גמור
 אותם לתשכך שוחלך עולה ולגד אמר כככך
 שלגד תמצא כל הלכא ביהא לפי שמהה וביעה
 קבור כחלקן שקיים כל התורה כולה מאלף ועוד
 וכך כככך יוסף לפי שאינו היה מחלך אצל
 הארון לוחקיים זה מה שכתבנה וטרך זכ
 וטרך גרוע אשר חס עבר ודרכו וטרך חזק לל
 לוחמה שטרך אף מציל מידו כככך כככך
 רית כשר שהיה קל כככך לעשות רעך אכן כככך
 כככך כככך אשר לכך כככך משה כככך
 חללן לפי שכככך השכככך את יוסף החורש
 שלא יגלו חנתו ושרח בת אשר ייעה כככך
 כככך ומהו השכככך מוכך ייעה אם לא
 מאכזה רשועין וינאק או סאכא או מאמך ו
 ועמרו וכדוהו וכא משה רעה להתחז כככך
 לו מנחה חסור כככך המלך אגל כככך
 כככך הין כככך כככך אמר יחז חזר
 אמר כככך אמר וכל כככך רגל כככך

מרצנות ומה מרצנות קדש מרצנות עס
 כי אתה מרצנות קדש לעזרני אף חכככככ
 כככך כככך שוף הגרים העתידים להתגיר עמו
 כככך אף את אשר ישנו פה סוף תורה שכככך
 שם כככך מתק תורה ואי כככך אף משום חזק
 כככך ימרוך כככך על כככך תורה קדושין
 כככך קדושין כככך? קראו את יי קדושין למה יקראו
 את יי קדושין כי כל קדושין כככך תכככך
 תכו לרגלך עלמה תכו מההתם לשון הסוף
 הכא לשון הסוף לפי שהם מוכים להכנס ללכת
 אחרין תכו לרגלך ישא מרצנותן הית תלים
 שעל כככך וקוף תלה תלים שלה לכות מורשה
 כככך מורשה קהלת יעקב ונתתי אותה לכככך
 מורשה והינו כככך ארצות גוים כככך
 חזין ונתנו וינצורו דא זהא שאמה הלכותה
 חיינה ירושה לך כככך ועדתי אותה לכככך
 חייני מורישים ולה מורישים אף הסא כככך
 קהלת יעקב משום דכתיב יעקב אישתם יושב
 מוחלים מה טוב מוחלך יעקב אימת התורה
 מתקיימת כככך קהלת יעקב שמה
 קול יהודה רח בגיג יהושפט שהתפלל עליהושפט
 כככך רכנת גלעד ידיו רב לו סת כככך
 ואת כככך יודי שלא היה בעשרה נספנות
 ירושפטך ליעקב שיפועו כככך ללמו
 עדה וכי אף עקב ואכיעס כככך ישימו
 אורה כככך כככך וכליל כככך
 כל כככך אז תחנך זכוי עולה וכליל
 אעפ שז כככך כככך זכוי עולה לא מה
 שקרב כככך כככך וכליל על כככך

לסוף בשמך" היה אמור נגדילת הסעל אנגדל
ונחשת מנעליך" כבעס משד יהי רנן' דת' קאון'
על שם השמן שהוא מאיר פטהס ומאיר למנוה'
שחקים איתא במדרש שיש בשמים ישוקיע
ששמו שחקים ששם שוחקים מן לעזיקים'
ועזו במה המין' ועל שם כן שהוא לבן ועשע'
אשר יך צבגם אשר יך ישראל: אשר יך וטוב לך'
הראתך מלא יך" כי עשרה כפתים בתורה
שבת בהם אשר נשבע להם להביאם לארץ ^{וכדאון}
עשר יך שנת שבארץ ישראל: ויקצר אתו צבג'
בגיהן לך" שלא ידע איש את קבורתו ואכלו
משה נצטו לא ידע לא יחידו שלעולם נצוהו
וצוהו שמו וצוהו זכרו חבין'
כשם מדרש חמישה חומשי תורה'
בעשרת לגזול גבור וכוח' הוא
להינו וחין עור יתברך שמו
וזכרו שוכן שמי שפרה'
שהוא נורא על כל בניו
ודרכו במטה ובטעה'
כך יעזרני על משה
יעזבוני שירה'
אנכי כן יאמר עני
ומעוני ומבוסי
ביום צרה'

ברוך מי שעזרני לה שלמו כן יעזרני
על משה רצוק חסד וכפיה רעות'
בדי הוש וביעמו
יום חמישי שתא יושף יוחאור
ראשון שנת אתה קב ביומאור

בשם יי אל עולם נעשר
וצלילך
אתחיל לכתוב ספר הרמים
בעזרת שדי חכם הרמים'
ספר רמזי התורה לבי יואל זצ"ל
פרשת בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
אמ' ויגז אמנת אלהיה והוא את השמים ואת
הארץ בראשית רמז צאחוד בתשרי שבן
עבר העולם" והארץ הינה תהו וריב לבית
לחשוק כי עמד ת' שנים ונשבת תהו נחוב'
את האור צבג' תריג' הן תריג מצות' ויקח
אלהים לאור יום זה יעקב' ולחשך קרא לילה
זה שאו' כך בבראשית רבא' אור צבג' זה
הוא יעקב' קרא לילה צבג' עשו' תישא
הארץ רשא' או זכרית תורה שהן מצות ^{ברשעים}
וכעשבי השדה' מזרית זרע למינהו כלל'
כל עשביש לו מזל צדיק' יהי מקרת תואר
שלהם בשונה כ חמה ולבנה היו שנים כמאס'
שני המארת הגדולים' שתי תומת שבכתב
ושבעל פה' איך אור לא תורה שכל נר מצוה
ותורה אור' המאורות הגדולים רמוזתוה'
המאור הגדול תורה שבכתב' והכל אור
הקטן תורה ושבעל פה' שמינה קדושה כעו
תורה שבכתב' ואת הכוכבים או המצות
לאן או תלמידי חכמי דכת והמשכילים יאדון
כזוהר הדיקיע ככוכבים' ועוף יעופף צבג'
ג' צדיקים למן זמני צדוק חמישי צדוק חמישי
ואת כל עוף כנפ למינהו הן צבג' הול' צבג'
ויאמר'

ויאמר אלהים נעשה רמז נעשה" בעלמע כדמותך
רמז שיהיה כדמות התורה כדמות האלוקים
ירדו בדגת הים שיהיה התורה ויאמר ויתר
בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ויירשת
יעירות יעירה לעולם הזה ויעירה לתחיית
המתים אבל הנהמה שאינה עומת לריץ לא
נכתב כי ערותה שכי יורץ בעולם אלהים נבוא
אזלים נכתובת אברהם נבוא אדם זכר ונקנה
אנדרג' כן נבוא אדם ויהי ערב דיהי
בקר יום הששי הופך הי' בששי נבוא מעשה
בראשית לומר שהתנה עמהם על מנרד
שיקבלו ישאל חמשה חומשי תורה וא' יום
הששי כולכם תלוין עדין הששי וחמשה
בסיך המוכן ליום מתן תורה ויכל אלהים
ונרגום יהושע למי וזמיון זהו חמשת ימים
אותו קראת השביעי מלאכתו אשר עשה
יורה וילכו איזו מלאכה אסורה
בשביעי ברא אלהים לעשות אלוה' כלמה
שברא הקבה בראית עשה ויפח באפיו
נשמת חיים רמז אותם תננה סת למרע
מתוך כלום נמטחו איברי' חיים והוא
לכפש חיה סת למרע שמים שהנשמה
נבראת מן השמים נשמה בגי' השמים
וטוב להחליל עץ חיים דממת מלאך נתן
הגן נגה אורה גדולה ישבץ עץ ונוגה
ביום אכלך ממנו מות חמות אכלך בגי'
עא אם יאכל ירץ חותו כמנהג דין שלמה
ביום אכלך ממנו מות חמות יתחייב מות
גדולות וכל אשר קרא לו האדם נפש כל

השמות קרא לזכרים וקרא לנקבות אשר
יקרא לו אילא אשר יקרא לו האדם אילה הרי
זכר ונקבה כנגד וייל וחיילה אדם קרא שמות
לכל חיה אף שמות העצוים נגלו לו אשר
יקרא לו האדם נפש חיה משה נפש חיה נח
יקרא לו האדם נפש שמואל האדם נפש חיה
הנה אף שמות לנפש אדם ויהי צהם
מולד כד אמר המורד הנאה וכד אמר אכשי
לא היא בצבדה והוא נבגו ויציא ויהי נבגו
ש צריפוך שיהיו ערומים היה עולם נבגו
נצורע חיה טי כוס אכלך רגז מלאך כעל
ידי מלאך וכלו חות הפרי והוא חיה סת
ומה בברקל אינדר ויאמר לו אילה
כח שהקבה היה מקום על אדם והוא
כמו שיוסף ירמיה על ישרא אילה הנחם
השיאני מלמד שצא עניה חמדש השקע
טשוויץ והוא אדם חיה כי שסנת מליץ
ומרית ש שמעת לקול טעל נשכל כרך
ששמע לקולה וקוק וירד תנמחן לך
וקיץ וירדל יר' אקש צרי ויורב הסך הרשע
רמז שיצא ממנו המך הדשע תנמחן לך
עץ גבוה חמשים ממה כמסך לך היה סחור
ממנו ליעת רמז מלאך היה כמו מלאך
ומכל וחי לעולם חמר ו' בעולם הצא שהוא סגור
ומכוסה מצב אדם ונהר וילד חיה למרע
רמז כך מלמדך הילד חיה בעוני חיה
סת עדה רמז על עוזת ישרא חיים
כמו שגלה קין כי איש חרובי לבני חיה
חיה ויהי יתר כי החורג נפש סת

ואנשי תורה ותיק מצות וזהו הרגותי זכר
ונקבה בראש הראה לו כל היוות זכרים ונקבות
וזו זכר ונקבה בראש זכר זה אברהם נקבה
זו שרה וכך אבות ואמהות כולם חזרים ונתהו
חנך את האהים עשה גמילות חסדי כענין שאמ
אחרי יי אלהים תלכו זוג גמילות חסדים ומה חסד
עשה חנך שקבר את אדם הראשון וזהו ונתהו
חנך את האהים חנך כנוה וכת כנוח עליהם
הנהו וכן חנך ראוי לרעה הקדיש ונתהו חנך
שע פעם בפרשה כנגד שכ עולמות שכל
העובדי הקצה בעולם הזה זוכה ואומנה לעולם
הבא וכך אמרו חכמי האומה שירה בעולם הזה
אפה ואומנה לעולם הבא ואיננו כי לקח אתו
למען שנעשה מלאך והוא מטרת וזה
לקח נקרא שמו מתושלח כי היתה לו חרב
שהיה הורג בה את השדים ואת המזיקים
תשע מאות שנים שם המכורש היה חקוק
על חרבו וכשמת נגנזה חרבו עמו וזה הוא
מתושלח מתושלח עמו כי חרבו דא
הוא המבול ולכך נקרא שמו מתושלח מת
ושלח המבול את שמו כח לאמר זה ינחמו
מדין למפרע ומדין זרם במבול שהוא זרם
שזה ינחמו שהעולם יתישב ותנחם מחמת
גז דא זה ינחמו רכב שיצא ממנו משה
שיר להקפה זה מדין ומנוהו הרי רכב שישראל
ינחמו זה לי נבואה ינחם העולם וזהו ינחמו
ומעצמו ינחמו ינחמו ממעצמו
ינחמו ששאלו נוסעו מארצם מעבודת הקשה
ומתו ולבנים שהו מעצמן ידנו כי טבת הנה

שהיו ימות ביותל כי טבת טבת ספר וזו כמות
טבת שהגוף נהנה מן הגוף וזהו טבת כן המלכות
היו רוצים ליהנות מהם כשגם מנין שלגם משה
הוא בשר שכולם יכלו במבול שנקרא גשם שנ
יהי הגשם על הארץ ארבעים יום שלגם גשם
והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים מושה זה
היה משה שחיה מאה ועשרים שנה ונחמו חסד
מנין לגשה מן התורה שנ והיו ימיו מאה ועשרים
שנה הנפלים נמי זהו ענין הנפלים כח
שנכלו מן השמים הנפלים היו בארץ פת זרם
רמז שיום כבוד שהוא יום צום העשור הוא
מכפר עליהם אלה תולדות
נראו ראשי ההרים חן האבות
שנן כהרים וישלח את העורב דא יצא ושבו
אשרו חסד ונכלו שמו לאשה היה נוסא כיה
בעצמו חסוד היה שהרי שימש כאלו כתבד
ולפי שהיה חסוד חסוד וחריש שחמדו
חכמי כל הפוסל כסוד עדי יבשת האים וכדי
ליהו הביאו לו העורבים מזונות וזהו עדי יבשת
המים כימי ליהו התשבי וישלח את היונה
לונה בגשם עש כנגד עש מנהורין וזהו ותצא
ליו היונה והיתה מימך לכנמת ישראל ולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה זו כנמת ישראל שנתקיים
המקרא הזה בה שנ ולא יהיה מנוח לכף רגלך
ותשבו ותי שבגלה ותשבו הרי תשובה שישל
יקשו תשובה יוסף שלח את היונה ומדעל
שני חרבנות רחשן ושני שלח לפרט וזהו שני
מכל פכיו יצאו ותבא ליו היונה לעת ערב וזה
לחשיבת הגליות חזרו ישראל להקבה וזהו
ותבא

העיר רבתי עם זאב הנג מקים לאמר זמן
הנג מקים מהול וזהו את בריתי נאמן לנג

שכס שניהם וילכו אחרית תנחום עשו בתחומות
עשה לו לנו הקטן בעל שהוא בעל אהות יצו
אותו הקטן גוף משוכה למעלה יחד וזאת
שעבד כמעט לעולם הוא עבד אפלו בשנת
חמישים שהיא שנת היוכל איו יצא חפשי לך
הנז משוכה וכוש יליד משוכה היה
דומה לשיד כי שכור היה על שן ימרי כמסד
גבור ציד כל מי שהוא רוחה את עשו שהיה
צד ציד היה חוג זה גבור ציד כמו נכדו
וזהו על כן יאמר כנמרד גבור ציד הדין
העיר הגדולה חער ון הגדולה דמז ויא כנה
שנ ליוסר כן חונת עליה וקרא עליה את הקטן
הזאת וזהו הגד לה כלו ליוסר הגדולה יוסר
עליה ואת חערמות ואת ירח דמז חזר ימז
זה גיהם שהיא חצרמות לרשעים וכל שלשים
יוס מהטבין את הרשעים בגיהנם ככסר יוסר
וזהו ואת ירח שכל שלשים יוס מהטבין דמז
הרי דרשנו חערמות וירח יהי כל האכיל
שפה אחת לצוק הקדש וישמא נקעה חסס
עקשה עתם ונתבילה מחשבתם וזהו כן
עקשה היה להם לחכמי להוים זמשה למשם
זעשה העונש נעשו על זה עוכש גחני

ושפה אחת לכלם גידה ונסלה לם סכסס
ששוק למעריע כלו יוסר חסס וחסס
שלום קרן שנת כלם יהי חסס וחסס
בנז ומת אהלי אהלים כי שם כלל ששפה

ותנא לני היונה וישלח את הזנה ויגז לגלודת
בימי גלותם צעקו וי בראשון באחו לחדש רמז
שני ימים כשסה וזותו יום היה ראש השנה וי
ליעזר מלחושע אומרים אם היה נימף או תשרי
יכשה הארץ בגימ תריג מצות כמק המבול
בזכות תריג מצות יצא מן התכה זהו שנלמד
לאמורים יצאו היצא אתך היצא קרי הוצא כת
הוצא למכרע חצנה אצוה אותם שיצאו ויצוה
אותם שיסדו בארץ וזהו יסדו בארץ וסדו
בארץ ופרו ורבו כשיצאו יפרו וירבו אבל בתכה
עמרו למשפחותיהם יצאו מן הובה חונה
חונה אותם למשפחותיהם כמה יצאו ויעל
עלת בזכות הקרובות שהקריב נח קיים הקטן
את העולם נשבע שלא יביא עוד מבול בראשית
מהלך תן שנה כמען עלת ועל עלת כון
ורבו בגימ תן שכל המקיים פריה ורביה כלו
קיים עולם אלו וכל זריהם קידם נתנו
כגימ לאותן מיד איש אחיו מיד קץ ארש
הכל דא מיד עשו ארש את יעקב מיד
האדם מיד האדם זה עשו דא מיד איש אחיו
מיד וביעלך כן גרעון שהנג חת אחיו שופך
וס האדם באדם בני נח כהרדף אכלו על הנפלים
שנמני אימך שן האדם באדם זה עובד
באדם ומו יספך כי בצלם אופים המוכים
והרובים ישדו בארץ שדעו בגימ יהושלם
שעודה ירושלים שיהוזה ישלגהרה מאו
וכן כתב חלה גס ליה ייון את כנה ועוד
בירושלם היו כרים ורבים היו משיאין קסה
לגמל אקף לגדולה כד יסדו הרבה זכת

כל הארץ בשהקים נצטו נער העלם כח כל
 עממיא אנמיא ולי שניא נאכניו ונבללו ונתערבו
 כל המשונות לבווא לבוכי נער אצו'ם שגעו
 האומות אהותו שלה קנה וזהו אצו'ם ויקח
 אצו'ם ונחזור להם נשים חקר חקר ו' שהזכר
 אצל אצו'ם חקר חקר כללה נגרי' קנה
 יענה זו שרה שהיתה עונה ברוח הקודש יענה
 שקיסה הקנה והגף בעיה בשלוקה פרעה
 וצבימלך ויצאו ער חרף על שם שהיו צניחוץ
 מנחמו שפבלטו מידו חקלת חכש

פרשת לך

לך לך נגרי' אמה
 כשהיה בן מאה שנה וליד אראך נגרי' אמה
 ואגילה שונך רמז גשה ומכסה מבוכין
 כגרי עזרה עם מבוכים כנך רמז שהקנה
 מצרך את הכתום ומקללך זה בלעם שהיה
 בדיעמו לקללם ומכרם בן אמש שנים ושבעים
 שנה וזהו הנך יפה רעתי הנפש אשר עשו
 בחרף לו הגרים וזהו הנפש אשר עשו בחרף
 ויקחו יצאו מעז שלהן וסו' ער אלק מורה
 רמז זה אברהם שנבחר לאיין ולוי' מורה
 שהיה מורה לצרות להוות להקנה אצ
 נאריך וידא ילא אצו'ם רת לבגדע רמז חיל
 כי בימי אברהם היה הלון ועווע הנגבה
 הזה והולך כן המזרח לעז זרום בכל יום
 כנדימו אצל אברהם מי העיר ממזרח צוק
 רח' רמז פוע יסת מראה את יסת למת
 פול עמנו ויעגו אחרי יפיך והיה כי יראו
 המצויים הם ירו'ם ותקח האשה ב' פרעה

רמז ות' אהרו כנדיא שיה רבה נעל התורה
 וסתחו את התורה וראה ועבדים ושפחות שפחו
 כל חקר ו' שפחה אחת אמרו חכמי פרעה נרץ
 לשרה בתו היא הגר לשפחה והיתה הגר בת פועה
 ונגע שאת פרעה ונגע ציוח ו' נגעים
 גדלים גדלים כח שהיו גדלים והולכים ויקרא
 פרעה לאצו'ם וכך בימי משה קרא לו כשפחו
 עליו המכות ויקרא למשה ולא הורף וכנאך רמז
 על העתיד שהוא בימי משה ופול כנאך נגעים
 גדלים רמז על מכות מצרים אשר היה שם
 אהלה בתולה כהי' כח רמז אהל שלמה ז' א'
 אהלה אהלה של תורה אהלה ומשי תגה
 ז' א' אהלה של שרה היה שם אהלה רת נגעי
 אשה א' ל' כ' א' ח' רמז אמה רמז
 מיקום הקרבת אמה וגם לילך ההולך היה נרץ
 וכך והולך אצו'ם אצו'ם ל' נ' ל' נ' ולא שא
 חותם הארץ לשפת אצו'ם בשני עולמות נפרד
 דע אברהם ודע לול' לא יצא עמו ומאוב'
 ויהי ריב צד דעי' כח אבה פת חריבה ושנה
 כה לבית מלא זכח ירי' רמז מלז' חתוך
 מריבה הלך לו לול' והצא ממזחות כנני מחב
 ועמוף הדי ויהי ריב אלכא תהי מריבה אצו'
 הפרד נא מעלי שהיה לול' אומ' על אברהם י' א'
 הוא כפרדה שאינה יולדת ואכ יורש אמתו
 ה' ל' פ' ר' הפרד רמז שיהיו כנו כפרדה
 שהינה יולדת כלום לא יצא עמו ומאוב'
 ויאה נעז פתם ומשי קדום רעים א' ל' נ' נ' נ'
 ואז ל' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
 המיקום הפרד לול' מעמו א' חקר
 מעמו

מעמו זה מעמו שנכר וזרעו מעמו שלא צוהם
 ולדעתך ער עולם ער עולם פלא חזק אבי
 ער בצדק צדק זרעך כעפר הארץ זכה זכוכך
 ישראל בזכות המילה שנתנה בעפר אעפ"כ
 שעיוף לא כעטויות המילה גם זרעך ימנה
 ימנה בלומד עשרה מעט מעט ישראל כמקו
 ירושלים קום התהלך בגי' תך העולם
 שהוא מהלך תך שנה קום התהלך דמזקו
 ומזה מכך להתהלך וזהו קום התהלך קום
 התהלך כמקו זה תחלתו קיף וטופו הי' זכנה
 כעמ' ק' זהו מהלך העולם הכל בזכות צדקה
 קום כמקו זה ק' ק' רבד אברהם בן
 מזה שנה יולי' ויאהל אברים כנר הזה
 שהוא מאיר ומזהיר כמקו מהלך כח עלי
 ראשי זהו ויחול' ויהי צדק אמתל עמך
 פרשה א' לכתוב ש' ויבך עם הצדק בזכות
 הקרבנות המומות כמקו המלך שנתן
 מלך גוים עשו מלומד טלום גוים עכ"פ
 מלומד כלומד שהקנה חכך לעשות ש"וה
 לאברהם גרה כל המומות אז כזו וזהו גוים
 עשו מלומד וכך יהיה לימות המשיח
 וכלומד איש באהיו ואיש ברעהו
 בעשתרות קרנים בעשתרות צדקה שאין
 הומה זרות שם בעשתרות מקום אדעה
 צדק היה כמקו עשתרות צדק וכאיש
 בעשתרות קרנים קבר' ואויס לקבדוד
 ולכמותה הול' ליה שהן כמרוחך את
 הארץ כראיתך בשבת כהרים שע"ך
 רשעים לע"ך כמקו ע"ך שעשתה הדין

בקשו לסמותה זה אברהם" היא קדש
 הוא כת' אברהם שקידש שמו שלהקבה
 ככבשך הואש קידש השם זרעו להזיקו
 הוא קדש אש' ככבשך הואש קידש השם
 כחצקן תמר' כחך וצנה שהיו שם כבלי
 זיץ חדים וצנה ומק' והוא ישב בגוים
 אר' לרשע ואוי לשכנו' הבלט ויגד לחזקו
 רת' וס'ת א' ע'ג' בגי' שרעה עשר ושש
 מחותהם ככבשך אבי עמר' הוא לעזר עבד
 אברהם חונה אשר משמאל לעולם
 המחייבך בשמל' וכל צדקה שמים ימנה
 עלומימנו ומשמל' אומימנים הם ימנה
 ולא אשכחתי את קטעו קדש' הדין החומר
 בשמל' וזהו חונה אשר משמל' לעמך
 שנה שהעו הקנה את בני אדם שהפיל
 את הרשעים והפיל את האומות והשנה
 את העולם הוא עמך המלך ענה שמונה
 היא שלמלך מלכי המלכים הוא עמך
 המלך בגי' אברהם אבינו' שאמרו לו
 המומות כמלך את עלינו' צדקתית חסד
 ומלכי צדק כמלך שלם הוא שם מקנה
 ומלכי צדק בגי' ש"ץ וק"ם שלמלך הדי
 שם ויברכהו ויאמר כדיון הנהם ימנה
 לעם ד' עליך ויברכהו וימנה הקנה חסד
 עליך כמלך כמלך אברהם לעלין קנה
 שמים וארץ אברהם הקנה חסד לעם
 וארץ שמים לכל שמי' ויברכהו ויאמר
 העולם ויאמר ויאמר כדיון הנהם ימנה
 הארץ הודיע לחותן לכל שמי' ויאמר

דיתן לו מעשר מכל עשאו כהן מעשר
עשר בשביל שחנעו עשר כל המטרייש
כמעשרותיו מתעשר הרמות חכר יח' לצחוק
מעשר והפרשתו תרומה עם סחוט לפי שנה
כך זכו בנינו לכפרת המזבח לחוט הפקדון
שמצדקה מחוט בגיג המלכות חוט בנות
בשם פתח בנות יק' זכו לקץ נזכות מי שאמ
מחוט מחוט בגיג נצ'א זכו להעמיד נבאים
וחלף האכסס אשר הלכו מת' רמז בשביל
שהלכו אתו זכו לח' העולם הנצ' אתרא
אברהם תירא בגיג תורה נזכות תורה
ששמרת אנבי מאלף לית פלי דמז
שבעים פנה דרין יוצרין מנעו כמנען פלי
ופת אף המגן תלוי עליו הם המנהיגים
בעל תריסין ויחזי מגן לעשות מלחמתה
שלתנה מגן לך פת ענה דרין מגן
לך נלך מזה ברמות ושיאמרו בנינו נזכות
בתגלה מגן אברהם ובן משק בית רמז
משנבאו למרץ על צעף הבית משק שנים
וזוהו משק בית' הן לי לא עתה זרע ויבאם
היה בו צדק בן שבעים שנה כדאיתן צדיק
בסדר עולם וישב אברהם תרוק אבות כשהו
בן שבעים שנה חולד וכבר הגיע לנע שנה
ולא חולד זהו שמשוהן לי לא נתנה זרע
כ' אם אשר יצא ממנוך ע'א פנה דרין
אשר יצא ממנוך אבן יצחק הוא ירשן
ל' יצא ממנוך אבן יצחק ויחבר לנ' א
היה צדיק לזכה במעלות ככל התלמוד
א' ומעלות יש להן גמדות כ'ה מעלות

איך להן גמדות זה היאה לבנו היאך זרעו עשו
בתורה ויהשבה לו צדקה חשבה אברהם
להקבה צדקה עגלה משולשת או הקרצבות
ותר וגזל תורים וכני יונה ות' ישראל
קבלו ות' מצות יומי על בני נח כ' קבלו
הריב מצות וכ' נח שבע' וזה הצמד לא
בת' א' פנמת ישראל וירד העיט שעתידין
העופות לאכול בשר שלכבדי תומות מעולם
אימה חשבה גדולה אתקרא אימה לא
אימה שנידוש על האומות ששעבדו את
ישראל ידע תדע כי גי' יהיה י' או ר' דין
שנים שהיו במצרים צ' ור' לאן להם בגיג
ארבע מאות ש' ו' במצרים וכשאר ארצות
ארבע מאות שנה אשר יעבדו ו' אנבי דין
אנבי דין כעני המן במגלת חסות והקבה
דין יענו בשביל ישראל ח' ור' ריב' אחר
ל' שנה ישבו אלה שנים רבות כמנ' אלה
והנה תגור עשן אגיהם צ' הגזרים
החלה ס'ת המלך חראה לאברהם שעתיד המן
לגזור על ישראל וזהו הגזרים ושמה הגר
צדיקת היתה לבן שמה קודמה ואמר חכמי
כל ששמו קודמו צדיק' אולי אבנה לשון
בנים ולשון בנין הגר המצרית אמרו חכמי
בתפירה מלך מצרים היתה וזהו אלה
תורה כי מלמד דין לעובר שבמעי אמו תורה
שפוט ג' בינ' ובינ' אמרו חכמי הכפר
עין בהגר והפילה ולזה וזהו ובינ' אתקרא
ובינ' לא ובנ' ותענה ש' בגיגת שמש
ענתה אונתה בת שמש' ש' ל' שלח חכמי

לשמש מטתה עם אנחהם שהתשמש יכרה
 לאשה ויפה לולד כשהיא מעוברת ושלפרש
 ותענה בתשמיש עבודתך ומלחמת יתר הוא
 על העין בצורך שור כפתחו עיניה וראתה
 מלוקד וזהו במדבר על העין במדבר בגמ
 אברהם וראמר הגר שפחת שרי אכלתו
 קראה שפחת שרי לכבודה שלשרה נתכוון
 הכלאך והתענ תחת ידה ומז שעתידין
 ככה שלגרג להיות מבונצים עבדים לגלך
 המשיח ולישראל וזהו והתענ תחת ידה
 והתעני בגימטריא ולא יספר מרבצו
 אברהם זכותו עמדה לכי ישמעאל ידן
 ככל ניד כל בו קרי ביה בלבא הוא וכלבו
 שוויי מה כלבו אוכל כלות חפ הוא הגם
 הליש דמיתי חמר ון הליש בגימטריא
 אברהם ודעה המלאכים שנתבוננים
 ומכרסן חמש ענים ושבעים שנה כמכר
 הליש הנה כן קדש וכין כבו נכנות אמתו
 שקדש שמו שלהקבה זה אנחהם וזה
 תמים שכל זמן שהיה בלא מילה היה בעל
 מוס וכשבמנו היה תמים והיה שמך אברהם
 כדן שהיה שומר כל המצות למה מצות
 עשה ושמה מצות לא תעשה והיה שמך
 בגימטריא אברהם בגימטריא לוחם לבנה
 לידותם דור שהאדם צדיק עולם
 עולם אתקדש עולם לא עולם בידת הילך
 הנימוק את חרין מגדין חמר ון ארי
 צבאים שגר עם חומר ואתה את מדין
 תשמר אם תשמר תשמר תהא נשמר
 ואתה את ברית אתה חרעך שני כגמס

אזה כלומבשני עולמים ויא כשישראל
 נמוליס בלא אברהם כמו כן נאמרה שעה כחול
 המול לכם המול מהול אס נולד מהולך
 כריעה וזוהיא שילה והיה לזנות ברית
 והיה אותיות השם כלומהשם תצוי ומעני
 ימול לכם כלמי שהו מלימתי דא וזמול
 המול אתי כעמ כבגד צנים ולאן ילדי ביתך
 ומקנת כספך ועדל זכר מסוך למילה
 שהיא כמקום זכרות שרי אשתך לתקנת
 את שמה שרי כיון שכשתנה שם אברהם
 כמכר פשתנה שם שרי לזן יוי משרי
 וחילקה לשנים הן נאברהם והן בשמה
 וברכת אזהרה וגם טתתי ממנה לך בן
 נאמר שמו וברכת אמתה למה לך לומר
 וברכותה ללמדך שנתכוון כבכה שיצא
 ממנה כן קורא בארבעה ועשרים ספרים
 ומקיים תורה מצות מנח ברכתה ונזמנה
 ונכבת יה כלומ ברכת הקבה ומוס שרה
 הסתתשעים שנה תלדי ממנה אתקדש
 לא ומוס מושיבי עקדת הצית אס הכנס ימה
 לו ישמעאל יחיה לפניך כיון ששמו שבת
 ביצחק היה אברהם פתחא שמו ימור
 ישמעאל וחתם לל גס עלן וזהו לו ישמעאל
 יחיה לפניך מהו לומר יחיה דכין ביה
 צדיק וידה כן וזהו שיהיה שייכה ומקובלת
 לכך הקבה ולא חשש הקבה להשיב מדי
 עי שטיס אונתו לבערות מסוך שיהיה
 ויחרטך מהו לומר שיהיה שייכה ומקובלת
 שרה אשתך יולדת וזהו לומר שיהיה

לשון נטל על הלשון שנים עשר שנים
יולידי נשיאם חק יור' לחקר אותם ולפגום אותם
נגדו ~~לשנים~~ ששאל לכך חק יור'
למועדי בריה צפנה ויעל להם מעל אונתם
האבות הן המרכבה שהשיכנה על עליהם
מעל אונתם בעצם היום הזה זה יום הכפורים

פרשת וירא

כחס היום שהצא הקט' חמה מנרות יקרה'
זהו כחם היום חמה וירך לקראתם הדה
ירך לקראתם להכניסם לביתו ואמר י
אסנו לגרון שבהם אמר כן דא לשכינה
אורי' אס נא בריה זמן מלאך הגדולי והאור
אורי' אס נא בריה זהו השכינה תחת העין
שאר זכו ישראל לישבת חת ענני כבוד
ואקחה פת לחם בריה יודי המן לעשר
מאת אלף מישראל בעבור זכות אבותיהם
נגד הוה כל מה שעשה למלאכים נברע
לכמו במדבר לנשי ועשי עונות רבים שמו
כן לכך זכו לקרנות ולמנוחת עליה לנשי
שילן זה משכן שילה ושם היו מקריבין קרנות
היו מקריבין לו להקדש שיקרבן כמו יובילן
שי' ויקח מן בקר בריה שני שכן בקר הוא
בן סתו והוא עמו עליהם משמש לפניהם
ומהר הנה בואו ליהודה ענושה כל כסף
בתחיל כנימה ומה שמנת סתה שהנשים
למנוחתן עתה נשיאם ימים מזומנים
לנוש' ליהודה שיהיה חלוק' למה שה
עקרו שמו שיהיה חלוק' למה שיש
כחם מלאך יקראו והולמה זה כחם זה

היכלא מ' י' בר' ד' ד' נדות נתת לה ונשה
בן חתכיש פת למטרע שנה' הולך עמם שלחם
ז' י' אמר המכסה כלום הקטה אלה לוייתה את
המלאכים אמר אפרע לככך במדבר כושי חוף
לפניהם יומם וי' הולך הוא ובית דינו אותך
המלאכים שאברהם יחזה אותם הם שלון ארץ
ישראל במדבר וגד זמין נחמן בארץ ארץ

וכר' והחז' שרה לי שנים עשר ע'

שנים עשר נשיאם לאמתם נשיאם כת חק יור'
שחין כלום נגד נשיא' השבטים ועוד נשיאם
נשיא שלהם וכלן חסר אמר אנס שלי איך לי
חפץ בהם נשיאם שלעצמך הן ולא שלי וזהו
נשיאם בישמעאל מזה ויגוע עשה תשובה
אשריה עלכס כל אחיו נבלי כלום שטחריב
מלך אשר יטול על כל האומות ויכלכל אתן
זהו המלך שיהיה מלך ארץ נבלי

דבר ה' אל אברהם

כת גל גל אברהם
גילה אחר גילה שטלד צדיק כן צדיק זה יצחק
בן אברהם בראשית רבא וזהו אב צדיק
אבי למטרע יצא נדרש יצחק בן אברהם
אחות לבן וארמי נבלי הארמי ותהר
רבקה אשתו בילמונו היתה רבקה ויהי אש
נקט זה יעקב ועשו רבא והיה בית יעקב אש
ובית יוסף להבה ובית עשו לבקש וזהו רבקה
אשתו בריה אש נקט' ויתר צדיק צדיק
הללו מקריבין כיצד רבא צדיק וצד רבא
צד חרי צד צדיק צד כיהיה צדיק וצד
בבטה שני גויים בבטן בריה רבא

גויים

ג"ס כותבשני יורף רמז עלשני יורף הללו כי
 עשרה קדושתאליה אומה הרשעה הן טרשי
 כספר דבאלהי יור אחת וזוהק עשר קדושת
 יתגרעו מבני עשו וזוזרים הקבה לישראל
 יור שבת וכה וכל קרני רשעים אגדע תרומה
 קרנות יורף הרי י"י ואן שני גוים כבטק' הם
 מדרכי והמץ כי המץ יצא מעשו שני ג"ס
 כבטכך ר"ת וסוכן בגימ' מדרכי והמץ והנה
 תומס כבטטה תומס חסר נלו אינס תוממים
 כי לא ראיה כראי זה כי זה צדק וזה רשע
 תומס חקר יור ואלף רמז עלהמץ הרשע
 ועשרת בנין שיחקרו ויכלו וכנגד המץ עשרת
 כחו הרי יא תבנות כפסוק ויתלו את המץ והמץ
 מתחיל ב"ו ומקיים ביה הרי ו"ה בגא י"א וצא
 היושק אדמוני זה עשו ורמז על המץ שביקש
 לשכך ורמז של עול של להשקעו להודג
 ולגבל כאלה בקשלות את ישראל בית
 מדרכי כארית שלר' עשדית רמז על
 עשרת בני המץ וזחרי כן יצא אחיו רמז
 אחר המץ יקוס מדרכי וכת ונטס אמתר את
 מדרכי על בית המץ יורע ציד איש שדה
 ע"ש ה' רמז שימבור כבודתו בעושים
 איש שדה איש ורכה אזהבת האבות כיהא
 ככלל האבות ו"י ישן כניד יור גדולה
 ודכונית שלגזיד רמז שמת אבותם שנתמה
 כלי נטעות כן האוס האוס הזה וק האוס
 לו ישל וסכ עמך מרעית אריותם כן האוס
 האוס כגמ' קץ שחור ומשן נישול עו עת
 קץ את כבדיתך כליכתך חנה אנכ הולך

לכשת הולך כלאן ון אנכי ו' לך רמז להמץ
 שימכת על עץ גבוה חנשים אמה כמכך
 לך כלום אנכי העתיד למות על עץ גבוה
 חנשים אמה את כבדיתך כליכתך ויבז
 עשו ויבז שכס כקדאיה ויבז עשו ויבז המץ
 הריני רמז טחך את ה' ככלה ה' ככלה וידי
 רעב כיון שהרשע מוכל ראוי הרעב לבוא
 כי כשהרשעים מוכלים וטבעים ונועים
 ומכזים המצות כמו שעשה עשו וה' רמז
 לבוא הרעב הראשון אשר היה רמז ככך
 חף כמי ארס המעק היה רעב של ככך
 הו' רמז אשר הרדה עי וזהו שכן המץ הרעב
 הראשון שהיה בימי חורס הראשון שכן
 שכן שכנה כמך א תרדו מצרימה
 כמך כגמ' שכן שכנה כמך את המץ
 כל הארצות הא' ה' רמז ארץ ה' ארץ ישראל
 שהיא ארבע מאות פרסו החל ארץ אן
 ול מלך כמכך אלי והקמת את השכנה
 חסר ו' רמז ארץ שלשבעת עממין
 וחגברכו כזרעך כל גמ' המץ כמ' רמז
 היומנות כב' ורמז כמ' רמז ורמז
 זרעך ואן ותעברת לשון הכתוב
 שיתגידו ויהיו כמ' רמז ישרא
 והתברכו לשון כמ' רמז שיתגברת
 כמו כב' רמז עמך רמז שנת
 זה ישבו עשר תבנות כגמ' רמז
 שנתמה ועמך כמ' רמז ורמז
 שקיים חקת ועמך רמז ורמז
 כגמ' רמז חף הוא עמך רמז

מראה היא ט שלטובת יש לה תגין רגז חן
היא היתה טובה וצדקת ומעולת ביופי
והנה יצחק מצחק לשון נופל על הלשון כי
נקרא על שם צחוק והצחוק עליונו איש
מוות היתה מחייב אותנו מות הנבע באיש
הזה אכלו מבע כל שהוא שהרי כשלקח אנה
את שדה נעבש ולא היה לו שם כי אם משאוש
ידיים מאה שערים בזכות אברהם שהלוי
למאה שנה ויבדלו עי ויגדלו האיש הרי
כח עי ויגדלו רמז כשהקנה מבדך ארץ
הצדיק שמו מתעלה ומתגדל ומתרום
וזהו עי ויגדלו ויגדלו ויגדלו גזולת
כנגד ג מעשרות מעשר ראשון וסע
עבד וזכות המעשרות שהריס היו לזכות
צדק ומקנה בקד ועבדה רבה הרי ג וכל
הבחרות אשר חפרו עבדי אביו אורכך
הבחרות רמז על התורה וכתב צדק ארץ
התורה הזאת ויסתמוס פלשתים כילון
התורות והחקים הבחרות אשר חפרין
עבדי אביו סוף בגינת התורה פיעמות
מחוססאור עממת בגינת שש מאות דוד
שדא שש מאות אף וכח ורבו ויעמנו כח
מחוי כנגד גרה וישב שם עשה שיבה
לחברה ויחפר את בורות המים דוד על
באש שמתה לבחור צדק ורמז כמו כן
לא התורה ויקח לך שמות שמות איש
קדוש ויחפר שמות חפרין אותן שמות
שמות ויחפר ויחפר מעת שמות המוס
החפרין חפרין עמנו שם צדק חפרין

חיים זו תורה שם צדק מוס כח ורמז
תורה ויריבו רמז גרר רמז שעתיד צדק
לכל את התורה מישראל שם הצדק עשך
או הגליות והמלכים וכת עשוקים בני יהוה
ובני ישראל יחיו עשך גולות ככל עשך
כנגד עשך מלכות ככל היתה שבעים
שנים עשך שקע כי עשך וישראל כחולות
העמים וכת לבעתיו כיון מצולה צדק
כמעמקי מים וזהו עשך שקע עשך אומות
העולם שהן עקשים ועד כנס ויחפרו באי
חודת צדק גלות שנה והיא גלות מדי כח
אחשוש שמה שטנה השכח עמד אותן
שטח זה המך הרשע וכת בעצמך וכח
כחבו שטנה ויקרא שמה רחובות וזו מלכות
אף שזיכך לך הקנה מקו אומות מים וטבלן
הנשים נאשו ופריעו בארץ כח גזרו יופס על
הטבילה בעמך ויחפרו עבדי קדוש
לא נקרא שם אדם עבד להקנה אבן חזק
רחם ואילך נקראו עבדים כי אברהם כחול
ותיקן תפלה לכך נקרא עבד ויכרושכ
עבדי יצחק צדק רמז על תורה והיא היתה
צדק הרביעית כנגד אדום שהיא גלור
רביעית והיא נאמרה לבדה ולא עש שד
הבחרות כי הגלות הרביעית שקולה כנגד
כל הגליות לכך היא עומדת לצד וכח
תורה נאמרו ג כחמות טמאות ככסוף אחר
הגמל והארצות והשכח והחזיר לצד ככסוף
אחר והיא כנגד גלות אדום הלך לין מנגד
מבורר מלמד שלקחו הלפטום מחונן
תהי

תהי נא לא ציכונה יבנו הס כרתה צרית וכל שנים
 עברו עליה ברית קודש שיצאו ממצרים צע
 וני חכמים ודך פלשתים והרגום שנצדצרי
 וימגים ויהרגום אנשי גת הנולדים בארץ
 וגברו עליה ברית כאשר לא נגענוך וכת
 הנגע צויה שהיה ופאשתו סות ימת וזהו
 כאשר לא נגענוך אף לעתיד לצוא יהיה
 כך שכן כונגע ככם כנגע בצבת עינו
 עשנו עמך רק טע יכול שעשו בלב שלם
 תלך מן החמת יראה עשו וישכימו בצדק
 וישבעו איש לחותיו למה נשבעו איש לחתיו
 בצדק כדי שלא יאמרו בשעת שכחות נעשה
 לכך עשו בצדק רגדו לו על מודות הצדק
 אשר חסרו ורגדו חסר יור דברית ורה עניים
 צדקתם ונשידים במקום חת וחת יור ויהי
 על עשרה דברים הטובים בחיוב לצדקתם
 ולוחץ לו שקול יסקל בעמי שם מונה עשנה
 ודמים שהמים והנחלים כלים וזנים נמצאים
 ובאוב יצחק ומצאו המים לכך בצדק חת
 יור שבכח לא היה סודת עשדה דברים
 שבחוב נא להן לו שקול יסקל בעמי אחי בגדו
 כחובתן כי מפיך נחלים יעבורו הקודרים נש
 קרה עשדה דברים עו בא עדה וחסרון
 לכך חסרי אדת הצור מלת כת כעבור
 רמז אדות הצור תולה ויקרא חתרה
 שבעה דמך א מנשיך הפ אסתחשוב דה
 העם ה נאמרו בארות צור כפרשה
 זו כנגד כחוי המס ולמך דמה שהיה עסק
 כל שמות המים לכך ח צור כחף ומב

תחשוב בארות לשוך רבים יהיו כנגד עש
 הדברות כי בארות הללו ירשו על שלמות
 ואם תחשוב כמולך שני כעמ צור שבעה
 יב צור כנגד יב שבעים רמז ט הכח
 שבמזכר היתה נחלקת ליב שבעים כל
 נשיא ונשיא מולך נחל מן הצור מעל
 שבטו שני צור חפרוה שרים כרה תנחומה
 דהי עשו כן ארבעים שנה בת נארי
 החתי צורי כ נקרא ייה ובר יב אשר היה
 להושע כן צורי אמרו חכמי כנסת פסוק
 אמרו הושע להקדיה החליפם באומה אחת
 החליפם בצדקתו בת חילף החתי מילך
 כת מחקר אותן כנגד ככ זבולף מרד חילף
 ומלך וכנגד וישפט את ישראל אילן זבולף
 בשמת מקטרת בשמים לעל זהו ותייץ
 מרת רוח מקטרות מור ולבוטה ואהליות
 ובשמים וזהו מרת ותייץ מרת רוח
 ליצחק עץ קטרת נכנס בעני יצחק וכהו
 עצי ככלת תלמידה עץ כתוב ועלה
 בעיני וכת ותמרות פסין ויהי עץ
 יצחק ייך יכה לפנים חתוב עיני ויהי
 ממות מעשה עשו כנו חתוב ויהי
 חילין מולם שהיה חתוב בת פסין
 לגלות לו את חתין כנה הגלל חתוב
 החמות ככלת חתין כנה חתוב חתוב
 כובס אונם חתוב חתוב חתוב חתוב
 חלית עמורין רמז על כח חתוב חתוב
 צור שני כנגד חתוב חתוב חתוב חתוב
 חתוב חתוב חתוב חתוב חתוב חתוב

את המלעמים מתן זמים ואימורין חלקת
צוארין ותתן את המלעמים מתנות קרבנות
ומנחות ומתנות בהונה ועולם הבח' ואת הלחם
קרבן בענין שבאת קרבני לחמי לחשי ויאמ
הנני כדגש בכחך ובעקידה ויאמר הנני כעש
שלחך קרבן כך בכחך כי הכל רמז על הקרבנות
והכרעות צאו ליעקב כשכרן קוס נח שבה
ותכלה מצודי שבה ורך כבוד אמילו ועשו
לא אמנה ויעקב אמ קוס נח שבה לשון בנשה
כי הקרה בגימ' יש להחיל אהבי יש יש
עולמות הגנשים לצדיקים גשה נח אמשך
כנ' אחתה גנ' שמה הכרטה תהיה גנוס
לך שמה אינך עשו' הקול קול יעקב הקל
כת קול יעקב הקל והסיר הידים ידי עשו' כלום
שקולו של יעקב מסיר ידי עשו הכבודות על
ישל' כי קול תפלה של יעקב נשמע צנתי
כנקיות וכבתי מדרשות לכך כת הקל
וא הקל קל כלום שיש עין וקלקלה
מגבידות ידי עשו וזהו הקל קל יעקב
באותה שעה והימים ידי עשו כי ידי עשו
אחין שירת חסד שערות שיצאו מיעקב
ועשין השעה עשו וזהו כי היו ידיו כידי
עשו וחזי שעות שעות גשעות ואע"פ
כך כרבותו רבאלו יין ועשו לא עשה
לונך כהיין יפה לזקנים ושקה לי צנ'
ליכה לנשין כרי שתנוח ל' לחו' ראה
יח ככ כריח שדה כנפשה עש יעקב ריח
גן עץ נחל כריח שמה כריח כריח שדה
וריח שלמותך כריח לבנון ראה ריח צנ'

כריח שדה כריח הנחוח אשר בעין זכתי
כה עין שדה תחיש זהו כריח לבנון כי
כית המצודיש נקרא לבנון שמלבין עוטות
שליש' דתן לך הלאים מכלל השמים
זה הכל ששעיר הקצה להחיות כו ארת
המתים וזהו יחיו מתוך הקיצו ורננו כי
כל אורות סליך' ורוב דגן ותירוש אלו הצדי'
קיס שיפרחו ויצמחו כדגן וכתיירוש זכתי
דגן בחורים ותירוש ענפ' בתולות' הנה
גביר לאחין' הנה צני לשלג יאמר הן א
אריך אימתי יתקיים הנה גביר לאחין נזמן
שילבינו עונותיהן של ישראל בשלג' מאשר
כלה יצחק לבדך את יעקב' כלה ל' זה
דמשו כפוף למטה ל' רמז כי הכרטה
שכדך יצחק ירחו מלמעלה למטה כימן
השמים היא יקם אבי יאכל יקם חסד
יקם כמו יקם קיץ יקם ויקם הדבר מה
שעשה עשו כי עשו דבר לשון גנוי שאמ
יקם אבי ובי' שאוכל כשהוא קס' יעקב
אמ קוס מצ שבה' דחרר יצחק חרדה
לפי שנכנסה גיהנם עם עשו וזהו ויאמר
כי אפוא מי העתיד לאפות בה' ורוח הקדש
צונסת הוא הש' ציד' זה עשו הוא כנס
בגיהנם' עד מאד ויאמר לגבין כרבותי
י' ר' רמז שורד שאלה' ויקח כריתך
כ' כריתך דין' ועל עמך כריתך מלה'
את כרית' לקח כרית' ולכה איפוא
אבל אתה תהיה אפוי בגיהנם' אפוא כג' ר'
ג' הנה' וישא עשו קלו ויבך וכששמע
יצחק

מעות הנהגות בנשים" ויגיד יעקב נביא
הע' מנ'ם" ויחבק לו וינשק לו לכך חיבוק
למשמשו איש ממוק אצלו" אך עצמי
ובשרי אתה יכול שהיה מקרבו בכל לבו
תל אך" ואמר לבן ליעקב הכי אחי אתה
עשו את ליעקב אחי ולבן אחי כי אחי ית'
עניהם רמזים היו וזמנשיהן דומין" שתי
כנות שנות כעדיקן" ועני לאה רכות כתי'
הכח רכות וכתי' גבי לויתן הידבר איך רכות
עבה איך תחנונים" רמז שלמה מזכרת
תחנונים לפני הק' שאל תבוא לגור לו
שלעשו" ורחל היתה יפת תואר ויפת מבוא'
שאלה ברוח הקדש את אהבה שיוצאה
מרחל וכתי' בה ותשא חן וחסד לפניו וזמ'
ורחל היתה יפת תואר ויפת מבוא' ושם
ליה ויאחז יעקב ברמז לראובן המלך את
אשתו" ולפי שהיה יעקב את מרדכי" ויחיד
העתידיים לכנות יפת תואר ויפת מבוא'
יאנה לישל לבן ויהיה יעקב את רחל
ורחל הייתה יפת תואר ויפת מבוא'
לפי שהיה יעקב את רחל ויפת מבוא'
לפי שהיה יעקב את רחל ויפת מבוא'
לפי שהיה יעקב את רחל ויפת מבוא'
לפי שהיה יעקב את רחל ויפת מבוא'
לפי שהיה יעקב את רחל ויפת מבוא'
לפי שהיה יעקב את רחל ויפת מבוא'
לפי שהיה יעקב את רחל ויפת מבוא'
לפי שהיה יעקב את רחל ויפת מבוא'
לפי שהיה יעקב את רחל ויפת מבוא'
לפי שהיה יעקב את רחל ויפת מבוא'

על פי המצד צריכה לשאלה לנבאים ללמוד
לישראל ונחמנו שמה כל העורים לנבאים
דברי תורה ודברי נבואה" וגללו את האב
שולין הנבואה" דא ונחמנו שמה נשה"
נחמנו לאשה ושולין נחמנו דברי תורה"
וגללו את החכך מעל פי המצד שולין את
ההלכה ממשה" והשקן את הצוף" הזקנים
מורין ומלכודין את ישראל" והשיב את האב
מעמידך ההלכה על בוריה" מתוך אנוח
מחרון אף אנוח בנחמים" הידעתם את לבן
וכי יורעין אתם שעבוד כלכיות ועול שלגל'
יות" והנה רחל בתו סמה עם הצוף רחל'ו
כנסת ישל וכת וכרחל לפכ גוזזיה" הן
עוד היוס גדול לא עת החסך המקנה רמז
הגלות מרובה לא ממהרה קצוץ גליות
וזמן לא עת והחמך המקנה" עד אש' אפיו
כל העורים שיתקצו כל הגלות" וגללו
את האבן יכשן ויהקבה להביא את המצד
אבן זה משיח שנאבן נחן כעת יקרב
ורחל כמה עם הצוף עם עשרת השבאים
כי רועה היא כי רועה ישראל" וישק את צוף
לבן רמז בזכות ישראל יתפרנסו החומות
וזמן את צוף לבן ולבן היה ג' יבן כזכות
ישראל מתפרנסין האומות" והשאלה מרד'
כזכות ישראל" וישק את צוף לבן רמז
שהן שבחה טף האומות" לבן הוא רמז
לחומות" וישא את קולו ויבן למחצבה
יחה שאף כנסת עמו לקבורה" ויגד שעב
לרחל כמה הגיד לה' מפר לה' מיטען שלש

לאה הם בני זבולך וזה היה צמד ובורה שני
ועשרת לפים איש מצג זבולך ומצנינטו
וזהו עם אחתי ויוצ שלבנתו ושלבנת לתי
גדולות רחוק על עשרת לפים איש גס יולת
בגי זבולה וצדק פי עמדה מלדת ולמה
עמדה לאה מלדת כפי שתלד גם זלפר
שכטים ותקח את זלפה שפחתה נאמר
בזלפה ותקח כהיותה קטנה והיתה
בנושה מקחת את יעקב ולקחתה לאה
ונתנתה לנ וזהו ותקח ותלד זלפה שפחת
לאה לכך נאמר שפחת לאה להודיע חשיבות
של זלפה מעפ שהרה וילדה חיתה וכנערת
ללאה ולא עשתה כמו הגר המצרית
ותאמר לאה בגד בגד כתי וקרי בא גז
זלפה שהיא קטנה ונערה וכשהיתה מעובדת
לאה היה בה נכר וכשתה עצמה מחמת בנושה
וזהו בגד שכשתה עצמה כבגד ותלד זלפה
שפחת לאה עוד היתה מכנעת עצמה ללאה
ולכך נאמר בה שפחת לאה באשרי שמשונ
בנות כח שרי כח שר ונבי של שבת אשד
היה השוף והיו מושחין בו מלכים וכהנים
וגממשים בשמן זית וזהו כח שרי כח שרי
ועוד היו כנעתי ממות וכשאו לעו מלכים
וכהנים הנמשחים בשמן זית וזהו כח שרי
כח שרי וילך לאופן וימצא דודאים וזהו
הדודאים נתגדו ריח דודאים עשב להריח
דודאים דומין לאדם ואפי של האדם
אדם שמה אדם כח ובעיף האופן יש
שני דומות פניהם כע אדם דודאים ודאי

דומה לאדם דומאים ווי אדם לכך שכת
עמך הלילה רחוק שחרא לאה כפנוה אצל
יעקב ולא רחלי יש ככ בני היא כפנוה
וישכב עמה כלילה הוא הוא הקנה הפנים
כדבר לתת לה הזרע הכה למטה וישמע
אחים לאה מלמד שנתפללה על שנתן לה
זרע וישמע אחים לאה עמלה ותקח
שמו יששכר יששכר יששכר יששכר יששכר
אוהבי יש ותקרא שמו יששכר כתי אור
כי כר מצוה ותורה אור וכת ומבני יששכר
יודעי כינה לעתים כן ששי כן שהיה יודע
עשה פורים וכת ומזבולך משכים בשבת
סופר שהיו פורים ובעלי תורה זכרני לה
אותי זכר טוב איך טוב לא תורה בזכריות
התורה נודר שתי הפנים זבולך אישי וזה
הקנה יונה וישכך שפינתו כזבול כר
המקדש וחלוק היה כבולו והו מצייני כ
כצבעת דמו והפרכת וזהו ילדה בת ולב
נאמר וזהו כי ביה יונה לא הינה בת לאה
כך ונתן לפניה את שמה כינה ויינה
כח ונתן לפניה וזהו ונתן שמה
ויאמר אחים ונתן וילך ונתן
לשמה לתי ויהי ונתן שמה ונתן
שמה ונתן שמה ונתן שמה ונתן שמה
וישמה את שמה ונתן שמה ונתן שמה
וזהו ונתן שמה ונתן שמה ונתן שמה

ששים רבוא ישראל עקרים נקדים ואלמים ג
כנגד ג כהנים לנים וישראלים דא עקדי יללה
ונקדים כנביאים ואלמים ככתובים והכשבים
הפרידי יעקב שישאל כפר דין מק האומות
ויתן פני הצוף לעד שישאל מתבלל לבני
הקצה ומזכיר לבני זכות העקידה וזהו
הצוף לעד יצחק היה עקדי ושנותו היו ק
כמכץ עקוד וישת לו עדרים לבני ולא שם
על צוף לבני זכות לא תתחוק כס הצעף
המק שדות הם כנגד ישראל שהן קאורים ואלמים
וחבושים כמצות ובקשר תפלן והעטופים
ללבן כי והעטופים הממוחרים רחז האומות
הממוחרים וחנים מההרים לשמוע התורה
והמצות וזהו העטופים ויפדן האיש מאד
מאד אמרו רבותנו היו לעקב ששים רבוא
עדרים נאמ באף מאד מאד נאמ בשרא
מאד מאד ובב ישראל פרו ויש יוד ויע במאד
מאד עשה את כל הטבד הזה ככד כר
העדר הכפד והמבובה שוב לארץ חבון
מלא ון הק האבות החשובים אברהם ויצחק
ולא טאבתוך הסת באברהם ואתה תנא אל
אבתוך בשלום לבך מלא ון את בני אביכ
את פני אף מלא אף וחרון עבדתי אר
אביכ והפסק בפמוך לו מתחיל ומכיל על
בני כמה פעמי התלבי כלום אביכ ואביכ
חתלבי והחלף את משכרתי והחלף חפר
יוד כיעשרת מונס החלף והיה עושל גר
ובצורה לכך חסד עקדים נקדים ונדדים
עכו ענוים הסישאל ויאמר לו מלאך הלה

כרמי יעקב כי יעקב רחל כמלכים וחשוב
כמלאך ויאמר לו מלאך מלאך העתוים
העולם רחז הם נשאי ישראל ויהן כעטופים
לכך צוף אשר משחת שם מצדה זה היה
בירו שלם במקום בית המצדע משוחתבגי
צוף וירושלם ותעף רחל ולמה ותאמ לו הע
לקח לו וכו' ככ אב חלק בעולם הזה ונחלה
לעולם הכז נדבק לתורה ותחברנה אלהן
תורה הלא נכריות נחשבו לו הלא מלא ון
כלום יש לדנוש לשנים וברים לשון לו ולשן
לא לו לא כינו נחשבו נכריות ולא לא כינו
שבשמים נחשבו נכריות וזהו לו לא
נחשבו לו נחש כנו כלום שאלו אצלן כל
נחש כנו כלו הוא נחש ועקרב בתוכנו כי
כל העשר אשר חזיל להם אשר חזיל חזי
הפריד כי כל העשר אשר חזיל שהפריד
זה עולם הנא שהפריד הקצה מאבינו לנו
הוא ולבכנו שהן נתגירו דא כי כל העשר
זו תורה שהפריד הקצה מאומות העולם שנ
משפטים כל ידעום לנו הוא ולבכנו העשר
כח עשר הק' הדברות את כבו ומת נשן
על הגמלים רחז שהיו גומלי חסדים אשר
רכש הקנה ארם ותגנב רחל את התרפים
ותגנב ג מצוית בתגין כי היא עשתה
לטובתו של לבן ולא יטה עור אחריהן ולכן
גנבה את התרפים לבן מעטר ומצוית גנבה
אז כי פל תיבה המעלות בלשן סוד הוא
לתיבה שהיא מעוטרת ומצוית ונגנב
את לב לבן הקרמי הקרמי אלהי

והוא גנב יעקב את לבו את פכו הר הגלעז
כנגד ארץ ישראל ונקרא בית המקדש על שם
גלעז אתה לו ראש הלכנוך גיל ער שמתקן
לעז וזהו גלעז וירדף אחיו ודרך שפימים
וכך ששה פרעה דרך אחרי ישראל עז יוסף
ויעקב פומץ לכנון היה ללב הארמי בחלב
הלינה בחלב חסד לא ממש חלב לא כעץ כחמה
כדי שיתפוש לבן ממש בוצרים ולא יעשה
לעקב רעה ולכך בחלב חסד וכן באומן
חסר כח בעבור אברהם ושרה חלב צות כש
פני לשון סוכה ורומח בנכואה חלב בגימ
זו בנכואה בחלב בגימ הלינה ולכן תקע את
אחיו מדרש אגדה כי מיהן אחיו של לבן כלבים
הולך עמו ותקח להם בקרן לקצתם סודך עושי
עייף לקצת כלבים והקח אחיו של לבן וצא
ולקח תקע את אחיו עתה גאת בעת כשכית
חרב קשכית חסד ון לא הגיע שבותך לשבות
גלות ישראל וכתבת עלת שלמה והשיב את
לבכם בארץ אשר נשכח שם את שבותם ו
בעת שבות ושופים גבי ישראל בגללים ולכך
חסר סודך בשמחה ובשרים כת חסד יוד
בהרבה שדים וקצתם היית משלחך לכך
חסר השכלת עשו עשו כח גם הכנות עשו
שכלת ושאלות שכך עשו אמש אמר לו כי
הנכחות כזה לנכחיו אמות העולם נלנה
בגודל נכחות כי נכח נכח פתח לב
אשר נכח נכח נכח נכח נכח נכח נכח
שכלת ושאלות שכך עשו אמש אמר לו כי
הנכחות כזה לנכחיו אמות העולם נלנה

ירא סף יגזל בנותיו לא יחיה יח בקרייה
כנגד יח סוד שהן בחיותו של עולם וכל המתפלל
יח ברכות ככוננה יגזל סף ויחיה דא אשר
תמצא חת להך לא יחיה כלום להך לא יחיה
ויצא לבן כזה ללבן זה בית תפלת ונכח
מדרשו ה' אהלים במקרא זה כנגד יעקב ואר
בעת נשיו הדי ה' ה' אהל כנגד ה' אומני תורה
ואהלים בכל הענין כנגד ו' שדים ו' אהל יגזל
וחמהות וכת מנשים באהל תבורך ותשמם
בבר הגמל חסד יוד לבי שנגזרה עליך
מיתה בעבור זאת לכך חסד דא ותשמם
היתה נשמת שיעקב קללה ונתקיים בה סן
עם אשר תמצא את להך לא יחיה כי דרך
נשים ל' לשאנא מעליא מורה לו כי לוא
אוכל לקום לוא כת' אברה ללבן לא אוכל
לקום מבטך לו שהיית יכולה לקום לקך כת
לוא כי דלקת אחרי לשון רדיפה וכן גדולך
אחרי פלשתיים וכן על ההרים דלקאנו ולמה
נקראת רדיפה דלקה כי כשאדם דורך ויודף
בפום לוחץ מחדה והפוסרין על עלשים ונורים
מוציא משוכת צונות כמבוצתו וזהו לשון
דלקה דחלך ועזיך לא שכלו כזכות יעקב
לא שכלו וכת ר' רבינו יצחק בר לביאן ואולי באן
לא אכלתי זממך לה טרפה לא המצת לא
אכלתי טרפה ששכר את התורה עי שלח
עתה גנבות יום וגנבות לילה כל הגנבות
יום ולילה הייתי פדע לך כלא לא גנבה כלום
כלו ל' גנבה כלום גנבה שלי הייתה שאת
אותה ולא שאר הדועים שאין האחריות לילה
היית

הייתי ביום אבלני חרב ~~לשון~~ כנגד כנסת
 ישראל שהחומות מתנשאים עליהם יוס ולינה
 כנסת ישראל חומות היית ביום אבלני חרב
 לתקרא חורב לא חרב חרב של חומות וקרא
 כלילה שהחומות הוציאו כשביה מקצירת
 שלי והיית בקרח להגלות דומה לחורב ונקח
 כת מעדה בגר בזם קרח נודש על הגלות
 ותוד שנת מעיב בגלות ויקח יעקב ציפן
 וירימה מצבה בלמעשה יעקב היה על ידי
 אבנים להלך לקח יעקב אבנים ושם מצא שותן
 וסוף לקח מבן ג אבנים בענין כנגד תורה
 משולשת אבן אבנים אבנים תחשב לשוך
 רבים לזכר היה כנגד החומות אבנים
 כנגד לחות האבנים אבן אבנים אבנים כנגד
 גמיני אבנים לקח יהושע לקטן אבנים שיה
 דמח כנגד המצות קרא לו גלעד על שם
 המעדיש גלעד והמצוה אשר אמר יצ"ק
 תיבות הללו מסוימות דמז כי קינף ואות
 היו האבנים והמצפה לתקרא המצפה
 לא והמצפה שהמצפה מצפה ורומה מי יתוד
 הצרית ומי לא ישמור הצרית וזהו יצ"ק
 לכך מעניינים בתגין ואם תקח נשים על כמות
 לבן היה מתירא שלא יעשה יעקב כמנהג
 עשו שלקח אשה על טעין שניקח את החלת
 על טעין לזמשה לכך כרת ברית עלזה
 אשר ירית ביבי וכיכך ירית חורית ולעתי
 בינותינו עז הגל הזה ועדה המצפה הם שים
 שם נעבוד הצרית ובלעם שהיה בנו של לבן
 עבר הצרית והלך לקבל את ישראל וכשהלך

לקבלם בארץ הגל הזה ואם ופך המצבה וזהו
 אשר אף ורך לבנות ימין ושם ונלחף ובלגל
 הגלול המצבה שנתלחף להקיר ותלחף את
 רגל בלעם להקיר וזהו בגלול המצבה והעדים
 עשאותו פסח כרגליו על שם יד העדיפה
 בו כראש להג' ר' ליעשה הדירעף וזהו ער
 הגל הזה ועדה המצבה כרגל בלעם כפוד
 אביו יעקב שיצחק נתפחד מן המצבה כפך
 העקירה ומיכך זבח כהר ה' כצווינת יצ"ק
 שהוד הזה היה מכבוד לפי שכתנו על יד
 יעקב זבח כהר כהר כי כהר כי ביעקב
 זבח כהר ויקרא לאחי זבול כמו בלעל
 שבת המעדיש נקרא זבול וגלעד על שם
 הד הגלעד וינשא לבנו ולבנותיו בניו הן
 כע כמותו אבל כמותן הן שמש כמותו לכך
 ולבנותיו מלא כנגד בניו שבנותיו מלא
 אבל בניו שנכפוף הן כע כמותו ולא כע
 ממש יעקב הלך לדרכו ויפגש ~~המצפה~~
 והלכת בדרכיו ולכך יפגעו בו מלאכ לאים
 מנה ויעקב הלך לדרכו ויפגשו על שם ~~המצפה~~
 יצוה לך לשמור בכל דרכיך ויאמר יעקב
 כאשר פגש היו ששים רבוא מלאכים ויש
 אנשים כפגש ששים רבוא ויהי יעקב ~~המצפה~~
 הקדש סך יהי בני ששים רבוא וזהו שמונה
 לאים זה זה ששים הדי ראה ששים רבוא
 מלאכים ופירוש קטל ששים רבוא ~~המצפה~~
 הדי יפגשו שלמות ~~המצפה~~
 והוא אחרים מה ששים רבוא ~~המצפה~~
 וישלח יעקב

וישפך יעקב ארצה שער אש וזה בית ע"כ
אשר דמך שי שרוף את בני עשו שנה אדום ע"כ
עם לבן גרתי תר"ג אעפ"ש גרתי עם לבן
שמדתי תר"ג מצות ויהי לי שור וחמור לו
ישל שנושאין משו של מצות עליהם כשור
הנושא וחמור הנשא משו וצאף איש של
וכן ועבד ושפחה לו ישל כקראו כן ש"כ
הנה בעיני עבדים ליד אדוניהם בעיני שפח
ליד גברתה וארבע מאות איש עמו כמסך
ק"ש כולם כק"ש והיה בית יעקב אש וזה א"ס
להכה ופית עשן לק"ש נ"ירא יעקב מאד
א"ר ארמי אבד אבי לעולם יעקב מתוה
שנא יאבד טרי האוננות לשני תחנות
כנגד ישראל והוא אם יבא עשו להחמ
רחה כרוח נפשך את המך הרשע שהוא
מבקש להחב כל ישראל וזהו אם יבא עשו
להחמנה יבוא מלא ו" יבוא א"יב איש צר
ומר"ב ואיטיבה עמך בטובה מל לעולם י"ט
ק"נתי מכל החסדים היו"ג גרונה משונה
מתירא היה יעקב שנא נתמעט וזכותו
ולא תעמוד לו זכותו שלא צרהם שנתגשה
בעשרה נסיונות ק"טנתי ק"טף ת"י אחרתי
שנים שעבד בית ראשן נתקטננו מחסדים
ובלינו אשר עשית את עבדך ע' שלמעבדך
חוננת לחונניה היה יעקב ירא שמת
זכותו שנתגשה חסדה לחונניה
זכותו שנתגשה חסדה לחונניה
ה"ק לזכותו ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
וע"כ ישל העלה זכר שיעקב חמ"ס עליהם

מיד אחי בגי' א"יב" כן יבוא והכני אס על
בני זה המך הרשע שביקש להחמנה כולם
יבוא מלא א"יב" היטב איטיב משני טונות
כשני עולמות אשר לא יקצר מן זכות
אברהם וילך שם בלילה ש"כ דמך על
בלילה ההוא נודה שנת המלך מנחה לעשו
דמך שפנתא המך את מרדכי וקא מחוי להו
לישראל הלכות קמ"צה ע"כ מאתיס דמך
על האוננות הנכשעבדך את ישראל ואלכיו"ט
ככל מדי יוך אדום ונפן עזים ותישים המך
אחד כנגד בכלי רחלים נא"ם מ"ף אחד כנגד
מדי גמלים ובעה"ס מ"ף אחד כנגד יוך פריס
ופרות כ"ף אחד כנגד אדום אתונות ע"כ
מ"ף אחד כנגד משיח שאחר יהי שלחוב
מלכות הללו יטלו ישראל המלכות ולכל י"ט
לא לעשו ע"כ כנגד גלות ככלוהיא הצנה
ע' שמה לכך מתחיל בע' ע"כ רחלים כנגד
גלות מדי זה היה כמי המך הרשע וח"לני
כחל פרנסי הדור כגון מרדכי וחש"כר הן
כ"כ רחלי גמלים כנגד מלכות יוך והיו בני
חשקנאי הגומלים חסד פרות ופריס כנגד
אומה הרשעה וכת סבבוכ פריס רכ"ס
ואחר כך אתונות וע"כ על שם משיח שנ
עב ורובב על חמור ועל עיר כן אתונות
דתך כ"כ עבדין עדר עדר הן ישל
שכ"ש המך לשח"ט כצרהמות וכת כ"כ
עדר י"י וזהו עדר עדר כגון לח"לני
ורוח תשימו דמך שטמי המך ימצאו
רוח והצלה יעמוד ליהודים ממאס אחר
ויצו

תשובה ותפלה ותחנונים ועדיף זהו המנוחה
 וזהו כי אמר הכפרה כמו במנוחה ההלכת לפני
 וזהו התשובה ואחר כך אבא כמו בתפלה
 חוץ ישא פניו כי תיבות בספר זה כנגד ^{למנוחה}
 שיהיה ברור עשרים זכותו תעמוד כי פניו
 במסוק זה כי לפי פניו פניו רחב לכך כמו
 יהיו פניו לפי פניו ולזה שקיט וזוהי וזוהי
 המנוחה על פניו והוא כי כללה הוא דיקם
 בלידה הוא הוא למנוחה לא הוא הקצה סייע
 לו ויאבד חיש עמו סוף קיש כללך שלישו
 עשון נקרא קיש וכות עשון לקיש ובענין
 ירכו ותקע עוף תן צרתו רחב שבע עשן ידגו
 בני יעקב כשם שהדין לו המלחך פי עליה
 השחר והמע עת לזוהי שירה השחר כמע
 לשחר ולחנק פני הקצה כי אס ^{למנוחה} לית
 ישלח מצויינת כתרך ומעולא עשן ששל
 אשר כך אתפאר הקצה שרת לישראל ושל
 שרת להקצה זכות יהיה עי צפא למנוחה כני
 ולעבודת מסאכה למנוחה עמו כי ^{למנוחה}
~~למנוחה עמו~~
~~למנוחה עמו~~
~~למנוחה עמו~~
~~למנוחה עמו~~
~~למנוחה עמו~~
~~למנוחה עמו~~
~~למנוחה עמו~~
~~למנוחה עמו~~
~~למנוחה עמו~~
~~למנוחה עמו~~

דיו חת הראשון ^{מסתתרים} גם חת כלי
 החלבים כי כנגד י מלכיות גלויות וכנגד ילח
 שלוחים כי יפגשך עשן כי יפגשך בעען עשן
 פגוש דוב ספונל באיש ולמי אלה לפעך ולמי
 לו ולמי אלה לפעך ולמי כל חמדת ולמי איני עמו
 עתה גידוש המצרות ולפי ששלח מנוחה רחב
 כך יעשו ישראל לדורות יתנו מנוחה ודרך ומסים
 לבני עשן וזהו שהמצרות וזוהי ולמי איני עמו
 למי אינו טורחים ועמלים אם לבני עשן וכת
 ולמי כל חמדת ישראל הרי לך כך פסוק בשמו
 וזהו ולמי כל חמדת ישראל כי אם לעשן וזוהי
 הדין המפורות במדרש והנה גם הוא אחרים
 רחב כשם שיעקב הלך אבק השלוחים כדירין
 ישראל בממשלה אחר המלכיות כי אמר הכפרה
 כמו חכמה שנים חוץ אכמה בעד חטאתם
 רחב כשם שפיסאת עשן במנוחה ובדברי
 פיוסם ובתחנונים כל שכן המבקש לפיים
 את הקצה צדיק תפלה ותחנונים ומנוחה זו
 תשובה ותפלה ותחנונים וזהו המנוחה ולכן
 אכפרה כי ואמרתם גם הנה ענוד יעקב
 אחריכו רחב ששנה יעקב שלוחים לפניו יח
 אפיחם ואחר כך הלך הוא במנוחה כמושן
 ואמרתם גם הנה ענוד יעקב אחריכו רחב
 כך צדיקים ישראל לעשות כראש השנה וכיום
 הכפרים לשלח לפניו שלוחים ענתה יגעם
 הראויים להתפלה וגם הצדיק ישעיהו יתעורר
 בכוונה וזהו גם הנה ענוד יעקב אמר יכ
 ישראל לשלח שלוחים ענתה חבות צדיקים
 להזכיר זכות חבות וזהו הן השלוחים וזהו כך

בעבורו **אשר** השמש היא גרחה בעבורו
 וחזרה וזהו רצונו לו **ויצלו ויחילו** את גר
 הצה את לבבות פנקנות ובדרך שלגוד הגשה
 על כפי הדרך עד היום הדרך היומית לא
 הדרך היומית המיומית **כדאיתה בערך גר**
הנשה על כפי הדרך עד בגי' יומית ולגוף
 שאל דכתיב ידך יעקב ככר' הנשה בגי' **שמות**
 ועמו מרבע מאות חי'ש להלחס עם יעקב
 כי **כל** הבכורה ומר' ישראל שהיא ארבע מאות
 טרסה ומתרחלוות יוסף אחרונם בשניה
 הקרים הכה יוסף לרחל ברחל התה יטב
 תחר ועמד יוסף לטובה שלא יראנה עשו עמו
 כן פורת יוסף בן פורת עלי עין הגדין עמו
 לכחותה מעיני עשו וזהו פורת לשון פורה
 ורובה הגדין עמו ולבסוף גטה שמש' א
 ופותר חלומות זהו כן פורת פותר והוא
 עבר לבעה' הוא הוא לרבות שכינה וכה
 דעבר מבוס לפניהם וני' בראשם **וישאו**
ויבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא
לבטו נאד על נישאו' לא נתמוך לנשקו לא

יהי לך אשר לך כחך הונה לו שהכרמות יהיו לו
 וזהו יהי לך אשר לך וזהו ויתן לך האלהים
 לך לך בגזירה ענה אחי' יהי לך אשר לך בגי'
זהו הנהלות כראת מע' אהים כראת חסר ו
 שראה מצב' לא שאנ' כדי לה פחד את עשו
 כדאנ' כנדרים כרי שאנ' עשו נראה לי ככבוד
 הכבוד מי יכול לו כעך כראת פני אהים בתום
 כמות וכבודות שלמלכאים וכי יש לי כלי זה
 עולם המ' יש לי כל בגי' ד מאות ארץ ישראל
 שהיא ד מאות טרסה ואמר נמעה ונלכה **אלנה**
 לכבוד דרשי' לה בגמ' ככת עך שעת קמי'
דומא בה מנותיה כה דיה ישר מאי זרוש
 נמעה ונלכה נלכה לכבוד' לכך כפוק זה **ראשו**
 נוסט וף כנגד כן שני' כהילדים רבים לו
 ישראל ודפקום יום אחד זה תשעה טאב ומתו
 כל הצחק בחדש הכי' ואט את נהלה לט' **וא**
 אך בדרך ימים זמך גמול בגלות' אתנהלה
 אתנהל לא נא לא אתנהל' ה' יתרה ב' ד
 גלות נגלות משור' לט' כדור חמישים שלבן
 בגולה כמסך למכ' אבוא א אדונ' שערה
 זה יהיה לימות המשיח שיבאן ישראל לשעיר
 להחרבה שנ' ועלנו מושיעים כהר ציון לשתט
 אתהר עשו לכך מבוא אל אדונ' שערה ח' ד'
 שערה ג' כקר' יה אשר מבא לאדני שערה'
 וישב בצום ההוא עשו לזרבו שערה' עד ההר
 החלק מעונה שערה ביהשע' כה מד' ש
 וישב בצום ההוא עשו לזרבו שערה' ובאותה
 העת יבא יעקב לעתיד לבוא שמה כו' **שמות**
 עד אשר חבוא לאדני שערה שיעלו מושיעים
נשכ'

ויקרא לו אלהי ישראל פתר קמו לו חלקה יצלה
 ואמל אלהי ישראל הושיעני ותצו דינה בת לחמי
 נסמך לכחך שנ' ויצב עקב מצח ולא עשה מה
 שנודד שנ' וידר יעקב נוד לבך וכשל בדינה
 לריחות בבנות הארץ בבנות צ' בבנות הארץ
 הארץ בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך
 לקחת אשה מבנות כל ארצות העולם וכל ארצות
 הכנען כת בדינה לריחות בבנות הארץ
 זוהר שחך אשה בבנות ישראל שחת הולכת
 ורומה בבנות הגוים לבך צ' שכם בן חמור
 נקרא חמור על שם פשר חמורים בשרם וקם
 הדומה לחמור החוילצוף חוילצוף שהנחש צמ
 על חוה והטיל בה זרמה קי בזה על בנת ישראל
 והטיל בה זרמה ויזהב את הנער חסר ה'
 רחז עזתה כמו מער זכר כך יצוה לחוץ
 קח ריחת הילדה קח לי חלקי שתמא חלקי
 והארש את חסר לוי עשה עצמו סרש שחין
 שומע ללשון שולל חוילצוף את בנת צ' צ'
 שכם פע חלקה צ' סרש חוילצוף
 [The following text is heavily obscured by ink blotches and is largely illegible.]

לשם את הר עשו וזהו ההר החלק העולה שירה
 ההר החלק זה יעקב שהמכות נקראו הדיקוס
 החלק כענין שנ' יעקב ומנכי חיש חלק העלה
 שערה שנ' ועל מושיעים הדידר שנו האסוחות
 מצרבה נח עמך יק העם אשר את צ' שח
 עשו כך זכה לה ענין גרים נהם מוצגים עם
 יעקב וזהו חציגה נח עמך בגי' א' ג' ג' ג'
 חציגה בגי' זה ע' צ' צ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 היה נאשה חזק עובדיה שיה חמר י' אה לחוס'
 וכי חשכיה מרצת לחוס' לא זה עובדיה
 שהיה גר חיוני ודברה שכינה עמו וזהו כה
 חמר י' אה לחוס' וישב ביום ההוא על לוחו
 שערה כלה שב לביהם לשערים ולשדי
 וזהו שערה חבלי יעקב נח לעולם הנח לגר
 ערץ שנ' ויעקב נסע סכתה לשבת בסוכת גר
 ערץ ובחופותיה כי בע ארום היו בגיהנם וישל
 נבך ערץ נסע סכתה נ' נ' נ' עשה לו נס שנצלי
 סכתה חסר כמו הלא חתה סכתה בערו ובער
 ביתו ובער כל אשר לו לבך חסר ו' סכתה צ' צ'
 סך והגוף בערו עשה סכות רחז סכנן עתיד
 לעשות להם במדבר סכות עני כבוד עשה
 סכות כה חסר ו' סכות עליהן שם המקום
 סכות וכלן רחז על סכות עני כבוד היו עליהן
 מעלה נאה וק' רוחות היו עמם הדי שש לבך
 מלא ו' רחז את פכ העיר קבע תחתן יצת
 י' ו' י' כמו וינח ביום השביעי רחז את
 כל העיר נתי' עשה תחושף להתיר החלון
 בגיחה קשיטה כבוד אברהם שהיה בן נסיה
 שנה בשחוליו יעקב צ' קדיק סוכות

עתמוה לבס אתכם והייעו לעם לנס מוס הוא
לישראל וייטבו זכריהם וז מצויעת כלומר
טובה גדולה שאית להם ורצו להתגיד לבינתם
לחיי העולם הבא כי חפץ בבת יעקב בעבור
הייחס והיופי בבת כי חפץ בבת יעקב וירב
בבת יחודה תמנה ומנה אף בהם היתה תמנה
ומנה שלמים הם מתנן תמימים הם ואיך
ערימות וזהו שלמים באשר הם נמולים
נמלים כח שישאל חלשים ותשיבם מחמת
המילה והם כנמלים ובה הנמלים עם לא עז
הנמלים הנמולים עם לא עזת שיתח וחק
לק עז הלוא לנו הם הלוא מלאן כלומר
לגמרי בולם שלטו הם במלוי וימלו כלזכר
וימלו חמרן כי זאת הנמלה לא היתה כלום
כבוד הגילה שמה יהושע חת ישראל שנשוב
מולאת בני ישראל שמת וינלאת בני ישראל
בעני מילה לשם לתשוב לא מלאן הרי וילול
לכך חקר ען אי שחרבו ויבאו שון שמעון ו
שון גבורה ויפון עלה עיר בטח בטח לבית
יהודה וקמו את דינה מבית שכם לקחה
בית שכם ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו
והוא שכתב ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו
והוא שכתב ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו
והוא שכתב ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו
והוא שכתב ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו
והוא שכתב ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו
והוא שכתב ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו

זכשהוציאנה הכו כל אנשי העיר אף הוצאת
הגלו את ישראל וננסוס וכשיגלאם הקבה יפה
כל האומות הרידינה סימך לישראל דינא עשה
לה הקבה דף כך יעשה לישראל כוידיך יימין
אשר כמא אחתם וכי שאר העיר טמאה
לא שהיו מקיימים לשכם כי חמור להבחישינו
כיושב החרך יוד שלוש מצויעת כזה ידמג
עשרה פעמי שבו חרף והם פתו כפי כפרעת
כרית בין הכתרים הקיע והקנזי והקדמוני וכך
ונת הדמאים הכזונה יעשה את אחתיק מלה
ונ כולו אחותינו שהיא חשובה ונתחבות
וכי יעשה אותה זונה לכך היא מלא וכלו
שהיא חשובה ומיוחסת אחותנו מלא עליה
ועל כיוצא בה ונמצו בשיר השירים ששחות
כלה אחות לנו אחות רעיתי אוך חוק אחתיק
קום עליה בית אשמה היא לך ותקמה
ועליה יהא לך וזהו קום עליה יעקב קום
עליה בת איעקב וכתב ואמרו לנו לכל העלה
לה יגיל בית יעקב הסיוח את לה הנכר
אשר בו תכנס הפיו חקר יד הפרו כתירוד
שאחר אותן לה נכר טעו עשות השטים
כי ידיר בעם כן נבט טען אותם ולכסוף נלדח
משם והוא היה כפל מיכה והוא עגליר בעם
זהו הפיו חקר יוד רג על עשות שטים
אשר בתכם בתכם חקרן לז היה כעולם
כעם ש לא לקחום לעבוד לו לכך חקרן
ועשה שם מזבח למל מלכי בי יחלמה
שתי חר נצרו אים יקיים שם נצרו ויטמך חומו
יעקב וחת הלא אשר עם שכם ויטמך טמנים
וכ

אומ עליה אשת אנשים אחרים כמוך ולא
 אשת עשן לבד שהפקירה עצמה לאחרים
 וזהו עדה תרגום ויסר וועדי כלום הקירר
 עצמה מעשן לזנות עם אחרים לכך לא נאמ
 בה אשת עשן ודישון האלך פיכת
 איזהו נקרא דישון ודיזהו נקרא דישן הואשן
 לדישון וכך השלישי לו והששי כולם ודישון
 כנגד ימים שלקראת התורה בשבת וביום
 שני וביום חמישי כנגדן ודישון אצל יום
 ראשון ויום שלישי ויום רביעי ויום ששי כנגדן
 דישן ואחת לטף תמנע והכה מיחס אותה
 בבני שער וכת בדברי הימים שהוא מונה
 אותה עם בני ליכז על אשת שער ויצאת
 מהן תמנע ולא כה ובעי שער ותמנע שבע
 מינה תמנע לאו כה שער אוק קרה סאן
 מונה בבני עשו וכדברי הימים נעה מבני
 ליכז לא מביקר היה בני צבעון ואיה ועמ
 ואיה יתיר ון כי היה לוי איה וענה ואיה
 וענה היה לו בן אחר קודם לכאן ומת שהוא
 נער ואה ואיה פאן הוא בעדה ענה בבני
 צבעון ולמעלה נמנה שענה לפני שער
 שן וזה בני שער וכן וצבעון וענה ואמנו
 חכה הוא ענה ומעיקראת פאן צבעון על אשת
 שער וחליד את ענה דאן וזה בני צבעון
 ואיה וענה כלא הוא אומ כל העלונים הטורים
 כלא הכת אומ וזה בני צבעון וגס בני איר
 וגס בני ענה היו וצפם עם גשי אדמים
 ומולידין מביזרים וזהו וזה בני צבעון וזה
 וענה כלום בענו של צבעון ושל איה ושל ענה

אשר מצא את הימים במעמד הימים כת
 חמר יוד ויו של הימים נודעת ומשונה כי
 ענקי אומם שהיו בצור כענף שן וירא
 בני האלים את כנות האדם וכתהמה הגבוים
 אשר מעולם אותן היו ולפיכך היא כנועת
 הימים ברעתו את החמרים ברעתו ככל
 הוא פסול והביא פסולין לעולם אה אוקי יורי
 לאפיהם לא לפיהם חסר ון אבל גבי עשן כת
 אלופיהם מלא כי בני עשן גרשו בני שער
 אשר מלכו בארץ אדום כי עזר רמז שהן
 במצור ושם עיר ונהלה דין הנה שעתיד
 לתת דין וחשבון על שהרעו והאריכו הכית
 והדגו ישראל וזהו ונהלה יונב בן זרח
 כולם נקראו על שם העיר יונב על שם יונה
 שעמד הקבה לתקוע בשערות תמין וכה
 יי אהים בשומר יתקע והלך בשערות תמין
 חסם מארץ התימני חסם על שם וחש
 עתידת לבנו וזהו חסם הוד בן כוד על שם
 וקרא לו הידי לשון שממה כבוד על שם
 שעמדו ללקות בצרעות וכתב הידי יסב
 מחוץ לכיתה מושבו וזהו בן כוד שמלה
 מה שרקה שמלה פגו ופרשה שמלה על
 שם וזנצתם על צבדי וכל מלכתי האת
 שאלו מרחבות הנוד על שם המות
 לחצי מים ונהרות גוי המין על שם חסם
 כהמות מים יתגין בשלום קמפסור
 על שם שהיה עמו כמות מים למק
 ורוח הקודש יתגות כי יתקן את ארמון
 את שמעקו בן עכור ופולן שר

בת מי זהב מי זהב מהו מי זהב כלול לא
היה שם זהב נחשב מרוב עשרו דא בתמי
זהב זהב נמצא באותן הימים אוק מגדיל
זו רומי אוק עירם זה אוק האחרון שהוא
עתידי לעשות אנצרותין ערומים וריקנים
ולשלום לכלך המשיח וזהו עירם לשון
עירום ועריה אוק עירם העץ חוננת למעלה
לאחוריה רכש שאחר כך תחזור המלוכה
לקדמותה זיעשך יעקב
וישב יעקב בארץ מגורי אביו
יוד מצוינת שהיה מגיר גרים כמו אבהם
שעשה בעשרה נסיונות אלה תולדות יעקב
קיף של יעקב מצוינת רמז כשהיה יעקב
מחה כבר נולדו ליעקב כל בניו וזהו יעקב
רעה את אחיו בצחץ רעה כה רעה אב
על אחיו בצחץ שאב על אחיו חשויהם
על אב רכח החי ועשה לו כתנה כסוס נעשה
הוישע רמז שמיוסף יצא יהושע בן נון שצב
תורה מגשה כסוס כי מצוינת שלמה
יהושע תורה מפי משה וחי קי שנים כסוף
סלען סוס ולא יכלו דברו לשלם לשלום
נו שלום היה חסר לשלם לנגמולי ויוקינו
עוד שפדיתו ונספן כהונת יוד רמז שעל
רומי עירום עירום מרוב מלכות לך חל
כי משה פת התלום נעשה רכח חלום סוף
העירום נעשה חלום סוף שמועין
למטה חלום סוף חלום סוף חלום סוף
למטה חלום סוף חלום סוף חלום סוף
למטה חלום סוף חלום סוף חלום סוף

פעם השתחח השלטים ליוסף המלך תמלך
עלינו רמז על מלכים שיצאו מיוסף כגון
ירבעם ואחאב אם משול תושל בנו רמז על
שופטים שיצאו ממנו כגון יהושע וגדעון וכיוצא
בהן המלכים לא היו צדיקים לכך המלך תמלך
כתחם ון אבל השופטים צדיקים לכך משול
כלא כתחם ון והנה השמש והירח ואחד עשר
כוכבים משתחיים לירמז שיהושע שיצא
ממנו שליט בשמש ונורה ובכוכבים שז
וידם השמש נורה עמר הכח נסא הכח אחר
חלום של ארבע עשרה שנה שבע פרות שבע
שבלים הרי יד כמעץ הכח נאמר כך נתגדל
יוסף והשתחוו לו שמר את הדבר נטל
את הקלמוס וכתב איזה יום ואיזו שעה
וזהו שמר לשם ליענות את יצחק אביהם
בשכם יצא אישדל לרעות את יצחק אביהם
שבשנים למנות עליהם מלך זה ירבעם וזה
נעשה בשכם כמפורש בהפר מלכים ששם
המליכו את ירבעם רעים בשכם רעים כח
עושים רעה בשכם וממליכום את ירבעם
רעים בשכם רעים ראה את שלום אחך
ראש רמז שזרעו יהיה ראש לשדל ומלך
זה ירבעם ויצא שמה וכתב ירבעם ונח
ירבעם שמה והנה תעה רמז שחיה תועה
אחר על זה ירבעם תעה כעדה תלכה
עשו תועה בימי ירבעם איפה הם רעים
כה הם רעים כלום כחץ בשכם יהיו רעים
נעשו כזה מזה אי ומנוהו וימנעו כחץ
כדת שלח שעשו דת חדשה שהיכך להן
ירבעם

ירבעם המנועים והטען לעל" דתנאלו אתו
להמיתו אמרו נשקה בו הכלבים ויתנאלו
בג' נשקה הכלבים העה בעל החלמות לנה
בא החלמות החלמות הנה את חלת מיתתו
ושלכהו באחד הברת ונשלמהו חס' י' י' י'
על זה נהרגו יהרובי שלכות הברת כתי' מ'
שה בורות היו בכר כלום בחוף בשדה וזהו
הברת" וישמע מאובן ניצלהו מידם ויצלהו
כת חכר' לא הצילו ממנו הרי יעק' להשלכו
בבור הרי לא היתה הצלה גמורה אע"פ ש'
שנתנוק לבטלה ויד את שלחאט למען
הציל אתו זו אומרת רוח הקדש למען ציל
אתו מיים להשיבו לאביו זכה ואוסף שיצא
ממנו השע כן בארי שהכריזת שונה לשט'
ש' שוכה ישיל ער י' אהדך וזהו להשיבו לא
אביו שבשנים ויפשיטו את יוסף את כתנ'
את כתנת הפנים לפי שכל קנחתם היתה
בשכל הגמים לבך קרעה וישלכו אתו
הברה והכר חק הסדה והכר הרי צ' בורות
וה' פ' ב' ש' ש' בורות הין והנה ארחת
שמעלים מהו ארחת והגממת ארחה
וכרנסה לכני ישראל שנמכר למצד ונעשה
שליט וכרנס אחיו שני כלכל יוסף וזהו
ארחת לשון ארוחה כמו וארוחתו ארוחת
תמיד" נבאת וצרי ולט' ולט' חסרין' כשערו
אביו וחיון למצרים היה יוסף כן לט' שנה'
מצד יוסף כן שלשים שנה בעמדו לגמלת
ושבע שני שבע וב שני רעב הדי לט' ולכך
ולט חכר" ו" אנשים מדינים סחריס מדינים

רמז בעבור דבר זה באו ישראל לרצו ידנים
כשנהרגו הרובי מלכות" ויבאו את יוסף מצד
כך היתה מבירתו הם אמרו למברו לישמעלים
ומהוך כך ויעברו אנשים מדינים והעלוהו
המדינים כף הצור ואמרו להם הישמעלים
אחזנו קנינו אותך והמדינים מכרו אורצו
לישמעלים בעשרים כסף והוליכוהו למצרים
ומכרוהו לפוט' פ' זהו שני מיד הישמעלים
ישד המדינהו ובר הנקנה מיד ליד אמה
ש' והמדינים מכרו אותו למצד לא שהן ה'
הוליכוהו למצרים לא עלידי מכתת צ' ב'
למצרים והמדינים והמדינים משפחה
אחת חק שני מצד ומצד כך הפשט' וישב
לאוסף א' הבור' לאה' העיף צבור אמרי' כ' כ' כ'
מעשה בשפחה שהטילה נפל לבור פ' כ' כ'
והציף אם זכר אם נקבה הכילה וכ' חזר'
נמכר כמזן לאוסף אלה הבור' ראון כן א' הבור'
ראה אם נק' אם כתי' וישב אל אחיו ואמר
הרי תשובה אחרת שוכה כי מאוסף היה
דאשך לשבים כתשובה לכך יוסף
הושע המצד תשובה וישלחו לט'
עדים שש' על ודין שש' לט'
כגו' עדים שלקח חס' ס' חס' חס'
כ' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
על חס' חס' חס' חס' חס' חס'
ד' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
ל' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
ח' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
א' חס' חס' חס' חס' חס' חס'

ב' הכר פו' זיכרה ויאמר כתנת בני ישראל
זיכרה משוכה ומשונה צויח צי' ויקרע
יעקב שמלתיו וישם שה' ישום רוח הקודש
ברמת אעפ שקרע בגדין ושם שה' צמתנו
עתידי הוא להיות שיש ושמיח וזהו ישוש
אבל שאלה גבי ישראל כתיב שאלה חסר כיהם
אינם בגיהנם כמו האומות ושאל הוא זיהם
והוא כתיב חסר גבי ישראל אבל גבי אומות העולם
כתיב מלא שני ישום ושעים לשאלה מלא כתיב
אבל גבי יעקב וקרח ויואב ושמיח חסר מה
זה מרזים מכרו והם רזים דנים ושופטים
את יוסף אשר הוציא דבה רעה על אחיו
לפוט' פוט' היוד משונה ומצוינת לדדוש
כלן אונ' עד חיוס תבה אחת מסוף ואילך
תיבה אחודת פוט' פוט' פוט' פוט' פוט'
זיה בעת ההיא וירד יהודה בעוף יוסף
שמכר אותם הורד מגדולתו עד אשע' עולמו
היודין מצוינין רמז שזה הוא חירה הוא
חירס כלך עור שהיו לו עשר חופות בגן
עין זפת בחירס בעוף גן להיס היית בלתי
יסקי ממעתיך אודם פטודה וכו' חופות
חופות חירה צדיק היה בראשונה לכך
אשר חירסו וסמו שוע ממ' לא מכר שוע
חופות חירה חנה לכך לקח יהודה בנה
חופות חירה חנה לכך לקח חנה חנה
חופות חירה חנה לכך לקח חנה חנה
חופות חירה חנה לכך לקח חנה חנה
חופות חירה חנה לכך לקח חנה חנה
חופות חירה חנה לכך לקח חנה חנה
חופות חירה חנה לכך לקח חנה חנה
חופות חירה חנה לכך לקח חנה חנה
חופות חירה חנה לכך לקח חנה חנה
חופות חירה חנה לכך לקח חנה חנה
חופות חירה חנה לכך לקח חנה חנה

רע בעיני ער רע ויבס אותה יהוה קיים צלות
יבמין' ושחת ארצה כלום עשה זה שמשחת
הארץ זה מעשה סבול וכת' ושחתה הארץ
וכת' והנני משחיתם את הארץ וימת גס אתו
גם כל העושים כזה המעשה ראויים ללקות
שבי למנה בית אביך עדי גדל שלה בע תמר
סימין' ~~למנה~~ ישרא לתלמה שני פעמי
רמז על שני חרבות וכת' כנעת ישראל יתה
כלמנה וכת' שבי למנה בית אביך שישכן
וידושלים כלמנה כמו שנה יהודה כלמנה
בית אביך כלום ביראת אבינו שבשמים עלי
יסיתו אותנו אומות העולם ללכת אה' ריכלים
ותשתועים וזהו למנה בית אביך עדי גדל
שלה זה המשיח דבר ש' שילה אמרי שילה
שילו שמו ש' כי יסא שילה וזהו שלה
ותשב בית אביה היא הגלות ופמין ליה
ורבו הימים שרבים ימיה גלות ותכל' צעיר
ותתעלף עשתה טמו רבקה וילדה תאווג' גסה
ותשב כמתח' עיכ' אשר ללח' סוף בגימ'
אבלה' אמרו חגי ממעכת שוטה הלכה
בפתח' שלא צרהם שכל העינים מתאוות
לראותן דא כפתח עינים אשר העינים
הם פתח ושער לכל רעה איברים כשדואה
אדם דבר ערוה מכבדות העינים חמודה
ותחוה באיברים ויראה יהודה כל שעה
כשלא יראה חנה לכוא המלאך הממונה על
החנה והוא לכוא עליה כדי שיעמדו ממנו
מלפ' ומלאך המשיח וזהו ויראה קרי כרי
יראה יראה וכחד נכנס בו מלכוא ליה כרי
הוא

הוא את הקבה מעשות כדבר הזה וזה הוא
דחשבה לזוט" מה תתן לי כיתבא לי מה
צדיקים תתן שנים היו נאסף עד גלו תתן
לי שנים מציאת מצרים עד החובץ ורובץ
שלכלבים מיהודה היו אנבי אשלח גדיעזים
מץ הצאץ אשלח גדיעזים זה משיח שיצא
מיהודה ונמך מץ הצאץ אן ישראל עדי שנתן
בגדי משיח חותמך ופתיך ומלך פתילים
תבילים ומלך זה המשיח שנבא עך שלח
בי מצאץ ותהי לו תורה ותפר צעיפה
מעליה מעולה ותפר צעיפה מעלה רמז
שנחב הבית שבית המקדש ויחשלים היו
תכשיטך לישראל וזו ותפר צעיפה מעל
צעיפה מעולה בגדי תי בית ראשון עמו
תי שנים והיה תכשיט יפה והוסר אחרתי
שנים ותלכש בגדי אלכזותה בגמאלך
דמך הוא קץ ונאל ולא כודע כהיך ותחילי
לא מצאה לא מהרה עשין תשובה ולא
במחרה כאלך בעינים על הדק מלך
הקבה עשה כדו שיצא ממנו ומחנה ומלך
המשיח לא היתה כזה קדשה רמז לא
יהיה קדש מבניש ולא תהיה קדשה לא
היתה כזה כיב שביס לא תהיה קדשה
הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה
כלום כצר היה משלח הגדי הזה זה המשיח
לא שלא מצאתו ישראל בתשובה וזהו ואתה
לא מצאתה דהי כמשלש חרשים כחוש
השלישי לעאת ישראל וחדה מחק וורה זעמי
נמר כלתך נאה קטגורא על ישראל שעשו

העגל זהו זעתה תמר כלתך הוציאה
ותשרף ראויים לעונש וסתהרף ממך מידים
מהו ואשלידום ואש מידים היתה צא
להם הפור עבדת שעמשלה לאש והיא שלח
לאחיה לאמר רמז שלחה כנסת ישראל את
משה להתפלל לאיש אשר אלה לן אנבייה
שעשות שובה הכר נח לוי החתמת לו חיות
וההורה לנחות שנתן לישראל ויאמר
צדיקה כמנני ריחם בי על הרעה ולא יספך
ולא ספק והנה תמונים רמז על מלך וכחך
גדול יצאו מהם ותקשר עליו שני רמזים
יהיו חטאים כשם כשלב ילביע שער
יום הכפורים מסך דא ותקשר עליו
שני רמז על כהן גדול לבוש שני תולעה
מה פרצת עלך פרץ זה המשיח עליוך
פרץ בגדי זה המשיח ועלה הפוך לפניהם
אשר עליו השני זה הכהן וסמך לו יונק
הורר מצרימה רמז על משיח כן יוסף
יוסף הורר מצרימה כזה כזה את ישראל
איש מצליח וכן אשר יעשה יצליח
וידא ארצו כי ע אתו מאה שהספסוף
ויפקדו כבנתו ויפקדו כתובתו
הקבה סקר אותו סכר אותו סכר אותו
בדל לפסולן אשה יתלכש בגדי
רבות יפה תתן ויכחש ויחש
נחמך למה למה למה למה
אשר ילך כן כן שששששש
אחרי ים מרעה הגולה כמלה כמלה
שכינה זו ועבדיך הולכת כמלה כמלה

בנים ממנה הרי תלכת וגדולה להיות שמה
יוד גדולה ומשוכה להיות עמה בעולם הצא
שנברא ביום ואף איש מאנשי הבית אבל
איש אחר היה שם בבית זה היה פרצופו של
יעקב אבינו ואמורחל ותתפשהו כנגדו
בבגדו כנגדו כה אף יוסף נגדו כה של
שמע ליה עד כא אדנין בוא מלגון באש
שעת לעת האוכלי לעתק כי כמו והיה יצא
מיצחק תשמיש המטה כדברים האלה עשה
לפי עבדך בעיניך אשר אמורי המלך אקורם
אמורי קרי אמורי סת בבית הקוד ומגליה
ויהי כי את יוסף עמו אנכי בצרה אכלו צבא
הקוד את כל האקורים חמר יוד ביוק שיוסף
היה ממונה עליהם כלא אינם אקורים כיה
מחוס עליהם כי מצליח וכל אשר יעשה
יעליח עליו נאמי חטאו משקה מלך מצוהא
העבדים שתחת משקה מלך מצוה ותחת שר
האופים וכשחטאו עבדים קצף פרעה עליהם
וזוהו וקצף פרעה על שני פרי יסוף בשמחה
דבר דע כמחבל במשקה דרך ארץ הוא וצוף
המלך על המנוטים ולא על העבדים אשר
תחת המנוטים יאש אעפ שהיה זקק גדול
בית המנוטים ותיאש מלימות יהיו
בית המנוטים ליהיה ענינה ענין יוסף או
בית המנוטים יוסף וכל המנוטים בתלונתו
הוא המנוטים וכל המנוטים חלוקו
מלונתו חר וכל המנוטים כחן ספרונא לא
בשפת יוסף כזה המנוטים וזהו חכך לפני
חכך אעפתי יוסף של כה חכך יוסף חסד

והנה גפן הנה רבוא עלתה נצה זן שרה
שפרחה לעת זקנותה וילדה יצחק עלתה
בגמ שרה כפרחת עלתה בגמ יצן צרה
בת תשעים שנה תלד וכוס פרעה ביד
כוסות ככאף חוף מאחד שבכוסף הפרשה נגד
ד מלכות והחמישי כנגד גוג ומגוג וכנגד
ד כוסות כליל המסח והחמישי מדו לרמך
שלשת השריגים ג אבות שריגים ג שריגים
כביש שלשה אבות העולם ונתת כוס טרע
שכרעה עתיד לשתות כוס חדרעלה וכף יור
אומות כי אם זכרת אתך והזכרת כי
זכירות לפי שבטח על הגוי בשתי זכירות
לכך צאמנו בולא זכר וישכחהו חרי כי
בהתקפולו שתי שנים בבית הסהר שנואי
מקץ שנותם ימים וגם פה לא עשיתי פה
בת שלא עשיתי מאומה כפה שלא זכרתי
משום אדם דע כי טוב כפר כי שפת לשר
המנסקים לטוסה ולא לרעה אף חני כחלמי
בחלומי מלא ון פלא רעות לפי שמך אף
א מיני אף שצף קצף אנך וכא לכך מלא ון
זהנה שלשה סלי חרי ונא לו לחרי אף שנתה
מך הסלי מן הסל מעל ראשי כחך הסל החיך
גם החיך נתלה הסל בגימ החיך שלש הסלים
ג מלכות וכל העלין אומה הרשעה
ותלה אותך מלא ון שש תליות צמרו בחוף
ובבעו וזה נעשה כך וככאף רמז עלאות
התליות לכך מלא ון יוסף הלוח את פרעה
ראש השנה היה יום ה היה ושהו יוסף הלוח
הי מצריות כלומר יוסף חמישי ראש השנה
ויש

וישב את שר המשקים אשה שהשיב לו
 את אשתו ולא זכר שר המשקים ושכחהו
 היא מצויינת שלא שבח לא עלידי מלאך
 שהמלאך מתיר את הקשרים שהיה שר
 המשקים קושר חגורו כיון לזכור והמלאך
 לשכוח ושכחהו היו מצויינת לזכר כיהיה
 לו להיות בבית הקהר רק שנים ולפי שבטח
 על הגוי נתוסט לו עוי שתי שנים על שנים
דהי מקץ
 שנתים ימים
 שנים ימים יקץ מקום בטח על הגוי והיה
 לו קוץ וירוד עמו על היאר חלם מכ הקץ
 וסך האומות כעש נבוכד נצר היאר אריה
 זה נבוכד נצר עלה אריה מסבכו עלת
 שבע פרות אומות שבע ורמש עלת שלאת
 בעולם הזה שהוא מהלך תק שנה מכך
 עלת יפת מראה לא האומות שהק גדולות
 וימות בעולם הזה ופרות רעות ודלות רכז
 שאחרי כך יבואו ישראל שהן רעות תאר
 ודלות כשר בעולם הזה ויאכלוס לעתוד
 לבוא ויחבלת את כל העמס זכך תפתור
 בשבלים דא שבע פרות טבות הק ישראל
 שהן יפות וטבות מכעות והרעות אלן
 האומות שחך כהן לחלוחית כמות ותוה
 ויבילן ישראל ובלעוס שזאכלני הממני נעכו
 נצר בלעע לכך נא ותחללה ותבלענה
 והנה שבע פרות אחרות הק האומות
 לא אחר וזהו אחרות את שבע הפרות
 אשה וכך נשים בגרנות נמשלו יפות וכך

כת בתרי עשר שעשו היצר הזה פרות הכסף
 אשר נהר שונבוך העושקות דלים הדוענות
 אבינוס האומנות לאדוניהם הבאה ונשאה
 שבע שבלים נמשלו לשבלים כי כשרא
 נחמ בטכך ערמת חטים ונאומות נאמי וכאש
 שכולת ימלו שבלים שבלים שהרק יכין
 העריות ותבלעך שבלעו האומות את שר
 ויפך פרעה להם את חלמו ס שליטתו
 מצויינת נתגין כי החלוס אחו מששים
 נבואה את חטאי אני מזכיר היום חלא
 שחטאתי שלא זכרתי את יוסף דא חטאי
 שעשיתי כנגדך ונחלמה חלום ו חלומות
 כפסוק זה כל אחד ואחד חלם חלמו ופתרם
 חלומו שלחבירו הרי ו חלומות לכך ו חלומות
 כפסוק זה המכיש הפסוק ז ובסוף ז כל
 אחד חלם ז שר המשקים ז ושד האופיס ז
 נש עברי נער בגמי שוטה ויריטהו
 מכ הבור חם ויריטהו נור כמו יעחד
 לאהיו וירטהו כך היה יוסף ויריטהו חם
 כלות חס לא עשו לא הקצה עשה אהים
 יענה את שלום פרעה מסך עירך שבע
 לפתוח בשלום ונברכה כבוד הולם
 ונבינה נחון יתו יתו יתו יתו יתו יתו
 עשר כעשן כעשן כעשן כעשן כעשן כעשן
 חלוחית חלוחית חלוחית חלוחית חלוחית חלוחית
 נילבה עין חלוחית חלוחית חלוחית חלוחית
 שחפלה חלוחית חלוחית חלוחית חלוחית חלוחית
 גרע בבה חלוחית חלוחית חלוחית חלוחית חלוחית
 כי הכחות חלוחית חלוחית חלוחית חלוחית חלוחית

כת אחריהן וכאן כת אחריהם במים רמז
שהיה ראוי להיות רעב בימי פרעה מלך שנה
וזהו יק שתי שנים ואותן ל שנה טאו זמרי
נכוכד נצר שנ ונתתי את ארץ מצרים שאמה
ל שנה ולכך כת אחריהם במים ותבלעך
השבלים ונת ותבלענה בה רמז על המלכות
ו מצות וגוג עשה הגיד לפרעה רמז כב
שנה היה יוסף מכוסה מאטו כמנץ הגיד
שבע פרות הטבת טבת כת חקר שטונק
היתה חסרה שהרי נח כלן טיסן שהשופע היה
נשכח יהיו שבע שני רעב למה נאמ יהיו
רמז שהם עדין לאחר זמן בימי נכוכד נצר
הראה את פרעה רמז אחר לדון גלן שול
נשנת לרא כמנץ הראה שבע גדול בכל
ארץ מצרים שבע כ בקראייה ומלאן אפמי
שבע רמז שיוסף מלא האוצרות והאפמי
נשנת השבע וקמו שבע שני רעב אחראך
מהו קמו יקומו בתקומה כאשר יקום איש
על רעהו כך קמו שני הרעב על שני השבע
ומהר האלים לעשותו לעשותו חסר ון
רמז שלא יעשה כל החלום לכך חסר לא
פלא לי ספקתו שרוב שנת הרעב עתה
למנו נכוכד נצר ירא פרעה איש
ועבדו יתן המנץ המנאח כן יוסף היה
והוא יתן המנץ והמנץ את ארץ מצר
ימים יתן המנץ המנץ המנץ המנץ
ימים יתן המנץ המנץ המנץ המנץ

ה מרכים היו שם השנים הטבת המנץ לא
הבאת אהבת חסר ון כשיש שנים טובות
ושני שבע אהבת הכריות זה לזה וזהו
ותרענה כאחו באחווה ונאהבה וזהו המנץ
אהבת לשבע שני הרעב אשר תהיינה נאמן
מא ולא היו לא כוכשנא יעקב שמה כסך
הרעב ונתחסרו חמש שנים וייטב הדבר
בעיני פרעה כל שלוניטב מצונינת רמז כי
זאת הטובה אשר הוטב הדבר היה מאת ה' כי
לכך מצונין אשר רוח אהים פחם רמז אצרים
מלאים מצוח הקדש אחרי הודיע לה אונק
אחרי קרי ביה אחרי כלום אחרי יבא כמנץ
אדם אחר דמנתך זה זעל הודיע וניא יוא
פטר לנכוכד נצר החלום ועל כך ישק כל
עמי רמז שכל ישראל היו לומדיך תורה יהושע
והוא פרנס את ישראל הוא חי פוך שנה וזהו
ועל פוך וילבש אתו בגדי שש מי הלבישו
הקבה הלבישו מאתו יצא הדבר לכך וילבש
למד כטוף למעלה נגזר כך לכך למצונינת
ולמה ליתר משום ויוסף בן שלשים שנה בעמרו
ישע רבד הזהב על צוארו רבד חקר יוד
רמז שיוסף על ישראל כשם שלום יוד נבא
כרעה כך ישראל יחידים באומות ויסר מע
את טבעת רמז שתינתן התורה ליד ישראל
וילבש אתו בגדי שש כך עמד להלם שית
ישראל בגדי יקר כמתן תורה ויסס כבד זהב
או הלוחות רבד חקר יוד זו התורה רבדות
רבד הזהב על צוארו זו התורה במרכבת
המשנה אשר לו רמז הכיב ישראל בענב

כבוד מעץ חגמת מעלה "משנה מ שנה"
 צבת לענח פ"ץ משונות נגדולות וכטלות
 פלוג הדכה צמנות ונסתרות מגולות ליוסף
 ומכועחות לן שהיא יודע באורך ופירושן
 כהן אף חמר כיון שבהן יוסף נתן לה יוסף
 להיות כהן אף להיות כומר לעז" ויוסף נתן
 שנה בעמדו דשה לשום שפלים למרום וקדושה
 יודען שגבן יתעב מפר ש"ש"ים רחמ זה יוסף שהה
 כן שנים שנה בעמדו בשנתו לשורה
 ותעש הארץ שעתו אז היתה שעתו של יוסף
 ועת הצלחתו ויקבץ את כל אכלו ג' אכלו וג'
 מרצות היו כהן רעב ויצבר יוסף בר ויצבר
 ב כבאן ואחד בתרי עשר ויצבר עפר ולכדה
 ויצבר בר ויצבר עפר רחמ בשנותן מעפרות
 הארץ כתבואה היא ישולה להתקיים כדאמ
 מערב אדם קב חמטון ככור של תבואה
 ויצבר יוסף בר כחול הים רחמ על ישראל וחסן
 לבר שנ בלגך ערמת חטים ונקראו כל ישראל
 על שם יוסף שנ ולצורך על שבר יוסף בר
 כחול הים לן יש ~~ב~~ כחול הים וכן הוא
 והיה מספר כע ישראל כחול הים" עד כי חול
 לספר שכ"ל מצוייטן רחמ בלמדיון רחמ
 על ששים רבוא ישראל והם ששים בטרם
 תבוא שנת הרעב אמור לאדם לשמש מלתו
 בשני רעבון כי נשני להים נשני שנים היה
 הבית קיים ובאותו זמן שני את כל עמני
 קרא אפרים על שם עטר וומר ותכלינה
 שבע שני השבע סימך על שבען של ישראל
 בארץ שישבו שקלים ותחלינה שבע שני

הרעב רחמ וסימך על הגליות גבי שובע
 בת ותכלינה לשון כליל ועטרה וברעב בת
 ותחלינה לשון חולי לכו לא יוסף אשר יאמ
 לכם תעשו אפלו חס יאמ לכם ~~לכם~~ גדים
 וישבר למצרים וי שבר שבר ושברון
 וכל הארץ צאו מצרימה וכלה ארץ וכלה
 ארץ עלו הארץ כלתה בכלת ויהא עת
 כי יש שבר במצרי שעתיד שבר גדול ומכות
 גדולות להיות במצרים על אדמות ישראל
 הם עשר מבנות דא כי יש שבר במצרי
 שעתידין מצרים לשבור את בניו בטובה
 קשה וטה שלכת גדים לימוד יש שבר
 במצרים ויאמר ישכון שי שבוסים ישנו
 צו עבדיך בארץ גשן רחמ שמה רחמ שנה
 שמה נשה על ידי משה יגלו וירדו
 אחי יוסף עשרה רחמ כי שיתפללו צמטן
 אחי יוסף עשרה חותן שמצוהו ואת
 בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב בגלות
 מלא בן יוסף כלום לא שלח אותו כי כן
 ימיכו הוא ותדיר משען על צמטן כשבוא
 הולך לא שלח יעקב את אחיו לנסע
 שבת בנימין לא גלה שם עשרת השנים
 לא עס שבט יהודה ונסהו לא שלח יוסף
 את יחזקאל עשרת השנים ונסהו
 אפרים בנגד עמני בנימין ונסהו
 שלח את שלום כהן עין ונסהו שנים
 ריו הוא המספר לנסהו ונסהו
 המספר לנסהו ונסהו ונסהו
 יתר קבל כל בני אדם במצרי פעם יסות

הוא המשכיל וכתב וצדקה לראש משכיר
משכיר צדקה תלמודי חכמה המשכיר דברי
תורה לבני אדם המשכיר לכל עם הארץ
מלמד תורה לכל עם הארץ ויכרם ויתגבר
אלהם ויכרם חסד יוני עשה כאלו לא הכיר
יגדלו לך חסד יוני ואתה איהם מאד
באותם אלהם גבול יוני לכל שעות אחת
ויכרם עמך את אמת שגמלו בידו הכרם
לרוח עליהם והם לא הכירוהו הכירוהו
זר בית לא הכירוהו זה שגמלו שגמלו לטוב
איש לא אחיו לראות את ערות הארץ לבי
שגמלו בשוק של צנות לכך את להם לראות
את ערות הארץ אלהם או האמת שהן ערות
הארץ את ערות הארץ זאת כאה להם
לבי שדשדו חסדו צבנות הארץ כלבו
בנאיש אסור נחמו כלנו כבאו ומה ייעו
קח טבאו כלום גם אתה גם חנו נחמ
לא נחמ לא טבאו חסד אף רגע אחד חסד
חסד יוסף שנים עשר עבדך אתה חסד
יש בך כן תיבת אחים לתורת אנוח כלום
הוא המשכיל כל האחים יבולאו רצו להגיד
הוא המשכיל שהן כל יבולאו רצו להגיד
הוא המשכיל שהן כל יבולאו רצו להגיד
הוא המשכיל שהן כל יבולאו רצו להגיד
הוא המשכיל שהן כל יבולאו רצו להגיד
הוא המשכיל שהן כל יבולאו רצו להגיד
הוא המשכיל שהן כל יבולאו רצו להגיד
הוא המשכיל שהן כל יבולאו רצו להגיד
הוא המשכיל שהן כל יבולאו רצו להגיד
הוא המשכיל שהן כל יבולאו רצו להגיד

בבואם שלחו מכם אחד רגע כשהצבור
צריכין תפלה שולחין שנינו צבור אחד להסל
בעים וזהו שלחו מכם אחד ואתם האסור
כל הקהל אופרין עצמין בצום ונתלה ותחוננים
וזתו ואתם האסור וזהו ויבחנו דבריכם
אתכם " זאת עשו וחדו זאת עשו תעשו את
התורה אף את לא תורה שג וזאת התורה
את האלהים את ירא' הוי"ו האלו מעוררין כלום
שהקבה ש"ל את כל העולם שהוא מהלך
ת"ל אותו את ירא' אס כנס אמת אמת
אמת" אודים אחד יאמר רגע שירמיהו
הנביא היה מסור בזקנים יאמר בגמ' יחזיקו
אבל אשמים אנונו מהו אבל קרי ביה אצל
אשמים אנונו על שגמלנו לזכרנו אצל אשמים
על יוסף שני יתחזק על כנו אשר יתעורר
ארץ כשכל לארץ לפענו" על כף סאה
הצדה הזאת ד"ת ה' ה' רגע לכך כאה לבי
צדקן של עשרה הרועי מלכות וזהו ה' ה'
וגם ימנו הנה נדבד' רגע וגם ימנו יהיה ערוש
בימי הרועי מלכותו רגע רגע רגע רגע
שחור ומלך כנס טבא וזהו וגם ימנו הנה
נדרש רגע שיהיה יוסף רועש בה"ש כ"י
בינתם בינתם כה כי היה יוסף יועע לשונם
ותורתם ובינתם ויגדו מאתם את שגמלו
ט היה ירא משמעתו ולוי כי גבורים היו
זה כחה ויעש להם כן זה המשכה ויעש להם
כן לדרך ויעש להם כן משך" משך אותם
לבערים שגמלו על חוסייהם רגע שגמלו
שגמלו שגמלו המשכיל יבוא על חסד שגמלו
נחמ

וירכב על חמור לתת מספוא לחמוריו במלוך
 מיד כשבאו למלוך קודם שאכלו נתן לחמוריהם
 לחבול וכל יודע צדיק נפש בהמתו אמנתו
 שהיתה נמתחת ופרוסה על החמור את
 כל הקרית אתם לאמר הקרית חסר ון כלומ
 וברים הקשים כקורות וכבדים ולבך חסר לה
 יהיו כלכך קשים כמו שהן סטורים כיוודע
 שהיא צדיק ולכך חסר ובר האיש אדם יהיה
 ובר האיש שד ובר ויתך אותנו כמרגלים
 את הארץ חושב אותך מרגלים רשעים טבון
 שריגלן את הארץ בימי משה וזה כמרגלים
 פנעם אטחנו עתידך להביל את התורה לה
 יום כמעט פנעם שנים עשר אטחו היום למה
 נזה היום פורו שלום יבועות כנגד שוטים
 אחיכם האחד והיחוד שהיה מיוחד נזק
 שליוסף זה היה שמעך לכך נטלת את שמונך
 כי פנים אתם את אחים אתם לכם אם פנים
 הם ישראל ודרכיהם ישרה כלומ אם ישל צדיק
 הן יקבץ הקבץ את גלותיה וזה את אחים
 אתם לכם לא שבעים אתם לכם כלך הן
 והנה איש צרוד כפול או הצדיקים שיצאו
 כף השבעים איך צרוד לא צדיקים שנ צרוד
 הכסף להן בידו וידאו את צדדת כפיהם
 וזו צדדת וצדדות העתידים לבוא על הצדיקים
 ונתידאו וזה ויידאו וזה צדדות כפיהם
 צדדת וצדדות יופך אינו ושמועך אינו לא
 עשרת השבעים ואת בנימך תקחו זה גלות
 יהודה ובנימך הדי הגלות עליהן פלגה הגלות
 ואת בנימך לרבות יהודה איננו ואת בנימך

תקחו עלי צדדת יונתי תחתי או ישראל שני
 כב תמית שבת בעוף חלון שבת כשמתים
 וכת ובינם השבת שני כבשים בני אמת לשים
 ופס ליה בני כלומ הקטנים מתים כך שמת
 בשם דקב החפיד והודתם את שית
 שאלה ככאף מלא כי ישקב היה עבור לרד
 לביהם לכך שאלה מלא ון ויחס דן ללול
 מדונך ברהם ולא בשבת שאלה וזה שב
 כבד שוה גחנם ורעבון שוה ועט איק ייה
 כפי גיהנם שבו שברו לנו מלסאמל שב
 חסר ון לא יהיה להם ברצף ללכת למקרים
 לכך חסר שבו סת תטבו ער שול יהיה לנו
 יותר לחבלי הער העיד בנו האיש הקדוש
 העיד בנו כפע עשרה אם יסף גשלה חס
 אם תנעה בחכמה תשלח הער לכס ארץ
 חלד חסר אותו העור אכיסם חל השלם
 חסר רבד על הגשיות היש לכם כלך וזה
 לו עלפי הדברים כי עלפי הדברים הלך
 כדתי אתך כריס זותורה אף יוסף וזה
 מדברים דברי תורה ויאר יהוה שלח
 הנער אתי ונקמה וכלה לה צדיק
 יהיו יחד כלכה אתם בידים וזה
 שבהם יחד וזה שלח וזה
 ארץ כל צדיק וצדיק לבוא על הצדיקים
 שבת בנימך שבת בנימך
 יהוה בנימך ואת בנימך
 אערבנו ותי תבין את בנימך
 חסר לך כל חסר כד שבת
 עתה שבנו זה כעמים רוד שבת

לארץ ישראל כימי עזרא וכימי הגשיח וזהו כי
לולא התעוררהנו שני חס יתמהמה חסה לו
כי עתה שבנו זה יהוה כריכול הקצה יחזור
עם ישראל זה פעמים יב שבטים זה פעם זה
אי וחטוהו כי עתה שבנו זה פעמים השם עש
הוא לולא בלף כת כנו שנ נאמן כי עתה יב
בתשובה זה פעמים ברוש השנה וטובם הכשרים
ומתודלם בתשובה באלל לולא אלוהי מעל
צרי ומעל רבש רמז שימצאו צרי ורפואה
ביבד זה שיכלב יוסף אותם צרי רבש נכח
ולט בטמם הרי ה ושקיים הרי ו כנגד ששה ירי
משנה רבש פעם שנ ומתקיים מדבש וטת
צופים וכסף משנה קחו בידים כי רמז על
דברי תורה שנגשלו לכסף טוב כי תורת כן
כלפי זהב וכסף וכסף משנה כי פגם כסף
כי טמא בתבו הלוחות וכסף הקמף ושלכסף
רמז על וסודי משנה הכסף רמז על רמז
על ה ומגשי תורה קחו בידים פעם שני קח
בזה כי לוחות תבנים ומתאחיס קחו יסיון
רמז ששט כעמף ילך בגלות עם יהודה ול
ויתאמרו ויאמר ויתאמרו כי פאך כיוסף יחור
בהמך ויתאמרו המך להלך לביעה וכאף חוס
כי לא יוכלו המערים כליה לא היו אכלו
ככליך וישבו לפני הכפור ככפרת והעבר
חסר ו כי היא ככלים כף הלף שהיא לכפרה
כלפא ביהא וכף כי ככלים כי וכף כי ככלים
כף וכף כפור כול לפי ששם כפשוט הרי ככל
ותרב משאת כעמף מאשאת כלם ה ידות
רמז שהמלך הראשון שבישראל היה מבשר
ועה

ירד ירדנו בתחלה זו היא תחלה לכל גלות ישראל
היא גלות מצרים וזהו בתחלה כפכפנו נמשלנו
כפכפנו לא העדיקים שנ צרור הכסף ונשבחתו
ונשכב בריה משיח שבכנותו נא משית וכסף
אחר הודינו כל כסף החומר כסף רמז על הצד
קיים נתן לכם מטען זה עולם הצא שהוא
טמון וכסף מה רב טמון אשר צמח כפכפם
נא לי מעשיכם הטובים כחו לפע הקצה וימצא
ליהם את שמעון רמז כששמעון יצא מן הארץ
כך עתיד ישראל לצאת מן הגלות עד בוא
יוסף מצהרים בוא מלא ו כי כשש שעות
השלום מביטם הזקף זקף זה קצה חסמה
שלום לעבוד לאבן עורו כוטר חוזרות רמז
כי עתיד לחזור אחר שיצאו מצרים
עורו רמז כי יעקב יהיו חי בחזרתו מהצד
שנ נגד אבותם עשה פלא להים יחנך כב
מה יחנך בני יחנה אצלך לפי שבת המקדש
כחלק שלבנימין וכו שכינה שורה וזהו יחנך
בני יחנה אצלך רמז החזרה ויבך שמהלך
כביכול לאעלה כת נאמתרים תבנה פשי
ויתאמרו ויאמר ויתאמרו כי פאך כיוסף יחור
בהמך ויתאמרו המך להלך לביעה וכאף חוס
כי לא יוכלו המערים כליה לא היו אכלו
ככליך וישבו לפני הכפור ככפרת והעבר
חסר ו כי היא ככלים כף הלף שהיא לכפרה
כלפא ביהא וכף כי ככלים כי וכף כי ככלים
כף וכף כפור כול לפי ששם כפשוט הרי ככל
ותרב משאת כעמף מאשאת כלם ה ידות
רמז שהמלך הראשון שבישראל היה מבשר
ועה

ועוד ה' שנת כי ה' פעם מלך וממלכתו ^{כשת}
 יעקב שהלך דא ה' ידות רמז על ה' ^{ה' ידות}
 יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
 תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך כסף
 וארגמן דרי ה' דיצו את אשר עלביתו זה
 מנשה ואת כסף שברו שברו צבאך אחד
 וכשופטים גבי גדעון ואת מספר האלוס את
 שברו נצבות שיוסף גמל חסד לאחיו לכך
 זכה שנצח גדעון שיעצו ממנו והוא נצח על
 ידי חלוס כמו שהוא נתגל על ידי חלוס
 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם
 כשיצאו אור שלעולם הצא כמו בקר ^{והאנשים}
 שלחו וזהו הבקר אור והאנש שלחו ושתלחו
 ישראל מן הגלות הם והמשיח וזהו וחמריהם
 זה המשיח בענין שני עני ורוכב על חמור
 המה וחמריהם כמי משיח דא והאנש
 שלחו אן המבשרים את ישראל המה וחמרי
 כמו שכתבנו המה וחמריהם הם יצאו יהוה
 השם בכל מקום שהיו הולכי השם עמו
 הלא זה אשר ישתה אדני בן הלוא מלא
 לו לא היה לו כוס חציב כזה וזהו לא
 לו וישגם וידבר וישגם חסר יח' למה שגם
 ממש להרע להם לכך חסר וישגם כתיב וישגה
 אותם כמו משגה עור כדרך שהח כשוגגים
 שלא היו יודעים מה עושה להם לכך חסר
 מעשות כדבר הזה מכה מכה גדולה
 אם היינו עושים כך השיבנו כתיב השיבנו
 כמו השיבנו יח' איך ונשובה כך אמרו
 השיבנו איך ופייסנו ואיך נגוע נגוע כתיב

לא ידענו איך נגע נהיה לאוני לעצמים
 ממי שהיו עצמים בגלות ונבבל היו שנים
 שנה כמנין נהיה אשר יצא אתו יהיה לי
 עבד כדרך תורה אם איך לו וניכר בגנותו
 וירדו איש את אמתותו וירדו כתיב חסר יח'
 כלום לא היו צריסין להאריך כי לא היה ^{ה' ידות}
 ויצא הגביע ה' גביעים כפרש כנגד ה' ^{ה' ידות}
 למעלה שעתיד הקם להשא את האומות
 כוס ואתי עליה ל מלכות נגוב ואם תחשוב
 גביעי גביע הכסף לא יהיו ל כולם ה'
 וישבו העירה וישבו חסר לו לא שבו כדרך
 כי היו נכלמים ויריאים דא וישבו ישבו ^{והישיב}
 היאך לעשות ויבא יהודה ואחיו יהודה היה
 קודם כי היה ערב בעבור כמנין ה' ^{ה' ידות}
 ינחש כ' יוכל לנחש ולראות כן פנים מלך
 כדבר כך ~~כך~~ ^{כך} מה נאמר מה
~~מה~~ ^{מה} ~~מה~~ ^{מה} כל צד שלמה
 ותחננים עריך ג' להתודות ג' כנגד כפרנה
 לעונות ולפשעים ולחטאים וכן כמנין ^{ה' ידות}
 לקשיהם הזה ולרשעו ולאטאתו עוף
 עבדיך הנגו עבדים כללן מוכן ^{ה' ידות}
 ואתם עלו לשלום ארצם ארצם ^{ה' ידות}

ויגש אלין יהודה

ויגש לין יהודה ^{ה' ידות}
 שהיו יהודה ויוסף שנים וגדולם ^{ה' ידות}
 וזה מלך ל' כמון כמנין ^{ה' ידות}
 והירוג את יוסף ואת פרעה ארץ ^{ה' ידות}
 עבדיו לאלי היש תורה של אמת ^{ה' ידות}
 היש לבס אב אואל וזהו היש לבס ^{ה' ידות}

ואחיו מת זה יוסף וזוהי הוא לבדו או ישראל
שהן לבדו להקצה הוא יב שבטים לאמו
לאבתו ואביו אהבו אביו שבשמים וזוהו
אי חמר יודי שאינו חפץ כי אחיו מנו כנבני
לארץ לא מכל הנער לעזב את אביו הנער
או ישראל שנ כי נער ישראל לעזב את אביו
זה אביו שבשמים ועזב את אביו ומת
כשעזבו את אביהם שבשמים ומת גרלו
בבלות ומתו לא תמפוך תמפוך סת לא
תמפוך ולא תבלוק שאם לא תבאנהו לאתם
חייבין לבטות ולבלות ונגד לו זכרים הנש
כבדיץ שבו שבו לבו שבוכות חסד ון כי
לא את להם ברעוף לשוב לנצרים לכך שבו
הוא אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו וירד
קם יש מרדכי ואפתר שהם מזיע כנמניץ
אם הם בצרתך של ישראל ותפללו עליהם ונצלו
וזמן כילא נוכל לראות כפי האיש פניו
מחיו הקטן אינו אתנו זה אמתר שבה
למאחשוש כי שנים ילדה לי אשת דומ
פלושה ואחרי אשת אמת ילדה לי י
שנים שבער דא כי שנים ילדה לי אוישה
וזהה אשת אמת ויצא האחד מאתי
לי השטים שגלו וחלה וזהו רצא סוף
שם כי שמתת ולא ראיתו עד הפע ער
שיחוקך ולקחתם גם את זה וחס יאחו
שנים שילחמה ונמניץ שחורף הבת
מלגהם וקדו וחס או נבוכד נש
מכדין ומורדם את שיבת זכו ככל יאם
נכשו קשורה כנכשו שהיא שלמדו תורה

קשורה כגד תורה קשורה גלות
רמז על ה חומש תורה בראש חנוכה
ידע שאם ימות אחד מבניו בחייו שיהיה
לעולם הבא וזוהי אחי לחי כל הימים כגד
עולם הבא תחת הנער עבד לארץ לפי
שנעשית ערב בשבילי והנער יעלעם אחי
רמז יעל עס הגלות לעתיד לבוא עס יעלעם
כי איך אעלה אל אבי ו לפי רמז כנגד
מלכות שיעלה יהודה מתוכך גם ככמין
יעלה עמו כי יהודה לא יעלה מן הגלות לא
בבני כין וזהו שנ כי איך אעלה לאבי והנער
אינו אתי ולא עמד איש אתו בהתורע רמז
כשיתפנס ע הקצה עס אינו משיר שם
אומה בעולם אך ישראל ויתן את קלן כבכי
כאם כאן כבכי ונאז להלך כבכי יא
אובלים כבי יוסף נתפייסו מתוך כביה אף
לעתיד לבוא כן שנ כבכי יא וכתחנונים
אובלים וכך מצינו באיז שפאו לפייסו ולחמו
באחיונה וזהו כבכי יאן איזב ולא יכלו
אחיו לענות אותו כ נהלו מפניו אף לעת
לבוא יתלו מלכני הקצה שיזכר ארץ
כדיותו על מעשה כל אחד ואחד גשונ
לי וגשו קידים לז כי לא היו שאים להקצב
לן עד שיאס להתקרב לן מערמה כח
כדיי נגד ז פרות טובות וז פרות רעות
וז שכלים טובות וז שכלים רקות הרי כח
כי למחיה שלחנ לאם למכנס כשם יוסף
נשתלח לפניהם כן משיח כן יוסף יתלח
לכבי ישראל למחיה שלחנ רמז הגשוח
ועוד

ועוד חמש שנים אשר איך חריש וקציר דמה
 עוד ה' שנים שאינם באות בארץ כי כפוף שנה
 יעקב שמה וזהו ועוד חמש שנים אשר איך
 שאיך באות וישלח אהים לפעם רבדע
 משיח בן יוסף לשוט מושל שיהיה מושל
 עד שיפרח לבסוף מלך המשוח בן דוד
 חמשה עשר הנה אנכי שולח לכם את אלה
 הנביא לכב בוא יוסף לכם מלך וזה עתה
 לכם לפניה גזולה וישמני לאב לפרעה
 וישמני נוף הפוכה רבד שעתיד הדבר
 לחזור לאחוריהם שמערים לבסוף לא שמו
 גזירת יוסף ושעצמו צישראל שנ יוסף מלך
 חדש אש לא יא את יוסף לכך נוף הפוכה
 מהרו ועלו לאבי למה אמר להם למחר אדם
 שימות יעקב כדי שיראני שעודני חי יא
 מהרו ועלו רבד שימהרו לעלות מגלות
 מצרים קודם שישלמו יא מאות שנה כיעלו
 אחר דוד שנים שמו אה לארץ לכל
 רבד ששם אותו לארץ על כל מצרים שהיא
 מהלך לא יוס ויא מאות פרסה כמטף שמיני
 לכל מצרים מהלך לא יוס לכך התביץ
 על המים לדה לי לתעמך לדה אל שנים
 במצרים ובמדבר בסוף וויקי לא יוספו
 לעכב וזהו לתעמד בארץ בשן נקרא
 משך על שם הנגשים שדחקו את ישראל
 כי עוד חמש שנים רעב היה עבר שיהיה
 רעב עד שבא יעקב וכלה הרעב והפך
 עיכבם פחות און המילה כי פי המעבר
 אמרו חכמי שהיה מדבר בלשון הקדש עמהם

וזהו שמך לו זה גזרתם לאני תבדלו לו שאני
 מדבר בלשון הקדש את כל כבודי במצרי
 כבודי מלא ממש כבוד גדול לכך מלא ה'
 ואת כל אש ראיתם זו מילה ויכל על צוארי
 בני אחיו ויבן זה בת הקדש שהיה בחלץ
 בנימין ועתיד ליחבר צוארי בנימין כגמ
 זה מלך ש ובנימין ככה על צואריו זה
 משכך שילה שהיה בחלץ יוסף ונחור
 ויבן עליהם על עשרת השבטים שעתיד
 לבנות והקל כשמו כי קול היה נשמע
 ואכלו את חלב הארץ רבד ארץ מצרים
 כמנץ חלב יא חלו לכם מארץ מצרים
 קל עגלות קלות ההולכות במדבר עגלות
 לטכס הכה מרמיז בגלות האשך את גלות
 ככל שהיה כבדל עשנה וזהו עגלות ע'
 שבעים שנה הינה יא עגלות שבעים נש
 ועיכבם לתחם על כלכם תחם חמרי יעם
 שהפסוק אונ לתחם קצת היו חמים לכך
 ויתן להם יוסף עגלות אחרות
 ולא עגלות שצוה פרעה כי על עגלות
 של פרעה היו מצוידות על ושירץ יהוה
 עתן להם יוסף אחרות שלא גיחו על עגלות
 כח חכמי עגלות וכה בתלים עגלות יוסף
 באש הרי שנשרפו ויתן להם צוה רבד
 הילך שעתידין לאכול כמחבר את המן
 וכה צוה סלח להם לשוכע זה המן ולבנה
 נתן שלש מאות כסף ונחמם חלשות שנת
 רבד לבנימין זה מבידי הנח סבבי
 מאות כסף זהו בשוץ המידות

איש וקנש חלשות שמלות רמז למדינת ירידי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וכו' נשאים
אטוב נזכר בגי' ייף ה'יה עשרה חגרים ושע
אתת כגוד משיח שנכזעט נרוכב על חמור
ועל עיר נק אחנונת לתרגזו בדרך אה להם
לתשאן בוכר הלכה תרגזו נגה ה'תורה
רצו לו לאמר עור יוסף חי ויגדו חטאיה
שהם לא הרצו לו לא שרה בת אשר הגיזה
לו ולפי שהם לא הרצו לו לכך חסר וידבר
אין את כל דברי יוסף או הסימטף ששה ל' יין
וירא את העגלות אשר שלח יוסף העגלות
ה' מצו יסת רמז שאותן עגלות מיוסף
עגלה ערופה פירש מאביו ולפי ג' שלתבת
העגלות מצו יסת שעגלות או יש להן בעלה
יותר משאר עגלות אחרות ות' רוח ענב
אביהם כל מקום שתמצא אותות מצויעות
אותיות זע שנגעלה יתירה יש סוף צוותך
תצות משאר תיבות שהן כיוצא בהן כגון
העגלות כמו שכתבנו וכך ות' רוח ענב
בעגלה משאר חיות ורוח שבמקום אחר לא
ות' רוח ששרתה רוח הקדש עליהם וזהו
ות' רוח ענב מצויעת ות' רוח ענב היא
ות' רוח ענב רמז עור יוסף בעחי מהו רב
מולת אעשותו עולם שנ' טמה רב אונן
ות' רוח ענב טמה על שם טמה של
בעגלת הלכה חסר טה כל מקום שתמצא
למה שכתבנו שיהיה ורכה מין גמורת
ות' רוח ענב רמז אהו ודא כר יי ימנו וימין אהו
וייץ רמז לעמוד הימני שבצד המזרח
שקרא ייץ וכו' ויקם את העמוד הימני ייץ
את

כי עתידין שגלו מלדיה מצויעת ירידה
שהיא תחלת הגלות ועוד שהיא קומץ לגלות
והב' יחו גם להעלותו כף גלות מצויעת
אעפ שידעו בו כפר עתידין ישראל להוציא
חמץ משוי י' חמורים ולכך י' מצויעת ואנכי
אעלך גם עלה גם כביכול שכינה עלתה עומס
גם עלה יוסף רמז גם יוסף יעלה שיעלו
עצמותיו ואנכי אעלך בשביל שיציל עשר
הדורות יעלה אותם אנכי עימך ל' הורדות
כלום בענין שנאנכי י' אהיך אשר שלחתי
לשאת אתו למה חזרה פד' ע' ע' רמז
שבעגלה ערופה פירש מאביו וזה שלחלו
ליוסף ויקחו את כסף מהם ומה חסר לו
לקחו מאותו שרכש בכסף ארס כי טלו טעם
לעשו בשביל חלקו ונגערת המבטלה ולפי
שלא לקחו הכל כח חסר מצרימה כח כק
לפי שפרעה חלם ל' פרות אבות וז' רעור'
וז' שבנים מלאות וז' שבנים ריקות כולם
כח לכך מצרימה כח וזה שמות כני' ש'
הבאים ש'יה אהי גלות ראשונה מצרימה
ואה שמות כני' מושב' ואחר כך ישראל רמז
למה שנ' מושב בני ישראל יי' חטא ופלט
כלוא נקול על שם כלאות שעשו לאן כנו הוא
אין נק פלת בני ראובן וימין אהו ויכין אהו
גבי אהו שהיה שופט ואהו אכר יי ימין
ומי אכר מידי דלמ רמזה כשה טאהו וי'
ואהו רמז אהו ודא כר יי ימנו וימין אהו
וייץ רמז לעמוד הימני שבצד המזרח
שקרא ייץ וכו' ויקם את העמוד הימני ייץ
את

את שמו יביץ ויב ושמו יבץ ויב ושמו יבץ
 פה יודעי ביטה לעתים יודעים לעוד שנים
 ותקוות ועושי על ידי שופרות כדא-כבר
 משמע הקדש כי בבה וזהו יב לשון יבנה וכן
 זבולף מרד ואף ואף על שם כלי הספינה שכן
 אנים מבשץ עשן משוטין וכתב בזבולף והוא
 לחוף אנות ויהלא קחלים ומשקשים מניגל
 הפנים רובף חסידים וכן זבולוף פקטס היו
 ואת דינה בתו מה תל בתו פטיטה לא עזיף
 בת נולדה לו זו יוסבר וכתב כנו כסתו וכן גר
 צפוף לית מתה חס צפוף כת כלוג בני גר
 צפף על כפי הירדף כלוג על כפי הירדף עתה
 בני גר לעבור את אחיהם את הירדף לעיט
 לכבוש הארץ לכך צפף וסר ערי ויחזו י
 מורא שלו הם חביצף מף הגלגלים על כך
 כלו בצלטיף בעיריף ומרליס ערי הם המלכים
 כמו עיריף וקרישיץ וארנוי שליט וזוה וזהו
 ערי ומרנוי ומרלי דורה ושליט בעיריף ומרליס
 ושדח אחותם ושדח כ שדח כמו חזים וש
 כועלת כמו שף שדח שדח שדח שדח
 ומרו חכה על שדח כת אשר שהצרים
 בעדוה לרזים כי היתה שפחה מכוערת לזוף
 הרזים כפי התיא שש עשרה נפש כחץ
 שלמה וכך שפחת רחל ליה כמחצית בני
 רחל בת פוטיפרע כת פוטיפר וכת פוטיפרע
 חסימו ע כי הפיח עם יוסף בע לשון אף זכר
 ידע לשון הקדש ופוטיפר לא ידע במשכת
 שוטה חפס וחפס על שם יוסף נקרא כי
 יוסף ירד לגצרים שנקראת מוף וחפס

על שם חופתו שלהם זה בית הקדש היה
 כחלף כמחץ וכן חש'ים נגד נחש דמת
 חובף עליו כל היום משיח עתיד לצאת מן
 שזכו דף גור אריה כמו שנ היהוא חש'ים
 משיח וכן דף חש'ים נחש יחזל וגוף חזל
 דכורה הנביא יצתה מנפתלי וכן נפתלי
 וכן זבולוף הביא י לפים איש הרי חצים
 מנפתלי וזהו יחזל וגוף שהגף על ישראל
 מיכץ ומפסרא הנאים מצריה שבעים
 והלא חס אחת היו לא הקצה השלים שכינתו
 למצנים כמלך דף לעזר ואת יהוא שלח
 לפנו איובף לפנו כל מקום שתמצא תיבה
 שהי הכוכה בה בעבור מעלה יתיה שפועל
 תיבה לעורך דרישה אף נסוף שלח לפכו
 לתעף לו בית תלמוז ואת יהודה שלח לפכו
 רמוז שילו עף כי עתה שילה זה המשדף
 שנה מיהודה ועתיד לשלחו לפני ישראל וזהו
 הציוף והחות ואת יהודה שלח לפכו להחיות
 לפכו להחיות לתורה לכך כת להרת לתעף לו
 בית תלמוז וכך על צוארין עוף שני צדף
 כפיץ ראה יוסף שכי בתף השדף השדף
 נכה עליה וזהו עוף בית שכי אמות
 הפעם ההיף הללו מצרינות כי מעלה יתיה
 יש בתך ודרשה כלוג רץ פעם אחת יש לי
 למות במיתת זה העולם ולח שדח העולם
 הוא ולבך תגף פישף על חתובה לזרועך
 דא למה על החיף רעך כן לענת חתובה
 העולם הזה שפחת בני אדם
 עליה היא לו והאשיות

אני ישראל וישראל אחיו לקח חמשה אנשים
הוא וחמשה הרי ו' והם חמשים שלששים
חמשה חמשים בגימטריא ששה"ף ויצגב
חמר יוף לא הלכו ברצוף לפני פרעה לנחח
יעה צאף עברין ריעה נת ביה כי חמשה
אנשים היו חותם שהציג לפניו והיה עבור של
היו יותר לגור בארץ מצונו בבלי רמז על
גלות בבלי כי איך מדעה לצאף רמז שת'
חצב ארץ ישראל בימי נבוכד נצר ויגלו חמשה
זהו כי אף מדעה לצאף ארץ מצרים לפני
היא בתי"ב הארץ מצויף סגוף מה' שה' ש'
במטבת שבמצרים בגאס הטוב והמקיים
ויעמוד לפני פרעה ויעמודו חסר הס' כ'
פגם את העמידה הזאת שהוציף הצדיק
הזה לעמו לפני פרעה ושמתם שרימיה
ושמתם ב' ושמתם בצדוף רמז שהו שבו
השכלים נאדוונות כשיצאו ישראל מצרים
מעט ורעים ולא השגו נהה היה יודע של
השיגו לא יש לומ כשהיו אבותינו בני מאה
ושלשים שנה היו יותר קלים וזריזים בראים
וישגו וזהו שגו ולא השיגו ויושב
וישב מלא ו' שהוסיף בכבודו ובעושר
לפך מלא בארץ ולמנעם בגימט' תל וחושב
בני ישראל ישבו במצ' שלש ש' וארמא ש'
ויסללו עמף לבן נקרא כלכל ש' הימף
וסללו וירדע נפלה ארץ מצרי וארץ כנען
ויסללו עמף בועבה לא לה' מגזירת
למנו חמשה חמשים דא ותלה בלא
למנו חמשה חמשים ב' כפואים וכו' ויהי

אכס כמף כנגד שני רעב הא לכם זרע למה
נזכר הא כי ה' בגימטריא חמשה כי חלפן לה ידות
ל' להן וחמשים לפרעה לכך נזמ' הא' הא לכם
זרע הא לב' מלאכה לכם תהיה המלאכה
לששונה וארבע הידות יהיה לכם הידות חסר
ו' לפי שארבע הידות נתן לזרע השוה יהי
החמישי לפרעה ואותו חלף שלפרעה היה
משונח ותנאה יפה מארבע ידות לכך הס' כ'
כוגם ומחסר ידות שלהם כנגד שלפרעה
ל' הידות כנגד ל' דברים המצויף כפסוק זה
לזרע הארץ ולא טלבו ג' ולאשר נבתיכם
ל' ולאכל לטפכם ויאמרו החיתבו חסר ל'
לא כמו חיותו שלזה העולם לבי לא אף כחי
העולם הוא שנכדא ביו' וכעשרה האמות
לכך חסר יוף לחף ע' המס הזה להח' חלף
לחלף בחלפים הלה ופרו ורבו מאד למה
יא' מאד מאד כ' פעם והם ששים כבוא וסוף
ש' מאד פעם אחת ל' כבוא וסוף אור וחם
לא כפטר חכינו יעקב חף העולם עד שחיה
ל' כבוא מבניו וזהו שג' כחף ופרו ורבו ו
מאד ויחי יעקב יעקב ח' עד שחיה ל' כבוא
מבניו ש' וידעת כי רב זרעך כ' רבאון
זה ש' כי בראותו ילדיו כעשה ידי כקצו
כ' בראותו ילדיו כ' רבאון כ' לרין מעץ כ'
ל' כבוא וזהו כי בראותו ילדיו חמלת הס' ש'

זחי יעקב

עיקר חייו כמנף ח'
אנוף י' שנה שגיל יוסף כמותו קודם שנכד
ובגזרים כמו כן י' שנה הרי כמנף ח'

ויהי ימי יעקב ויהי לא עונם לא ויהי שלם השגן
 ימך לימי חבנתו לבך כות ויהי לשוך חסרוך ולי
 יהיו שהיא תיבה שלמה רקרבו ימי ישראל
 למוות תהול אנטו ולא נדע ויארבו ימי ג'
 ויארבו ימי ישראל ויארבו ימי ירוח הקדוש ו
 ימך למוות לא הגיעו לימי חבנותיהם
 וקברתני בקברתם בקברתם קברתם קברתם
 תם ויפה זה קבר האבות ממצרים וקברתני
 בקברתם ויאמר ר' לוי בקברתם של רמיהם
 ועריקים וישתחו ישראל על ראש המטה
 תיבת ישראל בעצו יתן שכל כך נבחר ומעלה
 שוץ כסונן שבתו לבך הכת מעלרו ומצד
 וכף המטה מצויתך שהיתה שלמה בלא
 מוס דא על ראש המטה על ראוסן שהיה
 ראש מלתו שהיה צריך קרי ביה המטה ראש
 מלות ישראל הנה אבך חלה וראשון למונים
 היה יעקב של מהצדקה ומוני ויגר ליעקב
 מי הגיד לו אפרים הגיד לו לכך ספק חזלו
 אפרים ויגר וישב ישראל על המטה ער
 המטה ב והמך כופל על המטה רחם בזכות
 יעקב על המך מפרך והרבתך ונתתך
 ג' ק' עולם לששים רבוא ונתתך לקהל
 עמים מלך ער ביד איך יעקב ויב
 שבטים יהי יב' ל' הם חילה אפרים ומנשה
 צדוק ושמועון יהיו ל' אפרים ועמשה בני
 ראובן ושמועון ומולדתך אשר הולדת לא
 שהולד אחריהם לא אם תולד אחריהם
 ואני בבאי מספרך מתה עלי רחל בגימתי
 אשה מתה לא לבעלה כי אפרים בנה רחל

מתה עלי רחל רבד שכנסת ישראל נקראן
 על שם רחל שנ רחל מצדה על צדה וסוף
 מתו וגלו וזהו מתה עלי ע משוכה למטה
 לפא אפרתה לפא אפלי ויהי ישראל אב
 יוסף ראה ירבעם ומחזק יצוים מחנו
 ויאמר מי לא בעעף שאלה אהיך ישראל אשר
 נתן לי להים בזה אמר לו יוסף אם אתה רואה
 שרשעים יוצאים מהך הן בעעף צדיקים
 וגם צדיקים עתידים לצאת מהך אשר נתן
 לי להים מהו בזה זה לי ומנהו וא בזה
 הם ביב שבטים כמסך זה והם עמדה הן י
 כמעף בזה וכשראה שהם צדיקים מיד אג
 קחם כן לי ומצרכם ועני ישראל כבודו מקץ
 כלום יעקב לא היה יכול לראות כבודו מנה
 ובהדא כרוח הקדש כשראה עיניו ינא
 מהך וזהו ועני ישראל כבודו כמסך וכתא גבי
 נביאים ויענס את עיניהם ואת ראשיהם
 כפה וזהו לא יכול לראות כרוח הקדש
 ויגש אותם לז לראות הצדיקים והיה
 צדי לבדכם והנה הראה אותי להים
 זרעך כלום זרעו שהם צדיקים גם את
 ראה כנבואה כגון יהושע שישלח את
 ממנשה ויוצא יוסף אתם שישלח את
 הוציאם מעם שישלח ויהי כבודו
 מהך הוציאם מעם ויארבו ימי ירוח הקדוש
 תשתנה רוח הקדש עליו שיהיה אהבה
 היוצאים מהם כי היה ירא כן יללם ויהי
 הדשעים ויוצא מלת כלום הוציאם
 הנבואה שראה יעקב ויאמר רחל

בפעם אחת שניהם תיבה זו סעווייטת כלום
הראה לו הצדיקים היו צאים משניהם כי גם
יוסף היה משתמש ברוח הקודש ויגש לין
הגישם לין להראותו הצדיקים שכל את
ידיו עשה כדמות רוח הקודש כי ידוע ש
יצא מאפרים וגיעף ממטה והוא צדיק
למטה שפלאות לשא משא ונבואה היתה
ויבד את יוסף ויאמר ברכה מעולה ולמה
לכך תיבה זו כדורה ומעלות המלאך
הגול אתי כלום אותו המלאך שבידו והוא
המסויים והנודע והמבואר למעלה מלאך
הכל הוא טעם ועף כל העולם שהוא מהקדו
שנה טיטה אחת המלאך הגול אותי מכל
יע זלילי מלקי שהוא כלל אש גבילי
וידגו לרב טעם הארץ ויגלו טעם פים
אלף בגינתם בכל העולם ויפרו וירבו ויהא
יוסף כי ישית אביו על ראש אפרים וירע בעינו
זהו על ראש אפרים וילע ענין ירושלים
לא כן אבי כי מאפרים יצא כי זה ה' הכר
זה המוכר לכך זה ה' הכר מתויג בתוך
הכלל המוכר מחסרון כבודת המלך
הוא המוכר בגד אפרים שואה תחאב
הוא המוכר לנשואים הוא יגדל פת בגי
הוא המוכר כי יצא ממטה אחיו הקל
הוא המוכר שישע שיעודי ומה ולבנה
הוא המוכר בגי יהושע דא חסד
הוא המוכר הגויים בגי זה הוא ומשיח
הוא המוכר לאמר כלל ו' רמז ו'
הוא המוכר שדאמר לא שבעים כלום

לך שלום הריש"ש יסוף להים ישוך חס יו
רמז שידעם הטעה שכלים כחרי וקשת
כתרגומו כחרי כחרי כי שוא כחרי
ויקרא יעקב קריאה זו כצונית שהיא קרא
מעלה ולמה שקרא אותם לגלות להם את
הקץ יקרא אתכם באחרית הימים אמת
הוא הקץ שנקרא אמת שנחגיד לך את
ככתב אמת הקצו ושמעו תיבה זו ראשה
ופוסה ו' וזויות שונע באמצע פיעולם יוסף
הקץ ומגיע יעקב לבנו שחא יש ככס כעולת
אמרן שבע ישראל ש' להם לי אחי והוא פרו
שנה כרוך שם כבוד מלכותו לעד ועד שה
ו' תיבות ושבע ש' שבע ישראל
דאופך בכרי אתה בכרי ית' בכרי פרי
כלום העת שכתבך וישכב את בלהה ארץ
חייב ומה בכלל ישראל בכלל בכרי
קדש הקדש שזקדש ישראל לני האשית
תבואתה וכתב טען ערמת חטים הרי אתה
בתוך הכרי ובתוך העדימה וזהו בכרי אתה
וראשית אופ' הגבורת מביאה כל תיבה
וראשית יש מהך וראשית דגנך וזהו בכרי
כמו שפירשו רש"י ויתר עז ויתר בגי התורה
וכת עז אף עז לא תורה שני עז לעדו
יתן פחז כמים לתור מיהות לבבל
מצגי לתור תורת כלום לא היה לך תות
העולה תורת החלאת כלום הכונה לא שכן
היא כשכבי אבך מביא המעלות עם לא
תשכב משכבי אבך כלום כלום כגם
לא תשכב רמז שדאמר לא שבעים כלום
השכב

משכב אשה יעושי עלה חתי יהיה לך נטמא
 כשכרך משה יחי רחובך ולימת וזהו עלה
 זה משה שנמשך עלה להאים כמדרש
 יעושי עלה שמעון ולוי רחוב משה כלי חמם
 בגמ' זה יוסף מכרתיהם שמכרו את יוסף
 ויאמרו איש לאחיו שמעון אמר ללך בסדס
 לתבא נכשי בסדס חסר ון שאיך זה סוד טוב
 כמו סוד י' לראיו לכך חסר זה הסוד כלומר
 לא היה סוד טוב בק"ה'ם לתחד כבד יצנה
 מסוימת וניכרת שקלה זה שנקלה להחצה
 ניכרת מיין זו אהלת קרח ועדתו שגכה
 ויקהלנו על משה ועל אהרן לכך תיבה זו
 ניכרת ומצוינת עקרו שור' ר' מצוינת
 כי שור' זה מצויץ להודיעך שזעזע שור
 ממש לא יונתו שנקרא שור זה יוסף שנ
 בן בכור שור' הדר לו' וברצנס עקרו שור
 כשכב לוי היו מתרצים לפע הקפה שהיו
 בדצק עם הקבה קיעו למשה ועקרו והחיתו
 כל אותן שעשו מותו שור זה העגל שנ
 ויאספו לין כל בע לוי זכר ויפלאם העם
 ומשה עצמו שהיה לוי עקר והרס העגל
 שנ ניטחן עד אשר דק וזהו וברצנס עקרו
 שור' זהו שור' ר' מצוינת אותו שור
 שבמקום אחר עזר וימרו את כבודם
 בתבנית שור אוכל עשב ולכך סמך לו אורו
 בלא אותן שור ארור זה העגל לכך תיבת
 ארור איך לה הרע אי מהודי אשור אן אים
 אחלקם בעקב ואפיצם בישראל שכל לוי
 לא היה לו חלק בארץ וכן שמעון משנים

מלמדים תצוקות וסופרים יהודה אתה
 ידונך אחיך ידך סת ה'ךךך כגמ' ע זה
 דוד שחי ע שנה ישתחו לך בני אביך
 ישתחו שנים כל הארץ ישתחו לך וזה
 כי הגלך המשיח שיהוא משמעודף לו כל
 האומות והוא יברח וידחוק לכל להשתחות
 לפע הקבה וזהו כל הארץ ישתחו לך גור
 אריה יהודה דת בגמ' לוי' גור אריה בגמ'
 משיח כן לוי' אריה' שיהא אריה וגבור
 בתורה שהיא ה' חומשי תורה מלך כב
 עלית לשלם מגוב אריות הטורפים זה היה
 דמל' כרע רבץ כאריה רבץ לבטח כגוב
 האריות כשאר האריות וכף היה חבוק
 הנביא עמו כגוב אריות וזהו אריה בגמ'
 חבוק' הנביא וזהו וכלבא כלבא בגמ'
 נביא חבוק הנביא ומחקה מבך רגלו
 מחק' בגמ' רמח' מותן תלמידים המפרשים
 רמח' מצות' עד כי יבא שיליה בגמ' משה
 יבא שיליה זה המשיח וגם יהו הנביא יבא
 והוא בא משבט לוי וזהו יבא שיליה לוי יקלה
 ולוי' משבט לוי ולוי' בגמ' אליהו חזקת
 קחת וזהו ולוי יקלה ולוי יקלה אמר
 עירה ולשרקה בני ארץ ישראל וזהו
 מיטל ועזריה ושלכן לבסוף אדם יבא
 שמוסרו שני ארץ כפתי ארץ ישראל
 אטרי לגמך מהו לגמך שהן הן בגמ'
 אטרי לגמך הקבה שלח גבריאלתא
 מוסר עמך כותף כשף האש זהו שיהיה
 מלאך שלן איך עירה לא שלכן שני ארץ

עידך שתגמא ופתי ולין עיר וקדיש וזהו זכר
לבכך עירי ולשרקה בני אתנו עם חשמי' ויש
ועזריה שה' גמץ ושרקה בא האלוך בככץ
וארו חתנו סמו אתון עבא יקריח תרגום
ככץ אתונא וזהו בני אתנו' ככץ ביי' לב' ^{ועל}
עמוד הקצה לעבוע צגין מרס האומות ש'
סאזוס פייץ שנמדוע אדוס לבכשושין וצגין
כדודך בגת' ככץ ביי' לבכשושין בעי' ^{אומות}
צדס שלתגיס במטץ ייץ וזה יהיה צבארת
משיח הטא מיתור' דא' ככץ ביי' לבכשושין
יהוה יככץ ההלכה ויחמרנה ויועצנה למו
ביץ פנהדריץ' וכרס ענבים הם בתי דיני' ^{אד}
בחד הכית ויחד כפתח העצה שלכ' כג'
כחנץ ב' ז' וזהו וכרס ענבים פותה פנהדריץ'
שיש כהן יינה שלתורה' מותדזו ההלכה
ג' יתדות כיוץ ככרכה שליחווה ככג' כו'
דורות מאצדהם עדי שלמה' חכילי עיני' ^{אד}
מייץ זה דוד שחיה חכילי ויפה בעיניו וכת'
כרס ויחא אדמוני עם יפה עיניו וזהו חכילי
כרס פייץ ויחא חיי ע' שנה כמנץ ייץ' ולכץ
כרס ויחא חיי ע' שנה כמנץ ייץ' ולכץ
כרס פייץ ויחא חיי ע' שנה כמנץ ייץ' ולכץ
כרס פייץ ויחא חיי ע' שנה כמנץ ייץ' ולכץ
כרס פייץ ויחא חיי ע' שנה כמנץ ייץ' ולכץ
כרס פייץ ויחא חיי ע' שנה כמנץ ייץ' ולכץ
כרס פייץ ויחא חיי ע' שנה כמנץ ייץ' ולכץ

זה גרס להם להיות תלמידי חכמה וכו' בה' יודע
בינה לעתים' רבץ ביץ המשפתים' עלהשת'
תות יושב ושומע דברי תורה וזהו המשפתים
לשון אשפתות' ילמדכו' וירא מעוה פלג'
מנחה חמר ו' שמנחותו חסרה כ' תלמידי ^{אד}
איי' להם מעוה לא בעולם הזה ולא לעוה ^{אד}
שני לכו מחיל לחיל' כך אמר במסכת ברכות'
וגד כ' לנטיך מ' לתער באי' לפרשה ויזא
כץ אוול' ולה שמות ל' אפר' וכל העסרואיס
את הקולות כץ כ' וישעע יתרו'
וג' אפר' כ' ע' וישעע יתרו'

וכל העסרואיס את הקולות וישעע יתרו'
הם חס' ושלים לא היו כפ' כלים את התורה היה
עברס ופידס' וזהו לפידס חמר' ואת קול הש'
אמדי שכר' זאת הה' תורה' ההר חתום
בתורה כ' על' תורה' זאת הה' תורה' ^{אד}
אמצעיות אה' ו' סרדיס או' וימים כחדש'
וינעו וינעו וינעו צוחו' ונעו' כ' מיליץ'
וינעו וינעו וינעו צוחו' ונעו' כ' מיליץ'
כשמת ה' חומשין' לבככור נקות אתכס' לב'
עבוד ר' לב' לנמות את לבכס' ונעמר' ^{אד}
תורה' כל מי שהוא ירא שמים טלן מקיים
כל התורה' זהו ובעמור תהיה ימותו' יראת'
כג' תורה' יראתו על כניכס' אה' חכמ' זוה'
הנושה כל אדס שיש בו טעשת פניס לא במהרה
הוא חוטא' על ככס' ג' ג' אה' אה' ג' ג'
ומגולות ומצופות שלא יס' יראתו על'
פניס החצופות שלא יתגלו' ושלא יחציפ' ^{אד}
מחמת'

מחמת בושתי לכך פ' הפוכה ומשה נגש ל
הערפל לבעס מן מלאך השרת נגש בגי
מיפא וגבירא נגש לבעס ממלאכים נגש ל
הערפל שלל עלה למרום לקחת שלל התורה
מך המלאכים וכת עלית למרום שבית שכי
לקחת מתנות מזרם כי מן השמים ודברתי
זמכס כלה ודברתי עמכס לא תעשן אתי
כי אני הוא ולא תעשן אחרים מזמחוח
תעשה לי רמז תעשה תעשה ותזכור שאתה
דמה ועפר ואם עשה כן זהו כמזבח וזהו
זבח אדמה הבחת עליו את עולותיך
ות התשובה אשר תעשה זהו כעולתך
ולמים וכת זכחי להים חוק נשברה לבי שני
הוית צמנך וזות בקדך בלא אתה זוכר
וק ובקד זנשמה פרים שפתינו אזכיר
שמי אבוא לך כל תפלה כמנן עשרה
מך אבוא שמנן כע חדס כמו שיש תיבות
סוף כפרוע פרעות כך כמס כפרים וזה
ימך אזכיר הזאץ משונה כזה כע אדם
אם מזבח אכנס תעשה לי אם תעמיד לפני
זה צדיקים וסנה דורך ותלמידים חכמי כמו
ורש עלת תלמידים חכמי ארץ אשר אכנה
לגם כמאן גדווש מזבח אכנים הן תלמי
לא תבנה אתה גזית לא תגזוז חוק
ברות וזהו כי חרבך וכו' ולא תעלה כמ
זכחי כענין לתפסע על ראשי עסקו
גנה על צדיקים וענת תלמידים חכמי אשר
גלה ערותך לתעוזה פנים כנגדך ולתפלה
יך וחירומך כנגדך דא ולא תעל כגע

מכרז אכרו היו מתוכף כדף מעלות כגד
מתונים ואלה המשפטים
ואלה המשפטים
זה הפסוק התיבות כנגד ה' חומשי תורה כל
הדף דף אמת לאמתו כלאן קיים התורה שש
שנים יעבד משנה שנמכר ולתפלה שש
שנים יעבד בגי' משנה שנמכר יעבד
ושבעת חסר ב' יודף רומ שאף זה מדבר
כשנת שמטה כדכה והשביעת תשמענה
ונלשתה אף שביעית זו כאותה שביעית
לכך חסר כה שאף אותה שביעית שנמכר
להלך גבי שמטה אם בגפו יבא בגפו
אם שלם בא יכריז נכנס שלם יוצא כד אמר
בדודושיך כראשי חיכרים בגפו כגוף אם
חדניו יתן לו משה וילדה לו בגי' א שפחה
נכענית האשה וילדה תהיה לאדמה כגד
ולד השכחה הוא כמות ומס חסר יאמר
זריך שיא וישנה אם אכר כמר יאמר
לפוף שש שנים אמר כמר יאמר עוף
להדלתאו להגזזה מקיש דלת למזוזה
מה כזוזה מעומד אף דלת מעומד חכל
בדודושיך ועבדו לעולם ופי' ימכר ל
עד עולמך שלל חסות חסות חסות חסות
וכי ימכר איש את בתו ללוי חסות חסות
בתו יש למכור יד שתו כמאן כהן
כבדו מה להלך כגד אף כף כגד ואדמת
כיון שפרש טליתו עליה כלות כיון שפחה
אינו יכול למכרה יקח לו שאתה חלה אתה
שעשה לחוה יעשה לה וזהו שיהיה שיהיה

ועתה זוביאה ועטתה לא יקיע ואם שלש
למה נטמנו כך הסוקים עלו ביאת תשלה
לא ארע ממנה וחס שלש אכלאס ידע
גרע ממנה שלש שנים כראמרים בפתומו
התלמידים שנים שלש שנים שלא ברשות
כשותיהן וזהו עונתה לא יגרע וחס שלש
ויצאה חנס ^{לא} יצאה יצאה ^י יצאה יצאה
ויצאה חנס בגמ' הגר' בוגרת מצאתה
כשהיא בוגרת יצאה ויצאה חנס אץ פת
היץ בימי חסך נפיו בלא כסף ובלא סודר
על חנש נכירות ולא ככסף תגלו וזה יצאה
חנש אץ כסף מכה איש' הטקח כספו של
חברו בלא מבוה כי עני חשוב כמת' יצרה
והאיש אתה ליו' בגמ' זה פונדך אחד
במפת' מכות שנים שהרגו אחד במיד
וזהו שגוג ולא נביע הדבר זה לא נהרג זה
לא גולה הקצה מסבך לפונדך אחד זה
שהרג שוגג ענה נמלם ונפול על זה שהרג
בגדי והורגו ועדים מעידים בו ^{עוה"כ}
אותו לגלות מזה זה שהרג שוגג גולה
זה שהרג מזיר נהרג וכי יזד איש על רעהו
~~בשוגג וזהו שגוג וזהו שגוג~~
~~ועתה זוביאה ועטתה לא יקיע ואם שלש~~
ועתה זוביאה ועטתה לא יקיע ואם שלש
ועתה זוביאה ועטתה לא יקיע ואם שלש
ועתה זוביאה ועטתה לא יקיע ואם שלש

עתיד לטעת ולברוח לערי מקלט דומיא
דיואב שבחה אהקבעו וטעה לכך פסק לו
כאז ושמותי לך וקאס אשר ינוס שמה' ו
יזד איש על רעהו שיברח שר שלטת
מקלט והוא מזיד ומכה מפיו זה עשו
להרוג את אחיו שני יקרבו ישי אכלאס יואו
את יעקב אחי' איש ומכרו ונמצא שון'
שון הוא העושה זאת ומקלל אביו למר
פסק כסף ומקלל ומכה וגונב איש' שכול
חייבין מיתה רבנות ושמעין מכה עוש
מעשה וחבורה בגוף לנץ דין חסד שחי
מיתה וגונב איש אץ עשה לו צער בגן
ואעפ"כ חייב מיתה וכי ייבץ חסדים
איוב' הקצה וחנש רבונ' וזהו איש
הקצה את רעהו איוב' באפך אומה גר'
על ידי השטף ולא ימות כי נחם לשטף דין
את נפשו שמור' ונפול למשכב י' חודש
שכב בסקוריץ אם יקום והתהלך בחוץ
כשנעשה איוב נריא' ונקה המכה ציה
הצדיק הדין כגוד הקצה המכהו' דין שנות
יתך דוסף י' את כל אשר לא יוב למסע'
ורפא יפא שריסאהו זהו לך האות על
דרישה זו אם יקום והתהלך בחוץ איוב' דין
שנותו יתך שנותו כושת' אף חייב כושת'
המכה דין שנותו יתך הלשי' בגמ' נלך צער
נקם יקום כמיתה' ונתן בפליטת' ייניס'
עין תחת עין ארבעה אפריים מונה מסן
כזה הפסוק' עין שץ יד רגל עשיר' בלתי
הכת מוכר שיתן לו מנן תחת אפרי'
זקני

זקני חסיד זריש כן וכי יכה מיט את עין ציו
 וכן ואם שן ענדו כן תיבות טאך כן איכרים
 כחך ינח העבר לחירות ואם שור נגח חוס
 שחפר להניחו וביתו וגם בעלז יומת מות
 צייני שמים אובן יגח אובת יגח כלל הפונק
 נגמ הרואה שור נגח בחלומו הניץ לו בעים
 מנחין זה לזה בהלכה או כי יכרה איש בר
 חפרו בר הכורה בר בשעות הדכים וזהו בר
 כלום בחוף בברא דא בר חפרו לבעגאם
 הבור דף וטפחים ונפל בנו שור חייב כדא
 בבטא קמא ההוא חוריתא פי יארי המים
 דולאי דנבל טה תורא שחטיה מביה טרפיה
 דב נחפך דלא משהייה מדיה מעת לעת לעא
 דא טבר רב נחפך ישחטא בפחות מעשה
 חכא חישב רב נחפך שישמחה מחמה
 הבל וחמימות שבתוך הבור ולא מחמת אטה
 שכר דקעית הבור אמרתם חמלו לא היו לא
 ששה טפחים ולא יכסנו ונפל במזרחו
 ככסני הראוי צדיך לכסותו ככסני הראוי כ
 חמרינן בבבא קמא טפך ישיב לצנור
 בגימ זהו בשנה כפך לרבות סובין אכלואם
 איך לו לא סובין ימיע לו וזהו מקרי רשות
 פארי אפע פארי פי סובין את שור רעהו
 ומת רמז אצל שור תורת הרואה שור נגח
 הניץ לו בעים בעתונה אם זרחה השמש
 עליו דמים לו אם ברור לך הדבר שחמש
 שצא עדים והעידן לבך רמז עליו דמים ער
 ושלח את בעידה ובער בעירה כהי כיה
 ונלצית לרבנן וזהו רגל כדאמרי ושלח זה רגל

מלכ שדה ונמלט כרמון שלם צרמה
 שדה וכרמון שלהמדיק דא מלכ שדה
 ומלכ צרמון ישלם בגמ שדה וכו' רמון של
 הנזק פלג שימכך בדנח פלגתא דה שמע
 נל שקיכה כי תצא משומצאה אשה יצר
 רע של איש אחר אשה כזו הוא והיא חטא
 וזהו ומצאה קצנים היצר מתגרה ברשעים
 והם קוצים וחוחים קצנים כח קצנים טורה
 ומוחמים מותה ונאכל גדיש היצר מתגרה
 אכלו בעיקים שהם עיקר וגדיש כגוף שלמה
 שהרבה נשים ומצאה קצנים ונאכל גדיש
 רמז שלמה אן כלום לשמך בגמ זהו
 חנם כי פרשה ראשונה נאמרה בשומר חם
 בבבא מציעאה גם לא ימצא גנב אלה
 מליהו הנביא יגלה ופרסם הגנבות טרנן
 בבבא מציעאה שנים שהפקידו אצל אחד
 זה מנה וזה מאתים זה מנה מאתים של נזה
 מנה מאתים שני נותן לזה מנה ולזה מנה
 והשאר יהא מונח עד שיכא אהו שלחיו
 כמלאכת חושב תחושב תנן האשכ לשלח
 יד בפדיון פלגתא דבית שמאי ובית הלל
 כבא מציעאה על כל אבואה כמלאכת
 היסוד יב חדישים כד המגל כמלאכת
 אבואה אשר יאמר כיהוה זהו כמלאכת
 מקצת טענה אמר כיהוה זהו כמלאכת
 פוף הטענה כשכונות חו כמלאכת
 מדבר כי שחל שכשבו ונעבדו כמלאכת
 כחך נשכה ונאמ להלך כי כמלאכת
 אחים כלפי מעלה וכל כמלאכת

ג' עשבה בקרייה' נבטורת' כסף ישקלכמהר
הבתולות נמהר' כמה' ר' כלום נמה הוא מומו
הבתולות ר' זוליס' בתולה כתובתה מאתים' ז'ים'
נמהר' הבתולות וסמ' ליה מבשכה לאתחיה'
מדינה נשים נדיבה כשמים' מכשטה הוא הדין
נאיש המכשף לא דבר הכת בהווה' ועתיד'
אבלגל האותיות ואראה כי מגלגול תיבת' מכשפה
נמצא שנרכז נאיש כמו כן' עתה תתחיל
תשה שניה בבאף ואחר כך' כשיך ונאמר כן' ל'
ואחר כך בה' כך מכשפה נשפטה' שטהמך
טהמכש' המכשף' הרי גלמ' שתיבת מכשפה
לעוף כזה לתיבת המכשף שאף המכשף
חייב כמו המכשפה' כל שפב נביה נשכב'
כי את כפנה הדין' כל שפב עפ' כלעם' וסמ'
לו גבו ללהים יתים' זלו בלעם מקריב קרבן'
לעז' שמעו אשמעו צעקתו' שמעו חסד' ו'
שקעו' אם שמעו לברי תורה אשמעו צעקתו
ופת' אוטס' אצנו משמע תורה גם תפלת' ר'
דא' שמעו אם שמעו לצעקת וליסגס אשמעו
צעקתו' וזהו אוטס' אצנו מזעקת וליגס' הוא
יבא ולא יענה' לא תשימך עליון טשך' לא
תשימך ביום' השלוא' הלווא' והעל' והעל'ים
אם חבל תחבר'
אם חבל תחבר'
אם חבל תחבר'
אם חבל תחבר'
אם חבל תחבר'
אם חבל תחבר'
אם חבל תחבר'
אם חבל תחבר'
אם חבל תחבר'
אם חבל תחבר'

שלימות שלמות' רעך ישראל שנקראו נשים
למאס' כי הוא כמותה לבויה' כמותה כתבה'
לשון טובה' אף לזשה יש לה להחזיר כמותה'
לא כמותה בה' רמז על הנפש שיש לה ה'
שמות כמו שדירשנו על הנפש' כמותה לבויה'
תגיף על ההיף כי ה' שמות לנפש כדאמ' במהמט'
ברכות' ודירשנו על תחית המשים' ונשיא
בעמך לא תאד' בעמך מופלא שנשבעים
זקנים לכך שאן משוכה' רמז לסנהדרין'
מלאותך ודמעך' מלאותך זה דבר היבש כגון
תבואה וכירות שהוא בגמל' המורה ויכול
לגדוש לכך נקרא מלאה' ודמעך זה דבר לח
כגון שומך זית וכיוצא בהן מגזירות דמעט
עין שהוא נוטף ומדמע לכך נקרא דמע' כיום
השמיני תתנו ליוסמ' לומונשי קדיש תהיון ל'
כשם שעושיף לקרסן כך עושיף לוללות' מה
הקרובך ל' ימים יהיה עס אמו וביום השמיני
מקריבין כך הולד' ל' ימים הוא עס אמו בליל
מילה' וביום ה' נמול' ונבך עמ' ומונשי קדיש
תהיון ל' אצל וביום השמיני תתנו ל' לכלב
תשלכך אתו חסד' תשלכך אתם נשליכ'ם
לכלב אם אתם אוכלין נבלות וטרפות ואם
אתם מאכילין אחרים כמו שיש בידו שלמי
ובויסא רבה' לתשת ירך עס רשע תשת
כמו כן למטרע' לתשוב תשית ידי עמו
למחר ישית גס ידו עמי לכך תשת למטרע
איפרע זה נא יפרע לזזה' עס רשע להיות
ער' לתשת ירך עס רשעים וערלים להיות
להעיד עדות על ז' ונהעיד ולהיות עדי חמסכמו
עו חגם כבוראך' לכתת אחר' ימים להלות'
התשפנו

להעיד עדות על ז' ונהעיד ולהיות עדי חמסכמו
עו חגם כבוראך' לכתת אחר' ימים להלות'

יום הדין בראש השנה ותשרי תשאלנה
 אם תשמור השמאות לא יוכל השלף לקטר
 עליך תשכנתנה תם השטף יכלה ונתנם
 סגך שלה יוכל לך דא ונטשתה שטף למצו
 תהפך אותן וכל זכרו כילה תוכל לו ויאסא
 ונטשתה בגיה שכוף תהו כל מעשי תהו
 וינפש בצ אמתך וינפש לית כות נחוי שבת
 וינפש בשם שהקבה שבת וינפש כך תעשו
 אתם וזהו וינפש בצ אמתך וינפש בצ אמתך
 ליכס תשמרן לרבות שכינת כלים כך אמר
 בלמפת שבת וזהו וכלן קיי ביה וכלן
 דא אשר אמרת לי כם כלים ושם לה מחו
 לא תזכירו לא ישמע על פיך אתם כור יום
 שלקדישים ויום של מצות הגוים ויום של עז
 לא מיה יום תזכירו ימים של עז ויום של
 לכך פה לי שלם רגלים ליזכור יהוה יום
 של מצות הגוים לא ימי מעשי ישראל עז
 כטנה דרין כי כן יצאת ממדריס כן כן
 היתה תחלת הגאולה ויהי בחצי הלילה ואהו
 כן וחג האסף בצאת השנה האסף חס לך
 וחג האסף טאותו חג שחתם חספוס כלים
 זה היה בסכות כי כהן חספוס חספוס
 שנ בבוא פלישתיא ליהודי חספוס חספוס
 האנשים הנעים וטף חספוס חספוס חספוס
 לא עת האסף חספוס חספוס חספוס חספוס
 כהן החספוס חספוס חספוס חספוס חספוס
 כלום כפכס כנגד פכו חספוס חספוס חספוס
 יראה האוף האוף חספוס חספוס חספוס
 לעולם כענין ארבע חספוס חספוס חספוס

המשפט לנאת הסר לנאת שלח כרץ אף לעלות
 כל והוא אף לך לעשות לכך חסר וכל לא תהיה
 לא תרדה לא תהדכו ולא תרדו כי תפגע
 שור יער אם ביער הוא עזב תעזב עמו זו
 מריקה עזב אם עזבת בעולם הזה תעזב לעו
 הוא יראן מעליך משני כבד קרי ביה תיעזב
 רבך בך קרייה חמור שמוך רבך לפתח
 חלאת רבך רבך בין המשפטים נדרוש לך
 המפורות כן כי ששכר רבך בין המשפטים
 מדבר כדברי תורה וזהו רבך תחת משאן ש
 שהיו דברי תורה לעונף על בני ישעיהו כי
 תראה חמור שמוך רבך תחת מדבר כנגד
 יצר הרע שיעמוד חס על צרו וכבושאותו
 ויעזור לחמור שלשונות הרי מדבר ביצר הרע
 וזה השקרא לפתח חלאת רבך מדבר סמוך
 ביער הרע לא תלה משפט אבינך פ גווה
 הרבה מיני משפטים צוה על דיני נפשות
 וגם על דיני ממונות וקנסות וחבילות לכך
 פ כטנה הרבה כזה פי הרבה מיני דינים
 מדבר שקר תרחק מדבר זה המ
 את חכירו בסוף וזהו ונקי וצדיק לתהרג
 שהוא מכהו בלשון וכת ארור מכה רעהו
 כסתרי וכאן הזהיר יעור פקדים ולהלך הוא
 חומ יעור עני חסב עני פקדים זהו מי ש
 בעו הזה נעשה עור לעולם הוא בעומש שחד
 ולהלך כתי עני חכב אכלו תלמידי חכב שצדקן
 עני שנ מעיני העוה וזהו חסב תלמידי חכב
 חס לוקחים שחור מתפנים בתורתם את
 נפש הגר כי תשרי חס תעשומה תעשן כן

הארץ יי' ספק בנתיים וארץ שהווי נא טהור
הרץ וזהו הארץ וכשישראל כוין שם לרגלו
בתבלין לפיכך מהפך להן מדת הדיון לחיים
י' זו טהור וחיים ולכך כמק ביניהם שמתקן
מדת הרץ לחיים: עי טקור ופני לה משה
עי ביאר אספוקי לבקר ראשון למחר עומ
מבוס נתי" פתחים לא תבשל גוי בחלב
והו' גוי זה התעוק' לתעבבהו יתה מראי
את כלב אבן שלא יינא יתר וכלי חדיסין
אם בכוננות בפי' חיי שימיים כמק תשל'
ומבדי בכוננות חוף מיזם שנו לר' נחוי
מיזם שנתאדסה בו צריכה משה לשהוד
תשל' בימי כשהיא מכירה וזהו תבשל וזהו
לא תבשל גוי בחלב ומו' הנה אנכי שולח
מלאך עומ סוף הנה אנכי שלח וטומ להל' י
אנכי שלח לכם את איהו הנציא והוא עשה
מלאך' אנכי שלח מלאך' גש' זה ומשה
כי שני בקרבן זה מלאך ששמו טעם
קבו' שני בקרבן טא' ט' וי' שני
הווי טדי' כי מלאך טרא שוי' הדיודעו
כל' לירשה עויין שט' שלשם זהו ששכו
עויין טרא' קי רכ' שלבקרבו וזהו ששמו
טרא' טרא' בקרבו י' וזהו שאמרו
טרא' ששמו טרא' זה מלאך טרא'
טרא' טרא' טרא' טרא' זהו הווי טרא'
טרא' טרא' טרא' טרא' טרא' טרא'
טרא' טרא' טרא' טרא' טרא' טרא'

בתבלין והמנות את כל העם אשר תבנה צבא
עו אשר תבנה ונחלת תורה שתפחד
בתורה לפיכך ונחלת' וגר שתמו ממנך
לית כותיה תידיוש כ' וגר שתמו גרשו
ממנך' ונגש משה לבווי א' נגש כג'
וגר' א' חשונ כמותם שעלה למעלה ויכין
מזבח תחת החד נחת' עשו טחת רוח לפני
הקב' לקבל תורתו' זבחים שלמים לע'
חביבין השלמים שתראו על שם שלום יש
טק' חלב גבוהה חלב והנים' שלמים שלמים
ל' ל' שלמים' ול' טק חביבין נמוכין ל' ל'
שמו של חלב' שני שלמים לע' ויש נג' גת'
תגיף עליהן כי זכות גרולה היא להם שיאכלו
התורה' באגנת' נא להגין עליהם' באגנת
ט' בזכות זאת נאו לגנת הביין ל' עדי
וזהו באגנת' נעשה ונשמע' לית כות ל' ל'
היתה זכות לישל' זה כנגד זה הדבר' שיתיר
נעשה ונשמע' בשעה שאמרו נעשה ונשמע
יידו נאה ועשדים רכ' מלאכים וק' שרו
ל' מאה ועשדים רכ' כתרים אחו כנגד
נעשה ונשמע' כנגד נשמע' נעשה ונשמע'
מאה ועשדים רכ' הנה דם הבית רכ' רכ'
להם ברית מילה' ועווי רכ' להם ודו' על
ברית התורה' כמעשה לבנת הספיר רכ'
מחר ש' יכלו עליהן ישראל לקבל התורה
פלו מ' ומת שמחה יושב על כסא כבודו ל' ל'
לבנת הספיר וכו' כנגד אבן ספיר דמות
כסא' ד' ונתת רגלו כש' יכלו יכלו עול'
תורתו כנגד בית הקדש' להבנות מאבן
טפ'

וזהו שֵׁטִי יֵטֵ שֵׁטִי יֵטֵ כֵּן בְּלוֹ שְׂלוֹעַבְתָּ הַיָּם
 שֶׁמֶךְ לִמְנוּחַי אֶל־כָּזֶם לָרִים וְנִשְׁמָ הַיָּד לִשְׂמָלִי
 לְכַךְ הַיּוֹגֵם הֵם מַחֲרִים לְכַבּוֹרֵי שִׁמְךָ וְשִׁכְנֵי
 בְּמִלְכּוֹתֵיךָ מִקִּדְשׁ דְּהַשִּׁיף וְשִׁכְנֵי
 תִּנְךָ מִקִּדְשׁ שְׁנֵי עָמֵד תִּנְךָ אֶת־תְּבִיבֵיךָ
 בְּמַשְׁכְּנֹת שֶׁלֹּאֲעֵלֶה וְנִגְדַח שֶׁלֹּאֲהָ וְעָשׂוֹ
 אֲרוֹךְ כְּבוֹלֵךְ עָמֵד וְעָשִׂיתָ וְחָרֹךְ נִחְמָ וְעָשׂוֹ
 אֶת־כִּי הַשְּׁלֵחֶךָ כְּנֶגֶד הַמַּלְכּוֹת הַמְּסֻדָּדִים
 וְנָטַל כְּתֵר מַלְכּוֹת לְכַךְ עָשִׂיתָ וְעָשִׂיתָ לְמִן־יָדֶיךָ
 הַמִּחְרָךְ הוּא כְּנֶגֶד כְּתֵר תּוֹרָה וְכֵל הַלְיוֹעָה
 לְעִמּוֹךְ יֵטֵ וְלִכְךָ וְעָשׂוֹ לְשֶׁךְ רַחֵם שֶׁלֹּאֲיֵצֵה
 לִיטֵן לִיטֵן לִיטֵן לִיטֵן הַלֵּן הַמִּחְרָךְ וְהַשְּׁלֵחֶךָ
 עָמֵד בְּרַחֵם אֶרֶץ הַיָּם גְּכֹחֵשׁ מִלְכּוֹת הַמִּחְרָךְ
 תִּנְלִבְדָן בְּגִימֵי תִלְכֵי־יָד הַיָּם הַמִּחְרָךְ
 כִּדְהַמְרִיבֵךְ בְּיוֹמֶיךָ וְיִצְקֵת לִי אֶרְבֵּעַ לְכַסֵּת
 אֶחָד לִבְרָה 4 טַבְעוֹת כְּנֶגֶד 4 מַחְתֵּי כְּמַלְכּוֹת
 וְ4 מַדּוֹת בִּתְשִׁיבָה לְפָנֵי חַפְזֵיכֶם בְּיַעֲרֵי
 שָׁמַיִם לֹא תִלְמִדֵי חֶסֶד זֶה־בְּאֵן תּוֹרָה כְּלִמְתָּ
 הָאֲרֶץ יֵהִי הַבָּיִת וְהָאֶרֶץ כְּמַלְכּוֹת שֶׁלֹּאֲהָ אֶן
 הַתּוֹרָה יֵהִי הַבָּיִת לֹא תִלְמִדֵי חֶסֶד לְהָאֵן
 מִמְּנוֹ וְכֵן לֹא יִמָּשׁ עַמֵּר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפְּנֵי
 אֶת־הַעֲרִית זֶה תּוֹרָה שֶׁהֵיאָה עֲלֵיךָ הַתּוֹרָה
 בְּשִׁבְעֵים לְשׁוֹן וְעָשִׂיתָ כְּתֵר מִלְכּוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל שֶׁכֵּן כְּתֵר מִלְכּוֹת כְּמַלְכּוֹת
 כִּי־בְּיָמֵי שִׁיבְרָתְךָ הַיָּם הַמִּחְרָךְ
 מִזֶּה מֵיטֵל מִיִּצְחָק מִלְכּוֹת הַמִּחְרָךְ
 וְזוֹ מִקְדָּשׁ מִזֶּה מִקְדָּשׁ הַיָּם שֶׁכֵּן
 כְּנֶגֶד וְקָרָא זֶה לְזֶה וְהָיָה וְכֵן
 מֵיטֵל וְכֵן גְּבִי מִלְכּוֹת הַמִּחְרָךְ

סְפִיר כְּשֶׁעָמֵד דִּסְרוּךְ בְּמִדְרֵי וְכִפְסָה הַשֶּׁמֶךְ
 לְטַהֵר מִחֲמַת שְׂמַחַת קְבוֹל הַתּוֹרָה וְיִחַזְקֵה
 הָאֵלִים מִהוֹ וְיִחַזְקֵה עֲלֵיהֶן מִחַ הַקִּדְשׁ
 כְּשֶׁעָמֵד חֲזָק יִשְׁעֵיהוּ כְּלֹמֶה טַבְעוֹת וְזוֹ וְיִחַזְקֵה
 וְיִחַזְקֵה עִם זֶה יֵהִי חֵי הַהֲרִיָּה הַיָּם וְיִחַזְקֵה
 הַשֶּׁמֶךְ לְזַכּוֹת וְלִקְדֹשׁ אֶת־הַהַר וְהָיָה אֶתְּנוֹת
 הַשֶּׁמֶךְ הַיָּם חַתּוּם חֲזַל הַהַר וְגַם חַתּוּם
 וְזוֹ וְהָיָה שֶׁם מִשֶּׁהָ דִיעַל מִשֶּׁהָ לְאֵלֵהֶם
 הַחֵף הַלֵּן מִצְוִינֵת כְּעָבוֹר קְדוּשָׁה סְקִידָה
 הַחֵבֶה וְעִיף הַהַר הַזֶּה כְּכֹל הַהַרִים לְהַזְקֵנָה
 זֶה־כֵּן תִּבְחָזַק מִצְוִינֵת כֵּיף אֶתְּלִינֵךְ
 וְלִהְכֹר שֶׁהָיָה יוֹתֵר כִּי־רַב לְהַר מִשְׁאֵר הַעַם
 כָּאֵשׁ חֲכִילֵת כְּרֹאשׁ הַהַר כְּלֹמֶה יֵהִי כָּאֵשׁ
 לְעַבְרֵיךָ עַל תּוֹרָתוֹ וְיַעֲלֵה הַהַר מִשְׁכִּיל
 שְׂמַחַת עָשִׂיתָ בְּבָצֵרִים כְּמַעַךְ הַהַר

וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה

וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה
 גְּתִרּוּמוֹת בְּכֹרֶשׁ זֹלָכֶךָ כְּרֹאשׁ כִּי תִשָּׂא גְ
 תִרּוּמוֹת עֹמֶדָה כְּמַשְׁכֵּךְ תְּרוּמַת שְׂאֵלֵי חֹץ
 גְדֵה וְתִרּוּמַת אֹדֶכֶם וְאִישׁ אֲשֶׁר יִצְבֹּן לִבּוֹ
 הִרִיב כְּעָמֵד טֵף תִּרּוּמָה וְגַם כְּכִי תִשָּׂא
 יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ לִי לְזֵן אֶת־לֵוִי וְיִקְחוּ וְזָאֵר
 וְתִרּוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ תּוֹרָה כְּלֹמֶה קִימוֹת כֹּל
 הַתּוֹרָה זֶה־בְּכֹפֶךָ וְנַחֲשׁוּ הַיָּם חֲמֵשׁ עֶשֶׂר
 מֵיךְ כְּנֶגֶד כֹּן שִׁיר הַמַּעֲלוֹת כְּמַפְרֵת לִיטֵן
 שְׂכָחוֹת מִגְּדוּד לֵךְ שֶׁ הַגְּדוּלָה נִהְגְּבוּךְ
 וְהַתְּפִאֵרָת כֹּן וְעָרֵת תּוֹשֵׁלִים מְשִׁיחַ רֵךְ
 מִשִּׁיחַ יֵהִי כְּלֵךְ עַל תְּפִיפָה וְעֵי טֵלִים
 יַעֲקֹב טֵלִים כְּבָעֵרִים וְהַעֲרִימוֹת יִסְעוּךָ

כָּוֹן לַמִּשְׁרָפִים וְלֹא הִכְרִיזוּ שֶׁבַח מִשְׁכָּן כְּנָגֵד
מִלֵּאמִסּוּ עֲשׂוּיִם אֶת הַכִּפְרֵת עַל הָאָרֶץ וְיִצְטַח
כְּנָגֵד כֶּפֶץ הַכְּבוֹד וְאֵל הָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת הָעֹלָם
שֶׁנֶּחֱזַק הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הָאָרֶץ כִּי הָאָרֶץ כְּנָגֵד
הַכֶּסֶף מִן הַכֶּסֶף נִלְקָח הַלְוִיִּם לְכַךְ בְּאֶרֶץ
כַּתּוּבָה שֶׁהָיָה כְּנָגֵד הַכֶּסֶף מִכֶּסֶף שֶׁנִּי הַכְרִיזוּ
לִמְשָׁה שֶׁהָיָה כְּנָגֵד מִכֶּסֶף לִמְשָׁה הַכֶּסֶף מִן
אֶרֶץ הָאָרֶץ כְּנָגֵד הַכֶּסֶף תּוֹרָה אֲתוֹרָה וְיִצְטַח
מִלֵּאמִסּוּ עֲשׂוּיִם וְעִשִׂיתְּ שִׁלְחָן כְּנָגֵד זֶכֶן
הַשְּׁלֵכֹת וְעִשִׂיתְּ אֶתוֹ זֶה צִוָּה שֶׁהַמַּלְכִים
יְהוּן תִּלְגַּדִּי חֶסֶד כְּגַד צוּר וְשִׁלְמָה וְעוֹד
הַשְּׁלֵחָן וְעַל שִׁלְחָן שֶׁלְמָה וְעִשִׂיתְּ
כַּמְּנַחֵת וְעַל שֶׁהָיָה מִשְׁכָּן עוֹרָה
וְכַבֵּת אֶת כְּנָגֵד כְּנָגֵד וְאֵל שִׁישׁ שֶׁהוּן
לִיכִי הַמִּשְׁחָה עַל אֲרֵבַע הַפְּיֹתָהּ כְּאֲרֵבַע רֵיחֹת
הָעוֹלָם יִשְׁוֹנֵה וְעִשִׂיתְּ אֶת הַצִּיִּים מִלְּבַיִת
צוּר וְעִשִׂיתְּ וְעִשִׂיתְּ כִּי הַלֶּחֶם צִוָּה לִשְׁמֹרָה
וְהַגִּלְגָל יִהְיֶה לְכַבֵּת הַמִּפְרָשִׁים אֶת הַמֶּלֶךְ
אִשׁ חֶסֶד אֶחָד יִכְבֵּשׁ לִיב חִישׁ וְזֶה
וְעַל עֲרֹחַת וְכַבֵּת כִּי הַלֶּחֶם לֶחֶם כֶּסֶף
לְכַבֵּת הַמֶּלֶךְ כֵּן עֲרֹחַת שִׁלְחָן לְהַקְדִּיחַ וְיִצְטַח
שֶׁלְמָה הַמֶּלֶךְ וְעִשִׂיתְּ מִנְחָת זֶה צִוָּה
וְעִשִׂיתְּ שֶׁבַח וְהַתּוֹרָה תַעֲשֶׂה הַמִּנְחָה
וְעִשִׂיתְּ בְּכֹחַ שֶׁשֶׁמֶת מִיְהוָה וְעוֹד וְעוֹד
וְעִשִׂיתְּ לְמִנְחָת עֲשֵׂה מִנְחָת לְבַב
וְעִשִׂיתְּ לְכַבֵּת הַמֶּלֶךְ וְעִשִׂיתְּ
וְעִשִׂיתְּ שֶׁבַח וְעִשִׂיתְּ שֶׁבַח וְעִשִׂיתְּ
וְעִשִׂיתְּ תַעֲשֶׂה הַמִּנְחָה יִכְבֵּת
וְעִשִׂיתְּ שֶׁבַח וְעִשִׂיתְּ שֶׁבַח וְעִשִׂיתְּ

הָיָה זֶה אֶחָד זֶה הַמֶּלֶךְ מִהַ כְּנָגֵד מִהַ כְּנָגֵד
וְשִׁשָּׁה קָנִים וְשִׁשָּׁה בְּרִיחַ תּוֹרָה וְשִׁשָּׁה כְּנָגֵד
וְכַבֵּת מִשְׁנֵה הָאָרֶץ וְכַבֵּת מִשְׁנֵה הָאָרֶץ
כְּכֹסֶף לְכַבֵּת שִׁישׁ לְכַבֵּת יִשְׁוֹנֵה לְכַבֵּת
שֶׁלְמָה קָנִי מִנְחָה מִצִּדָּה הָאֶחָד אֲבָרָה
יִצְטַח וְיִעֲקֹב וְשֶׁלְמָה קָנִי מִנְחָה מִצִּדָּה הַשֵּׁנִי
קָהֵת עַמְדָּה מִנְחָה אֲבָרָה יִצְטַח וְיִעֲקֹב
שֶׁלְלֵוִי מִשְׁכָּן וְעִשִׂיתְּ קָהֵת וְעִשִׂיתְּ מִשְׁכָּן
וְלֹא בְּאֶרֶץ לְכַךְ זֶכֶן כֵּן לְכַבֵּת וְלִיכִי כִי
הָיָה הַמִּשְׁכָּן כְּנָגֵד לֹא וְקָנִים הוּן לְכַבֵּת
הַמִּשְׁכָּן שֶׁלְמָה גְבִיעִים מִשְׁכָּן וְעִשִׂיתְּ
הָיָה לֹא קָנִים יִכְבֵּת גְבִיעִים כְּנָגֵד כִּי כִבֹּת
הַתְּפִלָּה לְכַבֵּת הַקָּנִים כִּלָּה וְעִשִׂיתְּ
וְעִשִׂיתְּ מִנְחָת זֶה צִוָּה לְכַבֵּת וְעִשִׂיתְּ
עוֹרִים שִׁישׁ לְכַבֵּת מִנְחָה וְכַבֵּת תַּחַת שֶׁנִּי
הַקָּנִים מִנְחָה וְעִשִׂיתְּ וְעִשִׂיתְּ תַּחַת שֶׁנִּי
מִנְחָה הָיָה לְכַבֵּת קָנִים כִּי לְכַבֵּת הַמִּנְחָה
וְהַמִּנְחָה נִקְבְּרוּ בְּתוֹךְ הַמִּנְחָה לְכַבֵּת
כְּכֹסֶף כְּנָגֵד הַתּוֹרָה שֶׁהוּן מִשְׁכָּן
וְעִשִׂיתְּ בְּרִיחַ יִשְׁוֹנֵה כִּי הוּן עֲתִידָה לְהוֹנֵה
מִנְחָה לְעוֹלָם שֶׁנִּי וְהַלְכּוּ גוֹיִם לְאֹחֶיךָ מִנְחָה
שֶׁבַח כְּנָגֵד לְכַבֵּת צִיִּים שֶׁהוּן מִנְחָה
כֵּן נִרְוֹת נִרְוֹת יִשְׁוֹנֵה וְעִשִׂיתְּ
וְעִשִׂיתְּ צִיִּים אֲשֶׁר אֶתָּה מִנְחָה
כֵּן הוּן לֹא גְבִיעִים מִנְחָה מִנְחָה
בְּרִיחַ גְבִיעִים וְעִשִׂיתְּ תַעֲשֶׂה עֲשֵׂה
יִשְׁוֹנֵה עֲשֵׂה כְּנָגֵד הַמִּנְחָה וְעִשִׂיתְּ
תַּחַת מִנְחָה וְעִשִׂיתְּ מִנְחָה וְעִשִׂיתְּ
עַל לְכַבֵּת וְעַל לְכַבֵּת חֲבִלֵת מִנְחָה

חמשים ללכות כנגד ז' יום מציאת מצרים עו
 מות תורה חמשים קרי זהב כנגד חמשים
 שערי בינה שבתורה להלכות לו לאות לאות
 ולפיכך שחביב לו ישראל בשפת הידיעה ה' א'
 הקצונה מלאו דיוש כך הקצונה ה' א' נ'ו
 יק' ויעד את נוח זה בית המקדש מציעו
 ומחובנו הקצונה ק' ה' ה' הקץ שתגלבו
 יונה תמה מקבלת הלולאות מקבלת חסר
 מקבלת בת התורה כתנה מקבלת משה צ'
 קבלה מפיני ומקרה ליהושע ויהושע לקניס
 וכו' מקבלת וזהו אשה לאחתה ויסאו עהו
 ועשית ידיעות עזים יריעות כנגד השמים
 וכתבנוה שמים פריעה עזים צ' השמים
 עזים וקשים וכתבנה חזקים כראי מונע על
 המשכך עשתי עשרה לך יה' הקצה כצנול
 לך ב' וכתבין שדי יליך עשתי עשרה ידיעת
 כנגד ה' חמשים ו' א' ארץ ארץ היריעה
 שלשים פחמה ורחב ארבע פחמה הידיעה
 האחת הם מאה ועשרים אמה כנגד ק' פנים
 שהיה משה צהר וכך שנותין וחברת את
 חמש הידיעות כנגד ה' חמשים ואת ששה
 כנגד ו' ארשים וחברת בגי התורה ומלת
 את הידיעה הששית היא האחרונה דמזכל
 כך גמר ופיוס כולל כגון איתת התורה
 כשגומר אומ' שני מעו פיוס המרשה ובין
 כזמירות כל הנשמה מתגדה שני מעו כל
 הנשמה ששם פיוס הזמירות והצות את
 הקרשים כלולות והפחות הכחות יגה ומגה
 לכחותו לכחותו כח כח וכח כח וכח

שלו משה לחול פסוק השמים השמים
 משה על הארץ ועשית את הקרשים למג
 עני שטים עמדים עמדים כנגד המלכות
 וכתב שרפים עמדים עשר אמות ארך הקצ'
 העולם ועשר היצירות שתי ימות לקרש האו
 שתי תורות שכ לוחות נשלכות עשל כת
 משל לפתק שהיתה לו כת קטנה כשהגידלה
 האמעה לה פליך חסדי עדה כצנעו
 כך עשה המשכך לזכר עם משה דא' י' א'
 מלכשת המשכך כמו מלחמה מלכשת
 תכשיטה לכחות נגבה תימה נגב' לך
 עמי לא נגבה כנגד אברהם שלבו הלך
 ונאנע הנגבה עשרים אר' כנגד עשרים
 יצירות יה' שונות ו' שנות כ' א' כנגד
 צורות ער אברהם נארכים אברהם
 כ' כנגד כ' יום שלמות תורה ו' ל' ל' ל'
 בעל עטף מוח וחרכים אר' כ' כ' כ' כ'
 ה' ל' צריקים שהם אר' כ' אר' כ' אר' כ'
 ועי' י' ע' ע' תעשה ו' א' ש' א' א'
 ושני אר' ש' תעשה ל' א' צ' ש' ת' ת'
 שכתב ושבעלטה ל' א' צ' א' א' צ'
 כ' א' ע' עליון צועת העולם כ' א' א'
 לקצה מחלך ת' שנה וזהו ל' א' א' א'
 מקץ לעת א' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
 ת' שנה דא' ל' א' א' א' א' א' א'
 ק' של ישראל י' א' א' א' א' א' א'
 כירכנים ויהיו תאנים ל' א' א' א' א'
 וישראל כתאנים ומחברים כ' א' א' א'
 ומשום חסך על בלה ישים עליו ל' א' א'

ערך אתו אהרן ובנות נר מערב" ואתה
 הקרב לך את אהרן ג' אהרן כשנולד כנגד
 ג' אבות לכהנו לי ג' פעם כפרש כי שלשה
 עתים גדולים שאנו כפרשה ככהוה גזולה
 ג' שנה אהרן שימש ככהוה כמען לי אשר
 מלאותיו וזמן חמשה מלה רמז ארבעים שלש
 נכלאו רוח חכמה חשך ואפור ומעלי אנו
 בגיל מלאך בשעה שהכהן חגור נאפוד היה
 דומה כמלאך והם יקחו את הזהב ואת התב
 ואת האדמה ואת תול הש ואת השש ששכרה
 תי" בלא מקיים התורה ושש אשר מהו
 משך אשר כלי זר' שתי כתבת חכמה
 כנגד משה ואהרן דא כנגד שני משיחים
 והשכ אפרתו ושכח אפרתו אנהו תורה
 את שתי אצני שחם שהם נטה ששה
 משמתם על הארץ האחת שלמע שאמר
 השבטים שבע ישראל עי להיק ג' אחד תיבות
 וזה ששה משמתם על הארץ האחת ועקב
 אה כרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ששה
 תיבות נזהו ואת שמות הששה הנערים על
 שמות בני ישראל שמת חסר כל בשעה שבקש
 לצרם כינס השבטים ומה להן שהם ילול
 להן את חזק ומגרו ששגיט לי לא ג' אחד לפי
 כך שמת חסר" מאכצת זהב תעשה משכנות
 כמלאים נשכנות שכתבות שישל זהרין
 כמצות את שתי האצנים כנגד שני לוחות
 אצנים אבב זכרון לבני ישראל זכר חסר ון
 שפעם לא רינו נענף על ידי חשך ומפור נבג
 שני לא היו אורים ותמים ונשא מחזק את

שמונתם מלאן מן שלש לטף שכתב הוי
 מלכות ששנים חכמים והוא לכן שמונתם
 כות" ועשית משכנות זהב ג' תבות כפסוק
 כנגד תיבה שהיא משולשת ושת שרשרת
 זהב אהור שרשרת שר שרת כלוג הכהן
 שהוא שר וראש פאשר נכנס למצות לפי
 הקפ"ה דא ושתי שרשרת כלו מכל וגבר
 שהם שרי ישראל שר שר ון רבג שר שר
 וכן מיטל שריים דא ושתי שרשרת כלו
 סוף וכהן מוכר שר שר ון שרים על ארץ
 ישראל שהיא תכרה ותיך שם כינס מלאך
 ומה אחד" ועשית חשך בשפת חלף כרמי
 משיח שיהא שופט ישראל על פי החשך וליא
 להנחה עינו יש"ה זרת ארכו ונתת חכמו
 כנגדו שמים כצרת תכף וזרת ריזות ג'
 לורים אבן כנגד ג' דגלים כווד אדם כלאה
 ובראת הלווד האחד טיתך כצונית לפניה
 כלוג כנגד העליונים וכת אצל פלאה נקת
 ב"ש ונקף כגיה גברית ובראת לעין כרף
 ושל ושל האש זרעו כרף נפך למפר ויאלם
 כגיה ירושלמי וכת מדיין כבוך אכנך ויעו
 כמכירים וזהו נפך" לעם שבו ואחלמה
 תודיש אודות שמות לעום שבה כלומר
 כולם הם שבה לישראל תי שיש שהם יספר
 שהכהן דומה למלאכים וכה במלאכים ונתן
 כתי שיש" ושהם ככרף תוספת ון לפי ששם
 כנגד יוסף והופיך ון ככרף שני כנו ומפור
 ואכרים לכך כלו שתי אצנים היו לו כנגד שני
 שבטים יהיו מלאותם מלין כול המלאכים

לפי שהם כמגלים ישרים זכות ונזכרים למע
הקצה בגלמותם כול חנותם על שמות
צב ישראל הנה שמות יעקב פתוחי חותם ש
על שמו חותם בלא ו כנגד ו חותמות על כל
אנף לטחיס עשדה אצמס הרי עב וכנגד
עב חותמות שלמס הקדש שהיה בחשב
ועשית על החשב שרשת גבלת מעשה עב
שישחך רמז חצות שהקשרי ישראל
תקרא עבנת לא חנות ועבות זהו חבל שלמשה
כנגד שלמה חנות ועשית על החשב שחלב
זהו נהגין לקדש חשה בטבעת שתהלב
כנגד שני אלוחות וטוחה מתשתי עבתות
הזהב על שם בחבלי אדם אמשם בעבותות
אחזה ותקן על שתי המשבצות תתקן שמה
היו טארק ישראל לעמדת סחבתו שישראל
מחוציק לחתמה לראתו שני וחום אדוקים
בש להיכנס זהו לעמדת מחבתו וזה החשב
עומדו היו כנגד המלאכים כי הכתף הלכש
טוב בלאך היה וזהו לעמדת סחבתו לעמדת
המלאכים שנכתף חבדת אשה לאחיה ככנס
וזה שלכתף כמעל כמו שרשם עמרים
מבגללן ותיע עדהו טף שכתף לעמדתו
לחף יגשח אומנים לעמדתם ודכמו ג' עש
כסוף זה כנגד המלאכים ושלש פתות אומ
קדוש קדוש קדוש ה' ה' ה' ברגמ' לך
כסוף להקדש כמקולן ש' השבטים כמקולן
כסוף להקדש כי שמותן כמקולן כסוף
כגיה י' את האורים ואת התגים שם שלעב
מקדש אצל המקדש ככל תכלת תכלת

שנה היו ישראל טארק כי תחרא תדג ככוס
טריך תחרא לשון חוד וקצב פיה שריק בלא
חורים וקצבים רמוני תכלת רמוני מלא ו' ילוי
ישראל מצות פרימונים ופעמוני זהב לו הנביאים
בעעף שנ ותחל חוץ לפעמוני כמחנה דף
ופעמוני בגיה ר' נ' כמקף כנפי החיות כי הכוף
כשהיה מעשרת היו החיות פרישין כמכהך
עלין וכת כי שפתי כהן ישמחו ועת ותורה
יבדשו מפיהו כי מלאך י' עצמות הוא על
שולי המעיל כמו שנ ושולין מלאים את היל
והיה על אהרן לשחת אדם הראשון שהיה
לכש כעף כגרי כהונה שנ כתנות עור ו' עש
ועשית ציף כגרי קץ רמז על האשוח חתם
קדש י' והיה על מצח אהרן לכס על
עסקי מצח כחזקא שהציק מכפי על גמי
הרוח ועזי ככס ושכנת הכתנת שש' ה'
הכתנת צ' כמקרא הפתנת כנגד הא' ג' ו' ו'
שכתנות זו מכפרת על מכירת יוסף וספק
כי מתחיל כון וממייס כון כגרי י' כלום י' ש'
נעשים כהנים מכנסי כד לכנות כשר עמה
כגרי שמכפר על גלוי עריות כדאיתיה
בער' כן לכתף כי לקח שלמה למ' צ' הרי
כגרי תשעים כלה צדיק להיות צדיק ריה
כחוח דאיל כחוח ג' מלאים וזה אחד מהם
שהוא נזכר עם הקדחת שלחל המלאכים
לכך כחוח מלא ר' ח' תיבה א תחלתה ומפה
ר' ח' כגרי י' ח' ו' הוא נשק עשירי שנתנה
אברהם כחקרבת יחף נשך תצדוש כל ריה
כחוח שבה ומלה הכת לריח כחוח ל' ר' ח'
כגרי

את המצות לו. **בבית המדרש** יקראו ויאמרו
 חייב יחייב פה בשאר המצוות הכל וקלל אל
 דא רמוז יחייב וכתב רחוק בקרנות ומטה
 את הכבש האחד ובמטה כתאת המטה
 אחל רמז היחוי בגמ' י"ה כי החבלה סגור
 הקדננות בלול ללוי רמז שהלול כהן
 המטה בלול השוכב במטה כתיבת מצע
 החיץ וכתב כתיבת רביעית החיץ רבע וביע
 ית רמז עלבית ומשך שערות שנים
 ויום תמנה יחייב שניה שלבי עתה יהיה תלמי
 בית שני ורמז כחצי מארביים בו קדננות
 וכתב בתיבת שני בתים עמת בתיבת שנים
 כמדת הכקר וכמלה תעשה ובמטה
 נאום כמדת הכקר וכמלה וכמטה תעשה
 לשון נקבה זה ניסוכה שלמנחה זה השם
 שעבדלי במטה לכך לשון נקבה כי מנחה
 לשון נקבה ונמנו לשון זכר זה היץ שיין
 לשון זכר להוויענו כעין היץ והשמן
 ונוערתי שמה לבע ישראל ונוער וזן בבית
 ראשון ושכנתו בתוך תי' וסביבתו ששנים
 עמד משכך שילן לשכך בתוכו לעלמי
 שנה עמד הבית וזכית אתו אחי טחור
 את גגו בתיבתו עת העסק בתורתו
 סאן מקליר קלית במדבר המטה
 לשנות יתנו בהמה וכתב לשנות יתנו מהם
 בהם רמז על מה צדיקים בלחם טחורים
 המזבח שהיו כפרות שלמים בהמה
 ה' יתרימות שנסף יתסף חמשה חמשי
 תורה את הכרית עי' ש' ש' ש' ש'

בגי' אברהם כי נזכר ששה קדיש בנוכך
 תרכוש כל לרעה כהן רמז להיות נשמע לקום
 לעבדו בשמעתו ובידין כך תכרוש כל תנוך
 ובהנות יקדיש הוא ובגדין הוא מעוט
 ובענין כי הוא זה מהרף תחלה היה כהן גדול
 וזה תחלת הקדושה והכהונה שאחרי וכלל
 הוא מעוט החלב והלילה לכהן איה קדימה
 איה לבנה הקדשה מאשר לאהרן ומאשר לבנו
 ומאשר לאבינו עשה את כל המצוות הקדושה
 מאשר היה לאהרן ולבניו ומאשר לאבינו שני
 שמים היה הכל להנים בשזכו בשלוח גבה
 יא זכו וזהו מאשר לאבינו לשמים
 מזכר שמיאיהם תרומתם ללוי ש' לוי' הם
 ש' לוי' הם אם תשל שלמי הם הקדננות תל
 תרומתם ללוי שלחקה הם שבעת ימי ימים
 הכף כעוס זה יתחיל בשוף וממייים בשוף
 שש בלוג הקדשה שש עם שדל ושמה עמהם
 שגלוחים ילבעם הכף לזרושך ילבע
 שם הכף כי השוף במקום שני שיין ובעל
 את בשון במקום ובשלת לפי כך יש קדיש
 שבעים בכל מקום בעדה ויש קדיש
 לבנים אף הקלעים במקום קדוש רמז בענה
 ממש בפעם היו לקדיש קלים התורה
 ואין נזיר שלמים והבכור והפסח הדישע
 ובכף רמז אותם בחשבון ין כלל אשר לוי
 אחכה כת אתמה ככה חנה שכלל אשר
 כהן נאום בתורת כהנים ולכן אתמה
 פת כל הנגע במדבר יקדיש מעלן האל
 כנות לוי ידן המזבח יקדיש המזבח ידש

כי שהו תמים פלאו לא מלתו ופלאו הוא בדי
המצבה" שהיטבן את הנינות בהיטבו לפר
נות פה כת' למז על הטבת' אחרות כיהוה"ב
ה נרות ואחר כך שני נרות כסוד' יומא' לא
הצללו עליו קטרת זרה רמז על עזת קרדו
שהביאו מחתות לקטרת וכך עזיהו כל זרה
ידע הקצה שכך עתידים להיות ולעשות לך
ענה והקדים מאזים לכך" וכבר מהדף על
קרנתו' פ' גולה ומצוינת בגולה' פ' היה
שליש הכפורים היתה היא חשונה וגולה
לכך פ' עשויה כך' מדי חטאת הכפורים
מזה' גתה טעמים והעבר עונות אחרת
בשנה מדיס"

כי תשא

כי תשא את ראש בני ישראל
מקדון אל כפוס אחת בשנה רמז זה יום
הכפורים כי מנין כל הנשמות וכל הצדוקים
לפניו וזהו כי תשא את ראש בני ישראל מנין
ולכך נודים עבור הנשמות צמותו יום
ראש בני ל' הרב הוא ראש' ונתבוא יט' לר
נפשו ענין א' על יום הכפורים שנותנין
בעבור הנשמות' זה יתנו' זה שבטים'
אין תדומת י' ועמיד ליה העמיד' ל' ל' ל'
ע' העמיד הלא הוא עשירי והכל שליו ומה
עדין לתרומתו וכת' כי כמך הכל ומידך
מנוח' כמנו' כפורים הכפרים כת' חטוב
מנו' פ' יום' ועשית כבוד נשת כנגד התא
מדיא ט' אחרת כפול' וכמנו' ל' חזרה'
ד' חזירות כפרשה זו אמ' ר' יוסי כל כבוד
שתי ב' ג' ע' שידועו מנו' 4 נהגים'

בגשמים' א' המצבה ללוח וכל קרבן מנחותך
במלח תמלח' ונתהקח לך בשמים ראש' חמש
זה הקצה' שיהא ראש שלך' מדי דודו וחמש
מאות' מדי כת' כל מי שהקצה מדיבאן ניסוח'
ומד בעולם הזה הוא דודו וכך תוריק לעולם
הבא' וק' נמך בשם' וק' נמך בגי' גברי' א' זכת
הגשים ומאזנים זהו כנגד חצי העולם נמנע
בעפיטה ט' ל' שעה ל' כך קרינן בשם חמש
ומאזנים' וק' זה יושלם נפת המאזניש
וכת' הר זה קנתה ימינו נמצא בית המאזניש
צאני' זע העולם ומהלך' ל' שנה לכל חוה'
בשם ב' שם בבית המאזניש' וק' זה זיוונו שם
שהיא נשדפת צדירות א' תהא מושלת'

ושמך זית זה המכניח שנמצא בשמן המעלה'
רקח מדי קחת' מדי קחת ישראל כל' ל' ל'
מדי לעשות לוקחים ומקבלים שמים' ל' ל'
יהיה זה לי לדרי' כס' רמז' כס' שהיה לך
לא היה חסר כך הפח שנמשח ממנו הנמך
וכליו והמלכים והנהגים לא נחסר מ' ל' ל'
עך השבטים לא חסר שבט אחד מהם גמדי'
ושבטא לא עלי' ק' י' יהיה ל' ל' ל' ל'
בו המלכים' קח לך שמים' חטוב' חמרי'
וריוח פ' קח' שמים ט' ושחלת' י' א' הני'
כנגד י' א' שבטים' ועדיין שם אחוץ לקטרת
היה מעלה עשן כל שהוא א' תחשוב זאתו
יהי י' ב' זהו כמנך כד בצד' ועשית אתה
קטרת ר' קח מעשה ר' קח ל' כת' רמז'
שעדת קדח ל' על עמקי הקטרת של קח
הגשים ומאזנים מחתות' מעשה ר' קח'
במלכים'

אהרן וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל
 כי זה תחלת ויבה שלמעשה וישראל וישראל
 וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל
 על שם נון וישען עגל מסכה מלכה וישראל
 עשו לעגל כמנו מלכה אשר העלון לעגל
 וישראל העלון לא שיענה שרד וישראל וישראל
 של ישראל וישראל שלח נתנו הכבוד לעגל לבדו
 וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל
 וישכמו ממחרת וישראל עבדו על התורה
 ויעלו עלת עלת כית חסד בלג עולה
 חסרה וכגומה וישראל וישראל וישראל
 בהם ומכילם אפי כמנו מלכה וישראל וישראל
 על ידי מלכה וישראל וישראל וישראל
 גדול אותך מלך וישראל וישראל שש שאת אפי
 לגוי גדול וישראל וישראל וישראל וישראל
 יעה והוא מלך וישראל אשר טבעת להם כן
 בתורה שהיא כל מותרות ארצה את ארבע
 זרע כם זרע ששים רבוא וישראל וישראל
 לעולם חסד כן וישראל וישראל וישראל
 אף נוחלך עכשיו לא מוכר בעולם וישראל
 כח לעולם סודות עולם שהם טעם ומכונה
 מבט אדם ושאיך שום אדם אכה לבוא לא
 טף וזכאי טעם וכתיב וישראל וישראל
 כח יזכה לאותו עולם לכך לעולם וישראל
 משע עבדיהם כתיב וישראל וישראל
 בתים שאר כתיב וישראל וישראל וישראל
 שכלחות כש היו עומדן וישראל וישראל
 לחים וישראל מעשה לחים בתלות בריאד
 מעשה ברא שיען וישראל מעשה לחים

ב' מלאים בקהלות זבובי מות יבאיש שמך ר'
 רוקח כ' זבובי מות יבאיש ענת קרח שהיו
 חיבין מיתה לפי שנתקנאו סודות הטהר ש
 שנגשח בשגף המשחה וישראל ושחקת וישראל
 הדף כל יום היו כותשין אותה כמכתשת וכוס
 הכפורים היתה דקה כף הדקה והקטרה
 אשר תעשה לו וישראל כמפוס וראש הפסוק
 וסופו וזה כי אפי עשר מנגיף באין לקלות
 כראיתו כפיהות קראתי בשם בעלל בעל
 לא היה בעלל שלל שהיה זריז לעשות
 מלאכה כתיבה וזהו בעלל וישראל וישראל
 וישראל אהליא כבאלו היה באהלי הכתה
 אשר עליו ואת תורת שהיה בו התורה וישראל
 ואת מלכה כ' כפייה כנגד ט' שמור
 למלאכה כתיב וישראל וישראל וישראל
 תורה כי הכיור כנגד התורה ושמתם את
 השבת ושבתם שמירה וישראל וישראל
 הכפיש ההיא מקרב עמיד לית כות' כתיב
 עמיה ששת ימים בית וישראל וישראל
 לשמרה מסוף וישראל וישראל וישראל
 וישראל מצוין עליו להכרישו וישראל וישראל
 את השבת לעשות את השבת הת' כולם
 ה' תיבות עף בגי' ל' כנגד תואם השבת
 ביב וישראל וישראל וישראל וישראל
 וישראל על היץ אות היא לעולם לעולם כח
 לעולם לעלות ולגדל וישראל וישראל
 כפלתו כח עלובה כלה שזיטה בתוך
 חוסתה כן וישראל כ' בשש ששה טעם
 כתיב כ' שש שעות ולא כ' וישראל וישראל

והביטו אחרי משה בנתיבן לי את אשר יקראו
 ויהי שדקרו והרגו את חור כמעשה העגל
 פנים לפניו טושר ידבר ויש לרעהו כמו
 שהרצ מצדד ומטביר פנים לתלמוד כך היה
 האדם מעביר לו פנים לגשה ומשדות והוא
 בן נזק נער לא יאיש מתוך התקלה מתוך הלה
 של תורה והיה משה מלמדו הכל נאמר בפי
 יאיש ונאמר להלך לא ימוש פני התורה מפני
 הרי מדבר בדברי תורה ואם לא יאיש מתוך
 האהלה והענין היה על האהלה בעוד שיהושע
 נאמר סוף לא יאיש ונאמר להלך לא יאיש עמוד
 הענין יאיש הרי היה ענין יושע בן נזק סוף
 את דרכך הרעבי חסד ון וירכך חסד יול אמע
 שאם הוויעב נא את דרכך לא בקש סלמנו
 להוויעו כל דרכו כי לא היה רשאי וזן מדע
 ויד עני כלום יהי עני כה הו כהת בשקף
 עדיף בשאר עני מן התיבה מן לו מתלוצא
 אותו עם עני מן הגלות וזה הוויענין שנים
 עני הו עני נא כגיס יקן והטותי לך ואלתך
 כמו לך נחה והטותי מעשה לך מנחה ויטותי
 אם ידך פניך הלבים לתעלבו לתעריבו
 ביד מליך הולכים לא רמס מלכא הלווא
 כלביתך עמנו הלווא כה שתלך עמנו מלב
 מסעות מלב חמתך רסעו מפילונ ויחטו כפולע
 יש מלב וזהו כמנין הלווא מלב מסעות כלבתך
 עמנו הראב נא את כבודך כבודך כה לא חיה
 רשאי לבקש ממנו להוויעו את כל כבודו
 לבך חסד אם מעביר כל טוב על פניך

אמר חרה בספסות מפתות כל טובי לונגלף
 של צדיקים טובי פאת מצ נפסם נפסם
 של צדיקים טובי לונגלף כפש ההננס וישן
 ועמי את טובי ישבעו אחי שתד להלך טובי
 נפש ההננס כך טובי הואמר סוף פני צדיקים
 פי לא יראני הוויס נחית תכלן פלאי חסד
 ידך יכולתך לראות נחת וראים אפלו מתוך סוף
 כהן ודמות פניו כפני חיים לא יתנל הוויס
 וחי אלהיון אפלו להו אינו רשאה ונעמת
 על הצור תיקוף על צבות אברהם ואנוכנות
 על הצור זה אברהם של הביטא לצור הנפס
 לא אברהם חכים הצור ל מניח רפאל
 כמו שאמרנו ולפי זה יתן רפאל הוא העמוד
 לאחורי הוא רפאל והצורתו אהרן וכלל האות
 וזהו טוב לבס לראותם וראיתא את אהרן
 אכל מליך העמוד לכי הוא מליך שלמהמה
 וסגם לא אראה לך כי זה הוא סכנה לשהל
 וזהו אוריל המליך וחכמתו וזהו ופני לא
 יראו אוריל פסל לך שני רמז שלך ג
 לוחת בפסוק זה ג' טחים ענין לוחות
 לוחות לוחות לענין רבים הרי לבי טחים
 ידכך ושה רחמן והיה כבוד לבקד דומ
 נהיה כבוד והזמון לבקדו שלטום הסו
 זא לבקד קר ביה לבקד כונו לחסות ליועם
 יז ולבקד בהיכלו וישם שמה בבקד
 להרי במהדה היה מספס פשה לבקד
 ייעל לא מבווא רמז ספוא עשה לבקד
 ומבוא בתוך העננים וכן ויחטו ויחטו
 לאחל מועד ליכר אתו ויחטו ויחטו

וְזוֹ הַתּוֹרָה שֶׁנֶּכְהָלָהּ לֹא כְפִלְאוֹת הִיא מִמֶּנֶּה כִּי
אֵת מִזְבְּחֹתָיִם תִּתְּנוּ מִזְבְּחֹתַי חֹמֶר וְשִׁמְנֵי
שֶׁלֹּם הֵם הַבְּלִיָּה וְיִיָּהּ וְיִיָּהּ כְּלֹם כְּנֶגֶד מִזְבְּחוֹת
שֶׁלֹּהֶם לְכַךְ חֹמֶר וְשִׁמֶן וְאֵת אֲשֵׁרֵי תְּבִרְתוֹן
אֲשֵׁרֵיהֶם לֹא נִחַם לֹא אֲשֵׁרֵי כְּלֹמֶה שִׁירֵי
הַכּוֹרֶת לְהַךְ בְּרִית לֹא תִשְׁחָחֶה לֹא אַחֲרָי
לְגִוּוֹה וְנִכְרַתְּ שֶׁלֹּה תְּחַלֵּף בְּלֹא שְׁלֵמֵי
לְכַךְ הִיא גִוּוֹה וְכֵן יִיָּהּ אַחֲרָי גִוּוֹה וְנִכְרַתְּ
שֶׁלֹּה תְּחַלֵּף בְּיִיָּהּ לְכַךְ לֹא גִוּוֹה לְהִיָּסֶה
לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ וְכֵן לִי אֵת חֶגְ הַמִּצְוֹת תִּשְׁמַר
רַחֵם אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ שֶׁהִרִי אֲדִירָ
שֶׁאֵיךְ בְּהַךְ נִמְשַׁשׁ שְׂכֹחַ הַמִּצְוֹת עֲשֶׂה כֹהֵם
שְׂפָטִים כִּשְׂפָטֵי שָׁמַיִם יִשְׁדֹּל מִגִּזְרֵי הָאֵל לְמִדַּת
שֶׁאֵיךְ בְּהַךְ נִמְשַׁשׁ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאֲבִיב יִצְאֶתְהֶם
הָאֲבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הַחֹדֶשׁ כִּשְׂרֵי הָאֲבִיב
שֶׁאֵיךְ בְּהַךְ עֲשֶׂה נִחַם כִּי תִתֵּן לְכַךְ עֲשֶׂה הָאֲבִיב
וְכִיֹּם הַשְּׂבִיעִי תִשְׁכַּח בְּחֹדֶשׁ שְׁתֵּיֹם כְּלֹמֶה
שְׂתֵּיֹם נִכְשָׁוֹת לְאִים כְּשֶׁכֶּת זְהוֹ נִשְׁמַח יִתִּירָ
תִּשְׁכַּח בְּחֹדֶשׁ וְכֵן צִדִּי תִשְׁכַּח תְּשִׁיבֶנֶה
וְתַעֲבֹד לְהַיָּבֵה וְחַג שְׂבָעִית שְׂבַעֲתֵי כֹהֵם
עֲצֵרֶת שִׁישׁ לֹה תִשְׁלֹוֹתָ כֹּל שְׂבַעֲתֵי לְכַךְ
שְׂבַעֲתֵי כֹהֵם כֵּן הָאֲדִירָ לִי שֶׁכֶּסֶף בְּכֹהֵם
לְשֵׁם לְהַפְרִיד הָאֲדִירָ וְשֶׁלֹּם כִּי הָאֲדִירָ לִי
זִיץ הוּא דִיץ וְאֲדִירָ לְכֹלֹם יִשְׁעוֹ תַעֲזֹבֶה
יִחְפּוֹךְ מִדַּת הַדִּיץ לְמִדַּת רִחְמֵיֹם לְכַךְ אַחֲרָי
הֵשֶׁם וְכֵן כִּיֹּם הָאֲדִירָ הָאֲדִירָ הָאֲדִירָ
דָּן וְשֹׁטֶל לְכֹלֹם הָעוֹלָם וְהַרְחִיבֶת אֵת
עֲרֻחֲבוֹתֵי כְּזֹנֹת הָאֲבֹת וְהַבִּית וְלֹא יִחְזַק
אִישׁ אֵת אֲדִירָ גְּלִפְתָּי כֹּהֵם לֹא יִחְמוֹ
אִישׁ

קָרָא בְּשֵׁם וַיַּעֲבֵר יָדָּ עַל כְּפֹלֵיֹם כֶּסֶף בְּכֹהֵם
יָדָּ לְעוֹלָם וְיָדָּ גִוּוֹה לְכַךְ יִשׁ כֶּסֶף כִּיֹּם
לֹא עֲבַר הַכְּבוֹד לְכַךְ מִשָּׁה וְכֵן לֹא יִרְאוּ לֹא
עֲבַר וְהַעֲבִיר מִלֹּא מִכְּבוֹד וְאֲחֵר כֹּךְ גִּלְהוֹן
וְהִדְאָה כְּעִין רִצּוֹנוֹת שֶׁלֹּת כְּלֹמֶה וְזֶהוּ וַיַּעֲבַר
יָדָּ עַל כְּפֹלֵיֹם וְהַכְּפִיץ וַיַּעֲבַר יָדָּ עַל כְּפֹלֵיֹם נִשְׁטָף
עַלֵּיֹם צִבּוֹר וְעֲבַר לְכַכּוֹ וְלִמְדֵי לֹא הִיאֵךְ לִיָּהּ
רַחֲמֵם לְהַתְּעַלֵּף כְּלִיתוֹ וְלִהַתְּכַלֵּל וַיַּעֲבַר
כְּמוֹ שֶׁלֹּחַ צִבּוֹר הַעוֹבֵר לְכַכּוֹ הַתִּכְבֵּה מִעוֹלָם
הִטֵּת עַל כְּפֹלֵיֹם כְּכִיֹּם עַל כְּפֹלֵיֹם עֲמוֹ יָדָּ
יִשׁ כֶּסֶף וַיִּשׁ מִדְּבוֹתֵינוֹ שְׂאוֹמֵי כִי נִמְכּוֹ לְשֵׁנֵי
מִדּוֹת רַחֲמֵים אֵת מִרְחֵם עַל הָאִים קוֹם שִׁחֲלָה
וְכֵן מִרְחֵם עֲלֵינוֹ וְאֲחֵר שִׁחֲלָה וְעֲשֶׂה תִשְׁוֹנָה
הִיא שֶׁנִּי עֲבִיר רַחֲמֵים וְלְכַךְ כֶּסֶף כִּיֹּם לִיָּהּ
וַיַּעֲבַר יָדָּ עַל כְּפֹלֵיֹם וַיַּרְחֵם עֲלֵינוֹ וְיָדָּ
לְרַחֲמֵם וְכֹמֶן לְכַךְ הַכְּפִיץ שֶׁהֵשֶׁם הוּא שִׁחֲלָה
כְּלֹמֶה וַיַּרְחֵם עֲלֵינוֹ שֶׁלֹּה תִחְזַק מִשָּׁה קָרָא הַמִּצְוֹת
לְכַךְ יִשׁ כֶּסֶף כִּיֹּם חֹמֶר לְכֹלֹם נִוְעַר חֹמֶר
לְכֹלֹם יִוְדוֹת נִוְעַר חֹמֶר לְכֹלֹם נִוְעַר חֹמֶר
גִוּוֹה שְׂכֹלֵי הַמִּשִּׁיחַ וְעוֹד נִוְעַר חֹמֶר לְכֹלֹם
חֹמֶר יִד חֹמֶר לְכֹלֹם חֹמֶר וְיִמְחַר מִשָּׁה
וַיַּרְחֵם אֲרִיעָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְהַה מִיִּהֵל כִּיֹּם שֶׁלֹּה
יִאֲבִידוֹתֵינוֹ מִאֲרִבֵּעַ מִדּוֹת יִלְךְ נִחַם אֲרִיבֵיֹם
אֲרִיבֵיֹם כֹּהֵם לְשֹׁךְ אֲרִיבֵיֹם וַיִּוְדֵי יִאֲבִידוֹתֵינוֹ
וְהוּא מִיִּוְדֵי כִי הוּיָתוֹ שֶׁלֹּהֶם אֵיךְ נִכְשָׁוֹת
כֹּךְ לֹא לְכֹלֹם אֲרִיבֵיֹם וְשֶׁלֹּחַת לְעוֹלָם וְלִמְדֵי
וְנִחַלְתֵּנוֹ תְּלִיץ מִעוֹלָם רִחֵם תִּשְׁלַח לְעוֹלָם
וְנִחַלְתֵּנוֹ כִּיֹּם לְהַתְּכַלֵּל אֵת אֲרִיבֵיֹם שֶׁלֹּה
תִּסְרִיחַ בְּמִדַּת כֶּסֶף אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת חֵם

תורה שניתנה לה יום בלתי חתום ^{אלהים}
 שקלה כנגד התורה ושנן ^{למאור} נר
 עזה וכתוב סקצת חלופים ששקנה
 בטאן ממה שנ כפרשת ויחזו לי תרומה
 לעלה נזמ שנק ופאן נזמ ושנן חסיף
 ו רמז כ ששה קכס היו לחמרה ועלהם
 ו נרות זנד מערב כנגד השבת ולכך ^{הסוף}
 בנן בשמים ופאן נזמ ^{בשמים} חסיף ונן
 לידוש כך שנק למאור ^{בשמים} תמיד כר
 מי שהקבה יאיר נר כשמקך בשמים וזה
 שנק למאור בשמים חסר ון וחב שיהם
 וחב מלוחים הוסף ון רמז כ ששה ^{שמים}
 על הימין האחת וששה על השבת הכף
 תנופת זהב ליי תנופת ונחשכ לכותב
 פתים כלא נתנו תנופת זהב ליי ולכך פת
 כ גזולה לרמז פת חכף תנופת פת
 אשר נמצא מתן עמי שלים רחמים רמים
 לתת לניבנה וכל משה חכמת לב בידיה
 טון ויבאן פלוה מוטב לב בידיה פת ^{הוא}
 טבלן כדי ליתן ניבנה בנינות בידיה טון
 ויבאן פלוה את התפלת כטון פלוה טבלן
 מפני הטומאה כחכמה טון איך חכמה משה
 לא כפלק כר איתה ביהא וחכמה טון
 את מבני השהם והנשאם חסר יך להוציאן
 מהשענתן שדינן כעידים ושדים ממש לא
 עגים היו כמון של מעלה נשדים סקצת יך
 לכך נקרא נשיאם פת למאור ולשנן חסר
 למאור למה אורי כלום מה עורך לן כמאור
 לן למאור הוא צריך וזהו למה אורי ^{הוא}

איש וחלב אמנו כ כמאורות כ ככעמים
 נעלמה לחיטור והנאה ובישולו כי על פי הוד
 הלא שנים כמקרא כמשה ובעזרא ואוהא
 עזרא שתנתן התורה על ידו לן שיקמו
 משה את דברי הברית הי מצויעת רמז
 ה חומשין קרן עור פנו ג קרן עור פנו
 כמאן כנגד תורה שהיא משולשת כי קרן
 עור פנו זה שנ וקרנים מידן לן זה קירוף
 פנו שלמשה אהרן וכל הנשיאם חסר הם
 מהסר חסר הנשיאם כלפי אהרן שהנשיאם
 משכילן עמק כנגד אהרן לכך חסר
 וכן הנשיאם שהשרים נשאן ופונקצית את
 העם ולקר הנשיאם פת אתו כהר סיני מתן
 כהר תורה ויתן על פנו מסוה הוא עשר
 מעב כבד משה טאת כש יחפך כרמז לו
 ענן כי קרן עור פני משה נר יה כרן
 שנהקבה האיר עליו חסרת הפרש

זיקה למשה

פרשה א התחילה בהקלת
 שצריך בשבת לצרוש בהקלה לכך כמחמת
 את אשר צוה יי לעשות אתו לעשת חסר
 ון גבי שבת ציבור אמור הרהר מעתה זכך
 כת לעשת כיי לחשב כמו עשתונות ציפור
 מושבותיו ששת ימים תעשה מלאכה
 ששת ימים כנגד ששת למים שנה היה העולם
 ולך שנים הוא ימון שלהם וינס השב
 כנגד יום שכולן שבת סעודה לוד העולם
 ככל משבתיכם חס ומושבת אמלן
 בגלות את תרומת יש תרומת תורת לן

כיד משה לעשת חסד ון להודיעה כל כי
המלאכה היא נעשית מזדלח בליועתיא ^{לשוא}
לכך חסד ון שהיו לא עשה לעשת כגזב
ובכסף ובנחשת לעשת כזה כלום לא עשו
כי הקבה עשה מלא אוחס חכמת לציו"ם
היו להיות בללא סנהדרין חכמת לציוע
חסד לחשב כמו עשתונותו וזהו לב לעשת
לחשב לדעת לעשות כל מקום שהארים
כחן סאו שכתבו שהן כל לא עשו לדעת
לעשת לשון מדשבה נובה סנהדר צבקר
כל המביא נובה בעולם הזה זוכה ומביא
לעולם הבא לכך כת שני כעני צבקר צבקר
איש איש סגולתו איש שלמה עשן ^{המלאכה}
איש שלמה עשה מס יעים לעשת לכך נא
איש איש ויכלא העם מהביא ויכלא שנים
יכלא הגשם בזכות המשך כסף האבול
לעשות אתה והותי תורה כלן התורה עשו
חונה והעוסק בתורה כלו בונה המקדש
עמסכן מקנה חברת וכאן כל מים
במחברת הוסיף מים כנגד התורה שניתנה
לה יום שלשים טונה ארבע אמות הרי
ארבע אמה אמות תשים הן שלה אמה במן
אמות ויהיה אמות כנגד האמות ולכך
ארבע שרה רבקה רחל ולאה וחד אר
ומש הייעות לכד ולא נא כמו בצוותת
המשך וסמית את הייעה ולא נא נא סאן כסל
כיעוסן לאנגמדה המלאכה ולא הגיע עש
ען לכסל את הייעה וזהו שנ נסאן לחבר
לחבר לאחד זמן כשתגמר

המלאכה ויקימו את המשכן למעלה כרת
עשרים קיש וסאן עשרים קרשים כי הקבה
צוה לעשותן שוין מאש כל קיש אחד וכל
כלכך להשוותן ולעמדתן שין לכך נא קרשים
ולא נא קרש בעשייה ולכך בצוואה אשה ל
אחותה כלום לעשות כל הייעות והקרשים
שהיו שוין ולא ידעו כלכך להשוותן לכך לא
נא בעשייה אשה ל אחתה לא אחת אחת
כך תמצא בכל המלאכה והי כתבתי לך
הטעם לדעת כולם לראשו האחד ולמטה
אוח על ראשו הרי עלא וע סנהדרין שהן ימים
ומבונים ויעש כעל את הארץ כעל עמו
עשאו שהיה טהור וראוי לכך נא נא עש
כעל אריות כפרשה זו זהו סאמך חכמה
ארוכות עשה כעל א שנה מן שלען ^{המין}
והכעמי שלחב והאמנעי שלען משכי
קצוותן על יחד כמו קצוות תלתנים ופטהם
איש ל אחדו שלום שש תלמידי חכמה צדק
לפנות שלום ביניהן סימן לכלאטים וכת
עשה שלום במרומו וששה קנים ימים
מצדה היו קנים כנגד קצוות שלמדיקים
כפתר כפתרי ישראל שנמשלו לתור ונב
ינה שנושאן כף כתפלה לפכ הקבה וזהו
כפתר כלה מקשה אחת כלה שסאן
לכלה את קטרת העמים רחל לגן עין עמ
מלא בשמים ומים תחת מד כבו מלאכה
לכבו כבו כבו לוח כנגד איברי ישראל
שהמזבח מפור עליהם ויעש את הכבוד
כיד ג מלמות ון הרי ג ויין הן יח כנגד יח
צבקות

צרכות כי הכהנים היו מקדשים ידיו ורגליהם
 מן הכיור לצורך העבודה ומוף לתכלה צריך
 אדם לטוול ידיו במראית הצבחות במראית חג
 וכן על הכיור היה מעויר מעשה מרכבה
 ולכן נקרא כיור לשון טירה וכירה במעט
 על לשון ציור על הכיור ציירו מעשה מרכבה
 וזהו במראית הצבחות למהות כת לוי את
 את הם ומראה את יי יטב על כמא רס ושג
 במראית לשון שראה כמו שכתב במראה חזקא
 אשר צבא פתח לוח רוח הקודש וכך
 היתחת כנגד המלאכים נעשו כי במלאכים
 כת כעין נחשת קליל והיתחת שלוחשת חיו
אלה פקודי
 זה פקודי המשכן ^{משכן צד רוח}
 כי המשכן שלטה סגור המשכן שלטנה
 וכלל בן אורי צלל נפתר כי זכה למלכות
 המשכן לטה יהודה עשה לית כות רומני
 לצורך דרשה נמכו לטה יהודה עשה ית
 אור צוא אחר שהוא לטה יהודה יעשה
 חת בית המקדש זה שלוח עשה במטה
 שלוח אחיסמך לטה רץ להן טלו הוא
 כח סוף שזכה למלכות המשכן כל
 הזהב העשוי למלכות העשוי וחת העשו
 לכס בגדים רחב צבת מצרים טוח לוחם
 הזהב העשוי בגדי תי רחב על זהב טוח
 לבית המקדש שגם בנובת בית המקדש חנה
 ונופה שוף רמזה בקע לגלות בזכות
 כקע הים מות ככר הסוף לית חת
 המלאך פת כנגד לארץ לארץ בזכות פת

שנתנישדל לארץ אונם לתחום ששה גים
 לעמויים הים וויץ בגדי על לית חת חת
 זהו נים לעמויים לעמויים מלאו לטוול
 ידים שיתן להן בדכה עו בם יי וצפה טוח
 רחב צפה ראשיהם שלישדל ויך עלהם וחח
 כת זהו וצפה ראשיהם שלישדל חסך
 אותם חסך בהם וזהו וחח אותם וחסך
 התנופה תנופה להלל פיד כסך משך תנו
 לו תורה בגדי שכר בצבות בגדי טוחה לה
 יהיה שריו לבית עשו טחי הזהב צבוח
 יט לכת על ית קללות שבוטחה תורה
 דא את כחי הזהב טחי עלהו צבוח ויך
 שיבא ועויר על הסדומה וצפה להחך
 סתן כל סתנה נעשים לו פחים וקצף פתי
 כלמי שלכו נפתל ועקש וחלק על חת
 מקצעים אותן וזהו וקצף פתלים לא פח
 הזהב וקצף פתלים רחב בגדי כחונה ששים
 פחים ומקיש שהחמות נפתלים ופנקשים
 ותיע שהי הכת לובטן שלוחה וצכות
 בגדי כחונה החמות טפלים כקצף כ
 בקדייה כסוף וקצף פתלים וטוחות כת
 קשת ישבר וקצף צבת רחב שהי פתלים
 החמות בזכות פתחי חותם פתו הי
 כי שנותן פתו לול חתו לעולם הטח וטוח
 חתום כערור החיים וזהו פתוחותם
 אבב זכרון זכה רוח מי אנוחך ועיר לפי
 הקצף יזכה כן ספיר חתום פתו
 כמול פתו ליתות כמא הסבור וזהו ספיר
 שנכונה אבב פתו חתום וזהו חתום

זוכים לעבוד ולזנוב והם כאבני יקרה
שר שדות גבולות גבולות אכלו שהם גבולות
נקשרו ליראתו שלהקבה גבולות כשיבאו
לגבולות ארץ ישראל יהיו הענפים והענפים
אותם וכתב מילה כעב תעופיה וכיונים לארץ
וזו מעשה עבת על ידי עבות ועננים ולא
יזח החשך הכהף הלובשך לא יזח דעתו עליו
ולא יתגאה וזהו ולא יזח החשך מעל האפוד
רמוז תכלת חמשה פעם רמוז רמוזים
רמוז כבוד חמשה חמשי תורה פעמוני פעמוני
פעמוני פעמונים ד כבוד ד פורים שיש להן
גמרא ואם תחשוב פעמונים לשנים יהיו ו כבוד
ו פורים ויעשו את הכתנת שש ואת המצנף
שש ה פעם שש ככאן שש תפתר לעוף
כמו ששת ימים הרי חמשה פעם והרי שלשים
כבוד ד צדיקים פתוחי חתם קדש ליהוה
למשה בעבור חבת משה חתם קדש חק
רמז על חק ומילה שהוא חתם קדש ותכל
כל עבודת משכך אהל מועד כמו כלה וחומה
וזו ותכלי ותכל כל עבוד ותכלכל כל
כלכלה ופרנסה את ישראל שבזכות המשכך
כתב להם המצ והשליו נרת המערכה נרת
כתב נר ת פרקה ואת מיתריו ויתדותיה מיתריו
לשון זכר ויתדותיה לשון נקבה ויתדותיה יתדותיה
יה יתדות שלהקבה הם הצדיקים וכר
ותק עתים יתד במקום עומד ויתדותיה הם
הכחמים תקים את המשכך חתם כן לך יתק
הרפה בעבוד זה והצאת את המערה והצאת
הקבולת הם מורדים כמורה בעולם ארץ

נרותיה נרות יה הצדיקים לשון שער יתצ
משה במלכותו את שם המשחה אשה
אשה אבה נמשלה לשם שנ שם על האשך
וכת ושם ימנו יקרא וכשהיו נושאים נשים
לא משח אותך בשם כד אמרין ורך דיגוג
משחך פיר יצית השמך ירא דרבנן
להיות להם משחתם לכהנת עולם לירדתם
להיות כת חסדו ודז שנחפרו במקצת כשען
אותו מעשה משחתם השחתה שלבהנים
מינס שומרים כראוי הוה להם להשחיתם כיו
כי משחתם בהם מוס כם משחתם משחתה
תמה לכהנת עולם הוי שלכהנת עולם רשומה
ורמוזה תקח פת שלכהנת ותתן על תיבת
עולם הרי נת עולם בגיה ירושלים גס בירוש
ישמשו בכהנים הוקם המשכך הו קם כל
בעצמו קם שהכלהיה מעשה שמים ויקם
משה וכו ויתן דשם וכב כזה ה כבוד החומה
תורה ופרש את האהל ויתרוש בגיה ירושלים
כבוד חן המשכך עתיד לעמוד בירושלם ויקח
ויתן את העדות מהו ויקח ויתן לקח אותך
ארוץ עץ שעשה בתחלה שנזעש ארוץ עץ
שטים ונתן אותך בתוך הזהב דא ויקח ויתן
משה לקח התורה ונתן אותה ליהושע משה
קבל תורה מסיני ומערה ליהושע ויתן את
השלחן רמז לקח ערך ששם שלחמת ערוכס
לצדיקים וכתב תשרך לפני שלחן וזהו ויתן את
השלחן על ירך המשכך צפה צפה כת
חסד ה צפה והסתירה לצדיקים וכתמה
ככ וכך אשר צפנת ליראך וזהו צפה
ויעל

מלכ' כל האומ' מזה ברכות ונצנץ מלכ' מהו
 קרבן זתר מן הבתומה ומן הנצנץ כן שכן
 מלכ' קרבן ל' מלכ' מתמר ועולה העשן
 כהקל' אם עולה קרבנו מן הבקר זכר
 תמים יקריבנו דמז על עקידת יסחק וזהו
 זכר תמים" יקריבנו ל' פתח וזהו
 חלוני שמים פתוחים לקבל הקרבנות ולכך
 לפתח וזהו מועד' וכך ושחטן פתח אהלמוע'
 ואמרו חכמינו בזמן שפתחו ולא בזמן שמלכה
 הרוח את היריעה' ופתיך ידו בגיג' עולמ'
 העולם עומד על הקרבנות' ושחטאתם
 הבקרי לפני י' בעמק' אשר פתח אהל
 לחל' דמז המשכן והמקדש בגבול בני דת'
 והפשיט את העולה וזה פשיט שעה עתה
 ראשון כלום הקרבנות היו כלמי הבית'
 ונתחאתה לנתחיה ודשיך בצבחים ונתח
 לנתח' ולא נתחיה לנתח' ולפי שכן ינתח
 בץ תיבת ונתח לתיבת לנתחיה לכך דרשו
 כן" וכיוצא בו פתות אותה פתים וכתבתה
 אותה בץ פתות למתים לכך דרשו פתחות
 אותה לפתותים לא פתותיה לפתותים'
 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח'
 אש שהאש שלח מן השמים מעולה להבא
 מן החדיוט" ואת הפד' דר' תרמ' יב
 מפרשים הדימה" אשר על המזבח'
 כלו על המזבח שלמעלה' וקרבנו וכרעו
 ירחף במים דמז כך יעשה האדם ליריבין
 ירחים במימיה שלמעלה בלחה' וזהו
 וזהו ירחף במים" ושחט אתם עליון המזבח

ועל הנרות הנרת כת' בני אחד ומז על נר
 משרבי ועוד ז' נרות שוין צבד אחד' קטרות
 סמים כאשר תלך מתמר ועולה' וא' צדיק
 כתמר יפרח' ולמעלה מקאיריס נפשותיהם
 של צדיקים' הפרכות ויקטר עליון קטרות'
 תורת' כי הקטרות כנגד התורה קטרות'
 באת ב'ש הרי ו' הרי ו' פתח בגיג' תרי"ג ואת
 מזבח העולה שם פתח העולה היא שם וזים
 לישראל והעולה שם מוחה להיות פתח טוב
 לישראל והוא שם פתח" ויתן שמה מים לרחצה
 ומז לפני גן עדן יש נהרות מים ששם המשות
 זוחעות וזהו ויתן שמה מים לרחצה' ויתן
 מה נשמה" ויתן את יסוד שער החר
 יה' כתבנו למעלה הטעם" ויכל משה את
 ידו בלוג' חשדיו שזכה לגמולה למלכה
 י' שכן עליו הענן יטן' לפני שמש יטן'
 ה המשיח ורמז שעני כבודו הם על המשיח
 ולכך רמז ינוץ' דא גם בומי המשיח יהיה
 המשיח' יומם ויש תהיה השם מאר
 השם הוא' עליך פרא בעי' עתה חתום

ספר זיקרא

זיקרא ל' משה א' של זיקרא קטנה רמז כי
 לקטן ותנוק מוחז' ילין ללמוד כזה הפסוק'
 ולמה מוחז' ילין כך כי זה מוזכר בקרבנות
 והעולם עומד על הקרבנות וגם העולם ילין
 טהכל כיהם שלמים קאת' ונד לבני ישראל
 יאמרת לים' יג בחמש' כנגד יג מוחז' ילין
 ירשת בהת' אדם כי יקריב מכם קרבן ל'

צפנה בצק המצות מה צפנה ולא בצק הבקר
הוא שכן המצות גם הוא צפון ולמה פירש
צפון בצק המצות על העקידה כי תדיר קורין צפון
שטור וצפון לפנו לצפון לכך פירשנו צפון
המצות צפנה רמז כל המצות בצפון קא
בבית עולמים כלוגתא ביומא וכדבחים דא
צפנה כל צפנה צפנה ושמרה לעולל צו
שלי צחק בצק המצות דמו כלו מקדישים
דמו שלי צחק כי הוא לצדק תמיד דא דמו
כל צה לפי שנוסף העצים ודמו דומה לדם
המים כלו האדם המקדיש קרבן זורק ארצ
דמו של עצמו לכך נקראת דמו ונתחיתו
לנחשו כלו המקדיש קרבן ~~לנחשו~~
~~הקדיש~~ ובצק המצות כל ענה
הוא אשה הוא והקדיש כן התורים או כן
בני היונה דומה בשחיטת חולץ כן התורים
ולא כל התורים וכך כן בני היונה מיעוט פירט
לחלית הינהוב שבזה ושבה שפסול
הקדיש כן התורים אולם בני היונה בני
פירט לתחלת היתה בזה וכה ומלק את
האשן מחזיר הסימנין לאחורי העורף ומוק
ונביעה דמן על קיר המזבח כמי ונהיה
לבעלה לחוטו הסימנין והסיר את מראתו
בנעתה נוטל את המפת והקדיש בצק לפי שיש
בו המאכל העוף אוכל כן הגזל לפיכך היו
מפירין אותו ולא היה בו למשכן כפי חכמי
שופר גזל בעולה ושמע אותו בכנפי לא יב
שיטע כשולח העוף ליהיה מביא כי היה
מסודות טולו לגדבן ולכך לא היה צפון

כי עוף אינו צריך ניתוח ונפש כיתקדיש צפון
מנחה כי מקדיש מנחה סלת עני שאין להגות
לכך נאמרה נפש כלו נפשו מקדיש מנחות
מנחה ליה סלת ש שלמלת מצוינות בתגוי
רמז האונק הדי עני מנחה מתם יבא בכל עני
ששים עשרון פיר איתנה במנחות ולפי שפירש
מנחות היא מנחה שלששים עשרונים לכך ש
שלמלת מצוינות ויצק עליה שמן ונתן עליה
לכונה שמן כגוד אבות לכונה כגוד אבות
ונתן עליה לכונה ללכך אותה מעונו מלמדת
ומשמנה המלת והשמן כגוד התורה משנה
למלת ולשמן משמנה לנפשו זה המעני
דא משמנה כלו הקדיש כן הנשמה שה
כלו נפש כלו נפשו הקדיש ונפש כמי
בו נמשה כן שמעם שנה וזהו מה ש
והנתרת כן המנחה והנולדת וקור
כלו קיים כל התורה וכי תקדיש קרבן מע
מאפה תגור סלת חלות כלולות מצות נתן
חכמי במנחות כמה חלות היו ישאנה עשר
יש אונק יב מצת כל חין שוין נמשה אחת
דא וכי תקדיש כל חסר יד אם אתה תקדיש
בעצמך כל הנשרטף על קדוש השם וזהו כי
תקדיש כגון אברהם שחשולך לכביש האשן
חנניה מישל ועזריה הדי חן קרבן מנחה לפי
תגור קרבן מנחה מאפה תגור סלת זה
במי זה אברהם מנחה מאפה תגור כמי
לא הם חנניה כשאל ונקליה ווס מנחה על
המחבת מה כן מחבת למחבת מחבת
מעשיה קשים מרחשת מעשיה וכי וילם
מחבת

מוכת על המחבת והכי היא צפה וכמרחשת
 כל וכל נעשה במרחשת והיא עמוקה מחבת
 מכפרת על הרהורי שוף שמחבואי הלב
 מרחשת מכפרת על רחש השפתיים והגישה
 א המזבח והגישה בקרף המזבח לקרף לחמת
 מערבית והגישה א המזבח זו בקרף מזבח
 לא תעשה חמץ כי החמץ פיוק לער הדע
 שמחמץ את הגוף כי כל שאר וכל דבש
 שניהם פיוק לער הדע והמחץ את העביות
 ולכסוף מתחמעת כשאור המזבח לא
 יעלו לריח לילה איך מקדיבין את הקרבנות
 מתחלה בלילה מביום צותו נפקא וכל
 קרבן מצחתך במלח תמלח במלח ולא ברי
 מלח כך היא בתוכה בה וצ' פאות מים
 מרים שהמלח מיתקן מהם מתחלה ומסוף
 למידין שאין למלוח בשר לקדירה במי
 מלח דקמרי מי מלח לבבי קרבן ומוקד
 תמלח במלח צרי כן להסוך החתיכות ואם
 אבי וכן לקדירה הידין מלח בשר לקדירה
 כדיו מלח הקרבנות וישגרו חכמי בתורה
 להניס את מי מלח יש מפרש מי מלח הוי
 מלח שנימוס ונעשה מים ג' בזה הפסוק
 מלח במחנות בג' מקומות היונותת המלח
 ואם תקריב מנחת בכורים ואם אינו לשון
 טפיחה לא בודאו וכך אם כסף ואם יהוד
 היובלגזה כסף אב לבולם ואם תשרי לוחות
 בכורים אם תקריב אמת צאמת תקריב ולא
 ספק הוא מנחת בכורים במנחת העומר
 חת מדת מלחית בכורים ליהוה בגי' ח'

העולם אביב קלוי פאש אחד אביב ימים
 בחדש היה קרב אביב קלוי פאש במנחת
 אמרי מביא כל שפאז אביב שכלאין וק
 ומה הצטרף אתו בו וזהו הרמז אביב קלוי
 קלוי אביב קלוי פאש יבש הוי מביש אלו
 בילה עדיין אביב גריש כרימל הדי ג' דמז
 חנניה מישא ועזריה ג' וזהו שכתב אביב קלוי
 פאש אביב גריש כרימל בגי' ח' חנניה מישא
 ועזריה וכן ג' חגרישה ומשמנה עלב' ג'
 לצונתה הדי ג' כנגד חנניה מישא ועזריה
 ואם זבח שלמים של מים שוף שלום ש"ש
 בהן חלק לגבוה ולכהנים ולבעלים תמים
 יקריבן רמז גם המקריב אותו יהיה נקי
 נקרא תמיד ושחטו פתח אהל מועד ושחטו
 כל שחטאת עצמו דא' ושחטו פתח אהל מועד
 כששחט את קרבנו כלו למעלה פתח אהל
 פתח הרקיע לקבל הקרבן את החלב
 המכסה ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
 עליהן למה צאין לו על המזבח טעם כל
 האדם מקריב את עצמו ואת איבריו החלב
 היה מקריב כלמי השומן שעליהם האדם ג'ם ל
 להטות אותו מקריב לגבוה וכן הכליות שוף
 יועצות לאדם להטות וכלו אומ' הן יעצנו להטות
 אותן מקריב ואת היותדת' הם גדמן ליהטות
 מקריב אותם כי הכבד כועס וככועסה הטאת
 עלכך לקח היותדת' עם הכבד מן הכבד טעם
 לקח ואם מן הצאן כבד נאמי יקריבן לעני
 יא' כי הכבד הוא בחמה גדולה לכך מומ' לעני
 יא' מתן אדם יחייב לו כשמביא מנחת גדולה

עשית לך צדקה לגשת להגלך לךך נאגבו לטע
י"י כפשוטן חלבו הליה תמימה כי יש לו לך
לכבש ליה שמינה לךך מקרי יצאנה פלומר
האיש טאן מקריב שמונו ואיכרין השמינים חלבו
הליה תמימה לךך נאגבו חלבו הליה לו לומר חלבו
הליה מה חלבו טאן ואדם מקריב חלבו שלעמו
לכך נאגבו ל"יה ל"יה קריבה להקטבה"
לעשות חשנות ממקום שהכליות יועט
ולכך היו קריבים כלוגי הסייעטני לחטא לכך
אקריבים קריבין העעה יקריב העעה יקריב
עעה רעה ומשמה רעה שכלב האדם יעורנה
ממונו ומז יתכפר האדם בקריבנו כדמה ל"יה
טאן לחס אשה כלוגי העט שהן בהמה דקה
חבת קורא אותן לחס שוחן הקבה מנדיחו
והקטרים חסין המזבחה לזכה הן מנה ודורן
למני הקבה כל חלב וכניס לא תאכלו לפי
שיש בהן חלב לגבוה חטאת דבר לבניש
לוא נכס כי חטא בשל אינו אומ ואמרת להם
שיינו רעה לומ ואמרת ליהם אצל פש כי
חטא יצו רעה לתלות החטא כנגד ישראל
נכס כי חטא בשגגה נכתיב הכל נכתב
לפניו אם חסין חמשיהו ה"י מצוינת בתגין
טאן חסין כח הנכר והידוע שבת במקום
אחר והוא המעטור ומשוב הקדוש הכהן
הגדול פר בן כקר זה קריב גדול לאדם ל"יה
קדוש וטבל הכהן את חטאתו תיבה שטאנע
מצוינת בתגין כלוגי חטאת הניכרת היא חטאת
הסיומת שבחנות על קרנות מזבח קטרת
חמשים שהוא היה מקטיר קטרת חמשים ביום

הכסורים והנה חטא לכך צריך לפרסם ששם
צדך כפרה כמזבח הקטרת לבך הזכיר קטרת
הקמים על הכליות דכהן משיח מלא ון לפי
שהוא אדם גדול וקריב גדולות וחטא שטו יותר
גדול משלאדם אחר לכך כליות מלא ון כדור
יודם משור לית טות קרי יודם הפהן יורה את
ישאל וכשהוא חוטא זה חלול חסם שם למדו
ממונו ולכך צריך כפרה גדולה כי הוא יודם
לעשות זאת עור הפר ואת כל בשרו וגושת
אתו צריך שריפה כלוגי ואוי חיתי לשדוף לית
גופי כי חטאתי לכך שורף כל הפר ואם כל
עדות יש ישגו ונע דכ מעי הק' ונעלם דבר חסין
חסין מקצות דבר הוח בת דין ועשו צבור על
פיהם ודרשו ונעלם דבר מ' שלונעלם דרשו
כמו כן על דבר לכך דרשו ונעלם דבר הקים
לפסוק ולפסוק נדרשה זהינו יכולין לדחש כך
על מדבר מעיני הקדושי ונעל מדבר הקצת
הדבר נעל ונסגר מבית דין וחטאת אשר
חטאן עליה תורה זקני העדה זקני בית דין
וטבל הכהן אצבעו חסין אומ את אצבעו כסו
שאוה בפר כהן משיח ט כחטא חסין והוא
כעצמו הקריב חטאתו חסין לבאן בוונה גדיה
לבך טאן את גב כהן משיח ונעלם להסולת
טאן בקדשן עצמו כל שלם חבבה רוחו חסין
קרבנו אשר נשטן זה מלך השל האש
הדאש בישראל אשר חטא בה צריך לדע טל
איזה חטא יביא על ראש השעיר ולא פסח
ראש קרבנו כמו בצבט כי בצבט יתור טוב
כי ונתמידים טאם ממונו וגם ליה קריבה חסין

מה שאין כפאן דאש השמיד ושחט ואש^{השמיד}
 של שר שלאזוס ואם נפש זוחת חטא ענת
 עזים שהיא הגרועה ופקנתה כנולם לכך התקן
 נאה על היוזר מעל זכוח השלמים להס' לחס
 אשה ריח בחוח נקבה תמימה בשפה^{אשה}
 הן גרושות מכולם ומה ישפך תי שנה
 עכש חבית והקריבו הקרבנות בשעה העמ
 יסוד חלב כי חלב שלשעורה מעט הוא כי ציה
 שמנה כמו הכשבה ורייש לה מעט חלב וגם
 אין איה שלה קריבה נהיה במחנה יכול להסך
 החלב כי מעט היה ובקל ובמחנה היה יכול
 להסך החלב כי מעט היה לכך נאמרו סדכי
 במחנה נלקח חבל כבש ישל הורסה חלב
 לכך נאמרו חסר צדק עדיך להשתוק^{ולעב}
 עד שיסיר כולו לכך נאמרו יסוד כי גס הגיה
 קריבה בה וגם הכשבה שמינה כי תשבע
 לבטא בשפתים לזכור אפס לירמז כי טבע
 כפיו וכשפתיו ואם אבטל כלב אצרים שכלב
 אינן וצרים או להטיב לכלי דהן עדיך
 אדם להטיב בשפתים להרע או להטיב מאן
 זה הוא הרעה רשות אשר לחטאת ראשונה
 ראשונה שלא דרך כבוד הוא לחטאת שהיא
 בזה ראשונה לכך נאמרו והקריב את אשר
 לחטאת ראשונה כלום מידי שחטא בפעם
 ראשונה יעוסף להתכפר ולא ימותך עד
 שחטא בפעם שניה כי אם חטא אדם ושנה
 בה הותרה לו לכך כפום ראשונה יעמול^{אין}
 כפרה וזהו אשר לחטאת ראשונה עשירת
 האמה עשירית כח אעפ שהיא מטת דלי

וילת כלא היא עשירת לפי יחזקאל
 עשירת כח לא עשירת חסד יחזקאל
 מנחה דלי וילת לכך מחסבה למטה
 שאר מנחות לא ישים עליה שום חסד
 עליה לבונה לפי שהיא מנחת חטא לכך
 אינן טענה שום ולבונה שלא יהא קריבן
 שלחטא מהודר בלה קריבן מלוא מלך
 אעפ שהיא מנחה דליה וקריבן חסד ממנה
 אותה מלוא הקומץ דרך כבוד כי אבוד
 המרבה וזוהי המעט הכל לרמוז מלוא
 מלוא מלך שיהא קומץ מלוא ידו שלא
 יוציא מקריבן אינן ואינן ולא יעשה מורה
 לקומץ לא מלוא ממש וחיתה לבת יסוד
 לפי הפשט כמו מנחה גדולה בת מזה שיהא
 כפס כי תמעל מעל יום היו תמעל לא
 תחא בעינה זכר יסך לא לזכור כלום
 מעלת וזהו כי תמעל מעל יום תחא
 יוסף עבד יוסף רכז ואם מלכר נאורתו
 לשוך כסף ואם חונק מלכר על ארבעת
 חלקים חוסף חונק כמו שעשה יוסף ליוסף
 שחורבט חיות יהיה לבס ופת לפרעה
 לחונק וזה היה חונק שלכד וזהו יוסף
 עליו יוסף מלך רכז על יוסף העדיף לא
 אם חונק מלכר כשש בו חלקים יוסף
 הששי והוא חונק יוסף חלקים יוסף
 יוסף מלך יוסף חוסף ששי והוא חלק
 ואם כפס כי חטא וזה הותר ליוספ
 התחיל כאם לשוך אפיא שנתחלה חוסף
 אם חטא אם לא אבל סתת משת חוספת

ופלוסו במעבת כריתות' אם אהת משת
 התכנת או חכל אחת ספק שומק' מביא אדם
 תלך עד שידע אם חכל חלץ מביא חטאת'
 ואם זה שהוא מביא מגף עליו כף היסורין'
 נפש כי חטא' איש' לפי שכתבנו לנשך
 נקבה הייתי אנה יקא' אשה לכך דמך בתר
 ג' וכפר עליו הכתן על שגרתו' על דם כיפר
 וזהו ולא ידע' אבל כי ידע מביא חטאת'
 אשם הוא אשם אשם' להביא אשם שפחה
 חרופה שהיו איל' בן שתי שנים לכך קרא
 יתרא' מלאך אשם נזיר ואשם מצורע'
 הוא' אשם הוא אשם אשם' כגיה באשם שמה
 חרופה' וכחש בעמיתו' וכחש ג' במל' וסחש
 בעמיתו' וכחש פה' ונשבע על שקר' וכחש
 בו לא ראייתך' נדרשו' וכחש דחפה היק' יתש
 בו ונשבע על שקר' הכל אהר' ומו' לה היו
 דברים מעולם' וזהו וכחש בו לא ראייתך'
 והיה כי יחטא' ואשם נהשיב את הגזלה
 אשר גזל' מרפר' באומות העולם ששנידך
 להחזיר מה שגזלו' ומה שעשיאן שגזלו' את
 ישראל וחוליכום בשביה ובלנות עתידים
 להחזיר את הכסף ואת הזהב שנתחרט
 הנחשת אפיא' חב' וכת' והביאו את כל
 אחים מנחה לני' או את המקדוך' יחזירו
 את ישראל ואת ירושלים שהיא עתה תחרת
 ידם יצרכו לבנות משה יוננו בני נכר
 חונמתי' ועניו' להחזיר את ארץ ישראל
 המקדוך אשר המקד' המקד' כי קרי' א' כפאן
 והיא העיר המקד' טלה' בלמיה' הרי העיר

הים המקדוך' או את המקדוך' או את האבדל'
 לנישאל שיחזירו' האומות' אבדל' שבטים
 הם יצ' וחמישתו יוסף עליו וחמישתו כת' או
 חומש מלגיו הרי יוסף חלק ששי שהוא ה'
 בחוד החלקים אס' פרטות הוא יוסף' השני'
 וזהו חמישתו' ות' ומו' ותו' הוא יתבי' לשון עוף
 ותוספת' העודף יוסף עוד על חומש הרי'
 חומש מלגיו ולכך חמישתו כת' ומו' חומש
 מלגיו אם היו ה' חלקים יוסף החומש עוד
 וזהו חמישתו' כמסאוס שכת' חמישתו קריבא
 חמישיתו חלק חמישי ותוסף על ה' חלקים הרי'
 חומש מלגיו' חקלת' חפלש' בשב'

צו אצל אהרן

צו את אהרן
 זאת תוהל' עולה'
 היא העלה על מקדוה' מנח' שלשלת הכסף
 שלשה תמיד אדמת' וג' וזהו מל' קדוה' קדוה'
 לכל הקדושות וקרא' ודשינך על עולת' תחז'
 מקדוה תוקד' בו' על המזבח וקרא' בו'
 על המזבח הרי יקודות' ואמריק' כיומא' ה'
 מערכות הישם ופלוסו' וד' מאיר' ור'
 יוס' ור' שמעוך' חד' אמ' בכל יום היו שם שתי
 מערכות' למזבח' ויום הכפורים מוסיפין
 אחת הרי בכל יום' ופמך' לומר כי' בתוקד'
 בו טל' כפר' א' כי מזו הפרשה יפינך' לטלו'
 מערכות' ויום הכפורים מוסיפין אחת הרי'
 ג' וג' כעמ' תוקד' כח' כפר' ז' וחד' אמ' וג'
 מערכות' בכל יום' ואחת' ביום הכפורים
 יותר' ג' בכל יום' כי' כעמ' כח' תוקד' בו'
 והשנייה שליוס הכפורים פגד' מוקדוה' הרי'
 חרבע'

אדבע' וחד אמ' ל מערבנות ככל יוס אחת
 עזרה ביום הכפורים ול כללים פגוד ד' בן
 ומקרה והיתירה ביום הכפורים היא החמישה
 פגוד ובעד עליה הפך עצים הרי ל יקירות
 ובעד הרי ל' בטוף פקק טרף נהלפי' ומכנס
 בדי לבש על כשרו שלם היא דבר קודם למכנס
 לבש בדי לבש על כשרו בגימטריא שלם
 דבר קודם ללבוש לבש לבש' ושמו חצ' נה
 ודי שכן ושמו כולו' דא' ושמו כנסת' דא' ושמו
 אצל ~~ה~~ כנסת' ושמו בגימטריא וזה הוא
 לא יפגד' והוא על המשבא שלם נשתלם
 מן העמים' וזאת תורה המטה הקד' אורה
 אורים כנסו כנסו' היה לו לומר מנחה כ
 מוצר כנסתה והוא לשון נקצה ומהו ממך
 מן העל' שהמטה בתוכו וזהו מנחה' לא
 תופה ממך חלקים אמר' חלקים לא השייכים
 לא יאפו ממך לבך לא תאפה אפייה בזוהר
 בלו חלקים כנסתה שלה יאפה חלק'
 גשירית ואיפה טלת' מביא עשרוך שלם
 וציהו מחצה כנסת' ומחצה בערב' האיפה
 גדולה רמז מבא היפה כולה ביחוד
 נחר כך חוצה אענה כך במעטת כפרקה'
 גלת' תביאנה תופכי' נאה' שתהא נאה'
 ונחת פתים תקריב ריח כמאה רמז שיבת
 וסאת לבו ויפתת אותו פתים ויתה ~~ה~~
 ריח כחות' זאת תורת החטות כנסתה
 תשחט העולה תשחט החטות שחף מפרקת
 עוברי עבירה בשם שחף מפרקים והפרש
 בן שחטת העולה לשחטת החטות' והשח

יזה' שחף זה להדיה ולא חיים שחף שחף
 תנודת שחף טעון כנסת' שחף שחף
 כנסתים' וכי חרש חטות ונשחטת
 חוף ל' לא שבע לבו עדה בו רותח מן תל'
 בו ישבר' הנש' לבו ישבר' ואם ככלי' בגימט
 עדה ל' תולו' ר' חנה' תק חתם בשל כנסת
 הכל טעון מריקה ושיטה' וטעון כנסת
 קרא ואם ככלי נחשת בשלה ומכלי כנסת
 כלי כן אמריק חתם' ככלי נחשת כנסת
 מן צת כלי' אשר יבא חוסה' כלי שחף
 בגופו כלו הוא קמך וזהו אשר יבא א' א' א' א'
 בעלי סודיך היה' קדש קדשים הוא ועליו
 פחטת טעם' אם בעלי עבדות עושיך
 תשובה הדיך קדש קדשים' וזהו שחף
 וכל מטה חילוד תופה כנסת' כנסת
 הנשדוף על קדוש השם' וכל כנסת כנסת
 ועל מחבת' כי מנשה מלך' עזרה הנשחט
 לשדכו על כלי מחבת שלחשת ועשה ~~ה~~
 לכנסת' אחך תהיה איש כנסת
 המטה ומוכלים יוד' מנחה ונחה וזהו
 איש שחף' ומל' לו זאת תורת כנסתה
 שלום ודיעות' אם על תורה קדשך ל' כנסת
 תורה' כי ל' צריכיך להודות' וסלת מחבת
 מהו מרבכת' מי שנתחיל על העונות וזוהר
 כמד נפש מוחלף לו וזהו מרבכת' כנסת
 כמד נפש' זו היא כנסת הגנה ונך מכל
 פלת וזהו מרבכת' זאת מכל קדשך אחר
 מעשרה' וכשר כנסת תורת שלמין את כשר
 מילתו כלו מקריב כנסת תורה והוא אחר

צבא תורת שלמון ביום חתום ביום קרבנו
קרבנו ביום שיעשה לנשבה קורת רוח מבין
שימולאותו וזהו קרבנו" ואם נגד אונות
לדוה מרוח ומשביע כלפי מעלה כביכול
והנוד ממשד הזבח וג' באש ישרף
כאשר ישרף והנוד שחינו נימולי ביום ג'
כשיבא יום השלישי אחר תחית המתים שני
לפניה שיהיה העולם חרב וכשיגיע אלף ג'
אז ישרפו כל הערלים שלא מלו וזהו הנוד
מבשר הזבח" מבשר הזבח ביום השלישי
באש ישרף ואם האכלי אכל ביום השלישי לא
ירצה דמזאם לעתיד לבוא יאמרו אומות
העולם הנה לנו התורה והמצות ונעשם לא
נרצה להם כרך כימי שלא טרח בערבי שם
מה אכל בשבת וזהו ואם האכלי אכל ביום
השלישי לא ירצה המקדיש אותנו לא יחשב
לו כבול יהיה אותנו לא יחשב לו אילל הגוים
כגולסאן מאדים לעל" ונכחזה הנפש הוא
ונפש שלמדו קצה בו שהוא קץ בו וחלב
נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלוצה ואל
לא תוכלוהו דרשן חכה גבי שפחה חרופה
וחפדה לא נפדתה כדויה וחינה פדויה ומה
דרשן טרף ואכל לא תוכלוהו ואכולמות
להאכילו לא חרדים לגרים אבל אתם לא
תוכלוהו וזהו ואכל לא תוכלוהו אבל זה
תיעה ומה יד שן מין ומכר לא תמכרה
ככסף ישלוח טך היא בעמה יכולה לעבוד
את עמה במקום שהיא רוצה אבל אכל
מיהא זה תמדה אף לודש כן וכן ולמוד

לכבוד סבור ללמוד ולא לכבוד ונכרתה
הנפש ההיא אשה אף הנשים שוק הימין
למנה שהבחן מקדיש ביד ימין לכך תחיהלו
שוק הימין למנה משוחות אחרך ומשוחות כן
שלוחות אחרך ושלוחות כן ופכ שמך שוק
ביום משוחו ביום שלוחו אותם קף ארץ
אחרך חתך היה כחתך וכח כחתך יכה טר
הדי כחך אצל חתך קף את אהרץ ואת בניו
חתטו ביום חתנתו ביום שמחת לבו איל
המלואים ותקלה העדה ותקלה בגימי שול
ויאכר לו בו ויאכר בגימי מיכלי האכוד
ויאכר לו דוד ודוד חבור אכוד בד" וילכש
טכנות וילכש חסר יוד מחסר אותם כגד
בגדי אהרץ כי הוא כהן גדול והסלא היו עדי
סדכס גדולים סביב באצבעו האצבע מלו
ומז אותה האצבע היא אצבע ימנית הנכונת
והמצוה נמקום אחר כמו סל אצבע מלו
מלאים הם לריח כחוק מלאים טת מלאים
בתורה ומצות כלום טשיטל מלאים תורה
ומצות הסריח כחוח" אהרץ ובגין אכלהו
טת כלום אהרץ יאכלהו כי הוא העישר אעפ
שגם הסאוכלים בכל מקום טהן גדול הוא
העישר לכך אכלהו כח" צוה שי לעשות לבי
עלבים ואתן חכמ לעשות זה מעשה פרה
לבי יום הספורים דמז טתם שהכישן
הכהנים יימם לערך מלואים כמו שמכורש
כאך כך עדיך להפריש כחך השוק את חסה
ואת כחך גדול ביום הפורים לעשות לבני
בגוי זה מעשה פרה יום הפורים שלם
ויהי

זדה יבוס השמיני

תן חלק לשבעה גם לשמונה לשבעה לו שבעת
 ימים שיטבו שני כי שבעת ימים ימלא את ימים
 גם לשמונה זהו יהי ביום השמיני יחן לך עגל
 וכי אה לישאל לקחת עגל לבטר עלמעשה
 העגל ייבאה ליכס על ידי חהרץ נראה
 אהרץ נראה ליכס אהרץ מוכלא אהרץ סהר
 גדול לבטה ומכאל למעלה וישחט את עגל
 החטאת אשר לו רמזה עגל אשר עשה להלא
 ולעבדה שחטאותו והעבדו מן העולם
 ויקריבו בני אהרץ את הדם לין דקריבו חט זר
 לא היו רשמים להקריב לו להדיא לא היו יואם
 לכך ויקריבו חסדי יי וימצו בני אהרץ את
 חיס ויקריבו חסד יי כי לא היו ידעו להמק
 לו פדת לכך חסד יי כחטאת עומד
 הדיס אבן בשלה ובשמים נאמ וימצו
 לפי שהחטאת היה חיס בחרבע מהנות
 על ארבע קרנות והערך לתתחיס עלכל
 יקרנות והערכו להקריב לו הדיס בכלקח
 ויקר לכך נח ויקריבו אבן העולה והשלי
 שהן שתי מתנות שהן י ולא הערך לעב
 לנה י חוות לכך וימצאו וישא אהרץ את
 ידיו אהעם ויברכס ידן חסד יי חסד ידו
 שששה בשעת הדוכף ידיו לששה חלקים
 כליד לששה אדי שתם הידיס לששה חלקים
 בקרבי אק"ש יי חסד יי אקדש בקרב
 י בני אהרץ אקדש פל דבר שכדושה איה
 כחות מעשרה אקדש מעונית הק"ש חסד
 לעמאה כרבות בעשרה בני אהרץ חסד יי

ברכות עזיל ודי אהרץ ודי כתי היה עלמאת
 אהרץ כיד הזה המכס את התינוק ולהציל
 בני אהרץ וביץ החל החל כתי עלג החל להיות
 ביום כלול לבוס פלוט בני הנותרים חסד יי
 לא היו רשמים להיות נותרים לא שחזר ויקחם
 עליהם הכתי התנופה על אשי החלבים מלה
 כל העוסק במטה כלו הקריב תנופת החלבים
 ידש דרש חצי על ד בני אהרץ כהגזרה
 היתה על ד ובעבור תפלה נבטלה חצי
 הגזרה לכך דלא גדולה בני אהרץ הנותרים
 הנותרים חסד אהרץ לא חיותם נותרים
 אבל תוכלו אתה בקדש היה למס לזכור
 את החטאת כי שער ראש חטאת היה וסכ
 כפרש חטאת כל זכר הכהנים אכל אותה
 מכולמלא ויראויה כווי סוכילה כחן
 נפלה שלא נפשה לפנים וגם שלא יראה
 לכך מכולמלא זאת החטה אשר תוכלו
 תורה כבהמה לרבות ואלך אותה עלמה
 ולא חסרה אהיה כגיה ויהא שלימה
 כבהמה אהיה כגיה ויהא חן השליה
 וממפרטי הפרסה וממפרטי חסד יי ייש
 מפריס פרסה שוינפא וכל כחן פרה ייש
 כמעני ממלכי היוצא מן האמא למא וישא
 מפריס פרסה ואתה וכל כחן גמל כמעני
 כהמה כי היוצא מן האהור לחור כחיותה
 כבבורות לכך חסד יי חסד יי חסד יי
 יי חסד יי חסד יי חסד יי חסד יי חסד יי
 וזמיכ חיה ונת האר נפת כי שפלת חיה
 הוא מעלת זהו לשון נקבה הוא לשון זכר

שוארצבת כעמנהפסה מזכרות לנקבות
ומקבנות לזכרות במים בימים ובנחלים
אתם תאכלו לזכות בורות שיחף ומשעת
ולחיותי הריצוף ונעיצף ואת הדאה ונמשנה
תודה ואת הדאה הזאה על שם שמועפסת
כמוטמשר יואה הנשר' הואה כשהא^{עפסת}
יואה למדחוק וכת ירכב עלכרוב ויעף י"א
עלכנפ רוח ט"ל זכת וירא עלכנפ רוח
בר"י ש"אף פאך וירא וירא" העלעס' דר על
העלעס' החדגל חרה חפן על הבית וגל
ושמח בגילם לאכול התבואה וזהו חרגל
וכנהולך עלכפין זה הקוף דא וכלהולך
עלכפין זה נכוד כד שנעשה חיה והלך
עלכפין וחולר והעכבר והעבוב ו' ה' שרצים
כנגד ה' מלכות בבל כשרים מדי' כר' י' ו' ו'
מקדוף אורוס שיער' אשר יבא עליו מים טל
ולמה טמא פשהמסבאים עלן כי הואמות
משלים לגים' כלמי שמעשה האומות כאן
עליו כלמי המתחוק בהם והעושה כמעשים
הוא טמא וזהו אשר יבא עליו מים טמא
ואמרים יהיו לבם אעפ שהן טמאים יכולין
אתם לזכות מהם וזהו יהיו לבם להנחה
אך מעין וצור מקנה מים יהיה טהור ונגע
בנבלתם טמא' את בתורת פהנים יכולים
עמד במקאה ושרף ביזו אכלו טבל ככל
מחמת שבעולם לא עלתה לו טבילה וכי יאן
מים על זרע למה הוא טמא כשצאן ציט' עליו
ודע כי המים טהור הם והתורה כמשנה בהם
ודע שחמא בעל תורה ונבנה עלן טמאה

זה יצר הרע הוא יותר משאר בני אדם והינו
דבר שיער הרע מתגרה בתלמודי חכמה יותר
משאר בני אדם והינו דבר וכי יתן מים על
זרע טמא הוא לבם

וגו אנכי מכתב אי אחר פרש
קצת שים לי מפני שיבה תקום

מפני שיבה תקום והדרת פניך שתוף
מפני שיבה תקום והדרת פניך כגמ' ג' ז'
שאין בה חסדוף פים' כ' ק' ו' ש' מ' פ' ש' ז' ז'
תקום והדרת פניך כגמ' ז' ק' י' י' י' י' י'
בה חסדוף פים' זקן ויראת מבאן לקן שלא
יטריח בני אדם לקום מפניו אלא ילך תמיד
לפניהם' כ' אחר מכם יהיה לכם הגר מל' ז'
שנמול לכך הוא כ' אחר' לא תעשו עליו חסנו
לוגים לכך' מנבו וועל גרים' אכל' צדק' נבא
צדק ולא נביא שקר' ע' שהארץ ידמוהו
מהו ע' הארץ' עם שבניך עבדת הארץ'
ידמוהו ידמוהו כ' חסד' אס מת פ' א' א' א'
שלחוד העדים יצא' למען טמא את מקדש'
בדור כ' שהוא מען למו' נוצר הקדש' את
כ' כ' א' א' את פני אף' לזכות אחרים
לא ודוק צות שלמה לא זנות ולעות'
והתקדשתם והייתם קדשים והתקדשתם
בתמימות' קלל דמין בו מקלה' קלל דמין צו'
א' כ' ק' מות ימות הארץ והנפית כ' חק
א' שהיא אפניה בוא היצר כמו בתמר וטר'
בתמי עשר שמו תנור בו ערה מאופה מאות
יצר הרע כלזה וזהו הנפית' אשר ישכילון
אשת אביו אכלו למחר מות' מות ימות' נאם
מות

ידי מילה נצילנו כפף העמים אבן ארבע
חמדת הדיש הזה הוא ידעני שאני מושל טון
והוא הולך מעל הידעני יד עני אעיל עניוול
והוא עב שעושה כן חקלת חסד

אמר אל הנהנים

אמר אל הנהנים

בעת ההדף הכהנים אף בעל מותף כזה
אבל לא חללים אל הנהנים צא אהרן
או בעל מותף אבל לא חללים תהיה
כהנים הנהנים בעל אהרן ואלהם כהנים
זהו צא אהרן ולא זנות אהרן ליהם לט

לא יטמון בעמון כמי זהו לפי ענין דם
חס לשאר הקרב אין אשתו הנשואה לא
אם לשארן לא הקרב קוללה הדי חס

אבל לתרופה לא הקרב אין אשתו הנשואה
אין להם ולאבין ולבנות ולאתר ולתתן הדי חס
פול כבוד קרובים שהם מרוב על הקרב

המנוף כפף ותנא כגמלת משקף כלה
לו מתנול עליו הבתולה הקרובה והקרובה
ב בטח אחז ואחז הקרובה להחלי חסד

מה שם חלל אף כאן חלל ורמז שאלו גם
למת מצוה וזה חלל בעל בטח להחלי
ב כגונף תחת תיבה או ואגרין בקידושין

בשכ חלולך חבת מדבר הדי שנים כגוסף
לא יקרה קרחה יקרה כהי כה ואם
כצנות קרה ה קריות חייב על כל אחת

והוא לא ישראל שרלט אולת ורמז
קדושים יהיו כשהן תמסוף ולא שרלט
שרלט קדושים יהיו ללוחים הדי חס

מקריבים והיו קדש הם תגין טליתות

פלות שיהיה שותה יכול להמיתו מדתהו
אם מינך יכול לקבלו ככלתו כח תכל זו היא
תועבה גדולה שהפך מאמץ לאב זותר מצדה

שמואסף לאדם אחר וזה שוכב עם אשת כגו
דא פלתו אפלו לאחר מיונת הפך אשר יח
את אשה ומת אמה לפי קוחין אנה ואתה

מחלוקת בענה ודריך איסור ואמרי ואת אחת
מהן חסד הוא חיסודא וקלען דא האשה הזו
יש לו אחות ושמה פגיה היא ומינו יכול לכנסה

לעוד חושב בלבן אעשה גמילות חסד עמה
ואשאנה אני וזהו חסד הוא פלג כמבור חסד
הוא אשה וזה וגלה את ערותה ומזישראל

שהן דוויס בגלות וזהו דוה וגלה גולה
והיא גליתה את מקאר ומה ישראל היתה
כטמאת הנדו לבך גליתה יהודה וזחווהא

גליתה גליתה ולא תלכו כחילת הגוי טהור
חסד כח רמז כי חקים גרועים ורעים ישלף
לכך חסד ומקף כס פול קף קצצתים חסדים

ככל מאס כפרשה כח תכל עשו תועבה
עשו רמז עשו עשה מעף עריות הלה
אתם תירשו את ארצותם ארצות כ שהא

מהלך כ ים אתם תירשו את ארצותם ומני
כלה ומני עמכם עלו עמכם אבי מרשם
אתננה לטם בגמי יהושלים ארץ צבת

חלב ורוב כשכר התורה שנמשלה טולב
ורוב שני כש וחלב תחת לשונך ואבדל
אתם ואבדל חסד קל פלו אנה אבי נבדל

עמכם כף העשם אבי וואבדל פלומהו
נבדל עמנו מן העמים ליה חת ל מילה על

משאל ^לעצמו לכך הם מצויין וניכר
ומעוטרי כלות הם זכו לקריתן דא הם מקרי
הם מקרי ימים הקרובות כיתבלתם ומעשיהם
בקרובות ואשה גדולה מאישה בגימליות
את החליות וקדשתו כי את להם וקדשתו
יהיה ראש לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול
מטה יטה ראשון וקדשתו תו פיר יתרכמו
ותו חנו יתבי מקדשכם מקדשכם ס רבוא
כי תחל לזנות תחלל לזנות כחילול לא
שבנות הכות מוצרי בלטהוילין שמך חמש
שמך המשחה וכת עלך משחך להם להך
שמך שמך מחביריך זה מהך גרונך נפשות
מת חקר נפשות לחו דוקא מת לא חפלודם
שלמות לכך חקר דא נפשה כמו קצר כמו
בכפ שפפון על הקצר כי נקר שמך משחך
אותו שמך כחך יוכת לדאיתה כפר יתות
ושא כי מר שמך משחת להין עליו כנגדו
עליו נא יתגאה במשיחתו כי הקפה לעיל
מכה ויש לראה מפנו דא להין עליו ומג
כמו כן יש לתפלך על ראשו שמו של הקצה
עליו כי אם שמו היה עראה כן מצטר
לעין ששם מכת תפלך וזהו להין עליו והוא
אשה בתולה יאח וכן והוא שנים לחוסת
את לה לא יאח כי אם אחים כי ישבו אחים
יחזו חולץ אבל לא מיבם טעלה מעמון יקה
חיה חנה בעלה נראת איש מזדעך לחתם
כן עשרים שנה ראוי להקריב אשר יהיה בו
מוס אחר שיהיה ממוס יאנים שנוכל אשר
במוס יום יום לטב הוא מוס גרונך או תכלל

בעינו זה לבן כוסק כמירה קירה הנפיקת את
הלבן כדאיתה נכבדות תכלל בעינו צדי
זה קירה פוסק בלבן תכלל חקר וכד דעומו
תכלל לב עכו תכלל עינו וכך אמחנה ובר
המכלל את העינים או מלוח חשך מלאו
חשך כדאך התם כל איש אשר בו מוס מזרע
אחרך כגון כן נכר וערל לב וערל בשר ארץ
מוס גדול מזה הרי טעורה והא זאמריק שעות
משה רבינו לא למדנו לא מדברי יחזקאל כל
כך כד וערל לב וערל בשר וזאיתנות משה
לא למדנו להדיא לא מדברי יחזקאל למדנו להדיא
לחם להין מקדשי הקדש פסוק זה ראשון וקטן
ל ל למד לשון למדו ללמדו יתורה הין יתעף
מתנות כהונה פרכת לתת מעת הכהנים למעף
יחזקאל בתורת ים המזויקים טעורת ים
המזויקים בתורת ים יש להם מנות וה הרי
ללמדו תורה יתנו לכך למד למד את שם
קדשי אשר הם מקדשים שישל מצוונים
לכאיש את השם וזהו את שם יאשי אשר
הם מקדשים אשר הם אשר הם שמוקדשים
את שמי וטענתו עליו יתחת הגוף וכחלו
הנפש הדיא אשה אף אשה חייבת נפש
תגעבו וטענת כוף חזקך שמועשה טענת
שלהתורה הך רמז ועימך לעטרות שאדם
עושה והך מטענות אדם להיות כמאס וטען
לכך הקבה וטענה עז הערוב יתפת החול
חייב ואשם כל עומתין עז יבוא ערוב שלו
הוא יום המצנה וזהו עז הערב ולא יאכל
מך הקדש רמז לא יאכל מך העולם והוא
יבוא

יבוא בו כי אם רחץ בשרו במים בתשעה וזמן
 כשיטבול במים צריך הערב שמש צד אפלו
 אם עשה תשובה צריך להתחוק ולהלשע
 על חטאו כל ימיו עד שימות וזו היא שייעת
 שמשו וזהו ופא השמש וטאר כי המיתה ^{היה} את
 העבירות ואחר אכל מן הקדשים אחר שיעת
 אכל מן השלם הבא וזהו כי לחמו הוא ושמן
 את משמחתו יעשו משמחת למשמחתו טייג
 וגדר ולא ישאו עליו חטא הפורץ אפלו הגזר
 והסייג ישא חטא וחייב מיתה כי העובר על
 דברי חכמי חייב מיתה וכהן כי יאנה נפש
 איך כספו אפלו ארוסה בת ישראל אוכלת
 בת רומה איך כספו בגימ אנה הארזסה
 וזרע איך לה מנין אפלו בגביס תלמך לה
 עיף עליה ותראה ותכדוק אם יש לה זרע
 וזרע איך לה עיף וכת מהך ואלא מעה ומד
 וכת מהך זוכנת ישראל וזאת תהיו למלמ
 כהנים כי תהיה אחר שעמד הבית השני ^{היה}
 שנים גלו וכתהיה כאלמה וזהו כי תהיה
 למנה גרושה ושם לבית אביה כנעורה
 ומזת עשה תשובה ותחזור לקדמותה
 מלחם אביה תאכל ימא לעולם הבא וכלא
 לא יאכלבו כלבו לא יבוא לעולם הבא וזרע
 איך לה שהלכו ישראל בגולה וודיש כי אכל
 קדש בשגרה ויסך חמישתו עליו ואי חומש
 מלבד הרי החומש מוסרף עליו וכך כתויסך
 חמישתו עליו חמישתו זהו חומש מלבד
 כמו ותו הוא יתבי וחס מלבין הוא היכו חמישתו
 שלקדך ויסך חמישתו יש תגוף אם אכל

הקדך מוסרף חומש על חומש עד שתמנה
 משה טרולה בהתקף הרי התקף סוף שתים
 תוספות ולא יחללו את קדשי ואכלא יאצא
 אפלו הטבל וכת את אשר ירימו בעתידים
 לתרים הכית מדבר ולכל נדבותם מלאה ^{היה}
 את אדם שהוא צדיק ותם נדבו אז הוא אכל
 חמס רשע על זה נאמז זכח רשעים תועבה
 נדבותם אשר יקריבו ליהוה מלוה טלומה
 ומשביע כלבי מעלה בקרבנו כי משמחתם
 בהם כל שמום פועלם וברי ערוה ועל כולתך
 שור או כפצאך עז
 פרט לבאים ולנדמה לו ולדעה ופך ולתום
 ומיס חשמיני וחלואו ור כמד על הילי שמינו
 לשמיני ואניה הנביא אצל המעלה השמכי
 והלאה אליהו והלמה ידעה לקדש אשר
 אותו ואת בנו בגימ מי שבנו כירך אחר
 זובקבה זכח תורה ד צריסך להמות
 בים הוא יאכל תורה נאכלת ליום ולילה
 שלמים נאכלים לשני ימים ולילה אחו שלמים
 היו מענין ורבים לכך צריסך שהת שלט
 יבוא לדינותי אבל תורה שויסה גנוד
 חנועלת די לה ביום ולילה דא לאותות יסך
 עד בקר לאותותירו המסדה והמנות מלגשותם
 בעולם הזה לתוממו נפח וטפה עד הסקר
 שלעולם הבא היס לעשותם עלו למחר לעשותם
 וזהו ולא תנחירו תולדתי ונאדשתו כתיב
 ישל וקדש תי המקדש וקדשתו שוך
 בני ישראל בעשדה מוכף פתוך כתיב ויהיה
 אחרת ואחר כך לאותות שלמים נאכלת

בני ישראל אני י' שהשכינה במבנס מתחלת
הפסוק עד תיבת אבן י' תיבות ויחדוך השם
המוציא אתכם מארץ מצרים פסוק זה
ושוכו ה' רמז ביום ה' יצאו מועדי י' ומועדי
מועדי מועדי בענין זה על ששה חודשים שלוחי
בית דין יוציץ' לא תעשן שבת וזאת היא
היא בני ובינים' בפרישה לא תיבול כיהתורה
נתנה בל' יום ונתנה בשבת אשר תאראו
אתם בחודש הראשון בארבעה שנה האש
שנה הוא נסך' שבעת ימים מצות תוכלו
ישנה' כחג המצות' לה תיבות כמו בל' כי
יצאו מגרים כללם כמו יהיו בל' בפרישה
פסוק כי למען נשאל הפסוק בתשע שעות
והתקן את העולם' עמורה' באותה לילה נתנה
מחם ועמורה ושיר אומות כגון פיסרין
ועתה ריב הפך ואומה הרשעה לעתיד נזכות
העומד' ממחרת השבת ממחרת י' טו' יצא
ביום הניכסם הצאתו והפנתו' הניכסם בלילה
ככל עתה ריב וטה' ובעלמנות תבונה' לחסם
עלידי תנוטת העומר' ומחנות שני עשרות
כלכש לשלך רבנות היתה מנחותו פסוק אחר'
אבל הכבש הוא עם העומר היתה מנחותו כמנה
שני עשרות' ולמה לפי שהעומר היה מא' עשרים
ולא היתה המנחה באה כמו חטים לכך כמנה'
ותקן במנחות הכבש הוא עם העומר מנחותו
כמנה ונכסיו לא היו כמנה' ונכסיה י' רביעית
ההיץ' נכסיה כח' אמרי' במנחות מאיש ומטה
לשון קצתו לנכסו לשון זכר זה היץ' נכסיה
שלמנחה לשון נכסיה והוא השני ופסוק מפרש

שהסלת שלמנחה כמנה משאר כבשים והיץ'
לא היה כמנה ככת' י' רביעית ההיץ' אבל השני
לא ידענו אמר' נכת' ונכסו וקריץ' ונכסיה
נכסו ידענו כמנה אף נכסיה הינו השני אינו כמנה
לא רביעית' כפרש' העומר' ומפרתם לכם הביאתם
אות עמר' וכת' ליום הביאתם את עמר התנופה'
ומפרתם לכם ספירה תמה' שבע שבתות
תמימות תהינה עמר התנופה' וצ' תנופה
להורות ולהל' מנחה חודש ל' מן כל וכפר
העונות' חמץ תיאמה' תיאמה צ' יהיו
נחות' שבעת כבשים לפי שהוא יום מתן תורה
נתוספו חרבה מצות על' מצות שבעת ונכסו
עשר בהמות עולה כגד' דברות נתנו בו
ביום' ומס' תחשוב ששיר חטאת הרי י' ושני
כבשים לשלמים הרי י' כגד' השלמים עם לוי'
לפני צדוק' על שני כבשים מילה כל המל'
כלו מקריב קרבן העומר ושתי הלחם' כפי שם
כה' תיבות' כי לכה' נותן' וסודו השבע
באחד' לזכור' זכות מברא' יהיו ל' מלך'
ל' מלכות' זכרון' או זכרון' תמונה' או
מקרא' או הקדימות שהן קורין מלכות' דברות
ושופרות' כ' תיבות כפרש' ראש השנה כי
אחד' כ' לאלו מקדישין' ג' פסוקים י' כ'
כגד' מלכות' זכרון' ושופרות' וג' פעמים
הסוד' ראשי פסוקים שלראש השנה וידבר
ידבר כל ויד' ל' כגד' לאון שתקעים' ומתי
חפוקים לאמר' קדש' ליהוה' דשה' בראש
השנה' יום הכפורים' אך כעשור' להודש' אצל
ידבר שנתחבר' שלמה ויסדל' שש' חנות' כ'
כיום

מועדי יי' לצב ישראל מועדי חסדו זה חורו
 שלמועדי לכך חסר ון שמונו ממע קדש כיום
 טוב נחמ מועדי לשון עזי עזיים תכטיטיף
 ימים לערך המועד כדחת צואת בני ישראל
 בגיהאם יי' וימנו חלצות וחקים יהיו סגן מלכות
 בתית למחור לאעלות נר כנגד התורה צאת
 מור שנ פינר מצוה ותורה מור יערך ארנו
 אהרץ אותו מת נר המערכי יערך אתו מאן
 מערב קרי ביה מערב המנוחה האמרה
 ראשה ומופה ה' ה' הם עשר רמז על המנוחה
 שעשה שלמה יערך את הנחת ערך כל
 עשר מנוחות ערך עליה הנחות פלומת
 במנוחות אם היה מדליק עליהם טלם הנחות
 תורה ל' חמשים שערי בינה אגרות ה' צ'ים
 וזהו לפי י' תמיד כפרשה זו מה הנחות
 מה צדיקים כיהנות כנגד העזים ל'ים
 הפנים ולקחת פלתי ומפסת אתה רב שמואל
 חד מה כמו תיבה פרוצה וחד מה כמו עפיה
 רוקחת כמנוחות פלתי ומפסת מנוחה נחלקו
 כפרק שתי הלחם רב ושמואל חד מה להם פנים
 כמו תיבה פרוצה פיר תיבה פרוצה כתיבה
 שבורה ופנותיה נשברו ואין לה כיא שתי
 זכנת זה כנגד זה וזהו לחם הפנים שיש לו
 פנים וחד מה כמו עפיה רוקחת פיר פנים
 שאמצעיתה רחבה וחדה כצדדין וקצותיו נוסף
 לעגלה ולקחת פלתי בגימ' פלתי פלתי
 רוקחת וחפית חתיה בגימ' פלתי חתיה פלתי
 יש גורמץ רוקחת הרוקחת פנים וקצותיה
 חלולת מלא ון כיש חלולת רוקחת פלתי

כיום הכפורים ופתי לך וכול נשמחה לחמך
 חצבן שנתאכלנו על שאכלנו כיום יום הכפורים
 כפריים עם נרדים לבך כפריים כח מקראאש
 יהיה לבם ולגמ יהיה לבם שכר לעתיד לבוא
 והקרבנות אשר ליי' והקרבנות והקרבנות
 וקרבן שלמים ונפשו תמה במעשים טובים
 בעצם העם הזה והאוצרת את הנפש שתיה
 אף שתה בכלל אכילה וענתם מת נפשותם
 בתענה לחודש רמז ל' באב ויצו כיום הכפורים
 ה' פעמי נפש בשתיים כנגד ה' עבודות וה'
 תכלית כיום הכפורים ותכלית נא את נפש
 וחשך את נפשי ה' נפש בענין כנגד הנפש
 שיש לה ה' שמות פיה תיבות עשרת טובות
 מועדי יי' אשר תארא אתם מועד וקצת
 תורה את בית דין ומאיר עיניהם לעבר ולקדש
 בדין שבתן ומקד לולאחתם לבס' ה' כולל
 וחכלן בשבת הראשון כרי עץ רמז פ' אש
 ממנו חדים הראשון לבן ואי אתרוג הזה
 פרי עץ הד' יצר' ואתרוג דומה ללב וממנו
 על הח' הרע כפנת תמרים לכפר על כל
 העולם ולהמליך בעו שהוא מהלך ת' שנה
 כפנת פ' גחלה וניכרת גם הלולב גבורה
 משאר המינים עץ עבות לתארא עבות לא
 אבות וכנגד ג' הדסים לבן דומה ל' כרי
 ושמותם רמז השמחה שעל החתונה וכו'
 ושמותם גם בששון ממעיני השועה כל
 הארוח כישל ישבו כסות כי כסות השבת
 כסות ענב כבוד היו לגענה ולגלה ולארבע
 רוחות הדי' ו' רוחות לבך כסות מלא ון את

מערכה אחת יצ' חלות כנגד יב שפטים טלו
 כל ישראל עורבים לנו השלח והלחם שני עשור
 יהיה החלה האחת והרי כל עשורים כנגד יהוה
 צדיקים" החלה בגימ' מה' רמז על חלה שטלף
 מה העיפה הטתוס נטל משמחה ומרביעם
 חבל בעל הבית נטל אחרי מצ' והא לך עיסף
 ב' הרי כל עשור ומג' ליה יהיה החלה בגימ'
 אחרי כנגד שנים שש' שש' שש' כנגד
 ימות החמה מערכות שש' המערכת משנה
 רמז ענה שלח ומשה היו מעריכין מע' עשה
 שגיה עשרה שלמות וכלותה צנחות
 שנים מערכות מתרגם אפי' סודין הרי ב'
 סודים שאיך להם גגיה והכל ששה סודים
 וזהו שש המערכת שש המערכת על השלח
 הטול חמר ו' הטלח כח לוגי טלח רי ריו
 מטבילין אותם" דא' השלח הטלח לפני יי'
 כלומ' טלח בגעשין יזכה" השלח וטלח לפני
 ע' לבנה זכה להיות נקטרת זכה ג' בקי"ה
 לבנה זכה בלתי שהתפלה כמק' טלח וכח
 תכף תפלת קטרת לפניך יעזבנו לפני יי'
 בגימ' תלמידי חכמים שהתלמיד חכם טלו כהן
 העורך לחם הפנים" ויצא כן אשה יטלית
 חמר חכ' מהיכ' יצא מבית עולמו יצא אשה
 יטלית והוא כן אילך רשע שאיזכר אשה
 יטלית והיא דינה בת יעקב" ויקבץ אשה
 היטלית ה' מצויות רמז זאת האשה המיוחלת
 כל שיישדל שאיך זונה ככלל זאת היא יטלית
 המערכת ככלל לבך חסדנות עיניך זאת
 המערכת המיוחלת את השם גס השם

יטלית
 אשה

העבד והנורא והמיוחל" ויבא וחתן למשה ושם
 אמו שלמית מה עטף לפתח לא כשהביתוה' עשה
 וחקר מי הוא נאמ' לו ושם אמו שלמית וינחיה
 במשמר וינחיה לכבודו הוא חונח במשמר ולפי
 חונח עמו הנסאשש" כנגבו שם ימות וסמ' לו
 כי יכה עמך הכאה למק' לני שחף המק' לני חייב
 עי שיאמ' יכה ית' את ימי' צדאיתך בטנה דין
 יכה כל נפש אדם חנבי' טלו מהכך הודעות
 שמתחלת חנבי' ומכה נפש בהמה ישלמה'
 קדי ביה ישלמה' העלים מיטפ' כנגלה
 צבא קמא" מאשר יתך מוס צודים כן יתק' בו
 כל הפסול כוס' אמ' שמוך וכמוקו פוסל וזהו
 כן יתק' בו כותף בו אמתו המוס" לכס' כג' ב' יזכה
 מ'רו' בגימ' אצל' הם' והוא היה גר ונעשה אזנה
 ונקרא איתך היוזרחי" וירגמו אותו אבן' וכת
 חכמים אם צאצא אחת יצאו בית דין ידי חובתן
 ואם לאו רגומתו כללי שדל וזה המק' ללמת סוף
 אחת ונהלף נקדושש נאמ' בו כאכנס' כי לאמת
 כאבץ אחת והוערכו לפק' ביותר חכמים" ובני
 שאל עשו' זו תליה' או דחיה מבית הפקלה'
 כד איתיה בסנהדרין' חל'ת הפרשה

צדק סיני

כי תבאו לארץ
 בזכות אבות אדם נכונים שש שנים תזרע
 ששת ימים וכל בשבת תזרע תזמר' מה
 זריעה וזמירה עבודה שבשדות ושכרמים
 את בניצח בהן איך מדבלין ואיך מפריקין ואיך
 מגשעין ואם תאמ' זריעה וזמירה שני סוף
 הברך טאחלי' שלום שדה וכרמים איך לנצח
 זה

זה מזה וכולן לרד שא שתורת כהנים שבת
 שבתן יהיה לארץ לא יום לפני ראש השנה כמנע
 יהיה שדך לא תזרע וכדמך לא תזמר זרע
 בתורת כהנים ובראש מסכת משקף כמו שכתב
 דרך גימ' ופשוט השפיעית שבת שבתן יהיה
 לארץ שבת ליהיה שדך לא תזרע וכדמך לז
 תזמר בגימ' להקיש ליה וזוהר לך מה זריעה
 וזמורה מלוחות זו היא עבודה שבשדות וש
 בלחמים אף כן עבודה שבשדות ושבלחמים
 שבת שבתן יהיה לכם לאכלה זרכו יי
 מלוחין בצורי כח' בשומרי שביעות חלות מצר
 שכל החוזה שיהו שהוא כח' ואיע עובדי
 בשביעות וזהו מלוחין כמו מלוח הוא חסון
 לכך רמז מלוחין ולבחהמך ולחיה מקיש ליה
 לחיה במקף שחיה אוכלת כף השדה האוכל
 לבהמה טבית שהקבה מתמלח חזמים עלמה
 שבשדה וספרת לך שבע שבתות שנים
 וספרת לך ז' לוחין שבתות חסר שאים כמו
 מועדים שז' בהן שבתותי תשמח לכך חסר
 שבתות שנים ארבע מאות שנה עד שלא חרב
 הבית אם יאז לך אדם קנה לך שדה שוה לך
 ברער כי מנו חסר 4 מאות שנה אחר כך
 בזה הסוף ג' שנים לשוק רבים ואחז לעוף אף
 שנה שנים זה לבלהפחות ודי' שנים כגוד
 שנת השמטה יהיו לך ז' היוכלי והעברת
 כה תשע ומדבעים שנה ועמך לו והעברת
 שנה והעברת שומר רמז בראש השנה שופר
 והעברת בתינה והעברת שופר תרועה
 בחדש השביעי תשופה פיוק לתשנה דא

והעברת שופר תרועה זו היא כשופר
 והעברת שופר תרועה זו היא כשופר שופר
 תעביר שופר בגימ' זו היא כשופר של אהרן
 והג' בתורת כהנים לנפשוטף לפנה' וקדשם
 את שנת החמשים ושה רמז אשה אצל
 וקדשתם רמז לקדושין של אהרן וקדשתם
 וזהו ירור שנה וחרב הבית ויתבטל יובלות
 ורצה הארץ את שבתותיה לכל יסביה
 בזמך שכל יסביה עליה ולא בזמך שגלונות
 שפטים ושבתם איש לאחזתו נה תשובו
 לרבות נרצע בשנת היוכלה זאת תשובו
 איש לאחזתו ג' תשובות רמזי ג' פגמים
 כח' לזרף כשיצאו ממצרים ובלות בבל
 ולעודו לבוא או קנה מיד עמיתך לתנו
 קנה סת' טה' ואם צא להונות ימותו לינע
 מותו פאחד מה חלקים הדי השתות וכי
 תמכרו ממכר לעמיתך תמכרו ממכר
 ה' זו השתות ולא תונו איש את עמיתו
 מעפ שזה מדבר באונות דברים כי באונות
 ממנו כת איש את יחזי ובאונות דברים מה
 עמיתו כשאדם ממכר או קנה יהא חבירו
 כלו הוא יחזי שלא ייקר לו המכר ית הקנייה
 ולא ירמה אותו לכך נאמ' אחזי אבל באונות
 דברים לנאמ' אחזי הייתי אומ' דוקא חגור
 ומיוחס כמהו לא יונה אבל תלמוד חכמי
 יכול להונות את עם ארץ לכך נאמ' לתוק
 איש את אחיו ובאונות דברים פני עמיתו
 כל שחוא מעפ פ' לתניח שנתות
 לתונו ובאונות דברים שנה וזהו

אלהו' שנשבע זה ששונה כך וכך ומתוך כך
מונחין לכך נזכר לי ואכלתם לשבעתם ו
כלום ברכה תחא מצויה אכלו אם תאכלו
משל תשבעו לבך חסר כלום אכלה מעט
דא לשבע טת לשבע שנים ואיך לבס לראוב
מהיך תאכלו בשביעית ואכלתם לשבע
עולם לעולם הבא וישבתם לבטח משיצחו
מצרים ער גבן ושיטתם כמנץ וישבתם שעה
הך לא נדרע ולא נוסף סימך מי שאעז' ייע
ואיך אונסך מצות בעולם הזה איך אונסך בעו
הבא ועשת את התבואה ועשת לית כותה
לודא ועשת עד שנה תשיעית עד זכא תבואה
עד זכא שנה וכל אורח אחזתכם גאלה
לדמות עבד עברי ומכר מאחזתו יש לו
למכור מקצת ולא הכל וזהו מאחזתו ונת
גאלו ונת הקצם שהוא גאל הוא קרוב שנקרב
כי לכל קרוביו הקרוב אכלו אשה הקרובת
הקרובות ואל תדחיקו מעליך לא קרבו
הקרוב יהיה בעיניך טאו הוא קרוב שלך
כי לא יהיה לו גאל שאיך לו גאל שיכול לגאול
כך פירשו חכמים והשיגה ידו ומצא כדאי
באתו ישראל איך להם גאים בשר ודם השיגה
ידם ומצאו את הקפה וסימך לזכר איוב שיה
שחיה גופו מלא שחף וזכר נתרפא וזכר
לברין וזהו ומצא כדאי גאלו וחשב איוב ואם
לא מצאו ידו די צה' זוי' אם לא מצאו אתם
זכר ישראל מאריטוף בגלות וזיה ממנו
מאריטוף וזיה ממנו וזיה ממנו וזיה ממנו
מאריטוף וזיה ממנו וזיה ממנו וזיה ממנו

עצמן מאריך הזמץ בעיניו ולכך מלאך ואיש
כי ימכר בית מושב עיר חומה מוקף חומה
מימות יהושע בצ' טנץ והיה גאלו עד תשבת
ממכרו בשעה תמימה יכול לגאל ימים תהא
גאלו ימים מצויץ בתנאי כלום ימים מיוחד
הם שנה תמימה שנתאם ממש ימימה יבית
ימים אונסור ואם לא יגאל עד מלאות שנה תמימה
מחולקת דל וחכמ' אם יב' חודשים אם ששה
ימים שנה תמימה אם שנת הלבעה חודי
כמנץ שנה ולמך דאמ' ששה יגאל עד מלאות
לא שנה תמימה בגימ' זה ימים עשר חודשי
מיום ליום אשר לא חמה לא כת' לו קרינץ
אכלו איך לו עתה לא פדה בית כנוי אכלו לא
איגר לברצוף אשר לו חמה חמה סת' רומ
המוקפי חומה מימות אותו שעמדה לו חמה
דא חמה סת' למנות ששה שנת החמה לנץ
זאמ' ובתי החצרים ב' חצרות וב' בתים הוא
בתי החצרים ב' חצרות וב' בתים הוא ב' בתי
החצרים אכלו היא עיר גאלה ויהיה לו אכלו
אחר שנה גאלה תהיה לו תהיה בגימ' משי"ח
תהיה תן שנים זכית שני תהיה לו
לשנים וששה צדיקים אשרי כל חופי לו
לו צדיקים הנקשרים מלו כריתות וכת
התועבת הלא נכרתו כמוה' השומרים ללו
מסבתות על הגמרא ומן יימץ הכת על הלמות
ולוח אחד מ' לו אטחים וכף השני יכ' כל
בגימ' י' תשעים שנים גאל עולם תהיה
ללנים לבי שחף לא תע' כמעשה העגל לנ
גאל עולם היא אחזתם בתוך בני ישראל וזאת
מצויץ בתגין כלום אחזה מיוחדת ומבורכת
ונכרת

ונכחד משאר אחרות שיטה כוחה בגאולה
 לכך תגין" ושדה מגרש עריהם לא ימכרו
 מכירה גאולה היה שלא ישנה" ומטה יחשק
 עמך תזכור עמך ואומתך" ומטה יזו עמך
 בגיש לזו במעשיהם משו ידהם" את כספך
 לא תתן לו בנשך ורבית באוכלי כסף רבית
 ורבית באוכלי מנין תל את כספך לא תתן לו
 בנשך ובמרבית בנשך ובמרבית לא תתן
 מכלל" וא את כספך לא תתן לו בנשך אצל
 אף האוכל בנשך והוא הדין הכסף במרבית
 אשר הוצאתי שדה' בזכותה" וכי ימוך
 אחיך עמך הוא עמך" לא תעבד בו עבד
 עבד" לא יוליך כליו לבית המרחץ" ומכר
 במוכר עצמו הכת מדבר" ושב למשפחתו
 למוחזק שבמשפחתו" כי עבדי הם ציון הם
 לזו מוחזק ונכרין הם צדיקים מה יי אהיך
 על מעמך" על מה אדניה הטבעו על מה צדיקים
 והם עמך וחלתך" הם אשר הוצאתי אותם מרים
 בזכות מרים הנשאה" מצרים לא ימכר
 מלטה שוק נמנוים" לא תרדה בן כמרך
 והוא אהב למקום לבד לא תרדה בן כמרך
 תרדה בן כמרך מה כנך וכך מצרים שדחיל
 ישראל כמרך לכך נחמ ויראת מאלהיך צפור
 מה עשה למצרים" אשר הולידו בארצם
 אחד מן האומות שבא על הכנענית וילחץ
 ס אתה רשאי לקנותו בעבד כנעני" והתחנך
 את אותם לבניכם אחרים אותם לבניכם ולא
 כנענים לבניכם אף אדם ויש זכות ב
 לבנו" קידוש" והתחלתם ואתם לבניכם

אחרים לרשת בגי זה הוא לא פנותיכם
 לבניכם מכאן שאף אדם מודיש זכות פתו
 לבנו" לרשת חזקה לעולם מהם לעולם כח
 לעולם ולכסות אחזתם שלעולם הנא מה
 ובטובך אשר צמנת ליראיך לכך לעולם
 כח מעל אחזה" בהם תעבדו ומחזיקים מעם
 אם מאית אחד שדל שחינו כוחג בשומה הרי
 זה מעם ואתה רשאי לרדות בן כראי בנצא
 מצדעה" זהו כס תעבדו ומחזיקים אולעך
 משפחת גר" עקר תרג ארמאי העקוד מן
 העולם הנא" או ידוהו מן ידו יגלנו ידוהו
 ון ידו ידו" או דוד אופך דוד יגלנו או השיגה
 ידו שה שיגה ידו שליטת כח שונה" אם עוץ
 רבות בשנים" ואם מעט בשאר בשנים" ואמר
 בקדושין שבת מעוטות או מרובות" לא סתרה
 ככסף מכסף מקנתו" ואם נתמעט ככסף
 משנת המכרו לו הרי שקנהו במאה ועמד
 על מחתים יפדה עצמו מן שקנהו היה שוה
 מחתים ועמד על מאה יפדה בשוין שלכסו
 אם עוד רבנת בשנים שה שנים מרובות
 שלגלות" ישיב באלתו מכסף מקנתו
 הצדיקים" היכול וחשב לו כפי תכלי דצא
 בשנת היכול בעת קץ וכת בעת ההא יכל
 שי תכלי ש" בגי משיח" הוא ובני עמו
 כביכול הקצה ובני עמו יצאו מן הגלות
 עבדי הם כלום מחזיקים מצרים" אילים
 חסר יול כנגד" שמות של עז לגוי פוחלת
 במסכת עז" ופסל ועבדה לא תאיש לכם
 פעם פסל פסילי כחמש עשר ידועת על

חפרש מעז כלא קיים ל' זכרות' לא תהיו
לכם ומצ' אונ' כי מעשה זנותם הם' לא תתק
בארצם בארץ פלשתים ישראל שהיא מהלך
יום' את שבתתי אש' המחלל שבתות תמכהו
מש גיחנם' גם נאקום שיש חלול שבת תמכהו
המש' כשבת' ומקדשית יראו למז שיעמוד
תי שנים הרי בית ראשון' ומקדשית יראו תב
שיעמוד תב שנה הדי בית שני' ה' תויץ כפסג
הינו לפי' למז תחום שבת הן לפי' אמה'

אם נחקה

אם נחקה תלכו בחקותי וטענתם
מה הקצה מקטט בלות אהך אתה סך תלכו בלות
אם נחקה תלכו אבות' תשמרו תשמרו
בלתי גס אתם נשמרים' ונתתי גשמים לכם
בלב שבת' דא נשתם נכבות' ונתנה הוורא
יבולה שהיא תצמיח מזנה לעתיד יבולה
נת' על עלה המת מעפכ יחיה' ועף השדה
אפלו חילני פרה' דא ועף השדה אפלו עם
חורף שהוא כעף השדה' יתך פרו' זכריתוק'
דא ועף השדה תלכי חכ' יתך פרו' יתך כג'
חילני פרה' והסיג לכם דיש את בציר כעו
שנעשה לחוב שנהפךר היו חורשות' והחילות
רועות עלידיהן' ואמרו חכמי נעשה לחיון כעף
זגמת העולם הנא' בציר ובעיר ישיג את' יב'
ואכלתם לחמכם' אדברי תורה' ואכלתם
לחמכם בגימ' זהו תורה' לשונות ושבתם
עלכם' שולם הנא' וישבתם לבטח' מש ימאו
העמים עי שיימו לגלות כמנן וישבתם'
הלכות' שולם' ונתתי שלם בארץ אונ' שלם

שבשמים של עושה שלום במדומיו' ושבתם
ואף מואי' חר' חר' חר' חר' חר' חר' חר' חר' חר' חר'
והשבת חיה רעה כף חר' חיה רעה' או חר'
ואהו ושעשע יונק על חור פתך חר' חר' חר' חר'
שלעמם' וחרכ לא תעבר בארצם אפלו חרב
שלעלם' וחרכ לא תעבר בגימ' זחרכ שלעלם'
וחרכ לא תעבר בארצם אפרים כזכות' חר'
ורדתם את איביכם' ורדף תם' כשהן ישראל
תמימים' ורדפו מבם חמשה מאה' נזכות ר'
חומשי תורה' ירדפו' ה' מאה' ומאה ומם רבנה
ירדפו' מאה בשביל' נזכות' לפיכך לחרב'
מהו לחרב' לחותכם חרבים' ופנתו לים' יבית'
ליכם' בעוד הבית קיים' חרבים מכלי פשיהו
בגלגלך' והקימתי את בריתי אתכם' והקמתי
בת' ביו' ברית ברותה' דותה' לוב' ברית חתונה'
והבית' תורה' יב' כל אונותי נזקתו' לוב' תורה
והבית' אתכם' כם' רבוא' ואכלתם יסף' הברכה
ויסף' לוי' כל המושף מחבירו כוי מחבירו' יסף
נוסף וישף הרי בלב' שנים' דא' יסף נוסף וישף
ג' משכנות היו להם נזה העולם משכך שילהושני
בתים מקדשים' הרי' ג' מפכ' ג' מפכ' חר' או'
כלוג' יתך להם בית חדש לעתיד לבוא וזהו
מפכ' חדש תוציאן' ולכך פמך לו ונתתי משכני
בתוככם' דא' ואכלתם יסף משך זה העוהבא
שהוא הישף' וישף מפכ' חדש תוציאן' כשיבוא
עולם הנא' דא' וישף מפכ' חדש תוציאן' יתפח'
מלכות המשיה' וזהו מפכ' חדש משיה' ונתתי
משכני תך' בתככם' רבוא' והתה' לבר' י'
בתככם' ואתם תהיו לעם' אתקרא תהיו לא
תפנו' שיהיו לכתחית המתים' מהית להם' עב' ע'
מהית'

תורה
הזכר

מהית חסר וְרָמַז שֶׁעָלָה הָיְתָה לָהֶם עֲבֻדִים
 שֶׁחָדְרוּ בִּימֵינֵינוּ וְנִצְרָה וְשֶׁבַר מִטַּת עֲלֵמֶם
 חֶסֶד וְנֶוֹן יְבִשְׁבָטִים עֲלֵכֶם אֶתְּךָ הַמוֹטֵט יֵלֵכֶם
 אֲנִי מִמִּיּוֹת קָאֵמוֹת הֵיוּ גְבוּהִין כֹּל אֶחָד וְאֶחָד
 לְכַךְ תִּגִּיעַ יִשְׁאוּמֵי מֵאֵתִים אֵמוֹת לְכַךְ בְּתַגִּין
 עַל קִיָּף וְיֵשׁ אִוֵּם שֶׁלֶשׁ מֵאֹת וְהִלְךְ מֵאֵה וּבְתַגִּין
 הֵן מֵאֵתִים לְכַךְ גְּמֵאוֹת וְאוֹלָךְ אֶתְּכֶם קִוְמוֹמֵעוֹת
 מֵהוּן קִוְמוֹמֵעוֹת קוֹס מִיּוֹת שִׁיקוּמוֹן הַמִּיּוֹת נְהַנְתִּים
 וְהַנְהַחֲתִי וְיַעֲמִדוּ נִדְאֶחָד כִּמּוֹן שֶׁעֲשֵׂה יִסְסֵךְ
 וְנִחְלֵי אֲרִינֵן מֵהִירֵדֵךְ וְכֹת קָמֵנוּ נִדְאֶחָד וְגִבֵּם
 לְעֵתִיד לְבֹאֵי הָיְהִי כֵךְ וְכֹת וְהַנִּיךְ יִתְּעַלֶּה
 בְּעִים רוּחַ וְהַכְהוֹן לְשִׁבְעָה נְחִלִּים זֶהוּ קִוְמוֹמֵעוֹת
 הַמִּיּוֹת יִקְוֵנוּ אֵם בְּקִוְמָה זְקִיפָה תִּתְּחַלֶּה
 וְאִם לֹא תִשְׁמַעוּנִי לְתוֹרַתִּי שֶׁנִּתְּנָה לְכָל יִסְסֵךְ
 לְהַפְרֵסֶם אֶתְּ כִרְיָתִי לְהַפְרֵסֶם בְּלֹא אִוֵּם אֶתְּכֶם כִּי
 מֵהַפְּכִיךְ עֲצֵמֵיכֶם אֶתְּכֶם אֵעֲשֶׂה כִּי גִזְלוֹתִי
 אֶתְּךָ גִזְלוֹתִי וְחִמְמָה רַבָּה אֶתְּכֶם אֵעֲשֶׂה גְּלִפְיָךְ
 רָמַז כִּי עַל הַפִּלִּיָּה גְּלִפְיָם בְּמַעֲשֵׂה הָעֵגְלִי
 עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה בְּבִטְלוֹן הַתּוֹרָה וּבַהֲפָרַת מִצְוֹת
 הַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה לְכָל יִסְסֵךְ כִּמְנִיךְ הָלָה אֶתְּ הַשֹּׁחַף
 שֶׁחִכְתִּי הוֹלֵךְ וְשֶׁחַ עֲכַתְתִּי פִתִּים שֶׁחַ וְכֹלֵה פֶתַח
 וְלֶחֶם הַקְּדוּחָתִי כִּי אֵשׁ קְדוּחָה בְּחִכִּי שִׁיחַזְקוּרִים
 וְחֵתִים מִשֶּׁתְּחַיִּים וְחֵתִים מִן הַמֵּיבִישׁ מִכְּלוֹת
 עֵינַי מִבְּלִיךְ וְהוֹרֵגִיךְ שֶׁנִּקְחָנוּ עֵינַי
 הַעֲדָה וְזֶהוּ מִכְּלוֹת עֵינַי דָּא מִכְּלוֹת עֵינַי
 זֶה הִיָּה נְבוּכַדְנֶצַּר שֶׁעוֹרֵר עֵינַי צְדִיקָהוּ
 וְלֹא עֲתָם לְרִיךְ אֲרַעֲסֶם הַזִּינֵךְ הַפּוֹכֵחַ לְרָמַז
 מִפֶּתֶחַ שֶׁחַ זֹרֵעִיךְ אֶכְלוּ בְּשֵׁנָה שֶׁבִיעֵת וְחֵסֶם
 שׁוֹמְרֵיךְ שֶׁמֵּלֶה לְכַךְ הַזִּינֵךְ הַפּוֹכֵחַ וְאֶכְלוּ

אֵיבִיכֶם וְאֶכְלוּהוּ גְּכִי אֶכְלוּ אֶתְּ עֵקֶב וְאֶכְלוּהוּ
 וְיִכְלוּהוּ וְכֵן וְאֶכְלוּהוּ בְּמִקְדָּשׁ קָדוֹשׁ גְּדִירֵיכֶם
 הַמִּסְוֵאוֹת וְלֹא עֲתָם לְרִיךְ אֲרַעֲסֶם הַזִּינֵךְ
 זֶה בְּכֹת וְאֶכְלוּהוּ אֵיבִיכֶם וְזֶהוּ כִּי אֶכְלוּ אֶתְּ עֵקֶב
 וְאֶכְלוּהוּ וְהַרְגוּ אֶתְּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּתְּנָה
 לָהֶם בְּאוֹת מֵיִם וְגְּלִמְאוֹן אֶתְּ הַיִּכְלָדִי שֶׁכָּן וְזֶהוּ
 וְאֶכְלוּהוּ בְּמִקְדָּשׁ קָדוֹשׁ כֵךְ עֲשׂוֹן לִישְׂרָאֵל וְרָדוּ
 בְּכֶסֶם שְׁעוּיִכֶם מֵהוּ גִרְדוּ יִחְרִשׁוּ בְּכֶסֶם שֶׁנִּתְּנָה וְשׁוֹרִים
 הַחֹרְשִׁים בְּשׁוֹרֵת וְזֶהוּ וְרָדוּ כִּמּוֹן לְרִדִּיא לְבָרֵךְ
 וְרִדִּיָּה וְרָדוּ בְּכֶסֶם שְׁעוּיִכֶם שֶׁנִּתְּנָה אֶחָד שֶׁנִּתְּנָה
 וְרָדוּ אֹתֶם וְהַגְּלוּ מֵעַתָּה וְאִם עַד אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ
 הַחֹקִים וְהַתּוֹרוֹת אִם לֹא תִשְׁמַעוּ לְרִיכֶם
 וְאִם עוֹי אֵלֶּיךָ לִמְדָה בְּמִדָּה שֶׁנִּתְּנָה לְכָל יִסְסֵךְ
 זֶה גְּלוּת גְּלוֹן וְשֶׁבַרְתִּי אֶתְּ גִּזְלוֹתִי עֲלֵיכֶם לְרִיכֶם
 וְתִלְמִידֵי חֲכָמֵי שְׁלֵהֶם עֲזָבֶם אֶתְּ תוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה
 לְשִׁמּוֹן יִתְּךָ אֶתְּ גִּזְלוֹתִי וְעֵלְיָה וְאֶתְּ אֲרִיכֶם
 כִּנְחָשָׁה אֶחָד כֹּת כִּנְחָשׁ חִיָּה שֶׁיִּלְוֶיךָ לְרִיכֶם
 כֵךְ אֲרִיכֶם וְתִם לְרִיךְ כֹּלֵכֶם תִּשְׁמַעוּ תּוֹרָה
 וְלֹא תִתְּךָ אֲרִיכֶם אֶתְּ יִשְׂרָאֵל אֶחָד תִּתְּךָ שְׂבִיב
 נִחְרָבָה מִשְׁנִכְנָשׁוֹן לְאֲרִיךְ וְהַשְׁלַחְתִּי בְּכֶסֶם אֶתְּ
 חֵית הַשּׂוֹדֵה לֹא הַמְּלִכּוֹת וְהַלְּבָתִי אֶתְּ חֵיתֵי נֶחֶם
 וּבַחֲמָה דָּא וְהַלְּבָתִי אֶתְּ חֵיתֵי בְּגִימָה תִּרְיָג שֶׁלֹּא
 שֶׁנִּבְנוּ אֶתְּ הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת נִקְחָתִי נִקְחָתִי נִקְחָתִי
 נִקְחָתִי בְּגִימָה יִרְוֵשׁוּ לְהַחֲרִיב שֶׁנִּתְּנָה אֶתְּ
 עֵינַי כֹּת וּמִנְקָמָה נִקְחָתִי אֶתְּ מִשְׁתִּי עֵינַי שֶׁנִּתְּנָה
 שֶׁאֵם חֲכָמֵי זֶה סְמוּי עֵינַי שֶׁלִּנְדָקִיךָ שֶׁמִּתְּנָה
 נְבוּכַדְנֶצַּר נִצְרָה וְשֶׁלֵּחְתִי וְכִי בְּתַכְסֵּס קָדִי כִי
 יִמְיָה שֶׁנִּתְּנָה עֲלֵיכֶם פְּרִיעֵת בְּבִיעֵת וְכִי
 מִטָּה לְכֶסֶם וְאִם עֲשֶׂה נְשִׁים עֲתָם וְלֹא חֲכָמֵיכֶם

ואם עשר נשים למה נשים שהיה להם
ליתן למך אבות עושים עושי ככל לחם
לכך עשר נשים ואם נזמת לא תשמעו לי
נזמת זו התורה שנזמת התורה בשעת כבוד
תי נזמת שהבת קיים בחמת קרי חמת קרי
מיצאת מערים עו שגלן עשרת השבטים
ואן והלכתי עמכם בחמת קרי מהו בחמת קרי
שבעי שמה חמת שם עורו עיני ערוהו ואלת
וצאהו למגף ככל זהו בחמת ואלת בשם
בניסם כמות זה ראשו וסופו אכילה נדכרתי
את כמותים היו במקום הקבדים ובענה נשוי
געלה העגלי בעוף העגלים פרי גלולים געלה
כפשי נוגף להיות נוגף אותם והשמות
חת מקדשים מקדש ראשון ושני דא בתי
כנענית ובתי מדינות דא והשמתי את מקדשם
שהמקדש הוא ששם עשה בבבל ולא חרף
כיון כחונכם בגימל למי חכם ואתם
אלה בגוים קרי ביה ואתם אזהרה עמכם
כביכול וזהו אזהרה הזין הפוכה רמז גלות
ורמז סליבת הזין שיחזירכם עורף בגוים
ולכך הזין חזרת אזהרה בגוים בגימל חזרת
והדיקות אחריכם חרב שביקש המקדש להשיב
להחג ולחג את כל היחודים ולכלוב את מדיני
והיתה ארצכם שממה אחר היתה שנה
שלבית שני אז תרצה הארץ את שבתתה
כל ימי השמה כל שנים חן יכלוהן עברו על
מצות יכלות ושבטים והרצת את שבתתה
והרצת הגלות משנו צרות רבות והבאתיך
במצב והם היו דור שלמדני ופתר מגוף

לכך שנמכרו לחרג על ידי המך ולא נעשה וזהו
מזין רדף וזהו קול עלה נדף זה המך שהיה כמו
עלה נדף שכתבין שכתב לא היו שום דבר נדף
דף של נאמה לתלות את מדיני ענין ונסומעות
מנחת חסרין שלם צאת עליהם חרבו שנתל דא
מנחת חרב לשון נסיך שחרבה נסיונות מתנעף
בגלות כגון חננה משאלועזריה ודיאל ומדיני
ודורו כמפני חרב כלו כופלים בחרב ולא היתה
חרב וזהו ודורף חין וזדכו בגימל צד איש צד
מזיב ולודף חין בגימל שונא וזהו כמפני חרב
כפבורין שנהרגו ולא היה כף כמפני סאת בש
לויכס בגימל חין ומלטי אף בעונות אבותם
אף לשון אף וחמה ואף בעונות אבותם חס חין
מדיני בראות העולם בעונות אבותם חס חין
ימקן בגימל יוסף בעוף שנמכרו החבטים את אסף
נהרגו הדוגי מלכות וזהו בעונות אבותם יוסף
ימקן ינדגו אשר מעלו בעשרת שבטים און
אל יכנע לבבם זעם לבבם הערלי מת יכשו
חן חן חן חנשי בעת הגזילה שדעל התורה
חת עונם וכך עזרא וכך נחמיה וכך כנסת הגדולה
ואו אומז יכנע לבבם הערלי ועוד שבימי נוסת
הגזילה נשמט היצר כי שניצר הדע ערלי ערלי
בגימל יצר וזה היה אחר ע שנה לכך על המטה
הערלי וקדתי את בריתי יעקוב יעקוב וכת
מלא לרבות שבטים פי ון במלוי חן יכ שבטים
שיצטור את זכות שבטים והקדים יעקוב קום
היזבות כי היתה מלתו שלימה ולא היה בה כמות
ולכך לא רצה להזכיר במאף שהוא ואין אף
יעקוב מלאן ון שאמרו כנו שש תיבות שמע
יעקוב

שרל יי אהי יי אחר והוא אמש שתיבות זשנלון
 ג' חזנות בפסוק וכן ג' זכירות וג' בריתות וג'
 יי שפסוק חן ין מהות כנגד ין מאות פתח לך
 מוחת שלארץ ישל ונת בפסוק והארץ וזכר
 פו' תבות בפסוק כנגד אבות ושכנים ו' כ'
 חזותות כנגד ק' רבות ונ' כנגד נ' שבת בשנה
 וג' זכירות כנגד ג' רגלים בשנה יצחק נואמע
 הנת כיהוא אמצע לאבות ותרף את שבתתיה
 ותרף לרות ואת חקתי חקתי כתי וכלו חקתי
 אחת וחקתי גענה חג' שהפך החג כי כמל' בעש
 נהפך החגים לא מאסתים ולא געלתם ונת
 היה גומל להם טובות וזכרתי להם ברית אב
 אשר הוצאתם מצרים אשר הוצאתי שרות
 וזכרתי להם מה לא צדקתם עמה
 ואת ביתו יי' ומזכרום כי חמש שנים שבעים
 שנה צמתי להם להם רחמי שונים צמי משה
 ואהרן החקים והמשפטים והתורות כנגד
 תורה נביאים וכתובים והתורות ב' הדי ששה
 מודים ד' חקים ו' משפטים והתורות י' את
 כת' הדי אחת הכל ה' כנגד ה' חומשי תורה
 ופ' ת' ת' ת' איש כי יפלא נרד איש שמו
 יודע להפלא שבעים לכלל הפלאה בערבך
 נפשו ע' שנת כת חסד לא כל נפשות להוציא
 נפלים בערבך ו' מיני ערבך טאן מן ט' כ'
 ומן כ' ה' ומן כ' חיש ומן כ' ה' ו' כ' כנגד
 ו' גלות לזכרים י' שקלים יצודי מן כ' ו' ו'
 ז' שקלים ומן כ' ה' ז' שקלים ומן כ' חיש ה'
 שקלים ומן כ' כ' שקלים הדי י' שקלים ו'
 וסימני כ' ה' כי טוה והערך אתו הכת' כנה

ט' הם כהנה ועננה הבר שנת בוקר
 כידו ומס נכזה ל' שקלים ו' ו' ו' ו' ו'
 בת דרך כלום סימני הנת היא הנסה ל' ו' ו'
 ג' כפף כפף כפף והם כנגד ת' כנגד ו' ו'
 בשנים שנה וחדבע ממות שנה כשנה י' ו'
 ג' כפף כנגד התורה שהיא משולשת בג' מיני
 שקלים נוח כפף בחמשים עתה וכלשה
 ה' או כנה וסימני כפף ה' או כנה י' כפף ו' ו'
 ערכך יעריכנו כנגד י' שכנים ומן משכ
 לני ידי י' א' ומן מך הוא מערכך עכ הוא אחד
 מ' בגימט צמכ מ' ומן טוהה ו' י' ו'
 ממנה קרבן ל' כל אשר יתן ממנו ל' יהיה
 קדש ממנה מי בני ל' אבל אפרים ו' ו'
 אונן ל' דאמ האוהרנה שלזן עולה ל' ו'
 שיקח ברמי איכרין אבר שלזן עולה ו' ו'
 חזר עולה וזהו ממנו לשון זכר מוסב על
 החזר שהקדיש אשר יתן לשלם ל' מ' ו'
 שימכו ויקח בגמט י' צבות אים כ' הקדיש
 טוב כדע מו' רע בטוב כ' תם בטוב מוס י'
 בעל מוס כתם טוב מעיקרו ו' רע מעיקרו ו'
 ומן המר ימיר בהמה כ' חמה י' ו' ו'
 שהיא כ' חמה אחרת לו העובר וזהו כ' חמה
 אף מ' חמה א' כ' כ' בעובר ו' ו' עובר
 ט' חמה כ' חמה ו' ו' ומן חמר ימשי כ' חמה
 כ' חמה כ' חמה עובר ו' ו' ומן כ' חמה
 כ' חמה חמה חמה חמה חמה חמה חמה
 מומי הכת מדבר אתה חמה ו' או ח' ל' ו'
 כ' חמה חמה חמה חמה חמה חמה חמה
 חמה חמה חמה חמה חמה חמה חמה חמה

אמר ויפחד פן יאמר לו יאמר לו יאמר לו
משה ואלה שמות בני ישראל אשר
מקום הייתה ראיה להקדמה לבך נאמ לשון
עתידי יאמר ונעור לטובה נאמ בצחמה הטובה
מהו הטובה ביה כלום הטובה ויאמר וזהו
טובה מאש אשר לא יאמר מוכנה לטובה
נאו אותה שהיא בעלת מעס והעריך הטהר
אותה מלא יוי שעשה כהנס כמר שא כחשת
מגלה דורש ואם גל יאלה ויסק חשתתועל
עכב חמישתו כת כלום חשתתו חומשתו
חושבלאו חושבלאו ולא פשיטי והשתובים מוחים
חבלי לבעמ חוגש מלגז זהו השתות ולפעמי
חומש מלגז חומש מלגז פיך כשתחלוק לין
לארבעה חלקים וחומש הוא לאחד החלקים
ועריך אותה להוציק לאחד החלקים אם הקרן
כבעה חרי החומש חומשה וחרי חומש מלגז
חרי וחומש ארבעה וזהו חמישתו כלום חלוק
הקרן לארבעה ותוסיף תו את החומש וזהו
חומש מלגז הוא הולכך חמישתו כות חומש
שיקדש את כהן יקדש כות חסר יול הגלכות
מחבר שנהן אף יכולף להקדישו זה לפי שאין
שלו וזה לפי שאינו ברשותו לכך חסר דא יקדש
חסר יול אף לאדם להקדיש ביתו וכליו כשיש
לו כעם אם לא האה שוינס כוהנים כשורה אז
מותד כד אשחקו גבי ודי קצוס כמעשה יוגן
כך עדי לכתוב טתרא ומס המקדיש יאל את
ביתו יקדש חמישית כסף ויקדש אם בעלן פודהו
ערך לה שיהו חומש אבל לא חיש אחר דסוף
חומשית מלא כלום בעלן חן עריכף לחומשית

החומש על מליאתו אצל ובעלים טתלא חומש
כ הא חייבך להוסיף החומש ואלו חום אחר לכך
מלא כי הצעלים קודמין לב חום לבך כות כחש
זרע חומר שערים חומש שקל כסף חומר
בגדי חומש וזהו חומר הוא לטחה כנגד לנדונה
וכת ומכרה לי בחמשה עשר שקל וזהו חומש
חומר ילוח מצות בחמישים שקל כסף כומר כ
יום מיציאת מצרי ער שנתנה התורה חלף
בגדים חומר חומש שקל ים עשרים אבהים
כזר עשרים ומס אחר הענין יקדש שדהו
כלגתה בעריכף אם אחר היוכל מדי אחר
חיובלו כשנה שחוריה כיה הקדיש עממו
כיוכל כלגתה חתם ומס גל גל ומס גל חקף
הת יאל מנעול כח כף גל לנתיב לבוא מהו
גלאת השדה אז יחשלים שני עיק שדה תחיש
וזהו את השדה חום גל גל למה ואמרת חלות
חום גל כעם אחת וחזר והקדישו גל עריך חקף
חומש לכך נאמ כגללות דא חוף לי לא חסגל
הקדש חום שלחו מכף וכל העומדין כג שנתו
וכרסו כעזרו בחיים תל גל גל גל כאת גל
כבר כעם אחת יגל עור חום הקדיש חום
אם את השדה הגכבר דא חום לוי גלאת
השדה שחוף ירושלים ישראל כגלף כמחה
חום מכר את השדה לאיש אחר כיד עשו חשע
שנמכרו כיד חומה הרשעה לא יגל עור חומה
כי אם כחמף כמזכה שיגלו ישראל דא לא גל
עור כיד פאר חום כי אם כיד חקבה וירא כי
חוף איש וחושע לו זרעו חומש יגלו על ידי
חקבה וזהו והיה השדה כשנתו כיוכל קודש לוי
השדה

השדה בעצתו כחבל קדש שלוח יהי שלמים
 ושיקטם ואסת שמה מקצתו אשר לא משוג
 אחזתו מחלוקות חס שאינה הארה להיות בידה
 אחזה אן שאינה שדה חחזה ממש אש"ר לא
 משדה אחזתו יקדוש בריה זו הא נשדה שאינה
 ואינה להיות לו שדה אחזה פלוגתה צגלון
 צברק השולח ובערלכין ונתן את הערכבוס
 ההוא קדש ליג' לפי מה שביטוס בוס ההוא
 ולא חס הוא בוקר במקום אחר או בוס אחר
 כמו בימא דשוקא לא כמי שביטוס בוס והוא
 כשיגא וזהו שמי במסכת ערכין ובתורת יתוש
 ונתן את הערכך בוס ההוא שלא ישהה קבלים
 בקלים אס איש עני הוא וקל הוא לא ימתך לו
 הגבר עד לוס השוק שיהא מרגלית בוקר
 י במקום היקר לא הכל לפי השעה ולפי
 המקום את הערכך בוס ההוא קדש ליג'
 בריה לא ישהה מרגלם בקלים לאשר יקרו
 ממתות שוב יושלים לצרע אברהם זכר
 לחשר קנהו מאות אברהם שהלוי למאה
 שנה דא לוי שקנה מקום לבית המקדש
 דא להקבה זכות הר זה אצתה ימנך
 קנהו קנהו כנה שחף זה בית המקדש לט
 לו אחשת הארץ להקבה ליג' הארץ ומלואה
 תכל ומשכיבה עשרים גרה יהיה השקל
 אברהם בזור עשרים אן זכור אב זה חנניהם
 אן בזור זה אברהם אשר יכפר לפי איל
 נקרב לעחק ויחף טינף היה יעקב שכל
 הכבורה מעשה אס בזהמה הטמאה זה שש
 שחא טמא ופיה בערץ יעקב נפוח בעשו

שני עשו והאומותם תחת שולחנות
 ופך מאשר איתן בלי כבוד שולחנות
 ותחתן ארום ולחיים תחת כפסך יתגלו
 תחתנו ולחיים תחת נשענו וזהו ופיה אן
 כל אדם אשר יודם איש יכול יודם כל אומות
 תלמוד אשר לו ולח כל אשר לו יודם חסר
 דמז בחסרונו לא יודם צלו אן מקצתו כל
 חוס אשר יודם סף האדם לא יפיה חונק אהק
 אמי אחד ערכו עליו לא אמי כלום שאין לו ערך
 כיון שנגמר דינו למות יכול אפלו לא נגמל
 תל אן בערלכין דא אן כל אדם אשר יודם
 נאמי טאן יודם נאמי להלך אפלו לא יודם יודם
 בעובד על זהו שכל אדם כל אדם אשר יודם
 שנסתמו ועשה לעז לא ישה מדין גתם
 כד אמר בלשכת ראש השנה והמים יתגלו
 והמשומעים כדונך כה ואן ימנך הימנה
 וכל מעשר הארץ זו ארץ ישראל שהיא מעשר
 כל הארץ כי שבעים אומות הם ומחס נקרא
 ארץ עממים הרי ומעשר קדוש וזהו וכל
 מעשר הארץ מפרי העץ ליג' הוא לוי ישראל
 שהן פרי של אברהם שהיה פרי עץ ליג' אה
 יג' שכלים ואם בלגא איש ממעשר ומעשרו
 ולא ממעשר חבירו כל אשר יעבר תחת השם
 העשירי יהיה קדוש ליג' השכל העשירי רהק
 שכל לוי שהוא עשירי יהיה מקדוש ליג' חסר
 לחפיע מבנימק ומעלה יהיה לוי עשירי דא
 העשירי יהיה קדוש כשהעבר הקלה שכל
 ומלוא ומקלו על העולם להכותו כמבול
 העשירי יהיה קדוש זה אברהם שהיה עשירי

יהיה קדש לך ולכל יתרו שאמרו אחריהם
ישו לחולץ זה לא יהיה לעולם אז הוא ותמונתו
יפתחו את חס הגרים הנאים עלי ישראל
המורדתו מתורתו הוא יב שטים יהיה קדש
לא אשה אף הנשים "לה הפצות אשר צוה
בגמ אף הנפיק רשאי לחולש וכר" כד אמר
במגלה "האר סיני ה' מצונית בתוך כלו
שם אהב המצות שבצונו על הר סיני מצוין
את ההר ומעטן שהוא זכה לבך ולוה האחר
לכך מצוין ולמה ה' רמז ששם נתנו חמשה
חומשי תורה" מלך ספר וינא נביעתא ודנה

ספר במדבר סיני

וידבר ה' אל משה ואל אהרן
במדבר סיני
במדבר סיני כי שם נתנו וימח מצות
עשה שאו את ראש כל עוף שקבלו ואת
שנתנה בעל לשון ובעל פנים את ראש כל עוף
והוא נמנה עם מיני ישראל אתם לצבאותיה
ואחד לצבאותם לצבאותם צמא יעקב איש
ואתכם יהיו איש איש למטה ג' צבות ג' צבות
שכל אחד נקרא איש ראש לבית אבותיהו
שם שטים ליצור בן שדי אור שדי אור לצב
שם שטים אלה ידואי העדה ידואי
כת כול שדי עשות ושדי בטלבים מעשה
שטים העדה נשיאי לטנות אבתם אמרה
ראשי לפי ישראל לפים מלמדים את ישראל
מלמדיו אותן להורות ומורים להם הלה
אשר נקבן בשמות ונראה בעלי תורה ויהי
ואת כל העדה כלה ישראל נמשלו בכל העדה
עלה העדה המקושטת בעדי עניים בעדי

עדייה של תורה היא כשתי ישראל והיו בני ראובן
בבני ראובן כת ויהיו ליתן להן הויה בשני עולמות
ויהיו למכרע כמו כן יהיו מה שהיה הוא
שיהיה קרי ביה ויהיו ראובן כפר ישראל וכל
עלוי ראש להם פקדיהם למטה שמעון ותענה
וחמשים אף ועינין להם שמעון ולוי אחים
למטה יהודה ארבעה ושבעים אף ויענין שטים
ודיינים מהם למטה יששכר ארבעה וחמשים
דף ויעניינה לעתים ודכף דין פקדיהם למטה
זמלני שבעה וחמשים אף דף היה דף את שכל
וכת זבולף לחוק ימים ישכף וג' עינין ראש
הכסוף ומכו דף בני נפתלי למטה נפתלי שלשה
וחמשים כמנין ג' כי כידות לובים בארץ ית
גמסר גני נארים גן של שדי הארץ במדרש
ויכלו שנים עשר איש איש אחו' כלום חותם
יב איש שהיו שאיש אחד בשלום ובאהבה
לא התבקרו בתוכם בתוך כלום תר' תר'
אף אך את מטה לוי לא תפקדו יכול אכלו
בתו שהיה בן ישראל לא יהא נמנה עם ישראל
ת' אך המה ישאו את המשכף ובמסורת
עמדה מה ישאו את קולם ורנן דמז שהם אמון
שירה זנהו גזירה שוה המה ישאו את המשכף
המה ישאו את קולם ורנן הלצה המה ישאו זנה
שוה והם ישראל חפר ה' רמז לא טלם לא
הזקנים והטהורים והעדיקים שרתהו כתיב
יאמרו שירה ישל תהו השירות להם יאמרו
השירות יי' יי' אתו חלנים תגין על ק' רמז
שמך השמים נקיינין אותן וכך אמר חכמי
המשכף מאילין הוקם לבן תגין למטה
חזקנין

מקיימין אותן ואיש על דגלן לעבאתם שלום
 משכך העדות ח' פעם ו'הז מ'ח כ' התורה
 נקבת במ'ח דברים ויעשו כן בני ישראל ומאז
 עשו יעשו בשני עולמות איש על דגלן באת
 באת סל' מהו באותות באותות שהיו אותות
 של אבות עס דגלים א' של אברהם וי' של יצחק
 וי' של יעקב א' על דגל יהודה ואותות אבות
 בצע על דגל ראובן ושלשיות שהן רחוק על
 דגל אפרים מק'ב על דגל דן וה' של אפרים
 עם אות שלשם הרי י' על הענף וכשהיה
 הענף עולה היו יודעים שיש להן ליסע וכשנה
 היו נחיים הרי האותיות על הדגלים וזהו באת
 באותיות והוא חסד כ' חסד י' היו ד' כנגד י'
 שהיה על הענף לכך חסד וזהו לבית אבות
 האבות ס' כ' לאה ל' מועד' כל'ס' וזהו והנה
 סל' מצב ארצה כ' ששכר ב' והחנים עליו
 וצאו ופקדו' ולא עמו. פקדיהם ופקדו' תל'ה
 הכל כנשיא לפי שהיה תל'ה חס'ס' וכת' ומבני
 ששכר יודעי כינה לעתים וכת' כל אחיהם
 על פיהם כדאי תול'ה על הנשיא וכך זבול' כ'ת
 מ'ה זבול' ונא נא' וט'ה כמו בשאר א' חס'ת
 רוצה לעשותם ס' פולה לבך מ'ה כ'ת' וכן י'און
 כ'ת' ופקדו' לפי שהיו תחת הנשיא והכל עליו
 והחנים על' מ'ה שמעו' והחנים כ'ת' חס'ת
 מחסר אותם לפי שהט' הוא שלמה סל'בני
 שמעו' וזהו והחנים' איסוף כ' רעל זה כ'ת
 כ'י'ש' ריע' ל' ונ'ע' אהל מ'ש' ס' מצד'ת
 ששיעה זו של אהל מועד משונה סל'בני
 שעל' השם חתום לפי כך מצויינת

ממרוספי אנפין אי בן יהוה תמיד
 חסד' אלמ'ע'
 כן יהיה תמיד העק' וכו' היה סל'בני ל' יהוה
 ח' לעתיד יהיה כן יהיה תמיד העק' ישוה
 שבעים ומאות חו' שלשים הענף יכנסו ומס'ה
 גוה' זה בית המקדש שפירא נוח והענף
 יכנסו ומראה אש' מל'ה' כ'י' ג' ב' ל' א' וזהו
 מל'ך אש' לכך כ'ת' חז'נ' אש' ויש' אש' יהוה
 ש'יה' בזכות שרה היה הענף כ' היה הענף
 לה על אהל של' או יומ'ס' או ח'ש' יומ'ס' מ'ל'
 חס'ר' לאו יוק'א ש' י'מ'ס' לא יוק' י'ג' ענ'ס'
 כתוך הפרשה כנגד י' ענ'ס' שהיו להם
 כמוד'ר' י' פעם על י' כנגד י' ענ'ס' ל'א' י'ה'
 עשה לך שתי חצוצרות כס'פ' עשה לך
 משל'ך לך שתי של'ך ותקעו בהן ח' תעשות
 בענף ד' תרועות הרי י' כנגד י'ב' ש'ט'ס' א'
 תחשו' ונ' תריעו' הנשיאים וד' אפי'
 ונ'ש'י' הנשי' אש'יהם כ'ש' ש'ט'ס' ל'א' ח'ס'
 לפי השל'ס'ס' אותם ותק' ש'ת' תרוע' ל'ו'ת'
 ע' התורה ע'ת'ה כ'ע' לשון ונתנה על י'ה' ע'
 תימנה תרוע' יתקעו תימנה תרוע' י'ה'
 על מה שכת' וי' להם בשופר יתקע ונ'ה'
 כשערות תימ' וכי חשו' מל'ו'ת' פ'ד'ר'ס'
 כ'זכ'ס' א'ס' כ' ח'ס'ס' ע'ל'ה' צ'ר' וזהו כ'ת' מ'ט'ו' מ'ל'ה'
 כ'ב'ת' כ'נ'ס'יו'ת' ע'ו'כ'ר'ס' ונ'ט'ו'ת'ס' ע'ס' ש'ו'ע'ר'ס'
 ומת'ל'ל'ץ לפי ה'ט'ה וזהו ו'א'ר'ע'ס' על
 הצד הצד'ר' את'כ'ס' זה השל'ף המק'ר'ג כ'ת'ש'
 השנה המק'ר'ג מ'ק'ר'ג ישראל תוקעים ומרע'ץ
 ונוצח'ץ ועוד כ'ר'יע'ץ כ'ח'צ'ו'ע'ר'ו'ת' ומת'ל'ל'ץ
 על צריהם על ה'ע' ע'ל'ה' ע'ר' ש'ח'ט'א' ע'ל'ה'

למעלה לפע הקבה דרצה לקטרג דא על
 הצי"ה צד"ה ומש תגף על אנתו חמוזכר
 במאוס אחד ואיזה זה המץ דא במלחמת
 גוג ומגוג הכת מדבר ודרעתם עם תורה
 כי היו מוציאך תורה לרחובה שלעל ומתלוצ
 וכיום שוחתכם וכמעליכם עלפי העדים
 מקדשיך המועדות ארבעה חצונות כנגד
 ד' דגלים ומחנות יג תרועות ותקיעות עם
 ולא תריענו כנגד יג שופרות שופרות שחמ
 כראש השנה כפסוקים ובכרכות לזכנת יג
 אותיות שצאמהות ותקעתם בחצונות או
 שופרות לזכרון או זכרונות לזכר מלך או
 מלכות הדי מלכות זכרונות ושופרות
 כמדבר פארך ששם כתנה תורה שתרא פאר
 לישל ויהודי המשכך והודי כלו מעצמו
 וכולן טול מחנו בני לבד מדאונן לא טמבני
 ומזכי הוי כבוד כלו חב להם והף כנו לבך
 כשאר בני אצור כן גרעוני לית כול מלך
 רמז שכן כנתיף נהגו כפילגש בגבעה חן
 משש מאות ויאמר משה להלכ זריתרו
 שחשב את חתורה ונתחבר לזכר עטסי כנתי
 חצי"ה כי ידבר טוב עלי של טוב מצויף
 כלום על טוב שלבן ערף אותו טובא לתת
 להם וכות מה רב טובך אשר צפנת לראיך
 והיה הטוב והוא הזה לא טמ לא ההוא טוב
 שלעולם הטא ולבך תגוף על טוב וכך אשר
 יטיב הכל בתגוף זכך על העולם הנזכר נשעם
 כן המורה נזכר עם נש טעשה לעם וחי
 כנמע הארץ נראה שניחית שכניה על החת

צרה צור
 זה המץ
 איש צר
 ומוציא כח
 צדור את
 המדיעם
 הצר

ויפוננו ביך ויפנו כח ויתחן עיניהם יצקו
 יצחקו וננחה אב וננחה כח וננחה שכנה
 שוכה יצרכנות שיר' ויהי העם כמתאננים
 כמת חוננים כס אש ניה יוא ה' משה דמז
 כלו משה עמהם כי מת משה עם דור המדבר
 מי יכלנו כשר יכלנו כח היו דאויף לאכל
 את הקטאים חסר קשים לכלמו שלאדם
 כחרבות והמץ כזרע גד הוא כף מרוד על
 הזרע אס כן כי לראשון חובן ל' לחרוץ כמץ
 גד כזרע גד הוא זרע גמנות ול' אמחות
 הוא שבטים שיצאו מאמת וממחות כלו והמץ
 יד עניהם שטו העם ולקטן עשו טאות שטו
 ולקטן וטמו דכו וכשלו ועשו הדי' מניס כנגד
 ימיים ולקט שבת ועשו חתו עבות עבדת חק
 כי לא היה ממש נעשה עוגות לא כשהיה
 ומחרהר לכך דבר שהיה חפץ היה נעשה
 לשד השמץ אמרו חכמי לשד מה שד
 משתנה לכמה גומים אף המץ היה מתחך
 לכלמה שהיה דעה לשד השמץ לשד
 משנה ככה למשפחות אמרו חכמי על
 עסקי משפחות כיד לפ שהיו לזה טים אחר
 עריות למשפחות איש בגוי על עסקי
 משפחות רבינו שו"ע ולמה לא מצות
 חן בעיניך מצות כח חסד לך מצות החן
 חסידות היא אס ידא' כעס על ישראל אס אכ
 ילד תיהו אס אנכי ילד תיהו אס אנכי כשור
 ישא האונק את היונק האונק זה מרוד כי
 שהיפך את חסדך וכות ויהי חמץ את הדור
 הינק ינק' מרדין אפכה ל' שבעים אש

כי יתן י' את רוחו עליהם" הוא נזקק ל...
 הוא על גבם" הוא נזקק י' א' א' א' א' א'
 נטות י' דגז פלוגג פרוח פרוח פרוח פרוח
 הצדה לצולם" יגז שלום מן הים וזגז וזגז
 את ראשו וזו זותי כנחש רמז למשך הין
 שחילטה ושהו וישלחו להם שלוח" וישלחו להם
 שוחטים צ'ומא" דגז שלום מן ז'לף ז'לף
 חותם" שלום וכולם בשלום פודך יסטה
 מכהה גלגל חמה" אסף עשרה חברים מלך
 ושלצפרדעים חסד' כיזה היה טוב טעמו דא'
 בצפרדעים סת' חמס חמס' רס וטאזאוס
 חיס שיעריו" שטוח עכבות ואחנה שפה'
 ימים" המחנה הצטר' עורנו כף שניהם קלוח'
 רמז מישיש לו מחבל טוב יאכלנו לאור הע
 טראתה צ'ומא' הויי כף וזות ליה מיכלא
 מעליא לה ככליה לא כממא וחמריק כף
 ימחא" את העם המתאוס צ' הין המתאוס
 לא היה שהין מתאוס" חמשה הכצית וחסד
 כףח כשית ברמז יתת תול' כתר גומו"
 ואתו חיק אף כנענא אמרו הם חיק אף'
 לכך ואציה ירק ירק כפטה" וישמע ק' רמז
 משה כלומגם משה שמע ושנה" והויש
 כלשה שלש עשה כמז תשמע שהיא שמנה
 חרפתה ושנה כך עשה כשה שמע ורפתו
 ושנה" ורמז שמע והובין כצות השמש
 בגבורתו כנגד שמתגבר עליצו מלהש
 דבר איזהו גבור זה הטבע את יצרו חרי
 רמוז שמש" כמראה לין אתודע כמראה
 כרם גב' י' ג' י' א' א' א' א' א' א' א' א'

כנגד ע' מלאכים שהן סנהדרין למעלה" מי
 יאכילנו לטוב" לא יום אחד וז' א' א' א' א'
 ה' ולא בת כפסוק כנגד" ה' א' א' א' א' א'
 ימים ימים ימים ימים ימים ימים ימים ימים
 חמשה ששת חשבו לשון רבים יהיו ל' כנגד
 י' ימי תשובה שמתענף ש' ד' ו' כנגד ששת ו'
 רגלים וראש השנה וערב יום הכפורים הרי
 ו" ואם תשוב י' יהיו הרגלים שהן חייביק לזכור
 בירושלים ימים עשרת יום אחד ופסח יום אחד
 וסכות כל ז' הרי י' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
 לה' ו' ומכלו חדש ימים אם תחשוב הרי
 זה ז' ה' ו' ואם ימים שנים הרי ז' יתן
 כנגד ערב הכפח וראש השנה" והמה ככתבים
 חסד ו' חרי כתובין כפטיק לא שלא היו וז' ז'
 לכנס לשירה בעבור ענה לבך בכתבים
 כה כפטיק" ויתנבאן במחנה ו' א' ג' ג' על
 עסקי גוב" מתנבאים במחנה מת נבאם" ו'
 מת דחושע מכניס את ישראל לחרי" משה
 משה מבחרין ס' מבחריים" משה כלום'
 גזור עליהם מלאך לעשות להם כלום" כלום
 מלאך" ומי יתן כלעס ע' נבאים" ומי יתן ז'
 בקרייה בשפטים אחד ומי יתן ואסירה את
 ראשו ורמז אף המורה הלכה כפע רבו שמו
 לו שהיו שלו מורים כפע משה והמורה כפע
 רבו חייב להסדרת ראש" נבאים מלא יוד'
 רמז י' לשונות נקראת נבואה לכך מלי יוד"
 כיתן י' את רוחו עליהם שהין מתנבאים
 על עסקי גוב ומגוב וכת עלאותן המים שער
 את רוחי על כל בשר ונפשו כעכס וכנות כס'
 כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'

י. לא תכנס במחזה אכלו למבואם היה נגלה
כל במחזה ולא כחידות מראה כחיה צדק
מראה למלא שכתובתו ולא כחידות ומחנות
י. יט' ותמעת כתיב חסד ו' ממש תמונה כתיב
נכס לפרש כתיב ואף לא הראהו תמונת השכנה
אף קשר שלתפלתו ולבדקת מנתחם ה' לא לבד
השכנה כתיב הים יטש שפך השלבו היה שיק
כראיתא ביומא ויאספון את השלבו השלבו ש
שלבו בשלבו האמונתך אותו שהיה משמח
שלבו סאת ככף כיד וככף היו תופסין אותו
קבולות התורה תורה לא עברו את התורה
ותדבר מרים האשה הכשית חט לא ממש
טשית לא יפה היתה ענו מאד ענו כתיב היה
כהר ענו ימים לא כף עבדי משה אינו כתיב
איש שהוא מעלה כמפורש והולך לא כתיב
אינו כמברהם שהיה בדור עתה שמשדה
נידבר עמופה אפה נאסף הוא ה' מציעת
רמז זכה לה אונשי תורה נאסף הוא הרי
רמז נאמנה התורה של שזות י' נאמנה
אל כתיב רפה ענו לה ה' תיבת כנמי ה' חושע
וכזכותך בעלה מרים זבעען שהיא אחת
מ' עימות שלחך לך אנשים
שלח לך אנשים חכם
רמז לקחת חכמים ויתרו את ארץ כענין
ויתרו כתיב רמז היה לו לקח את יתרו שכתב
והייתה לנו לעינים כל נשן נרם שהיו א' ש'
ולא שמותם מלא לפי ששם היו שמותם
וכך אף חכמי מדגלים על שם מעשיהם נקראו
שפט בן חורי שפט הקבה אותם שהביא חרי

אף הביא לכך מלא יגאל כן יוסף כתיב רמז
כן יוסף עתיד לבאול את שגל זהו יגאל יוסף
למטה בכימין פלטי כתיב רמז שפלט כן הוא
היה מבנימין גדי כן סוסי והוא ממנשה רמז יוסף
מכר כן גדי שנה וכתב וישאלו שיעיר עדים כתיב
סוסי נמכר למצרים שנמשלו לטוסים שנ' וזרמת
טוסים צדמות ויקרא משה להושע כן נוסף חושע
יה יושעך מעצת מרגלים עלו זה בנגב יב
שכטים כמנין זה בנגב בדרך שעלה של טרה
זכות הלוקח ונסוע הנגבה צדי שתעמוד זכותו
עלו זה בנגב ועליהם עזבו עזבו את ימות
הקבה המעט הוא אם רב אברהם זכות שכחות
הכנענים לאברהם אשר הוא יושב בה צה
עממים אשר הוא יושב בהם פ' עדים רבוא
השמנה היא אם כזה השמנה כנסה ארץ
ישראל היש צה עין אם אף לתקרא עין לא
עין זה איוב דא אם יש איוב שם שהוא מקיף
על דורו כעין יוסף אף וחתהקתם כלום ואם
אינו כח"ס אז וחתהקתם וכך חושבו דרו
אף אכלת ישביה היא שמת איוב וכתב סר
עלם מעלהם אדם שהיה להם על זה איוב
לכא חמת להבא חמה וקצר עלי שול
לכא אכלי לחז חז' משם נגזר עליהם
החרב והחרב של אומות חמת ויעל כנגב
ויבא אבות רמז כלב שתטח על לבו חזות
ולכך לא נאמר ויבאו לא ויבא זה כלב דא
ויבא עד חכרן אברהם כח כפר נשם ועבשו
היה להם כמובן לכבוש הארץ כזכות אברהם
לא שהחמיצו המרגלים לפי עין מ' עין
כתיב

בגוי ר' דין כ' הן ישראלים וישראל עיר נחל אשכול
אשכול איש פל' משה הוא שכל משכנו ישרא ונחמון
תקלה גדולה עלידי אשכול יצתה איש סלפוד
נות ומכלה בל' ישראל שגזרה עליהם שלא יבטו
לארץ מ' משם זמרה סטורגליהם וכתבם ס'
התמוטטה הארץ אז נגזרה הכל' בנסל' פשנים
מהו בשנים כ' שנים בשנה שניה שתל' ^{הארץ}
דא מהו בשנים ג' ג' ג' ל' שני חרבים ונהו בשנים
ומשכל אחד וכ' נחל אשכול על אודות האסל'
כולם מל' ר' רמז ודברים חתכו זמורה אשכול
רמוס ותחנים ונחמון ו' גלית אשכול חטא
בגפ' פחדס וחווה שאכלו מגפ' ביום ששי ^{יגזרה}
עליהם גזירה ביום ששי כך אל' אשכול מל' ו'
כך נגזרה עליהם ו' כי מגפ' פחדס גפ' ומשנה
עמרה עבמט ענבי דוש אשכולת מדרחת לאו
חמת תחנים ינס' וראש פתנס מכזר' הדי ו'
גזירות וישוכו מתוך הארץ ששכו למת' ו'
מתוך רותם גחלי רתמים וישיבו אתסודר'
דבר קרי ביה זבת חלב ודבש דמז מהלך ארץ
ישראל כמנף חלב ימים וגם ילדי הענק ראינו
שם ילדי חסר כת' אכלו הילדים היו ענקים
ילדי חס' יודי אותם שנשארן בדור עשירי משי
נח וכת' נשאר מתוך הדי פאים הענק לאינו שם
שדה כי בשר הענק את אברהם כפרק' יעד'
הענק ראינו שם עמלק רת' ה' שיע' למרע
עשה רמז כי בני חנף שפחו מעמלק וחס'
בלב כגון הם כל בשר ויהא רמז שתף ס' כחא
נעלה ודשנו אותה כי יהוה זה שם שני'
אתחת כלום יהוה יעלה הוא עמנו כי יכונ'

בוכל לה מל' יכלת חסד סטורגליהם
גול' אשכול אשכול ל' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
זבלת אמרו לה נחל אשכול יצתה איש סלפוד
זלמ' סל' ארץ זבלת עטבתה איש סלפוד
שמות אשכולת ישרא הוא סטורגליהם וכתבם ס'
זמות ג' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
ומלכים שכל' ע' חס' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
דא הנפלים תק' שדי סודי מהם סטורגליהם
דיכונתם כללה הא' ס' פ' א' א' א' א' א'
דא ל' מתנו מה שאמרו כך נעשה להם יחז'
לכ' ל' רמז לאנף לבלק' ו' ל' נחמון
אך ראש לא ע' נתנה ראש ונשונה מצרימה
נ' ו' נחמון בדבר הזה טובה הארץ מאד
מאד מאד בשכ עולמות אשר היא זבת חלב
ודבש היא מלך זבת חלב ודבש חיתה דא
אשר היא זבת חלב ודבש אך תורה כתורת
ארץ ישראל וזהו חלב ודבש און חולה סר על
מעליהם א שלהם ומלאך שלהם ז' ע' ע' ע' ע'
בג' ששה מי שישלן על כל השנה על ראשו
עד אנה יאצב חסר מקצתם ולא טולם
זונה ס' רכונ כמנף כ' לא אמינו ב' יכ'
שאים ככל האותות את תו את תוה וכתבתה
שלתורה אכנו בדבר דבור אחר שאוצא
מפי ואורשנו חסר יוד לא שהיה חפץ לחורש
ולבדש טולם ולכך חסר יוד אותך לבוי
גדולי אותנו עם שנדרתי לאברהם אעשה
מנף את העם הזה מקדכו מהו מסרבו י' כ'
ומבטף שלו ואמנו איושב הארץ הארץ א'
מלכים דא אינושב הוא מלאך שלמדדים שנה

עַם מִצְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה עֲלֵהם
בְּיַד יְהוָה וְשִׁלְחָם וְשִׁלְחָם עֲלֵהם לְהַחֲמִיל
אֹתָם יְהוָה דָּא וְעַתָּה עֲלֵהם מֵעַתָּה יְהוָה
עוֹלָמוֹת וְעַמּוֹד עַבְדְּךָ וְעַמּוֹד חַסְדְּךָ וְכִיף שָׂחָס
וְשִׁלּוֹס תְּהַרְגֵם מֵהַ גְּעוּלָה עַמּוֹד הַעֲנֵךְ לְכַדְךָ חַסְדְּךָ
וְעַמּוֹד כֶּתֶב דָּא וְעַמּוֹד חַסְדְּךָ לְמַעַל שְׂטָרְךָ שְׂטָרְךָ
הִיֵּת כְּכֹל הַעֲנֵךְ וְעַמּוֹד כְּכֹל דָּא אֲתָה וְהוֹלֵךְ
לְפָנֶיךָ לְעַמּוֹד אֲלֵיךָ רַמְזָה עֵינֶיךָ עַל שְׂטָרְךָ
תִּדְרִי הַעֲבֵר הַזֶּה כִּי יֵשׁ מִשְׁחָה גַם הוּא מֵת ^{בְּמִדְבָר}
כִּי יֵשׁ אַחַד זֶה מִשְׁחָה שְׂטָרְךָ אִישׁ שֶׁנֶּה אִישׁ
מִשְׁחָה עַל מִדְבָר וְיִשְׁחָטֵם בְּמִדְבָר אִיךָ לְתַתְּ ^{עֲלֵיךָ}
וְגַלְמֵי כֶּד לְשׁוֹנֵי יִשְׂרָאֵל יִגְדְּלוּ כֹחַ יְהוָה ^{עַל גִּבּוֹרֵי}
גִּבּוֹרֵי זְכוּר לְהַסִּיף נְסִיחוֹת וְהַעֲקִידָה הוּא נִסְיָן
עֲשִׂירֵי שְׁנֵי אֲמוֹתֵינוּ אֲתָה הַקֹּדֶשׁ וְלִבְךָ יִגְדְּלוּ
גִּבּוֹרֵי וְנִקְּהָ לֹא יִקְּהָ וְנִקְּהָ לֹא יִקְּהָ קֹהֵל
לְעַבּוֹד יִקְּהָ וְלִכְךָ רַמְזָה קֹהֵל סֵלַח נֹא לְעוֹף
כְּסוּךְ זֶה מֵת חֵילֵךְ לֹא לֹא לֹא רַבּוֹת סֵלַח וְגַם
מִיָּסִים זֶה הֵנָּה כְּמִנְיָן שֶׁ רַבּוֹת שְׂטָרְךָ יִסְחָתוּ מֵהַ
רַבּוֹת סֵלַח כְּבִי מִזֶּה כֶּד קִלְלוֹת כְּתוּבָה ^{עַל מִדְבָר}
תּוֹרָה כְּלֹמֶד תִּסְלַח וְכִפּוּר לְהַגִּף מִן הַתּוֹכַחֲתוֹת
סֵלַח כִּי דְבָרֶיךָ סֵלַח תִּי כְּעַבּוֹר שֶׁ רַבּוֹת ^{עַל גִּבּוֹרֵי}
לְחַסְתָּ שְׂבָחֵךָ יְדִבְרוּת וְזֶהוּ סֵלַח כִּי דְבָרֶיךָ
הַרְחִימֵם אֲתָם כְּבוֹדֵי וְאֲתָם אֲתָתִי הַרְחִימֵם חַסְדְּךָ
שֶׁהֵם עֲשׂוּ כֹל מַעֲשֵׂיךָ לֹא רָאוּ וְכִי כְּבוֹדֵי וְאֲתָתִי
חֲסֵד כֹּל לֹא כְּבוֹדֵי וְאֲתָתִי לְכַד חֲסֵד
וְיִקְּמוּ אֲתֵי עַל יְבֵי אֲבֹטִים עֲשֵׂר פַּעַם וְלֵמָּה לֹא
זָכְרוּ יְמֵי מְכֻתֵי שְׂטָרְךָ כִּי יִדְבְּרוּת יִתְּנֵי
לְהַסִּי כְּמִדְבָר וְזֶהוּ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּמִדְבָר וְכִי
זֶהוּ עֲשֵׂר פַּעַם וְכֹל מִצְוֵי מִלְךָ אִיךָ ^{עַל גִּבּוֹרֵי}

שֶׁאֵינֶם לֹבִיִּים כְּגוֹן אֲוֹתֵם שֶׁאִיךָ לְהַסִּי חֲלֵק וְעַבְדֵי
כֶּלֶב עֲקָב הִיֵּתָה חֲשׁוֹב כְּמִדְבָר שֶׁכֹּה עֲקָבֵי אֲשֶׁר
שָׁמַע אֲבֵרָהִם וְהִבְיָאתִי לְהַאֲרִץ אֲשֶׁר שָׂחָה
לֹא קִבְּרֵי אֲמוֹתֵיךָ אֲשֶׁר לֹא הִינּוּ גְּאֻלּוֹתֵיךָ אֲשֶׁר כָּחַ
שָׁמַע וְזָרְעוּ יוֹרֵשְׁנֵהּ וְכִתּוּב וְיִתְּנוּ לְכֹלֵב אֲתָתִי וְחֲנוּךְ
וְאֲתָתִי בְּנִתְיָהּ וְזָרְעוּ יוֹרֵשְׁנֵהּ חֲסֵד יוֹרֵשְׁנֵהּ
הַקֹּדֶשׁ כְּתוּבָה לֹא וְלֹא הַעֲבֵר דָּא יוֹרֵשְׁנֵהּ מִמֶּךָ
דְּיוֹשָׁה אֲוֹ כֹלֵל כְּנֶגְדֵי יְחִישֵׁת עוֹלָם הַכֹּהֵן כֹּהֵן
שָׁמַע וְזָרְעוּ יוֹרֵשְׁנֵהּ יוֹשֵׁב רֵת לְחִפְרֵי עֲמָה
וְזָרְעוּ יוֹרֵשְׁנֵהּ וְהַעֲמִלְקֵי יְהוָה רַמְזָה עֲשִׂיתָ
דְּשָׁמַיָּא יְהוָה וְהַעֲמִלְקֵי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בְּעַמְמָךְ
מִחֲדָר פְּנֵי מִחֲדָרְךָ יֵשׁ מִמּוֹת מִחֲרֹבְךָ יוֹשֵׁב ^{בְּעַמְמָךְ}
לְהַעֲמִיק עֲצָה רַעָה עַל יִשְׂרָאֵל וְסַעֲוֹלָם דְּרַךְ
יֵם סוּף עַד מִתִּי לְעַדָּה עֲמָלֵי יִפְלוּ כְּגַרְמֵי
שֶׁ רַבּוֹת וְכִי כְּקוֹדֵימֵי וְכִי מִסְפָּרְכֵם לְשִׁכְךָ
אֲתָם תִּי טְרַסָּה וְהִבְיָאתִי אֲתָם יִתִּיר יוֹרֵשׁ
שִׁיבִיאֵם לְהַאֲרִץ הַמְּקוּדֶשֶׁת כְּעֵשֶׂר אֲדָוָה וְשׁוֹת דָּא
יִתִּיר יוֹרֵשׁ חֲלֵק עֲשֵׂרָה מִרְגְּלֵי אֲתָם יִפְלוּ
כְּמִדְבָר הַזֶּה אֲוִבָּה יְהוָה רַעִים בְּמִדְבָר זְכוּ
רַעִים לֹא זָכוּ רַעִים כְּמִדְבָר הַזֶּה יִתְּמוּ וְשֶׁם
יִמּוֹתוֹ נֵשֶׁם לְעוֹלָם הַבָּא וְיִלְיָנוּ עֲלֵינוּ וְיִלְיָנוּ קָהִי
וְיִלְיָנוּ כֹת מִתְּלוֹנְנֵים וּמְלִינֵים אֲתָם אַחֲרֵי
הָאֲנָשִׁים מוֹדֵי דְבָרֵי הַאֲרִץ לִיֵּתָה מִשְׁוֹתָ
חִיּוֹן מִן הָאֲנָשִׁים הָאֵם נִטְלָה חֲלֵקִים וְזֶהוּ חִיּוֹן
דָּא חִיּוֹן לְעוֹלָם הַבָּא וְיִשְׁכְּמוּ בְּצִקְרָה וְיִעֲלֵוּ וְיִשְׁכְּמוּ
חֵם יוֹרֵשׁ הַשְׂכִּימוּ כְּעַלְלוֹת וְכֹל וְכֵעֲבוּךְ לְכַד
חֲסֵד לְמָה זֶה אֲתָם עֲבָרִים זֶה שְׂטָרְךָ
וְיִעֲבָלוּ לְעַלְלוֹת וְיִעֲבָלוּ בְּרַמְזָה לְמִלְךָ לְמִלְךָ
זְלַכְחָד מִן הַמַּעֲבָלִים הִיֵּת וְיִעֲבָלוּ חֵם יוֹרֵשׁ
לְעַלְלוֹת

לעלת חסן ויעפל מיהר בלועק וחלך לונק
ויעפלן וי עפלו הנה עפלה ולקדשה עפלות
לעלת חסן עליה חסן רכוס זכותם שני
דקוס כמו ומעוך זכותות ויכתום כח ויך חסן
הכוס עד תחם ויכתום ויך מות של חסן
אחד מהם הוא מת בצדו פתחת נחלים
דבר אבבי ישראל נשמחה פרשנשים למגלים
חס חסון כח שכל יבוא חסן וכפר על חסן
יבוא נסוך הייך וכפר על האשכול זה שנא
אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי על עין
האשכול עשה לי דודי כפרה לך חת ייך חסן
עין גדי כי תבאן א ארץ מושבותים תבאן
אבות כזכותם עליה או זבח לפלא זבח אשכול
וסת זבח שלמים או זמער זכום עם עדיכם
על עדים יקדישו את המועדות דא כס
עדיכם עדי עדיים ומלבושים ימים ילבשו
במועדים עשורן כלול כלול כל הנטל לזב
טא מקריב מנחה לבבש האהד בגימיה כל
המתפלליה מרכות כלו מקריב ארבעות
לבבש האהד או לאיל תעשה כגמ לרבנות
הפלגס פיל זקן מכבש ולא הגיע לכלל איה
מכא עמו נסכי איה מנחות וכי תעשה כן
בקר בגמ שני שהא בק שנה של ימים בעה
כן בקר בקרוב והקריב על כן הבקר רמז
על הקריב דכתיב ואל הבקר רץ אברהם דא על
כן הבקר זה הפן שנימול וזהו בקרוב כן בקר
כן הקרב טא הקריב על גבי המזבח כבה
יגשה לשור זה אברהם או לאיל כנגד יצחק
או לשה כנגד יעקב כבשים און בענין כנגד

שלמים תעשה כשה תקנה ליה
בעלם כלל זכותם ליה
ונשן כח ויכתום כח ויך חסן
כבד ויכתום כח ויך חסן
כלל חסן ויכתום כח ויך חסן
זכות ליה חסן ויכתום כח ויך חסן
לח חסן ויכתום כח ויך חסן
והשנים סוף ויכתום כח ויך חסן
חזקת עליה כח חסן ויכתום כח ויך חסן
שהיא יתפלל כח חסן ויכתום כח ויך חסן
כגד ומשפט אחד יהיה לבם נגד הגר חסן
כשיבוא ליה וילמים ויהי אהב ומשפט אחד
חלה כבאכס להארץ מיד כשתבאו תהיו
חייבין להפריש חלה והיה טוב לכם מלחם
הארץ תרימו תרומה רחמ מיד כשתבאו מן
הלחם תרימו תרומה זה המוציא וזהו מלחם
הארץ כלום תאמר ברוך המוציא לחם לפי הארץ
מלחם הארץ תרימו תרומה מצוה כלום
עוד יש מצוה אחרת כלחם לבד חלה וזהו
המוציא תרומה ליה ראשית רמז שהמוציא
צריך לצעו מיד חלה תרימו תרומה חלה
הי מצוינת כי צריך מג וחומש ביצה יתר
וציון ההי רמז לחומש ביצה מראשית גרסת
ולא כל ראשית וכי תשגו ושער עזים אחד
לחית חמד לפ שזה כהסך מכל הקצנות
שבתורה שכל מקום חטאת קודמת לעלה
וטא ענה קודמת ולפי שבכח חטאת אינה
קודמת בדיונו לבד חסר הביאו את קרבנים לפני
כי וחטאתם לפני יי אלו ליהטאן למתוך לית

תתנו אחר לבבם תתנו עולות כלל לא
 תלכו אחרי תמות המנים וכן אה' חשב קלות
 ועז' למען תזכרו תזכרו אם תזכרו תזכרו
 תהיו נזכרים' אכ' י' להיכם פמוק זה יאשו
 וטכו כך כלום אכ' י' אהיכם בשני עולמות
 תזכרו בעה זה ובע עומד לכם לעו' הטו' סוף
 תבנות פרי' עיצת אחי אתם כמלכי השת
 שיש להם סוף פעם אש תקיימו מצות עיצת
 תתנו אחר לבבם תתנו עולות כלל לא
 תלכו אחרי תמות המנים וכן אה' חשב קלות
 ועז' למען תזכרו תזכרו אם תזכרו תזכרו
 תהיו נזכרים' אכ' י' להיכם פמוק זה יאשו
 וטכו כך כלום אכ' י' אהיכם בשני עולמות
 תזכרו בעה זה ובע עומד לכם לעו' הטו' סוף
 תבנות פרי' עיצת אחי אתם כמלכי השת
 שיש להם סוף פעם אש תקיימו מצות עיצת

זיקח קרח

זיקח קרח פ' צדק
 כן קבת מה לקח
 לקח טלית שכולה תכלת וכו' כפרת חלף' זיקח
 כך הו' לשוק' ו' ואז' סף פלתי הוא פלתי שנעשו
 לו פלאות שלא נפלעם השי' אף פלתי
 נפלאות נעשו לו' נשיאי עדה קראי מעט
 קראי בת חסד יוד' דב' קראי קראי מועדים
 מקד' שיחדי שים ומקד' מועדים' ויאמ' ליהם
 יש לכם רב ישל' לקח או לאחד ממנו להיות
 רב לכם ומדוע תתנשאון כמו מתנשא לאשר
 רב ומוחזק זהו רב לכם ומדוע
 אבי מלתי כך אתה מלך ואהרן כהן גדול ועוד
 סגן' תתנשאון בגי' שאתה הוא מלך ואהרן
 הוא לה' בקר' ידע' י' את' איו' כלנו היה
 צדיק והיה ראוי לכהן' ואת הקדוש והקריב
 אין הקדוש מלא' מי שראוי להיות כהן גדול
 הקדוש בון' כלום בקדושה גמורה וכו' א'
 כהן גדול וקדוש לכהן גדול לכך מלא' ו' קח
 לכם מחתת קרח וכל עדתו רמז הכת' שיש
 להם חלף בגיהנם וזהו שנתנו כהן אש וזהו
 קחו לכם מחתות כמו יחתו היחתה אש אש
 בחי' שחתה עליהם גחלים' אשר יבחר
 י' הוא הקדוש' קדוש הקדוש מלא' בון'

שח

זכרים ירדו חיים שאלה שאלה
 המלך למחלמותיך ואלה שאלה
 ואלה שאלה ואלה שאלה
 עוב האומה תהי שנה האומה שנה
 חיים חיים שאלה חסן חסן כלל שנה
 כשגים אבל כגים כתי שנה שנה
 מלא ון שאלה על שם שאלה שנה
 וזהו חיים שאלה חסן חסן שנה
 עליהם שנה וכתאף כמות לאומן נטו
 לקול שנה כולו אשר קול מלך כולו שנה
 היו ימים כן ישירן פוש כחן חסן
 מדה כמדה חסן חסן כחן חסן
 ידים את המחנת רמז שעתידין להתחמם
 מתוך גיהנם חסן חסן רמז ליהו שהוא
 כחן יריסם ואת האש זרה הלוא כלום
 ידים אותם משדיתת גיהנם והאש יזרה
 מעליהם על המומות וכת ונתן יי להך
 את כל האות האלה על איבך וזהו את האש
 זרה הלוא ועשו אתם ראוני פחיס צפוני
 למזבח רמז שעתיד איש אחר לעורר על
 הכחונה ולהקטיר קטרת זה עזיה וזהו
 ראוני פחיס שיהיה להם פח ומוקש שצטת
 יאעל יעקל כל החולץ על הכחונה יעזר
 מן העולם כי הקריבם לפני יי הקריבם
 חסן ון ממש הקריב הוא שהר גמס שחם
 הקריבום לא לנסות למי הכחונה לכך כס
 חסן אשר הקריבון השדפים כתי חסן
 ששקטיר עדה יבואוה שדפים לדון אותן
 וכת שדפים עמדים ממעל לזוה הדי בחנתו

לשון קדושה וקדושת כבוד נפשי אגוד ל
 הכהנים ופעמי קדוש וקדוש לעבוד את עבד
 המסכן בעיר וכך שתם גם נהנה גם לכות
 מלכות ונשיאות שהיו מתלוננים על נשיאות
 שלמחשוק כן עמינו כי תלכו תלכו סן
 ומחשוקים תלכו אתם ותלכו אחריים דאחן
 לא נעלה פיהם הכשלים שלא לעלות לא לל
 כיתשתרד עלכו גם השתדר שנתה מלך
 וזהו כחן גדול וכבו שגב כחונה זאען כתי
 עזיא נשיא הלנים ונחשוק נשיא כיתשתרד
 עלינו גם ירום להרים ולהנשא עלנו גם
 השתדר רם חן לא אהרן דפתחו טאף
 אף לא אפלי א נפסל ארץ אפילו צלמות ל
 ארץ זבת חלב ודבש רמז שלא טאו לעולם
 הצא תנקד לא נעלה רמז כפעם לא נעלה
 כשני עולמות היו לפני יי אתה והם ואהרן
 מחר רמז לשמך לכוא יהיה להם חנן שעתיד
 לעלות מברגם וזהו מחר לעו הצא היו לפני
 יי אתה אליה עתיד להראות לשרא עת
 ארח להעלתם אלהי הרוחת לכל אשר
 וסר ון כל הרוחות לך כרוח אחת לכך הרוחות
 כתי הרוחת הרבה רוחות יש לך וחיים חסן
 זו כגוף זו לכך הרוחת כתי יצאו נצבים
 שהיו עומדים בגלגל עמם ימתק לה חסן
 רמז שלא ימותקן לא ירדו חיים לכך חסן
 ימתק ככחן ועוד אכף באדם תמתק ונהלך
 מלא ון ממש מענה וכאן ירדו חיים ואם
 כריאה יבוא כחן מלא יור וחד חסן יור לגד
 ידברים שנבראו טף השמשות יבוא יי יבא

דמים שלבכור ומעשר ומעשר ופסח ליום שלבכור
 ומעשר ופסח שלט עונף מתנה אותם ככבוד
 היטור ומסתעף על המזבח ונתחלף
 תקטיף אשה ריח כחיה צביה ליתר על הכלור
 והמעשר והפסח שהן טעונף מתנה אות
 כנגד היפוח כל תרומות כן תרומה אחת
 כן תרומות מעשר והסתברת למעלה מזה
 בקדשי הקדשים כן נס לאת עולמית
 כל מהלך נשים חלקך ועולתך חלקך
 בקדשי הקדשים תחלקך בקדשי הגבול
 דא את חלקך ועולתך לעוהבא בתוך
 בני ישראל רמז אף חלקם בשני עולמות
 ולכך לוי הנה נתתי כל מעשר לבי ששכל
 לוי הוא מעשר השבטים לבך יתקח מעשר
 וחלק עבודתם פלה וזהו עבודתם אשר
 הם עבדים את עבודת יהוה מועד צא וראה
 איזו היא עבודה שהיא לעבודה אחת זה
 השד בשעת הקרבן עבדים את כגמ
 זה השירה ולא יקרב עוד בני ישראל לאהל
 מועד לשאת כמו לשאת ולספחת ולבחה
 רמז אם יקרבו זרים לשם ילקו בצרעת ימז
 על עזיהו מלך יהודה וזהו לשאת בתוך
 בני ישראל לא יחלו נחלה כדי שיהא פנוף
 ממלאכת שדה ויוכלו לעסוק בשמררת
 המקדש ולא יקרבו זרים לשם והרמתם
 ממט את תרומת יי מעשר מן המעשר
 בשם שהופרש הכהנים מתוך הלוי כך
 יבישו הלויים תרומת מעשר ויתקלכנהם
 ונחשב לבם כטלית באומדן זמחשנה

בגימ' זה כל שלעבור וביק שליחוי וכל
 אשם זה האשם אשר ישו בו לי זה הגל
 הגר החומש אשר יסבו לי אילי הקרית
 הוא האילי בקדש הקדשים תא כללנו כלי
 בגימ' כלפנים מן הקלעים כל זכר לזכר
 כהונה וזה לך תרומת לכל תנופת כפיש
 תרומת ואינה למודה מכאן מתנה זה
 בקדשי קדשים תרומה ותרומת מעשר
 מתנס אף הזרוע והלוחיים והקצה לכל
 תנופת חזה ושוק תרומת מתנס אף ה
 הכבדים וכת ותרומת ירך לו הכבדים
 אבל למטה אף להורא כבדים כלטור
 בביתך זו אשתו כלטור כפיתך אכל
 בגימ' גס אשתך כל חלב יצוא וכל חלב
 תירוש ודבן כל הכינוי נוטל תרומה מחמם
 כמנף כל יונק יפה הוא רבעים חלץ
 דא שיתם שהריתם שיש להם שירים
 דא שיתם שארית מ' חלץ ככור כלאשר
 באד צס ולא מחוצה לארץ ומחלוקת מעבר
 הידוך כלטור אף האשה כל ארס
 בישראל אכל חרמי כהנים פלוגתא דר
 יהודה מן בתירה ורבען כל חרס רמח
 חרס נכנס ברמח איברים ארס בישראל
 חלף אך פדה תפדה פדה בהי פת ה' לעים
 אך פדה יכול אפלו נפל ושלח חיה ושהה
 ליום תל אף בכור הבהמה הטמא תפדה
 זה החמור זפודין מבין חרש תפדה ה
 מיונות כאף כנגד ה' מלעים את דמם
 ערק על המזבח רמז לא נאמלא דמם

כח המעשה ופתיחתו ונחשבו לזכר חזק
 מהמלך יקח והמלכה בצפון שבעה שמונה
 ומחלוקותיו סוף מלכותו כבודו ההוא לאו
 כן תרימו גס אתם תי וספרו גס אתם נגד
 אף שלוחכם שכל חלבו את ישראל ממו
 אחר שכלו ויבטחו כח המעשה חזק
 ויקראו כל אדם לנאח עמו ככרי דורש המלך
 כח המעשה חזק המעשה ויאמר כל המעשה
 זה שעלה אחר שבעה
 כי כעמדתך שפחתה כי סוף עבודתו היו
 ללויים השיר ושפחתו שפחתו כי ישראל
 לא תחללו ולא תמותו את חלבו את ישראל
 יאמר אדם וצדק המורה חזק נבואה שלחילול
 על חבירו שאם יאמרו עליו חזק למות שהובע
 ישראל לא תחללו ולא תמותו וכך אמר ^{לעולם}
 יפיל אדם עצמו בכבשך האש ואל יבין כן
 חבירו נרמס אכלו הנביאים לא היה להם
 רשות לומר רעה עלי ישראל שנ לא תמרו
 עבד א ארצו הרי בתורה וכת א תלשך עבד
 א ארצו משה ארץ כל הנביאים נעשה על
 שאם שמעו נח המורים איהו על שאר ימות
 על ישראל נאמרו ואת אישע כן שפט מאכל
 מחולה תמשח לנביא תחתך ואי חפץ
 לנבואתך וכך ישעיה אומ וכתוך עסטמא
 שפתיים וכך מיד נאמרו לו הנה נגע זה על שפת
 הקנה חפץ כשי שאם טובה על ישראל

פרה אדומה

ויזכר יי אמש ולא הרץ לאו
 לפי שהפרה כפרה לעגל ואהרץ עשאו לכך
 נאם גס לאהרץ זאת חקת התורה כל מקום
 שנ חקה גזירת מלך היא נאץ להדיח אחרת

למה צוה והן סימנך לנצות וסימנך להוכיח
 אדם ויקחו אידך פרה אדמה ויקחו וסנכו לא
 דקחו סימנך שכר על זאת אידך פרה למה
 ומחילה על העגל כח כי כפרה פורה פור
 ישראל ישאל שהיה כפרה פורה יהיה להם
 כפרת עגל וזו מעשה פרה אדמה אדמה
 לעתיד בשפחתו ישיב אדמה יאהרם כפר
 פתח אשה שג נהפדת עליכם מים טהורים
 וזה אדמה ונלפחה המתיים כשיחין חתום
 אשר אידך טה מוס ישראל שנ כלך יפה רענן
 מוס אידך כן אידך כה הנביא לא עלה עליה
 על חסד ון לאו דיקא עול לא אפלו הטף עליה
 עורה שלשקין פחלה לכך על חסד דא על
 כל דבר שעליה ונתתם אותה א לעד אומה
 לא עזר ואיך אחרת לא עזר א לעד הכהן
 זהו צינא נביא נעשית הכהן והוציא אומה
 שלא יוצא שנים ושחט אומה אפלו זר
 מרוב לקוח פיר תחלה מלשון לקוח
 ולקח לעזר הכהן מרמה מהזייה וחילך
 מצות כהונה מחלוקת ביומא לעזר הכהן
 כפיהונו כד בגרים באצבעו והזה על כל
 הזייה כבילת אצבע מרמה שבע פעם
 כנגד ז רקיעים וז ארצות וז ימים וז לילות
 ושלף את הפרה אפר עדי שתעשה אפר
 ושורף פסוק זה ראשו וטופו שדיפה מרבה
 ענים כשדיפתה כותף מרבה לה ענים
 דא ושורף שורף הרבה שריפות כותשע
 פירוש נעשו ולקח הכהן עץ ארז ואזוב
 ושני תולעת ג כנגד ג שהושלכו לכבשך ראש

עינין לעבירות כי העבירה חסונה מאוס
 ובעוליס לפע האשה כדכתיב שנתה כשנת
 ומבול ומשל לגסה הודכר דומה לכת
 שיש בו אש פה דזבל וצואה פה אחד
 והותיאך לחוץ וליהר את הבית אל
 שאינו כוגע בזבל נמצא הטעם שריחים
 מריחו פך ועונות כל פך מאוסים שכל
 העוסק בפירה לפנות החטאים למת הרי
 לך האשם הנוגע במת לכל כפשיא
 הכלימה שנתכנו שהוא מאוס והענין
 המחולל שבות או באלאשת איש או שנת
 דמים או בע"ג כלו הוא טמא מת וטמא
 שבעת ימים ושזה הוא זמק מיוחד כך
 הוא טמא ומבול העושה חטא גדול כל
 ימיו הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום
 השביעי ואם לא יתחטא ביום ולא נאב
 בולא נחמטאם נארי בשלישי על ידי
 המזה עליו וביום שביעי כולל לטמא על
 ידי שמעך לכך לא נאב בו שום נזר
 להיות שנתה מזה עליו גם ביום ז' את
 משכך יי' טמא וכתל לאלה את מקדש
 אם נחמטאם ולא נחמטאם ודריש
 בשבועות ונכרעה הנפש ההוא אשה
 אכלו אשה עור טמאתו בו זמנך ליה
 זאת התורה דמק שדברי תורה אינם
 מקצלים אומה כדאמרי בצרכות כמי
 שמתו וכו' זאת התורה אדם שמת
 צברא אבצכות התורה וכל אשר יגע
 לעצמו הגולל ודופק בחלל חת חרב

חנכה משל ועזריה אתוך שרפת המה
 משיוצת טה האש ושפתו חנה לתוך
 שרפת אתוך גופה הפדה שעליך לא
 למטרי לכך נאמ הפדה דא קריבנה המה
 פי רפיה הפרדת עוף וכנס בגרז הכרז
 ורחף כשרץ למה לא נאמ וכנס הכרז
 שלו עומק היית אומי חקא הכרז יבב
 וחס יבב אדם אחד אינו מחזיר לכך נאמ
 וכנס סתם כל מי שמבבם לכהן ועוד
 ורחף שיהא הוא בעצמו טובל כל גופו בן
 סמך הכהן אצל ורחף דא בגרזין הם
 עונותיו וסמך בגדים סהק עונות אצל
 וכנס רמז לכנס עונות וכתל תבבס
 ושלבג אבץ ורחף את בשדו במים
 סימך לרחיית עונות להרחיק עצמו
 כמי התשובה בעום רבכי ומטפי לעשות
 תשובה ורחף בשדו במים צום ואחר
 יבא להחזנה וכשר לכנא כמטעה צדיק
 מאחר שעשה תשובה וטמא חסדך
 עד הערב כלום יתפוס את עצמו טמא
 ופאשם כל ימיו עד יום מותו עד שנת
 שמשו זהו הסימך בכל הערב שמש
 ואסך איש אהור איש ולא הקלף אהור
 אף האשה והניח מחוץ למחנה חנה
 חולקה לב' חלקים כמסללת פרה וסנה
 האסך את אפר הפרה טעמי תורה אף
 להביא כולם אך מקצתם כודיעו פרה
 מאהרץ טמאים וכל מעטקה מטהר
 בגדים הא לך האשם כי כל הטמאות

הדי הוא פתיל להיות חבי אבות הטמאות
או טמאים ויהיו כבדים ויבטלו דא
או יצוין שחם ויהיו אצורים ורוב בנינו
אנרוב מנינו סמאץ" שער שפרד
החטאות משה כל המדות כלות ומעשה
עדיף עומדת מים חיים לשל בברייה
הלא הורק כפל לכל אלו שיהיו את ע"כ
הכלי סתומותיו ככלי ולתכלת כל זהו
ולא חורף גמל אצל כך שבעת מפי
הרבי יעקב משפרידא בן הרב יוחנה
ובכל במים אי שפחה שחץ מטמא
במים המזה והאי דבת ומזה טמא
יכבס ואשמעיק ועדיף שיהא טה כו"ה
ופלוגתא בפרק קמא דיומא אהאי קרא
זהה הכוהר על הסמ ביום השלישי ויום
חששעי חדי גז' הם גז מצות שלש מצות
עשה ז' מצות לא ותעשה וכנגד הדברות
חמיצות הן הזאות לטהר" וכל אי יגע
בו הטב יטב והנפש הנגעת תטמ עי העת
טמאה טמא נורף הוא אדם מטמא אדם
כלי וכלי בפסחים וכתומפתא דזבחים
יטמא והנפש הנגעת אשת כלת אשת
איש הנגע טה לא ינקה וכת לת ינקה כל
הנגעה" טליק ענף פרה" ועאן
ישל וישב העם טהרש ז' ומת ומתנו ולא
היה מים לעוה" ש פסח הצאר שהיה נכות
מרים וכזכות מרים טבילת חנשים
למה העלוצנו חסר ו' כנגד עשה אמרו
קח את חמטה והקל את העוה לנאמר

קח את חמטה להזכיר את ישראל כאדם יסוד
בנו כמטה" וזכותם א חלע לעיניהם
מזל חלע בזכות חלע הגדול זה אמת
שקרא צור שנהציתו א צור חצבתם
והוצאת להם מים סף חלע שהם אמת
וא' הוצאת להם מים א זכר יתורה כן
חלע זה תלמיד חכם" והשקת את העוה
ללמדם תורה" בערים עניים ושפחות
ויקחלו על משה ועל אהרן חסר יורגם
הם נקחלו עמדם" אפי חלע וכות נשאל
במדי חלע שופטיהם" שמענו המלים
המרים טח חס ו' נעשה לו המים המרים
שנעש עלפי הדבור" חלף חלע הזה
בגמ' חלף יטב בדלת ישב ביתה להם
הצאר וכת יבקע צרים במדבר" יבקע ע"כ
אשר רבו בני ישראל את י' קדש עם
כשהקנה עשוה הדיף עם צדיקים שמו
מתקדש שאפלו לבני ביתו לא ישא פנים
יהוה ויקדש עם השם וכת שמוה
עשות משפט וזה יהוה ויקדש עם השם
שמוה וירדו אבותינו מצרימ' וירדו וי
רדו שהיו רדו שנים" דא וירדו שלטן
ורדו בהם והכוס מכות" ונשב במצר
ימים רבים וירדו זי שלח מלאך
אחר וישלח ימים שלמכות שהיו טנה
דיצא חסר יור לא הוציאנו עז לאחר
מכות לכך חס" דוד המלך כלל צדק
שיוט מלבן שלעולם עם כלל" לא למה
ישף ושמל לא נטה מודי המקום ימך
ושל

ושאלו הכל רמז' עד אשר נעבר גבולך
 רמז לעתיד נעבור בגבולך שנ' ועלו משעים
 בהר ציון לשפט את הר עשו וזהו ער אשר
 נעבר גבולך ודך המלך כלך קך קך רבוא'
 והן קך קך גבולך כלום כל גבול שלך גבולך
 לא תעבר כי שאם אתם עוברים בגבול
 כלא אתם עוברים בגופי וזהו ב' דא רמז יב'
 שבט' אינר וזה להסוך לענוה' לא תעבר
 כי אר' צראים בעינו כאר' בגל' אעצרה'
 עתיד לרמסם בגלים וכה תרמסנה רגלך
 עני פעמי דלים' עבר בגבול חסר ון אמלן
 נמקצת גבול לכך חסר' על גבול ארץ אדם
 יאסף אהרץ למה מת אהרץ בגבול אדם ומז
 כשיגברו ארומיך תיבטל טענה גזלה משל
 גבולך' יאסף אהרץ לעמלן י' עולם עולם
 הבל שנביא ב' ודעל אותם הר ההר והעל
 ודעל הצפודים כשזכו הכו המצרים
 במכות וכשהגיע יום המיתה נזמ והער
 אותם' דא והעל ז' אכלו על ההרים היו הצפ
 רועים' קילבש אותם את לעזל בנו וסר
 תור' אף תורת ידע לעזר' וישמע הכנענ'
 ענני נתלקן' דרך האתרים' התיים' דא
 האתרים המקומות רב' מאס אתרא'
 וילחם בישל ולהלך בעמלק' כה רבא עמלק
 וילחם כי זה היה עמלק' וכת' יושב מארץ ימנ
 וילחם אתך ואת עריהם' אתה' מר'
 שהם' כילא ידעו איזה עס הוא' לפס לפס
 את ארץ אדם ותקצר כפש העם' לזה כשכא
 סמוך לארץ אדם קצרה כפש רמז כ' אדם

עתידך לעשות נעות להם גמול צדק
 ולהדוב ישל וגם אהרץ אתם צמח להם וגו
 ותקצר נפש העם' ונשפט קצה כלום
 הקלקל ישה' הצלע פא יב' ים' הקלקל צמ
 כ' יב' ים' דא הקלקל שמלאים אכלים
 אתו שנ' כהן כעף נחשת קלל וזהו הקלקל
 ויט' מעל צד את העדש ר' כעו ינת כלום
 שיסר מעל צדמו שחסי' סמנרים חממת
 כענף שכל יסר מעל צד את חממתה
 יח' ויט' מעל צד את חממתה
 ושים אתו על נט' דמד שיקשה להם
 וישמהו על הנט' וישמהו חסר י' כילא עשה
 כרצון ששמהו על הנט' כד' של' יטעו אחר
 ישל לעבוד לו כי כן עשו לאחד כן שנ' כי
 כתת נחש הנחשת אשר עשה כי העל' ים
 לו וזה ראה משה כרוח הקדש לכך וישמהו
 חסר י' דא וישמהו חסר כי עתיד לישבר
 ולכרות' נחשת וישמהו על עוף עתיד
 לעשות בו' והביט לפדש הנחשת רמז
 נושאין עיניהן כלפי מעלה לא כהן ים
 ומתכאין כדאיתה כמכות ראש השנה'
 ויחזו כמכות חסר ון ודורש כתנחומא נעש
 אינים למקום' ויחזו כע' העברים כ' י' י' י'
 עליהם להיות שמונה ועיים שנגזר עליהם
 למות בגזבר' מהו העברים שעברו עניות'
 אשר על פני מואב' רמז שעבדו עבירות
 עס כנות מואב' ויחזו כנחל זרד' שנגזר
 עליהם להיות כלים כעשב השדה וכזרדים'
 זרד כיר עשבים' מעט ארץ ארץ

רנוך ושירה עי אמצן שירה שם כי משה להם
 נט' בספר שלחמי' ^{השירה} את וקב' ^{בשירה}
 את והל' האבות' פזמות האבות נקריעיסמוך
 וזהו בסופה' בסופה' כי גדולה לרמוז לקאהו
 בפוסה זו קיעת ים סוף' והי' סדמדת לקעל
 הנזכר במאן אחר והיא קיעת ים סוף'
 ואשר הנחלים אשר נפוח האמורים נכנסו
 לחוהי הקלעים להחזיק את ישראל וצבאן ההלים
 זכרנו זה וצמנו כל טות ההרים שני' ימים
 לתק המערות והרגום כד אמ' בצלמות חזי'
 ודמא נפיש מקני טוריא וזהו ואשר הנחלים
 דם' ואשר לשון שדים תרגושפני' אשכסלה
 ה' דם מבין הרי יצא' אשהבטה לשבת כ'
 לשבת אכרס' כלום הכל בצמת אכרס שבו
 לשבת אכרס בארץ פנעץ' ונשעץ עושץ עשעו
 האמורי' ומשש פורה אברהם נזכרו
 אברהם כותק הצאר' דא' היא התורה שנפטר
 את התורה' ואתנה להם מים' בגיה' היא תורה
 אז ישיר למדו משה רבץ לומי שיר'
 שחולה שירת הצאר טשירת הים שנעסו להם
 נפיש ונבקע להם טחל ארנוך והיה מעץ נפיש
 שעלה הים לבך ישיר' דא' ישירי' י' שירי' עשר
 שירות הן לכך נקראו ישראל על שם שיר' ^{הוואות}
 דא' אז ישיר ישראל איי' אברהם יצחק ישעב'
 עלי' צאר עט לה' לזה' כבץ רוח שהיופח האור
 מעמות אילנות טובות כבץ גן' חפרוד'
 שרים שרים בתורה' פרוה נדיבי העם כין
 כ'ע' גדיעם כ'ע' זקעם' כ'ע' סנהודין' כרדה
 נדיבי כין סנהודין' כרונה נדיבי העם כ'חץ'

היה מורה
 ומשביע אופן
 כאר עט לה
 לזה כבץ

דא' כנה וכתב בישראל כנה אשר כטעה ימניך
 דא' הנך' הנך יפה רעית' כמחיק' עם חיק'
 חיק' עם וברייתו תורה' מחיק' בזכות אברהם
 ועוד ר' לח' מצות' ומצמות הגא' אם אוד
 מגביה עצמו חקפה משפילו כג' ^{הגא' יגה'}
 מי שגאה יהיה כגא' דא' ומצמות הגא' צמ
 מות' שנגד מות על משה וזהו צמות הגא'
 ויקבר אתו כגא' ונשקפה ונשק' פה כשיצ
 מת' ונשקפה פ' גדולה רמז על הפה שלמד
 תורה' לא נשתה מי פאר' איך אנו צריכיך'
 דרך המלך' כל' ס' רבוא' ויבא יהצה ויבא
 איז' יהצה כמו אשר הצו לשון מריבה'
 כי עז גבול טע עמוץ מה היה עזו זכות לוט
 זכות אברהם' כחשבון וכלל בנותיה כל'
 חשבון מעשה חושב הדיה על חומתיה ובעיניה'
 על כך יאמרו המשלים זה בלעם שבו וילא
 משלו' זכבצא כתרין ודישו על צדיקים ^{המשלים}
 ביצר' אי' לך' אי' לך' זכרם' כשמתרו ממנו
 וגברו בו' צותה שעה אבי חשבון' אשר
 עז מ' זכא' אכרס' ודיש את האמרי' זירש
 הוריש וירש' למלחמה אורעי' תרג' זרוע
 זרעא' כיהוא זרוע הארץ וחזקה' דא' עז'
 שלהם היתה בעשתרות צאריעיהו ארעי'
 לשון רעי וצואה' כי ביד נתתי אונן כלום
 בידך תהרגנו והינו ואם שקל כגא' אתו את
 כניו' כתרסרי יוד' כן אחוה היה גבור כמותו'
 דא' כנוסל מה שכנו נתקכו חוזק וכותל עז
 ולמלכות' כלת' השאיר לו שרי' י' יוד' מעבד
 לירדך ירחו' ככל התורה' ירחו על שם ריח ^{החמרים}

כתב

וכת עיר התמרים וירא בלק
 וירא בלק בן צפור צפור כהן
 כצפור נודות מק צנה וכת כצפור לעיר תמוז
 בן צפור לזרץ בגש לפרוך גורי ישראל
 וירץ וירץ בלחך השור מה שהשור מלחך
 איך לו תקנה בלחך כל חך את ידך השודה
 זה מחוק ועג שהרשעים חן פירק ודישא שנ
 בפרוח רשעים כמו עשב וכת בעוג פירק
 עוג עוג בירץ ילמדנו את ידך השודה וכל
 ומד שגם יהרגו את בלק וכך היה לבלעם בן
 בעור בלעעם בלעעם נומלי בן בעור נא
 על בעור והאן לבער מן העולם איש בער
 פתורה ב' תורה היה יודע תורה פתורה
 הפותר פתור חלומות היה פתורה שלחנ
 היה במדרש חנה עם יצא ממצרים על
 משונה בתחלה היה אחר ושבו הנה עכ
 ט רבוא הוא יושב ממלי ממלי כת להכיר
 ארה לי למה אמ לי כלום לעצמו בולרוך
 שהוא בעצמו יתקלקל וזהו לי נכה בו בלע
 לבולבו יהיה תקנה ואשר תול יאר לירי
 תי אף וקטעים בידים כחטאת קסם מרי
 והשבת אתכם חסר רמז שלא ישיב צונם
 דבר קרי ביה דבר שיהיה להם דעה מה האנש
 האה כלום למה חן חשוכן אינן כלום הנה
 העם ט רבוא הנה העם היוצא ההו המיך
 ה ההיך רמז הכה ידבר חן וה אמשים
 קנה לי לעצמו לא תאר תאר אף כי כרוך
 הוא יב שכלים רבים ונבשים מזה לזם
 יום עינים וגם רוח היה מהלך לי המלך

מה לך קנה לי גמגמס עני שימו קנים
 קנים קנה לי פלהלי בקה לשלו חקיים
 חקילה שבו נה כזה לבעט יב שביים
 קום לך אתם כבדו ויחבש את אתגו רשתו
 הוא כח ורשת שלו ורצה ללבוז ישראל ברוך
 לשטן לו כללי רכב על אתנו בעל אתנו
 שהוא היה בועלה רכב על בגרם שכל אתנו
 ושני בעיר און וחרכו שלפה חמר ונ אהנות
 ישראל כפה לך ללם וזהו שלמה אמנות שלמה
 כמשעול הכרמים בשועלים היו וכת שועלים
 קטנים מחבלים כרמם כקש לחבל כרם
 שלהקטה גרי מזה ומד מזה גורד להם
 וניצלו מקללתו ותלחף רגל כלעם להקדי
 היא רגל והמצבה שהעמיד יעקב ולכך היו
 עדים ועכשו קיימו ערותן שכלעם גם הוא יה
 כבדית לכן אבין וחפר הכרית לכך גרם הקיר
 שיהיה צולע וכת יד העדים תהיה בו מאשונה
 להמיתו וכת ער רגל הזה ועדה המצבה
 כמה כלעם וזהו ותלחף ותל חף זה רגל
 ויוסף מלאך יי עבור מלא ונ רמז שיהיה שם
 וכבעם גדול כגולן עבד עבדה דיעמד
 כמקום צר כג מקומות עיכוב המלאך יוסת
 ג אבות וסוף בזכות יעקב כמקום בנימ
 יעקוב אף ורך לטות ימך ושעל ימך
 צד מטעם שלמה ובבני צדיקים וזאת
 ל שולו ותלכין כרשתו כמקל בזכות יעקב
 שבו כי כמקל כמקל היה לו מקל לכבודו
 וכל עמי בענין של אמת ויגור ליה וזה שכת
 לך מעליה שלש רגלים רצה לך ללהעלים

בשלוש הגלים בשנת ולכך לקח כנגלי זה
שכחם השולוס לחגלי התעלה וטענות
בעולות ברים אשר וככת עלי רע החספן
הסכנת ותהי לו סוסת הקכנת להיות בטענה
חורבו שלכה בידו שלכה שלפון אומנות
הפה זה שלש רגלים לבטול מישול רגלים
אנכי יצאתי לטטף אילי איל שלפני ידה
לשדל הנה אנכי יצאתי לטטף האיל וייקח
את האיל ויעלה לעולה אנכי יצאתי אנכי י
לחך דברות כי ירבו הדרך יחזקה האת
ונטותה ירבו באת בש מוקן נעשה להם מגן
בזכות אברהם שנבא אנכי מגן לך גם אותה
הרגתי ואותה חזקה אותה כהי כלמד ריק
אותך לבדך הייתי תורג אם לא נטתה מפני
עכשו שנטתה לא הרגתי אותך לא אותה
בתנח ומה טמותה האתון שלא יטעו את יה
לומ שהיא יראה לכך אותה כהי גם אותה
לרבות נעריך ואותה החיית ומותה מלא ו
אותה לבדה היית ואתך היית ממת
אם לא שנטתה ועתה אם רע בעיניך זהה
עזות פנים שאם אם רע בעיניך והלא ידע ידע
בעיני מיד היה לו לשוכ כשדבר עמו לך עם
האנשים כלה לך עם לגהנם לך עמוסאם
שיכלה ואפס עמוס ויצא לקראתו שמד
היה בבאתו עומד עצה ותוכר וברו דבר ולא
יקום כי עמוס א שטניעו לקללם והקבה
אשר בקצה הגבול הקצה עשה גבולם לבן
דבר וגבולם של ישראל לעמים שו בקשו לעבור
הגבול מהו שהזכיר הגבול במקרא לא אצל

כבוד כי אהב כבוד שלם היה היכול לחול
דבר מכלל שמתאווה היה לדבר אשר ישים
להם כפי ולמטה פכרש מה ששם צפון ויצאו
קצית חצות חצות בת בקשו לקלל את ישראל
ולחצות אונם ולחלקם מן העולם חצות כמו
חצות לכה אקוס להודות לפי שהיה בלעם כמו
תרגול יודע עתי הלילה חזים ויודע מתי זמן
הזעם דא חצות כמו חצות הלילה נחין
ותחלקו בלך ובלעם כל אחד ואחד היה עופה
ומעייף היאך יכולים לעשות לישול ולכך חצות
בת בלך בקר וצאף קרף כשאן קרף עלי ע
זיעלה במות בעלי היא באיזה מקום עתה
ישל לעבו עז ומשם בקשו לקללם שמא
תחול משם וזהו במות בעל שעבדו לבעל
ובנו במות דא במות בעל מקומות ששם
בסמוך מת משם ששם טאל זהו בלמות
בא מות כמו ומחלה במות ומבמות הגא אצל
הפיד הראשון נספן יותר וירא משם וזה משם
מדיענות קצה העם לקרף העם שבעה
מזכחות כנגד ז מזכחות שבנו אומות העם
דא ז מזכחות וז פרים וז חילים כנגד יציות
שנעמו ככנה היה עכר ששא תחול בזכות
זו הקללה כע ל כשה והפך לי בזה מהו כה
רמז שיבה הקבה קרבם פר וחיל פר
כנגד אברהם וחיל כנגד יצחק כדי לבטל
זכות העקידה וכל היה שלא היה ככשים כנגד
יעקב ולכן נשא להם זכות יעקב וכירכס
ולכן חזק יעקב וישל ככונה פר כה
בלך זבלעם וזהו פר מדיל במזבח ועשעלך
כאשר

י
ו
ס

כראש הנורים והגבעות זו עקידה והיא עמדת
 להם ועד מה עשו כראש הר סיני וכלו התורה
 והיא עומדת להם לראש בגי' יורה.
 כראש נורים איתן בגי' כזכות האבות
 גבעות בגי' הן האמהות יורים סת' הדין
 לראש יורים לכוז' יתק' יתק' אותה אבות
 האמורה כמקום אחד ישכן ישל נחם סוף
 לכך התקין שריקף אותה שטטה יתק' יש
 עולמות מ' מנת לפר' ג' השמה בתורה
 הן ש' שש ועכשו לרוב' וא' עפר ע' עינות
 רחש על אותה עמידת לאבות הדין יתק' יתק'
 הארץ את מובע' רבע את רגל אחד' כנות
 ישרים בגי' אבות ה' עולם ישרים יתק' יתק'
 כנגד אבות ואמהות' ל' ל' אבי' ל' ל'
 ישים י' כפי' בתורה מ' ישים אהם וכלם
 מ' י' שהפך לישל מות הדין לוחמים
 לכה נח את' כח לכח ט' והא סת' חסר
 הליכות היפה חס' שהיה חגר' וא' לכה כח
 כה' כלום ישתלם לך מה שבדעתך ל' ל' ל'
 לכה נח אתי א' מקום אחר' הראוה מ' אס'
 שעתידך לעבוד' א' אחר שמח תחול' וכלו
 לא תראה' וכלו' כ' כח וכלו מחמדים' כללך
 א' וכלו לא תראה' וזהו הקדש מ' מ' מ'
 וכלו מחמדים' ויקחוה סדה יתק' יתק'
 כ' הדין מ' מ' מ' ויאך יוכלו להם זה
 יוטה כחזיק וזה צמח כחזיק ולא הכחם
 הקצה לבח' לסוף הסוף הדין צמים ל' ל'
 כן הסוף ולא ידו לעומק חסוד' א' חסוד'
 ראו מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'

טוטה' שקף' כלל וצוותיו שקר' זכח רשעים
 תועבה' דרך שפי' מוח' שפי' שפי' ל' ל' ל'
 פזורה ישראל שפי' מפי' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 ק' ל' י' א' שפי' מכשף כמו האטמים והחלום
 שפי' פ' ג' ז' שפי' שפי' שפי' שפי' שפי' שפי'
 כפה ט' לעי' ויקר' אהים' כמובד' ל' ל' ל'
 ח' על קרי' ויאמר' ל' את שבעת' ל' ל' ל'
 ירא ודותת' לבך א' מ' ד' א' את שבעת' ח' ל'
 ויש' י' זכר' זכר' שהוא מ' מ' מ' מ' מ' מ'
 שפי' הקום שמו' לכו בעל כרחו' זכר' כלום
 כ' להביא בשורה רעה לבלי' על עלותו
 ו' אינה חסונה לעולם' כללך מלך מ' מ' מ'
 קדס' בגי' אבות העולם' הלא מ' מ' אבות
 ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
 מקלל' וזהו ארה' ל' שהקלה נ' נ' נ'
 מה אקב' היאך אקלם' והלא ל' ל' ל' ל' ל'
 כמעשה העגל' אקב' בגי' עגל' לא קבה א'
 רחש כח' שאומרים' בתנחומה' יעקב כש' י' ו'
 את חביו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 קבלה עליה ש' על קבלתך בני' וזהו לא קבה א'
 היא לא קבלה לא גרמה לכרחה לכך ט' ל'
 קבה כה' לשון קבה' לא קבה אל אהל' יש
 להם חתל' מועד' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 שלהם מ' מ' עליהם' וא' לא קבה ל' ל' ל'
 אכלו לאה ש' ש' את יעקב' כלילה הואשך
 ולא קבלה יעקב' לכך קבה לשון קבה' לא
 קבה אל לאה' וא' לא קבה סת' כלום הקסה'
 אינו מקלל' לא חסדים ולא טמים' כי מראש צורה
 אראנו ומגבעות אשורנו א' מאה מה עשו

הקללה שיהי צמים לא ראש השנה ולא סוף
ויהי ארץ נעשה לו ויחד י' סופך למחרת
וישם דברי נפיו לרין צמי גבול וישם
ויב' זה מלאך של המלך הורכב ב' יבין
לן ולמנהל שם וישב לין ששט באותה זרך
ישרה לפלך וטק נחמ ריכו לין שטא למחצות
כי ידע שחינו רשוי לפלס ולכך נחמ ויבא לין
וישב' והנגעב נחבו ניטב ולעיל נהנה פז
עמי בגעב שרים כי נשמטן וזח והכין
ולכך לן נחמ וכל שרי' כנו צפדי חסר ון
לשך גדיעותא כלומ אינו חושש עלך ועל
קרבך' לא אישאי רמז ישוע הנצרי שהמ
איש חינו ל' אמר ולא יעשה און' הנה נרך
לקחוד וברך' רמז נברכי לקיח' שלא רצית
נברכתם וזהו וברך' לא ראב עמל מעלי
ראב עמב פישל זעב' פירי כהם זעב'
ותרועת מלך כו' זחרועת ראש השנה'
אל מו ציוס נגד ציוס' כג' גבול' חזק
זיעזב' ולא קום ארן צריכין לתפוס' חזק
קום מצוין' כלומ לא יבדן כד קום קום'
כעת סומר ליעקב' פשהן חזק' יודעין על
ידי אורים ונכנס מה יש להם לעשות' יאמ
ארים' מה פעל' א כג' אהרן' על ידי כהן'
הן עם כציון כג' נציון' ש להסנכאים
יודעים שתדון ומגדים להם' לא ישכנ
עו' אב' לא כד האמות' עו יאכל טרף
עיו' וירד העיט קורא ממזרח עיט' וק' לין
קשט' זה אמשחן שיאכל את האמות' גם
תב לא תקטב' רמז זכות ג' אמות תגדס' ל

תקבנו' גם קב' ג' מלך' אמות סופס מלך' נחמ
בלעם' מרן נפש' אפוך' למקום אחר' נחמ
שיעצו ל' אחר' אולי יושל' זע' ל' ללם'
אולי ישר' נחמ' הלהים' לחטול איבה עליהם'
ראש הפעור' כעשה פעור' בלעם נאש'
הפעור' ל' כשה' ויעש' בלך' נחמ' ש' ל'
וישג' ל' המדבר' כנין' רמז שקבלו התורה
כמדבר' ולכך' ראויים' לברכה' עום בלעם' כנו
בער' כל הנצואות' כלסוף' נחמ' ונחמ' גבר'
נקרא' גבר' כתר' נחמ' כי ידע' עת' הדעם' אשר
מחזה' שרי' יחזה' תפלך' שרי' יחזה' נופל'
ש' ל' זו ש' ל' שלת' פלך' נפל' וגלוי' עינים' שיה'
נופל' לפי' שהיה' ערלי' יחזה' נפל' וגלוי' עינים'
מילה' מה' טבו' אהלך' כ' גזולה' מה' טבו'
אהליך' הם' נתי' ש' ל' שלומים' טדים'
תורה' שפתנה' ל' ל' יום' משפנתך' יחמל'
כמו' משכנותך' אינמי' כגבות' עלנח' זה
גן' ערף' עלי' נח' ששה' שכל' ימות' השנה'
אין' כישוף' כי' עומד' על' נהר' ובת' בקיים'
ז' חרף' יהיה' כאהלים' כל' ע' ל' טישה' אורא'
מצוין' נת' רמז' על' אותה' האמורה' כמקום' אחר'
ד' טע' ק' כע' ק' כג' ע' נ' ע' נ' ע' נ' ע' נ' ע' נ'
כמין' ג' כ' אר' יום' ע' ל' מים' כארזי' ק' ע' ק'
וכת' ארזים' לא' ע' ממות' נח' להים' על' מים'
קרי' ביה' ע' מים' כלומ' גם' המים' יודעים' ליהם'
עלמ' עלה' כמ' גשמים' אן' טל' וכת' וטל' ילך'
כק' ירי' כארזים' על' מים' מים' מים' מים' מים'
מים' מים' מ' לין' כמ' מים' י' ל' מים' כג'
י' ל' מלך' מ' לין' כן' הקלף' והרל' ש' כ' מים'
זה

עליון נחזה פני שמש וזוהי כחלק
 לעילי אראנו ולא ענה זה הלשון וזה
 צדק עולם יהיו תושבים בעולם וזה
 מן מענינות בשני תבין דהם לשני משפחים
 שיהיו מושלים בעולם וזה ולזה חזינו
 שזה וקדקד כל בני שת בני אמנין וקדקד
 שני בישלף שני משפחים והיה אולם ישה
 חזי שפיר איניו על לשונה ראשית ימות
 וישראל עשה חיל לעתיד ולפי עשה בני
 זה המשיח והאביר שליף שרי מלכות
 ואשית גים שמלך רגע כדע יחדו שונל
 ושם בטלע קנך בגן עדן בטלע בני
 כי אם יהיה לבער קץ ערמה אשור רמז
 שטנחריב מלך אשור יגלה אותם עם הטבאים
 מי יחיה משמו אי משמלכת לשמוליות
 מי יכח לחינת מעמלק שיהיה שמואל אג
 וישסף שמעל ונים מדי כנים כנים
 והורגים ית בני אדם פקודות הימים והם
 הוא ערי אבד כסוף המלכות וקם כלום
 וילך רמז כל אומי ערי המשיח ואית המסך
 ומילך איך הנביאים רומים כל הנביאים לך
 נתנבאו לא לימות המשיח אבל לעולם השם
 עין לא ראתה אהים זולתך ולכן מלך לנשם
 וחל העם נסודלו לכות אלהים אין לך
 עמידה על שבו עבירה מלך רגלי חיות
 כסודות כזה וקל הרמ חייס חסדך אנשית
 כגון מכתו חנושה וילך חמת לך מעריך רמז
 אברהם שהולך למות זכות שמה לו רמז
 בגמ' אברהם א הקפה לקנותו העולם

זה שאולי וזרעו במים ובים סמלם במים
 ובים שני ילום בעמק ומקב ופלישתים וזרעו
 זרעו במים רבים פושט זרעו באומות וזר
 זרעו שלשונות ימשול במים ובים בהם הדשע
 חמק בגמ' חמק ודס מאגב מלכו זה שונל
 ותנשא מלכותו חסר ון רמז שתחסר מלכות
 שלשונות על שחמל על אגב וזר מלכותו גם
 המלכות בלעפתת ראס לו בלעפתת פאותו
 העת שפתי על ידי הנביאים שגא את ישראל
 בלעפתת בלעפתת ויהי בשמונים שנה וארבע
 מאות שנה וכה בית המקדש כגובה ראס
 וכן כמו ראס בשמים מקדש וזר כחמפת
 ראס לו זה המשיח כן יסוף של בווקדני ראס
 קרכו וודשו כפרקים וזר לעזר על משיח
 כן יסוף יאכל גוים צדין גוף ככראל וכה
 גוף אחרי מיעקב וקן אחרי מוסף שורף עשו
 של חיה בית יעקב אש זכית יסוף להסודות
 עשו לקש ולעצמותיהם יגרם רמז שאכל
 כל עומות ולכך על משונה ועצמותיהם
 זל עמותיהם יחמץ ע אומות לבן על משנה
 יגרם גרם יהגירו מדאה כרע שבב
 לו ישראל בחרי זה משיח כן דווי שבא מחוזה
 וכלכיא זה איהו וכלכיא בגמ' ונביא
 לקל בלף ברכת כרך זה שלש פעמים זה
 שבטים שלש פעם כגוד ג' ברכות וברכת
 טהים לכה איעתך יען להשיב זונות
 שנים העץ כמו טותם זה בלעם הדשע יהיה
 פוסה פחות מענין וידע דעת עמק וידע
 חסר ון שבעים ממם פאותו זמן שעת העם

שוארו קנה לי את המט הזה לקנותה תבית
מדינת על הממון כמקום אחד והרוע והלחיים
והקבה רבג שבשטל שואג זמרי נתבנו לו
מתנות מהות פדשת פיעחם
כנחם בן אשר ליתנות
יש פיעוק ביון שהרגו לקמדי נעשה ראשון ויום
למאן לא נתבתן פנחם פנה חום הכהן רבג
כלום יחוי מענה לכהן כקצו את קצארני
ימוז בוגרין קנות שבמקום אחד באליהו צו
קנותי לבי להי צבאות ורכז הוא פנחם הוא לאו
כקצו ואת קנות כמותה קנהה התנועה בשלה
לוח קנה וקנה את חשתו וישל היו בשונה
שנינו עתנו אחר עז ולכך נעשו בשולה וזה
ישב ישראל בשטים מהו בשטים כענין שלבי
תשטה אשתו קנותי קנותי יפעני קנע
בפרש שולה וזה שנ בשולה וביד הכהן יהו
מי המרים המוררים הכהן זה פנחם וכה
דיקה רמח צדו העו וביד הכהן כקצארני
כקצארני את בריתי שלום ון ישלם קטיעא
שלם נגור מהול כמו מלך שלם ברית כהנת
כהן שספך ומים לא ישא את כפיו ופנחם
כשא כפיו זהו כת תכרו כשיא בית אב לשם
חסר ון גמזי לשטלו לבך חסר ון אכל בדידי
הימים גבי צדיק היוצא משמעון נוח שמעון
מלא שבה לו שבה לאבז שבה לשטל בת
צד ראש בת כלה וזהו צור ראש אונן
שהעלה בלעם לראש צורים שנ כי מראש
צורים בת צור בלק צד לישל יצו ראש
צורה כי צורים הם לבס מזה במדה צורים

הם רבג כי הם שבת על היצד היצד אתכם
והרעתם בחצוצרות וסוף טומ וחצוצרות
התרועה צדו לכך הרישיך מצונינות ויהי
אורי המגפה חלק באמצע לחלק בין המגפה
למטף ישראל הכהן לאמר שאו את תנוך לשאת
ראשן ולחרים כותרן כראש הר היצוים ממוך
מצרים ופמ ליה ראובן ושמעון נחתי ומוכר
ושמעון סלקין בני ראובן וקנן משפחת יונכי
לחונך לא טומ לא חונך יחונך חונך משפחת
חזק מקיימין רמח מצות משפחת החנכי
חסר ון ש כל תולה לשון חנך הוא חנכי כתיב
כי כי מצא חן צדיקים הן משפחת היוונכי
השם כראש וכסוף דתן ואבירם קריא העוה
קריא בת קריא קריא הית על משה ועל אהרן
בה צתם על י' שכל המנצה ומריב על פונכי
ישל כלו מנצה על השכינה דהיו לנח וכנ
קדח לא מתו רמח ויהי לנח מקום סתבצר
להם בגיהנם והיו עומדין כנח על התנוך
לצבין משפחת הצפוכ' הצפוני ארודיק
מעליכם כשיצוא ליהו הנביא הנא משבט גז
באותה שעה הצפוני ארודיק משבט זה יצו
הדע דא משפחת הצפוני קרי כיה הצפוני
זה ליהו שהוא צפון מצבי אדם לאזני משפ
האזני שמה קבור בחלקו והוא חייך אר
התורה וכף ליהו סו מגד שאיך את התנוה
וזהו למזכ' לער משפחת הער' כמו עדין
וקרישיך כי ליהו בא מחנו והוא כמו מלאך
וכף למדלי משפחת האדלי מלאך לארוד
שהוא רודה ומושל לישע היה רועה וסל

מחבר יהוה ימית אישע" בני ישראל בגשפוח
תולע ולא ימותו להילע כלומהם המלעים מה
אין כחף לא כפיהם כי בני ישראל אין כחף לא
בפיהן כי בני תורה היו" משפחת הישבי' זכר
ישבי' טעם תורה" גמולך שם נר' הן דברי תורה
ולמדויה שהן כתר" בני זכולך ויחלל בני בני זכולך
בעל ספינות וכו' ומגרו חכמי ספרים והן חסידים
וזוהו יחלל המלעים לא. אישע' חלק' אשר יל'
שכס' המלעז עזרי מעם ע' והוא חלק' זזהו
אשר יל' אשרי שהוא לא וזעברנו שכס' אחז'
וכן כולם" לשפוס משפחת השומרי הוסיף
כ' בני בניך יש להם פה ואינם מדברים כי
הוא כולם" לחופם' כמו חף חסבי ולא ען
כי וזכרך מת בעניו שלבוחש" משפחת
הארזי' ואינו חזק לחרוד משפחת' כי ארד
וכעמך נחלתנו זה בזה וכלו שניהם משפחה
אחת' משפחת הנעמי ואינו אנו הממנני'
הנעמי הנעמי' ואינו רועה לומ' הנעמי כי
נעמיים הם עובדי ע"ז שז' עלכך תטעי נטעי
נעמיים וזמורת גד תזרענו" משפ' השומרי
המש"ח' משיח מדן" וכת' יהוה נחש' מש"ח
בגמ" משפחת הימנה" אינו רועה לשנות
השם כי ימנך לשון מנף כלומ' אינו רועה
לשנות ממנינם שלישו שלם יפתתי מששים
לבוא" הימנה לית כות' הימנה ה' ימנה ימנה
ה' פעמי' את ישראל כחמש" זה צמור ספרים'
כ' איתנה לפי' תהי' סת אשר שיה' ארש'
יפה בשמש" ללא תחלף הארץ' חק' רמז
ששינוח חק' תיחלף חזק' להם' לרב תרבה

נחלתו' למי שהיו רב בתורה ירכו כחלת
לשתי' לעו' חבא לאת' ארבע' יש" סנות
אבות' יחלו רמז חף אבותם שלחוקים
לארץ יחלו כי נחלתה הארץ לנתי' מע'
ז"א אבותם יחלו חף חסות הם יחלו לעו'
הבא' וקדחת חולד את עמרים חולד חסר י"ס'
פלו לא חולד עמרים וכלו חינו' לזו אשה כי
עמרים מת בעטיו שלנחש" יזכר בת לוי'
יזכר שילדה כבת' שלישו' משה וזוהי
ומרים" את משפס' לפני' י"ץ לאשכנז
גדולי' בלומ' כי תדיף עמחן שומרו' אם כבדו
כדש' ואם חף חנו' כבף תתיב' ומינו' ולא
ידע משה חדיף והקדיב משפס' לפני הקדש
ולכך טף גדולה כי משפס' גדולה היה' מנכף
ט' פתולה' בסיס' משפס' גדולה משפס' י"ץ
והדיף עמחף לכך מצויץ" כן עבות עלפוח
ד' ברת' ז' ואם אישישם ודלות בים' לשון י"ץ
ט' אשת חיל' דומה ונמשלת לפיכך וכו'
היחד כחפות מחד' ממרחק תביא לחנה'
ולכך דברת' ז' דברת חסר' כלומ' גדולה
מדברית' והעבדה את נחלת אינה' ללחן
כדף' הללו חפוכות' רמז כי יחפך הנחלה
להן והנ"ן רמז כמו עף' עמ' על ארץ ישראל
והעברתם את נחלתו לבתו' וזו' לשון
העברה שבעבר את הנחלה מצרים
לנחבות' אין לו' אחים' ונתתם למנון' שהו'
יורש הממוץ גם הנל' לל' אין לו' אחים'
ונתתם רמוז למנון' לית' אבין שומדי'
ואוב' מיצ' ונתתם את נחלתו לשומרו' חק'

ובראשי חדישיכם פרים ומיל אחד ות כבשים
 לעלה טו עשרתים לבן הקדשנות כנגד טו יום
 שהלבנה מתגדלת וכן טו יום מתמעלת
 ומכיהם חצי ההיק' ג פעם בפסוק כנגד ג'
 פעם ע' שהיו במצרים ע"ע חרי ר"י שריון
 בגזרים ה' ה' ח' בג' ע' כלום להודות סגול'
 הנשכים שלראש חדש לצ' לוגין וכנגד
 יתן לצד ימים לצ' שלחנות לבלאחד ואחד
 כמנן מה רב טובך אשר צפנת לבי לצ' לוג'
 ולצ' לוג שמן דסוף במסח כלג' ימים
 עם התמידין ועם מטפי שבת ועומר וכבש
 הבא עמו ק"כ עשרתים כנגד איברי חצי הגוף
 וכן איברי חצי שלשני להעיל ישראל מכל רע'
 ומצרים לקן טו מצריהם וישראל נשמח מן
 המצות ולבן הקדשנות בוים לחודות להקט'
 ויין או שמץ יש לוג' להנחיל אוהבי' יש' ש'
 שי להביא להקבה שי ומטה שגלנו שם
 שמך שלשבת שבו' עולה טו עשרתים
 כנגד אבות ושבים וכניהם זכו למתן ומה'
 למקבצים ואתר מלך שלה עם התמיד ועם
 הקדשנות שתי הלחם הרי כנגד הקץ ומעט
 יותר כנגד שיהיו זמק קטף במד' צמות הרי
 כנגד הקץ כי בצלות התורה יזכו לקץ וכך
 השמך במדה הז' דין מבינו לעלה ולא לשני
 כבשי שלמים והמנוח הכל ימצא מתו ח' יין
 אחד לפי שכלו ולא יכלנו להארץ ראש
 השנה ט' בהמות לעולה כנגד ט' צמות
 באות היום חמש תקיעות עם השעיר וכן
 י' מלבויות וי' צבירות וי' שופרות כמשפ'

משפ' של כל צד העולם וחסד המזכר
 שומרו י' עשרות לבן ה' לוח'
 י' שבים י' לוגין דקסוק הקדש והתול'
 עולם וושב צדן אלסוק חוק גדי שסוכ'
 לנו מדת הדין למדת רחמים דעס לוגין ל'ן
 יהיו טו לוגין כמנן חיים זכ' חיים וצמות
 כפר שה' דו פראש השפס' ל' שצבו לחיים
 יום ה' ח' ח' י' קדמות כנגד י' מי
 תשובה וכל ענין חיים י' פעם מזכיר העם
 דו י' ח' י' עשרתים לזכור י' שבים
 ל' לוגין כנגד ל' רחום חונן י' קדמות
 בו ביום עסאותם הכתובים צוהיי מור'
 כנגד י' פרישות על כל מצוה ולוהנות אוב
 שלהקבה שיש לה י' פיות דין ח' ח'
 ושיהיו ישראל כמלחמים י' כבש וי' קדש ל'ן
 כשבו' ואם חזשוב שיער הכשתל' ח' יין
 י' תמנה גס המפ'יר כיהו קווח כמורה
 ובתמניא חפי אחד י' ש' ח' י' ח' י' ח' י'
 כל הקדשנות י' כמנן כל' ח' אובל ישראל
 להים וטוב זו תורה ולוחות וצבות ויהנות
 יתנו ביום הספורים דיתר' ח' ח' ח' ח' ח'
 וטוב נפש מן א' פ' ש' ח' ח' ח' ח' ח'
 וי' לים י' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 השמיני עשרת הכל קטף קדשנות כשכשת
 ימי החג כנגד י' צרות אחרונות כי כפר
 מחל להם ביום הכפרים וכתבו לוחות שכונ'
 ושה חג השכות להתפייס ח' ח' ח' ח' ח'
 השמיני י' קדשנות כנגד י' צרות ח' ח' ח'
 כנגד ע' חזקות חס המלך ח' ח' ח' ח' ח' ח'

האומות כר שלשמיני עשרת ככר אומה ידע
 ע פנים להם לזין עשרונים כנגד שהיטן כנתן
 תלבו כר יחידו שלשמיני ג עשרונים כנגד
 ג חבנות וג טמס לניס ויסלים נגלס לבבשים
 שלשמונת ימים אהל עשרונים לבכר על קהל
 ישראל כל העשרונים עם הפרים והילים הכבשים
 שמה עשרותם כנגד והיית יוך שמה כן כחג
 וכל העשרונים עם התמידים ונאסף שבת
 שישן כי שטה ימים ורביע יוס בשטה כר שיהיה
 הקנה מים לצורך השנה וידחס על ישראל כל
 השנים והלמדין כל יוס למנוח חשבון גותו

ראשי המטות

ידכר טהר
 בגימל לתיר הנדדים זה הודר אשר בגימל
 והוא מתיך יתחל לאמר זה הודר אשר
 בגימל וכלם מתיך וזך בעל מתיך איש כי
 ייר ניר בגימל וצד הנדוד כי ייר לרבית
 ויתן לה יתן ויתן לכל אלה וירגי עמו
 טאלו קודם ראש השנה שלא יתקיימו נדוד
 יסמוט ואלה הענין ויאוה כל נדדים וכך נמשך
 למה יתקיימו כלם הונו כנמשן לא יחנודו
 ויתקיימו נדודין לו בבית אביה בעקריה חם
 ון גתויים עף טביות לבגרות והחדש לה
 כל מהחדש שבתא טאכ ובעל חם יור אטם
 שלא כמחריש ממש לא בשותק עלמות לבק
 לכך חקר דא והחדש עשה עמנו כחדש שלא
 כעה לממשן ואם ויו תהיה לאיש היו שכבר
 והתקיימו נדודין תהיה לשון עתיד שיעדיף עתה
 כלם למה יתקיימו הכת מרוב ויע שטמנה

מאורסה מדבר שאביה ופלה מפירך נדדה
 שפאכטום לשון הנחה הנא הותה חמר הנא נא
 אבה ונבעל טוג לשון הפך יפר וסוף נאמ יתסם
 ינא הותה הפל ועוד מוכת יקומו לשון רבים
 בשניהם האב והבעל ואם היותה לאיש נדדה
 עליה וו מכמה שפתייה אשר חסרה על נפשה
 נביא בעדה מאריסה הכת מחצר שאביה
 מפירך נדדה יקמו חסר שניהם מאייסץ
 ושמש אותה ביום שמעו כך כת בעדה המיוחדת
 הדי שתי שמיעות למוכות דמם שמיעת הצעל
 ושמיעת האב על נפשה כשנוטה ענב נדדה
 מן הענבים והפר לה מקצת לענת פגע
 לעבות כ על מחלת לענות כיד לשורר לענות
 במתאן וכך נדדה בזכרים שבינו לביניהם
 אתקשט טושה שמתקשטת לילך כחול
 ואם חקר שיחריש שתי חרישות שנותן ממש
 וישנותק עלמות לבקט ואם הפר צ הפרות
 צריך להכר כולו אם נדדה מן התונים וכך
 הענבים והפר קצת אינו מפר עד שיפר גם
 השני וכך עקובה כלא הפר שניהם נדד ויתו
 מקצתו וכל כנודים שנעריה בית אביה כ
 בגיש בעריה כת חסר אן ון כת יכ שנים נדדה
 נדדים ין נדר נודים כפרש כנגד ין ברית על
 כל מצוה ומצוה שמש עברה על נדדה כלא
 הפרה הבריות של התורה ככ לשון אסר
 ומסרה כנגד כביותות וכל החולל אותם
 טא עבר על התורה ט פעה אשה יקמונו
 ואישה יכרנו כנגד ט בערות נדדיה יא
 איש ואשה כת יא שטה נדדיה נדדיה יא איש

הכבוד וְלֹא כִפְיָי לְמַעַן יִשְׁמַע ה' אֱלֹהֵינוּ
וְכֹכַב סֶךְ יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ וְיִסְאוּ אֶתְנוּ חֶסֶד יְיָ וְיִבְשׁ
בְּאוֹר מִשְׁאוֹן וְיִתְקַדַּח כֶּבֶד הָיִל כְּפֹת זֶה רֹאשׁוֹן
וְסוּפוֹ מִקְנֵה שֵׁי הַרְבֵּה כִּסְיָה וְיוֹתֵר מִדְּאִי הָיִה
לְפָנֶיךָ יְיָ וְעוֹד בְּמִקְנֵה בְּרִיאַת וּבְסוּף כְּנֶגֶד בְּשִׁבְטֵי
שְׂמֵחֵי כִּיץ וְלִבְךָ הַזְכִּיר בְּאֵרֶצוֹת כְּפֹסֶק זֶה
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְיִתְקַדַּח גְּלִיעֵד אֶת עֲבָדֵינוּ אֶת הַיִּרְדָּה
תִּעֲבָדוּ חֶסֶד יְיָ פְּלוֹת כִּיץ שְׂאֵיךְ עוֹבֵד נִשְׂאֵר
כְּכֹכַב בְּמַלְחָמוֹת הַאֲחִיכֵם יִבְאוּ לְהַלְחֵם יִסְאוּ
יְיָ רַמְזֵי שִׂימָה חֵיה וְלִמָּה תִּבְיָאֵץ תְּבוֹאֵץ
כֶּתֶף הַטְּאֵץ וּמִחֵי יֵאֵץ תִּנְוּ יֵאֵץ מִקִּדְשׁ בְּרִיעַ
בְּרִיא חוֹק נֶעַם שֵׁם יִשְׂרָאֵל וְיִנְעַם כְּמוֹכֵר
וְיִבְיָאוּ חוֹת לֵב בְּכִי יִשְׂרָאֵל וְיִפְאֹן כְּמוֹ כִּי הִכָּא
אֲבִיהֶם שֶׁהִפְדוּ וְעִסְבוּ אוֹתָם וְיִבְיָאוּ לִית כְּוֹת
וְשִׁלָּא יְיָ אֵל דְּמַרְגְּלִים וְיִנְעַם כְּמוֹכֵר חוֹן יְיָ
כִּי תִתֵּן לְפָנֶיךָ טַעַם הַיִּץ וְהַשְׁלֵוּ וְהַשְׁתַּדֵּר וְיִתְקַדַּח
זֶהוּ הַיִּץ וְיִנְעַם עִם תְּרִכּוֹת אֲנֵשׁ לִית כְּוֹת
וְיִתְקַדַּח לְפָנֶיךָ טַעַם הַטְּאֵים כִּי תִשְׁבֹּץ
שְׂמֵחֵי וְיִתְקַדַּח שְׂמֵחֵי וְדַכְרִים אַחֲרֵי יְיָ
לְחִיכֵם תִּלְכוּ וְיִתְקַדַּח וְיִתְקַדַּח מִצוֹתֵינוּ תִשְׁמַחוּ
וְיִתְקַדַּח שְׂמֵחֵי שְׂמֵחֵי תִעֲבָדוּ וְכֹוֹת יִתְקַדַּח דָּא
וְיִתְקַדַּח שְׂמֵחֵי שְׂמֵחֵי יִשְׂרָאֵל מִמְצֵד עַד שְׂגֵלוֹ
יְיָ שְׂמֵחֵי וְיִתְקַדַּח עוֹד לְהִיכּוֹן כְּמוֹכֵר הִי לֵו
לִית לְחִיכֵיכֶם מִהוּ בְּהִיכּוֹן אֶת הַדָּר לְהִיכּוֹן
עוֹד לְהִיכּוֹן כְּמוֹכֵר יְיָ דָּא לְהִיכּוֹן מִזֶּה
טַעַם אֶת כְּבוֹדוֹ וְשְׂמֵחֵי שְׂמֵחֵי שְׂמֵחֵי יִשְׂרָאֵל
שֵׁם שְׂמֵחֵי בְּיַחְסוּשׁוֹ לְהִיכּוֹן כְּלֵי מַעֲלָה
יִתְקַדַּח עוֹד לְהִיכּוֹן עַד רַמְזֵי שְׂמֵחֵי לְחִיכּוֹן
וְיִתְקַדַּח שְׂמֵחֵי לְפָנֶיךָ וְיִתְקַדַּח לְפָנֶיךָ

שִׂיבְעוּ וְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל חֶסֶד
מִשִּׁיחַ אִם הִבְיָאֵם הִבְיָאֵם כֶּתֶף הַטְּאֵים נְבִיאִים
שְׂמֵחֵי לִיהוֹן וְיִתְקַדַּח אֶתְנוּ שְׂמֵחֵי נִשְׂאֵר
לְאֵרֶץ לִבְךָ גֵּלוֹ כְּתוּלָה וְלֹא יִחַדּוּ עַד לְמִשְׁיחַ
וְזֶהוּ חֶסֶד מִשִּׁיחַ וְזֶהוּ לֹא כְּשׂוֹב אֶתְנוּ נִשְׂאֵר
בְּרִיא מִשִּׁיחַ לֹא כְּשׂוֹב עַד שִׂיבְעוּ הַמִּשְׁיחַ וְיִבְיָאוּ
וְלֹא יִדְעוּ מִהֶם עַד הַתְּנַחֲלֵנוּ בְּעַד אֵשׁ נִחְלָתוֹ
כִּי בָּאָה נִחְלָתוֹ מִהֶם שְׂמֵחֵי גֵלוֹ קוֹדֵם אֲחִיהֶם
וְיִתְקַדַּח לְפָנֶיךָ מִשְׁחֵי לְיִחְסוּ מִלְּפָנֶיךָ מִמֶּשׁ לְהֵם
לְעַמּוֹם וְלֹא לְשִׁלּוּחֵם אִם תִּעֲשֶׂיךָ אֶתְנוּ עוֹד
אִם תִּחְלַע אֶתְנוּ חִלְצוֹ אִם בָּאָה אֶתְנוּ לְחִיכּוֹן
הַתְּמִיץ וְנִכְסְשֵׁה אֶתְנוּ רַמְזֵי שִׂיבְעוּ יִבְשׁוּ
הָאֵרֶץ וְהָאֵשׁ יִפְרֹק אֶת יִשְׂרָאֵל לֵב שֶׁנָּה וְנִכְסְשֵׁה
לֵב שֶׁנָּה וְיִתְקַדַּח חֶסֶד חֶסֶד וְיִתְקַדַּח שְׂמֵחֵי
הַיִּץ הַיִּתְקַדַּח נִכְסְשֵׁי מִשְׁחֵי מִשְׁחֵי נִכְסְשֵׁי
הַשִּׁיחַ נִכְסְשֵׁי אֶת הַכְּבִיד וְאֶת הַתְּמִיץ הַיִּץ וְיִתְקַדַּח
וְיִתְקַדַּח שְׂמֵחֵי זֶה אֶתְנוּ גֵלוֹן וְגֵלוֹת לְפָנֶיךָ
לִית כְּוֹת לְעַמּוֹת כִּי שִׂיבְעוּ נִצְנָה וְיִתְקַדַּח
עַל הַיִּץ וְיִתְקַדַּח עַד וְיִתְקַדַּח מִיבְעֵי לִיה
הַיִּץ שְׂמֵחֵי שְׂמֵחֵי עַל יִסְלֵם אִם יִעֲבֹדוּ
כִּי גֵד וְכִי רִאשׁוֹן אֶתְנוּ כְּסֵף יִשְׂרָאֵל רִאשׁוֹן
רַמְזֵי אִם יִעֲבֹדוּ אֶתְנוּ אִם יִעֲבֹדוּ לְכֹדֵם וְאִם
לֹא יִעֲבֹדוּ חִלְצוֹ חִלְצוֹ עוֹד יִתְקַדַּח כִּי נִעֲשֵׂה
עוֹד רַמְזֵי עַכְפֵּי שִׂיבְעוּ אֶתְנוּ חֶסֶד עוֹד
וְיִתְקַדַּח בְּלֹץ בְּתִיבַת לִידֵךְ רַמְזֵי שֶׁהִירְדָּךְ
אֶתְנוּ וְיִתְקַדַּח לְפָנֶיךָ לְבִי גֵד וְלִבְךָ רִאשׁוֹן
עוֹד לְפָנֶיךָ כִּי כִּי רַמְזֵי לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ וְיִתְקַדַּח
וְיִתְקַדַּח הַיִּץ וְהַשְׁלֵוּ וְהַשְׁתַּדֵּר לְפָנֶיךָ אִם יִתְקַדַּח
וְיִתְקַדַּח לְפָנֶיךָ בְּגֵלוֹת חֶסֶד וְיִתְקַדַּח לְפָנֶיךָ
וְיִתְקַדַּח

וכך גבו גובלות שתרדוב חרבה אם יקיימו התורה
 מעץ נבלאות שבמזרים שמי שחוק שחוק
 מצרים אראנו נבלאות מקבלים את אשר
 חכה מותרה היה מתרה טוס טעולה דעב
 על פי הודרת ויש שלשון יחיד הקשה היה
 הולך לפניהם הודרות וירגות דיעו מפני
 הודרות פני כי פניסחין להם זכות ומאות
 את פניהם וחכו בריפיה קל חדי וזכך
 מתן תורה באלוש שם כותק להסמך פדכות
 שרה שלכה לנשי ועשי עונות חוס כרפידים
 רעידים רפו ידים סף הסצנות ומק התורה זה
 לא היה להם מים וחכו פח צרות כצרותהו
 ון רגז ששם נצטרעה מרים ופך ענותהו
 שם לכך חצרות כה חס שסנגוד עליהם
 גליות כמפורש בתלים חזרת או צוהת
 מלכות שהן ח מלכו פישלי סעמה
 בחני רתמים רמז על מסגלים כסוף סוף
 כרמך חס לשון גריעות סעמה סעמה
 הרמנים ומך התעטו סעמה סעמה
 כהר שפר הד סיני ששם טעמו סעמה
 שפר שרף ותודי כשר כשר סעמה
 שפר כחדיה ויחד של החי סעמה
 וכה כמקלות נדכו אדם סעמה סעמה
 כחזיתת החי כתרה ריה תורה נבלות
 כמתקה והתוקים מוכש מתקן חתום
 תורה כח שגנה חס וטק ליעול סעמה
 וזה חסמנה טעין גב סעמה סעמה
 קינה ותרסלה חס וטק ליעול סעמה
 ונקראו תרסלה חס וטק ליעול סעמה

ובכללות שתרדוב חרבה אם יקיימו התורה
 לכך חס כעמ בלא גבולות מצרים וכן נבלות
 חסן שעדיף יהיו חסרים עד שינחלו יב שטלים
 וקת יעזר ויגבהה ולא נאמ ואת יגבהה כמעט
 כפרים היו לה את לרבות כפרים שסביבות
 העיר עטרת שופך את יעזר ויגבהה ורטה
 מי שמועטר בכתר ועטרה ובעושר ואף חסן
 חסן כמגשלתו מן חדיה ויש צרה זהו שוסף
 כמון ושן מדוכותיה ומי שהקשה רוצה לעזר
 לו ויגביהו וזהו יעזר ויגבהה ואת לעלן
 בית כות לעלן בלף ולמכרע לעלה בלגאסל
 יקיימו התנאי יהפך הקצה חות מעשיהם ית
 בניים לכך להפך ס' פתחלה ס' לעלן בלף
 ובקרייה ס' לעלה כה אחי שירשו ישראל
 הארץ וגם לו ירשו את הערים חללו שרתה
 אבינה שורף וזהו לעלה לעלה שארץ לכך
 קורים הידעשה לאמא לא בלף ואך כן ס' ס'
 גלעדה וילכדה חסן ון ילכדה סעמה לסה
 לפניהם דא מסר לכזה גלעדה חס וטק
 והמכתרת היא גלעד את חותיהם וסעמה

אלה מסעי

ונצח כו חן לצבאתם ביד משה ואהרן
 לצבאתם לצבאתם ביד משה ואהרן וכת
 נחית כעאן עמך ביד משה ואהרן אר
 מוצאים כצבת התורה שנ כחיים הם
 למצואהם כחדיש הראשון כחמשה עטה
 שהחדיש הזה ראש השנה לעיני כל מצרים
 מלך אכלו לעיני מלך מצרים דמה לעיני
 כל מצרים מילה כזכורה ומצרים מקצרים

בנין בני ארץ ישראל על אהרן הכהן
בשגרה מלכות מרים בלתי כחוסה גדולה
מישראל בחורש הוהמשי צאחוי לחורש ותכן
משנבנת אב ממעטף בשמחה כמתנו כהר
ההר כמתנו כת חס לא כשאר מיתות שחרי
מת במשיקה ועוד כלא לא מת כי עדיקים
כקראו חיים אכלו במיתתן וישמענה כמתנו
כח שמע שמת אהרן כי כפר שרה נאס
וישמע הכנעני כי כח יעודך האתרים לא
כדש שפגע ב מת כח יעודך כח כח
כפי הרב זמאיר מפיזא ויחא בעלמגדה
לפי שמת אהרן וכה אך בעלם יתהלך איש
בעיי העברים על שם לעיימותיה העברים
על שם עובדי עבירות וסגן ל כגבולמואב
עברו עבירות עם כנות מואב מבית חיש
עד אכל השטים הי עימות נחזיצו ישראל
מות נחזיצו מות אכל השטים האכל שמתו
לא אכלו השטים השטים כגבול השטים
כח עימות מואב כח עימות כח עימות
כח עימות מואב כח עימות שחיו שחיו ומעמים
שחיו עימות מואב עימות את הירדן ל
אירץ כח עימות כח ל רמז על לא מלגים
מסכות כח מסכה דא כח כח חזקה
לרוב תרבה את נחלתו לפי שהוא רב בתורה
ירם נחלתו לעתיד ולגעט' מי שעה מעט
כח עימות מואב כח עימות לרוב תרבו לוח
כח עימות מואב כח עימות לרוב תרבו לוח
כח עימות מואב כח עימות לרוב תרבו לוח
כח עימות מואב כח עימות לרוב תרבו לוח

שחול שחמל על אהרן ועל שמעון יצא מוחן חסד
הישע שפניו להשמיח וכן ולצניע חקר יוד
כלום לעונש פנים שהעץ עשה לעצמו זהו
ולצניע ולצניע עינים לא צניע כח עימות
ולצניע עינים לא כח עימות חסד וזהו
אתכם חסד כח המוחה האגרי צדד היהודים
וצדדו אתכם על הארץ עלם בעבור העולם
שנתן חסד עליו כי אתם פנים אהרן כעץ
לית כוח דמיי אהרן כעץ עבר הירדן וזה
שאר ארץ ישראל נקראו ארץ סעפן אך אונו
העבר שמצד הירדן למערב היה עיקר ארץ
ישראל לכך נאם הארץ כעץ כלום המוחה
זאת הארץ ארץ ישראל בקראת זאת לעונה
נקראת זאת בזכות התורה ידשנה הארץ
כעץ זאת זכה כעץ שתקרא ארץ ישראל
על שמו לפי שפירו את אברהם ואמת כסא
להם אפה כעצמו אשר תפל לכם לל' כח
תפל לכם כחלה כח תר לפ' לה כחלה
לכחלות יה' גבולת ארץ שלה כחלה עליו
אדום והיה לכם אדום יהיה לכם רמז שיידעו
לעתיד את אדום והיה אדום ירשה וכן וזהו
אדום והיה לכם אדום יהיה לכם ל' ח' כח
ונטב לכם הגבול כח ל' ח' כח אמת עולם
נגזר שיהא הגבול שלא ארץ ישראל שלכם וזהו
אמת ונטב לכם הגבול והיו תצאותין חסד
והיה כח והיו ארץ והיה לוח יחיד והיו לשון
רבים כשהגבול יוצא מהקוס ארץ ומתמט
לשני כחמות כח וזהו והיה והיו ח' כח
ל' מאברהם כח שיהיה כדור עשרים וחן
כח

תד ספר תשעו ויהי ירשואת הארץ חנה אוד ועבר
 יותר לעתיד וחם יוד כי ענין לא ירשן פל
 העיקר עד לעתיד אתה חלוקת כתובה בעין
 ספר יחזקאל זאת תהיה לכם תהיה בגימט
 זיכוי חלשי"ח ין גבולם כפרש כי ארץ יסל
 תפרטאות עלת פראאות'הס ין פרטאות
 כשהחלק הכל לרעותת פרסה על פרסה
 ועוד כשתשים חוט סביבות ארץ ישראל היא
 החוט ארכו ין ממות פרטאות ולכך ין גבולם
 כות' דא ין גבול לשון ודי' וכל גבולתיה
 לשון רבים הרי ין גבולם רמז כן תהיה ין
 לבוא ירושלים סביב ין אף והיה והיזיה
 יב כפרש כגוד יב שבאים יא לכם כי חלקה
 ליא שבאים ולא לשטל לוי וזהו לכם מטה
 בני האובני בני הגוי חתם בטם אבל ין
 חכמה כי לא היה טול כן לא חזין דא
 האובני הגוי חמלות וחצי אלס'הה"ת
 הללו מצריות ו ההז'אגה כי ארצות
 ומבואים ומבואים" ו תהי' חס' כ' כ' כ'
 אברהם שהיה בוד עשרים לידן ידן
 קדמה ידן קדמה לביכוש ערי ארץ סל
 לכך הינה חס' והקדש כי כלל חס' חס'
 שלה חס' לעזר חס' וחס' פי' ל' קד'
 להס' עינולן יה ישיעם לכך לאלה חס'
 כיהודה וצניק לא עומבני' לא חס'
 ובנימין עניק כי יהיה חס' חס'
 ערב בנימין חס' חס' חס'
 חקדש ושיחם בין אלס' חס' חס'
 צומ בע כל חס' חס' חס'

אוד ועבר רמזאס משברים את חספה אית
 משברין לא אוד' והיה לכם חס' הגזון חס'
 שהוא ככל ארץ ישראל לכך מלא כגוד ארץ
 ישראל וגבול לרבות הנסך שבים" וגבול יסוגה
 לכם חס' הגזון וגבול זה יהיה לכם גבול יס'
 סוג' ניסוף שבים" תתנו לבוא חמת רמז גבול
 צפון שם סוג' חס' על ישראל ככוד כער
 בא מצפון" לכא חמת רמז גבול צפון ובה
 גבי צדקה כשעמדו את עינין ויבאו רבנות
 בארץ חמת' אשם כח ואת עיני צדקה עור
 והוא חמת' כמו חמת תפס ינס' לצא אנלי
 והיו תועאת הגבל צדקה הגבל חס' לכך
 מספר הגבולם כצפון כי דרך צפון בא עליהם
 האמות" צדקה ופרשת' על רשת' ונתפש'
 כמצודת' זה צדקה מלך יהודה שתמשו
 וזהו צדקה לשון מצודה וזהו נתפש' חס'
 ונגזר עלן כחדש תשרי וזהו ופרשת' עלן
 ושת' חס' הגבל זכרנה חס' כח הכל
 כמה שכתב' חס' עיני עיני על שם ואת
 עיני צדקה עור' משפס' חס' חס'
 לעיני משפס' חס' חס' חס' חס'
 יעלה על שם אבילות ששחלו שם ככושל
 צדקה ועודו עינין והגזון ענה ארץ וחמק'
 הגזון ושאר חס' חס' חס' חס'
 רמז שכתב' עור עינין וידד הגבול יודד
 ידדה ידדה כח חס' חס' חס' חס'
 ונתח' כמו ונתח' ין את שמו ונתח' חס'
 שמה את ישראל והיו תועאתו חס' חס'

שבעה עשר ערבים קיימים... שזטה לנבואה הוסיף בו...
הנבואה קמול כן שפסל הוא מידר חציה לודי
קמול עקס עמל כן שפסל שהיה לו להיודע
ככלל הסופרים ושבעים זקנים והיו הערים
לכס לשבת לשבת שים בזכות העיר יהיה
תחום השבת והעיר אכלו גדולה טאטביא
מחלך את מטה וחוצה לה לפיס אמה ולכל
היתם לכל היתם גורעין ומוסיפין ודור שיוץ
גורעין מן שלולמוסיפין על חיתם ומחוס
מחוז לעיר ומחוס לית כות ומחוס לאף
לא מחבל שלב אמה ומחוס מן מחבלים הם
תחום שבת כי מדית הכל בפרטה ולפעם
חס לפיס שכנו במחוס עירובין מרבעין את
העיר כריבועו שלעו וככאן בזה המצד
מחוס כפוע שלעו הלקך זריחות וחוסה מחוס
ודוס מחוס כפוען פאת קדמה לפיס קדם
חזק לו לוח כפוען כמה מוח קדמה יתר ה'
רמז כפוען מחוס מחוס שמה פארב
קדמה תל שמה ין לפיס אמה כפוען כי ין
לפיס אמה למכבינות העיר אמ אבי משחת
לוח שגיר שהיא לפיס אמה על לפיס אמה
הדייש לה רוחות צבי שפ לפיס כן לקדמות
שייתה גבי טבלה מדועעת הדי חן מקדמות
על כל אחד ב לפיס הדי ין לפיס זה יהיה לבס'
במחוס כפוען שבת יש לו לאדם לפיס
לוח יהיה יחד לכס זה בזה וזה זה בזה
לוח יהיה יחד לפיס לפיס נאום כד
לוח יהיה יחד לפיס לפיס לפיס שמה חן

ו כי כסות שלוש ערבים אף מועיל כי אע באכות
מכות בתחלה היה אחד שובג נוחד מרדי מקדמות
לערי מקל נוחד כן שולחן בית זין לכך לנת חל'
ארבעים ושמונה על כנגד מלך מעלות לתורה
והתורה קולטת והקדמות לכס שיש לשון מקלה
דא לשון קרייה דא לשון קיר להקיפן כתלים
וחוקות דא כמות קדמות תרגומו שיקראו להן
שמות כד שידע חרופה היכא נחמא עדי מלכות
מלך טל בלית פלע ידכך מקל היה כת על פריש
דרכים שש ערי מקל לתת ינה שוטה כדתיקן
שש ערי מקל כמו שתי שדות ערבים הין אותן
שלעבר היודך כנגד דארץ ישראל את שלש
הערים לשון אשה אף אשה גולה לבי ישראל
ולגר ולתושב גר תושב גולה על ידי גר תושב
כפוען בו הוא ימתלו חס הוא לקח ואגרשות
כד גול הדיסומו כו חוסה לכך ימתנו חס דא רמ'
ימתנו הנדוף אם יכול להקדים ולהרגו הרשות
כידו אם נא להרמך השכס להרגו ימתנו רלוה
המתן לו ער צותו מן העיר כי בעיר לא
ימתנו בלא איבה חרבו הרפו ב פי ש"פ
כלום מן הקבה נא שהקבה מזמנך לתפוח
אחד וזה עולה במלם ונפול עלן הדי זה טוהג
וזה גולה ויפל עלן ער שיפל עליו כדרך
כפילה כשהיה יודי כמלם ולו כשעלה
כלא ואת ויפל עלן כוונת כמעטין הרעם
כגד לו כן והוא לא אויב לו ולה גמל נצ
רשתו הוא חכמי והוא לא אויב לו וייננו ולו
מבקש רשתו יעידנו ומגלן וסלן חשבוני
המסה וכין גול הדיס' חוסה לו ע' אמות שחכס
את

את ישראל גאל היום הקצרה" ושכטן העזרה
 שופטים הם י' וזהו ה' העזרה" עד מות הסוף
 הגיוול הגולל כחם ו' ו' ולא יורא כח הנמשך
 אכלו מרובה בגדים או כח שעבר פלוגתא
 די יחודה ורנצן לכך הגולל חם" בשבץ ה' ק' ו'
 ק' מצוייטת' הגז אותו שבץ המלאה במקום
 אודי כפי תשא כפרש' שבץ המשחה וכפרש'
 שמשחו את כהן גדול' ישוב הדומח עומק
 לתשובה' כי ערי מקלט הקסימק לתשובה"
 כפסיקתא טוב וישר י' על כן יורה חטאים
 בדרך' לא יענה' כנפש' ה' מצוית אצל
 כנכש כ' ה' שמות יש לבפש והעבר טאן' עבר
 על ה' חומשין" לשבת בארץ' זוסבונה שהיו
 קובדין אותו שם" לשבת בגימ' ל' א' ו'
 עיר מקלט' לשוב עמלי' דמז' גיר מקלט' עומק
 לתשובה" לשבת בארץ' עד מות הכהן עומק
 לקבורה" ליום אשר שפך כה' שפך כה' כל'
 ת' כרפה של ארץ ישראל יהיו מענשים ביום"
 ולא רץ לא יכפר ליום" זה היה דמון שלזכרא"
 כי אם ביום שפכו שנספך דמם של ישראל וזו
 טוהרם נהרגו עליו פנה דרין" כי אם' ה' נהיה
 גדולה' ואיני פנה דרין' אנה ז' פנה דרין' אנה
 היו כירושלם אחד כהר הבית טוהר שלטתה
 העזרה' והן פ' פעמי' כ' והן מ' שפך ביום"
 וכולם נהרגו הרי' ע' טהודרין' כמנץ' כי אם' ומו'
 שפך ביום זהו כי אם ביום" שפכה' כה' כה'
 וה' גדולה' טהרה דמים נשפכו עליוס' ירה'
 וכ' ה' ט' כי השוכן כאל עובר על' חומש' ירה'
 אשר אתם ישיבים כה אשר אני שכן בתפסה"

רמז בזמך שאם נח אב שוכן בתורה ובטובו
 אב עמחם כי אב שכן בתוך בני ישראל כי אב י'
 שוכן צ' א' י' עם אשתו" לפי משה לבני ישראל
 כת חם כלום הנשיאם מחשבין עומק להטורץ
 כנגד משה ולא רצו להודאת לפטו לכך חם י'
 ומגדל טולתנו ומגדל חם' ה' שמחיר סולתם
 מן השכל' ומגדל' לג' וס' אם יקחו כמות' י'
 שבאים זה גרוס גריעת הנחלה" לפיכך בני'
 תהייה היה לו לומר לכונן בני נחך לפי שכל היו
 ראיות לבנים שכבר גדולות הן כזכרים לכך
 כת בני נח' והרבה תיבות טכנות זלטה'
 שהן לשון זכרים מכל מקום נעשה להן נס
 וילוח" ולא תסב טולה לבני יש' כהטבת הבית
 הכת מוצר" והמפוק השכי ולא תסב טולה'
 ממלכה למטה אחד כהטבת הכעלי' כמפוק
 ראשון נח' בני ישראל רמז כהטבת נחך לפי
 ודיה' היפך הטוף כי נעשה להן נס וטבת עכ"ל
 וטהפסה הגזירה" ודיה' טל' טמו' וטהפסה
 ודי' בתוליהן" ודיה' טוף הפוכה' למה כיוצא
 זה עתיד להפך שלטה שג' לז' ותסב טולה י'
 לא יהא נוהג לא כדור זה ולכך נח הפוכה כה'
 פ' ואחר שנישא כמות עלפתי' כה' על' ק' ה'
 משפחת אביה' אביה' לשון כנענה' כי טכשו
 כנענות הואמות לילד' להמצות והמעטלים
 אף לחדיש דבר" עליוס' פרא ט' י' טהודרין'

אלה הדברים

לה הזכרים

יש להן גמרא' והלוחות לז' טכשים' ו' ו' ו'
 מאחד בטכט' עז' שמת טות' חסד' ו' ו' ו'

סוף ב' ושוב מול את בני ישראל שבת' דמ' בזכות
מילה נקדע ים סוף וזהו ויחט כלבנה ותקל
היא קברות התאנה או אחד מן המקומות ששלו
מרגלים ונקרא על שם תפלותם ודי זהב' דא
יטבתה וכת מן הגזירה יטבתה ארץ נחלי
מים וההב נמצא בנחלים וזהו יטבתה על שם
טוב וזכר ודישו פתר גומון דבר משה לפני
ישראל כעל בע' לשון וזהו הוא יל משה באר'
אחרי הכתו מיסב על אשר צוהו י' אחרי
הכתו הקבה שהסרה את המלכים הוא' ל' אשי
הוא יל אלהיו עתיד לדרוש את התורה מע
משה באר היה כמעין הנוכע רב לכם שנת
טו לא נתנה מצוה לא שבת רב לכם שבת
ופאו הר האמרי ולכל שכניו בערבה וכו'
ומז ארץ יש מקו וישת פי' קדושות לתת להם
לתת שהם עמוז שני מקד שים והנכס היוס
אתם יום' מה היוס יב' שעות כך ישראל יב' ששים
ויהיה אורס טאור היוס י' להי אבותיכם יק
עליכם אבותיכם חם אמ אבותיכם שהיו ס רבוא
אתם תהי אחר ויותר מהם לכך חם' לא חשנת
דבר להוציא דבר לערכך לא במאכל ולא
ולא בגדים ועוד יש לל ידיך ליהנות כל ירכי
אבותיכם שאין מדבר פזכות העו' לא בדור
שיצאו ממצר וזהו י' להי אבותיכם אבותיכם
סס רבוא ודעים לשכטיכם חם' ע' קריביה
וידעים שיורעם אתם ומכירים שמוע בין
אבותיכם שמע כחם' ע' רמז עלא ישמע הדי' דר
אורי סוף עד איכא חביח וזהו בין אחיכם
בגמור שנהם ולכך שמע חם' עלא ישמע אחד

דא לאמר שמע בין אחיכם לפרוש על שמע
ובין אחיו ובין גרו' אפלו טף תנור לכירים וזהו
אחיו פמו ואת האח לפמו מכועהת' ועמך לו
לא תכירו רמז כירים' כקטף בגדל פגדל חם
אעב שהוא דין שלמאה מאה מטה הקודם ידון
לו קודם לכך כת חם' כלא אינו גדולי בגדל חם
לא ניכר שוע לפני דל' כי המשפט ללא הוא
ישתגף על המשפט כלום שהוא מדבר במשפט
הגדול שלהקבה כלום לא תגורו מפני איש ולא
תעשו שער כיהדין הגדול להקבה והוא שפא
יותר טוב שנעשה הדין בארץ מן המשקרים
וגם מן הדיינים שמעוונותך הדין לכך תגין
שמרמזין על הדין הגדול הוא דינו שלהקבה
תקרבוך לי ושמעתי' תקרבוך כת תקרבוך
אתם בעצמכם וגם תקרבוך בדין ונפע' מחת
ס רבוא ונבא עד קדש ברנע ונבא חם' באה
חם' ונבא מלשון נבואה' לתיראול תחת צשני
עולמות' ויחפרו לנו את הארץ ויחפרו
לצשתך של ישראל דא פיהם הכשילים ויחפרו
לנו סנתחייבו מיתה ונגזר להיות חפורים
במדבר בקברות' וישבו אתנו ודבר וישבו
בת חם' יוד' מרגלים רעים דבר דבר אשר
נבא איה' נבא באה חם' כי אותו הדור לא טאו
עד נחלאשכל שנשכלו ישראל שיכול
וירגלו אותה די רגלו צוחו וי' וישבו אתנו
חם' יוד' מרגלים' איכס מאמינס חם' יוד'
דינא אתי זה עשר פעם לתור לכם מקום
לחנותכם לחנות אתכם לחנותם טאש
לילה משה על ידו לראתכם לית כות' מתא
לראות

לראות אתכם טרם שאת אשתו יטה" תלכו בה
 ובענף אצל ובענף כה בה' ז' עננים" אס יואה
 אש באנשים משה' שקרא איש והאיש משה
 אשר דרך בה בגימ' זה בקבר' אבות' שנתה
 כלב עלקברי האבות" כי הוא יחלנה חס' ז'
 רמז שלא ינחיל את בניו שלא היו לו בנים זכרים
 אך נקבות" יחלנה עס ישראל זהו את ישראל
 זכנים אשר לא ידעו היום אליהו" גם ביה
 איהו הנביא יבואו בני ישראל לארץ" ותזדו
 הם ז' ב"ן שבדעתם היה לבוא לארץ ישראל
 אע"פ שלא ברצון המקום' עשו הזדים מחסוק
 לפי שרצו ליכנס לארץ לכך חקר" וירדפו
 אתכם כאשר תעשנה הדברים רמז רדפו
 אתכם כמו הדבורים עתיד' האומות לרדוף
 כחרב' בת ראשון ה' הן הדבורים וזהו ט'
 תעשינה הדבורים ת' שנה אחר ת' שנה
 שלבית' שלגלות בבבל' וע' הטובה מאז
 אחר' שנה שלגלות יחסרו" ועוד' ע' אומות'
 הדבורים או האומות וכת' ט' בדבורים'
 ועוד משעה שהדבורה עקצת איך לה שונ
 תקנה' אף האומות היו נעמים לבסוף בשביל
 ישראל ויבתו אתכם פירסום כמו ומעוך
 וכתות' רב לכם פכ את ההדר הזה לא הנחם
 לעשות דבר לעשו מפני שכיבד את אביו'
 ח' ד' ט' סכ רמז כיבד אותו סכ' ס' ב' תג'
 ויצחק בן ששים שנה בלית אותם" פט לכם
 צפנה המתינו ותהיו פנויים עד שיבוא חזק'
 המשחן שהוא מצפון ואז תעשו לעשו ועלו
 מושעים בחר ציון לשפט את ה' עשו" לכם

מלך" בני עשו הישבים בשעיר לואי" ע' חזק'
 כף רגל ברימ ע' שיצא משה" כף רגל כ'
 כר' כרך גדול שלרומי" לא חסרת דבר' כלו
 כלמה שהיו מהרהר' לאכילת מעונים
 היה המך מתהפך בו ולא היו צריכים אפלו
 דבור לא במחשבתך היה נעשה" לא חסרת
 דבר דבור שלרומי תוכה" מאת אחינו כע
 עשו קורא לו אחינו לפי שלא הזיקום"
 מאילת ומעציון גבר' ופיוס הוא חלק באמע'
 צחלקו מעטף שלמה" ונפך ועבר מתחיל
 כאן בעעף' ל' לכך חלק בין אדום למאז'
 כי לבב לוט נתתי בזכות אברהם" דא'
 בזכות לוט שהכנס המלאכים" והמואבים
 יקראו להם אמים' שמואבים מתיראים מהם
 קוראים להם אומים על שם אומה והארה
 ולכך המאבים חס' כי הם יראים ואלו המאבים
 כי כל תיבה חס' יש לירשה לשון גריעות
 ושפלות" וכני עשו יירשו' לשון עתיד'
 עתידה אומה הרשעה שתפשוט על כל
 העו' כולו" עתה קמו ועברו קמו חס' ו'
 קימה חס' היא לישראל שלא בתנה להם כשם
 לעקור האומות לכך חס' קמו כול' עת'
 קמו איביכם אבל לעתיד לבוא יפלו' כימה
 קמו שלא הורישו ישראל לשאתם" את צרם
 חס' כה גס בני עמק' כלות את צורם כמלח
 כלדהוא אפלו אנגריא לא' כי לא אתן יצחק
 מלאך' שאביהם לוט הכניס המלאכים' כמלח
 לכך זכו בניו לירש" והעמנים יקראו להם
 אומים" והעמנים חס' כיהיו משימים עמק'

לא ידע לפניהם דירשם וישבו תחתם ויירש
חס כי לא נשאר לפני עמך כל הקרקע שהרי
לקח פיוח קצת ואחר כך נא לישאל לטעלה
כמו שאמר רבות עמו ומאב בטהור טהרו
כפתרים היצאים מכפתר חס דמז שהיו
קטנים ונפסים היום הזה אחל תתפחדך
ויראתך מצאן מוסד התפלה ובכך תתפחדך
ויראתך על פני העמים בליים שיהו בליים
מק העולם תחת כל השמים דמז שעמדה
להם השמש בשמים וזהו תחת כל השמים
אשר ישמעוך שמעך שמש דמז על שש
מלך בכל ספרים ומנחות בשחזרה לזה השמש
אחוריות ממדבר קדמות וכת דברי שלום
כלום מק התורה שקדמה לעולם למולדתו
טבריו שלום שני נקראת ליה שלום
קדמות שמועות העו יבואו לראות אש
למות שם וזהו קדמות קדמות אבל בכסף
תשברית תשברית חס בת רוח הקדש שיוזעת
שלא יכול פיוח לצבר את ישראל לכך תשברית
חס שחם היה יכול לצבר ולהרוג היה עושה
לכך חסד והמאבים היו שבים בער והמאבים
אל ע ודרך כבוד כלום הבה מחזיק להם טובה
שנתנו לשרא לקחות להם דמים לכך מלא
דוקא אותם שישבים בער ולא השאר וזהו
אשר קדמו מתם כלום וזמם דא נחנס
לא נתנו להם לא בכסף ולא אבה פיוח
השבריתו חס יוז אפלו עברה קטנה לראיה
להניח להם לכך חסד למלחמה יהצא לשך
אשר העו לצדק שריבה ונדחתו ואת בנו

ונך בזכות עטודרין ונך רמז שכך יעשו
לע אומות ואת בנו חס יוז אחד היה וחשוב
אצור וזהו בנו דא בנו כה כל הבנינים שבו
לחזק החומות והערים הכל שברנו וזהו בנו
דק הבהמה בזכנו לנו יבול אפלו מוקצה
ונעבד תל דק לא היתה קריה אשר שגבה
ממנו את תורה בזכותה את הכל נתן יום
שיתק העולם כולו ביד ישאל והעולם במכץ
נתק יז אהינו לספך כלום הוא הולך לפניך
ונלחם לנו דק לא ארץ בני עמך יכול לא לצוא
כלל מארצם תל דק כי עמו ומאב טהרו
בפיוח נחלי יבך וערי יעבד וכת ויעבר
את מעבר יבך זכות ששם עבר יעקב
בשלוס עמדה להם וגם ששם נעשה צולע
על ירכו דמז שלא יקחו בניו אותה נחלה
עד לעתיד כל יד נחלי יבך על הד' אתק
דמז אותה יד שנגעה בכף ירכו ונסך ועל
ונסך פנינו משם על סך שני תגין ונסך סת
אהינו ונסך נעל בשאנו פונץ לאהינו אבו
עולת' חכל ארגב אריות היו שם והם גוב
אריות וזהו ארגב וכת את הארגב ואת
האריה ערים בצורת חס דמז אפלו אם לא
היו בצורות לא היו נלכדות ביעוב גבורה
בצרת' מאן בערה באנו לנו היה לנו
לבזר מרוב שלל תנחומה יקראו לחמון
שד' חס ון שלם ד' צברים אתי מלכנון תבאו
תשור מראש אונה מראש שניד וחרמון
ממענות אריות מחררי נגרים והאומות
שהיו שם הם אריות והנמבים שד' שניד
צירק

בעו הזה לא תעבד אבל לעו הנא תעבור שגור
 יבוא בראש יור המדבר למען תחיו ופאתם
 בתחיית המתים וא למען תחיו לעו הנא
 למען תחיו בעת הקץ יהיה למען במקץ
 לא תספו על הדבר תספו כה חס' אס תופחו
 תספון את גרעו ממנו וזהו כל המוסר גורע
 את מצנת יי להיפס הי כנגד ה חומש' איה
 ואתם הדבקים וצ' ים בגמ' י' אף שהיה
 דבך בראת יוצרו ושמתם ועשיתם פיהו
 חכמתכם ובינתכם לעיני העמם בגמ' זה פו
 הנצור ופוי התקופות חכמתכם בגמ' י
 ובינתכם את כל החקים האה זה פו לצור
 זכר כי חק לישדל הוא וזהו רק עס חכמ' י
 שהן יודעין לשתים חכמה ובינה ל' עס
 חכמ' הגוי בגמ' התורה ד' י' י' י' י' י'
 ישתבח וישראל כדרך ששנתכם י' י' י'
 נבון וחכם כמון ד' א' פ' היא חכמתכם
 ובינתכם שני אנשים וכך ובינתכם שלכם
 4 דינל חנניה מישל ועזריה זכר וימא
 עשר ידת וג' הגוי הגדול הא' ב' ג' ד'
 חכמה לכך מל' ו' י' י' אשד א' י' י' י'
 מוס' וטובי מראה ומשכילים ככל חכמתם
 דעת ומביני מדע שש מותם א' ש' א' א'
 קרובים לץ עי' אהים בכל קראנו ל' י' י'
 מועדים והקצב חומ' שאל מישל וימא
 השנה וזה קראינו טען מ' א' א' א' א'
 נעמד כמון זה חנל מ' ח' ח' ח' ח'
 קרובים ובאים לחקר וראת ח' ח' ח' ח'
 חודש אשר לו חקים ומשלים ע' י' י' י' י'

כי כן עוב' כירח' וכת כלחך השור את יר' י'
 נשאר מיתר הרפאים מזור המבול
 הלה היא ברכת הלה בה' כה' ע' ה' דורות
 היתה שם ע' דוד כשכבש רבת בני עמון
 תוך החול וגבל חס מעט היה אשדת
 הפסגה מזרחה שם קצודת משה בפסגה
 שנעלה ראש הפסגה אשדת אש דת' אותן
 שקבל התורה מזרחה עתיד לחיות ולזוה
 כל בני חיל בתורה פני חיל היו בני חיל
 שלתורה חיל מעלות לתורה ושבתם אש
 לירשתו למז אחר תחיית המתים שישונו
 לירשת עולם הנא לירשתו כאת כשכב
 כמג' כמ' בגמ' עולם לכך לית כות לירשתו
 ד' לירשתו לירשתו כל האומ' שירד
 בעו הזה זונה ואומ' ל' עו הנא לירשתו
 לשירות המשמעות לעבדותו ולוים לווכנו
 וישדל למעמדו ואת יהושע ימית' השוע
 מל' ששה מקדים כן יעשה י' לכל' אש
 כן אומ' יעשה להן להותיד לא תיראום
 אף לעתיד ואת חזק אל י'
 ואת חזק ל' י' חזונם ידבר רש' א'
 משה שנואת חזק אדנה החלזות הלוחות ש' י'
 לי הלוחות לה' אות לה' אות כהד סיני י'
 ואמרת וזה לך האות והה' יש מצוי צד
 לה' אות הזה והלכנס חס ו' מלכ' לישדל
 עלה ראש הפסגה עליה היא ל' ימה
 ועמדה וצפנה לצדדים משכורת שלמה
 וגם כן צפנה למשה וזהו צפנה כי לא
 תעבד את הירדן הזה למה נאמ' הזה כלום

רמז כי צנה העו אף כראה ממנש'אלל לעונה
נראה לכך חס' כן תשכח את הדברים שלא
תגרום לשכוח'כול אפלו תקפה עליו משנתו
יהא חייב תל'דך כן תשכח- לכנך ולבני'נך
יום אשר עמדת רמז אף בע בעהם היו כהר
סיני" ואשמעם חס' יוד' לא כלי' דברות'לא צ'
ליראה אותי' יהיו כמלאך' ליראה כגו' מלאך'
ויגר לכס' את בריתו אשר צוה' תורה'
לעשתכם חס' לעשתכם לדחוק אתכם לעשות'
לעשתכם'תכם חס' לא יעשו' דא' לעשתכם
לית כות' וחס' לחשוב במחשבת המצוה' ^{התורה}
לעשות' לשון מחשבה כמו עשתונותי'מי
שחשב לעשות מצוה ולא עשה מעלה עליו
הכל כאלו עשה' ליכס' כחרב מתוך האש
הקרב' והקפ' ירדו כרוביך לעמך השנים
לכך בורכ' כול' וחרב לכל המומות שלא צלו
את התורה' כן תשחתון ועשיתם' תשחתון
חס' יוד' אם תשחתון תשחתון' תכנית זכר'
תכנית' תכנית' כנגד' החומשי תורה' כל'
המפר' בעצ' לא קיים כלה תורה' ידברים
המפר' זכר' ונקדה תבנית כל המה תבנית
אל צפ' תבנית כל המה תבנית כל המה'
ושגש' ירח' עופכים' הרי' כנגד' ידברות'
כל המה ע' ע' עובר על' הדברות' כל'
כל המה זהו' ולמך' האדם' תבנית כל המה
כנפ' מש' תעוף בשם' צפור' מל' ו' רמז' דמות'
המפר' אתו' צפור' שהוא מלא' בעוף נשר'
של המעלה' אשר תעוף בשם' זה המלאך'
לית' לו' ל' ל' איננו עבר את היוד'

אפלו עצמותי' א' קנה' בגי' יעקב' מקנת
הוא כש' ליעקב' ונושנתם בארץ' ונושנתם
שנים היו ראוים להיות בארץ' לא שהקדים
הקצה' שנים' כי אבד תאבדוך' צ' אבדות
שגלו' ישראל ויהודה' אבד' גלות' גלו' גלות'
תאבדוך' מהר' רמז' בדרך חמשים' לא
תאבדוך' חס' שיחסרו' שנים' מ' שנים' לא
תא' ל' שנים' היו השכטים' בארץ' ע' שגלו'
לא תאריכך' ימים' עליה' חזק' רמז' שיגזור
עליהם' הנק' להשמיד' וזהו כי השמד' תשמחך'
השמד' תשמדוך' פ' ישל' ויהודה' דא' צ' אבדות'
זה' כי' א' תכס' ה' מצונית' גלות' ש' ש' ים
וד' גלות' הרי' ו' עבדתם' ש' אהים' מעשה'
ידי' אדם' רמז' שידחוק' אותם' כבוכד' נצר'
לצלמו' ולא ירחיק' ירחיק' חס' ירחיק' אותם'
ואת' קרבנם' ובקשתם' משם' את' י' להיך'
ומצאת' חנניה' מישל' ועזריה' ובקשתם' י' ג'
או חנניה' מישל' ועזריה' ובכל' כפסך' בצר'
לך' כפסך' בצר' כלום' כשתהיה' כפסך' בצר'
זה' היח' מנשה' מלך' יהודה' נתנו' אותו' בתע'
וילוף' שלנחשת' והסיקו' תחתיו' האור' ועשה'
תשובה' וזהו' ושבת' עד' ש' להיך' וע' וילוף'
מ' יאר' ופירושו' כלי' שלנחשת' דא' בצר'
לך' כשי' בוא' הנק' השע' הנר' להשמידם'
ושבת' עד' י' אהיך' וצונו' עלי' ול' תאכל'
צ' צ' בגי' זהו' מ' ד' דא' לעתיד' לבוא'
ושבת' עד' י' קרי' ביה' עד' לבעלי' תשובה'
לא ירפך' ולא ישתחיתך' ולא ישכח' כנגד'
ג' חנניה' מישל' ועזריה' דא' כנגד' ג' אבות'
וזהו'

וזהו ולא ישכח את ברית אבותיך אשר כראש
אדם יש פסק טף להים וכף תיבת אדם שלא
תאמנה להים הוא אדם אדם על הארץ צלם
כי בעלם להים עשה ותת האדם הנהיה כותר
הגדול הזה וכי היה שום אדם גדול כמוהו
או הנסה להים כל אפגד בזה הפסוק כלנו
עשה הקצה מופתים ונפלאות כדי שיזכרו
ישראל התורה או הנסה כגוי ק"פ ומשה הוה
בהר ק"פ ימים גוי מקרב גוי שכבר היינו
נבלעים בקרוביים והוציאנו וזהו מקרוב
במסת כגוי תה' במהלך כל העו' במסת
בחתת ובמפתים כו' ימים כל מכה יא
כפסוק אם תחשוב במסות לשון רבים וכף
באתר ומופתים כי ימכות וקדישת הים
הרי יא' ותחת כי אהב את אבותיך ותחת
כריש פסוק ותחת כי אהב ותחת הרקיע
כנפיהם ישרות האבות הק המרכבה אהב
את אבותיך המילה כעטוה לימים כמעט אהב
להוריש גוים גדלים ועצמים גוג גוים
גדולים ועצמים נמך מגוג זה שכתל
לכבר תשובה כל הימים כגוי עולם הנא
אז יבדיל משה שלש ערים משה נקרא
על שמו' מזרחת עמש משה לבוס שמה
לעשות לו כמלך המלך מן הערים האוהי
הא הקשות והחזקות שלא יוכל גוי הים
לכבשץ הא חס כי עדיף לא היז קולטות ג' שבע
הירדך עדי שנבחרו ג' בארץ ישראל ג' ערים
כנגד ג' תפלות והן מקלט לישראל לבוס שמה
וזהו לאחת מן הערים האוהי ג' תפלות בכל

יום כמנץ הא וכמנץ וחי ברכות בארץ
המישור לראובני המישור טוב וישר יי
עלכך יורה חלומים בדרך סימן לבעל תענה
המישור על שם טוב וישר לראובני ראובן
פתח בתשובה תחלה וישכח אותך ופתח
הושע בן בארי שהוא מראובן שובה ישרי
אה העלות ותעודה זו תורה ולמדתם
אותם שיהא לימודך תם ושמרתם שמיה
תמה היוס כלנו חיים לעו הנא חיים כל
חיים ומלו פנים בפנים דבר ש עמם וזה
באר פכ מלך חיים פנים בפנים הרה
מינים פנים למקרא פנים למשנה פנים לתורה
דבר י' עמם כהר מתוך האש כלומ יתכ
ולא היה דבר עמם אבל השאר על ידי משה
שחנכי ולא יהיה מפי הגבורה שמעו
אנכי י' אלהיך אשר ח' שותך
מל' כשש שעות כלילה כחוד הילנה
לאהבי הם יח אף שורות של צדיקים ש
סביב שמה עשר אף וזהו אותי וזהו
יד ושלים יזכו לירושלים ג' שעות פתח
אחת ששקולה כנגד המצות א' שעות ש
לשון שאול יורדים לשמות שעות א' שעות
יום לתם המחלל את השבת מן השבת
כתמים את יום השבת לקדשו אלהי
כזכות שבת דאמ' אמני שפרו ויהו שבת
אחת מיד נגאלך לקדשו שידוע
השבת לקדשו כחשך ג' לילה שמה עני
וכתך וג' וכאף כזו תהי' א' שעות שבת
ת' ג' עמ' ת' הם ג' לילה ופתח בראשונה

ששה נחיות וכל רוח כ' שנה ובשנת נח
את יוס השבת ופמ' לו כבד דמז יוס
השבת כבד וכת לקדוש י' מכובד וכבדו
מעשות דרביך ייטב בעולם טוב מה
דב טובך לכך טוב מצוינת בדברות
שגיות נאמר וויץ ולא תנאף ולא תגנב וג'
כי משה אמר והוא אמ' זו אחר זו אבל
דברות הדאשונות הקצה אמר כל עשה
דברות לאחד ואיך ראוי לומר וויץ ע' שוא
ולא עשו בהר מתוך האש שכר מהק' שג'
את כבדו וחת גדלו חס' ו' שלא האוכל
כבודו לא מקצת ומפלו זה לא יכול לסבול
ואת תדבר אינו חת תשש כוחס כנצנה
שלא יכלו לומר וחתה ואת תדבר אינו חת
תולת להינו ואת תדבר אינו חת תולתו
וא' לפי שכן י' להינו לקחם את משה
זהו ואת חס' את קול דברי העם מילת
הכבוד כל קבל התורה מ' יוס והיה לטעם
ל' חס' הלוי שיהי כבד לוי שלא חס' בעגל
וגם נאום להיות כהנים ולויים ולכניהם
לעולם כהנים לעולם ואתה פה עמך מ' חס'
וקצתה אדמה ה' חס' וזהו הקצתה
חמדים והשטפים תלמידים ועשו פארץ
אשר אבות' למדו תורה למען תחיון ל' חס'
כלי חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
שמעו חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
ע' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
שיר חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
פחות הש' ושנתם שיהא שנתם חס'

וקשחתם קשרתם וכתבתם כתב חס' שאיך
הדיו עוברת שמש' ע' חס' גדולה וכל גדולים
עד כלום הקצה ע' עליך ועל הדבור לכך
בשעה שאתה מיחד שמו ומקבל מלכותו
אם יש בלבך הדבור לא אחר והיו לטעמת
כך עיניך לו חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
הקצה חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
וכתים מלואים ל' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
לכך יתן להם את י' להיך תולא בגימט'
תולה אותן ואת תורת ייחש למי' כ' חס' חס'
י' להיך כקדבך והשמידך מעל פני האדמה
כליה ועשית הישר והטוב מחלצת דר'
ישמעאל ול עקבה אחד מהם הוא לפנים חס'
הדיו וזאת וירשת אבות בזכותך וירשת
תש' גזר ועוד כתשרי עתדיך ליגל אשר
נשבע ונדר כ' ואותנו הוציא משם ואותנו
מל' כלום יוקא אותנו לתת לנו את הארץ
עולם הצא לחיותנו כהנים רמז לא חס' חס'
זה הע' לא חיות העו הצא ועדקה תהיה
לנו כלום להקצה ונבו במצדש אה הדברים
במלך שהפקיד מרגלית טובה לאדם אמ'
אם תאבנה אותה חוטא עלי ועליך כי הא'
טובה וחס' תשמרנה לשנינו שמרת אותה
זכה ועדקה תהיה לנו ונשל גויים רבים
יהרג אותם כמו שנ' ונשל בהרזל ונשל
לשון שאתה וכת לשון על ישראל חס'
תדיו חס' משני עולמות ולא חס' חס'
לא תקבל ממחתם כדי להחיותם כי חס'
את כנך מאחרי אם תתן כתר לגויי הב'
הגוף

הגולד ממנה קרוי בנך של כי יסיר את בנך
 וחותנך יסיר בנו מאחרי וזהו בנך לא כי
 יסיר מוטב על בנתך לא תתן לבנו דא מוטב
 על זבתו לא תקח לבנך שאם ישא בנך גויה
 אכיה שלה גויה הוא יסיר את הבן שיולד לבנך
 מאחרי ולא יקרא בנך לא בנה של גויה וכל
 המסוק מדבר בחביה של כלתך שנפתו בנו
 שלה גוי ואשיריהם תבדעון רמז על גזען
 שגדע את האשרה וזהו תגדעון תגדעון עון
 תכרסם ותגיד עונם מזכחתיהם תתצו
 ומצבתם תשברו ולא נאמנוך לא באשירים
 ובכסונם הוסיף כוכף כשהוסיף כוף זהו גידוע
 ושרפה יתד ויותר כי אשרה צריך לשרש
 אחריה בכל שהוא והכסלים לשתוף לגמארו
 אבל מזעזע ומצבה איך צריך כי אם שבירה
 ונתיצה לכך לא כת עץ כוף המעט מכל
 העץ הממשלים עצמם אתם המעט מכל
 העץ מעב שאתם מעט אתם מכלים את כל
 העצים ומשלים לשנאי ולא יאחד לשנאי
 לשונאין או אומות העו לשונאין זה עשו שב
 ואת עשו שמתתי מעך היום לעשותם אנכי
 מצונן היום לעשותם בגי זה ולא מחו לעשותם

והיה עקב

והיה עקב תשמעו מצונן היום
 לעשותם והיה עקב העולם הבא תשמעון
 את המשפטים מותך אם תשמעו את המשפ
 טים אתם לכם שכר ושמו בגי לעתיד לבוא
 ומהבך וברכך והרבך וברוך לעמך כדכות
 אברהם ברין תהיה בגי בימי משיח לא יהיה

בן עקר מן התשובות ואם במעושי ממך כל
 חלי בגי גהם וכל מצוי ציוי מכבת לא
 תחס עינך עליהם כפטו שחול שחול על אבג
 ולא תעבד את להזם זה לא עשה שחול
 זכר תזכר את אשר עשה יד אהך למרעה
 ולכל מצרים זכר חס ון בעש שעת צללה הבה
 בכוריהם שנ ויהי כחצי הלילה זעוד המסות
 הגדולות והאותות בזה כל מכה היתה שלה
 מכות אשר הוציך חס יד ב' מכות האנן
 הוציא עמך את הצרעה צדה לעה עד
 אבוי זעמנים את הגוים הא מפניך מלך
 מלכים שלהם הא הקסה לעשות שלהן
 לפכך והגם מהומה גדולה גועלי את שגם
 מתחת השמים אשלה בשביליך ומשמה
 שעשו עד השמך חס יד רמז אם לא תשמד
 אותם חתה נשמד וזהו השמך שפך תצנן
 קורא להם שם לבני כי ירם הוא בלחמה
 מצות עשה הם רמז כוכף חרש תמגדף
 לעשרת תשמחן זו משנה לעשות זה
 למשך תחיון וזכיתם בגי עתה היתה
 למען בגי קץ התשמר מצותו אבוי
 מצותו כה מכל מצה אחת דא מצוה
 זו שבת שהוצרכו עליה לשבת תורה
 וירעבך ויאכלך חס יד לא היה להם
 ממש ויאכלך חס יד לא היה להם
 ממש פשור אכילות ש חס יד לא היה
 כאירים למשך ענתך ויטקו ויחבד
 ג' כנגד ג' לחסנו ולחסינו שחול
 וכתבם את חס יד חס יד חס יד

דזהו אשר לא ידעת מעולם לא גדר שומרים
גזירות כמוהו ולא ידעו אבותיך ידעו
כעץ דמז על הפך שטלה על כאמה וכל
זה לא ידעו אבותיך יחיה האדם שמלתך
לא בלתה מעליך רמז המתים יעמוד בתל
ויכיהן כשיחין כאשר ייסר איש את בנו
דוד יסר שלמה בנו וצוהו לשמור התורה
הכל בדברי הימים וזהו ייסר לשון עתיד
ייסר איש את בנו ייאב בגימ' לוי ארץ
חלני מים גן עדן דא ארץ נחלי מים תורה
נחלי עינות תהומות מקרא משנח ותלמוד
תורה נביאים כתובים ג' כפקעה ובהר' ככל
מקום יהיו בתי מדרשות ארץ ואלה ושעה
בגימ' תרי"ג ארץ חטה ושערה בסך ותאנה
המנוח ה' ארץ זית שניק ודבש ה' החומש
ועווי' כ' סוומשין דא חטה ושעורה ובסך וטויה
והמנוח מקרא ומשנה תלמוד הלכות והגדות
אשר לא במסכתות תוכלנה לחם לחם
בענין תלמוד תלמוד נה תלמוד תאכלנה
לחם זה תלמוד דא לא במסכת' לא במסכה
ותוכלנה לא תחסר כלבה אמלו סלפסלף
אשר אבנה ברז לתלמידי חכמי אבנה
בפנין תלמודיה תחצב אבות העולם
וטלמודיה תורה ותלמודיה תחצב נחש
דבר תורה על הארץ הטבה חסר ו'
ארץ שטובה נעלמה ומכוסה זוג' ע"ס
נענך וסבין כוונת דמז כי אס' עשר
מעשה נקוד וצאך ירכיז המולכך
במדינה רבול שהנרא לו הגלות שדומך

למדבר נחש שרף ועקרב וצמאוך הק' ויתבות
אשר אף מים תורה המוצא לך מים המבא
לך משיח ומחזיר לך תורה זהו מים מצור
החלמיש לנג' שיה' המאכלך חם יו"ו בלג' מעכל
שנבלע בל' מה' איברים וזהו כמ' דבר בגימ' לח'
להיטבך חם יו"ו טובה נעלמה אשר צמית
והעו' הבא נברא ביו"ד הנתך לך כח לעסורת
חיל' כזכנות התורה הנקראת כמ' מעלות
אם שכח תשכח תש' כח תש' כח כף תאצוף
כף שנים בגלות ככל שמע ישראל אתה עבר
בזכות שאתם יאריך שמע אתם עובדים
לכא לרשת ל' כ' מלכים יהרגו עם סיחוק ועו'
גויס גדולים ועצמים גו' גויס גדולים ועצומ'
ממך מ' גו' הוא ישמדים והא' יכניעם ישמדים
בעו' חז' יוכניעם לעו' הנא' וכף והורשעות
והאבדות כ' משכ' עולמות פי כ' שעת'
יאמות שנדר לאברהם לתת לישדלי ממרים
הייתם עם י' וכי' ש' ע' י' ש' להם לה יורת
ממרים בשלותי ההרה חס' ו' כלומ' אצט' י'
המקרא כי אנו בע' ע' כס' לוחת כת' לו'
חת דמז הלוח יהיה לו' טפחים ארכו ורחבו
כי הלוח ו' טפחים על ו' טפחים והם לו' צעות
שנ' טפח על טפח ואשב בהר לשון שיבת
תורה כתובים באצבע כתבים חס' כת' לא
בשאר כתיבות שהרי מים נסמך כנס היו' ע"ס
לוחת הכרית לח' נות' תל' כמע' והתוות ת'
לחות לחוות להגיד התורה כי שחת עמך
שחת נתח' כו' לרד' לשחת' עשו להם חס' ע"ס
קנ' ירוך היו' כעג' ואשלכם מעל שתי ידי
ג'

וג' ואשלכם חם יו"ד י' דברות כרחוק הלכות
 ואשלכם ואש לכם שלפני ענות ואכת אתו
 טחוק מל"ו ממשיט חנינה מעולה ואשלך את
 עפרו להנחל וכל הנחלים הולכים להים ומטין
 לים מקצפים הייתם חם יו"ד אעפ שאתם
 מקצפים אותו היה רחמיו עליכם ולכך מטין
 כים חם ד"א לכך חם שכל הקצפים לא היה לא
 כנגד שלפני רגלים י"י ממרים הייתם פסוק זה
 חשו וסופו מ"ג שנה כשבא משה לפרעה
 היה בך פשעה שבו משה סך שמונים שנה בעו
 לפני פרעה אשר הוצאת בו שעות לאחיהם
 לצחוק ולעקב הדי ג' לבטל ג' קשי רשעו וחטאתו
 קשי רשעו חטאתו קרח רמז חטאת קרח
 היתה קודם ומעשה ד"א קרח לעשות קחה
 הוצאם להמתים חם יו"ד מיתה משונה שלא יסור
 מדתים והם עמך ע"הא ע' זקנים ומך חם ס'
 רבוא עמך במה פ"י קבלו התורה אשר
 הוצאת בטחך הגדל חם ו"ו וצדק חם ו"ו רמז
 חלילה אם תהרגם כולם הדי כפיכול לא נודע
 הכח הגדול והזרוע לכך חם ח' תציה בתמיה
 ז' וכך בויחל משה הדי ח' ח' לה פסל לך שני
 ש' לך הפסולת שלך ושמתם בידים ס' ס' תס'
 תורה היא פס חיים לישראל ואעש ארוך עצי
 ש' ס' שנים מחלקת היא יש אומ' שנים היו
 הארונות במכתב הראשון הוא הכתב ^{המכתב}
 שנברא מראשונה וזהו הראשון את עשות
 הדברים שנברא עם י' צ' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 השמשות בערב שבת וזהו עשרת הוצרים
 ואשם את הלוחות ואשם חם י' צ' חם אף

שברי הלוחות היו שם וזהו רמז ס' ס' ס' ס'
 ויכה לעזר ויכה נגמ' מלאך הכתב כמו
 מלאך את שבת הלוי אשה אף כותב יחזקת
 כדאיתה בפסחים ועוד אחר כהנא אכיל
 כשבינחשתו ד"א את שבת הלוי לשאת מהו
 לשאת לשא שיר וזמר בענין ש' שאו זמרה
 ותנותך חלק ונחלה חלק כנזה ונחלה טאף
 ההוא לא אבה ע' השחיתך וירש את
 הארץ מל' ארץ ישראל המה קודשת בעשר
 קדושות לתת להם ונתת העולם הנה מה
 ע' להיך של מעמך מאה ברכות מה נאת
 ט' י' מאה של מעמך כי אם לראיה מלאך
 שכל מי שיש בו יראת שנים הוא כמו מלאך
 ליראה וללכת ולעשות ולעבוד ולאהבה הוי
 ה' כנגד ה' חומשי תורה הארץ וכל אשר בה
 פה ז' ארצות וכל אשר פה הקבור צורף
 הכל שלו העדיקים העפ שקבורץ טאף ס' ס'
 הם חיים ולכך סמך לו החכמת וזהו רמז ס' ס'
 אשר בה רח נא בותך אשר פה ח' ח' ח' ח'
 הא הגדול הגבר והנורא הגדול הגבור
 ו' ועכשו שגויים מושלים בצני ובית הקדוש
 חרב אית היא גזולתו ולכך חם פ' כ' ח' ח'
 מראה גדולות ונוראותיו פלגן ס' ס' ס'
 לבוא משפט יתוס לו יש לו וכן אעזארת
 ואחב גר אן ישראל לחס ס' ס' ס' ס' ס'
 אשר דאו עיניך כשנים וס' ס' ס' ס' ס'
 כיו שמה וועדת השמים ס' ס' ס' ס' ס'
 למשמדתו כיו ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 כעתה ש' ח' ש' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

דמז מעשרה דברים שנבראו בפי השמשות
 פי ארץ למען תחזק בתורה ונאתם ולמען
 תאריסו ימים ולמען עלים והנוף תשים על
 תאריכו ויהיה תאריכו כנהאריך אשר אתו
 טא ד ארץ בטאן לצד מארץ מצרים כנגד
 ד מאות כרסאות למער השנים זה דוד
 הקדש תשעה מים זו תורה בה מרשית
 בה ארצות עמשס בה בקנות קריאת הילה
 יום בה כלום יום שני וחמישי מרשית לחוד
 אחרית שנה מרשית שנים שלבית צוש
 ועד אחרית שנה שנת ~~השלישית~~ יבית
 כל הגשמים והלללים ידיו לבדכה והיה אם
 שמע השמעו שמוע מעש' אם תשמע מעט
 תשמע הרבה מצוה ותלם כס רבוא
 מצוה אחכס היום ממה ברכות אתכם היום
 לא חנה אהל ולעבדו כלל לבכס זו תפלה
 ולעבדו קריק ג וויץ כגון ולעובדו יח ברכות
 מאר ארצכם בעתו בגמ' בלכות דא בלילות
 יהוה מלקאש ידוה ומלקוש מלילות וקשים
 דא ביה ומלקאש רוח הקדש שהיא בעטר
 ומסת דגנך ותירשך ויצהדך ג מקרא
 משנה ותלמוד ונתתי עשב בשוך טעמי
 תורה מרוכס פשש חשה לכהנתן חסו
 לבהמה חסו לבני אדם חזוק לבהמה
 לבכס ונתתם ועבותם לחים אחרים והשתחויתם
 להם עי קטן ע שנות לצד הרע ועצרת את
 השמים זה היה כימי אחאב ולא יהיה מטר
 ויהיה אומאס יתיה השעם הלל וטל
 ויהיה אומאס יתיה השעם הלל וטל על מזוזות

לית כותה מל ון שערים הן שערי בתים שערי
 עירות בכרזא קמא דיומא כימי השמים על
 הארץ השמים החזשים והארץ החדשה כיום
 שמר תשמרו כי אם טהודיון שמר כתאם
 הדב והגורה שמר התורה והמצות גס הקהל
 ישמרו זכשת למידי חכמי רעים הן גורמס
 שאחרים חוטאין נהו אם הכהן המשיח חטא
 למשמת העס וזהו אם שמר תשמרו לכך אמר
 חס ון לעשותה ה חוטאין לעשתה לעשתה
 כל המצוה לשעתה ותפלה לשעתה וכך עדים
 לעשתה לחשב מחשבת תורה ומצות
 ועצמים מכס חס ון כלום עצמתם תחסר
 ותכנה ועוד חסוכים בעצמים וכפגרים
 ועד היס האחרון ועד היום ואחרון יהיה
 גבולכם וחלקכם לעו היום כחדס ומוראכס
 יתך על כט כל הארץ אשר תדרכו בה דמז
 שפחדס ומוראס יהיה על מקאס וריכתן צוס
 שהן חולכיך ההרים יעשו להם מישור והחיות
 יבקעו וכת כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישאלו
 וזהו אשר תדרכו בה כאשר דבר לכס והיך
 דבר את אימתי אשלה לפסך חסלת כרש

ראה אנכי

ראה אנכי נתן א הנכי כנגד
 דברות את חכמה בגמ' הברכות
 והקללה הקל לה עלידי תפלה על הר
 גרזים גזר יס לבזור הברכה ולצוות שתא
 עיכל עי לשוך עיסי לשוך שממה כלומר
 הקללה תהיה לעיסי ושממה וכל תחול וזהו
 עיכלי הלא המה בעבר הירדך אם יעשרו
 מצוה

מעה מים נזק ואחזת חטת חטת לטובה
אזמה לעזר לאכר אהרן הכהן והוא
כלותא בשר אבאיה משה ואלה שמות
הבא מנהיגי נחלים עהר אבש חמשה
ותרמת ירכס ותרמת חס ון להוציאן ממש
מעזתו אינו ממש תרמת לא בכורים
נודים משך תדרן ליהיה לזוה לא מרה
ומשביע למעלה השמר לך פן תעלה אל
ליהו בהר הכרמל על צי הירד עשה השמר
לך כרמלי באחד שבטיך בגם שבטי יהודה
באחד שבטיך בגמי בחלק שבטיך תזבח
ואכלת בשר רשע פסאדוק חוב שנים פסאדוק
על הארץ תשפכנו בגמי פסאדוק מלכמותו
דא על הארץ תשפכנו בגמי שזכונותיהם
הזרעים בכרז השחם ממדת מלכה בשר
גאכילות כנגד געעדות כשפת תכחית
משר צותך חס יד רמז לא מעצמו סכנה
בפירוש לא הלכה לנשה מסניי אהרן
יהוה אהרן לך פסאדוק נזותך כח אהרן
שחזקה שהיה דרסה חלניה הגלחה זעקו
ולא תוכל הנפש בשר סף חזי ונודך
תשא אשתך מתה בעק נקרים מלכותך
משכך מתחתך עלותך חסד אהרן
יהוה אהרן בגמי אהרן אהרן
הבשר ואם אהרן הנשר אהרן אהרן
הבשר חו נטמא אהרן זודך את הדין
במחוס ובצפדים ישכך שסם שסם
נהקרבנות הטוב והישר אהרן כנגד
מדות בתלמודים וזעקות בישבים

מעה זו מכפרת כסו אחר הכהן אצל אונ
מורה זכות אברהם משה אונ ופזת כלה ופזת
אברהם ושרה וכת ויעבר אברהם וג אצל אונ
מורה ושבתם מה רמז ירושה מעין פזדושה
מנף כה וירשתם ושבתם כ כנגד כ ושמרתם
לעשות את החקים ואת המשפטים כ אתם
חיים על הארמל בזכות זה אתם חיים חיש
על הארמה וסמ ליה אבי תאבדון כלום תגוע
אשרות מעל הארמה ואחר כך תאבדון חיים
שבתוך הארמה צריך לשרש אחריה את
אהיה על ההרים הרמים ועל הגבעות ונתת
בגמי אהיה על ההרים על ההרים ונתת ההרים
אהיה אהיה על הגבעות ולא הגבעות
אהיה ונתת כל עץ עלי לא ישב בצלה
כ ואבר תסאת שגם מן בגמי יהיה צדיך
לכנות כה שם לגנאי ואלתם את שמם
לרבות שם שלגנאי את שם שם שם
יהיה שם ונשכח שם מלש יעקור שם
ממש לא תעשוק כן אזהרה למנוח את השם
ופאת שמה אבות בזכות מעשדותיכם
מעשר כהמה ומעשר דגן מעשר תירוש
מעשר יצהר מעשר מעשר מעשר שהוא
מעשר את האדם תרומת ירכס לן הצבור
ככל משלה ירכס להם שולח יד לעני
לא תעשוק ככל אשר אנהנו עשים פה העם
בגמי היום אנו מלכותך משכך משכך
אהרן אהרן אנו מלכותך אותנו מנוחה נחה
במלוי בגמי מנוחה זו היא שילה הנחלה זו
ירושלם והדי מכתוב פי אהרן הכהן וארן

ונסגדיף ד' רוחת העולם " איכה יעבדו הגוים
הן ד' עבודות שהן כשף פעם זיבוח וקיאך
וכסף השתחודה ד' גס את כספם ואת בנתאם
ישראל טאש ישראל לעתיד פלוג בניהם " לא
תספ עליו ולא תגרע ממנו וסמ ליה כייקום
כקרבך נביא או חולם חלום שאיך נביא דשאי
להוסיף " פקד בך נביא או חולם בגימ' חננה בך
עזר היה נביא השקר " חלום ונתן בגימ' זהו
שמעיה הנחלמי " נביא או חולם חלום בגימ' צדקה
ואחאב הם צדקה בך מעשיה ותחאב בך קולה
או לחולם מלך או אפלו חולם בודאי שסבור שהוא
נבואה ואפלו כזך אתה הלכה לא תשמע לו
אחרי יג' אהיבם תלכו בליות לקשט אותם
תלכו בליות אפלו מחצה שלבר של אינה מקפדת
וג' דברים ימסוק כנגדך ו' והלך צדקות ידבר
מעשאת כי יסיתך אחיך זה אחיך מן האב
בדברי פקד אשר כנפשו זה האב וכפחא
חומ כנפש האב וכנפש הני " מלאי העמים
אשר טב ימים הקרובים איך או החוקים
בגמ' מטעם שפק רובים אתה יודע מהוא טעם
שליח חוקים " לא תאבה לא תהיה " לא תאבה
ולא תשמעו א' כנגד א' אחיך בך אמך כיהוג
תחצנו הרג כח חמון כלום בקש להרגך מעולם
הבא לכך הרג בך דא הרג כח איך טועף למסית
ויצפן מעט שהיה אדם וחזה וכך דין כלהמס'
תן לכך הרג בך " ולא יספחם לא יספולא
ככל כפך חם " יצאו אנשים בני עלי שפירצו
על שמם מעליהם הינו בני עלי בני על באינו
יהם בני עלי שפיר עזים ליהם נבדק ונעבדה

בגים ולא יושפי עיר אחרת" הכה תבה ככלמית
שאתה יבלי העיר הוא לפי חזק החלום אותה
זאת כל אשר בה בגימ' לרבות אף נבדק העזים
שבתולה " אתך רחבה חנך בגימ' עזים אב
חין לה רחוב עושין לה רחוב " כלי ללי אהיך
מעלה עליך בלא אתה מעלה כלי לשם " לעי אהיך
זוהי תה תל עולם לא תכנה עוד בגימ' נעשתהיא
גלות נכריה " ולא תשימו קרחה לא תגרמו
להיות גולם " תשימו שנים עשו " שבטים בארץ
ואחר כך גלו " עם קדוש אתה השם חל עליך
בשאתה עם קדוש " וכך כחר למעלה נאמך
וכתוב נאמך בכך הוסיף ו' וזרות מאברהם עד
משה אחר כחך שנים שהיו כפסדים " שרדי
כרסות מלממש שתי פרסות ולא שמתחרת
וראית בשנים ולא לינד אחר " כבהמה אתה יסול
זה השליל שהוא כבהמה " השקועה לית כות
איך כמנה בייש לה שני גבך נשתי שדרות
וכבלתם לא תגעו כמז זה הוא ח"כ כל אדם
לטהר את עצמו בלגלי וקשקשת שנים קשקשים
אצל הראש זה פנפיר כראית אסתוסטתא אשר
למש' כצפור טהרה תאכלו לרבות צמור
של מצורע המשולחת " צפור כ' גדולה
לסימץ אותו צמור המוזכר במקום אחר היא
צמור של מצורע הגשולחת וכתוב שלח את הציפור
על פני השדה " טהורה מלא ו' ו' צמרים תטר
בסוף כרש מצורע גבי בית המגובע לטהרו
וזה אשר לא תאכלו מהם וזה טריפות שלא
תאכלו אעפ"ש זה הפסוק מדבר בעומות אינו
לארומז בעלמא את הרחמה כח באף צהי ולעיל

בנת הרחם לא פור בץ זכר בץ נקבה לפי שיש
 עופות שאסור הזכר ולא הנקבה שראו תרנגול
 וימא אפיר תורנגלתא דימא שחרי ועימך
 עמוע לא עמונת מואבי לא מואכית וכאן נמוך
 שהרחם והרחמה אסורין דא דרחם הרחמה
 לימד על האשה שיש לה חמה איברים ר
 יתירות על האיש כדאמרי בבבורות ווחן טרחס
 לא יאכלו עלידי אחרים לחייב המאכלי
 חנה וכלה או מכר נתנת הגר אדמר
 למכירת הנכרי שלא תקדום המכירה לנתנה
 עם קדוש אתה השם קדושת השם עליך דא
 משה בקדושת משה שנה שנה לית פות' נמו
 שתי שנים אחר זו המעשרות שנים שנה ראשונה
 שלשמה ושנה שנייה נוהגין מעשר ראשון
 ומעשר עני ובה בשנה ד ויה מעשר ראשון
 ומעשר שני ובשניה מעשר ראשון ומעשר עני
 הרי בשנים שנים אחר זו וזהו שנה שנה
 מעשר דגןך תירשך ויעהרך וכדית בקרך
 וצאנך ה' כבוד ה' ומעשר וזה שמך לו למען
 תלמד וכי ירבה ממך ינס' מהלך ינס' בפרי
 וצרת הכסף דבר שיש עלינו צורה להוציא
 אסימוץ וצרת הכסף צורת הכסף כלאמר
 תאוה נפשך חכא דרשו כלל ופרט עבד' עמך
 בל תשא לך נפשך תשא לך מה צה שלש
 שנים תוצא את כל מעשר מקצה ברי' ברגלי
 כפסח בפרי וכא חלוי כי איך לן חלק ונחלה
 חלק בזה ונחלה בקרקע תעשה שמורה
 בגי' שני זהו שנה וזה דבר השמטה אכלו
 דבר שמטה כגוף אם היה מחויב שבעה חבדי

משמט בשבועות דא הוי' ביום שמיני
 השטף יכול לק' את עולתו שישמחך שמיני
 שמטה השמטה ששם שנת' וכל' וכל' וכל'
 ככפס ובהקדשות ששם שנת' וכל' וכל' וכל'
 דבר השמטה שמוט כלום בשמטה קממב
 שמטה אחת כל הכסף חומיה רעך שתעשה
 כך לשמטה אחרת שהוא השמטה שמוט רך
 אם שמע' לך אם תשמע לקול תדיה ראש
 ומשלת בגוים רבים וכל גס בך ומשול שומאן
 כיצד מלעבור עבדות כי פתח תפתח את
 ירך לו פתח חפ' פתח תפתח לו ליכנס לצנך
 פתוח תפתח פת' תתן לו את ירך לו איל
 בלו תקריב אילי את ירך לו לו בסתר כינך
 לכינו ורעה עינך מכאן אזהרה לערות עין
 וכל השמר לך וזהו לאו נתן תתן מל' וכל' וכל'
 מתנה הגונה והרבה פעמי' נתן מה שנתן
 לך מן השמים ותתן לו דא נתן בל' וכל' וכל'
 שנתן לך לצדקה תתן לעב וזהו שאמ' חסדי
 אכלו עני המתפרנס סך וצדקה וכל' וכל' וכל'
 לבבך צרת הלב' תפתח את ירך יד החממה
 בתג' כלום ביד' אצבעות ותתן לו ביימך לך
 כגמך בבית דין העניק תעניק מל' ש' וכל'
 הרסה שמעניקך אף ליוצא ביוצא וכל' וכל' וכל'
 הארוץ וכל' וכל' עבדיה כפימסך ספר' וכל' וכל'
 לו עמך עמך כמאכלו ומעשר' וכל' וכל' וכל'
 חלבי צע ונתת כחזנו כבי' וכל' וכל' וכל'
 כרי' מל' מל' צע מל' וכל' וכל' וכל'
 ש' וכל' וכל' דא חמדיע המיחור וכל' וכל'
 גדולי המרדע ה' יתירה לרבנות וכל' וכל'

ואת תהיך ואת הזכר ואת הקרום שלקנה
ויהי לך שנה עבד זה היובל ואם לאמתך
תשכח להענין דא תעשה כן מה שכונת
לא יקשה בעיניך על זה מוסב אף לאמתך
כל הזכור מל"ג אחר תס ואחרי בעל מוס
אשר יולד פה לנעמ דופץ כבכר שורך חס
ו' לאו דוקא כבכר לטר לא חסלו בקדשים חסורים
לעבודה כבכר שורך בגימ' עובר אתה זכור
אדם כבכרים ובכרי תאכלנו שנה בשנה
בגימ' שהכור נאכל לשני נמים וכלה אחר
כלום יס משנה זו ויס משנה זו תמורה ופכרי
וכי יהיה בוג כל מוס רע מכ כל מוס יעמנו
למדוך בעל גרב וכלת וחזית זקן וחולב
ומזהם חריו וגם פסח או הכת כפסוק הריח
בעלי מומך כמנין לו זחונכי יהיו בומס מוס
פסח או עור כל מוס רע לא תזכנו בגימ' ומה
פסח ומה אגיוח דוף מוס שכלנו ואינו חוזר
על הארץ תשכנו בגימ' ככור מלכסותו
על הארץ תשכנו כמים וסמלו כרש פסח
מיתעמינו שלחנות יסכבו כמקום מדנוך
חדש האביב יהא כחדש שלניסך וזהו קודם
לו יס כמנין אביב חדש האביב אית שנת
מחלוק העבת שלניסך דא הפסח נשחט אכלו
כשבת ועשית פסח שיהו כל ששיתו לשם פסח
ועשית ששית את חדש האביב ועשית פסח
לזכר בגימ' ושיתו כל עשיתו לשם הפסח זמנים
פסח לזכר אחר זמן עקר וכגימ' זהו היעאך
פסח נחמך לחגיגה פסחים לחס עני לחס
שפסח אלו זכרם הדמה לחס על כי כחמין

י"ף אף ו' בוסות שליף צריך לא תוכל לשכח את
הפסח כחוד אף שוחטך את הפסח על היחוד
כסח לשכך שמוש' נאך ישראל שהוא פסח
כרסה ובית המטף ש נכחר ממותה ארץ שמו
בגימ' שילן כפסח השמש אחר שש שעות
שבעה שבעות חסו שבעת כות רמך שחב
השכונות יש לו תשלומך כל שבעה כחגיגה
תפכר לך ער שתגיע לחמשים יוס למנין
לך מחזן חרמש כקמה כקמה שסופרף העמוד
מעומד כפסוק זה סופו וראשו שבעה שבעות
מצוד לממני יומי ושבעתי ליהיה אהיך מסת
נדבת ידך בגימ' כמאך שאדם מביא ואכתומך
החולב' ספרי וכחגיגה מסת כגימ' תק כל העו
כדאי לאותו יוס שנותן בו התורה מסת במלוי
מים ספך תנו בגימ' החזרה גבת למסתתים
ילעג ילעג מן התורה ומתגרה כבעלתורה
כדאיתה כפוכה מסת הקרבנות מלם שלת
כרסה ארץ ישראל ושמת לפע יי להיך יתי
וב תשמח ו' שחך שלי שחך ו' עניס הלוי ומגר
והיתוס והלמה הרי ו' שלי זמנ משמח ו' שך
שחך כן ונתך ועבדך ואמתך וששית ארץ
החקים הלא כתב חקים בעצרת כי בעצרת יתנה
תורה וחקים חג הסכות תעשה לך שלש מצות
נוהגות כחג וחק חגיגה דאיה שמתה וסוימך
לדבר לח' שלכידבר טוב לאיה חגיגה שמתה
ועוד סימך צאתי לשחר כעך חג הסכות
תעשה בגימ' זהוה פרט לסוכה הישנה
מגרנדך ומיך כן אפסולת והיית אך שמח
אך מיעוט שלא ימלא אדם פיו בעוה זה בשחוק
וכשמתה

ותמים יאמרו לך והגדן ארץ ארץ לך
 ו'כפר שבכר וסודים' על פי דתהי' ארץ
 מתחיל כל כנגד ע' שחורית' לא תהיה
 אשר יגידו לך יסוף ושתל צמח ותכלו זמנך
 לך על ימך שהיה שמה ענב שמתל שהיה ימך
 ימך ושתל שמתל. שלתורה זו לשמורת
 המלך לסוד מדברו שונה להסרית בלא
 עמלך וירשתה משפתה סה' כה עממם
 וכה ירשה וכה ישעה' אשימה עלי מלך
 ככלה הכלי ג' מצות כצטון לבנות ההיכל
 ועוד נרמז היכל לכונן היכל המלך מקרב
 אחיך המקרבך ולא המרחקך ועוד המצנף
 ליראתו שלהקצף' איש נכזי' בגי' הדי' וס'
 לו סופים בגי' ה' ה' ס' לנף' לא תכפוף חכ'
 אסתכלו לשם תפנו ותכלו' ולא ידבה לו
 נשים ולא אמו' רמז אמר צא עמאמו' לו
 נשים ולא אמו' לו נשים ולא אמו' לו
 כואי יופי' ומצינו רחבעם שהיה לו יופי
 ולא יותר' ולא ידבה לו נשים ולא אמו'
 וכתב לו לשמו' וכן גבי' ג' כתב לו לשמו'
 וכתב לו את משנה בגי' לא יהא נאור
 בשלא כותבין שאיך יכול לצאת דייאובתו
 בספר תורה שלא כותבין לא חתום חתום
 צריך אחרת מרש' בספרי' לא יהא כותב
 וג' החקים חלה לעשותם' לחסססססס
 עשותנותיו' לפלתי חס' לשם שחזקתו
 ולא ססססססס' של לפלתי חס' לשם שחזקתו
 אחת לכך נאחזקתו' נאך שחזקתו
 ולא משלחקיש' כמות זמנך

ושמחה רבה' שלש פעמי' בשנה שלש מלון'
 פעמי' שלש הדי' יח' מים שגומרין בהן ההלל'
 ונרמז כחץ' יראה כל זכורך' כלה' ככלה' ניסא'
 לפע חתן' פרשת עפטים
 שפטים ושפטים ש' פ' ס' כגמ' ע'
 סנהדרין' שופטים ושפטים תתן לך שותף לה'
 הממנה דיינים הגונים כלן נוטע ארזים בישראל
 וכך דרשו ושבעים תפריים כנגד ע'א פלחודין'
 תתן לך' תתן שנים יהיו בארץ' לשבטך
 ושפט' מנה בשבט לדון את שבטו' ולא תקח
 שחר' אחר' הקבה לראש שחר' תסובל' מעשים
 טובים' וי' ס' דברי' וי' ס' לרבי' צדיקים'
 צדיקים כתיב חס' וי' צדיקים חס' מאח' צ' לנף'
 שחר' צדיק צדיק תדרוך' הלך אחר בית דין
 שיפה' נהו צדיקים' נפילה צדיק צדיק תדרוך'
 למען תחיה בגי' ק' לא תטע לך אשורה'
 בגי' אזהרה לנוטע אילן או בית או אכסדרה'
 ולבונה בעזרה' תטע לך אשורה כלענף אצל
 חלצה' ע' אהיך' בגי' זה שקורר ישע אצל
 צדיק' כל דבר רע' דבור רע שחוקצה לעז'
 לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת' בגי'
 ומכין שבודקין אותו בשבע חקירות' ל' י' פלא'
 בגי' מ' פלא' כמפלא שבבית דין הכת מדבר'
 ונדרש זה המקרא כפרק' או הקתחקין' בין
 דם לדם' ג' מיני אדם דרשו' כי ג' תיבות הס' בין
 דם לדם' וכך דרשו כולם' זמקתך ישטעם לזכר'
 דברי ריבת' כת' על עפקי אותה ריבה ואותה
 נערה' זו שוטה כי דרשו על השקיות שוטה'
 והגדו לך אשר יאמרו' אור' אס' באורים

דמז ל מעלות ונחלה לא יהיה לו לא יהיה
לו זנחלת חמשה זנחלה שיחול לוי עם
האחין בכ לאה אמו דא נחלת חמשה ארץ
ה עממים והם הנזכרים כפרש נא לפרעה
בסופה ודוסס כמלתא ה עממים יהוא
נחלתו יב מתנת כהונה היו במאדש ויב
בגבולך ככבא קמא לו בקדב אחיו ליהוא
אנהבו הקמה הוא אחזבן וזה יהיה משפט
שהנתנות יוצאין בדין שאם אין רעה ליתן
יוצאין בדינין ה' האץ שלתה הפוכה לפי
שתבה שלפטה מסוימות ו' דבר לו וסמך
וזה להסיב הו' יחז' ה' יב זה גס יב כ' כ'
מתנת כהונה מאת הש' אכלו לויים איקו
עם פרך הזרוע דא מאת העם ולא מאת
אחרים פיר גויס זובחי הזבח אכל כהן אב
נותן כדאיתיה התם ונתן לכהן אף לכהנת
הזרוע בשכל העבודה שעשה בזרוע
והלויים בשכל התפלה שהכוף מתפלל
בזרוע עמוה שיתקבל קרבנו ברצון והקמה
שהוא אוכל דברים טהורים ולא בתמאים ידועה
אומ' משום פינחס וראשית גז צאנך כמה
נותן לו משקל יסלעים כמען גז דא כנגד
ד' דבנות כיהכהתם היו מורס הוראה וכת
בתנה ויתנה להכהנים מעלני גז דבנות ג'
עשה נ' לא תעשה ולבך הנזיר כלו מקיים
ג' על התורה וכת וקאת תורת הנזיר וכת מחוננים
פיה זג' לצרת פשם י' לב' כוון לב' חת
לפוח עה' לשרת פשם תס' מך תס' ונזיר
ש' ענין אכלו כל המשגרות שנות טדמרי

הרגלים כפפלי ופפולה ולכך ממכרין ערל
החבות אותם קרבנות הנאיך כרגל שלח מחמת
החל כהן שלבית אב מקריב עלה כהן נכרי שאף
משמרתו באותו עת ממכרין מה ממכרין לל
זה לזה דא כמו איש מכרו קסם קסמים קסם
זה החוחז במקלו לשון קיבם קסם בגימ' חוחז
במקלו קסם תגין עליו דמז באותו הכת
גבי בלע ובלעם וקסמים בידים וכת בלעם כן
בער הקוסם הרבו וג' מעונף בגמ' אוחז
עינים דא בגימ' החוחז העינים דא רואה
בעינים ומכשף מכשף זהו המעשה
מעונף מנחש ומכשף נשף דרכן שלחש
לעשות כשף ושלא אוב אוב מעלין אצרה
ושמה וידעו' שעם ידוע וידעו' כמו כ' לשון
ידיעה יודעים הדבה ענינים ודורש לאהתם
כיהעבות יה שלמו' תה' מעשה המיתה תמים
תהיה ה' תיבות כפסוק כלמי שהוא תמים כל
מקיים ה' חומשי תורה ואתה לא כן אף חלצך
כאותן שכת בהן לא כן שנלא כן הדישעים
ועה ולא כן נתן נביא מקרבך מקרבך ליות
שמים ולא כמו בלעם הצא לרזק ולא כמו כ' אי
השקר דא נביא מקרבך זה ירמיה אליך
תשמעו' אכלו חס אמ' לך לעבור על דברי
תורה שמעלו לפי שעה וזה כמ' ליהו בהר
הכדמלא פלו לעבור על המצוה לפי הזמך
ולפי הערך שהו שאנו אומרים בכל מקום
הוראת שעה היתה כיהכל נעלדנו וסימך
לדבר נרמז והמשכיל יביץ אין תשמעו'
פסוק מתה' ל ומתים בנך וזחמא כ' איש
במערה

ביום" ושלשית תשלשון תפלה להזכיר ג' צות
 ושלש פעם ביום זמן וצומו עלי ואתמול ואל
 תשתו שלשת ימים ג' ערי מקלט פכוחה צונו
 ערי מקלט רבם הם האצות וזה וזה וזה
 ברכות את דעה בער להסב עמים וצוה
 במה רשות לכתוב ולמזיק זמן בערשהו
 רשות לשניהם יצא רשות בעל הבית גם נכנס
 הלה שלא ברשות שאינו מלה רעהו פייער
 לחטב עמים ונזוה ידו צריה חלשות מה
 חטיבת עמים רשות ידו האב המכה וג'
 אחת הערים האלו וחי' למה נזמ האלו
 שהערים פומץ לתשובה ולתפלה וג' ערים
 כנגדן ג' תפלות הם ג' פעם יה' במנץ האלו
 חי' לזו יה' שלש ערים על השלש האלו
 שנחלקו רבותינו יהיו ערי מקלט יש אומ
 ט' ויש אומ יב' ויש אומ טו' ויש אומ טז'
 הערים האלו קשות וחזקות והיו דא האלו
 ושלחו זקני בני לוי קולטו קולטו
 חזקה לא תקיף גבולך עך ג' אפלה
 שלגר דא שלא יחלף דבריו שלר' אעזר
 לר' יהושע ולא שלר' יהושע לר' אעזר דא
 שלא ישנה המנהג לא יקום עד אחי וג'
 לכל עוף ונבל חזקה צריה אפלה
 שבתות או על פי שלשה ערים יקום שנה
 השלישי בשנים וג' כללית
 כלא עובר על חזקה ושמה שמהאנשי
 הכת מדבר ונמ' צריה פליש וסד' האלו
 הרב במה דיימס הכת מדבר ונמ' האלו
 יבאו במה הם בעלי ימים ולא

במערה מקרב אחיהם אקיס להם וסדר ח' אלו
 אלו שיתמלא מרוח הקדש נביא אקיס
 יהם וסדר נאלם ונאסר ביחזקא ומני מולמת
 ומשב משומם בתוסס שדיה שותק ואלם וסד'
 ויכתח את פי וזהו ונתתי דברי בפיו אנכי
 אדרש מעמו ישן ודבר איהם את כלא שר
 וצונו הוא בעצמו ודבר ולא על ידי אורגמץ
 כמו חכם הדורש וזהו בפיו ודבר הוא בעצמו
 דברי בפיו ודבר איהם יולם ההוא והוא
 בואה ודבר איהם רס' צקן רס' אנכי אדרש
 מעמו הרי כי מעמו גם עמו התועים אחרץ
 נעבשים כדון דברו הנביא און שקרומון
 שלוש ערים תבדיל לך שלוש מל' ורמז
 שחף אותן שבעבר הירדף קולטות ביחז' כד'
 אמ' במסכת שוכות שיהו כלשש אולטות יתו
 ונבך שלוש מל' וערים אולטות דא שלוש
 ששה פעם שלוש הם יח' רמז יח' ברכות של
 תפלה הן ערי מקלט לישל' ג' ערים כנגד
 תפלות ליום שלש עמים דוקא ערים ולא
 ט' ערים ולא כפרים ולא כרכים שלש ערים
 כגומ' ונא ט' יום ונא כפרים נכרבים וישבת
 בעריהם ובבתיהם שלש שצון רמז עלמלו
 תשובה כי ערי מקלט צעק רועחים גם
 התשובה מנוס לעומרי עבירה ודורש מ' יש
 תום על התשובה תבין לך הדרך
 מקלט היה כת על פרש ודיכס דא תכף לך
 הדרך זו תשובה כענש תבין לבס תקשיב
 אזעך ושלשת את גבול ארצך ושלשת רמז
 להזכיר בתורה ששה אבות שלש תפלות

לא יאפו כח שאם ינסו ויפלו ויכלו למאמץ
על איביכם כלום שתהיו למעלה מאיביכם לא
יחד לבככם אתיראו ולא תחפצו ואתעבצו מפניכם
ד' כנגד ד' מלכיות הירא נרך הלכב ילך יהוה
רמז מהו הירא דרך הלכב להכניע מלכיות
מהוב עונות שיש בו כי ירא מן הקצה בעטר
עונותיו שדי צמאות התגין מרמזין על ציון
אחרים שאינו הפשט ומיהן שדי צמאות שלמלכים
כי מלאכי יצוה לך לשמך דא צמאות סומך
לצדיקים רמז שדיים צדיקים ימנו עלהם
כי תקרב לעיר וכה עד רדתה חמלו בשנת
תקרב צמי שבת אעפ איך צריך על עינות
שבת דא כי תקרב לעיר רמז כשהקצה
רוצה לדון עולמו וקראת איה לשלום קרא
הקצה לישל שיעשו תשובה ויהיה להם שלום
ועיהם שלום העך ומתרה לך שישוכן יתנו
תפילה להקצה למס ועבדוך שיהיו נכנים
למלכה ועבדוך לן ואם לא תשלם עמך איך
מזכיר להסנע להקצה ורועים למחוד כדור
המבול וכדור הפלגה וזהו ועשתה עם מלחמה
ועדת עליה להלחם עליה לתפשה כגימזה
לא לשבתה פרי לא תשחית את עצה או
אלמדי חכמה שהמורה נקראת עין חיים
לביח על גרדן או החוננות שחותכין ישראל
במחנה עין השדה בגימ בתלמוד חכמה לעבודת
ש לא שן מחבל הוא תלמי חכם שאין הגוף
לפי שן מחבל מעלי שהוא מעלי דין שן אשר
תוא שן לא שן מחבל הוא כשישראל שן שמו
שן לא שן מחבל ופנת מצור היע חרב

הבית וזהו ופנת מצור על העיר עד רדתה
אכלו בשבת ימצא חלל בארמה אלה בשאמון
לעגל אה אהדך יש המון חור וזהו כי ימצא חלל
בארמה כי ימצא חלל בארמה אשר אי צמי
לא החנוק לא מפרפר נפל בשדה רמז דם
זמדיה שהיה בירושלם שנקראת שדה לאנות
מי הכהן כשהדג נבוגד אף כל ישראל עלץ ולא
בודע מה המעשה עד שהגידו לו והרג עליו
ישראל ומדדו להערים אשר סביבות החלל
שכאן אנשי משפט שגזר הקצה להביא האמת
לעשות משפט כישראל והן שפטיך ושטריך
ומדדו מדה במדה נמדדה להם והיה העיר
הקדושה לחלל זו ירושלם שבה נעשה החלל
העיר הקדושה צמי מירושלים עגלת פקר
זו כנסת ישראל שלא רצו לטעון עולו שלהקצה
וזהו אשר לא משכה בעולי זקני העיר הם
חמלא פים שנעשו שופטים בדבר בית דין של
מעבה דא ימדה ושאר הנביאים שנתנבאו
על ירושלם רעה והם זקני העיר והורידו זקני
העיר החיא את העגלה זו כנסת ישראל אנהל
איתך להאומות איתך או האומות שנגוה יתך
הוא אשר לא יעבד בו ולא יזרע שאין מעשים
אובים ומצות ביד אומות העו וערפושם
שהרגושם ישראל ונגשו הכהנים בני לוי זה
ימיה שהוא יתך חכמים והוא נבא כל חבור
ענות על ישראל וזהו ועל פיהם יהיה כל ריבות
בגע או הפורענות והגליות הם ככאן ככל
ירחצו את ידיהם יזכו וינדיקו את עצמם
כיון שהזקני ישראל ולא שמו בקולם הם נקים
את

וזהו יזינו לא שפכה את הדם הזה של ישראל
 וחזק מתכללים הנכאים עליהם וזהו כפר
 לעמך ישראל דא חרבן הבית וגלות ישראל וכו'
 ובחש עליהם מכפר עליהם ואל תתקדס נקי
 רמז זה זכריה הנציא אשר שפכת דמו וכפר
 להם ונכפר להם הדם אותו הדם ששפכו בהם
 האומות תהא כפרה עליהם ואל תתקדס לאחרי צדו
 בארץ תתקדס שנים נהרגו על דם נקי של זכריה
 ואתה תבער הדם הנקי וג' שנהרגו הרבה על
 דם זכריה עד שנח"כ תעשה הישר רמז צדו
 ששפך הדמים הוא נבזראץ אחר כך נתגייר
 ועשה תשובה והוא הישר דא כי תעש היש
 או ישראל שעשו תשובה **כי תצא**
כי תצא למלחמה על ארץ
ונצו יג' פלוק בגימ' וזה הוא במלחמת השונא
 וראית בשביה אשת אפלו אשת איש
 בשביה אשת בגימ' אשת איש נפיל אשת איש
 אם ישראל לקח יבת תמר מן המלחמה ועדין
 לא שכב מעלה ולא עשה מה שאמור בפרשה
 וישראל אחר יכול ללקח במלחמה וזה אשת
 אפלו אשת איש כלא היא אשת ישראל אשת
 יבת בגימ' וזכריה תורה כנגד היצ"ל יבת פת'
 המתפתה ביצרו לך לאשה ולא לאבך
 ושטה את צפרניה תגדל ל איעור אמתקין
 למך דא תגדל זהו ושטה למך דא תקון
 זהו צפרניה ופמלו והסירה כלום תסק צפרניה
 והסדה את שולת שביה מעלה מעולה
 שבעיר מחסה בגדים נחיס את מעולה
 מעלה וישבה צדיתך וזכריה בגימ' זה הוא

בצית שמשמשנו ספרי אביה ואת אמר
 ירוח בגימ' עבודה זרה ואחרי כך תבנה לך
 ובעלתה בגימ' מלחמה שאף לך לא מלחמה
 בעילה בלבד ובעלתה והיתה לך לאשה
 בגימ' לענין שחר כסות ועונה אל ושלחתה
 לנפשה בגימ' אם היתה חולה מלחמתך להעז
 שתצדיק נשלחתה נשלחתה אם היא חולה
 לנפשה תחזור לנפשה ולבריאותה
 ומכר לא תמכרה למה נזמ' ומכור לא כך
 הוא ושלחתה לנפשה תגר שנה בגט ומכור
 והיא תמכור עצמה לאחר עלי ידי קדושיך
 אבל אשה איך אתה יכול למכרה וזהו לא
 תמכרה כי תהייך לשיש' כדאניות להו"ה
 ולקדושיך להוציא כסולות האחת אחת
 ג' אהובה בענין כנגד ג' דברים שהאשה נקנית
 בה כסף וכסף ובצאה ואמר חכמי ארץ
 כשנאיה והאחת שמאה שנאיה כשנאיה
 ה' שנאיה כפרש כשנאיה מיתנת ובעלתה
 ה' וכפר ימדה כללן וזהו חס' כשנאיה
 לשנאיה ב' שנאיה וכל שנאיה חס' כשנאיה
 על נ' ו' יוד על נ' ו' יוד שנאיה כשנאיה
 כשנאיה לשנאיה הוסיף ה' דהו"ה שנאיה
 שנאיה למקום ספרי כשנאיה חס' כשנאיה
 מותו כשנאיה חס' כשנאיה חס' כשנאיה
 ביום הנדולו את שני את חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 יכד יכד יכד יכד יכד יכד יכד יכד
 כסד וג' לתת לרש' חס' חס' חס' חס'
 לו בגימ' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'

כי יהיה לאיש פרי ז' אינו עשה בן סורר ומורה
 לא סתך ז' יום כדאז בפנהדורף אינו עשה בן
 סורר לא סתך ז' יום לאיש בן לא יש כלום לא
 היה ולא נבדא דא לא היה ולא עתיד להיות דא
 בן סורר ומורה אינו כלום לא היה ולא נבדא
 אינו שמע בקלנו ביה כלום קלנו בעיניו
 אינו מכבד אותנו ורגמהו חס ו' מיד עד אחד
 רובם אותו אם מת ב' יצא ז' אם לאו רגמתו בכל
 ישראל וכי יהיה בדיש ולא פאשה לא עזוזות
 נתנת יהיה פאיש ברמ לא האשה יהיה
 באיש חטא אשה לא פאשה ב' ליעזר
 ותלית ברמ הנסקל נתלית והומת ותלית
 אותו ברמ אותו אזל לא כליון ולא עזיון ולא
 זוממין פנהדורף ופכריו אותו על ברמ בן
 איך דלף שנים ביום אחד כי קבור מלך כל
 בני חיים צריכין לקבור העץ כי קבור העץ
 קבור אותו עמו קבור ביה היה קבור
 ונתקבצו ונתקבצו חיות מעם שניה ושלישית
 דא קבור תקבצו בקבורות פאך כישנים
 קבורות חיו לברצוץ כי קללת להם תלוי
 קללית פנהדורף כי קללת להם תלוי לאת
 ברמ ואת קלע מראשי אה כי קללת אלהים
 תלוי לא יאמרו כלום תהא חיות ופחד
 עלך ולתעשה בנך לעבא בעלם והתעלמת
 מהם ענך ונלכך קבור תקבצו פעם אתה
 ונתקבצו ונתקבצו חיות מעם שניה ושלישית
 השב ונתקבצו חיות מעם שניה ושלישית
 ונתקבצו חיות מעם שניה ושלישית
 ונתקבצו חיות מעם שניה ושלישית
 ונתקבצו חיות מעם שניה ושלישית

לא תראה את שור אחיך לא ישרל שוק כשו
 וכשה ואנו מוגרין להקבה לא תראה את שור
 אחיך בגלות לאורך זמן השב תשיבם ז' ימות
 ישראל ויהודה ולא ידעתו כאלו אינך יודעו
 ואספרו אתך ביתך ואספר נדחיי ישראל דרוש
 אחיך תדרוש ישראל אחיך והשבתו ממש
 בן תעשה לחמרו זה האשה וכת עני ומוכב
 על חמור לשמלתו לבגדי כהונה ולתכשיט
 שהפסידו ישראל ולעבד כבוד שהיו לנו כמון
 וכך תעשה לכל אבות אחיך או הגלות שב
 בה ונאזו המבנים בדרך אשור הקסתקים
 זו טענה הקיס בגימזן טעינה לא יהיה כל
 גבד לו כל זייץ כלי גבד ב' בגימזן כ' כ'
 יקרא לך ברמ פרט ללזומץ צפור ברמ
 ענף כהור או ב' צינים והאם לונצות על ברמ
 זה פרט לנענפת לא תקח האם על חמור
 ורחמיו על כל מעשיו ואעפ שאנו במחסה
 מגלה האנו על כך צפור יבצו רחמין משתין
 אותו במדרש אה הדברים דורשו שהקבה
 מרחם על הצדיות שלח תשלח כמה פעם
 על הצעם שלח חגל לירחם שלח תשלח
 בנקבות דא מדבר ב' שרלי כ' יקרא לך צפור
 ישראל שגלו כצפור נודדת מקנה אפרוחים
 או ב' צינים לא קטני ישראל וטף נשים והאם
 נבצרו או גדולי ישראל שרצו על הקטנים שרי
 וסגטם האם זו כשת ישראל שלח תשלח חמור
 שלח תשלח שני שלוחים ישראל ויהודה
 נשתתחו דא בשני חרבות גלו שלח לפרט
 גלו וכת שלח מעל כ' וצאן ואת הכנים
 תצח

תקח לך תשמור את ישראל: והארכת פסוק
 בעולם שפולחן הרוך "למען יטב לבן יקח"
 תזכו לראות קץ הפלאות כי כל המקיים מצות
 שילוח זוכה לגאולה ולהשתלח מן השעבוד
 כי תבנה בית כתב נכתב ונגזר על כל אחד
 מה יבנה ומה יעשה לגבך ולא לבבש' בית
 לרכות היכלי גב' פרט לזולם" חרש ועשה
 מעשה לגבך חזקל חומל על ישראל שלא יפלו
 ולא תשים דמים מה המגול כלב רע ופולס
 רעוע" תשים דמים בגי' אן כלב רע ופולס
 רעוע" כי יכל הנפל ממנו שיטלמך הפולס
 דא הנפל כה' שחמת כלב רע תמלה הוה
 ויהיה נפל כדאיתיה בשבת דהיא חתתא
 דעלת לה הוא ביתא למיפא נכח בה כלבא
 וג' כד נד ולי' הרי שנעשה נפלי כף תקוש
 המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת בגי'
 ה' התבואה משתש' יש' ענבים משיעשן
 ככונל חלבץ" תזרע בגי' ה' פרט לזרעא
 הזבלים אונעם המים" תזרע אשר בגי'
 לחייב המא' יום קונעץ ככוס' כד ליער' חנל
 חג' פולס' שז' זרע פרט למקיים" כליום
 כף תקדש המלאה מנשה לארצה חזקה
 מלך יהודה לקחת אשה ויחזא בחד
 הקדש דנפק מניה זרעא דלא מעלי ונפק
 מניה מנשה וזהו זרעית הכלאים' וזהו
 הזרע' זה רע' אשר תציע רע' הזרע אשר
 רע" לא תחרש בשור ובחמר חס' אסור
 לחמר להתיג ולגשע" תחרש ופולס' בגי'
 בשור ובחמר יחדו כרכו לקושד הפוס

בצורה קרוך חו לחווינו" דא לא תחרש בשור
 ובחמר יחדו" אף משיח' יוסף הנקרא שור
 ומשיח' כף דוד הנקרא כף חמור באף יחדו לא
 כף יוסף בא אדם ואחר כך כף דוד וזהו בשור
 ובחמר יחדו" בשור ובחמור בגי' בשור
 משיחים" לא תלבש שעטנז שונע און ונוז"
 דא כלוז ומליז את אפין שבשמים" דא לבש
 שעטנז' שכלוז ומליז צאפין שבשמים" לא
 תלבש שעטנז' שמה' אף לן בגדים אחרים
 יכף קה' דאתי עשה דכבוד שבת ודחי לא
 תעשה דכלאים לכך נאמ' לא תלבש' לשבת
 שעטנז' צמר' ד' מלבוש ככרי וכת' כל
 הלובשים מלבוש ככרי" גדלים תעשה לך'
 איטא כף דאמ' אף פחות מג' חוסי' ואיטא כף
 דאמ' ד' ועינך למחלקתן ג' לים שלג' לים"
 דא גדלים ג' לים' זה צבע חלוק שחור
 התכלת והוא גדל צ'ס' ג' לים שלג' לים"
 כגד' שיחזיקן יוספים צבעת א' ויחזיקן
 כ' יקח איש יח' ש' שיחזיקן צבעת א'
 זרעו לכהונה" כ' יקח יח' ש' יחזיקן
 עלילות ודברים נחמ' עלילות א'
 טענת בתולס' את בתי צותי' א'
 מפוא' גמון חס' ככונע' א'
 הוא חפד' שהתיר דכונע' א'
 עלילות דכונע' א'
 חס' ככונע' א'
 דא חס' א'
 חס' א'
 חס' א'

גם שחר בתולות חוציא עליהן שם רע ועגשן
אתו ימאח כסף גדול הענה בפיו מן העשה
מעשה נגופו ומאמנם וכספה נותן חמשים
ומוט בפיו מואה בעהרפין אטתח בית אביה
לוח ראן גדולים שבדלתם כי העושה עבירה
גמתי לו גמתי לזביו ולקרוביו כי ימצא בגימ
הם בעצמם את הנערה על זכר מהו על זכר
שהותרת בה תראה וכך את האיש על זכר
שהתרו אותו על זכר על דברי עדים חללים
ועוזיך זה האיש נשכב עמה בגימ זהו
כרטי לאחד שהיה המזויף ואחד היה שולט
האיש אשר שכב עמה לבדו בגימ ואשך
בסקלה והשני בחניך וזהו לבדו דקא מאשך
כי כאשר יקום איש ויקס קין להכל אחיו
ויחגרו וזהו כי כאשר יקום יקום בגימ וקין
יקום איש על רעהו עשן שהרג את הנפש
כי כאשר מצאה מצחו האומות את השור
באם פנתו שיהיה יסוף מצוה בשדה בידו
כח צדקה יקום שיהיה תורש צעקה הנערה
הטובה לה ישראל שנתחורשו למקום ואין
איש ענה לה ולפי כך ולנערה לא תעשה זכר
אשר יצא לביתו בגימם כי כלה יסוריה בעולם
כח אכל האומות טומ ומת האיש אשר שכב
עמה לבדו שם יתחייבו מיתת גיהנם כי
כלת את הבלבקים ומוחק לא מעשה כלה
משוע לה כח מלאך שהגלבים החריסם
והרעם לאבי חפירה ולא לית כוגמת
תחת עטרי ענה בגימ לבנותיה
שלחה כל מי בגימ שלחה לבנים בת

לשלחה וכת שלחה בלא למצ' פיר שלחה גנת
מצוה מוחק לשלחה חס אידה חוויה לך ארז
אשת אביו כגוף אנוסת אביו ומפותת אביו
איש את אשת אביו ולא יגלה בגימ לאנוסת
אביו ומפותת אביו כצוע דבא חוזר וכרות
שכבה אינו חוזר ממזל מוס זר לא יבא עו
מל' ע' עסקא עמוט ממש ולא נקמה בכלל לא
יבא לא יבא עמוט ומואבי בגימ בזכרים על
זכר על זכר על העצה וכת מה יעקל
מלך מואב מפתור ארם נהרים מפתור פותר
חלומות היה בלעם צן בעל בלעם ויהפך יב
מכה היפך את המטה בלי מיך לעולם מל
בלגה לעולם ולעולמי שלמים צפרי ונשמה
מכל דבר רע ונשמרת בגימ מן שפיות
דמיוס מכל דבר רע דבור רע זה לשון המ
דא כבולפה מכל דבר רע על יבא
עבירה קלה ויתר תהיה לך ויתר ברכ
האבות צבות אבות תרה לך והיה בשבתך
חוק בשתהיה בגלות וחפרתה בה רמלית
לכח תשכב ושבת מעשה תשובה וכסית
את צאתך תכפר על עונותיך עדות זכר
זה כבולפה לא תסגר עבד לא דנין לחוצה
לארץ א תסגר עבד או ישראל שנקראו שבוי
להקבה את סגרים בגלות ביד עונותהם ול
ביד השטף וזהו תסגר ל זה שטף ועדיין
נשארין תגיד כתיבה שומר תריגאין כח
כשטף להזיקן אתנן אנה אמלה ללה
זה בשכר ומחוד כלב אמלה האלק ללה
זה תחת כלבך גם שניהם ל ולא ל
תשיך

תשיך כסוך זה ה' לשונות רבית פי המלוה
 ברכת כאל עובר על ה' חומשיתורה ופסוק
 השני ה' לשונות כשך כנגד ה' חומשיתורה
 לנהי בעמנו דאחך על ובר' אכלו על שאילת
 שלום דרשי' רשנו יי' אהיך בגמי' הטאות
 וא' שמונת' מעמך זה לקט שכחה ופאה
 תשמר ועשית' אזהרה לבית דין שיעשך קרי
 בית ועשית' כי תבא ככעמ' בטעל הכר
 מדבר' כי תבא ככרס' רעך ואכלת ענבים
 כנפשך שבטך ואל' כליך בגמי' ופשעה לחתה
 נותך לבלום שלב על הבית רעך ואכלת
 בגמי' זה הוא פרוט להקדש' שבטך ואכל
 כליך לא תתך בגמי' ופשעה שאתה נותך
 לתוך כליה שלב על הבית' בשמחה מונה
 אותיתת המסוך אותיות פשוטות למאיות
 אז יהיה החשבון מלא' והטפות ככללות
 בגמי' שלא תהא קוצרה כמגל' כי יקח מוש
 משה בעלה והיה אותיות שלש' דמ' שהו
 שותף עקום כי ג' שותף יש פאים' וכעלה
 בג' דברים המשה נקבת ועימך שכך שט
 כסף ביאה' וסוף התבעת' פדה וכה
 על ידי' לו הג' יקח איש משה' הק' בכסף
 ובשדה' חן כשינו' על' נוי' אכלו נמה אחת
 יפה הימנה כל עקציה' מצא פה שרות וכו'
 בעור צומח עדות דבר שהיא יצאה בנזא
 הקולביות הנשמענת קול על ידי תשמש
 לה פטר' בגמי' לשמה' כריתות בגמי' שיתול
 שתולש ולא מחזר' לה פטר' כריתות בגמי'
 שיהא כריתות כיון לבניה' ויצאה מביתו

שהמשה יוצאה מפני החי' והיה
 הקריקע שלה' וכתב לה פטר' כריתות פטר'
 כרית' אשה רעה צרשת' לבעלה ירשנה
 ויתרפא מצרעתו' לא יוכל בעלה הואשן'
 לא יוכל שחסור לחזור לבמה אם גרשה'
 לאשה אחר אשר הטמאה גמי' והיא שוכה
 שטמאה' שנ' טמאה בשוטה' הטמאה לית
 כות' כלום הטמאה שהזכרה במקום אחר
 זו שוטה' כפעמי' כפרש' וכתב לה פטר' כריתות
 כנגד שני חר' כנות שנטחן ועלחו ישראל
 ועמדה החיש האחרון' החומות שהך
 שונמך את ישראל: לא יוכל בעלה הואשן'
 אבל הקנה נהג עם ישראל במדות חסידות
 שנ' הק' ישלח איש את אשתו וג' כי חסידות
 עושה עמנו במדות חסידות' כי יקח איש אשה
 חדשה' שהיא חדשה לו פטר' למחזיר גזשתו
 יקח איש אשה חדשה' לא יוכל בעלה הואשן'
 יעבד עבד' בגמי' זה פרוט להקדש' שבטך ואכל
 חשד' להק' להביא ימותו' אשה והיה
 שהיא חדשה ומתחרטה כשהחזרה וכתב
 כלבנה המתחרשת יחד' לא יוכל בעלה הואשן'
 נקי יהיה יהיה נקי' כדבר' חסידות' חסידות'
 עמה בנקי' וכלהיה ולא יוכל בעלה הואשן'
 דבר נקי יהיה' נקי יהיה רגז' פשוט'
 משה מוחלף לו ענותין' נקי' וכה' חסידות'
 יהוה רגז' חסידות' חסידות' חסידות'
 שנתן שמה' חסידות' חסידות' חסידות'
 בענין' וסוף את' חסידות' חסידות'
 בחסידות' חסידות' חסידות' חסידות'

והוא יושב אצל בניו שלח
בית יושב שלא יושבו בנפס השבת תשיב לומר
העבולט זה כמות לילה שמתנה לעבולט ביום דא
השב תשיב לו את העבולט דמז שנתק אהו ון שנו
לישבו למשכך שיבשר את בניו וכשיגלו יחזרו
לאהו העבולט שלו וזהו תשיב לו את העבולט תשיב
תשיב אהו ותשיב פנאו השמש כשתמו ד
ותחזור מלכות דוד שנגשלה בשמש שיש
שמש נגדי ושכב בשלמתו וישכסו וישכסו
בארץ ישראל לבטח וישבו לבטח ואביהן בארץ
בגיהן זהו ולא מאהר"ם ביומו תתק שכרו שכי
לילה גובה כל היום תתק שכרו ותתק שכר הן
בארץ ולא תבא עליו השמש דמז לא תשקט
עוד שמשו וכתב לך עזר שמשך לא
ימותו אבות על בנים לא ימותו אבות בעשותן
שלבנים ובעשותן אבותים אבות על בנים בגיה
לעולות בנים על בנים ובנים הרבה בנים כלום
אף שאר אבותים לא יעידו אבות על בנים
בגיהן תורה ערבים זה בזה לקיים התורה
לא ימותו כלום תעסקן שלא ימותו שכולכם
תקיימו התורה לא תטה משפט גריתו ולא
תחבל גינת שלא יחזור לגיתו ולגורו כיתור
כרם לשקצוהו גוים אצריך בשוך בגינתו
כרם להקדיש ושכחות עמך כשדג לא תשון
לקחתו בגיהן שני עמדים שכחה שגיה
אף שכחה אצריך בשוך ושכחות עמך כשדג
תהיה קבוע בגיהן כי תחבל זיתך כרם
להקדיש אחרך זה שכחה ופאה אחרך לג
בגיהן שכחה ופאה כימך לא תעול אחרך

והוא יושב אצל בניו שלח
בית יושב שלא יושבו בנפס השבת תשיב לומר
העבולט זה כמות לילה שמתנה לעבולט ביום דא
השב תשיב לו את העבולט דמז שנתק אהו ון שנו
לישבו למשכך שיבשר את בניו וכשיגלו יחזרו
לאהו העבולט שלו וזהו תשיב לו את העבולט תשיב
תשיב אהו ותשיב פנאו השמש כשתמו ד
ותחזור מלכות דוד שנגשלה בשמש שיש
שמש נגדי ושכב בשלמתו וישכסו וישכסו
בארץ ישראל לבטח וישבו לבטח ואביהן בארץ
בגיהן זהו ולא מאהר"ם ביומו תתק שכרו שכי
לילה גובה כל היום תתק שכרו ותתק שכר הן
בארץ ולא תבא עליו השמש דמז לא תשקט
עוד שמשו וכתב לך עזר שמשך לא
ימותו אבות על בנים לא ימותו אבות בעשותן
שלבנים ובעשותן אבותים אבות על בנים בגיה
לעולות בנים על בנים ובנים הרבה בנים כלום
אף שאר אבותים לא יעידו אבות על בנים
בגיהן תורה ערבים זה בזה לקיים התורה
לא ימותו כלום תעסקן שלא ימותו שכולכם
תקיימו התורה לא תטה משפט גריתו ולא
תחבל גינת שלא יחזור לגיתו ולגורו כיתור
כרם לשקצוהו גוים אצריך בשוך בגינתו
כרם להקדיש ושכחות עמך כשדג לא תשון
לקחתו בגיהן שני עמדים שכחה שגיה
אף שכחה אצריך בשוך ושכחות עמך כשדג
תהיה קבוע בגיהן כי תחבל זיתך כרם
להקדיש אחרך זה שכחה ופאה אחרך לג
בגיהן שכחה ופאה כימך לא תעול אחרך

והטות טענך תטפה כמו לך טהה ולא טוס לך
וחלפה הטהה לך לפני לכה ושמות בכל מיני
שמות ושמות שפחות בשערך ושפחותי
הן כלם כפי שבעם איך פחתך לעני בגור יחד
קב חטים קב שעורים וי יהודה חוג חטי קב
ואמרתי לפני כי בגי כל הלשונות לפני כי
להיך בערתי הקדש מפי הבית בגמלוהו יעשו
שכ וטע רבעי פוד לבי שקרויך קודש
טעני לפני ולגד בגי זה נטעשך שפחות
הקדש מפי הבית וגם טעניו ללוי ולתוס בגי
הם תרומה ותדומת מעשר וכספרי דורש
מריבו דוגם ולא שפחותי מלבר כן לגד לתוס
ולאמנו מעשר שני לקט שפחה ופיאה לא
אכלתי זאני אכלי כימי אכלות טעני ממך
לגד בגי זהוהו ארון ותכריכיך למת
השקפה פ גדולה השקפה כמו שקודש
לפני מוקד השקפה ממעון מהלך השקפה
שם ששם לוקח ולתוך עליו לנתך
לפני שפחותי ולהיתך עם קדש ליהוה
לפני שפחותי משה בעברכם את הירדן
לפני את הירדן בעבור זה יקבלו המתנות
לפני אכנס שלמות תבנה את מדבח יהוה
לפני שפחותי כי שפחותי ומתק עמנו
לפני שפחותי ומתק יהוה והענית עליו עלות
לפני שפחותי ששפחותי יקריב עלות
לפני שפחותי ששפחותי יקריב עלות
לפני שפחותי ששפחותי יקריב עלות
לפני שפחותי ששפחותי יקריב עלות
לפני שפחותי ששפחותי יקריב עלות

בגמי בותר יג כמה טהית לעם בותר יג מצות
ונהית ליתנות טהיא באת כש טעמא יונה
טהית וטעמא יהיו בותר יג כמה טהית לעם
בותר יג מצות שמעון ולוי יהוה ויששכר כלם
מתחילך בון כי הם טבלים לשמעון ראובן גד
ואשר וזבולך דן ונפתלי כאן מונה בני השפחות
לבד בכפונך וכפן ינו אותם בני האמהות אתם
על הקללה לבד חיבר אצלם ראובן גד ושהשכלם
את הגדול והקטן שב בני לאה חיבר אותם עבור
חיבת בני השפחות ונע לך שהוא לבדו בני
השפחות שהרי נמנה ראובן ומיד אחיו גד ולא
נאמר ודי פון כי אינו רוצה לעשותן לפני לראובן
ומחבר אשר לבד דכת גד ואשר שהיה אחיו
וקטן ממנו וכת וזבולך בון אעפ שהוא מבני
לאה טפל ומנוספו על גד כלום בני השפחות
עיקר ואחר זבולך הת דן ונפתלי אינן לפניך
על זבולך לכתב ודן כי בני השפחות עיקר
וכת ונפתלי כי היה קטן מדן אחיו וכל לין
ונוסף עליו הרי כתבנו הטעם קולרם שהקדם
שהוא רם ונשא קולו למעשים עמהם ארור
האיש אשר יעשה פגל טעני כת האיש בגימי
ישו שנעשה פגל מסכה יעשה קרי ביה יעשה
ידי חרש ושם ישו מסיג גבול רעהו גד חפלו
שלגר ארור שכב עם כל צהמה כל לרבות
עופות דא לרבות שוכב עם הנכריה שכב
עם כל צהמה שהוא שוכב עם אתומו יב
חרור כבד יב שכלים שלא יעברו על התו
וכפן הוא מוקד כנגדם יב צרון ללהצרות
האה והשיגך חט שפר המצות בהא שלגיא
לכא

לפיכך צריך לזכור כי צריך מצדנות בתוך
בזכות בכורים שהן ושמת בטעם והצדקות
ומז על גטע הכת במקום אחד את הברכה
בגית הברכות באמתך בגית בתורה כי י
בגית חמש מאות לו לעם לעולם לעולמי
עולמים כי שם יז נקרא שית שלתפלת הלוט
למשה מסיב הנותן יז לטובה והומך
חל לא בזה תלם הכל לעתיד לתת מעט
אריץ טל שלתחית המתים והליות גויס
רבים אתה תלוי אותם דברי תורה שתלמים
יהי למעלה דין מעוט גדולתי למעלה
מגדולתכם למעלה בזכות אברהם שדי
למעלה שנה למעלה זהו נגף עזר למטה
זהו בגינים תורתיה והיה אם לא
תשמע אלה יבוא עליו הקלות הלה
והייתך מלך ששדק ללות באות שטות
על הכל על הצדקים ועל הרשעים בעשן
והכרתי ממך צדיק ורשע דא והשיגן מל
שבעו חזה באו ממנו ובמליאתך דא למה
גילא את הרבה חס חני מעט את שמי כינון
לפיכך לזכור מה שזעמו חכמי בערה
בשחת זככה כת ביה אותך
במת ובקדחת וג' כנגד גליות
השמים אלה אותה הישע
שם השמים נגד לבוא עליך
וער יתן לנגף יש
למחוק שחידוקו וגדוקו והל
שם גל ונגד גל
והיה

גליות גל שמים וחוק
הרי ג' כשגעתך ובעורף וכתמתך
ואם תחשוב ובעורף בקראתו כיו
גם נדיבות לזכר יהיה אף שלה כמות
דניא אף עשוק וגזול כל הומים כול
זמך שורך טבוח לעיניך משיח
מיוסף שנ כבוד שגור הוא יחג
גזול מלבכך משיח כן זור נגלה ונכח
הרי כלא גזולי צונך נטבות לאיכף לו
שורך טבוח לעיניך בגית משיח כן
לעיניך בגיתך לא תוכל ממנו ל
חמנו חמנך גזול ימים רבים ולא
במהרה ועוד לא באותך זמנים שישדא
ליגל לא יהיה אז על הברכים ועל השט
על הגדולים ועל שכלים מהם שט
שטנים סף הברכים מכף רגלך ועד
מקטנם ועד גדולתם ועצות שם
ומז שידחוק אותם כבוד נגד להשת
לעם וזהו שסמך לן נדיית לפסוק
ולשניה ג' כנגד חגיגה מיטל ועציה
תאכלו התולעת או ארבעת השל
או מתלעת לביא לו יירש הנלכל לו
מצלעליך ושמתך בענין שם
בקרבך מעלה נותנתו סלה
גרים לישול שפסות ויו
זה עובדיה גר ירושע והוא
צדיק והוא יעלה לעולם
זה יחוצב שאף לו חלף
מלאה מלאה בגים

שחיהוה וצרכה רח השנה
ההה ונאוב לכל לא רצית לשמוח
וללכת ברגלים ובת ושמת לפני יי
הרצית לעשות בשמחה חיה גדולה
הראה וכפיש בכורים בת ה פעג ושמת
ישמחת בכל האוב לכך ה גדולה כלוג
הרציתם לשמוח בשמחה הסתונה
ה פרע עבדא ובערוס ובחסר כל ה
היה גוי גדוןק גכעמ גוי בכאך גכעמ
עלה טחורב וג כעמ נבוכד נצר לא נשתה
הגלה העג'ז מרתא בת בידנאם לא נשתה
הגיה מרתה והכלה ייאת מבתך מכוון
והליים מלכות כל הלי וכל מטה ליה
היואכף כלילה להאביד אתכם גכעמ
היה איש ביהודה כמנף להאביד ועבות
היה אחרים עלם שלנכוכו נצר ולא
היה הנה המלך שישעגוד עלגם לב רגז
היה וואבך נפש להשמיד להרוג
היה ככנס ג' לתוכנו ולתשדו ג' דא
היה משה משה ועזיה ופחדת ליה יונה
היה משה ליה ויס ופחדת משה לבכך
היה תפול א' כי היו יראים מה להשמיד להרוג
היה ופחדת משה ור נחף קנה ליה קנה
היה הנה לעבדים לעפחות לא להריגה
היה הנה לעפחות נכסרנו הורשנו
היה הנה לעפחות הנורה והצית
היה הנה להרעו בצרת לכס לב נשת
היה הנה ומשעם לעפחות ג' השוף
היה הנה השוף לא הנה

שלמותכם אכלו תכריכי מתים שלוף לא כלטא
שלמותכם שלמותכם כו אמרי בנמו בתרא
שלא בלו אתם לצנים היום
טלכם לפני יי ראה שכל
וההנה בכלל מחנה ישראל והוא הולך לפניהם
היום לצנים לצנים ואת גלגליו חסן גלגליו
לשון גלגלים וצפיעי בקר שרש פרה ראש ונעה
פרה בת פקרה טורה את שמו מתחתה
אשמה ולא יעלה בה כל עשב שנים נתקיים
בה גפרית ומלח כמעין בה כל עשב שבע
ויתשם יי מעל אדם ויתשם שנה היו משיצונו
ממצר עד שגלגל השבטים וישלכם הנה
השבטים כיום הזה אף עד ימות המשיח יהא
יום סתור וכמוס זהו הנשתרות ליה והשכנת
תשובה ושב יי קצנץ ישב עם השבטים יליון
עם גלות יהודה אם יהיה נדחך בקצה השמ
היה לונה בקצה הארץ מהו בקצה השמים רוח
בתחית המתים שיחזרו העמות מרוחת הנה
לגופים וזה משם יקצנץ השמים בגימטריא
והיטבך חט שטובתך צמנה לעוההמ
רב טובך אשר צפנת ליראין והרבה יאבדו
מזכותם ובשביבים למען חייך ללמך
והותירך ייכאך על הדאשך חסן
עולם הזה וזה מל שהוא פנה
אדמותך לטובה הטובה הזאת
כית שונל תשובות ככאך שונל
שופי שופ וטחה בק' ה' חלוקה
ה' ליה כלל את הנה רשעה
שם שלל אהיה ונשך

כמונף וישמענו חס יי' צדיק המשמש
 וים שישמיע לבך כת וישמענו ושמענו
 זעזעה כמו שקבלנו ממשה והוא חי נע שנה
 כלבך לעשתו כת לחזבה בלב וזה לעשתו
 כמו עשתונותיו יש כאן לא נבלאת ולא חן
 בנשים ולא מעבר לים היא וכנגד ארץ
 חיים ואת הטוב ואת המות ואת הדע וחית
 בית שיפרו וירכו לתחיית המתים ורבות
 רבות ששה ככר אחת כמו שרביית כנר
 זכך למה איכדין וכחית בחיים כח
 גולם הסו דא בחיים לחיים כשני עולמות
 יי' היא חייך כעו הזה וארץ ימך לעו הצא

זילך מעשה

יא תעבראת הדרך הזה מה
 חיל הזה בלומ בעו הזה אי אהיה עובראבל
 עו עברו לעתיד לבוא חזק ואמץ ככנגד
 עולמות ופאן ככנגד אתיאן ולא תערצו
 בלא ירכך לא יעזבך כמו שכתבנו בשני
 מעת לא ירכך ולא יעזבך לא תירא ולא
 נהרי לא ולא לא ולא צמא אלא כנגד קור
 גלות המתפללים ויתנה להכחיס בני
 ית' ה' חומשי תורה כמעד שנת השמא
 ית לא ממש שכתוב סכות לא כמעד יוס
 ה הראשון שלחג שאינו ממש יוס טוב דא
 גר כס על הקבה עד כס ששומרים שאלים
 ככנגד כל יי' ככנגד מל' ו' ממש
 זיא את התורה אתה רמז אתה משה
 לקרוא את התורה ולמשה לעתיד
 הנך שבעס אבתך וקס מסא לחית

המתים סף התורה וקס כס
 חסתר אסתיר שתי פתירות כס
 חסתר אסתיר בגימ' אף שלה למען כס
 תחיה בגימ' ציני משיח כי אביאנו את
 אביאנו שנים שלגלות ככל אביאנו להחיות
 והיה כי תמצוץ חס ציח בשתתוס כלתו
 וענתה השירה התורה תליץ בעוד רמז
 וילמד ה' חומשי תורה לקח חס כי לקח
 טוב נתתי לכם תורת אתעבו דא חס טוב
 לעו הצא ושמרתם ועס תם סס חיים ושמרתם
 שמונתם השם וכל כנויך מעד ארץ חס
 חכמאס בחוף אס כמעס והיה שס כן לעו
 מהו והיה שס לעולם הצא שס יחיה
 והיה שס שס והיה אותיות שלש
 ואדברה ואדבר ה' חומשי תורה השיה
 תשחתוך חס יודי ככנגד תשחתוך חס
 ער תמס רמז ער שיתמו וימות
 לעתיד לבוא תהיה התורה שלח

האזינו השמים

האזינו השמים וה' רמז
 ואזכרה ה' חומשים לאף ילך חס
 תזל כס לאמרתו לילי לשונות
 וגם נודעת כע כנים חסר תמים
 ור מצויק הדין אעפ שהחריב חס
 עמו מחריב לחריב תמים שס
 עלהם מצויק הדין חס
 על הריגה מצויק הדין עקש ופתול
 חס שפוסת תלום שלח חס
 נחו ופתלתל הוא שך חס

נכרתי לפני מתו חס כי כרס לפי
 מתו וחיסר מתו כי לא היה יכול למשה
 מרבות קדש ואותה האות אשרת
 את אש דת תלשא כמו תישא הארץ עשן
 ישא ופעשבי השדה דת למון תלמו
 וה' ישא מר ברדניך כנהגך ישאם
 נח' התורה נושאנו וסוכלתנו והסתנו
 ישא מר ברתיך מילתו שצוה אותם
 יצוה לנו משה מורשה קהלת יעקב
 כנגד עפריים בחומש ויהי העם נגן
 ויהי בישראל מלך ישראל זהו ישורון
 ישורון וישורון ישכנו לבטח בוד
 ישראל ישורון ויביא בשמים מתי ער
 שמע כמו חשודנו יעמח שורות שנות
 וישרת את הקנה לשון שורה יחד
 ויהי מתו ומספר רמז יצא נביא מאת
 כן בארי שמו והיה מספר בני ישראל
 שמע בני קול יהודה רמז את שמעון ונק
 שמע ירון רב לו המלכות למעלות
 ויהי יצא יצרון גזר שיהיו זרעו מלכים
 תהיה ברמז בניו משה ואת בנו לא ידע בנו
 כל לא כמו ממש לאביתו מישראל כדאכ
 ויהי יצא יצרון כי שמרו ומתת א המילה
 ויהי יצא יצרון כי שמרו ומתת א המילה

ופעל יצא לא הקרבות מוח אמת
 על הכהונה כמו עזיהו וקרח וכו' וצא
 מצוה והער עת זרחה במצחו ומשנא עמך
 מן מלך שלא יקום מן האומות לעתיד כעך
 לבנימין אמר התחיל בלומי רמז מלך הוא
 מבנימין והמלך מל מעלות ישכך לבטח עלי
 עלי הכהן שהיה בעברות בארץ בנימין יש
 לבטח עליו שתשרה שכנתו בתחומו ידיד
 ישכך ל מעלות וממגד תבנות שנה
 גרם ירחים הרי שמש וירח ורמז שיחוש
 היוצא מיוסף יעמוד שמש וירח שני יחד
 וירח עמד תבואות פירות וכו' וכו'
 ומדאש הררי קדם מדאש הן האבות
 אברהם שחולד למשה שנה וקרח ראש
 מלכות ישראל וקרח ראש
 וקרח וקרח י שורה קדמות וישמך
 בתי מדרשות עמים הדי יקראן שם
 הרים ילכו כלביא שם כלביא בגמ
 לישע הציא שיצא מגד תלפת מח
 קבורת משה מחקין רחוק זכר
 בשם שבאו הנשים מלך החומר מקום
 ים חרום ורשה שילה שחגרו
 וברך וטבל בשמן רגלו שה שמך
 שלוש רגלו רגלו רגלו במל
 רמז בבטח שלעו חסד

וְאֵשׁ יִתְּנָה מֵאֵשׁ זָרָה רָמַז
 יְהוָה הַרְשָׁע שְׂרֹוֹתָהּ לְהַשְׁבִּית
 יִם" מֵאֵשׁ מִשְׁנֵנָה אִישׁ עָר וְחוּי" כִּי יִנְבֹּן
 רִימוֹ רָמַז תּוֹתוֹ עָר הַעוֹרֵר הַכֵּת בְּמִקּוֹם אַחֵר
 לְכַךְ רָמַז עַל עָרִימוֹ" כִּי גוֹי אֶבֶד עֲצוֹת ה' מֵה'
 עַן גְּבוּה לְאִמָּה" וְאִיךְ כִּהֵם תְּבוּנָה ה' מִן כְּלוֹמ
 זֶה הַסֵּף" וְאִיבִינוֹ כְּלִילִים" וְגִדּוּלָה כְּלוֹמ דִּינִים
 וְדוּלִים וְחַתְּגָבְרִים עֲלִינוֹ" וְחַשְׁדָּמַת עֲמַרְהֵלֵל
 עֲמַרְהֵלֵל כְּפִלֹן פְּרוֹס וְעֲמַרְהֵלֵל עֲמַרְהֵלֵל עֲנִי
 עֲשֵׂה יֵשׁ מֵרְכוֹתֵינוּ אֲנִיבֵר כְּכַד יִשְׂרָאֵל וְחַמְדָּה
 יְהוָה הַזָּמַת וְיֵשׁ חוֹמֵי כְּכַד הָאוֹמוֹת לְמִקְסָה
 יִשְׂרָאֵל זֶהוּ עֲבִידֵי לֵישׁ שׁוֹר וְיִמְרוּ אֶת כְּבוֹד
 עֲשֵׂה שׁוֹר" חֲמַת תְּנִינִים יִינִס לוֹ גִּלְוֹת יִהְיֶה
 יְהוָה וְחַרְשׁ בְּמִדְרַשׁ תֵּטֵס לְמַלְכוּת הַיּוֹן
 וְהַיְהוּי שְׂמוֹנָה מְלִכּוֹת לְכַךְ ה' גְּדוּלָה
 הַת תְּנִינִים יִינִס שְׁשֵׁתוֹ יִשְׂרָאֵל כּוֹס הַתְּרֵעוֹת
 חֲרֹף הַבַּיִת וְיִכָּהֵנוּ לְמִכְךָ כְּבִלְחַמְתִּי שֵׁס
 אֶת גִּלְוִיִן בְּחַמְתִּי וְזֶהוּ חֲמַת תְּנִינִים" וְרָאשׁ
 יִבְזַר זֶה מִסְתַּרֵיב מִיָּד אֲשֶׁר שֶׁהִיא
 יִתְּנָה אֶת יִשְׂרָאֵל וְזֶהוּ וְרָאשׁ כְּתִינִים" לֵישׁ
 לְאֵשׁ אֲשֶׁר אֶכְאֵר אִךְ זֶר" חֲתוּסֵי אֲנִיבֵר
 לְהַצְרוֹת הַצְּאוֹת עַל יִשְׂרָאֵל טָאוֹת עַל
 יְהוָה זֶהוּ טָאוֹצְרוֹתֵי בָאוֹ בְּחַמְתִּי
 יְהוָה פְּרַע וְיִשְׁלֵם לְאוֹמוֹת הָעוֹלָם
 יְהוָה יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְזֶהוּ

כִּי יִתְּנָה עוֹלָמוֹת" אֵי לְפַעַם כְּכַד
 מִכָּל עַד יְחֹוֹחַ" אֵי חֲמִית וְאִחִיהֵלֵל
 חֲמִיךְ לְהַחֲזִית מִתִּים חֲדָשִׁים לְבַקְרִים ת
 חֲמוֹנֵתךְ" מֵחֲצֵתִי לְחִיךְ תִּי לְאִחֵרֵתִי
 הַאִיבִים" וְאֵי אֲרַפָּא לְמַעַן כְּכַד כְּכַד
 וְהַחֲמִישִׁי רָמַז כְּכַד כְּכַד מְלִכּוֹת גּוֹי
 רָמַז אֲרַפָּא וְאִיךְ מִדִּי אֵי" חִי אֲנִי לְפַעַם
 לְעַלְמֵי כֵת יְהוָה חֲפָרִים וְפִימִךְ כְּכַד חִי אֲנִי
 לְעַלְמֵי וְלַגְדָּלִים לְעֵתִיד לְכַוֵּא" דֵּא לְעַלְמֵי
 הַבָּא שְׂחָא נְעַלְמֵי מִכְּכַד חֲדָשׁ" אֲשִׁיבֵנְקָהֵל
 נְקָס בְּגִימֵי קִיךְ" מִדָּאשׁ פְּרַעוֹת אֲנִיבֵר כְּכַד
 פְּרַעוֹתֵי כְּלוֹמ כְּכַד עֲרֵף גְּדוּלָה כִּי לֵישׁ עֲבוּרֵי
 שְׁנֵהֲרָמוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וְכַךְ אֲרַמְתִּי עַן
 אֵד מִתָּוֹ עַל שְׂכַר מִתִּים יִכְפַר" הוּא וְחַמְתִּי
 כִּי הִיא חֲחַסֵר וְכִינֵעַ עֲצָמוֹ כְּכַד מִשְׁכַּח
 לְכַךְ דִּוֵּי" אֶת כָּל הַדְּבָרִים" גְּכַעֲנֵי כְּכַד
 כְּכַד תּוֹרָה נִבְיָאִים וְכְתוּבִים" כִּי לֵישׁ
 הוּא לְכַךְ מִצְוִיךְ רָמַז אֵם רִק הוּא מִכֵּס שׁוֹן
 יוֹדֵעַ לְדַרְשׁוֹ" וְהוּא מִצְוִיךְ כְּכַד אֲשֶׁר
 רִק מִכֵּס דְּכַד גְּדוּלָה הוּא וְמִצְוִיךְ שֶׁאִיךְ דְּוִדָּה
 כְּתוּרָה בְּחֵסֵם זֶה־כָּל עֲרִיךְ דְּרֵשָׁה מִי שֶׁהִיא
 יוֹדֵעַ לְדַרְשׁוֹ" עֲבָרִים אֶת הַיִּרְדָּה נֵאָר וְכַד
 רָמַז שֶׁהַיִּרְדָּה רָחֵב וְכַד נִחְסָה" וְכַד כְּכַד
 כְּכַד חֲסֵי רָמַז שְׂחָא מִת לֵא עֲנוּמִי וְכַד
 כְּכַד מִדְּכַד יְכַתֵּב

פרק שדן על אדם לאחר שבעים שנה נעשה נחש והני מלו ולא כדע במוזיאם
 דע כי יש אדם עזם שמדת אווה ממנו ונקרא לו ז' וכשמת אין העצם ההוא נפסד
 ואינו נימוח והוא קיים לעולם והוא המקבל התענוג הגדול אחר מיתת צדיק ועליו
 נאמר ועצמותיך יחליץ והוא המקבל העונש ברשעים שנ' ותהי עונותם על עצמותם
 ובזמן תחית המתים יוריד הקב"ה כל מלמעלה על העצם הזה וייעשה כמו עיסה
 מצוחצוח מאד ויהיה ניתך כחלב שנ' הלח כחלב תתיכיני ואחר יקפיא אותו הקב"ה
 כגביעה שנ' וכגביעה תקפיאני ואח"כ יעלה עליו גידים ובושר ויקרם עליו כמו שמצינו
 נמיתי יחדקא זהו שכת' עור ובושר תלבישיני ובעצמות וגידים תסוככיני וכת' היים
 וחסי עשית טמאי ופקדתך שד' סוד הכלה כנ' שמרה רוחי להשיבה אלהגוף הזה
 לתחיית המתים הריכי זה העצם נשאר לבנין האדם כדי שיהיה דבר קיים עלמה שתשר'
 בדכה וכשאין אדם זה כוריע במודים להודות על אמונת בוראו אותו העצם שהוא שונע
 האדם נעשית בדיה אחת מקולקלת שהיא נחש' שלטולס אין לו רטאה שנ' ונחש עט
 לחמו ואחר שבדיה זו נעשית מעצם זה אין הקב"ה הופכה לבדיה אחרת ולטולס לא
 יקום ולא יבכה ולא יהיה אדם עוד עם יושבו חלד' ומששת ימי בראשית והלחה אין
 הקב"ה עושה לא ישמיעו ומה שאמ' לאחר שבעים שנה ידוע כי הנחש וממשלתו נאח
 ע' שנה סוד ע' סנהדין שלמעלה והוא אורב שם למטה מהם בסוד אתה תשופנו עקב'
 ומי שאינו כוריע במודים שדרן לל' הקיום העצמי שבוטפל לאחור למקום הנחש נבד'
 כיתה וביטול הרגשה יגל שלה הרבוש בעצמו להודות לשו' ומה שלא אמ' מז' לא
 מדע באבות העלג מצוה לכרוע באבות תחילה וסוף מעוס זהתם לבחוק מביה
 כלפי חקר זהיים ביומו ואין מדקדק אבל במודים סוד העמוד השמאי מקום הדין שסידיין
 כחוט השערה לכל צדיק ליהרר בכריעה דולה נצל מהעונש הגדול הזה ולקיים בו ועצמותן
 יחליץ
היכול ראשון ממה למעלה שיום שלום שלום למעלה שלום למטה
 שלום בפי מליא ^{סוד היסוד והמלכות} שלמעלה ושלום בפי מליא שלמטה והיכול זה סודימניא
 ולמוד זה אומר יהיו לרצון אמרי פי סוד יוד' בדאש יווד בסוף להורות שהכל בייחוד שלם
 וקבעוהו אחר יחברכות הוחיל ואמרו דוד אחר יח' פרשיות כדאתאמ' בל' מאימתי ויש
 בו עשר תיבות ועשר יודין כנגד העשר ויש בו מב' אותיות כנגד שם בן מב' ופסוק
 ג' פסיעות ויש לנו בקה ענין נחמד שמעיהו דע כי בתפלותינו בכל יום אנו מוציאים
 השלשה יובלות בתחלה יאו מתעטפים בציצית ומניחים תפלין שהן מצוות מעשיות
 כנגד זה העולם השפל שהוא עולם המעשה אח"כ אנו קורין הזמירות ומברכים על שמע
 כנגד עולם הגלגלים שנ' עליו השמים מספרים כבוד א' אח"כ אנו מתפללים תפלה מעומ'

כל
 וכלה עשה
 קצת געום
 דמלה דין סוד
 דמקום כשהוא
 מה תולדות תפלה
 שאר דמתיא מעשה
 זמליה יתפלל
 גדל א' עקבת
 ויש יוד' צדיק
 שנ' ועמנו
 נחליץ

סוד חמשה

הוא כנגד
 וכמלכות

יוד' ברה שרן
 למחורות עליו
 ועד בסוף דמ'
 למחורות
 תחתיו

שאר שם כי אם שכל מחשבה נכלה וכוונה שלימה כנגד עולם המלאכים שטוב עליהם
 הסודות וההנהגות והוא הנקרא עולם השכל ובהיותנו מקודרים וחסרים על האומן הנזכר אנו
 מקודרים העולמות יחד ומראים היותנו מתעלבים בצור ות הקדושה וכלה התפלה
 מעומד כי כן טמא עליהם ערפים עומדים ממעל לו וכת ונתתי לך מהלכים בין העול
 האלה ואחר השלמת התפלה צריך לפקוע ג' פקיעות לשוב למקומינו ועודה לפי שנסו
 שיעור שני פתחים שהם פתחי עולם הידועים לחכמי ישראל לשחול צרכינו מהסיבה
 ראשונה כי אין אנו רשאים לשחול כי אם ממנו אלפי שמעמיט טובו על ידי הכלים הקדושים
 המתיוחדים באמצע יהודה הקדוש ולפני צריך המתפלל לזכור שיעור השני פתחים ההם
 פד מקום קדש קדושים להאציל שפע ובדכה מהמקור העליון כמו שביארנו למעלה
 בשמקיים התפלה צריך לפקוע כפי לצאת שיעור שני פתחים כדרך אשר בא בו בשתי פקיעות
 חזקת במקומו בשלישית ושוא לצאת מהיכל המלך ולפני פקיע בכריעה וכשאדם מכוין בתפלה
 בענינים יקרים אשר כתבנו ומיוחד במחשבתו עליונים ותחתונים קורא הקבה לפימליא
 שגמולה ואומר להם כתבו לחיש כל מאותם הנקראים חושבי שמו מיהם חושבי שמו הם
 המתשבים והמכוונים בסוד שמו לייחד המאורות העליונים עם התחתונים ייחוד שלם אבל מי
 שאינו מכוין בתפלתו ואינו חס על כבוד קונו לייחד שמו בדחוי כוח לו שלא נבדא והקבה
 אצל כתבו את החיש הזה על ידי גבר לא יזלח בימיו וזהו הנקרא גודל אבינו ואמן שמעיע
 שפע הברכות לבוא אל המאורות העליונים כדי שתהיה נשמתו ודבוקה בהם ועונשו שידחה
 ממחיצתו ששהקבה להיות חבר לחיש משחית אותו הנקרא איש תהפוכות איש יודע
 צד איש שוה איש לצון שהביא קללה לעולם וגרם הדתלקות הברכה והשפע מהכנה
 הכלולה והפשים לבו למה שכתבנו נעשה חבר למשרתי עליון המשבחים ומקמרים
 תמיד לפני הקבה ונקראים חבירים שז חברים מקשיבים יאלה החבירים עומדים תמיד
 עם האדם בחבורה אחת לקדש שמו ששהקבה ולהגן עליו מאותו איש משחית הנקרא
 חבר רע ומעתה עמוז והתבונן כמה יצטרך האדם להזהר בתפלה שלא לפגום
 אותה ולא ימנע שפע הברכות הבאות מהמקור העליון דרך קו האמצעי סוד
 אבין אל הגן לייאמו ולא יתחבר באיש משחית והנה התפלה ההבזכה היא העולה
 למסעות להתעטר בראשו של צדיק המסע הראשון הוא ידועלים
 ולפני בני הגלות מתפללים דרך שם כדי שתעלה התפלה למקומה בלו מועט
 כמו שהודיענו למעלה המסע השני הוא בית המקדש הוא שאמר
 שלמה ושבנו איד בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אותם התפלל
 יך דרך ארצם אשר נתת לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לטעמיך

סוד המלות
 זו התבונה
 יחסה והמלות
 והמלות
 על גביה סוד
 תדיר סוד
 הים שלמעלה
 בעת
 הקדושים שז
 את אבינו הקדוש
 והחכמים

הדברים העליונים בשלמות אבל משאנו מברכין בכל יום הנה הוא מעריך ^{השם}
התחוננים וכנגדו בעליונות ומקלקל צורתו ומקצץ נטיות עצמו ^{לכבוד} וכבר ידעת ^{השם} ^{לכבוד} ^{השם}
יקדן לפי שהיו מתים מאה נפשות בכל יום ^{לכבוד} כי בהסתלק ^{לכבוד} הברייה העליונה ^{לכבוד} ^{השם} ^{לכבוד} ^{השם}
ומתעורר מדרגה המורה עד שהביץ ברוח הקדוש ותיקן להם יוד מאה ברכות שנאמר ^{לכבוד} ^{השם}
הוקם על פי מען על מאה ולו היה נאה לכתנם כי אין לנו חיים לא מאדם הראשון והמשכיל ^{לכבוד} ^{השם}
יבית ^{לכבוד} וידע חיל ^{לכבוד} להי הנשמה והוא שבה והודאה למקום ביה שמחזיר לנשמה ^{לכבוד} ^{השם}
כי בלינה ^{לכבוד} הנשמה עולה ליה ^{לכבוד} וחשבון מכל מה שעושה ביום ואם נמצא ^{לכבוד} ^{השם}
מחויבת ^{לכבוד} מן הדין שלא לחזור ^{לכבוד} עם כל זה הקב"ה מחזיר הפקדון אשר הפקד אתו ^{לכבוד} ^{השם}
ואין מדה/ כמדה בשד ודס שמחזיר הפקדון ^{לכבוד} אבל הקב"ה מחזיר נשמתו ^{לכבוד} ^{השם}
לן שהפקיד אהו חדשה ונותה ההד חדשים ^{לכבוד} לבקרים רבה אמנותך ^{לכבוד} וראיה לחכמה ואמת ^{לכבוד} ^{השם}
בזה ענין גדול והוא אמרם שהנשמה ^{לכבוד} נבנה היותא מעדן להנח לה מעצבה וזהו ^{לכבוד} ^{השם}
קידושה ומרגועה וזה עדות גדולה על תחיה המתים ולזה אנו אומ' ואהי עתיד לטלה ממע ^{לכבוד} ^{השם}
להמוז כי כמו שנוטלה עכשו בכל לילה ומחזירה כן עתיד לטלה כשיגיע זמנו לטלה ^{לכבוד} ^{השם}
מע העולם ולהחזרה ביום אשר הוא עושה ^{לכבוד} וחתימת הברכה תוכיח ^{לכבוד} ופבי איתיה במח ^{לכבוד} ^{השם}
איך יק' נפשי מעא זה שביד אפקוד רוחי כשאדם יטן מסקיה רוחו ביד הקב"ה טמח עבר ^{לכבוד} ^{השם}
שחרית ולמא נמצאה הוי יצא חמת' אמ' ל' אכסנדר' בנהג שבעולם אדם מפקיד את כל ^{לכבוד} ^{השם}
חבירו כליו חדשים ומחזיר לן לישנים אבל הקב"ה אינו פ' אדם יגע במלאכתו כל היום ^{לכבוד} ^{השם}
ולערב נפשו יגיעה ושחוקה והוא ישן ומשלים נלשו ביד הקב"ה ובשחרית היא חוזרת לגונו ^{לכבוד} ^{השם}
חדשה ונוחה שז' חדשים לבקרים רבה אמנותך ^{לכבוד} ה' סימון בשם ל' שמעון אומ' ממנה ^{לכבוד} ^{השם}
סאה מחדש אותנו בכל בקר ובקר יודעים אנו ערבה אמנותך ^{לכבוד} ותחיה המתים ^{לכבוד} ^{השם}
בא' למה הנותן לשכוי בינה הוזהתו רגבול ונקרא בן בלשון המקרא והוא עונה ת' למצפה ^{לכבוד} ^{השם}
קבוט' ונקרא בלשן ד'ל גבר כדאמר' אינא עי קרא גברא יוכר כתבנו למעלה כי החזקנות ^{לכבוד} ^{השם}
מנצבת בחצי הלילה ודפקת בכנפי התורג' וקורא ודע כי הרוח ההוא מקיט מצדן ^{לכבוד} ^{השם}
השמש לפני הגבורה הנקרא גבריא ונותן זקנות ואחריה קריחה הזאת מכדי כל מעשה בעהלים ^{לכבוד} ^{השם}
לפי שקסת הסופר במתנין ומתב ביום כל מעשה העולם הזה ומכדי בלינה ומתעוררות הרוח ^{לכבוד} ^{השם}
ההוא בא לעולם השפל עד כנפי התורג' הנקרא גבר' על שם הגבר העליון שבאליו החחמנו ^{לכבוד} ^{השם}
ובשעה שהגבר העליון קורא למעלה כל תורג' עולם קורן ולפי שברוח ההוא ניתנה בו ^{לכבוד} ^{השם}
בינה להבין בין יום ובל לילה ולזה אנו מברכין ברכה זו והגן שסבת הברכה על שיש בו רוח ^{לכבוד} ^{השם}
אזותו כו לא מלבו ובקרתיו שאר ברכות שמעמה שכתב בעל אור דרוע ל' פוקח עורים ^{לכבוד} ^{השם}
המז' לנגשות ה' דתות לעולם התמורות והם יושבים שם בחשך ואמלה בעורים וכאן שמגיע ^{לכבוד} ^{השם}
זמן עליות ויוצא מחיילה לחורה ופוקח עיניהם ומסתכל באור העליון שהוא השמש ומא' ^{לכבוד} ^{השם}
יש צבאות אלו הוא פוקח עיני העורים וזורה עליהם מווד קעליון ההד וזרחה לכם יחאי שמי ^{לכבוד} ^{השם}
והסוד בדה לאמר לחסורים צאו קוקף כפופים פיה' אותם שהיו כפופים ביד שר' ^{לכבוד} ^{השם}
התמורות ויצאו מביניהם ההד סומך לכל הנפלים וזו לכל הכפופים ועוד יש בודות כנסת ^{לכבוד} ^{השם}
ישרא' שהיא כמורה עם בניה בין האומות ועתיד הקב"ה לזקוף אותה ואת צביה בענין שכל ^{לכבוד} ^{השם}

לכבוד
השם
לכבוד

154

על ית לך ממזרים וכת בימי עתך מארץ מצרים אראנו נבלאות מלבניש טרומם
לא אהיה הצדקים למקום הנחש הטרומם מבל לבוש כי כל וצדיק וצדיק יש לו מלבוש צמח יתגש
בעולם הזה אבל הרשעים חיון להם מלבוש ואין כפות ההר ואין כפות לאבדן אהם מקדוה מים
ובש יעלו מעטיו לעלוו אדי הקבה מלבניש בבדים אחרים ההר ומטט את בגדיו ולבש בגדיו
אחרים ועלזה אנו מברכין לשמו הגדול שהוא מטה כלפי חקד ומרחם על בדעתו ההר חנו ורחום
יג' באי מגביה שכלים פירוש כנסת ישעיהו שהיא שפלה בין עסטמא ועמצי הצלה
לאגביה אותה האף אקים את סופת צווי הנופלת באי מתר אקוליס אותם שאין אקוליס
בעולם התמודות וצאן משם כמו האקוליס שיצאן מנבחר האקוליס דוקע הארץ על המים
פירוש ארץ חחיים והמים הם מים התחתונים ושהגוי עץ לאכיל שיש לו עקום עתה תיקון
אוקר ועלז בגבורה ישרא קבא שהוא טאר בגבורה להבחם עם הבאים אל בית מקדשו
הרף כי יג' אהרן אש חוכלה הוא אהרן טוטר ישרא בתמלה שאמו מעטרת חותו בכמה
עטרת ההר צאניה וראניה שפא עשאני גוי ושלך להקתכל בקוד נעלם בגרבה לו כי
הנביות שהצדקנו למעלה מן הרץ צדיק לבוכן בכל יום אבל ברכה לו היה לו לנדרכה
לעם אהרן מיום שנבחר וכן שלח עשאני עבד וכן שלח עשהני אשה אבל הקדר בזה
הי בעלית הנשמה בלילה לעולם העליון אם צדיק הוא כמה משרתי עליון אוחדת בה
ואושיב אותה במקום הראוי לה ואם היא רשעה כמה מלאכי חבלה יוצאין לקראתה
ויזמין אין שלום אמר אהי לדשעים ומכעסן אותה במקום הגוי הטמא והמזוהם או
הטמא שנידח לתמורות או לאשה אבל כשיקום האדם ממטתו אם הוא יודע בעצמו
מהוא צדיק יברך שלח עשאני גוי פירוש שלח הושיב אותי במקום הגוי כי מושקוה
ישב ברשות הגוי כאלו הוא עליון וצדיק גול התורה בשבול שצדיק לקרא ברכת כהנים
והסודר על צדק החכמה האמונית הברכה הזאת היתה נודי לפתוח המקור העליון להמשך
שפא וברכה מרום המעלות עד סופן ולצר היו רמזים נושאין כפיהם למעלה מראשיהם הוץ
מכה גדול שאין מגביה ידו למעלה מן הצנח כדאי מדק לו נאמר וזה במקדש אבל
דמיה כנגד כתבותיהן בלבד כדי להמשך בקרועות עולם ורע כי הכהן היה מגביה
עשר מצבעותיו להמשך מעשרה מאמרות ויד ימין היה מגביה יתר מיד שמאל עשר
את ידיו ידו כת לרנוק כי היה מיוחד שני ידים סוד ה' אצבעות מימין וחמשה משמאל
יש יד ימין גוברת על יד שמאל למעלה וזהו רום ידיה ונשח' לצלבר שביעה שאין
ובמדרשו שלר נחונא בן הקנה למי נושחן כמים לרום השמים של רום ידיהו נשא
וכתב' שביעה שאין לחבר האצבעות אה שיהיה אור בין כל אחת ואחת כדי שיתברכן
הכחורות כל אחד לבדו בלא ערבוביא וזה סוד האוירין שהיו טשין בשעת נשח' כל
בה תברכו אל הקנה לנהנים המשיבו הברכה מחס המעלות למדת כה
בשפא שיתברכו ישל' בברכותיה וזהו את בני ישראל ורע כי מב' פיסוקים אה
יוצא שם אחד שלכב אותה שבו היה הכהן מוריד יג' מדות של רחמים מהמאור
העליון מקור ההויה ותשעה הנכללים במאורות הנה בשעות כמחשבה ובהתחד
המאורות הנזכרים האה אלה גיה היתה הברכה מתפשטת למעלה ולמטה והנה
הפסוקים מתחילין ביוד לדמוז לכן התקוצצות האור אל עשרה הנתפעים בהר הור

הם חכמה
ומה
הנבואה
מין
ענין

הפסוקים מתחילין ביוד לדמוז לכן התקוצצות האור אל עשרה הנתפעים בהר הור
הפסוקים מתחילין ביוד לדמוז לכן התקוצצות האור אל עשרה הנתפעים בהר הור

העכ

כרית

ביצד כל הכורע כורע בברוך ידע כי ברוך כולל כל העשרה מעלות הבן רמז להא ראשונה ולהא אחרונה והריש לעד

סוד המעלה סוד הכתב סוד המעלה

שבעים והיו לזיון שבעים הד' לקצו שליו והנה נרמזו כל המאורות הנכללים בשם בן חרבע במלת ברוך דעת המאור הקדוש ע"ה ומדיע לנו כי הם פעולים מעלתך וזה סוד ברוך אתה ייזי וכבר רמזנו זה וחנו כורעים לפני מי שבירדו מקור הברכות שהיא העולה הראשונה שמאור מאירים כל עשר מעלותי והוא המסקה נטיעותיו ומברכס ומצמחם וכלהזקף חקף בשם למוז שהח למעלה מהמעלות הנכללות בשם בן ר אתיות והיא גבוה על כולם ואין למעלה ממנו בן רחיתי במר שלדעבילה ועוד שם כל העורע כורע בברוך כורע לגבי הכלה

מכנה הכתב

הוא יקור בעצרת שכתוב בו והמלך שלמה ברוך וכלהזקף חקף בשם זקף השם למעלה ליחיה עס חוה וצריך לכדוע ער שיתקקו כל חליות שבשרה ועד שידאה איקר כנגד לבן וראה והבן מקמק החליות הוא התעוררות המעשה הלח תראה שהאיקר שהיא כפפת יעדא באה כנגד הלב לקבל טפע ובדכה ויש לכדוע כחלק לחהר השלם בעיהם ולקחף כנחת כנחש מעט מעט להתחחד השפעת הברכה ואמ' כנחש לומר לך שכל מי שלא יכדע עדה הדרך הנה האיקר שיש לניק מזוחות הנחש ונותנת ומשלמת מדה כנגד מדה ושדרתו היא חיותו ייעשה נחש אחר שבעים שנה ל' אחר דין כנפת ישל בדין עסנהדין שלא יהיה נתחית המתים ולכן נקראות מדות שמועלות מדה כנגד מדה יעב' ואחד שקידתו קסד הדברים זיי חורן נחמה למעלה וזיך יתנהג המתגבל בהן נקדר קישורן ויחורן ממעלה למטה ומה צריך לכפן בהם וקודם החל לעשות אשמיעך דברי חכמינו הקדושים משדתי מליין

תא דדי מאן דקאם בצלותא בעי לכונא רגלוי וחוקמוה" ובעי לחפייה רישיה במח דיתב קמי מלכא ובעי למכסא עיניו בגין דלא אסתבל בשכינתא ובספרא דרב המנועא שטא אמר מאן דפקח עיניו בשעתא דצלותא או לא מאיך עיניו באדעא אקדים עליה מלאך האות וכד תיכוק משמתיה לא אסתבל בניהירו דשכינתא ולא ימעיב בגשיקה מאן דמשלזל בשכינתא מתזלזלא איהו בההיא שעתא דאצטריך הה"ו כי מכניי חכב ובזוי יקלו" האיי מאן דאסתבל בשכינתא בשעתא דאיהו מצלי והיך יכול לאסתבלא בשכינתא לא לנדע דודאי שכינתא קיימא קמיה הה"ו וקב חזקיהו ציואל הקיד דתנן סדיא שכינתא בגיני כך לא בעיא למהו חוצץ בינו לבין הקיד והוקמוה"

כמה חזקיהו ציואל הקיד

ובפרק תפלת השחר תגורגנן כשחלה ד' אי עזר הגדול נבנהו תלמידיו לבקרו אל מצינו למדינו אורחות חיים ונכה בהם לחיי העה"ל הזהירו בכבוד הציריבם ומנעו מנישם מן הדבין והושעבם בין בדי תח' וכשאתם מתפללין דעו לפני מי אתם עומדין וגשביל כך תשבו לחיי העה"ל ומעתה שמע מה שקיבלו אבירי ישראל בכונת התפלה ובקתדיה

להצטרף לחזור תענוניה ומיראת האדיות לא אבא דבריהם בלשונם בדודי כל פניה
האמורה כלפי מעלה לשון רבוי ומעך חכמה מענינים ותוקמת רוח הקדש ובהיות המלך שלמה
מתוחד בעליונים ותחתונים כפי מה שביארנו בקודי ק"י אהים שם שלם נקלח בדוד וכבר בא
רנו ענין זה תפלת הביאור אתה יעכי בהיות ק"ו אמרתי כולל אותיות התורה העליונים
נקרא את השמים ומשם פונים ודרך ישירה אל הגן ולכך נקראת את הארץ קוד ארץ החיים
כלולה מן השמים והיא קוד הא אחרונה שבשם ובהיותה כוללת חותמות התורה נקראת
אתה וזה ויהי כי הצדקה חצילות החזר מדאשיות המחשבה עד סופה ועדיך כלום בזה
תפלת הכוונה יגן אהינו דוק בשם קוד עליו הכבוד להתקשר במדך העליון באמצעות
הצדיק בקוד וזכה המעלה באה אל המלך ואז את כל אשר תאמר ינתן לה כמה שפע
ובדקה להשפיע על התחתונים ממה שצדקה מאביה ואמ וצריך לכלול אותה עם אבות
העולם לכך מצדיק אותה עם כל אחד מהם בקוד אהי אברהם א' יצחק ו' יעקב וקהו
מלכות הנכרת בפתיחת ברכה זו ואח' נכתרים ונכללים בזה בקוד האה גדול הגבור
והנורא וזחר שהמרכבה שלמה אל עליון קויתח את אצלנו הטוב וגומל חקדים טובים
קונה הכל וזכר חקדי אבות לבח למורי ק"י ומביא בוא התריה באהבה כולם פועלים
בזרין הנקראת אהבה זוטא באי מגן אברהם וכורע לכלול הכל בקוד ימין עליון
ובדקה זוכגדר השד לאברהם לסכ פותחין וחותמין בו דאמר ריש לקיש ואעשר לגוי גדול
זה שאומרין אפי אברהם יכול יהיה חותמין בכל תל והיה ברכה כך חותמין ולא בהם
לפי שברכה זו כוללת כל המעלות אצל אס לא ביון לבו לאבות לחיטא חסדי אשכנז חומ
העולם ראשונות יש מאה ושש תיבות ומדברי רשב"י עה נראה שאינו לא מאה
וחמש דמר מנה בברכת מאה אחר וחמש תיבות אמר מנה מנה נראה
דמר מנה משיב הרוח ומוריד הגשם אמר מנה מוריד הגשם וייראה לי כימה
שמנה דשלי עלי מוריד הטל לפי שאכלו בימות הגשמים אס אמר מוריד הטל אין
מחזירין אותו לפי שהוא סימן ברכה וטל לא מעצרי ועוד דטל בגימטריא יהוה
אחד והנה בברכת מגן יש מאה תיבות לכך פותחת בכו חותמת במים ואמ' לעיני
שהם כנגד שם שלמ' ובברכה זו וכן בשאר ברכות עדיך לבוין יתחוד יקשוד היבר
עליון בהיכל תחתון כמו שכתבנו ביכמון שעדיך לכלול או באו ממטה למעלה כך צריך
לכלול אותן ממעלה למטה אתה גבור כנגד פחד יצחק וכאן שאת בשמים
וחמש יורדין בגבורה ולכך גבורת בשמים תנינג ואז הכוונה לומר שהמים יורדין
בגבורה שכבר אצל שהמים יוצאים מאבנים מכלמות המשוקעות בתהום אבל הכוונה
לפי שהמים באים דרך שם ומתקף הדין נקפאים ונעשים קרח ואינו יורדין אשגורדין לחמו
שלחנה ומערר יסונו וזוכק בקדח רחוק ונעשה מס ונגרדים ויורדים לעולם וטעם

לפי שברכה זו כוללת כל המעלות אצל אס לא ביון לבו לאבות לחיטא חסדי אשכנז חומ
העולם ראשונות יש מאה ושש תיבות ומדברי רשב"י עה נראה שאינו לא מאה
וחמש דמר מנה בברכת מאה אחר וחמש תיבות אמר מנה מנה נראה
דמר מנה משיב הרוח ומוריד הגשם אמר מנה מוריד הגשם וייראה לי כימה
שמנה דשלי עלי מוריד הטל לפי שאכלו בימות הגשמים אס אמר מוריד הטל אין
מחזירין אותו לפי שהוא סימן ברכה וטל לא מעצרי ועוד דטל בגימטריא יהוה
אחד והנה בברכת מגן יש מאה תיבות לכך פותחת בכו חותמת במים ואמ' לעיני
שהם כנגד שם שלמ' ובברכה זו וכן בשאר ברכות עדיך לבוין יתחוד יקשוד היבר
עליון בהיכל תחתון כמו שכתבנו ביכמון שעדיך לכלול או באו ממטה למעלה כך צריך
לכלול אותן ממעלה למטה אתה גבור כנגד פחד יצחק וכאן שאת בשמים
וחמש יורדין בגבורה ולכך גבורת בשמים תנינג ואז הכוונה לומר שהמים יורדין
בגבורה שכבר אצל שהמים יוצאים מאבנים מכלמות המשוקעות בתהום אבל הכוונה
לפי שהמים באים דרך שם ומתקף הדין נקפאים ונעשים קרח ואינו יורדין אשגורדין לחמו
שלחנה ומערר יסונו וזוכק בקדח רחוק ונעשה מס ונגרדים ויורדים לעולם וטעם

ושש

שכונכ חסד כתבתי להודתם להודתם שלמי יתנו
והמצוה הנזכרת בעפ כדא ול חדר חורתי קורתי ^{עליו}
המטוול בענביו שמד העליו שוכ בתוכו ומט

יוצא תורה שבעלפה לני שעווצרות על המרכבות התחתונות למטה שנבהים ומט
יכרד ולמי שאינם מכלל הייחוד ואינם הרכל לזה נקראים עלפי ולקור זה ^{קראים}
תן שבכתבי ותן שבעלפה והם קור שערורים שנ עפרים תאומי עבייה וכו' ^{בחדרתי}
חצית ובפקוקת איהרש הזה יוטני תמוע לי נא אומי תאומתי לה אע גדול ממנה ולא ה
גיולה ממני ולכי שתו נהדרת ועלמת הוצדה תו שבעל פה לבאר סודותיה ולה וציא לאור
תעלומות בדומה עלונה ישעל דיהבלה נגלים וכדעוס המאורות העלונים והיא המצאה
כיוונתם לפועל ולזה רחם חכם הדזים באמרו כודע כשעיים בעלי חמי מעל ^{שערי}
צדק כודע הנגים העליון בעור עכמד רטו שלג טוועתק הקנה אור רחמתי מלמד טוי
אורה שליש ועדס והא כח כו נר מצוה ותן אורי ואמי עי מצוה ומצוה זו תו שבעלפה
אור דוונן שבכתב לא מתקין שבה מתקיים האור קדושה אורי ויש להו לצדו יטע
בזמן שלבית אעפ שיוס הוא ואור גדול בעואן ארס רוחה בעוף חוקו החדר לא אס
פן הכנה בונה כך תו שבעל אעפ שהיו נד עיבה היא לתו שבכתב לפרק
קו שיתנה לבאר סודותיה וכשיש עוקקין בשתי תורות או לשון דוגמתה למעלה
איש נכונות ונכונות בן שוקר והיה המושג אחר והז קבדה עודה עליהם מלמעלה ישעל
בכל נזה סוד אמרם על צדק לא קשרים מאי בגאים אמרי יחזק איתלמחיה ^{שערי}
בביתו שלעו בלימים והוא חבור יורה עלמעלה להקבה יכל יעה ארס טווע
ללה שיה קיים בלהעלמותו ובחודשו שלג טוועתק הקנה ומה היה מחבר תו שלמעלה לה
בביתו שלא היה שובק ללה ויוחס והיה מחבר ומה היה מחבר תו שלמעלה לה
וכל יעה ארס לומתי תורה לשמה התו שלמעלה מתוכה להקבה והינו יחזק
לעו ילמוד ארס תו אכי שלם לשמה התו שמתקן שלם לשמה כאלעמה יעה
כשיש עוקקין בעו לשמה אומס לעעלה אשורדק לפע היודי ואומרת ישקו ^{שערי}
אנטיקותיהו ודרך הדיווכים לנגן זה אנה בפיהם שיוק אחר טיה לרוב
אהבתם ודוגמה זו בשע הדורים הנזכרים בשני השנים המיוחדים ^{בשנים}
כלא תאמי הכלה יתי יתקן היודי חנש יהווי וכא דרך בכתב קורס יתשיק

הוא חבור יורה עלמעלה להקבה ומה היה מחבר תו שלמעלה לה
בביתו שלעו בלימים והוא חבור יורה עלמעלה להקבה ומה היה מחבר תו שלמעלה לה
בביתו שלא היה שובק ללה ויוחס והיה מחבר ומה היה מחבר תו שלמעלה לה

נאחזים בהם ונתגלתה המדרגה השביעית בלה כלנה חק ^{שערי}
עבייה בעקדט ולתקד בגולת לא יעברו חשבול אונס יוס הש יעורר מודיעות התול
הדעה לארבע אבל במקדש רשות הכלה ביום הישבת ישני כבשבע שנה כיהי
שולבית והמטה מלאכה מפליע הכור ושעית אורה חזקה שות והרי הוא פשהר מקצעים בגטיות
השבת חוזק להר חרוב שהוא לק הז שכולו שבת לתי כעו שאמרו דלו במקכת ראש הש

ואחר שהאיש בפיתע אומי כי טובים דוריק
 מיין בלומי כמה מתקנים וטובין דוריק עכמי
 כשיש עוסקין בתו הנמשלת ליון כובדה
 בינו כמזמון יש מוסיקין חכה בן הקצה ונפתיש כסעסקין בתו לשמה ודע כי
 כשהשלוס עוסק בתו דומה למלחק ולי עכמי כיון בעיון נדמה להם כי שיכל כל עוסקין להם
 והנה זה מיעין העו' הפא שהעריקים יושבים ועטדותיהם בדאשיות ונהני מזון
 השליטה והוא ההשגחה כדברים אשר נמלאו מהם כלעוד היות במסגך
 נפסס' והנה דוגמת העו' ההוא אין לו עסק בגוף כלל כו' הוא עו' הנשמות לזה
 עריך להשלים נשמתו ביום זה והשמות הוא העסק בתו לשמה והרצון כאמרוס
 הרע והו' כבד' ינוסף על זה כי הדוח הרד עמנו ביום ישתלם מכל עו' והזוכה
 לאור יזכה לחור החיים ועלן סאמי ויאמר לו עברי אתה יש אשפך אתמארי

יש תפלת מנחה

קדד

אומי אשרו וצא לעוין
 זה מפע שמן המעשה

ולמלה מתעוררת מרת הדין ופקדושה זו מעוררים הדחוי וצונפת שחיות
 יין ליון למה כי מרת חתו שלמה ובימות החולאומין אותה שחיות
 המע שפאל ימי הדעה שולשים ואמר אחד הכוב המקויע אין לקיוס שאן
 קלען מלדובה משלחצורו כד אמר רבן שמעון ק' גמליא בעיס ל יהוסעבי
 בעלות העבודה היה קיוס העו' ובעלות העבודה היה העו' מתפרך כי העבודה
 את מעמדיה העו' ועבד נעטרך לומי קדמי זה לבסס העו' קצת כד אמר
 בטברוקוסה ומאוקמו עלמה אקדרא דקדושא ואיהו שמה דאגדתא

ואחכ אומי ואע תפלתך לך ולי עת רעון פסוק זה אין אומרין אותו
 צמחה עלחול כומז בת הדין שולטת ואנו עת רצון אבל בשבת
 עם היות שחיות הדין שולטת והוא עת רצון כי אזהרופיע (אוד דחומים
 על הכל אהתהמי שככה וההפל העויה כי שלם כלל ופס כה מורה על
 היותו ולטיה דהתקט לצמחו באותה שעה ואע תפלתו ואע סוד הכלה
 פוס יש תפלתו סוד כלה למשה עת רצון התחברות הכלה הנקראת
 טלם בדין העלן התקלה בשעה היותו ומצואן ספרתו ושע כעמים
 הדין בתו בעטו בשחיות קורין המדעה כונה לכו שחקר אכל היום
 כי הוא השלימות ובערב קורין עש פקואו יתר אכל לוכלה פרשה כלה

טובתיו ממלחה בערב לרמוז להעט הגדול הזהומס הנקראת לעו' בשמות
 בחברתו עכמי מלאכתו בשעת ימיו המעשה לשבות ביום השביעי
 ומעלתו האלטיה הכלל אום הקדוש לע שמיים פאנטיסטיסטי
 ומלך

אוס
 שומע
 ספיקו
 אומי
 וצא
 לעוין
 זה
 מפע
 שמן
 המעשה
 ויאמר
 לו
 עברי
 אתה
 יש
 אשפך
 אתמארי
 ויאמר
 לו
 עברי
 אתה
 יש
 אשפך
 אתמארי

שחין שלמות הכרעה לא בימיך והיו שולט לא עי שעתה
מדת הדין ולזה הטעם קורין בתך במעשה כרו לכלול השמאל בית
חיי ענינה שזמיוטח אשרת לחמו ומחזיקין קפד תו ומתפללין ד' 767

אתה אחר

ושמך אחרי וזה תכלוס התפלות
מגיחדיך כל המאחורת בסוד תפלות כי תפלו
ערכיות לכלה הפלנה שהמתקדשת לחתך ותפלות שחודית ישמחה
סוד החתך שמוח במתנת חלקן שעולה להתנובב עמך

זרועותיו ותפלות קוסקף סוד שיגדון שלעושים כולל שני העמ
יכין בועה שני בית ככון עליהם והיו העללה מודריגות מותיקים סוד
יחז ולנה הוא ושלמו חוזר ובמדרשן שלרשביעיה תלת צלותן אען

בשבת שביעית צלותך דמוסף צלותך דערבית אען
קו יב ידע שביעית יבואה רחוקה והסודי רשעית רבנו לומר
ראת אמר זהו וקדושת את הלויס עליו ושחרית שעה משל במתנת
חלקו ורא בשמית כל מי ראהו יומח עלזה עלה אתמר אם תעבבון בין
שבתים אתקרו אסלא אסי אנה אחרי ושמך אחרי דחיד הוא וחו הדי עמו

דאמעיות דאחיד בתרויהו ואטן נשמה יתירה נשמת כל חי דאתמר בה
שמחוצעה באתנת חלקו דחיתורה אתה אחרי ושמך אחרי זכחה איזו פני
דאפתה פוגזי בל צלותך לקבלה לון בשבת תפלת יזוספי דא צדיק וכל
פולחן ופיה חזקת בעלות דמוסף כתריתנו לך וג' תפלות גדולה אתה חזקו

יחזקו ודיוקנים היספנים העליוס סוד חכד דמות עשרת יסועה ולכלול אשו
חול עשרת פעלה ביומן כענן סל ותוסעל יחזקו וזכר מדעוך הכל למעלה
כליו מנוחה וקדושה לעמך נתתה ואלחכ מהעלה למוטה להודיך השנו
הטוב עניד אט וליתור המרכבה העליונה אברהם יחזקו יצחק ירמך סוד ע

הלויס יצק ובטו ינחובו מנוחה שלימה ורבה ונזבה מנוחה חמדה
ואמונה יהלי אמת ואמונה בייחוד גמור ואחל מבקשים רחמים על עמיה
ואומרים רצה נא במנוחתנו וג' ויש בתך דהזלעו שיהיה ילי אחרי ושמו

אזרי ואתם כן יתקיים גוי אחרי בארץ ולא יתערבזו בתוכם ואהי כי את
אברהם יחזקו יצחק יעקב ובעו ינחובו בויכורו בעך / חנו מבקשים רחמי
שמועתיך יהוא וזה יכורו בעך וזה לומר צדקתך והטעם כי יהוא
צדק הדין על משלה שנסתלק באזניה שעה וגם שהו שלא לקצוע מדרש

באותה שעה כי חכס בימת בתי מודיעות בסינים ומנהג אבותינו תו היה
עב' ואם הקשו לדבריו במודיען שלרשביעיה הסבימו עליהם ואמדו כי
בשבת באטחה נסוקלק משה עב' י' דהרבו יש לצדק דיון יצחק דרוך שבז

חיה' ושמך רחוקה בדין לומר קוס לשלוק בו צדק הקוס העל ש' עבדות
לכל בנותך ויחזקו יצחק קוד פעמוי נעלם בסוד יהוא דמוסף בעס הקדש
ומעט יחזקו העלון ובשבות שורה לרודיעים יש כהנה בהנאתן ולהתעורר

במנהג לא פחות עשוי השלישית בעת ההיא קעורה שמצד

הוא כן פשוט מטה וזקרון ועושי השלישית ואין כאן הכירה בעבודת שבת
שבעה לחצות נגב בסעודה שלישית שדמנה במחנה. פי הוא כנגד עתה
נמוך והוא מונקל בהחזקה שעה ועוד ראוי מדות כפרק על כתבי
הקדש כפסח זקנה בליל שבת מציל מזון ג' סעודות בשחיות מציל
מזון שתי סעודות בעתה מציל מזון סעודה אחת ועוד חזקה
מדת כפר דפסחים וז' שחל להיות בשבת מציל הכל מלכע
השבת משיווי מזון שתי סעודות דוקא מזון שהי סעודות עליו
לשונו ואמץ מקור מטעם שעות ולמלכה ולומא דזמין סעודה שלשת אינו
אם במנהג זה דתם הוא נגל לחכמינו בעתה שחל להיות בשבת בסעודה שלשת מצד
עבודה הגבושה בשבת ודפשי טלח אמרו לזל כל ה חוכל מעה בערב פסח כל
בעל חרוסות בשבת חמין לא בלחם עוב הכל מעה עשירה מתד שערין לח חל עליו נשעין
חוב לחם עוב עד הערב וכדב במדעין שלפניו ביהוק היה נגל לסוד השבת
צוה שחל להיות בשבת לעשות במעש מרובה במזון סעודה ג' והיה היא סעודת
המלך והוא סוד נעלם וסוד) לסעודות אלו וקראת לטב (עגב) נהר יצא מעד
להטות אתה) עדין נהר ג' סעודת הלילה כנגד הכלה שדקראת ג' נעול
חיות כלל סעודת הבקר כנגד הנדר היוצא מעד) סודת כחית שלש זהו

שבת היום וסעודת המנהג כנגד העת העליון
במזון שבת מה סמיוסין כשחל על הקדש במנהג
ביציאת האושטיז הקדוש מביניהם וקשו עליהם כדורתי מנחם ולפניו נשעין
ויצתם פוליס חומת בשבת כעין שן ונפדן בשלמה ובשיר

מית אכסין במדרש מסל לכל ומלכה שללן חזונה בשירים הנצחות וכפר רמז
למעלה סוד השבת הקדמת כל ומלכה והכי חמלק כפרק כל כתבי ופברחשית רבה כל
איום ביום השבעי וקול הקוף בזהו חמרו שירה פנים חושיות באולכזא כלול בהכשת
שבת כל שצא מעור שני לוג שישקף להפנין בשירות ותשבחות כשבא ללונתו גם
כן בשירות ותשבחות כשיצא בהגלי ומתכלין תכלת בעצבת כבשחר ימות חזון את

שמיציל) ביום וסוד ההבלה יתבחר בקר ואחז אומ נהו נועם סוד ויהי
נועם וסוד ההבלה נועם שאומרים ויהי נועם ביוצאי שבת כפר
סודי) אקתלך בערב שבת ואיפולו מנושעיה נס ולכי שהשבת מגין עליה וכוונתך שבת
הרין חזר למקומי ויהי נועם נכר יז אומי שובו רעים לשמלה אפי שאז מתעורר חזון את
אומי יהי נועם יי עלינו סוד הנועם והאורה גדול הזודת נצא מנעמי בליה פכק עלינו
להנצל הפחדה שלמה נס ויענקס היין האול בליה לקזות כנעם יי לבקר בהיכר לך

יושב בקהל עליו והוא שיר של גלים ואנו הינו אוננו להנצל
מה דוקות שאושבן לעלות עלינו וכפרוהן אותך
עוקין בשירות ותשבחות ילכין להם חזר לישובי **ואחז** אומ סוד קדוש

... שכתבנו למעלה ופטמטמין יש פרהיחוס פוטעו גיהעם אטריכס
אטריחשיוקים טומרו התו או להם טלחזכולה אז מכריז דומה ואומי טובו
דשפס לשאלה ולפוכך מאדוכין בוקי נעס כרו לחאדם מלטוב לגיהעם
ואתן להרטיק אט ער שיטטמן ולפוכך מאדוכין ושרא סדרהיוס לפי עגודס
ולאט שלעיהנס טודלק קודס זמנו ודענשיס באיהעם מקלפס אתו עזומ

הנהיך מטלפכך עלטולה גבר זחם ממחן עד שישלימן יש סדרהיס מסיני
בלוים מתהדין ודס מקיומן עלון כלהבד כות הגס שאו וית לכ
ההיגם וגו' כרוך אתה בערדגך ברוך חתה בנו איד וגו' **ואחר**
כך מבריל יחין מבריל לא על היי וקטעס לפי שנסתלק
נכש ותורה הנוספת באדם בשבת ונקלט ומתעטב שפעסותו
לומי הטורת והעשו מבריל עלהיי להמטיך עליו לוח מהגבורה
ולצורך השמחה ומכרך עלה בשמים למעוא נחת רוח לכי שנסתלקה
בפש ותורה ממנו כד איתר במסכת ביעה פרק קום פוגי נשמה ותורה
יתקלקלה לאדם בערב שבת וכמועתי שבת כדס נוטלה ממנו והינו דאמר
השכ לקיט מאודכת שבת ונכש כון ששבמ וחי אבדה ויכז חית חמי
במאנת הענות כלכ בשלשה פדקים בשעה והקטנו במידעו שלגט
עה וי לגוף היר צדיך לומר שומנו אבדה הנש והושיבו סנפץ

ונושכ... הלוך הויה בערב שבת והיא פעסית דוכה לביח
שבת ונפש במעלה ורבו גדול חמה הויה ועל זה שעשו כפי
שאלה הנוספת בשבת ועטרה זו היא הויה הגוה היר ביניה
אה השבת ולפני שאבדה על כן כבר כתבנו למעלה כי שבת

יגיה העולב הבא וזיתא במעבת מגלה כד אמר ה לעור חמי רחשנה
עיתא קבד ליות עטרה בראח כל תויה וזיה שז בער חקו יתו לזכור
השכ ער ונפיה תרדנה לעושיה צלוחו אפיה ולמעפוס לנסארתו
השכ תיקב לעפמינו ייטס הקדוץ הקד דיקגמת העיורה הויה שעצמו
לית סיכנו בגולם הויה נחוט יכול להאריך בענין של והכשמים צדיך
לתייה בנתל פומצתי ידית למצוה מני המונחה הית התיק נכמוז למקום
הנשמות יאמנו יחאוס לדורעס יש בשבת לאו חזקדים וחמנו קיומן
והאיל הויה שמחט פודחות הנשמות עתה הדיס שנווא עומד פון דיקסיס
ועל שמויק דחא אסתר המלכה הוסה ומכרך עלהאש וטיחאטט
בעמך נאנז ונשאן בערב שבת ומפע שאן לעורדו בשבת לל ימ ליות בעור
אנשי ופטיטדא מברדין עליו כמועתי שבת וזח לעמוד על משמדות
כבתק (כי וארבע מחנות מאודים ליהנה הויה ונקדאים מאודו אית
ואיו פוסף חדבע אעבעות שלור יחין יגד הניכ ונס דומג למחנות ההם
פור המרכבות התחמושת שמאודים מהני סודרעל נסת צ

השלכות

השלמות עליהם ונמנה אורט קיומם וכן להקפיד כי חס באחורי המעבול שהם חומץ למאורות ה
 שן בהם וראית את אחורי (הטעמי חומץ למאורות העלונים שן בהם ובע למאור) ואין להסתכל באגל כן
 בנתיבות המצבנות לפניהם נעמיה יחיש מאורים מר שגמטה אכלהם מאורים מהמאור ה
 למעלה אבל האחרים מאירים מנרתחתן לפיכך כונן אחורי האצבעות נדה לריצו שמונת הסופר
 יעקב יש כענין המספול בפניהם טעם אחרי והוא כהצד עם דומ לפרושה אחרת כמת שפול
 בסור רשע חפתי את הצריף ולפי שבמוצאי שבת מתבטט בעולם וקתכלים בעפרים להתיש
 יעקב יחיש כן כל יומיו טוב וכלבו יחוננו לקורן והזמכך לחו שברחו להעילו הכל נדה וכענין
 ליעד שרף כן הטעמות היבחדם יושב ומדברר כלבו וחומן חו לטמא הנחש שהטעם כוחהטכ
 עקוב נשתלמה לו ענינו שלחש להחיר לו ולשמחו מכל רע/דאך אדם חת עמוד האש ושמוח כלבו וזה
 מאש חמה כורי מאורי האש נכדי דעתה כי במוצאי שבת מצדדים על האור היו שמוח העצים וכן נכנס
 ענין שניטעו עינו כן וי העטרה נקראת חן יש וגם העלונים נקראים חכמים כיהם הכנין לפיכך
 מוצדכן במוצאי שבת עלהאור הוזה חן העצים חוץ החכמים אכלים הכפרים הותלמעלה וקכנין
 חן מוצדכן עלת כיוח כל אור ששבת כות יעקב לבו ונלב באור יע ומכך המכריל כן קדש
 לחל וג ותיקב כמך ד הבולות כנגד ד קליפות שסביב האעלות והם כוח סעוד עין גדולה
 ואש מתלקחת ונה לו סביב וזה כס סוד כתהים תחומים הנקראים קליפות לורעיהן וזה
 הקליפות הם החוצה ליוש לחכיהם שטמים נטאורתי העצות ועל זה טעם כחם עונות
 הקי מכרישם וג וסביבה מתלבש בהם כיוח החול לקחם ומלכות כל מושלם ולקיים
 שכן דיהים על גוים והוא סוד בכל דתם לחציה וכן עכיו אככ בצדה בסוד גלב למע
 טכיה ענאכר וג והוצו בטכיל לשמוד מתבעו והם במשל הגעך כירחועי והם הרע טעם
 הרע הקדונים פתקים ודע כי בטכות וויט מתלבש הקצה כמותו טוב טעם כדעת והספ
 כן קדש במוצאי שבת מופסל מהם ומלבש בק לפות הנצמח להקום העו ולפי שכלבוט
 טעם וסודן גרין וסלים למוצאי בהסלה הקליפות יעקב להכריל כמוצאי שבת וזה
 סוד מליש וטעם ומהעלום עליו דעת חוץ כי את מקדש עין ומה אכל המחוצת העלום
 שהם גוין אעלות חן טעם אומה גמעת טעם ולה מענדבר עאכס וזה אור הקברות
 המכריל כן קדש גאול המחוצות העלונים כמדי קדש וכחחועס חונן וכן אור להסך
 סוד המחוצות החופונים טעם האור הנעלב והחשך שבהם לקליפות וכן ישלבוים
 טלן כן האין מקום קדוש האור טמאים ויכיו במקום אחר והם הקליפות הנצמח
 זכין להכריל לועה וכן יוס הטביע שהוא קדש לטטתיה המעטה הנצמדים שהסחור
 והמכריל ציעים הוא העושה המוצ בעיע עין ומכש שעת) הקבלה הוא יקר מאר/מחוצת
 פתח חוץ ל חן שגמטת המעול עין גמ/הרד בחרף ישראל וכמגול עין להעמוד פן וכמכ
 עבהאן במוצאי שבת לטוט עין שפלק ונראה אך הג דגים שהצמיד הקדוש הזה חומים יבדי
 גמולו הטיט ד חומה אקים חן גר יסר ודעת אורס לנדרר בחופה לחן חומה כחושח כול
 כי גרשונה חיוו הבהטפתהתש לומר לק עבדי אקים חומים ועל הדר בחרף ויש חומה כמות
 ליה יש (ועל עין חן עין לנאות ללויס דטעם שיהיה בזוה לאורן הוא תקח
 כי הוא ממשלה זרים סוד התמונות חלק האמות והנה הוא במקום אלה ומעורב קדש בת
 ואלו ל טעם חן קטנים שיכלהו עמקיש טיפוס עמק וכלבוט בחרף חן
 משות הקדש סוד החונק הקדושה כהתצבות אקים כח חיוו טעם המכריל העלון והרד
 גמט נה לעת השבת אמת וזה חן שגמול כן קדש לחול וכן שמה לטוהר ומאדדי לנכ
 כנגד מדי/ שמוצאי בגלות התמונות ועלה מעליו לעליו להדרר כעמוד חיוו סוד העלם
 המגול כן לתלגות כיהת אשפה אור האקן חן חפשי לועה לרעה מתבטט הנכדי
 לא על חומרתו התמונה ומוצאי צד הדי הוא עסק בצען העו כחיה קיומו ומחכר

בדאשיות פלגן שעה מעלות הבנין כל פעולותיהם והוציאו מהטח להטעם כל
 הדברים עד בין השמשות שליוס השביעי ומטעם יום השבת שבת פלגן
 היא ששבת העולם ממלאכה וכל עקרא יוסה שבציוני שבתה כי כל אחת מהן קדושה
 שבת והטעם לפי שכל אחת מולמת שבתה לאשר לפניה כי הנה היא קודם כל אחת
 האחרת הראשונה הבנין שבתה שהרי הוציאה פעולתה מהבחי להפועל ומה ששבתה
 עולתה שבתה וכך כולם עד השביעי ואם שבת כולם ולקודם זה מקוים בשבת פדק
 כלל וכל אחי רב הונא היה מהלך סמוך ופג יודע דומתו ויום יוסה שבת מונה
 שבת ומשמר יוסה אחר והטעם כי כולם נקראו שבתה וכל וקדתי התן למה נקראת
 שבת לפי שקוד בתעין בתו על אברהם נפרדת ממנו החול קודם המצרים ונקשרת
 למעלה בקודם אבות ואם נקרא הכל שבת הריה קודם קודם שבתה מיום אפעס כי
 שבתה נקראת שבת מדקום וקדוים נקראו שבתה ונעמו לטעם אומי חמרה שבת לפע
 הקדוה רבנו שלעו ושב זוג ולי אן כן זוג חמרה חמר לה הקדוה נקראת יש היא
 זוג קדוה ששבתה יש לטעם הר קוים חמר להם הקדוה היו זכורין לחובתו וכל שבתה
 לטעם נקראת יש היא כן זוג קדוה זכור יוסה שבתה נקראת קודם מועטתה לטעם
 היו המלכים משתמשים בפתח חמר ולא היה בתעין לשבת לקבל היותו כשאר
 היותו ולפניו אמרה שבת כלשון נקראת חמר לאו הקדוה קודם המחר העליון הכלה
 נקראת יש היא בת זוג כשען שבתה שבתה היו וזכורו כמעט איש ולויה באו
 הועמדו כלויה טלו אמרה הכלה רבנו שלעו לכולם שבתה זוג ולי לא שבתה זוג חמר
 הקדוה כנה יש הגשמי תהא בת זוג ותהיה שר ונגיד ומלך עליהם וכשעמדו על
 הו קוים אמר להם הקדוה היו זכורין לאותו רב שבתה לטעם כנה יש היא שבת
 זוג ולי חמר כן אעז כליוס לקיים העבת כהלכתו ולהיות לו זוג למטה ומתוך כך
 נקרא להיות זוגו לעל הכח והעמקודם תתלה אחת אחת למצא חזבו

א שיטתה היא בעצמו בערכי השבת לכבודו **ב** לה שליוס פרשיות
ג עס הת ב מקרא וזה תרגום **ד** לשל צמרעו **ה** לערב עירוב חזיות
ו לרחוק גופו **ז** לחלק שמלותיו **ח** להוסיף מחול **ט** על הקדש
י הדלת הנר **יא** תפלת הנה **יב** לקדש עליה **יג** צליל שבת
יד קעודת ליל שבת **יז** עונתן של תלמידי חכמי **יח** תפלת שחרית וקריאת
יט ספר תו"ך ביעול **כ** ממלאכה **כא** לענגו **כב** ון רבוק שליל
כג קודם שבת מתענת **כד** לעקוק בתו **כה** תפלת **כז** המנחה **כח** כסוד
כט שלש קעודות **ל** להוסיף מחול **לא** על קדש במוצאי שבת **לב** קוד ויהי
 נועם וההבדלה **לד** והנני ככנס לבאר **לז** דברים אלה **לח** וקיימתי
 נגילה ונשמחה בך בעזרת הלל מחדש דעת וממנו חטא עוד להדריכתי **לט**
 ישראל ושלל חומר לכנו דבר שלח כדזנו ולקיים בו וחנכי חריה עספיק **מ**
 חסד תרבר **נ** בוקר יוסה ששי יטרה הוא בעצמו בהוצאת שבת ומתהיו
 כמה עבדים כמוסמצי **נא** לחכמי ישראל קדושי עליון **נב** דאמר במדק כל כתבי רב

בניית יערב עקן סבת

יצא ישי ממוקמו שהתא קוד הקדושה ומעט והלאה ה' התמודות ונקראים רשור
 הדבוס שאת שם יחור' והמציא מעשות היחוד לדעות הרבים' מחלל השבת וקדם
 חולל למעלה להוציא מהקדום קדוש למקום טמא' ועל המכניק מדעות הרבים לדעות
 היחוד טמא מחלליה מות זמת' שמכניק בדעות העפחה וחללה זונה' וקצר שהבתים
 פתחים אנומותך לט' לט' לבומ' התו' ומדבדי קופדים מקור חס לא על ידי עדוב'
 דואמת הכלה הכלולה שמתערבים שם הקשות והכל בירוקמח עליונה' ושלמה עה
 תיק' עורובין' והסוד ויגש ככה לחס המלך' **ה** לרחוק ערב שבת' והטעם
 לפי שבימי החול שולטת סבה אחרת בעל עניינים **ה** עם הקודש לצאת מתחת ה'
 הקורח ולנקות עצמו ממנו ליכנס בקוד האמונה הקדושה' ומה הטעם צריכין לסבול
 בעד כדו שאת שרה עליהם חס הבעט וז' יתעשרו בנפש יתורה כחן שותבאר'
ו לחלק שחלוקתו להורחות ליוצרו כו' הקבה מתלבש בימי החול בעבודה כתיים
 פחתולים' ובשבת מתפשט בלגס ומתלבש בכמה מלבושים שלכמה מחורות'
 ודוגמת זו צריך האדם שהיו לו בגדים טהורים כפי וכלתו לחלק בשבת לקרחת
 בהם לפע המלך ביומנה עליונה' **ז** להוסיף מחול על הקדש ל' רחוב גבול
 הקדש סוד השכינה' ולהשיג גבול' **ח** לחול לקצר מחשבת' אחר ביחוד נפרדה
 מצד שמה' סוד ימיה חול ומתחברת למעלה עם רוחיה המחוי' צינה' ולטעם זה יש
 בעה לקדומוס בקדושתה לוב עוריוס' והזהיר במבוא זו ירחיב לו השט בעת צדו
 מדוי כטוי מרה ועליו נחמ' ואתה לכה ברחבה' גרסוב' בפדק כלבתי הקדש'
 חמ' לחבנה מוע אף וקחיו אפנא דמעלי שבתא' חמ' בואו ונצח לקדאת שבת
 מלכתא' ויש אומ' מחו כל' שני אה הקדושים לדבר אחר נתכוונן ביחסת
 החלכה סוד הכלה שבשור השורים הוא כבוד לילה ומקדומוס' היו להקבול
 מעה ולצאת לקדחת לה ביאה בשמחה' **ח** הדלקת הנר בשבת חובה על
 הנשים כחן ששעט כפרק כמה מדליקין' ועל דרך האמת סוד קנבת שלום
 הנשמה שהם דעות העו' מתה בקוק ושורות על החולות איהם' וליכ שבת
 מחלקת להם נפש יתודה והם נהו תיה' ולסוד זה מושל על האשה להדליק נר
 שבת וזכות גדול הוא לה' וסכה לבנים מאירים בתו' וביראת שמי מרבים שלום
 בעו' וגירמת לבעלה אורך ימים' ועדיכה להדליק שתי פתילות בנגד זכור
 ושמוד' **ט** תמלת ליל שבת' כבד כתבת למעלה כו' ביה השמש שזר
 ערב שבת נשלם כל מעשה בדאש' ורע כו' המזיקין' לא נשלמו כו'
 בעשה שבעדחת נפש חיה קדש היוס ולא כדא' להם וה'הן כדאותא במירוש
 ילמדנו בגדיש' בנחמיו' וזה קוד וזהו שיה ענוס כו' בטביל בדיאר אדם נשחרו ערומים
 ועל זה נהנה הוחט וסבב שיהפסל אדם מבגדיו היקדים ואם תאמ' וכי לא היה אפשר שיעכב
 הקבה קדוש היוס עד שיצאו להם גופות' וילבישם' ונמרדש ילמדנו השיבו כו' בעל למד
 הנדיות שאם היה אדם בא בגדך והיה בידו כלום שלמעשה חו' עושה דבר וקידש עליו היום
 ישלך אחר מיצו וילמד מה' כה' והמחור הקדוש על השיבו כו' הכריות יתם היו מושך יתם

כמין כן תיקושהו בכל הטבות וגם זה חזו עמה לוי כי בויט שחן להיות בשבת או נשר
 לחמרו מפע זה לא יטרוחונו לחמרו כל השנה וכל הטעם כי בויכלו יש לה מיבות ועל שבת
 התפלה כדי להטלים התפלה שהוא נע כנגד ע עטרות שנוטלת הפלה ששבע המעלות שעתה
 בזאת הלילה "כל ויש בו ג פעמים שביעי ועולה לשעה קוד שבה שבתות מאם הבטם נלמטה
 כי הצדיק והצדק שבת אחר הוא ומפע זה צריך לכפול אחר התפלה כי בזה כולל המעלות הקדושות
 שהם קוד מעשה בראשית ולפעם זה על מעומ שהוא כנגד עולם העליון ואמרום בפדק כלפינו
 הקודש חמרב המנונח כל המתפלל ואח ויכולו כי אחר תפלתו מעלה עליו הכת כאן נעשה שותק
 להקביל במעשה בראש שני ויכלו ו יתקדו ויכולו ויכלו כי הקביל הוא הכוונה להם על השלמת
 זה שהוא קשר המעלות ויחודן הדברים שמחים ורוח דעת ויראת יי מתיחדיב כענין שהיא
 במעשה בראשית" והמכוון בזה כוונה רצויה מצוה היא בידו ועל ידה מוחלן לו ויזכה לחיי הטוב
 הבא וזה שאמר בהאוי פרק חמי מ עוקבא חמי מ חקדא כל המתפלל לעש ואח ויכלו שבת
 מלאכים מליון לו לכאם מעין ידיו על ראשו וחמריס לו וקר עוניך והטחתיך תפופי" ואמר
 שצ צדקה מגן חבור שהיא ברכה מעש שבע ונתקנה מפע הקביל כדחי בפדק במ מדליקין ית
 שחל להיות בשבת שצ היווד לפע המענה ערבות חינו מזכיר שלום טוב בצדקה מעין שבע ומקין
 טעמא משום דכדין הוא דאפי בשבת לחפעי למימרה" ורבינן אהו דתקינו משום ספנה דתקין

תקין ועל דרך החמת עתקנה ברכה זו כנגד בת שבע שהיא שבת כבוד ללה ונקרחה מעין
 שבע כי היא מעין שבע עליונה כי הכל בה והיא כלולה מכולן ולפי שבזאת כללה עתוס בכלל
 שם חלק עתקנה לרמוז אליה לחלוק לה כבוד ומן בזה קצוק כי כי עתנה לשבת העליון לברזוג
 ולפי חומת ליל שבת וינחמו בה כנגד שבת היא והיא ינחמו דרך האמת

גדסינן

כל כל כתבי הקדש תנח ר ימי צד יהודה אומי שני מלאכים מליון לונחם בעש מבית הנקרת
 לביתו אחר טוב ואחד דע מתא נדנת דולקים ושלחנו ערוך ומסיתו מוצעת מלאך טוב אמר יהי
 רעון עותק בשבת אחרת פק ומסחך דע עונה בעל כרחו אמרן למציעו ענין זה מצוה היטב
 במדרשו של רשב"ע כשאדם בוי מבית הנקרת בעש באי עמו ומלאכים מצד זה ומצד זה ושכינה
 על כולם כאם על בניה ובחזרה שעה יכל מדרך חלק ון דך בעיניך וג כי אתה יי מחסי וג
 לא חזנה לך דעה וג וכל זה כשאדם בא לביתו ומקביל חושטין בשמחה כשהשכינה ימנח
 נד דלוק ושלח ואיש ואשה בשמחה שכינה אומרת זה שלי הוא ישרא אשר בך אתמחר ואם
 לא שכינה הולכת ומלחכים עמה ועד דע וחילון עמו ומתפללים עמהם מומ צה של הוא ומן
 חיילי הוא מיד רוח הטומאה שורה ומסתלק יוד מן החוש והוא מן החשה ושארים חש עליו
 ומא נקרא טמא ועל זה לתראו למי גמירנו שלדע עין ושלחט מכא קיא עזזה עב

לכך צריך להזהר בהקבלת השבת בשמחה ובהקבלתה מור דשחן ערוך ומטה מוצעת
 לכבוד פני השכינה לקדש על יי גרדק במכולתא זכור את זום השבת לקדשו
 קדשהו בצדקה מכא אמרו מ קדשין על היי בכעקרו מ ל א בלתי כוס מע דגל
 ושמרתם את השבת ותדיון נמי בפדק נגדו כסחיים וזהו שכתבתי את השבת לקדש
 צדקה על היי בכעקרו מ ל א בלתי ביום מע דגל וזהו שכתבתי וזהו שכתבתי
 מה שחייבנו לקדש על היי הואיל והכלה נכנסת לחופה צדין שמחה ולהמשיך לה
 חזנות לרוח הקדש ממקום יעקתה קוד פחד יצחק ששם קוד המשחה אהים ואנשים

כדאיתא פירק כיצד מברכין את ה' עמו כד נחמתי אמי ד' ונתתי מען שאין חומותי שיהיה
 לא עלהיין עני החיות את ה' ורושי המשוחן אהים ואנע את אנשים מעומי אהים צמח
 כמה מטמא מפיך שאין חזק שיהיה לא עלהיין בזה התורה מתעשרת הכלה בעל עשרות
 עליונות ופי כן ישלה תפלות טובות וזה בחטא קדש במצרים רצה בנו אדוא קירוש
 הלילה ליראות שהיא מתקדשת מלכ טעבות חכמה ושלשה מעלות שלקמוחיס וצריך להזכיר
 עם קדושה זו כל מעשה כדאש בקודש וג' מעלות הנכללים בהם שהיא וכלן השלש מעלות
 הם שלשה סעיפים שבהם אהים קדש כלל החומות הם כשג' אהיה ופחד ויחזק
 ופחד ה' שלמה כן מצאתי במדרשו של רשב"י על פ' צריך לכוונה כעשה שלמה בקיומא
 הלילה זלתי יזהר בו אחד אס' להיות מקדש על הפרט דיון ורשעים כדאחר שהלה טרונה
 במקום הסוד והגבורה הדי שמהה מפנה לא שהיין מצוה מן המצוה לתקופת דוח הקדש
 במדרש וכלן שלשה פעמי חובבים לומר ויבא מצבת אחת בת' ואחת לתוך הת' ואחת
 על הכוס **וי** כשנת ליל שבת בהיכל ובישי הנקרא היכל זכות ושהיה ידועה
 שרפים הם ממונים להשגיח בכל אותם המעגלים השבת וחיה זו
 וברשים שנתעיה נכנסים למקום אחד בהיכל זה הנקרא עולם בראותו מקום מקודשות
 שלמות בניהיכל המלך וכמה אף אפי אפיס עומדים על שלמות הים וזוהי חיה למעלה
 מן הרפים במקום ההוא מטמא ככלטלה ושלחן היוך מעגלים עליו וכדאזא שמעגלין
 על לבו השבת אז מברכת השלחן ההוא והעומדים עליו עושי חמץ והברכה שמברכת
 בהשבעה אלו וג' וכולם חומות תקרא עלי וענה חבל כשדואה שאין מתעגלין כדאוי חמץ חיה
 ושרפים יאחד העומדים דוחין חותן חוצה ומכעין חותן במקום שהיא הפך זה ונקרא נגב ואומי
 אהרן קולה ותבואהו וקטנושה וג' איהו לו מושך חקד/ כיעונג שבתות כבוד והמעגלים
 אהרן השלפים היו כדוים עומדים להצילם שלח ושלום בהם טר דעוד לפיכך אדם להדמות שובע
 אהרן אהרן כשעודת ללשבת לרמוז להכלה כבוד לילה שהיא מלכה כל טוב וכלולה מהערך
 ולקודשה צריך לשגום מכל דבר החוכן לשבת לרמוז שהכלה כלולה מהכל וכלבד שלח
 גר קובץ בדרכות פדק כיצר מברכין ובשפת פדק כל כתבי אהרן
 על שתי כבודות בשפת מברכין ובשפת על לקט לחם משנה
 אהרן רב חזון חזון ליה לרב כהנא דנח דנקיט תרתו וכצעחרת לחם משנה כגוד זכור וש'
 שבתה יהא דקא חזו וצעחרת שלח התחתונה ופר' דוטרק הלוי לל כענין שכלל את כל
 לראות פה כולא וראע וחזו לא ורחיתם את אחודי' שהתחתונה רחצ למדה הנקראת חתונים
רב שנתן שלתלמודי חכמי פסוקה מלולי שבת ללולי שבת ועל זה דרשון דל'
 פדק מחובה אשר כדויתן בעת' זו היא עומת שלתלמי חכמי מערב שבת לשבת שבת והיא עם
 על דרך האמת מעט שהל' נעול כל ששת ימי החול' שעת האש הגמימית הפונה קדים והיה כגוד שעת
 ימי המעלי' וציוס השבת וציוס הקדש ופסח' וה' **וה' פסח'** כיומפי כיששת ימי כדאש מתלכשים כיומי
 החול' השוכנים מתוש' למענה ולפיכך בימיה חול' אין שם זיווג בימין האושבביתו ליום הכסף קוד
 יום השבועי יתנדד השבת עם ביתו ולפי שש' ימי החול' הלכו ועצן ימי נדיה הקשה מותרת לבעלה
 קוד נעלם ולפיכך הצדיק המצדוה עם אשתו בימיו החול' התו' הבין הוציא משם עליון **הוא צדיק**
 ויג' שישאר בזמן שימי הדעה שולטין ונעשה קדש חול' ובשבת ששיד החצר הפנימית

מנוחה לקבל הנשמות לחלק לבניה שאך הוא עת הזוג למעלה תלמי חכמי משמשים את
 מטותיהם ועליהם נחמי נחמי יש את שמדידים הם תלמי חכמי ^{משמשים}
 עמך כל ימיהם כעמך שאך העם מחמת לילה ואילך כל ימי השבוע ימים קמים לעסק
 בתן באותה שעה וכך שני ליל שבת זמן עונתן כואז מתעשרות כסוד נגעי תורה שהיא
 נמשכת מהמקור העליון עד סוף הכבודות לתת בכבודות לעולם ומסס יודיע וזוהי
 בני נבסמים נבב/ עד) ומסס נאה וטורה על הראויים ליה שהם ^{החכמים} הנצדיקים
 יעמדו כולו ואכיון שמהם את הרב שמעפץ את השבת לבוא שיבוא להכין לידוע הזוג
 העליון עומדים באשר חפץ בוראם שהוא הזוג העליון ויחוד הכלה ^{על ידיה בשבת}
^{איתה} מעשה העו שהם ימי החול ומשקיים בבדייתו ובמעוזו
 המעשה הקדוש כעו בקדוש וזרע השלום והאמת לא מעיאות החול
 ומזה הקדוש יש בנים למקום בעל אחר וכל ואנכי נסעתיך שודין כולו זרע אמת
 ובלה הבנים מתכלת הקבה כשישגל בעער ומרחם עליהם ועליהם טמי ונתתי להם
 כניתי ובחומותי וג בביתי כולו בכל ביתי טמון היא ובחומותי כולו על חומותיך
 ירושלים וג סוד ירושלים שלמעלה יוד ושם שושלכו נשמות קדושות מחקום זה
 וחותן ידמליאה בשליחות טוב מכפס ומכנות ש ^{אולם} אתך לזר לי יעקב
 זה ומכין בוכדאוי ונפי שחכמי האמת הטקחים תלמי חכמי באמת ומיעים
 הקתרים הנוראים הלא מסודין עמך ועוקקים בתו כל ימי החול וכל שבת
 מדרגים עצמן לקראת הדיוק הקדוש עליהם טמי ויחמד לי עברי חנה יש
 אשר בך אב באר יב ופלת טחיות וקדושת קפר תו בשחר נבנים
 לבית הכנסת ואומרים הברכות והקדושות כבשחר ומות החול ואסור
 להתעסק אפלו בצורך בית הכנסת כואס בודדי שירות ותשבחות ובתפ ובגדי
 תו והמתעסק בודדים אחרים הוא מחולל השפת הקדושה שני מלאכים יחמים
 על ענין זה מעינים ודיהם על דחשו ואומרים חו לבל שחין לו חלק באר יש
 לפי כל עיובך להתעסק בזמירות לן הויל לילי קראו בטמוי ושמן זה משבת
 משבח השמש במסעותו לראור העו ואומל טיד זה בקו ערב ונעים ויש ^{משבח}
 להקנה עם השמש שני ידאוך עם טמש וכד ידעת כי שבח זה קבע ^{למנוחה}
 לפני האין בכל יום והלויים משודדים אותם למטה לפע החרוץ ^{אם היה חלום}
 למעלה משודדים אותו לפני חמן הנדיב חמן בלהחדך כיהכלדו ^{אמת}
למעשה מעמוד לרוד השמים מספרים כבוד ל וג השמים קו ^{שבת}
 מספרים לל מאודים שהם מקבלים האור והזוהר הנפלא מהאורות ^{אחרי}

אמר יצחק משם להחיד לכל מה שתחמיהם ומהחור ההנח מאידה הנבנה ומתעטרת
בן שנים בעיני האם האם העליונה וזהו שאמר תורת יצחק המימה משיבת נפש תורת
תן שבעלפה שיהי תמימה וכלולה מקוד מחירות שעליה שהם עולים לחמשים לתיכך
ביום הפקוקים בחמשה טובות ותמצא בהם ששה חזרות כנגד ששה קצוות
שהם סוד השם הגדול והנהגה במלכותה ושלימה מקוד השלימות העליון ביום
השבת ולפיכך עתה שבח זה לאמר ובשבת ואמץ אומי **לעבד עדיקים**
ענה השמוס נאטלין בראש ומאידים לשאר מעלות ומשם מקבל העירק
ואז הנבנה מופת מיתקטף להחיד מן השמש וזהו **לעבד בשנות את**
טעמו לפי אבימלך ווגדשהו וילך שפירשה מה שיהי הבא
להתחבר עם דודה וזהו ווגדשהו וילך והשבח הזה בכף אותיות
שומאעיל השמש בירח ותורה שבעלפה כלולה מתורה שבכתב אחד שפירשה
מהסוף והנה השבח כולל הפרידה ממנו והתחברה בדודה וזהו

תפלה למטה איש האהוס כ"א איש נעמי והנה הוד יד פרש יחיד
ושמאלו לקבלה בענין שנ שמאלו תחת לראשו וימיו תחבוקו
ועתה שהם פעם בפעם האדם ומשתו האם העליונה מדיקה עליהם נועם בכותיה
ואז הכדס שורה על רכב שלם וזהו שאמר **ווי בונם** י"א להינו עלינו סוד
הנוטס העליון הבא הנעמו ועורטהגו לוג שיד שלפגעים ובקדר

מצבור שידו לוי שיד חדש כ"ב
מנעמי שבת ותבא בק"י ואחדיו אומי
ושתיה הפדות בדרך ורדשו ח"ל מלמד
שידה היו אומרות ממדור שידו לוי שיד חדש ועל דרך החמת רמזו ע"ה לקוד החיות

טעמות הכדס וכבר ירעת כי שנים עשר בקד הספרות הכסף היוצאות מפנה ארמה
תמימה והפתח יס העזמתה לכל רחוק וכשנשא ארוך למעלה לחבר אותו עם מה שעליו
אז יאמר שבת זה ומה שאמר חרש ותמיד אמרין אותו הוא קוד חרש הירא שחומי אותו
כשמתירא מן השמש ומתחרש כנשר נעודיה נה קוד חרש הושיעה לוימינו ורזעקדשו
התעודרות ימין ושאל לקבל הארון כשמעלין אותו משם לבר שמש קוד שמש ומא
י"א עבדות ומפע כי בשבת הוא קוד עליית הידך להתחבר בשמש תיקט שבת זה לאמר
בשבת ושם מקומות שבהגו להוסוף למחורים אחרים אחר זה מה אשא עיני
להרדים שמחתו באומריס לוי ואך נשאו את עיני לולי י"א שהיה לוי

וקה סודין שיר הכלה למעלות שעליה וקומי בעעס שירה אשא
סודי והוא שבח

מלשו
יד
סוד

תענית יעקב עקשפת

עונו להדריס ופבר ידעת אמרם אל ויהי אמרם הריס לא אבא כי שם תשקע
מחן יבנה עזרי הווא סוד והסכמה מחן תבוא ויש בעבודתו פגמים ופגמים
בגמל וקצוות שהם סוד השם הגדול והנה כיום שבת מתחברת לאשף קטן
ועולם הרחמים מחני עליוס מלמעלה שבע הכרכות וכו' עשרת הנהגות רע
מקובצת מכל ער ולא יבא בה ערל וטמא כי נמוי החול עמו קדש יחוס

שיר המעלות

לדוד שמחתו באומרים לבי ביהוה בלתי שבת
על מלכונו ולפי כי אמר הווש הכתוב סע עליהם

וכפרקא קמא דתעניות אמר ליה ומאי חוכא יד ושלם למעלה ומה ליה יקראת
הכמה כע טלה יחד ט שבטי יה והוא קור שתי עטרה עינות מים היוצאים
משפט וכנגדם תחתיים שנים עשר בקד ושם באות למשפט ובאות לבית
דוד הכל ביוחשי ועדק ושלוס שאקו ואז שלם בחלק הוא העיוק הטקדא טוב
אבק נשה טאז לך כליח הלך חתק טלך מנוח ולפי שביוס שבת שלום בכל לפיכך

שיר המעלות

אומרים שבחזה
אין עש את עונו הווש בטמיוס
אם בגד הכלה ויש למטה

מלכות שבת כנגדה היו שבו בטמיוס כו' עלה הארץ לבית שמש והכל ביוח
בשבת מתקשים מיני להיכס ולהינו בטמיוס

שיר המעלות

לדוד לולי יי שהיה לנו יאמ נח ישו שבח זה אמר דוד
על הגח ולה העתרה שאך יודו וישבחן ושרא ויאמרו לולי יי שהיה לנו פגלות פקום

עליו אמר הארם הכליעל ואומתו והם המים הזדונים שזכר חזק כן ואך ישבחן
בדוך יי שלא טענו טרף לש לשערה סת נפאנו כעפור כולטה מים הפת יהות
שכר ואסנו כולטנו הוא שאר שלמה ער עת אשר שלם המים הוא הארם
הכליעל בארם הם ישעל ואתן צאע צא מדעיות ארם ארם לרעלו ואז יתקיים
מקרא כלע המי לבעח וג' וכן אתן ארם תחתוך/אתקדי אדוס לא אדוס לפי
שהשבת רוגמת העו הבא אומי טבח זה בעפת וגם שבחזה ישביח והעטות
לעו הבח שכולן שבת בעצתם מאפלת הגלות מתחת מחטנת ארם לרחוב
בארם החיים שה הוא אמרם לולי יי וג' בקום עלינו ארם והמים הזדונים
להטרידנו מהחור הגדול כשיי ש טענוט לש נפש כעפור נלטה והוא סוד
נעלם ולפי שטבח זה נאמי לעבחו בעו הבא אומי אות וגם ל בעבת שהיא
רוגמת העו הבא וגם שבו רמח לכלה כנגד יש שהיא כולטת מה מעיריים
לה יוצאה מרשותם ובה ברשות הקודש כטקדע היוס בערב עבת ואומרים

תולעת יעקב ענין שבת

יחד כן הנלווה העה המלה הזאת כוללת שם ושבת וזאתם ואמי הללו אתכם
 יי' יהוה השם הגדול ועצמי יי' היודעים קורו הם אשר יהללוהו זהם העומדים
 בבית יי' כד"א בכל ביתי נאמן הוא. וכחצרות הבית ההוא כד"א אשרי תבחר
 מקדש ישרון חציון וי' וישראל ביום שבת רומז למלאכה הט' אין עסקוהם
 ביום הלל ושמח ליוצרים כיהל כחצוהם להנחילם יוסדה שהוא סגולתו של מקום
 הגדול בבית גזיו. וזהו שמו כי יעקב בחורו יי' וכחצרות ביעה פדק יי' ליעת
 בואנו יי' מקדשכם. חמי לזה קצת למשה מתנה טובה יש לי בבית גזיו ושבת
 שמה וזה מקוש ליתנה לט' לך והודיעם והכי איתא פק וששועבתי צעראי
 השבת מתנה טובה היח מעין העו הצא ומעז הוא בבית גזיו והעלונוס ואין לשום
 אומה ולשוך ולק בו לאביו וזין בעו ישו ומטעם הזה אומרי השבת הזה בשבת
 ועוד לפי שמזכיר בו מעשה בדאשיות שהוא החיוב והנכוס והגמלות שעשה קצת
 באמצעים שהעלות על חיובו העו מס כן והשבת מורה על כל זה והודיעו
 עמיתם ונתחיל את ארצם לעם קגלהו כי זה מורה על ההטחה ועל היכולת
 היכולת ושמירות השבת הוא קיום הארץ כדאמרינן פדק כל בתינו אמי ציי
 לצדחה יחש לא בשביל שחיללו בה את השבת כי חיללה השבת גרם חוצ'
 ומשלים שזמנה ומתוך כך חרבה ודוש שלמטה ועוד יש בשבת הזה ב'
 בסמוך לעתה הוא שמי יי' שמך לעולם גי השם והזכר שקנה מאז בכל
 נסלמותו אשר שם במוץ והוציא עם קולתו מתוכם. אמתו השם והזכר יקנה
 לען העתיד זהו שמו כי יודע יי' עמו ועל צדין יתנוחם פמאז' והטעם כי
 בעצמי ואני וג' אצל יש אינס כן לא דברים ביני לאינס והוא יעט בכל
 הגוים כלהי ואחז אומי. הודו לי כי טוב כלל ויש ב' כו פקו
 שלה ויאה לשים הגדול העולה כן ולזה נקרא הלל הגדול טבור הלל כו
 גדול יי' ומהו ללמא זהו דומה לשבת העליון. ולפיכך אומי אותן בשבת הזכיר
 בשבת הזה וירוש העו יעוצת מן שהוא שדות על חיובו העו והשבת מורה על הכל
 כמו שצדק וצדק הזכיר וירושות הארץ באושכתבנו למעלה. ואחז אומי שבט פלג
 זכר לען אנו רמז על האחולה השעות ומה שאמ' מפרקינו מצדינו יהיה רמז עור
 האחולה העתידה ועל הזמן ההוא אמ' כות' לחם לכל בשר. והוא הדעת את יי'
 הוא שמת כיוון אהבוך א עמים שפה בזרה לקדוה כלם בשם יי' ולעברו
 שכם אחזי. ומה שאמ' אחר כך הודוקל השמים. ל' ל' הודומות והעליו

לפי שהשבת ידמו לעו ההוא לפי אומרם השבת הזה בסבת ואזכאמרם
עד מהולל בזה שבת זהה יסגורם

דרך שאמר

שי

ליום השבת ואימא בכרתי ליעזר דרך ליום שבת

דיגוד לאים בצות שבת נעולאים חיינה שלגיתם בין שבת בין שבת

היאנון אני ואתה ונאמי הימנון להקפיה שז טוב להודיע לך זכונתם ליום שבת

משבת הכלה שבשיר השמים הקדחת שבת לחך שהשלים עליו וזהו שבת

יום השביעי מעבת ואומי חזמי שיר ליום השבת ובחדד שחמי יהיה ימיו לך שבת

וקילס לבני הקפיה ימות שבתו שלשבת העליונים והתחתונים לו שבת וזהו

ימו שלשבת משבת לו יהיה חזמי שיר ליום הש' ולפיכך באקתם לא הוכרד שם חזמי

בטעם ולאשה חזמי וכרתי טלחאש השטה' מאשהטה שחל להיות בטעם שבשביעי

והוא אומי חזמי שיר ליום השבת לעו שכולו שבת ומנוחה והוא סוד עלם ודמנוח שבת

וקדמי הדמיונות עמי שתמזי ואומי **כשמת** כלחיתכרדך סוד הנשמות הכוזבות

חזמי העולמים הכרביץ הטס הנכפי

נמנמת הכלה כלולה הקוד עיריק שלמענה ומקוד עיריק שלהטה חלופתי בעשיתקורה

בחוק מתבדכת משמות שלמה ובעבת מתבדכת מהנשמות הפדיות חזמי חלופתי

וזהו היו כלולה בכל ומכרביס אותה במלך תיבות ערואו פיט' ואמין' שמתן כללית

את שמתן יש איתו ויוח כלבטדלך תפאר אתיוחס שמך מלכית מאהנד ושי העו חזמי

ומכל שרדך איך לבנו מלך גא' ומנשיב פודה ואעיל כללית צדה וזקה איך לט מלך עשיתקורה

לא אתה עלך לבוך חטוט מוריס' הדי מה' תובותמה' בחת בע' ין שדוא מהה שיהי כללית

כלה מעלות' ומז' ואפינוטמו חלח שורה כים ולשונונו בהמון גליו וש שבת כח חן ושפט

לכש וכרח קורינו פחט פדוש כנש שח עקל כח אטמספיקיהו לך יש' אול שח' על

חחת מאף לפי אפיס ורוב רב רצבות פעל הסבות נפיס וכלחות ששיתקורה וס

אבותינו' וחטט ואף שבת אחרי שיעבדך תובות' שהיו כולל עש' סלתי' ולכך מלפני

ממעשים גאטו יש איתו ומציות עפדיס פדו' כדעב שטנו ובע כללית שבת

ומדבר מלסתנו ומחללים רעים' ריליתנו ערה ערה עדרונו רחמי וכללית

חדיך עלכך אומדיס שפלות בנו ומחן ונש שכחות באפינו ולשון' שחיתכפינו

הז' חס יוח ויכרנו וישבחו ויפאדו את שמלכינו תחירי כירלפה לך יחיד כללית

לך תשמן וכלען' לך תעמה וכלכרדך לך תכרע וכל קומי לפעך תשוחזה' והכללית

הקדוש והכליז יזמיר לטמ בריד שנ כלעצה תחמי יי מי כמוך מעיז עני
ששקיסו וצו מעיזן המעלה שצעת ענייס אתה תשמע צצקת היל תקשיב ייטשיע
המחור המון המרבה למעלות השכרות זאת יודעת לשפועה ולכה הצאתי

העין פתוחה וצומח עין ופודש עלטה וויצר אור וצורא חשך תיקון זה
היל תיקון שלום וכן דחי טדה תקון העו התחטן וזה תיקון
העו תיקון שפח האעלה העלונה סוד השמש המאיר לכל וזהו יוצא אור סוד המאיר
שחמט מחושים וצועס כל המרכבות הכופים והמצלת וכל מהיגי העו

אל אדרן עלכל המעשים שכתה פאף בתבדיות ביו אותה לחוק
לבריאות שהוא כנגד העו שהכל שם כדיוסן ארזל הוא עולם

הנשמות הנקרא שבת הגדול ונמצא שתי אותיות האטונות בחוק בחמשת יבנות כנגד
שתי בנה ושתיהן אותיות אחדונת באור ששתיבות כנגד ששה היות מרכבות הדוכב
בשמי שאין קדים ובשתי אותיות האטונות ועלכ ועצות כנגד כב אותיות
ארולות סוד לפאכותא רבתי שהיא פגרי האראטורה ובאותיות אמצעות ושעל
תיבות כנגד השם הקדוש העליון כן עב אגיוג שהקצה מתעשר צו ובו מתעטרת עשרת
שלימה והזוכה לה יטה לשמון לעו הבא ואמ המאור הקדוש השפועה כי כשטפת זה
עולה למעלה נוספן אותו ששים מרכבות ומעלין אותו להעשר בו כמה מאורות כמה עיקים
סבת עין מתעטרים בו ועולין עדיפה הפבור ושם עומדים עיטאל קדושת מסך וארעולין
ליין השיו העליון כל המאורות והנשמות הים ולעכך סבא זה גדול וטומד

הפלת ויצר אבות מבורות קדושות ואומ קדושת היום באמצעי סוד
הקדוש הקדוש מכון באמצעי קוד

ושמח משה / שחמ המעלה עיקר החבות תורה שבכתב /
חלקן / סוד תורה שבעלפה / והשע יודים מתחילים קור /
שני לזאת המעלה שחמדים שמירות שבת / בוע ובין בע יש שלא יתעצז דר בתוס ומין
להם חלק בלתי נש ליו / ולפיכך תיקנו לומר ולא עתו יי ל לגוי הארעה כי אין לחזות
למטה וגם לא חתם למעלה חלק בקדושת השבת והיו דחמדין במחבת / ביעה פדק'ט
אין לשפוי כל המעלה הקצה ליש בפרהקיו חוז חשבת שטף להם בענעה שחמי
ביע וכן בשש ודע כי מטעם זה לא נשכר בו שעיר חטאת כמו בשאר ימי טובים
באין שיר / כי כשתיש מעתה ברזול לשבת / ושלוס בכלאין שטף ואין פגע

רע והוא יז והענין שתי רשיים ושעת ריעון את מנכסיו לפעור עלינו ואומרים
 במנוחתינו וג' ואומרים רעה ומרשים ושנים שלום והכל שבע בדיבות כבוד היתה
 אומן שיע אתה הלאית ליעת כשמועיא ספרתו/ והטעם כי פד' היתה יעל' ופ' היתה
 והתורה ניתנה בטבת הנה שבנו חסדו/ כנגד ז' חזקו שפיתתה ביה' חס' וז' יעל'
 שעולין לך רוחו וז' ומוצראשיות' והשמיני כנגד החפסיד' והנה הפעול' פ' היתה
 כיהכל בייחוד שלם בשכתי' והנה התחיל כשלתו/ ואחר כתובים/ ואחר יעל' היתה
 חיק הכלה שמורה בכל וערוכה כמושג' ומה אהיה לה' נחם יעל' ומוצראשיות' וז'
 הפק' כי פקבלות התן הוחו יש נידעו כי יעל' הות ה' הים/ לא ה' שמות איד' יעל'
 אחרות אחרי וז' יתפדיו/ הם קודתו שבכתב ותו' שבעלפה שקבלו ועל' יעל'
 שני השמות הזה כשנה הים בהם כדח' ו/ וכך דאן בעומים עלה ד' קני' היתה ב'
 באמתות כי בן נאמי פניס בפעם יבדיל' וג' וחטם ייעו כי איד' עוד מלביג' וטבן
 ותובנות כנגד ז' ה' כד' וז' ה' מאמדות שהם נכללים בטע' שמות שכו' ומוצ' וז'
 ספר תו' והנה הוא ברוגמה עליונה/ ולפיכך קדושתו אמורה והנה למען וז'
 שום טעם ול' אמדות' גם כיהכל נאסד למטה כדיו' וכמו ש' אמ' ל' כפד' ק' קמ'
 ומג' לה מאי וז' ויקראו בספריתותי' ה' הים מכו' וז' והטעם כי כשה' ה'
 בעל' עם יעל' קודתו שבכתב כל הטעמים והמסודות הים טעמים כ'
 ומתעבדות בהם מסודותו שבכתב/ באשה המתעבדת לך הזכר' וז' ה' וז'
 טבעל' מתעבדת מסודותו שבכתב זהו א' מאעיל' בה כל' אה' טע' וז'
 שהם בוגמם יבדלים עליונים והיא מתקדשת בהם/ לפיכך טע' לה' וז'
 שה' אותיות לבד' בקדושתו לבל' עס' וקמ' ל' ר' שכת' אה' ל' יק' א' ח' וז'
 התו' הזאת' כמי שישבו אל' במס' אמונת' של ישראל' וק' וז' כנגד ז' וז' וז'
 ק' וז' טע' נ' בה' תו' וז' ק' וז' א' ש' כי הוא הדאש מתחיל' לוי ט' וז' וז'
 הקד' וז' הש' הוא ב' וז' ה' הצ' וז' ש' וז' ה' וז' וז' וז' וז'
 בו ירוץ צ' וז' וז' בק' וז' ירוץ ה' הצ' הש' וז' וז' וז' וז'
 המות' ש' וז' ימים וז' וז' לעו' ה' ה' כ' כ' וז' וז' וז'
 הוא ב' וז' ה' ה' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז'
 ל' הים' ג' וז' כ' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז'
 ט' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז'
 והוא יבד' אחר ט' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז' וז'

תולעת יעקב ענו שבת

א דולת קולטת בדיחא פרי תו דרי הוא ידעון בקווא האמונה וצבצווא התו
 וקולטתו יסוף לבו לחמישיאמו וידע כיהוא כדקוד ביו יש לאציהם שבשמי' ועדין
 לדיד הפרש תולתה כיון מעינו בדצד יהוא עושלם השמוע דכדיו להעס כות אז
 יתו ויספדה' וג' חתוכ ויאמר להרס' הקודמ בתו אסוד לו לפסוק אס לא במקום
 שפסק משה' כל פרישה ופרשה' ולא יפקיך בפרישה הצאה בשבתה כיהקצה
 געה כל פרישה ופרשה' ואמי אותה בשבת כל ואותה בשבת כל ומנה לופיל ולחמשים
 ג' ודיב מדצבוק קדושות שתחמ בשמוט התו' מרובה כל על שבת כל וכל אחת
 משמש לתו באותה שבת' ואסוד לערב להעס לה' ולהכעה מרובה במדכזה חמי
 בתים אדם אובחות אחת לא כל אחת ואחת כמו שפסק הקצה וכמו שמה אומץ
 באותם פרישיות כל אחת עליה משמרתו' וכאשלומוין יש הפרשה למטה אות' ^{הדברים}
 עולין למעלה וטטלת אתן המרכזה הדיח הממונה עליה למעלה אותן לפני הקצה
 והדברים הדיס עומדים לפניו ומתעטדים בצקחה כבוד' והכלה עולה פהם להתחבר
 למעלה והכל נעשה כלל א לפיקך חשדי המשלים פרישיותו כדאוי כמו שפסקו
 למעלה' ואח"כ מלפטידין בעביח מעין הפרשה' כיון הכלה מעין תו שבת
 הכל כלל בה וחולקין כבוד למלכות' ומחזירין ספרתו וצארתו עדג' למו
 חמור למו הצו ליש בעלים' לפי שישבו שבעה קולות כנגד ז' קולות ^{שניתנה}
 בהם התו ולפיכך עדג' לממרו בשבת שאז מתחברים ה' היוק קוד' ז' קולות' וישבו וז'
 חזרת שבהם שט הקצה' כיון רצוח עולמות רכות רכב אהיס רבותים אפי שטן וג'
 וסוד אהעולמות יתבארן למעטיל אשר זכה להם' ועוד מוסופך שאו שעדים דאש
 שאר שלמה בשאכניס הארון לבית קדש הקדשים ביוגמה עליונה ביצבת רמון
 הכשות התו העלונה בסוד הארון כיתגשון של הקצה' ואז החיור כעליונות ^{היקראות}
 בשט"ל עולם ואומי שאו ש' דאש' ובוז מלך הכבוד כהיכל' ולפיכך אומי אותו
 בשמכניסין ספרתו לביכל' ועוד מורים לגו התגלעות הקדש והסתלקות הכבוד
 ועליו מעליו לצלל אמקומו שטאצל משס בעולם שפול עבת והרברים עתיקים
 כנגד העמוץ שעליו העו עומד קוד שבו

תפלה מוסקה

זכור ושמוך כנגד שתי שצתוק שמותידיס
 בתפלת מוסקה שישבו מוספת רוח הקדש ומחזיל ש' התפ' ואומרים קדושת

רצה' כבר רישן דלל שיכל התכלות נעשות כתר לדאשו שלדק פיה ועל דרך
 האמת כתי' סור מקוד הדיות שבו מפתרים י' י' להינו וידי הא שבשם הגיור
 לק' האמעו וכך כתב דשצ'ע' מלאכים המע מעלה ועמך יש קבוצי מסה' כלם
 משפחים לה למעלה וזה למטה' ובהתעדרות השבחה העולה למעלה מולם יחד יודי
 העומן הטוב על הדאש ומשם לשאר מדותיו ודכבוד מעלה מכול צד' קקן כבוד
 גאבותי י' צבאות' עיקו שלעו כולל למעו י' הנקראים צבאות' מלאך בל מוקץ כבוד
 ארץ יש מליאה מכבוד י' פענן שנוהדרץ האידה מכבודו' כבודו מלאך עולם ומעלתו
 שוליסתי המקום כבודו' מקום מעלות הכבוד מקום איה לחבי' ועולה ממנו שלבו
 הדיאמה לביתה להתקשר שם לעומתם משפחים נאות כבוד י' ממקומו
 שלו טונית ב' הקנה מאי עיהו מלוא כל הארץ כבודו' אך כל אותה הארץ שבעיאת ביום
 א' שהיא למעלה כבוד ארץ שכל מלחה מכבוד השם' ומאי מהו חכמה דכור כבוד
 חכמי נחלת' וזומו ברוך כבוד י' ממקומו' ומאי הו' כבוד השם מלה' למלך שהיה לו
 בחידו שכל חילותיו משתטעף בה והיננו בטב ובאיש כל הזם לדאת כע המלך אובדין
 אתו חידו' אנה אמינו' אמ' להם לא תוכלו לדאותה עתה בדוכה תהא בכל מקום שיהו' ומאי
 דכור ממקומו מילל' דלכא יודע ממקומו' משל לבת מלך שבה מקום דחוק ולאו ענו
 מאן ביה עי שראו אותה שהיא אשת מלך נאה והגונה ככל מעשיה' אמרו אזתו ואי מעי האוי
 נלקחה' כי כמעשיה יאוד העו' שלן אותה מחין את אחדה ממקומו' אמ' חס בן גדולים אש' וזאת
 בדוכה תהא ומכורכת ממקומה' ממקומו' כן בדחמיו לעו' גם אם נעלה הכבוד לבית
 המש' יתעלה דחמים לדחם עלבנו הדבקים בו' ובמד' וצו שלד' שצ'ע' ואתה י' לתרחק
 קוד התיחדות הכלה עם דודה ומשם מתק' שדים למעלה באין סוף ולפי כך לתרחק ממנו
 לעזוב אותו כד' מדחוק י' טרה ליי' וכעס נבלים ענה כדור' הג' אינם עוזבים אותה
 מהם' אילותיו' וזה חילוצו כשהולכים ומתרחקים מזוהרים למקומו' אף הק' זה חס מעלה
 למעלה באין סוף ומידחודך למקומו' בשבילי' שהם דבקים בו' אינם משמים אותו לה' תרחק
 מהם לפי כך אילותיו לעזרות חושה' ועתה היא עתכ' שר דחמים כוהיה ע' שכל דחמים
 הופיע ורחבות הנה' משקה טויעות הג' נאט מצפירים לפני' זכות היושר' ש' וזו כו
 בדכות זה יחם עלינו וזה אנואר' ממקומו' המיוחדים שמו' וג'
 לפי כד' חת העו' ודודו כי משבת ירע כו' עליו' הכלה היו כועלת הששה
 כל פעולתם בעוה' שלל וכמו שכת' וכל מעשהו' בהמונה' והיו שליח שלמעלה' ד' וזו היקומו'
 חידשה הפעולה היומחה לכת' הימין בהשפחת שאר המדרגות וכ' כליוס ויוס ע'

